ΜΗΝΑΣ Ι. ΔΟΓΑΣ

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ

‘’**Τὸ δὲ ξύμπαν Μακεδονία καλεῖται**, καὶ Περδίκκας Ἀλεξάνδρου βασιλεὺς αὐτῶν ἦν ὅτε Σιτάλκης ἐπῆει’’. (Θουκυδίδης, *Ιστορίαι*, Β΄.99.6). ‘’**Ολόκληρο δε το κράτος αυτό ονομάζεται Μακεδονία**, και βασιλιάς του, κατά τον χρόνο της εισβολής του Σιτάλκου, ήτο ο Περδίκκας υιός του Αλεξάνδρου’’. (Η εισβολή του Σιτάλκου στη Μακεδονία έγινε το 429 π.Χ.).
‘’**Φίλιππος Ἀριστοτέλει χαίρειν**.

Ἴσθι μοι γεγονότα υἱόν. Πολλὴν οὖν τοῖς θεοῖς ἔχω χάριν, οὐχ οὕτως ἐπὶ τῇ γενέσει τοῦ παιδός, ὡς ἐπὶ τῷ κατὰ σὴν ἡλικίαν αὐτὸν γεγονέναι· ἐλπίζω γάρ αὐτὸν ὑπὸ σοῦ τραφέντα καὶ παιδευθέντα ἄξιον ἔσεσθαι καὶ ἡμῶν καὶ τῆς τῶν πραγμάτων διαδοχῆς’’. (Αύλος Γέλλιος, *Αττικαί Νύκτες*, 9.3.6). ‘’**Ο Φίλιππος στον Αριστοτέλη να χαίρει**. Μάθε ότι γεννήθηκε ο υιός μου. Οφείλω πολλή μεγάλη χάρη στους θεούς, όχι τόσο για τη γέννηση του παιδιού μου, όσο διότι αυτό γεννήθηκε επί των ημερών σου. Διότι ελπίζω ότι αυτός, αφού θα ανατραφεί και θα εκπαιδευθεί από εσένα, θα καταστεί άξιος και εμού και της διαδοχής στον θρόνο’’.
‘’ **Ἀλέξανδρος Ἀριστοτέλει εὖ πράττειν.**

Οὐκ ὀρθῶς ἐποίησας, ἐκδοὺς τοὺς ἀκροατικοὺς τῶν λόγων· τίνι γὰρ δὴ διοίσομεν ἡμεῖς τῶν ἄλλων, εἰ καθ’ οὓς ἐπαιδεύθημεν λόγους, οὗτοι πάντων ἔσονται κοινοί; Ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἂν ταῖς περὶ τὰ ἄριστα ἐμπειρίαις ἢ ταῖς δυνάμεσιν διαφέρειν. Ἔρρωσο’’. (Πλούταρχος, *Αλέξανδρος*, 7), (Αύλος Γέλλιος, *Αττικαί Νύκτες*, 20.5.11).
‘’ **Ἀριστοτέλης βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ εὖ πράττειν**.

Ἔγραψάς μοι περὶ τῶν ἀκροατικῶν λόγων οἰόμενος δεῖν αὐτοὺς φυλάττειν ἐν ἀπορρήτοις. Ἴσθι οὖν αὐτοὺς καὶ ἐκδεδομένους καὶ μὴ ἐκδεδομένους· ξυνετοὶ γάρ εἰσι μόνοις τοῖς ἡμῶν ἀκούσασιν. Ἔρρωσο, Ἀλέξανδρε βασιλεῦ’’. (Αύλος Γέλλιος, *Αττικαί Νύκτες*, 20.5.12).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: ΟΙ ΤΙΤΑΝΕΣ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΜΑΣ ΟΜΙΛΟΥΝ ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

безво́лие, бе́здна, Англича́нка, ста́до, Анкара́, чистота́, шарлата́нство, шарлата́н, стрела́, воспита́ние, трево́га, боре́ц, купе́ц, сестра́, брат, бра́тство, ад, во́здух, ве́тер, безрабо́тица, орёл, вкус, по́двиг, оправда́ние, скала́, чу́вство, оптими́ст, причи́на, вино́вник, плен, век, столе́тие, ве́чно, слух, ра́диус, мост, рентгено́лог, то́чно, активи́ст, Алба́нка, герма́нец, лиси́ца, си́ла, заме́на, сме́на, а́збука, гумно́, песо́к, спор, нужда́, дворе́ц, непра́вда, расхо́д, моли́тва, инвали́д, обра́тно, воскресе́ние, ра́порт, лифт, недоста́ток, комфо́рт, удо́бно, расцве́т, цвет, иммунитет, сопе́рник, конкуре́нт, разме́на, ре́плика, партиза́н, ста́рец, предме́т, проти́вник, па́лец, цена́, досто́инство, помо́щник, афе́ра, простота́, про́сто, пото́мок, бе́гство, склад, сомне́ние, отпеча́ток, неуспе́х, реше́ние, отпо́р, ка́сно, член, нале́во, отка́з, саме́ц, беда́, двор, очеви́дец, импровиза́тор, изоби́лие, по́вод, пе́на, безу́мие, постепе́нно, ранг, чин, жа́ба, стра́жа, кошма́р, осно́ва, ца́рство, коне́чно, командир, уверение, игла́, кни́га, се́вер, лу́ковица, расте́ние, труба́, ве́чер, награ́да, сосе́дство, поколе́ние, со́кол, узда́, суеве́рие, искуше́ние, стакло́, болше́бник, коле́но, бедро́, бу́ква, ра́нец, фа́кел, сли́ва, проба́, во́зраст, дневни́к, полукру́г, полови́на, чу́до, чудотво́рец, основа́ние, основополо́жник, богосло́вие, Богоро́дица, пе́чка, ле́то, ме́сто, зако́н, свод, ураган, зло, тишина́, звук, проповедник, ограда, чи́сто, чистота́, страда́ние, гнев, вид, храм, струна́, протóк ктλ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: ΟΙ ΣΚΟΠΙΑΝΟΙ ΟΜΙΛΟΥΝ ΡΩΣΙΚΑ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΣΕΡΒΙΚΑ.

ΦΛΩΡΙΝΑ 2020

ΒΟΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ; ΟΧΙ, Η ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Η περιοχή της Βαρντάρσκα δεν ήταν, δεν ελέγετο ποτέ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ και δεν είναι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Ανέκαθεν, αρχήθεν, παλαιόθεν, ήταν **ΠΑΙΟΝΙΑ** (PÆONIA, PAEONIA), **ΔΑΡΔΑΝΙΑ** (DARDANIA), **ΑΝΩ ΜΟΙΣΙΑ** (MOESIA SUPERIOR), **ΣΕΡΒΙΑ** (СРБИЈА, ΣΡΜΠΙΓΙΑ), **ΗΓΕΜΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΡΙΛΕΠ** (ПРИЛЕПСКА ОБЛАСТ КРАЉА МАРКА), **ΣΑΝΤΖΑΚΙ ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΩΝ** (ÜSKÜB SANCAĞI), **ΒΙΛΑΕΤΙ ΤΟΥ ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟΥ** (КОСОВСКИ ВИЛАЈЕТ), **ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ** (ЈУЖНА СРБИЈА, JUŽNA SRBIJA, ΓΙΟΥΖΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ), **ΒΑΡΝΤΑΡ ΜΠΑΝΑΤΕ** (ВАРДАР БАНАТЕ), **ΒΑΡΝΤΑΡ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ** (ВАРДАР БАНОВИНА), **ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ** (ВАРДАРСКА БАНОВИНА).

Επί αιώνες, από την εποχή του Τρωικού πολέμου, η περιοχή βορείως της ΜΙΑΣ, ΜΟΝΗΣ και ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ έφερε τις ανωτέρω ονομασίες. Αυτό είναι φυσικό, λογικό και συνεπές με όλα τα ιστορικά, γλωσσολογικά, εθνολογικά, αρχαιολογικά, επιγραφικά κτλ. δεδομένα. **Η περιοχή αυτή δεν ήταν ποτέ Μακεδονία**. Οι κάτοικοί της, **είναι ξένοι προς οτιδήποτε Μακεδονικό**, **αλλόφωνοι, αλλόθροοι, αλλόγλωσσοι, (Σλαβόφωνοι, Σερβικά, Βουλγαρικά, Ρωσικά, Αλβανόφωνοι, Τουρκόφωνοι, Ρομανίφωνοι κτλ.), αλλοεθνείς, αλλόφυλοι, αλλογενείς, αλλότρια ήθη και έθιμα έχοντες, αλλότροποι, ξενότροποι, αλλά και αλλόχθονες, ετερόχθονες, επήλυδες, επείσακτοι, ξενόφερτοι, αλλόφερτοι, αλλοφερμένοι, ξένοι προς τον χώρο της Μακεδονίας, είναι ένας ετερογενής μικροϊστόρητος λαός, οι οποίοι αποδεικνύονται όμως και αντιιστόρητος λαός, με ιδιαίτερη έφεση και επίδοση στον σφετερισμό, τη μεγαλομανία και συνεπώς την αυτογελοιοποίηση**. Ο ίδιος ο πρώην Πρόεδρος της Βαρντάρσκα Κίρο Γκλιγκόρωφ είπε το αυτονόητο, ότι δηλαδή οι Βαρδαρίτες (Σκοπιανοί) είναι Σλάβοι και επήλυδες. Ο κ. Kiro Gligorov, λοιπόν, σε δήλωσή του της 26ης Φεβρουαρίου 1992 ανέφερε: ''**Εμείς είμαστε Σλάβοι οι οποίοι ήλθαμε στην περιοχή αυτή τον έκτο αιώνα**... **δεν είμαστε απόγονοι των αρχαίων Μακεδόνων**''. (Foreign Information Service Daily Report, Eastern Europe, February 26, 1992, σελ. 35). Οι Έλληνες δεν εκχωρούμε, δεν παραχωρούμε, δεν χαρίζουμε, δεν δωρίζουμε και δεν ανεχόμαστε να σφετερίζονται οι Σκοπιανοί αυτό το ιερό, το υπέρλαμπρο, το μεγαλειώδες, το πανένδοξο, το αξεπέραστο, το ασύγκριτο, το ανυπέρβλητο, το απαράμιλλο Ελληνικό όνομα **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ**, το οποίο εκφράζει την ψυχή μας. Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ, ΕΝΙΑΙΑ, ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ. ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ ΠΟΥ ΑΝΕΚΑΘΕΝ ΚΑΤΟΙΚΕΙΤΑΙ ΑΠΌ ΕΛΛΗΝΕΣ, ΠΟΥ ΥΠΗΡΞΕ ΠΑΝΤΑ Ο ΠΡΟΜΑΧΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΠΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΣΕ ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΤΗΣ, ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Β΄, ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ, ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΑΠΗ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΗΣ. ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΛΛΗ.

Γι' αυτό ΠΑΙΟΝΙΑ, ΔΑΡΔΑΝΙΑ, ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ, βεβαίως, ΤΙΤΟΣΤΑΝ ίσως, ΒΟΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ <u>ποτέ</u>.

ΜΑΚΕΔΟΝΣΚИ ЈАЗИК ? ΤΑ ΒΟΥΛΓΑΡΟΣΕΡΒΙΚΑ ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΑΝΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ; ΤΙ ΠΑΝΗΛΙΘΙΟ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ;

Γλώσσα. Σερβικά **јазик** (γιαζίκ), Σκοπιανικά **јазик**, Τσεχικά **jazyk**, Σλοβακικά **jazyk**, Ρωσικά **язык** (γιαζίκ), Κασουβικά **jãzëk**, Μαυροβουνιακά **језик**, Κροατικά **jezik**, Σλοβενικά **jezik**, Πολωνικά **język**, Βουλγαρικά **език**.

Ουδείς αμφιβάλλει ότι οι Σκοπιανοί ομιλούν Σλαβικά. Η διάλεκτός τους έχει αυτούσιες, χιλιάδες Σερβικές, χιλιάδες Βουλγαρικές, χιλιάδες Ρωσικές λέξεις. Η γλώσσα των Μακεδόνων, όμως, ήταν τα Ελληνικά. Οι Μακεδόνες δεν μιλούσαν Ρωσικά, όχι.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΟΝΟΜΑΖΟΥΝ ΠΑΙΟΝΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΒΟΡΕΙΩΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Όλοι οι αρχαίοι Έλληνες και Λατίνοι συγγραφείς, ποιητές (επικοί, λυρικοί, τραγικοί, ελεγειακοί), κωμωδιογράφοι, ιστορικοί, γεωγράφοι, γραμματικοί, φιλόσοφοι, λογογράφοι, ρήτορες, βιογράφοι, πολιτικοί άνδρες, περιηγητές, λόγιοι κτλ., γνωρίζουν την **Παιονία** και ονομάζουν τους κατοίκους της **Παίονες**. Συνεπώς, ασφαλώς και βεβαίως, διαφοροποιούν την **Παιονία** και τους **Παίονες** από τη **Μακεδονία** και τους **Μακεδόνες**. Το αυτό πράττουν και οι μεταγενέστεροι συγγραφείς.

Ο **επικός ποιητής Όμηρος** (9ος - 8ος π.Χ. αιώνας) ονομάζει την περιοχή βορείως της Μακεδονίας Παιονία και τους κατοίκους της Παίονες. Π.χ.: ‘’Τὸν δ’ αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός· Πηλεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις; εἶμ’ ἐκ **Παιονίης** ἐριβώλου, τηλόθ’ ἐούσης, **Παίονας** ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας· ἦδε δέ μοι νῦν ἠὼς ἐνδεκάτη ὅτε Ἴλιον εἰλήλουθα’’. (*Ιλιάς*, Φ152-156). ‘’Σ’ αυτόν κατόπιν είπε ο λαμπρός υιός του Πηλεγόνος. Μεγαλόθυμε Πηλεΐδη (υιέ του Πηλέως), τί ρωτάς για τη γενιά μου; Είμαι από την εύφορη **Παιονία**, που είναι μακρυά, οδηγών άνδρες **Παίονες** με μακρά έγχη. Τώρα είναι η ενδεκάτη αυγή, αφ’ ότου ήλθα στο Ίλιον’’.

‘’Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε **Παίονας** ἀγκυλοτόξους, τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ’ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος, Ἀξιοῦ οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν’’. (*Ιλιάς*, Β848-850). ‘’Ο Πυραίχμης μετά οδήγησε τους **Παίονες** με τα καμπύλα τόξα, μακρυά από την Αμυδώνα, από τον ευρύρροο Αξιό, τον Αξιό του οποίου το κάλλιστον ύδωρ διασκορπίζεται στη γη’’.

Οι πρώτοι Παίονες που πήγαν στην Τροία ως αρωγοί των Τρώων υπό τον Πυραίχμη ήταν τοξότες αγκυλότοξοι, είχαν καμπύλα τόξα. Λόγω της επιμήκυνσης του πολέμου ακολούθησαν και άλλοι Παίονες υπό τον Αστεροπαίο. Αυτοί ήταν δολιχέγχεες, ήταν οπλισμένοι με μακρά έγχη.

Παίονες αναφέρονται επίσης και σε άλλες ραψωδίες και στίχους της *Ιλιάδος*, π.χ.: Κ428, Π287-292, Ρ348-352, Φ139-143, Φ152-155, Φ205, Φ209-211.

Οι Παίονες λοιπόν συμμετείχαν στον Τρωικό πόλεμο και έλαβαν το μέρος των Τρώων. Συνεπώς η Παιονία και οι Παίονες υπήρχαν και αναφέρονται με αυτό το όνομα πριν το 1182 π.Χ., έτος που πιστεύεται ότι κατελήφθη η Τροία. Επί εκατοντάδες έτη κατόπιν η **Παιονία και οι Παίονες** αποκαλούνται με αυτά τα ονόματα.

Ο **ελεγειακός ποιητής Μίμνερμος ο Κολοφώνιος** (670 π.Χ. - 6ος π.Χ. αιώνας) επίσης, αναφέρει τους Παίονες σε έναν διασωθέντα στίχο του. ‘’**Παίονας** ἄνδρας ἄγων, ἵνα τε κλειτόν γένος ἵππων’’. (*Poetae lyrici graeci, Poetae elegiaci,* Theodor Bergk, MIMNERMUS, 17.<14>. Σελίς 332). Η αναφορά αυτή του Μιμνέρμου δείχνει την εξοικείωση των Παιόνων με την εκτροφή αλόγων και μάλιστα αλόγων ονομαστής, ξακουστής ράτσας, ‘’κλειτὸν γένος ἵππων’’. Η αναφορά αυτή του Μιμνέρμου για το ‘’κλειτὸν γένος ἵππων’’ που εξέτρεφαν οι Παίονες, σχετίζεται με τους στίχους 287, 288 της Π ραψωδίας της *Ιλιάδος*, ‘’καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς **Παίονας ἱπποκορυστὰς** ἦγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ’ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος·’’, και τον στίχο, ‘’αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ’ ἰέναι μετὰ **Παίονας ἱπποκορυστάς**,’’. (*Ιλιάς*, Φ205). (ἱπποκορυστής ήταν ο πολεμιστής ο μαχόμενος αφ’ ίππου και ακριβέστερα ο από άρματος μαχόμενος. ‘’καὶ Φρύγες ἱππόμαχοι καὶ Μῆονες ἱπποκορυσταί’’. Ιλιάς, Κ431).

Ο **τραγικός ποιητής Αισχύλος** (525-455 π.Χ.) επίσης, γνωρίζει την Παιονία και έτσι την ονομάζει. Ο βασιλιάς του Άργους Πελασγός, υιός του Παλαίχθονος, ορίζει το

Πελασγικό κράτος του από την Πελοπόννησο έως τον ποταμό Στρυμόνα, την Παιονία, τα όρη της Δωδώνης, την χώρα των Περραιβών κτλ.:

‘’Τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ’ ἐγὼ Παλαίχθονος ἶνις Πελασγός, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης. Ἐμοῦ δ’ ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον γένος Πελασγῶν τήνδε καρποῦται χθόνα. Καὶ πᾶσαν αἶαν, ἧς δι’ ἀγνὸς ἔρχεται Στρυμών, τὸ πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ. Ὁρίζομαι δὲ τήν τε Περραιβῶν χθόνα, Πίνδου τε τἀπέκεινα, **Παιόνων** πέλας, ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ’ ὅρος ὑγρᾶς θαλάσσης· τῶνδε τἀπὶ τάδε κρατῶ’’. (*Ικέτιδες*, 250-259). ‘’Διότι εγώ είμαι ο Πελασγός, υιός του γηγενούς Παλαίχθονος, ο άρχοντας αυτής της χώρας, και που από εμένα τον βασιλιά τους φυσικά ονοματισμένοι οι Πελασγοί καρπίζονται τούτη την χώρα· κι εξουσιάζω όλα τα μέρη, όπου διέρχεται ο αγνός Στρυμόνας κι αφήνει δυτικά. Και ακόμη ορίζω και την χώρα των Περραιβών και τα πέρα από τον Πίνδο, προς την **Παιονία**, και τα όρη της Δωδώνης. Ως εκεί που κόβει το όριο της θάλασσας· αυτούς τους τόπους ορίζω κάτω έως εδώ’’.

Ο **λυρικός ποιητής Πίνδαρος ο Θηβαίος** (522 ή 518 - 443 ή 437 π.Χ.) επίσης, γνωρίζει και αναφέρει τους Παίονες σε έναν παιάνα του. Τους αναφέρει στον δεύτερο παιάνα του (ΑΒΔΗΡΙΤΑΙΣ ΕΙΣ ΔΗΡΗΝΟΝ) στον στίχο 39: ‘’Ναΐδος Θρονίας Ἄβδηρε χαλκοθώραξ Ποσειδᾶνός τε παῖ, σέθεν τόνδε λαῷ παιᾶνα διώξω Δηρηνόν Ἀπόλλωνα πάρ’ τ’ Ἀφροδίταν... Τοί σύν πολέμῳ κτησάμενοι χθόνα πολύδωρον, ὅλβον ἐγκατέθηκαν Ἀθόω **Παιόνων** αἰχματᾶν λαούς ἐλάσαντες ζαθέας τροφοῦ. Ἀλλά βαρεῖα μέν ἐπέπεσε μοῖρα. Τλάντων δ’ ἔπειτα θεοί συνετέλεσαν. ὁ δέ καλόν τι πονήσαις εὐαγορίαισι φλέγει. Κείνοις δ’ ὑπέρτατον ἦλθε φέγγος ἄντα δυσμενέων Μελαμφύλλου προπάροιθεν. ἰή ἰέ Παιάν, ἰή ἰέ. Παιάν δέ μήποτε λείποι’’. (Στίχοι 1-4, 37-45). ‘’Άβδηρε, χαλκοθώρακε υιέ της Ναϊάδος Θρονίας και του Ποσειδώνος, γι’ αυτόν τον Ιωνικό λαό σου παιάνα θα επιδιώξω δίπλα στον Δηρηνόν Απόλλωνα και την Αφροδίτη.... Αυτοί με πολέμους κατέκτησαν την πολύδωρη γη, και εδραίωσαν την ευτυχία τους διώχνοντας από τη θεϊκή τροφοδότρα τους λαούς των πολεμιστών **Παιόνων** πέρα από τον Άθω. Όμως βαριά η μοίρα έπεσε επάνω τους. Μα υπέμεναν και έπειτα οι θεοί τους βοήθησαν. Αυτός που κάνει το καλό, λάμπει απ’ τους επαίνους. Σε κείνους έφθασε το ύψιστο φως της δόξας απέναντι στους εχθρούς μπροστά από το Μελάμφυλλο. Ιή ιέ Παιάνα, ιή ιέ. Ο Παιάνας ας μη μ’ εγκαταλείψει ποτέ’’. (Λυρικοί ποιητές. Τόμ. 4. Πίνδαρος 3. Αποσπάσματα. Εκδ. ΚΑΚΤΟΣ 518. ΑΘΗΝΑ. 2001).

Η αναφορά-πληροφορία αυτή του Πινδάρου για απόκρουση των Παιόνων από τους Αβδηρίτες, μνημονεύει γεγονότα του 6ου αιώνος π.Χ., δεδομένου ότι οι γραμματειακές πηγές αναφέρουν εκστρατείες των Παιόνων εναντίον πόλεων. Ο Ηρόδοτος αναφέρει την επίθεση των Παιόνων, πριν το 512 π.Χ., εναντίον της Περίνθου, της μετέπειτα ονομασθείσας Ηράκλειας, αποικίας των Σαμίων στη θάλασσα του Μαρμαρά ιδρυθείσας το 599 π.Χ., την οποία και κατέλαβαν: ‘’Οἱ γὰρ ὦν ἀπὸ Στρυμόνος **Παίονες** χρήσαντος τοῦ θεοῦ στρατεύεσθαι ἐπὶ Περινθίους, καὶ ἦν μὲν ἀντικατιζόμενοι ἐπικαλέσωνται σφέας οἱ Περίνθιοι ὀνομαστὶ βώσαντες, τοὺς δὲ ἐπιχειρέειν, ἢν δὲ μὴ ἐπιβώσωνται, μὴ ἐπιχειρέειν, ἐποίεον οἱ **Παίονες** ταῦτα. Ἀντικατιζομένων δὲ τῶν Περινθίων ἐν τῷ προαστείῳ, ἐνθαῦτα μουνομαχίη τριφασίη ἐκ προκλήσιός σφι ἐγένετο· καὶ γὰρ ἄνδρα ἀνδρὶ καὶ ἵππον ἵππῳ συνέβαλον καὶ κύνα κυνί. Νικώντων δὲ τὰ δύο τῶν Περινθίων, ὡς ἐπαιώνιζον κεχαρηκότες, συνεβάλοντο οἱ **Παίονες** τὸ χρηστήριον αὐτὸ τοῦτο εἶναι καὶ εἶπάν κου παρὰ σφίσι αὐτοῖσι «νῦν ἂν εἴη ὁ χρησμὸς ἐπιτελεόμενος ἡμῖν, νῦν ἡμέτερον ἔργον.» Οὕτω τοῖσι Περινθίοισι παιωνίσασι ἐπιχειρέουσι οἱ **Παίονες**, καὶ πολλόν τε ἐκράτησαν καὶ ἔλιπον σφέων ὀλίγους’’. (*Ιστορίαι*, Ε’.1.2-3). ‘’Διότι οι **Παίονες** της περιοχής του Στρυμόνα πήραν χρησμό από τον θεό να εκστρατεύσουν εναντίον των

Περινθίων· κι αν οι Περίνθιοι αντιπαραταχθούν και τους προκαλέσουν, φωνάζοντάς τους δυνατά με τ᾽ όνομά τους, αυτοί να κάνουν επίθεση, αν όμως δεν τους φωνάξουν με τ᾽ όνομά τους, να μην κάνουν επίθεση· οι **Παίονες** ενήργησαν σύμφωνα με τον χρησμό. Οι Περίνθιοι τους αντεπαρετάχθησαν έξω από την πόλη τους κι εκεί, ύστερα από πρόκληση, αναμετρήθησαν σε τριπλή μονομαχία· δηλαδή έβαλαν να μονομαχήσουν άντρας με άντρα και άλογο με άλογο και σκύλος με σκύλο. Από τις τρεις (μονομαχίες) στις δύο νίκησαν οι Περίνθιοι κι ενθουσιασμένοι έβγαλαν κραυγή στον θεό: «Ιή Παιάν, Ιή Παιάν» - οι **Παίονες**, ακούγοντας κραυγή που ηχούσε όπως τ᾽ όνομά τους, κατάλαβαν πως αυτή ήταν η έννοια του χρησμού κι αντάλλαξαν ανάμεσά τους λόγια σαν κι αυτά: «Τώρα θα ᾽ναι που ο χρησμός μας εκπληρώνεται, τώρα είναι ώρα να τον κάνουμε εμείς πράξη». Έτσι, εναντίον των Περινθίων που έβγαλαν κραυγή στον θεό «Ιή Παιάν, Ιή Παιάν», οι **Παίονες** επιτέθηκαν κι επήραν μεγάλη νίκη και λίγους απ᾽ αυτούς άφησαν ζωντανούς''.

Ο **πατέρας της Ιστορίας Ηρόδοτος ο Αλικαρνασσεύς** (484-425 π.Χ.) συνεπώς, γνωρίζει την περιοχή, την ονομάζει Παιονία και τους κατοίκους της Παίονες, αναφέρει δε και επί μέρους φύλα των Παιόνων. Φύλα των Παιόνων ήσαν οι: Σιριοπαίονες (ή Σιροπαίονες ή Σιρινοπαίονες), Παιόπλαι, Δόβηρες, Λαιαίοι, Αγριάνες, Δέρρωνες, Οδόμαντες.

''καὶ ταῦτα μὲν οὕτω προπεμπόμενα ἀπικνέεσθαι λέγουσι ἐς Δῆλον. Οἶδα δὲ αὐτὸς τούτοισι τοῖσι ἱροῖσι τόδε ποιεύμενον προσφερές, τὰς Θρηικίας καὶ τὰς **Παιονίδας** γυναῖκας, ἐπεὰν θύωσι τῇ Ἀρτέμιδι τῇ βασιλείῃ, οὐκ ἄνευ πυρῶν καλάμης ἐχούσας τὰ ἱρά''. (*Ιστορίαι*, Δ᾽.33.5). ''Και λένε πως μ᾽ αυτόν τον τρόπο αυτές ξεπροβοδίζονται και φθάνουν στη Δήλο, και ξέρω, το είδα ο ίδιος, ένα έθιμο παρόμοιο μ᾽ αυτές τις προσφορές: οι γυναίκες της Θράκης και της **Παιονίας**, όταν κάνουν θυσίες στην Άρτεμη τη βασίλισσα, δεν προσφέρουν τις θυσίες αυτές χωρίς καλαμιές σιταριού''.

''ἐκ δὲ τοῦ Αἵμου τῶν κορυφέων τρεῖς ἄλλοι μεγάλοι ῥέοντες πρὸς βορέην ἄνεμον ἐσβάλλουσι ἐς αὐτόν, Ἄτλας καὶ Αὖρας καὶ Τίβισις. Διὰ δὲ Θρηίκης καὶ Θρηίκων τῶν Κροβύζων ῥέοντες Ἄθρυς καὶ Νόης καὶ Ἀρτάνης ἐκδιδοῦσι ἐς τὸν Ἴστρον· ἐκ δὲ **Παιόνων** καὶ ὄρεος Ῥοδόπης Κίος ποταμὸς μέσον σχίζων τὸν Αἶμον ἐκδιδοῖ ἐς αὐτόν''. (*Ιστορίαι*, Δ΄.49.1). ''Κι από τις βουνοκορφές του Αίμου τρεις άλλοι μεγάλοι ποταμοί, που κυλούν το ρεύμα τους προς τον βορρά, χύνονται σ᾽ αυτόν, ο Άτλας κι ο Αύρας κι ο Τίβισης· κι από τη Θράκη, από την περιοχή των Κροβύζων Θρακών, κυλώντας τα νερά τους ο Άθρης κι ο Νόης κι ο Αρτάνης χύνονται στον Ίστρο· σ᾽ αυτόν χύνεται κι ο ποταμός Κίος από την χώρα των **Παιόνων** και το όρος Ροδόπη, αφού διασχίζει τον Αίμο στη μέση του''.

''οἱ δὲ ἐν τῇ Εὐρώπῃ τῶν Περσέων καταλειφθέντες ὑπὸ Δαρείου, τῶν ὁ Μεγάβαζος ἦρχε, πρώτους μὲν Περινθίους Ἑλλησποντίων οὐ βουλομένους ὑπηκόους εἶναι Δαρείου κατεστρέψαντο, περιεφθέντας πρότερον καὶ ὑπὸ **Παιόνων** τρηχέως''. (*Ιστορίαι*, Ε΄.1.1). ''Κι οι Πέρσες που ο Δαρείος άφησε πίσω, στην Ευρώπη, με αρχηγό τον Μεγάβαζο, πρώτους από τους Ελλησποντίους υπέταξαν τους Περινθίους, οι οποίοι δεν εδέχθησαν να γίνουν υπήκοοι του Δαρείου με τη θέλησή τους και που στο παρελθόν είχαν χτυπηθεί άγρια από τους **Παίονες**''.

''τὰ μὲν δὴ ἀπὸ **Παιόνων** πρότερον γενόμενα ὧδε ἐγένετο· τότε δὲ ἀνδρῶν ἀγαθῶν περὶ τῆς ἐλευθερίης γινομένων τῶν Περινθίων οἱ Πέρσαι τε καὶ ὁ Μεγάβαζος ἐπεκράτησαν πλήθεϊ''. (*Ιστορίαι*, Ε΄.2.1). ''Έτσι έγινε λοιπόν το παλαιότερο πάθημά τους από τους **Παίονες**, αλλά τότε, παρ᾽ όλο που οι Περίνθιοι ανεδείχθησαν γενναίοι άντρες

για την ελευθερία τους, οι Πέρσες κι ο Μεγάβαζος τους νίκησαν, με το πλήθος του στρατού τους''.

''Δαρεῖον δὲ συνήνεικε πρῆγμα τοιόνδε ἰδόμενον ἐπιθυμῆσαι ἐντείλασθαι Μεγαβάζῳ **Παίονας** ἐλόντα ἀνασπάστους ποιῆσαι ἐς τὴν Ἀσίην ἐκ τῆς Εὐρώπης. ἦν Πίγρης καὶ Μαντύης ἄνδρες **Παίονες**, οἳ ἐπείτε Δαρεῖος διέβη ἐς τὴν Ἀσίην, αὐτοὶ ἐθέλοντες **Παιόνων** τυραννεύειν ἀπικνέονται ἐς Σάρδις, ἅμα ἀγόμενοι ἀδελφεὴν μεγάλην τε καὶ εὐειδέα''. (*Ιστορίαι*, Ε΄.12.1). ''Κι όσο για τον Δαρείο, του συνέβη να δει ένα περιστατικό όπως το ακόλουθο και να του έρθει η ιδέα να δώσει εντολή στον Μεγάβαζο να κυριεύσει τους **Παίονες** και να τους αρπάξει με τη βία για να τους μεταφέρει από την Ευρώπη στην Ασία· ήταν ο Πίγρης κι ο Μαστύης, **Παίονες**, που, όταν ο Δαρείος πέρασε στην Ασία, θέλοντας να γίνουν τύραννοι των **Παιόνων**, πηγαίνουν στις Σάρδεις και μαζί τους έφερναν μια αδερφή τους ψηλή και όμορφη''.

''θωμάζων δὲ ὁ Δαρεῖος τά τε ἤκουσε ἐκ τῶν κατασκόπων καὶ τὰ αὐτὸς ὥρα, ἄγειν αὐτὴν ἐκέλευε ἐωυτῷ ἐς ὄψιν. ὡς δὲ ἄχθη, παρῆσαν καὶ οἱ ἀδελφεοὶ αὐτῆς οὔ κῃ πρόσω σκοπιὴν ἔχοντες τούτων. εἰρωτῶντος δὲ τοῦ Δαρείου ὁποδαπὴ εἴη, ἔφασαν οἱ νεηνίσκοι εἶναι **Παίονες** καὶ ἐκείνην εἶναι σφέων ἀδελφεήν''. (*Ιστορίαι*, Ε΄.13.1). ''Εντυπωσιάστηκε ο Δαρείος μ᾽ όσα άκουσε από τους κατασκόπους του και μ᾽ όσα έβλεπε με τα μάτια του να ᾽χει μαζί της αυτή και διέταξε να την φέρουν ενώπιόν του. Και μόλις του την έφεραν, νά τα και τ᾽ αδέλφια της που παραμόνευαν κάπου εκεί κοντά. Ρώτησε τότε ο Δαρείος ποιά είναι η πατρίδα της, κι οι νεαροί είπαν ότι είναι **Παίονες** κι εκείνη είναι αδελφή τους''.

''ἐνθαῦτα Δαρεῖος γράφει γράμματα Μεγαβάζῳ, τὸν ἔλιπε ἐν τῇ Θρηίκῃ στρατηγόν, ἐντελλόμενος ἐξαναστῆσαι ἐξ ἠθέων **Παίονας** καὶ παρ᾽ ἑωυτὸν ἀγαγεῖν καὶ αὐτοὺς καὶ τὰ τέκνα τε καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν''. (*Ιστορίαι*, Ε΄.14.1). ''Τότε ο Δαρείος γράφει γράμμα στον Μεγάβαζο, που τον άφησε αρχηγό του στρατού στην Θράκη, με την εντολή να ξεσηκώσει με τη βία τους **Παίονες** από τον τόπο τους και να τους φέρει σ᾽ αυτόν, και τους ίδιους και τα παιδιά τους και τις γυναίκες τους''.

''αὐτίκα δὲ ἱππεὺς ἔθεε φέρων τὴν ἀγγελίην ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον, περαιωθεὶς δὲ διδοῖ τὸ βυβλίον τῷ Μεγαβάζῳ. ὁ δὲ ἐπιλεξάμενος καὶ λαβὼν ἡγεμόνας ἐκ τῆς Θρηίκης ἐστρατεύετο ἐπὶ τὴν **Παιονίην**''. (*Ιστορίαι*, Ε΄.14.2). ''Κι αμέσως ένας αγγελιοφόρος έτρεχε καβάλα στ᾽ άλογό του φέρνοντας την εντολή στον Ελλήσποντο, κι αφού πέρασε στην απέναντι ακτή δίνει το γράμμα στον Μεγάβαζο. Το διάβασε αυτός, πήρε οδηγούς από τη Θράκη και βάδισε με τον στρατό του εναντίον της **Παιονία**ς''.

''πυθόμενοι δὲ οἱ **Παίονες** τοὺς Πέρσας ἐπὶ σφέας ἰέναι, ἁλισθέντες ἐξεστρατεύσαντο πρὸς θαλάσσης, δοκέοντες ταύτῃ ἐπιχειρήσειν τοὺς Πέρσας ἐμβάλλοντας''. (*Ιστορίαι*, Ε΄.15.1). ''Όταν πληροφορήθηκαν οι **Παίονες** ότι οι Πέρσες βαδίζουν εναντίον τους με το σύνολο του στρατού τους πορεύθηκαν προς το μέρος της θαλάσσης, πιστεύοντας ότι από εκεί θα επιχειρήσουν την εισβολή οι Πέρσες''.

''οἱ μὲν δὴ **Παίονες** ἦσαν ἕτοιμοι τὸν Μεγαβάζου στρατὸν ἐπιόντα ἐρύκειν· οἱ δὲ Πέρσαι πυθόμενοι συναλίσθαι τοὺς **Παίονας** καὶ τὴν πρὸς θαλάσσης ἐσβολὴν φυλάσσοντας, ἔχοντες ἡγεμόνας τὴν ἄνω ὁδὸν τρέπονται, λαθόντες δὲ τοὺς **Παίονας** ἐσπίπτουσι ἐς τὰς πόλιας αὐτῶν ἐούσας ἀνδρῶν ἐρήμους· οἷα δὲ κεινῇσι ἐπιπεσόντες εὐπετέως κατέσχον''. (*Ιστορίαι*, Ε΄.15.2). ''Κι οι **Παίονες** πήραν θέση να φράξουν τον δρόμο στον στρατό του Μεγαβάζου που βάδιζε εναντίον τους. Όμως οι Πέρσες, μαθαίνοντας ότι οι **Παίονες** με ενωμένες τις δυνάμεις τους φρουρούν την είσοδο της χώρας τους από τη μεριά της θαλάσσης, έχοντας οδηγούς πήραν άλλον δρόμο, από τα

βορινά, έτσι που, χωρίς να τους πάρουν είδηση οι **Παίονες**, πέφτουν πάνω στις πόλεις τους, που είχαν μείνει χωρίς υπερασπιστές. Καθώς λοιπόν έπέπεσαν (οι Πέρσες) σε ανυπεράσπιστες πόλεις, εύκολα τις κυρίευσαν''.

''οἱ δὲ **Παίονες** ὡς ἐπύθοντο ἐχομένας τὰς πόλιας, αὐτίκα διασκεδασθέντες κατ' ἑωυτοὺς ἕκαστοι ἐτράποντο καὶ παρεδίδοσαν σφέας αὐτοὺς τοῖσι Πέρσῃσι. Οὕτω δὴ **Παιόνων Σιριοπαίονές** τε καὶ **Παιόπλαι** καὶ οἱ μέχρι τῆς Πρασιάδος λίμνης ἐξ ἠθέων ἐξαναστάντες ἤγοντο ἐς τὴν Ἀσίην''. (*Ιστορίαι*, Ε΄.15.3). ''Κι οι **Παίονες**, μόλις πληροφορήθηκαν ότι οι πόλεις τους έπεσαν στα χέρια των εχθρών, αμέσως διασκορπίσθηκαν κι η κάθε φυλή τράβηξε στον τόπο της και παρεδόθησαν στους Πέρσες. Έτσι λοιπόν από τις φυλές των **Παιόνων** οι **Σιριοπαίονες** και οι **Παιόπλαι** κι **όσοι κατοικούσαν έως τη λίμνη Πρασιάδα** ξεσηκώθηκαν από τον τόπο τους κι οδηγήθηκαν στην Ασία''.

''Μεγάβαζος δὲ ἄγων τοὺς **Παίονας** ἀπίκετο ἐπὶ τὸν Ἑλλήποντον· ἐνθεῦτεν διαπεραιωθεὶς ἀπίκετο ἐς τὰς Σάρδις. ἅτε δὲ τειχέοντος ἤδη Ἰστιαίου τοῦ Μιλησίου τὴν παρὰ Δαρείου αἰτήσας ἔτυχε μισθὸν δωρεὴν φυλακῆς τῆς σχεδίης, ἐόντος δὲ τοῦ χώρου τούτου παρὰ Στρυμόνα ποταμὸν τῷ οὔνομα ἐστὶ Μύρκινος, μαθὼν ὁ Μεγάβαζος τὸ ποιεύμενον ἐκ τοῦ Ἰστιαίου, ὡς ἦλθε τάχιστα ἐς τὰς Σάρδις ἄγων τοὺς **Παίονας**, ἔλεγε Δαρείῳ τάδε''. (*Ιστορίαι*, Ε΄.23.1). ''Κι ο Μεγάβαζος φέρνοντας μαζί του τους **Παίονες** έφθασε στον Ελλήσποντο κι από εκεί, περνώντας στην απέναντι ακτή, έφτασε στις Σάρδεις. Κι ο Ιστιαίος ο Μιλήσιος οχύρωνε κιόλας με τείχος την χώρα που ύστερ' από αίτημά του τού την έκανε δώρο ο Δαρείος αμείβοντάς τον για την φρούρηση της πλωτής γέφυρας· κι η χώρα αυτή βρίσκεται στην περιοχή του ποταμού Στρυμόνα κι ονομάζεται Μύρκινος. Ο Μεγάβαζος λοιπόν, έμαθε αυτά που έκανε ο Ιστιαίος και, μόλις έφτασε στις Σάρδεις φέρνοντας μαζί του τους **Παίονες**, έλεγε στον Δαρείο τα εξής''.

''Ἀρισταγόρης δὲ προπλώσας καὶ ἀπικόμενος ἐς τὴν Μίλητον, ἐξευρὼν βούλευμα ἀπ' οὗ ἧσσι μὲν οὐδεμία ἔμελλε ὠφελίη ἔσεσθαι, οὐδ' ὧν οὐδὲ τούτου εἵνεκα ἐποίεε ἀλλ' ὅκως βασιλέα Δαρεῖον λυπήσειε, ἔπεμψε ἐς τὴν Φρυγίην ἄνδρα ἐπὶ τοὺς **Παίονας** τοὺς ἀπὸ Στρυμόνος ποταμοῦ αἰχμαλώτους γενομένους ὑπὸ Μεγαβάζου, οἰκέοντας δὲ τῆς Φρυγίης χῶρόν τε καὶ κώμην ἐπ' ἑωυτῶν· ὃς ἐπειδὴ ἀπίκετο ἐς τοὺς **Παίονας**, ἔλεγε τάδε''. (*Ιστορίαι*, Ε΄.98.1). ''Λοιπόν ο Αρισταγόρας ξεκίνησε πιο πριν με το καράβι του και φθάνοντας στη Μίλητο επενόησε μια επιχείρηση απ' την οποία κανένα όφελος δεν μπορούσαν να περιμένουν οι Ίωνες (εξάλλου δεν ήταν αυτός ο σκοπός του, αλλά να βρει τρόπο να πικράνει τον βασιλιά Δαρείο)· έστειλε άνθρωπό του στην Φρυγία, στους **Παίονες**, αυτούς που είχε αιχμαλωτίσει ο Μεγάβαζος απ' την περιοχή του ποταμού Στρυμόνα κι εγκαταστάθηκαν σ' ένα μέρος της Φρυγίας, σ' ένα χωριό που μόνον αυτοί κατοικούσαν· κι αυτός, όταν έφτασε στους **Παίονες**, έλεγε τα εξής''.

''«ἄνδρες **Παίονες**, ἔπεμψέ με Ἀρισταγόρης ὁ Μιλήτου τύραννος σωτηρίην ὑποθησόμενον ὑμῖν, ἢν περ βούλησθε πείθεσθαι. Νῦν γὰρ Ἰωνίη πᾶσα ἀπέστηκε ἀπὸ βασιλέος, καὶ ὑμῖν παρέχει σώζεσθαι ἐπὶ τὴν ὑμετέρην αὐτῶν· μέχρι μὲν θαλάσσης αὐτοῖσι ὑμῖν, τὸ δὲ ἀπὸ τούτου ἡμῖν ἤδη μελήσει»''. (*Ιστορίαι*, Ε΄.98.2). ''«Άνδρες **Παίονες**, με έστειλε ο Αρισταγόρας, ο τύραννος της Μιλήτου, για να σας δείξω τον δρόμο της σωτηρίας, εάν βεβαίως θελήσετε να μ' ακούσετε. Διότι τώρα που ολόκληρη η Ιωνία επανεστάτησε εναντίον του βασιλιά, νά για σας η ευκαιρία να γυρίσετε αβλαβείς στον τόπο σας. Μέχρι τη θάλασσα εσείς να βρείτε τρόπο, πώς θα φτάσετε· από εκεί και πέρα θα 'ναι πια δική μας δουλειά»''.

‘’ταῦτα δὲ ἀκούσαντες οἱ **Παίονες** κάρτα τε ἀσπαστὸν ἐποιήσαντο καὶ ἀναλαβόντες παῖδας καὶ γυναῖκας ἀπεδίδρησκον ἐπὶ θάλασσαν, οἳ δὲ τινὲς αὐτῶν καὶ κατέμειναν ἀρρωδήσαντες αὐτοῦ. Ἐπείτε δὲ οἱ **Παίονες** ἀπίκοντο ἐπὶ θάλασσαν, ἐνθεῦτεν ἐς Χίον διέβησαν’’. (*Ιστορίαι*, Ε΄.98.3). ‘’ Όταν τ’ άκουσαν αυτά οι **Παίονες** τα δέχθηκαν μ’ όλη τους την καρδιά· πήραν λοιπόν μαζί τους τα παιδιά και τις γυναίκες τους κι άρχισαν την απόδρασή τους προς τη θάλασσα· μόνο κάτι λίγοι έμειναν εκεί, από φόβο. Κι όταν οι **Παίονες** έφθασαν στη θάλασσα, πέρασαν από εκεί στην Χίο’’.

‘’ἐόντων δὲ ἤδη ἐν Χίῳ, κατὰ πόδας ἐληλύθεε Περσέων ἵππος πολλὴ διώκουσα τοὺς **Παίονας**. ὡς δὲ οὐ κατέλαβον, ἐπηγγέλλοντο ἐς τὴν Χίον τοῖσι **Παίοσι** ὅκως ἂν ὀπίσω ἀπέλθοιεν. οἱ δὲ **Παίονες** τοὺς λόγους οὐκ ἐνεδέκοντο, ἀλλ’ ἐκ Χίου μὲν Χῖοι σφέας ἐς Λέσβον ἤγαγον, Λέσβιοι δὲ ἐς Δορίσκον ἐκόμισαν, ἐνθεῦτεν δὲ πεζῇ κομιζόμενοι ἀπίκοντο ἐς **Παιονίην**’’. (*Ιστορίαι*, Ε΄.98.4). ‘’Κι είχαν πατήσει πια στην Χίο, όταν έφθασε πολυάριθμο ιππικό των Περσών που τους κατεδίωκε· όμως δεν τους πρόλαβαν, γι’ αυτό έστειλαν εντολή στην Χίο, στους **Παίονες**, να γυρίσουν πίσω. Οι **Παίονες** όμως δεν δέχονταν τις προτάσεις τους, αλλά από την Χίο τούς πέρασαν στη Λέσβο Χιώτες, κι οι Λέσβιοι τους πήγαν στον Δορίσκο, κι από εκεί με πεζοπορία έφθασαν στην **Παιονία**’’.

Οι ίδιοι οι Παίονες ισχυρίζονταν ότι ήταν άποικοι των Τευκρών οι οποίοι είχαν έλθει από την Τροία. ‘’ὃ δ’ ἀμείβετο, τίνες δὲ οἱ **Παίονες** ἄνθρωποι εἰσὶ καὶ κοῦ γῆς οἰκημένοι, καὶ τί κεῖνοι ἐθέλοντες ἔλθοιεν ἐς Σάρδις. οἳ δέ οἱ ἔφραζον ὡς ἔλθοιεν μὲν ἐκείνῳ δώσοντες σφέας αὐτούς, εἴη δὲ ἡ **Παιονίη** ἐπὶ τῷ Στρυμόνι ποταμῷ πεπολισμένη, ὁ δὲ Στρυμὼν οὐ πρόσω τοῦ Ἑλλησπόντου, εἶησαν δὲ Τευκρῶν τῶν ἐκ Τροίης ἄποικοι’’. (Ηρόδ., *Ιστορίαι*, Ε΄.13.2). ‘’Κι αυτός ξαναρώτησε, τί λαός είναι αυτοί οι **Παίονες** και πού ζουν, κι εκείνοι τί ήθελαν κι ήρθαν στις Σάρδεις. Κι αυτοί του απεκρίθησαν ότι ήλθαν για να του δηλώσουν υποταγή και ότι η **Παιονία** είναι χώρα με πολλές πολιτείες στην περιοχή του Στρυμόνα ποταμού, κι ο Στρυμόνας βρίσκεται σε μικρή απόσταση από τον Ελλήσποντο, και ότι ο λαός τους ήταν άποικοι των Τευκρών της Τροίας’’. **ΑΡΑ, ΣΥΝΕΠΩΣ, ΒΕΒΑΙΩΣ, ΑΣΦΑΛΩΣ, ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΔΕΝ ΗΣΑΝ**.

Η Παιονία και οι Παίονες αναφέρονται επίσης και σε άλλες παραγράφους των *Ιστοριών* του Ηροδότου, π.χ.: (Ε΄.16, Ε΄.17, Ζ΄.113, Ζ΄.124, Ζ΄.185, Η’.115, Θ΄.32).

Ο **τραγικός ποιητής Ευριπίδης** (480-406 π.Χ.) επίσης, γνωρίζει την περιοχή και αναφέρει τους Παίονες. Π.χ.: ‘’Ὅτ’ ἀμφί Πάγγαιόν τε **Παιόνων** τε γῆν Θρῃκῶν ἀρίστοις ἐμπεσών κατά στόμα ἔρρηξα πέλτην, σοί δε δουλώσας λεών παρέσχον’’. (*Ρήσος*, 408-410). ‘’Όταν γύρω από το Παγγαίο και την χώρα των **Παιόνων** όρμησα πάνω στα πολύ ανδρεία παλληκάρια των Θρακών τους τσάκισα τις ασπίδες, σκλάβωσα ανθρώπους και σου τους παρέδωσα’’.

‘’ἀλλ’ οἷα πόντον Θρῄκιον φυσήματα κρυσταλλόπηκτα **Παίονάς** τ’ ἐπεζάρει ξύν τοῖσδ’ ἄυπνος οἶδα τλάς πορπάμασιν’’. (*Ρήσος*, 440-442). ‘’Αλλά μέσα στη Θρακιώτικη θάλασσα οι παγωμένοι άνεμοι βασάνιζαν τους **Παίονες** και μαζί μ’ αυτούς κι εγώ ξέρω πώς άντεξα άϋπνος να σκεπάζομαι μ’ αυτό το ρούχο’’.

‘’Τίς γάρ ἐπ’ αὐτῷ; Κίλικας **Παιήων στρατός** ἤγειρεν. Μυσοί δ’ ἡμᾶς’’. (*Ρήσος*, 540-541). ‘’Και ποιος μετά απ’ αυτόν; Μετά τους Κίλικες ο **στρατός των Παιόνων** έχει σειρά. Μετά από εμάς οι Μυσοί’’.

Ο **ιστορικός Θουκυδίδης του Ολόρου ο Αλιμούντιος** (460-399 π.Χ.) επίσης, γνωρίζει την περιοχή και την ονομάζει Παιονία, αναφέροντας και αυτός επί μέρους φύλα των Παιόνων. Π.χ.: ‘’ἀνίστη δὲ καὶ **Ἀγριᾶνας** καὶ **Λαιαίους** καὶ ἄλλα ὅσα **ἔθνη Παιονικὰ**

ὧν ἦρχε καὶ ἔσχατοι τῆς ἀρχῆς οὗτοι ἦσαν· μέχρι γὰρ **Λαιαίων Παιόνων** καὶ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ, ὃς ἐκ τοῦ Σκόμβρου ὄρους δι' **Ἀγριάνων** καὶ **Λαιαίων** ῥεῖ, [οὗ] ὡρίζετο ἡ ἀρχὴ τὰ πρὸς **Παίονας** αὐτονόμους ἤδη''. (*Ιστορίαι*, Β΄.96.3). ''Εκάλεσεν ακόμη υπό τας σημαίας του τους **Αγριάνας** και τους **Λαιαίους** και όλα τα **Παιονικά** φύλα, επί των οποίων εβασίλευε, και τα οποία ήσαν οι τελευταίοι υπήκοοί του προς το μέρος τούτο. Διότι εις την επικράτειάν του περιλαμβάνονται και οι **Λαιαίοι Παίονες** και ο ποταμός Στρυμών, ο οποίος πηγάζει από το όρος Σκόμβρον και διασχίζει την χώραν των **Αγριάνων και Λαιαίων**. Εκεί και πέρα αρχίζει η χώρα των ανεξαρτήτων **Παιόνων**''.

''ἔπειτα διὰ Κερκίνης ἐρήμου ὄρους, ὅ ἐστι μεθόριον Σιντῶν καὶ **Παιόνων**· ἐπορεύετο δὲ δι' αὐτοῦ τῇ ὁδῷ ἣν πρότερον αὐτὸς ἐποιήσατο τεμὼν τὴν ὕλην, ὅτε ἐπὶ **Παίονας** ἐστράτευσεν''. (*Ιστορίαι*, Β΄.98.1). ''και έπειτα δια του ερήμου όρους της Κερκίνης, το οποίον κείται μεταξύ των Σιντών και των **Παιόνων**. Το όρος αυτό διήλθεν ακολουθών τον δρόμον, τον οποίον ο ίδιος είχεν ανοίξει προηγουμένως δια μέσου του δάσους, όταν είχεν εκστρατεύσει εναντίον των **Παιόνων**''.

''τὸ δὲ ὄρος ἐξ Ὀδρυσῶν διιόντες ἐν δεξιᾷ μὲν εἶχον **Παίονας**, ἐν ἀριστερᾷ δὲ Σιντοὺς καὶ Μαιδούς. Διελθόντες δὲ αὐτὸ ἀφίκοντο ἐς Δόβηρον τὴν **Παιονικήν**''. (*Ιστορίαι*, Β΄.98.2). ''Εξελθών από το έδαφος των Οδρυσών ο στρατός και διερχόμενος δια του όρους, είχε δεξιά μεν τους **Παίονας**, αριστερά δε τους Σιντούς και τους Μαιδούς. Αφού δε επέρασε το όρος, έφθασε στην Δόβηρο της **Παιονίας**''.

''τῆς δὲ **Παιονίας** παρὰ τὸν Ἀξιὸν ποταμὸν στενήν τινα καθήκουσαν ἄνωθεν μέχρι Πέλλης καὶ θαλάσσης ἐκτήσαντο, καὶ πέραν Ἀξιοῦ μέχρι Στρυμόνος τὴν Μυγδονίαν καλουμένην Ἠδῶνας ἐξελάσαντες νέμονται''. (*Ιστορίαι*, Β΄.99.4). ''Κατέκτησαν ωσαύτως από την **Παιονία** λωρίδα γης, εκτεινομένην από το εσωτερικό κατά μήκος του Αξιού προς την Πέλλα και την θάλασσα, και εξουσιάζουν ήδη πέραν του Αξιού μέχρι του Στρυμόνος την καλουμένην Μυγδονία, εκδιώξαντες απ' αυτήν τους Ηδώνας''.

Ο **σατιρικός ποιητής, κωμωδιογράφος Αριστοφάνης** (446-386 περίπου π.Χ.) επίσης, γνωρίζει, αναφέρει, αλλά και περιπαίζει τους Οδόμαντες Παίονες. Π.χ.: ''**Ὀδομάντων** στρατός. Ποίων **Ὀδομάντων**; Εἰπέ μοι τουτί τί ἦν; Τίς τῶν **Ὀδομάντων** τό πέος ἀποτεθρίακεν''; (*Αχαρνείς*, 156-8). ''Ο στρατός των **Οδομάντων**. Ποίων **Οδομάντων**; Πες μου τι είναι αυτό; Ποιος τους ξετρίχισε τους φαλλούς;''.

''Οἴμοι τάλας ἀπόλλυμαι, ὑπό τῶν **Ὀδομάντων** τά σκόροδα πορθούμενος''. (*Αχαρνείς*, 164). ''Αχ ο δύστυχος καταστρέφομαι. Μου έφαγαν τα σκόρδα οι **Οδόμαντες**''.

''ἀνὴρ ἐκείνης, **Παιονίδης** Κινησίας''. (*Λυσιστράτη*, 852). Στην Ελληνική γλώσσα η κατάληξη -**ίδης** σημαίνει υιός τινός ή απόγονος τινός. Ο Δίας είναι Κρονίδης, υιός του Κρόνου, (''εὗρεν δ' εὐρύοπα **Κρονίδην** ἄτερ ἥμενον ἄλλων'', *Ιλιάς*, Α498). Ο Μέγας Αλέξανδρος είναι **Ηρακλείδης**, απόγονος του Ηρακλέους, από την πλευρά του πατέρα του από τον Κάρανο, και **Αιακίδης**, απόγονος του Αιακού, από την πλευρά της μητέρας του Ολυμπιάδος, από τον Νεοπτόλεμο, υιό του Αχιλλέως, ο οποίος μετά τον Τρωικό πόλεμο πήγε και βασίλευσε στην Ήπειρο, δεδομένου ότι το βασίλειό του το είχε αρπάξει εν τω μεταξύ ο Άκαστος. (''Ἀλέξανδρος ὅτι τῷ γένει πρὸς πατρὸς μὲν ἦν **Ἡρακλείδης** ἀπὸ Καράνου, πρὸς δὲ μητρὸς **Αἰακίδης** ἀπὸ Νεοπτολέμου, τῶν πάνυ πεπιστευμένων ἐστί''). (Πλούτ. *Αλέξανδρος*, 2). Ο Αχιλλεύς είναι **Πηλεΐδης**, υιός του Πηλέως, (''ἦὲ σὺ, **Πηλεΐδη**, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν'', *Ιλιάς*, Α146). Ο Οδυσσεύς είναι **Λαερτιάδης**, υιός του Λαέρτου, (''διογενὲς **Λαερτιάδη** πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,'', *Ιλιάς*, Β173). Ο Αγαμέμνων είναι **Ατρείδης**, υιός του Ατρέως (''οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμασεν ἀρητῆρα **Ἀτρεΐδης**· ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν'', *Ιλιάς*, Α11-12), όπως και ο Μενέλαος,

(‘’**Ἀτρεΐδης** Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·’’, *Ιλιάς*, Γ350), (‘’ **Ἀτρεΐδαι** τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί’’, *Ιλιάς*, Α17). Ο μάντης Κάλχας είναι Θεστορίδης, υιός του Θέστορα. (‘’Ἦτοι ὅ γ’ ὣς εἰπὼν κατ’ ἄρ’ ἕζετο· τοῖσι δ’ ἀνέστη Κάλχας **Θεστορίδης** οἰωνοπόλων ὄχ’ ἄριστος’’, *Ιλιάς*, Α68-9). **Παιονίδης** είναι ο υιός του Παίονος, ή ο απόγονος του Παίονος. Όμως, στον ανωτέρω στίχο, ο Αριστοφάνης κάνει λογοπαίγνιο με τη λέξη πέος. Ο Κινησίας, ο σύζυγος της Μυρρίνης, δεν είναι Παιονίδης. Ο στίχος εννοεί ότι ο Κινησίας είναι **Πεονίδης**, υιός του **Πέου**.

Ο **ρητοροδιδάσκαλος, ρήτορας και λογογράφος Ισοκράτης** (436-338 π.Χ.) επίσης, γνωρίζει την περιοχή, την ονομάζει Παιονία και τους κατοίκους της Παίονες. Π.χ.: ‘’τί γὰρ ἐλλέλοιπεν; οὐ Θετταλοὺς μὲν τοὺς πρότερον ἐνάρχοντας Μακεδονίας οὕτως οἰκείως πρὸς αὐτὸν διακεῖσθαι πεποίηκεν, ὥσθ’ ἑκάστους αὐτῶν μᾶλλον ἐκείνῳ πιστεύειν ἢ τοῖς συμπολιτευομένοις; τῶν δὲ πόλεων τῶν περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον τὰς μὲν ταῖς εὐεργεσίαις πρὸς τὴν αὐτοῦ συμμαχίαν προσῆκται, τὰς δὲ σφόδρα λυπούσας αὐτὸν ἀναστάτους πεποίηκεν; Μάγνητας δὲ καὶ Περραιβοὺς καὶ **Παίονας** κατέστραπται, καὶ πάντας ὑπηκόους αὐτοὺς εἴληφεν; Τοῦ δ’ Ἰλλυριῶν πλήθους πλὴν τῶν παρὰ τὸν Ἀδρίαν οἰκούντων ἐγκρατὴς καὶ κύριος γέγονεν; Ἀπάσης δὲ τῆς Θρᾴκης οὓς ἠβουλήθη δεσπότας κατέστησεν’’; (*Φίλιππος*, 20-21). ‘’Διότι σε τί έχει καθυστερήσει (ο Φίλιππος); Δεν έκανε τους Θεσσαλούς, οι οποίοι πρότερον ήταν κυρίαρχοι της Μακεδονίας, να διάκεινται προς αυτόν τόσον ευνοϊκώς ώστε εκείνοι να έχουν μεγαλύτερη εμπιστοσύνη σ’ αυτόν παρά στους συμπολίτες των; Εκ των πόλεων δε που ήσαν γύρω από την Θεσσαλία, άλλες μεν δεν κατόρθωσε με τις ευεργεσίες του να υπαγάγει υπό την κυριαρχία του, άλλες δε, που τον ενοχλούσαν πολύ δεν έχει καταστρέψει; Τους Μάγνητες δε και τους Περραβούς και τους **Παίονες**, δεν υπέταξε και τους κατέστησε υπηκόους του; Τους λαούς της Ιλλυρίας, εκτός εκείνων που κατοικούν στα παράλια της Αδριατικής, δεν ανάγκασε να τον αναγνωρίσουν ως νικητή και κυρίαρχό τους; Σε όλη δε τη Θράκη δεν έχει τοποθετήσει ηγεμόνες αυτούς που αυτός ηθέλησε’’;

Ο **Αθηναίος ρήτωρ Δημοσθένης** (384-322 π.Χ.) επίσης, γνωρίζει την περιοχή και ονομάζει τους κατοίκους της Παίονες. Π.χ.: ‘’τὰς δ’ ἐπ’ Ἰλλυριοὺς καὶ **Παίονας** αὐτοῦ καὶ πρὸς Ἀρύββαν καὶ ὅποι τις ἂν εἴποι παραλείπω στρατείας’’. (*Α’ Ολυνθιακός*, 13). ‘’Τις εκστρατείες του (του Φιλίππου) εναντίον των Ιλλυριών και των **Παιόνων** και κατά του Αρρύβα και όπου αλλού μπορεί να πει κανείς τις παραλείπω’’.

Ο **Μακεδών φιλόσοφος Αριστοτέλης ο Σταγειρίτης** (384-322 π.Χ.) επίσης, γνωρίζει την περιοχή, την ονομάζει Παιονία και τους κατοίκους της Παίονες, π.χ.:

‘’Ἐν τῇ **Παιονίᾳ** φασὶν ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἠσαίνῳ καλουμένῳ, ὅ τὴν **Παιονικὴν** καὶ τὴν Μαιδικὴν ὁρίζει, εἶναί τι θηρίον τὸ καλούμενον βόλινθον, ὑπὸ δὲ τῶν **Παιόνων** μόναιπον’’. (*Περί Θαυμασίων Ακουσμάτων*, 1).

‘’Περὶ **Παιονίαν** λέγουσιν, ὅταν συνεχεῖς ὄμβροι γένωνται, εὑρίσκεσθαι περιτηκομένης τῆς γῆς χρυσὸν τὸν καλούμενον ἄπυρον. λέγουσι δ’ ἐν τῇ **Παιονίᾳ** οὕτω χρυσίζειν τὴν γῆν ὥστε πολλοὺς εὑρηκέναι καὶ ὑπὲρ μνᾶν χρυσίου ὁλκήν. τῷ δὲ βασιλεῖ τινά φασιν εὑρόντα ἀνενεγκεῖν δύο βώλους, τὸν μὲν τρεῖς μνᾶς ἄγοντα, τὸν δὲ πέντε· οὓς φασιν ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτῷ παρακεῖσθαι, καὶ ἐπ’ ἐκείνων πρῶτον, εἴ τι ἐσθίει, ἀπάρχεσθαι’’. (*Περί Θαυμασίων Ακουσμάτων*, 45).

‘’Λέγεται δὲ καὶ ἐν **Παιονίᾳ** τοὺς βοῦς τοὺς ἀγρίους πολὺ μεγίστους ἁπάντων τῶν ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι γίγνεσθαι, καὶ τὰ κέρατα αὐτῶν χωρεῖν τέσσαρας χόας, ἐνίων δὲ καὶ πλεῖον’’. (*Περί Θαυμασίων Ακουσμάτων*, 129).

‘’Ῥῆνος καὶ Ἴστρος οἱ ποταμοὶ ὑπ’ ἄρκτον ῥέουσιν, ὁ μὲν Γερμανοὺς ὁ δὲ **Παίονας** παραμείβων· καὶ θέρους μὲν ναυσίπορον ἔχουσι τὸ ῥεῖθρον, τοῦ δὲ χειμῶνος παγέντες ὑπὸ κρύους ἐν πεδίου σχήματι καθιππεύονται’’. (*Περί Θαυμασίων Ακουσμάτων*, 168).

‘’Τὸ δὲ τῶν ὑῶν γένος ἐπαμφοτερίζει· εἰσὶ γὰρ καὶ ἐν Ἰλλυριοῖς καὶ ἐν **Παιονίᾳ** καὶ ἄλλοθι μώνυχες ὗες. Τὰ μὲν οὖν διχαλὰ δύο ἔχει σχίσεις ὄπισθεν· τοῖς δὲ μώνυξι τοῦτ' ἐστὶ συνεχές’’. (*Τῶν περὶ τὰ ζῷα ἱστοριῶν*, 2.1.499$^{\beta}$).

‘’Διχαλὰ δ’ ἅμα καὶ χαίτην ἔχοντα καὶ κέρατα δύο κεκαμμένα εἰς αὐτά ἐστιν ἔνια τῶν ζώων, οἷον ὁ βόνασος, ὃς γίνεται περὶ τὴν **Παιονίαν** καὶ τὴν Μαιδικήν’’. (*Τῶν περὶ τὰ ζῷα ἱστοριῶν*, 2.1.500$^{\alpha}$).

‘’Ὁ δὲ βόνασος γίνεται μὲν ἐν τῇ **Παιονίᾳ** ἐν τῷ ὄρει τῷ Μεσσαπίῳ, ὃ ὁρίζει τὴν **Παιονικὴν** καὶ τὴν Μαιδικὴν χώραν, καλοῦσι δ' αὐτὸν οἱ **Παίονες** μόναπον. Τὸ δὲ μέγεθός ἐστιν ἡλίκον ταῦρος, καὶ ἔστιν ὀγκωδέστερον ἢ βοῦς·’’. (*Τῶν περὶ τὰ ζῷα ἱστοριῶν*, 9.44).

Ο **φιλόλογος Αριστοφάνης ο Βυζάντιος**, γνωστός για τις σπουδές του στη γλωσσολογία, τη γραμματική, τη λογοτεχνία, διευθυντής της Βιβλιοθήκης της Αλεξανδρείας, (265 ή 257-190 ή 180 π.Χ.) επίσης, αναφέρει την Παιονία. Π.χ.: ‘’αἱ δὲ Κρητικαὶ κύνες ἰχνευτικαὶ πάνυ· ἕτεραι δὲ Κρητικαὶ κύνες καὶ οἰκουροί εἰσιν. αἱ δὲ **Παιονικαὶ** πρὸς ἐλάφους ἀγρίους ὀμόσε χωροῦσι μάλιστα καθοπλισθεῖσαι. αἱ δὲ Ὑρκανοὶ κύνες λεοντόποδές εἰσιν, εὔστερνοι καὶ εὐτράχηλοι, βρυχοειδὲς ὑλακτοῦσαι καὶ πρὸς λέοντας μαχόμεναι· ἀπὸ δὲ Ἰνδῶν εἰς Ὑρκανίαν τὸ γένος ἦλθεν’’. (Aristophanes of Byzantium, *Historiae Animalium Epitome*, 194, 195, 196.).

‘’Ἐκ τοῦ Ἀριστοτέλους *Περί παραδόξων ἀκουσμάτων*. Λέγεται ἐν **Παιονίᾳ** τοὺς βοῦς τοὺς ἀγρίους πολύ μεγίστους ἁπάντων τῶν ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνεσι γίνεσθαι, καὶ τὰ κέρατα αὐτῶν χωρεῖν τέσσαρας χόας, ἐνίους δὲ καί πλεῖον’’. (Aristophanis, *Historiae animalium*, Subjunctis Aeliani Timothei aliorumque eclogis, Κεφάλαιο 2.444).

Ο **επιγραμματοποιός, γλύπτης, χαλκοπλάστης και συγγραφέας Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος** (250-197 π.Χ.) επίσης, αναφέρει την Παιονία στο έργο του *Ιστοριών παραδόξων συναγωγή*. Π.χ.: ‘’Τὸν δὲ μόναπον γίνεσθαι μὲν ἐν **Παιονίᾳ** ἐν τῷ ὄρει Μαρσάνῳ, ὀδόντας δὲ τοὺς ἄνωθεν οὐκ ἔχειν, ὥσπερ βοῦν, οὐδ’ ἄλλο τῶν δικεράτων οὐδέν καὶ τἆλλα προσεμφερές εἶναι τῷ ταύρῳ’’. (Κεφ. 53.1).

‘’ Ἐν Ἰλλυριοῖς εἶναι καὶ **Παιονίᾳ** μωνύχους ὗς. Μώνυχον δὲ καὶ δίκερων οὐθέν ἑωρᾶσθαι, μονοκέρατα δὲ καὶ μώνυχα ὀλίγα, οἷον τὸν Ἰνδικὸν ὄνον. Τοῦτον δὲ καὶ ἀστράγαλον τῶν μωνύχων ἔχειν ζώων’’. (Κεφ. 66.1).

Ο **ιστορικός Πολύβιος ο Μεγαλοπολίτης** (204-122 π.Χ.) επίσης, γνωρίζει την περιοχή και την ονομάζει **Παιονία**, όπως γνωρίζει και την **Δαρδανία**. Π.χ.: ‘’Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Φίλιππος ὁ βασιλεὺς κατελάβετο **Βυλάζωρα,** μεγίστην οὖσαν πόλιν τῆς **Παιονίας** καὶ λίαν εὐκαίρως κειμένην πρὸς τὰς εἰσβολὰς τὰς ἀπὸ τῆς **Δαρδανικῆς** εἰς Μακεδονίαν,’’. (*Ιστορίαι*, Ε΄.97.1). Αναφέρεται στον βασιλιά Φίλιππο Ε’.

Ο **ιστορικός Διόδωρος ο Σικελιώτης** (90-30 π.Χ. περίπου) επίσης, γνωρίζει την περιοχή, την ονομάζει Παιονία και τους κατοίκους της Παίονες. Π.χ.: ‘’Τάδε ἔνεστιν ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ τῶν Διοδώρου ἱστορικῶν βίβλων. ὡς Φίλιππος ὁ Ἀμύντου παρέλαβε τὴν τῶν Μακεδόνων βασιλείαν. ὡς Ἀργαῖον ἀντιποιούμενον τῆς βασιλείας ἐνίκησεν. ὡς Ἰλλυριοὺς καὶ **Παίονας** καταπολεμήσας ἐκτήσατο τὴν προγονικὴν ἀρχήν’’. (*Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΣΤ΄. ΕΙΣΑΓΩΓΗ). ‘’Στο δέκατο έκτο βιβλίο του Διοδώρου περιέχονται τα εξής: Πώς ο Φίλιππος υιός του Αμύντα παρέλαβε τη βασιλεία των Μακεδόνων. Πώς νίκησε τον Αργαίο

που διεκδίκησε τη βασιλεία. Πώς, αφού νίκησε με πόλεμο τους Ιλλυριούς και τους **Παίονες** ανέκτησε το κράτος των πατέρων του''.

''ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν **Παίονες μὲν πλησίον τῆς Μακεδονίας οἰκοῦντες** ἐπόρθουν τὴν χώραν καταφρονοῦντες τῶν Μακεδόνων''. (*Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΣΤ΄.2.6). ''Την ίδια περίπου εποχή, **οι Παίονες, οι οποίοι κατοικούσαν πλησίον της Μακεδονίας**, λεηλατούσαν την χώρα, περιφρονώντας τους Μακεδόνες''. Την ίδια περίπου εποχή σημαίνει το 359 π.Χ.

''Πρὸς δὲ **Παίονας** διαπρεσβευσάμενος καὶ τοὺς μὲν δωρεαῖς διαφθείρας, τοὺς δ' ἐπαγγελίαις φιλανθρώποις πείσας κατὰ τὸ παρὸν εἰρήνην ἄγειν πρὸς αὐτοὺς συνέθετο''. (*Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΣΤ΄.3.4). ''Επίσης, έστειλε πρέσβεις στους **Παίονες** και, άλλους διαφθείροντας με δωρεές και άλλους πείθοντας με γενναιόδωρες υποσχέσεις, συνήψε προς το παρόν μαζί τους ειρήνη''.

''Ἀπολυθεὶς δὲ τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου καὶ πυνθανόμενος τὸν βασιλέα τῶν **Παιόνων** Ἄγιν τετελευτηκέναι ὑπέλαβε καιρὸν ἔχειν ἐπιθέσθαι τοῖς **Παίοσιν**. Στρατεύσας οὖν εἰς τὴν **Παιονίαν καὶ παρατάξει τοὺς βαρβάρους νικήσας ἠνάγκασε τὸ ἔθνος πειθαρχεῖν τοῖς Μακεδόσιν**''. (*Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΣΤ΄.4.2). ''Τώρα που απαλλάχθηκε από τη διαμάχη του με τους Αθηναίους και πληροφορήθηκε ότι ο βασιλιάς των **Παιόνων**, Άγις, είχε πεθάνει, θεώρησε ότι είχε το περιθώριο να επιτεθεί στους **Παίονες**. Εισβάλλοντας, λοιπόν, στην **Παιονία** και νικώντας τους βαρβάρους σε μάχη εκ παρατάξεως, ανάγκασε το έθνος των **Παιόνων** να δηλώσει υποταγή στους Μακεδόνες''. Τα ανωτέρω αναφέρονται στον τιτάνα Φίλιππο Β' και το έτος 358 π.Χ.

''Κατὰ δὲ τὴν Μακεδονίαν τρεῖς βασιλεῖς συνέστησαν ἐπὶ τὸν Φίλιππον, ὅ τε τῶν Θρᾳκῶν καὶ **Παιόνων** καὶ Ἰλλυριῶν. Οὗτοι γὰρ ὄντες ὅμοροι τοῖς Μακεδόσι καὶ τὴν αὔξησιν ὑφορώμενοι τοῦ Φιλίππου καθ' ἑαυτοὺς μὲν οὐκ ἦσαν ἀξιόμαχοι προηττημένοι, κοινῇ δὲ πολεμοῦντες ὑπέλαβον ῥᾳδίως αὐτοῦ περιέσεσθαι. Διόπερ ἀθροιζόντων τὰς δυνάμεις ἐπιφανεὶς ἀσυντάκτοις καὶ καταπληξάμενος ἠνάγκασε προσθέσθαι τοῖς Μακεδόσιν''. (*Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΣΤ΄.22.3). ''Στη Μακεδονία, τρεις βασιλείς ενώθηκαν εναντίον του Φιλίππου, οι βασιλείς των Θρακών, των **Παιόνων** και των Ιλλυριών. Όλοι αυτοί συνόρευαν με τους Μακεδόνες και δεν έβλεπαν με καλό μάτι την αύξηση της δυνάμεως του Φιλίππου. Ο καθένας μόνος του όμως δεν ήταν αρκετά ισχυρός για να αντιμετωπίσει τον Φίλιππο, που άλλωστε τους είχε νικήσει προηγουμένως, έτσι θεώρησαν ότι αν ενώνονταν και οι τρεις θα τον νικούσαν ευκόλως. Γι' αυτό, λοιπόν, ενώ εκείνοι συγκέντρωναν ακόμη στρατό, εμφανίσθηκε ο Φίλιππος και τους επετέθη, πριν προλάβουν να συνταχθούν, τους κατετρόπωσε καιι τους ανάγκασε να προσχωρήσουν στους Μακεδόνες''.

Η απόφαση των τριών βασιλέων να συμπολεμήσουν τον Φίλιππο, διευρύνθηκε και με τη συμμετοχή των Αθηναίων, όπως φαίνεται στη Συνθήκη Συμμαχίας των Αθηναίων μαζί τους του 356 π.Χ.: '' [γ]ραμματεύς Λυσίας [Λυσ…… Πιθεύς.] συμμαχία Ἀθηναίων πρός Κετρίπο[ριν τόν Θρᾶκα καί το]ύς ἀδελφούς καί πρός **Λύππειον τόν** [**Παίονα** καί πρός Γρά]βον τόν Ἰλλυριόν …….. [ὀμνύω Δία καί Γῆν] καί Ἥλιον καί Ποσει[δ]ῶ καί Ἀθηνᾶν καί [Ἄρην, φίλος ἔσομαι] Κετριπόρι καί τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς Κ[ετριπόριος καί σ]ύμμαχος καί πολεμή[σ]ω μετά Κετριπόρ[ιος τόν πόλεμον τ]όν πρός Φίλιππον ἀδόλως παντί σθένε[ι] [κατά τό δυνατόν κ]αί οὐ προκαταλύσομαι τόν πόλεμον ἀν[ευ Κετριπόριος κ]αί τῶν ἀδελφῶν τόν πρός Φίλιππον κ[αί] [τἆλλα χωρία ἃ κατ]έχε[ι] Φίλιππος συνκα[τ]α[σ]τρέψομαι μ[ε][τά Κετριπόριος κ]αί τῶν ἀδελφῶν, καί Κρηνίδ[α]ς

συνε[ξ]αι[ρήσω μετά Κετριπ]ό[ρ]ιος κα[ί τ]ῶν [ἀδ]ελφῶν, καί ἀποδώσω τά [……..]ο[…]ορω[….]λιοτι[.]λε[..]σωσιν[….].

Οι βασιλείς αυτοί, όπως και οι Αθηναίοι, δεν ήθελαν την ειρήνη, προετίμησαν τον πόλεμο. Δυστυχώς γι' αυτούς προκάλεσαν τον γίγαντα της Ελλάδος, τον ερικυδή άνδρα ο οποίος γέγονε Ιστορίας άξιος, και την Μακεδονική ισχύ, θέληση και αποφασιστικότητα. Ο μέγας Φίλιππος με τους ανίκητους, τους ακαταμάχητους, τους τρομερούς Μακεδόνες του, το 356 π.Χ., τους νίκησε όλους, αρχίζοντας από τους Θράκες, κατόπιν τους Ιλλυριούς και στη συνέχεια τους Παίονες. Τους Ιλλυριούς μάλιστα τους νίκησε ο στρατηγός Παρμενίων. ''Φιλίππῳ δ' ἅρτι Ποτείδαιαν ᾑρηκότι τρεῖς ἦκον ἀγγελίαι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἡ μὲν **Ἰλλυριοὺς ἡττῆσθαι μάχῃ μεγάλῃ διὰ Παρμενίωνος**, ἡ δ' Ὀλυμπίασιν ἵππῳ κέλητι νενικηκέναι, τρίτη δὲ περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου γενέσεως. ἐφ' οἷς ἡδόμενον ὡς εἰκὸς ἔτι μᾶλλον οἱ μάντεις ἐπῆραν, ἀποφαινόμενοι τὸν παῖδα τρισὶ νίκαις συγγεγεννημένον ἀνίκητον ἔσεσθαι''. (Πλούτ., *Αλέξανδρος*, 3.8-9).

''Ἀλέξανδρος δὲ τὰς κατὰ τὴν Ἑλλάδα ταραχὰς καταπαύσας ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Θρᾴκην καὶ πολλὰ μὲν ἔθνη Θρᾴκια ταραττόμενα καταπληξάμενος ὑποταγῆναι κατηνάγκασεν, ἐπῆλθεν δὲ καὶ τὴν **Παιονίαν** καὶ τὴν Ἰλλυρίδα καὶ τὰς ὁμόρους ταύταις χώρας καὶ πολλοὺς τῶν κατοικούντων βαρβάρων ἀφεστηκότας χειρωσάμενος ὑπηκόους πάντας τοὺς πλησιοχώρους βαρβάρους ἐποιήσατο''. (*Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΖ΄.8.1). ''Ο δε Αλέξανδρος αφού κατέπαυσε τις ταραχές στην Ελλάδα εξεστράτευσε εναντίον της Θράκης και σπέρνοντας τον τρόμο σε πολλά Θρακικά φύλα που είχαν εξεγερθεί τα εξηνάγκασε να δηλώσουν υποταγή. Ήλθε δε εναντίον της **Παιονίας**, της Ιλλυρίδας και στις όμορες με αυτές περιοχές, όπου υποτάσοντας τους περισσότερος εξεγερμένους βαρβάρους εξασφάλισε την υπακοή όλων των γύρω βαρβάρων''. Το χωρίο αυτό αναφέρεται στον Μέγα Αλέξανδρο και τα επιτεύγματά στη Βαλκανική, το έτος 335 π.Χ.

''...Θρᾷκες δὲ πρόδρομοι καὶ **Παίονες** ἐννακόσιοι, Κάσανδρον ἔχοντες ἡγεμόνα, ὥστε <τοὺς> σύμπαντας ὑπάρχειν ἱππεῖς τετρακισχιλίους καὶ πεντακοσίους. Οἱ μὲν οὖν μετ' Ἀλεξάνδρου διαβάντες εἰς τὴν Ἀσίαν τοσοῦτοι τὸ πλῆθος ἦσαν''. (*Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΖ΄.17.4). ''...Θράκες δε και **Παίονες** ανιχνευτές (πρόδρομοι ιππείς) εννεακόσιοι, έχοντας αρχηγό τον Κάσσανδρο, ώστε το σύνολο των υπαρχόντων ιππέων ήταν τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιοι. Αυτές λοιπόν ήταν οι δυνάμεις του Αλεξάνδρου που διέβησαν στην Ασία''.

Ο **γεωγράφος, φιλόσοφος και ιστορικός Στράβων**, από την Αμάσεια του Πόντου (64 π.Χ.- 24 μ.Χ.) επίσης, γνωρίζει την περιοχή και την ονομάζει **Παιονία**, όπως γνωρίζει και την **Δαρδανία**. Π.χ.: ''Ἡ δὲ **Παιονία** τούτοις μέν ἐστι πρὸς ἕω τοῖς ἔθνεσι, πρὸς δύσιν δὲ τοῖς Θρᾳκίοις ὄρεσι, πρὸς **ἄρκτον** δ' ὑπέρκειται τοῖς **Μακεδόσι**, διὰ Γορτυνίου πόλεως καί Στόβων ἔχουσα τὰς εἰσβολὰς ἐπὶ τὰ πρὸς... (δι' ὧν ὁ Ἀξιός ῥέων δυσείσβολον ποιεῖ τὴν Μακεδονίαν ἐκ τῆς **Παιονίας**, ὡς ὁ Πηνειὸς διά τῶν Τεμπῶν φερόμενος ἀπό τῆς Ἑλλάδος αὐτήν ἐρυμνοῖ), πρὸς νότον δὲ τοῖς Αὐταριάταις καὶ **Δαρδανίοις** καὶ Ἀρδιαίοις ὁμορεῖ. Ἐκτέταται δὲ καὶ μέχρι Στρυμόνος ἡ **Παιονία**''. (*Γεωγραφικά*, Αποσπάσματα εκ του Ζ΄.4). ''Η **Παιονία** βρίσκεται ανατολικώς αυτών των εθνών, δυτικώς των Θρακικών ορέων και πάνω από τους Μακεδόνες προς βορράν. Μέσω των πόλεων Γορτυνίου και Στόβων παρέχει τη δυνατότητα εισόδου προς τις... (αυτές τις διαρρέει ο Αξιός με αποτέλεσμα να καθιστά δύσκολη την είσοδο από την **Παιονία** προς τη Μακεδονία, όπως ο Πηνειός ρέοντας μέσω των Τεμπών την απομονώνει απ' την Ελλάδα). Προς νότον συνορεύει με τις χώρες των Αυταριατών, Δαρδανίων και Αρδιαίων. Η **Παιονία** επεκτείνεται μέχρι τον Στρυμόνα''.

‘’ Ὅτι Πηνειός μὲν ὁρίζει τὴν κάτω καὶ πρὸς θαλάττῃ Μακεδονίαν ἀπό Θετταλίας καὶ Μαγνησίας, Ἀλιάκμων δὲ τὴν ἄνω, καὶ ἔτι τοὺς Ἠπειρώτας καὶ τοὺς **Παίονας** καὶ αὐτός καὶ ὁ Ἐρίγων καὶ ὁ Ἀξιός καὶ ἕτεροι’’. (*Γεωγραφικά*, Αποσπ. εκ του Ζ΄.12). ‘’Ο Πηνειός διαχωρίζει την κάτω και την παραθαλάσσια Μακεδονία από την Θεσσαλία και την Μαγνησία. Ο Αλιάκμων αποτελεί το όριο της άνω Μακεδονίας. Επίσης αυτός (ο Αλιάκμων), καθώς και ο Ερίγων και ο Αξιός και άλλοι ποταμοί διαχωρίζουν την Μακεδονία από τους Ηπειρώτες και τους **Παίονες**’’. Ανω Μακεδονία είναι η σημερινή Δυτική Μακεδονία.

‘’ Ὅτι πλεῖστα μέτταλά ἐστι χρυσοῦ ἐν ταῖς Κρηνίσιν, ὅπου νῦν οἱ Φίλιπποι πόλις ἵδρυται, πλησίον τοῦ Παγγαίου ὄρους. Καὶ αὐτό δὲ τὸ Παγγαῖον ὄρος χρυσεῖα καὶ ἀργυρεῖα ἔχει μέταλλα καὶ ἡ πέραν καὶ ἡ ἐντός τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ μέχρι **Παιονίας**. Φασὶ δὲ καὶ τοὺς τὴν **Παιονίαν** γῆν ἀροῦντας εὑρίσκειν χρυσοῦ τινα μόρια’’. (*Γεωγραφικά*, Αποσπ. εκ του Ζ’.34). ‘’Υπάρχουν πάρα πολλά χρυσωρυχεία στις Κρηνίδες, όπου τώρα είναι κτισμένη η πόλη Φίλιπποι, κοντά στο Παγγαίον όρος. Και το ίδιο το Παγγαίον έχει μεταλλεία χρυσού και αργύρου, καθώς και η πέρα περιοχή και η περιοχή εντός του ποταμού Στρυμόνος μέχρι την **Παιονία**. Λένε ότι και αυτοί που οργώνουν τη γη της **Παιονίας**, βρίσκουν κάποια ψήγματα χρυσού’’.

‘’ Ἐν δὲ τοῖς Βισάλταις ἀνὰ ποταμὸν ἰόντι τὸν Στρυμόνα καὶ ἡ Βέργη ἵδρυται, κώμη ἀπέχουσα Ἀμφιπόλεως περὶ διακοσίους σταδίους. ἐπὶ δὲ ἄρκτους ἰόντι ἀπὸ Ἡρακλείας καὶ τὰ στενά, δι’ ὧν ὁ Στρυμὼν φέρεται, δεξιὸν ἔχοντι τὸν ποταμόν, ἐκ μὲν τῶν εὐωνύμων ἐστὶν ἡ **Παιονία** καὶ τὰ περὶ τὸν **Δόβηρον** καὶ τὴν Ῥοδόπην καὶ τὸν Αἶμον ὄρος, ἐν δεξιᾷ δὲ τὰ περὶ τὸν Αἶμον. Ἐντός δὲ τοῦ Στρυμόνος πρὸς αὐτῷ μὲν τῷ ποταμῷ ἡ Σκοτοῦσσά ἐστι. Πρὸς δὲ τῇ λίμνῃ τῇ Βόλβῃ Ἀρέθουσα. Καὶ δὴ καὶ μάλιστα λέγονται Μυγδόνες οἱ περί τὴν λίμνην. Οὐ μόνον δ’ ὁ Ἀξιός ἐκ **Παιόνων** ἔχει τὴν ῥύσιν, ἀλλά καὶ ὁ Στρυμών. Ἐξ **Ἀγριάνων** γὰρ διά Μαίδων καὶ Σιντῶν εἰς τὰ μεταξύ Βισαλτῶν καὶ **Ὀδομάντων** ἐκπίπτει’’. *(Γεωγραφικά*, Αποσπ. εκ του Ζ’.36). ‘’Στην χώρα των Βισαλτών, καθώς ανεβαίνουμε τον ποταμό Στρυμόνα, είναι κτισμένη και η Βέργη, μία κώμη που απέχει από την Αμφίπολη περίπου διακόσια στάδια. Καθώς τώρα προχωρεί κάποιος προς βορράν από την Ηράκλεια και τα στενά, μέσω των οποίων ρέει ο Στρυμόνας, έχοντας προς τα δεξιά του τον ποταμό, προς τ’ αριστερά είναι η **Παιονία**, τα μέρη γύρω από τον Δόβηρο και την Ροδόπη και το όρος Αίμος, ενώ προς τα δεξιά είναι τα μέρη γύρω από τον Αίμο. Εντός του Στρυμόνος και κοντά στον ίδιο τον ποταμό είναι η Σκοτούσσα. Κοντά στη λίμνη Βόλβη είναι η Αρέθουσα. Η ονομασία Μύγδονες ισχύει κυρίως για όσους κατοικούν γύρω από τη λίμνη. Από την χώρα των **Παιόνων** δεν πηγάζει μόνον ο Αξιός, αλλά και ο Στρυμών. Ξεκινά από την περιοχή των **Αγριάνων** και μέσω των περιοχών Μαίδων και Σιντών εκβάλλει στην περιοχή μεταξύ Βισαλτών και **Οδομάντων**’’.

‘’Ὅτι καὶ πάλαι καὶ νῦν οἱ **Παίονες** φαίνονται πολλὴν τῆς νῦν Μακεδονίας κατεσχηκότες, ὡς καὶ Πέρινθον πολιορκῆσαι καὶ Κρηστωνίαν καὶ Μυγδονίδα πᾶσαν καὶ τὴν **Ἀγριάνων** μέχρι Παγγαίου ὑπ’ αὐτοῖς γενέσθαι’’. (*Γεωγραφικά*, Αποσπ. εκ του Ζ’.41). ‘’Υπάρχουν σαφείς ενδείξεις ότι οι **Παίονες** κατά το παρελθόν, όπως και σήμερα, κατείχαν μεγάλο μέρος της σημερινής Μακεδονίας, με αποτέλεσμα και την Πέρινθο να πολιορκήσουν και να γίνουν υποτελείς των η Κρηστωνία, όλη η Μυγδονία και η χώρα των **Αγριάνων** μέχρι το Παγγαίο’’.

‘’...ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὰ ὄρη τὰ τῶν Ἰλλυριῶν, ἃ προδιήλθομεν, καὶ τὰ ἔθνη τὰ παροικοῦντα μέχρι Μακεδονίας καὶ **Παιόνων**. Εἶτ’ ἀπὸ μὲν Ἀμβρακικοῦ κόλπου τὰ νεύοντα ἐφεξῆς πρὸς ἕω, τὰ ἀντιπαρήκοντα τῇ Πελοποννήσῳ, τῆς Ἑλλάδος ἐστίν· εἶτ’

ἐκπίπτει [εἰς] τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ἀπολιπόντα ἐν δεξιᾷ τὴν Πελοπόννησον ὅλην. Ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς τῶν Μακεδονικῶν ὀρῶν καὶ τῶν **Παιονικῶν** μέχρι Στρυμόνος ποταμοῦ Μακεδόνες τε οἰκοῦσι καὶ **Παίονες** καί τινες τῶν ὀρεινῶν Θρᾳκῶν·''. (*Γεωγραφικά*, Ζ'.7.4). ''...ενώ προς τ' αριστερά του τα όρη των Ιλλυριών, τα οποία έχουμε ήδη περιγράψει λεπτομερώς, και τα έθνη που κατοικούν κατά μήκος των βουνών και εκτείνονται μέχρι τη Μακεδονία και την χώρα των **Παιόνων**. Στη συνέχεια και με αφετηρία τον Αμβρακικό κόλπο είναι οι περιοχές που, ευρισκόμενες η μία δίπλα στην άλλη, κλίνουν προς ανατολάς. Είναι οι Ελληνικές περιοχές που βρίσκονται απέναντι από την Πελοπόννησο και εκτείνονται παράλληλα σ' αυτήν. Έπειτα προεξέχουν και καταλήγουν στο Αιγαίον πέλαγος αφήνοντας προς τα δεξιά όλη την Πελοπόννησο. Στις περιοχές, που ξεκινούν από την αρχή των Μακεδονικών και **Παιονικών** ορέων και εκτείνονται μέχρι τον ποταμό Στρυμόνα κατοικούν Μακεδόνες, **Παίονες** και κάποιοι από τους ορεσίβιους Θράκες''.

''Δεῖ δ' ἀπὸ τοῦ Ἴστρου τὴν ἀρχὴν ποιήσασθαι, τὰ ἐφεξῆς λέγοντας τοῖς περιοδευθεῖσι τόποις· ταῦτα δ' ἔστι τὰ συνεχῆ τῇ Ἰταλίᾳ τε καὶ ταῖς Ἄλπεσι καὶ Γερμανοῖς καὶ Δακοῖς καὶ Γέταις. Δίχα δ' ἄν τις καὶ ταῦτα διέλοι· τρόπον γάρ τινα τῷ Ἴστρῳ παράλληλά ἐστι τά τε Ἰλλυρικὰ καὶ τὰ **Παιονικὰ** καὶ τὰ Θρᾴκια ὄρη, μίαν πως γραμμὴν ἀποτελοῦντα, διήκουσαν ἀπὸ τοῦ Ἀδρίου μέχρι πρὸς τὸν Πόντον· ἧς προσάρκτια μέν ἐστι μέρη τὰ μεταξὺ τοῦ Ἴστρου καὶ τῶν ὀρῶν, πρὸς νότον δ' ἥ τε Ἑλλὰς καὶ ἡ συνεχὴς βάρβαρος μέχρι τῆς ὀρεινῆς. Πρὸς μὲν οὖν τῷ Πόντῳ τὸ Αἷμον ἔστιν ὄρος, μέγιστον τῶν ταύτῃ καὶ ὑψηλότατον, μέσην πως διαιροῦν τὴν Θρᾴκην; ἀφ' οὗ φησι Πολύβιος ἀμφοτέρας καθορᾶσθαι τὰς θαλάττας, οὐκ ἀληθῆ λέγων· καὶ γὰρ τὸ διάστημα μέγα τὸ πρὸς τὸν Ἀδρίαν καὶ τὰ ἐπισκοτοῦντα πολλά. Πρὸς δὲ τῷ Ἀδρίᾳ πᾶσα ἡ Ἀρδία σχεδόν τι, μέση δ' ἡ **Παιονία**, καὶ αὐτὴ πᾶσα ὑψηλή. Ἐφ' ἑκάτερα δ' αὐτῆς, ἐπὶ μὲν τὰ Θρᾴκια ἡ Ῥοδόπη ὁμορεῖ, ὑψηλὸν ὄρος μετὰ τὸν Αἷμον, ἐπὶ δὲ θάτερα πρὸς ἄρκτον τὰ Ἰλλυρικά, ἥ τε τῶν Αὐταριατῶν χώρα καὶ ἡ Δαρδανική. Λέγωμεν δὴ τὰ Ἰλλυρικὰ πρῶτα, συνάπτοντα τῷ τε Ἴστρῳ καὶ ταῖς Ἄλπεσιν, αἳ κεῖνται μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας, ἀρξάμεναι ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς κατὰ τοὺς Ὀυινδολικοὺς καὶ Ῥαιτοὺς καὶ Τοινίους''. (*Γεωγραφικά*, Ζ΄.5.1).

''Μετὰ δ' οὖν τὴν τῶν Ἀρδιαίων καὶ Πληραίων παραλίαν ὁ Ῥιζονικὸς κόλπος ἐστὶ καὶ Ῥίζων πόλις καὶ ἄλλα πολίχνια, καὶ Δρίλων ποταμὸς ἀνάπλουν ἔχων πρὸς ἕω μέχρι τῆς Δαρδανικῆς, [ἣ] συνάπτει τοῖς Μακεδονικοῖς ἔθνεσι καὶ τοῖς **Παιονικοῖς** πρὸς μεσημβρίαν, καθάπερ καὶ οἱ Αὐταριᾶται καὶ Δασαρήτιοι, ἄλλοι κατ' ἄλλα μέρη συνεχεῖς ἀλλήλοις ὄντες καὶ τοῖς Αὐταριάταις''. (*Γεωγραφικά*, Ζ΄.5.7). ''Μετά λοιπόν την παραλία των Αρδιαίων και των Πληραίων είναι ο Ῥιζονικὸς κόλπος, η πόλη Ρίζων, άλλες μικρές πόλεις και ο ποταμὸς Δρίλων, που παρέχει τη δυνατότητα πλεύσεως προς το εσωτερικό με κατεύθυνση προς ανατολάς μέχρι τη Δαρδανική, η οποία συνορεύει προς νότον με τα Μακεδονικά και **Παιονικά** φύλα, όπως και οι Αυταριάτες και οι Δασαρήτιοι, άλλοι λαοί σε άλλα μέρη που συνορεύουν μεταξύ τους και με τους Αυταριάτες''.

''Εἶχον δὲ καὶ τῶν νήσων τινὰς οἱ Σκορδίσκοι· ἐπὶ τοσοῦτον δ' ηὐξήθησαν, ὥστε καὶ μέχρι τῶν Ἰλλυρικῶν καὶ τῶν **Παιονικῶν** καὶ Θρᾳκίων προῆλθον ὀρῶν· κατέσχον οὖν καὶ τὰς νήσους τὰς ἐν τῷ Ἴστρῳ τὰς πλείους, ἦσαν δὲ καὶ πόλεις αὐτοῖς Ἑόρτα καὶ Καπέδουνον''. (*Γεωγραφικά*, Ζ΄.5.12). ''Οι Σκορδίσκοι κατείχαν επίσης και κάποια από τα νησιά. Κατάφεραν να πάρουν τόσο μεγάλη έκταση ώστε προχώρησαν και μέχρι τα Ιλλυρικά, **Παιονικά** και Θρακικά όρη. Κατέκτησαν επίσης και τα περισσότερα από τα νησιά που βρίσκονται μέσα στον Ίστρο. Είχαν και πόλεις, την Εόρτα και το Καπέδουνο''.

‘’Βέσσοι δέ, οἵπερ τὸ πλέον τοῦ ὄρους νέμονται τοῦ Αἵμου, καὶ ὑπὸ τῶν λῃστῶν λῃσταὶ προσαγορεύονται, καλυβῖταί τινες καὶ λυπρόβιοι, συνάπτοντες τῇ τε Ῥοδόπῃ καὶ τοῖς **Παίοσι** καὶ τῶν Ἰλλυριῶν τοῖς τε Αὐταριάταις καὶ τοῖς Δαρδανίοις’’. (*Γεωγραφικά*, Ζ΄.5.12). ‘’Οι Βέσσοι μάλιστα, που κατέχουν το μεγαλύτερο μέρος του Αίμου, ακόμη και από τους ληστές αποκαλούνται ληστές είναι άνθρωποι που διάγουν βίο φτωχικό μέσα σε καλύβες και η χώρα τους που συνορεύει με τη Ροδόπη, τους **Παίονες** και, από τους Ιλλυριούς με τους Αυταριάτες και τους Δαρδανίους’’.

‘’Λοιπὴ δ’ ἐστὶ τῆς μεταξὺ Ἴστρου καὶ τῶν ὀρῶν τῶν ἐφ’ ἑκάτερα τῆς **Παιονίας** ἡ Ποντικὴ παραλία, ἡ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ στόματος τοῦ Ἴστρου μέχρι τῆς περὶ τὸν Αἶμον ὀρεινῆς καὶ μέχρι τοῦ στόματος τοῦ κατὰ Βυζάντιον’’. (*Γεωγραφικά*, Ζ΄.6.1). ‘’Το τμήμα που απομένει μεταξύ του Ίστρου και των ορέων εκατέρωθεν της **Παιονίας** είναι η Ποντική παραλία, που εκτείνεται από την ιερά εκβολή του Ίστρου μέχρι την ορεινή περιοχή του Αίμου και μέχρι την εκβολή κοντά στο Βυζάντιο’’.

‘’τοὺς δὲ Λέλεγας τοῖς μὲν ἀγῶσι παρόντας ποιεῖ, ὅταν οὕτω λέγῃ πρὸς μὲν ἀλὸς Κᾶρες καὶ **Παίονες** ἀγκυλότοξοι καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες, καὶ πάλιν Σάτνιον οὕτασε δουρὶ Οἰνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηὶς ἀμύμων Οἴνοπι βουκολέοντι παρ’ ὄχθας Σατνιόεντος’’. (*Γεωγραφικά*, ΙΓ΄.3.1).

Η Παιονία και οι Παίονες αναφέρονται επίσης και σε άλλα εδάφια των *Γεωγραφικών* του Στράβωνος, π.χ.: (Α΄.1.10, Α΄.2.20, ΙΓ΄.1.58).

Ο **Ρωμαίος ιστορικός Τίτος Λίβιος** (Titus Livius, 57 π.Χ.-17 μ.Χ.) επίσης, γνωρίζει την περιοχή, την ονομάζει **Παιονία και βεβαίως την διαφοροποιεί από τη Μακεδονία**. Π.χ.: ‘’eosdemne hos creditis esse, qui patres eorum avique fuerunt? Extorres inopia agrorum profecti domo per asperrimam Illyrici oram, **Pæoniam** inde et Thraeciam pugnando cum ferocissimis gentibus emensi, has terras ceperunt’’. (*Ιστορία της Ρώμης*, 38.17.16). ‘’Do you believe these to be of the same kind that their fathers and grandfathers were? Exiles from home through scarcity of land, they marched along the craggy coast of Illyricum, then traversed **Paeonia** and Thrace, in a continual struggle against the fiercest nations, and took possession of these countries’’.

‘’Relicto inde ad Philippopolin praesidio, quod haud multo post ab Odrysis expulsum est, oppidum in Deuriopo condere instituit. **Pæoniæ** ea regio est prope Erigonum fluvium, qui ex Illyrico per **Pæoniam** fluens in Axium amnem editur. Haud procul Stobis, vetere urbe, novam urbem Perseïda, ut is filio majori haberetur honos, appellari jussit’’. (Liber XXXIX, Cap. 53). ‘’Leaving a garrison in Philippopolis which was shortly afterwards expelled by the Odrysae, he began to build a town in Deuriopus, a district in **Paeonia**, near the river Erigonus which, rising in Illyria, flows through **Paeonia** into the Axius, not far from the ancient city of Stobae. He ordered the new city to be called Perseis in honour of his eldest son’’. (Βιβλίο 39. Παρ. 53).

‘’Secundam fore regionem, quam ab ortu Strymo amplecteretur amnis, praeter Sinticen, Heracleam et Bisaltas, ab occasuque Axius terminaret fluvius, additis **Pæonibus**, qui prope Axium flumen ad regionem orientis colerent. Tertia pars facta, quam Axius ab oriente, Peneus amnis ab occasu cingunt; ad septentrionem Bora mons obicitur; adiecta huic parti regio **Pæoniæ**, qua ab occasu praeter Axium amnem porrigitur; Edessa quoque et Beroea eodem consesserunt’’. (45.29.7-8). ‘’The second canton would be bounded on the east by the Strymon, exclusive of Sintice, Heraclea and Bisaltica; and on the west by the Axius, including the **Paeonians**, who dwelt to the east of the Axius. The third division would be the district enclosed between the Axius on the east and the

Peneus on the west; the Bora range shuts it in on the north. This canton was increased by the addition of the part of **Paeonia** which extends westwards beyond the Axius; Edessa and Beroea were assigned to this division''.

Η Παιονία και οι Παίονες αναφέρονται επίσης και σε άλλα βιβλία αυτού του έργου του Τίτου Λιβίου, π.χ.: (33.19, 38.17, 40.3, 40.21, 40.23, 40.24, 42.51, 44.26).

Ο **Ρωμαίος ιστορικός και επιστήμων Πλίνιος ο Πρεσβύτερος** (23-79 μ.Χ.) επίσης, αναφέρει την Παιονία και τους Παίονες. Π.χ.: ''**Pæonia** and Pelagonia protect its northern parts from the Triballi''. ''Then, upon the coast, Ichnæ, and the river Axius; along this frontier the Dardani, the Treres, and the Pieres, border on Macedonia. Leaving this river, there are the nations of **Pæonia**, the Paroræi, the Eordenses, the Almopii, the Pelagones, and the Mygdones''. *Φυσική Ιστορία* (*Naturalis Historia*).

Ο **Ρωμαίος πολιτικός και συγγραφέας Κόϊντος Κούρτιος Ρούφος** (1ος μ.Χ. αιώνας) επίσης, γνωρίζει και αναφέρει την Παιονία και τους Παίονες. Π.χ.: ''Itaque, dissimulato animo, mercennarium equitem ex **Paeonia** praecedere iubet. Ipse phalangem, sicut antea dictum est, in duo cornua extenderat: utrumque cornu equites tegebant''. (Quintus Curtius Rufus, *Historiae Alexandri Magni*, 4.12.22). ''Και έτσι αποκρύπτοντας τα συναισθήματά του (ο Αλέξανδρος) διέταξε το μισθοφορικό ιππικό από την **Παιονία** να προχωρήσει. Ο ίδιος, όπως ελέχθη προηγουμένως είχε επεκτείνει την φάλαγγα σε δύο πτέρυγες εκάστη των οποίων προστατεύετο από το ιππικό''.

''Mille admodum equites praemiserat: quorum paucitate Alexander explorata, deinde contempta, praefectum **Paeonum** equitum Aristona laxatis habenis invehi iussit''. (4.9.24). ''(Ο Μαζαίος) είχε στείλει μπροστά μόνον χίλιους ιππείς. Και ο Αλέξανδρος έχοντας διαπιστώσει τον μικρό αριθμό τους και κατόπιν αντιμετωπίζοντάς τους με περιφρόνηση, διέταξε τον Αρίστωνα διοικητή του **Παιονικού** ιππικού να τους επιτεθεί με πλήρη ταχύτητα''.

Ο **ρήτορας-πολιτικός, σοφιστής και φιλόσοφος Δίων ο Προυσαεύς** ο επονομαζόμενος ''χρυσόστομος'' (40-120 μ.Χ.), επίσης, γνωρίζει και αναφέρει τους Παίονες. Π.χ.: ''Καὶ ὅτι αὐτῷ μὲν ἔδει τῆς Μακεδόνων φάλαγγος καὶ τοῦ Θετταλῶν ἱππικοῦ καὶ Θρακῶν καὶ **Παιόνων** καὶ ἄλλων πολλῶν, εἰ μέλλοι βαδίζειν ὅποι βούλοιτο καὶ τυγχάνειν ὧν ἐπιθυμοῖ''. (*Περί βασιλείας*, Δ'.8). ''Και επειδή ο ίδιος (ο Αλέξανδρος) χρειαζόταν την φάλαγγα των Μακεδόνων και το ιππικό των Θεσσαλών, των Θρακών, των **Παιόνων** και πολλών άλλων εάν επρόκειτο να βαδίζει όπου ήθελε και να επιτυγχάνει όσα επιθυμούσε''.

Ο **Βοιωτός ιστορικός, βιογράφος και δοκιμιογράφος Πλούταρχος ο Χαιρωνεύς** (46-127) επίσης, γνωρίζει την περιοχή, την ονομάζει Παιονία και τους κατοίκους της Παίονες. Π.χ.: ''παρὰ δὲ τοὺς Θρᾷκας οἱ μισθοφόροι παρενέβαλλον, ὧν σκευαί τε παντοδαπαὶ καὶ μεμειγμένοι **Παίονες** ἦσαν''. (*Αιμίλιος Παύλος*, 18).

''καὶ γὰρ Αὐτολέοντος τοῦ **Παιόνων** βασιλέως ἔλαβε θυγατέρα, καὶ Βιρκένναν τὴν Βαρδύλλιος τοῦ Ἰλλυριῶν, καὶ Λάνασσαν τὴν Ἀγαθοκλέους τοῦ Συρακοσίου, προῖκα προσφερομένην αὐτῷ τὴν Κερκυραίων πόλιν, ἡλωκυῖαν ὑπ' Ἀγαθοκλέους''. (*Πύρρος*, 9). (Αὐδολέων όχι Αὐτολέων. Αυδολέων, ο έχων φωνή λέοντος, υιός του Πατράου, περίπου 315-286 π.Χ. Αυδ**ω**λέων στα νομίσματά του). Επίσης, (*Αλέξανδρος*, 39).

Στο έργο *Anecdota graeca e codd. Manuscriptis Bibliothecae regiae Parisiensis*, που έχει δημοσιευθεί από τον John Anthony Cramer, στο Κεφάλαιο ΕΚΛΟΓΑΙ ΙΣΤΟΡΙΩΝ, σελ. 283, αναφέρεται η Παιονία, σε σχέση με τον αυτοκράτορα Τραϊανό, (Μάρκος Ούλπιος Τραϊανός, Marcus Ulpius Traianus, 53-117 μ.Χ., και ως αυτοκράτωρ, Imperator

Caesar Nerva Traianus Augustus) και τον αυτοκράτορα Μάρκο Κοκκήιο Νέρβα, ως εξής: ‘’Νέρβας ἐβασίλευσεν ἔτος ἕν, μῆνας δ, σώφρων ὢν καὶ ἐπιεικής. Οὗτος ἀνεκαλέσατο τῆς ἐξορίας, ἀποστείλας αὐτόν ἐν Ἐφέσῳ, ἔνθα καὶ τελευτᾷ. Ἐκ **Παιονίας** δὲ ἀγγελία ἐπινικίων ἐλθοῦσα παρά Τραϊανοῦ, ἀνελθών ἐν τῷ Καπετωλίῳ καὶ λιβανωτόν ἐπιθύσας, στάς τε ἐπί βήματος καὶ μεγάλα βοῶν, τῆς τε βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τῶν Ρωμαίων παρόντων, ἔφη, ‘ἀγαθῇ τύχῃ Μάρκος Νέρβας Τραϊανόν υἱοποιοῦμαι’. Οὗτος ἀπηγόρευσε τοῦ ἐκτέμνειν τινῶν τά αἰδοῖα ἐν Ρώμῃ. καὶ νόσῳ τελευτᾷ’’. Ο Μάρκος Νέρβας ήταν αυτοκράτωρ από το 96-98 μ.Χ. (Το ανωτέρω αναφέρεται και από τον βυζαντινό ιστορικό και συγγραφέα Γεώργιο Κεδρηνό, (11ος αιώνας), στο έργο του *Χρονογραφία*, Σύνοψη Ιστοριών, *Chronogr*., Compendium historiarum, vol. 1, σελίς 433).

Ο Ρωμαίος ιστορικός **Αππιανός ο Αλεξανδρεύς** (95-165 περίπου) επίσης, γνωρίζει την περιοχή, την ονομάζει **Παιονία** και τους κατοίκους της **Παίονες,** όπως γνωρίζει και την **Παννονία** και τους **Παννονίους**, και τη **Δαρδανία** και τους **Δαρδάνους**. Π.χ.: ‘’Οἱ δὲ **Παίονές** εἰσιν ἔθνος μέγα παρὰ τὸν Ἴστρον, ἐπίμηκες ἐξ Ἰαπόδων ἐπὶ **Δαρδάνους**, **Παίονες** μὲν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λεγόμενοι, καὶ ῥωμαϊστὶ **Παννόνιοι**, συναριθμούμενοι δὲ ὑπὸ Ῥωμαίων τῇ Ἰλλυρίδι, ὡς προεῖπον. Διὸ καὶ περὶ τῶνδέ μοι δοκεῖ νῦν κατὰ τὰ Ἰλλυρικὰ εἰπεῖν. Ἔνδοξοι δ’ εἰσὶν ἐκ Μακεδόνων δι’ Ἀγριᾶνας, οἳ τὰ μέγιστα Φιλίππῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ κατεργασάμενοι **Παίονές εἰσι τῶν κάτω Παιόνων**, Ἰλλυριοῖς ἔποικοι. Ἐπεὶ δ’ ἐπὶ τοὺς **Παίονας** ἐστράτευσε Κορνήλιος, κακῶς ἀπαλλάξας μέγα δέος **Παιόνων** Ἰταλοῖς ἅπασιν ἐνεποίησε, καὶ ἐς πολὺ τοῖς ἔπειτα ὑπάτοις ὄκνον ἐπὶ **Παίονας** ἐλαύνειν. Τὰ μὲν δὴ πάλαι τοσαῦτα περὶ Ἰλλυριῶν καὶ **Παιόνων** ἔσχον εὑρεῖν: ἐν δὲ τοῖς ὑπομνήμασι τοῦ δευτέρου Καίσαρος τοῦ κληθέντος Σεβαστοῦ, παλαιότερον μὲν οὐδὲν οὐδ’ ἐν τοῖσδε περὶ **Παιόνων** ηὗρον’’. (*Ιλλυρική*, 3.14).

‘’ὁ δὲ Καῖσαρ αὐτοῖς ἐπῄει διὰ τῆς **Παιόνων** γῆς, οὔπω Ῥωμαίοις οὐδὲ τῆσδε ὑπηκόου γενομένης. Ὑλώδης δ’ ἐστὶν ἡ **Παιόνων**, καὶ ἐπιμήκης ἐξ Ἰαπόδων ἐπὶ **Δαρδάνους**. Καὶ οὐ πόλεις ᾤκουν οἱ **Παίονες** οἵδε, ἀλλ’ ἀγροὺς ἢ κώμας κατὰ συγγένειαν’’. (*Ιλλυρική*, 4.22).

‘’Λοιποὶ δ’ εἰσὶ τῆς ὑπὸ Ῥωμαίων νομιζομένης Ἰλλυρίδος εἶναι πρὸ μὲν **Παιόνων** Ῥαιτοὶ καὶ Νωρικοί, μετὰ **Παίονας** δὲ Μυσοὶ ἕως ἐπὶ τὸν Εὔξεινον Πόντον’’. (*Ιλλυρική*, 5.29). Η Παιονία και οι Παίονες αναφέρονται επίσης και σε άλλα κεφάλαια της *Ιλλυρικής*, π.χ.: (1.1, 1.2, 1.3, 1.6, 4.17, 4.23’’).

Ο **ιστορικός Κλαύδιος Αρριανός** από τη Νικομήδεια, (95-180), επίσης, γνωρίζει την περιοχή και την ονομάζει Παιονία, και τους κατοίκους της Παίονες, στο έργο του *Αλεξάνδρου Ανάβασις*. Π.χ.:

‘’Αὐτὸς δὲ ἐπ' Ἀγριάνων καὶ **Παιόνων** προὐχώρει’’. (Α΄.5.1). ‘’Αυτός δε (ο Αλέξανδρος) προχωρούσε εναντίον των Αγριάνων και των **Παιόνων**’’.

‘’Ταῦτα εἰπὼν Παρμενίωνα μὲν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κέρας πέμπει ἡγησόμενον, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρῆγε. προετάχθησαν δὲ αὐτῷ τοῦ μὲν δεξιοῦ Φιλώτας ὁ Παρμενίωνος, ἔχων τοὺς ἑταίρους τοὺς ἱππέας καὶ τοὺς τοξότας καὶ τοὺς **Ἀγριᾶνας** τοὺς ἀκοντιστάς. Ἀμύντας δὲ ὁ Ἀῤῥαβαίου τούς τε σαρισσοφόρους ἱππέας ἔχων Φιλώτᾳ ἐπετάχθη καὶ τοὺς **Παίονας** καὶ τὴν ἴλην τὴν Σωκράτους’’. (Α΄.14.1). ‘’Αυτά είπε και έστειλε τον Παρμενίωνα στην αριστερή πτέρυγα να αναλάβει τη διοίκησή της, ενώ ο ίδιος προχώρησε προς τη δεξιά. Τον Φιλώτα, τον υιό του Παρμενίωνος, τον τοποθέτησε μπροστά του στο δεξιό άκρο της παρατάξεως, με τους εταίρους ιππείς, τους τοξότες και τους **Αγριάνες** ακοντιστές. Πίσω από τον Φιλώτα τοποθέτησε τον Αμύντα, τον υιό του Αρραβαίου, με τους σαρισσοφόρους ιππείς, τους **Παίονες** και την ίλη του Σωκράτους’’.

‘’Ἀλέξανδρος δὲ ἀναπηδήσας ἐπὶ τὸν ἵππον καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐγκελευσάμενος ἕπεσθαί τε καὶ ἄνδρας ἀγαθοὺς γίγνεσθαι, τοὺς μὲν προδρόμους ἱππέας καὶ μὴν καὶ τοὺς **Παίονας** προεμβαλεῖν ἐς τὸν ποταμὸν ἔχοντα Ἀμύνταν τὸν Ἀῤῥαβαίου <ἔταξε> καὶ τῶν πεζῶν μίαν τάξιν, καὶ πρὸ τούτων τὴν Σωκράτους ἴλην Πτολεμαῖον τὸν Φιλίππου ἄγοντα, ἣ δὴ καὶ ἐτύγχανε τὴν ἡγεμονίαν τοῦ ἱππικοῦ παντὸς ἔχουσα{ν} ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ’’. (Α΄.14.6). ‘’Ο Αλέξανδρος όμως πήδησε πάνω στο άλογό του και παρεκίνησε τους γύρω του να τον ακολουθήσουν και να αναδειχθούν γενναίοι άνδρες. Συγχρόνως διέταξε τον Αμύντα, τον υιό του Αρραβαίου, να ριχθεί πρώτος στον ποταμό παίρνοντας μαζί του τους έφιππους ανιχνευτές, τους **Παίονες**, και ένα τάγμα πεζικού. Πριν από αυτούς έστειλε τον Πτολεμαίο, τον υιό του Φιλίππου, με την ίλη του Σωκράτους, που συνέβαινε εκείνη την ημέρα να έχει τη διοίκηση όλου του ιππικού’’.

‘’βαρβάρων τε αὖ Θρᾷκας καὶ **Παίονας** καὶ Ἰλλυριοὺς καὶ **Ἀγριᾶνας** τοὺς εὐρωστοτάτους τε τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην καὶ μαχιμωτάτους πρὸς τὰ ἀπονώτατά τε καὶ μαλακώτατα τῆς Ἀσίας γένη ἀντιτάξεσθαι’’. (Β΄.7.5). ‘’Από τους βαρβάρους πάλι οι Θράκες, οι **Παίονες**, οι Ιλλυριοί και οι **Αγριάνες**, δηλαδή οι πιο δυνατοί και οι πιο πολεμικοί λαοί της Ευρώπης, θα αντιμετωπίσουν τα πιο οκνηρά και μαλθακά έθνη της Ασίας·’’.

‘’προέταξε δὲ τῶν μὲν ἱππέων κατὰ τὸ δεξιὸν τοὺς προδρόμους, ὧν ἡγεῖτο Πρωτόμαχος, καὶ τοὺς **Παίονα**ς, ὧν ἡγεῖτο Ἀρίστων, τῶν δὲ πεζῶν τοὺς τοξότας, ὧν ἦρχεν Ἀντίοχος. Τοὺς δὲ **Ἀγριᾶνας**, ὧν ἦρχεν Ἄτταλος, καὶ τῶν ἱππέων τινὰς καὶ τῶν τοξοτῶν ἐς ἐπικαμπὴν πρὸς τὸ ὄρος τὸ κατὰ νώτου ἔταξεν, ὥστε κατὰ τὸ δεξιὸν αὐτῷ τὴν φάλαγγα ἐς δύο κέρατα διέχουσαν τετάχθαι, τὸ μὲν ὡς πρὸς Δαρεῖόν τε καὶ τοὺς πέραν τοῦ ποταμοῦ τοὺς πάντας Πέρσας, τὸ δὲ ὡς πρὸς τοὺς ἐπὶ τῷ ὄρει κατὰ νώτου σφῶν τεταγμένους’’. (Β΄.9.2). ‘’Στη δεξιά του πτέρυγα παρέταξε πρώτους από τους ιππείς τους ανιχνευτές, που αρχηγός τους ήταν ο Πρωτόμαχος, καθώς και τους **Παίονες** που είχαν για αρχηγό τον Αρίστωνα· από τους πεζούς τοποθέτησε πρώτους τους τοξότες με αρχηγό τον Αντίοχο, ενώ τους **Αγριάνες** που είχαν για αρχηγό τον Άτταλο, καθώς και μερικούς ιππείς και τοξότες, τους παρέταξε σε σχήμα γωνίας προς το μέρος του βουνού που βρισκόταν πίσω τους· έτσι η μακεδονική φάλαγγα της δεξιάς πτέρυγας είχε παραταχθεί χωρισμένη σε δύο τμήματα, το ένα στραμμένο προς τον Δαρείο και τις κύριες δυνάμεις των Περσών στην απέναντι όχθη του ποταμού, και το άλλο προς τους Πέρσες που είχαν παραταχθεί στο βουνό προς τα νώτα των Μακεδόνων’’.

‘’Ἀναλαβὼν οὖν τήν τε βασιλικὴν ἴλην καὶ τῶν ἑταίρων μίαν καὶ τῶν προδρόμων τοὺς **Παίονας** ἤλαυνε σπουδῇ, τὴν δὲ ἄλλην στρατιὰν βάδην ἕπεσθαι ἐκέλευσεν. Οἱ δὲ τῶν Περσῶν ἱππεῖς κατιδόντες τοὺς ἀμφ' Ἀλέξανδρον ὀξέως ἐπάγοντας ἔφευγον ἀνὰ κράτος. Καὶ Ἀλέξανδρος διώκων ἐνέκειτο’’. (Γ΄.8.1). ‘’Πήρε λοιπόν μαζί του τη βασιλική ίλη, μία ίλη των εταίρων και από τους ανιχνευτές ιππείς τους **Παίονες** και άρχισε να προχωρεί γρήγορα, ενώ τον υπόλοιπο στρατό του τον διέταξε να ακολουθεί με κανονικό βηματισμό. Μόλις είδαν οι ιππείς των Περσών τους άνδρες του Αλεξάνδρου να προχωρούν με ορμή, άρχισαν να φεύγουν με όλες τους τις δυνάμεις. Και ο Αλέξανδρος τους καταδίωκε συνεχώς·’’.

‘’προετάχθησαν δὲ τῶν τε Ἀγριάνων καὶ τῶν τοξοτῶν οἵ τε πρόδρομοι ἱππεῖς καὶ οἱ **Παίονες,** ὧν Ἀρέτης καὶ Ἀρίστων ἡγοῦντο. Ξυμπάντων δὲ προτεταγμένοι ἦσαν οἱ μισθοφόροι ἱππεῖς, ὧν Μενίδας ἦρχε. Τῆς δὲ βασιλικῆς ἴλης καὶ τῶν ἄλλων ἑταίρων προτεταγμένοι ἦσαν τῶν τε Ἀγριάνων καὶ τῶν τοξοτῶν οἱ ἡμίσεες, καὶ οἱ Βαλάκρου ἀκοντισταί. Οὗτοι κατὰ ἅρματα τὰ δρεπανηφόρα ἐτετάχατο’’. (Γ΄.12.3). ‘’Μπροστά από

τους Αγριάνες και τους τοξότες τοποθετήθηκαν οι ανιχνευτές ιππείς και οι **Παίονες** που αρχηγοί τους ήταν ο Αρέτης και ο Αρίστων. Μπροστά απ' όλους αυτούς είχαν παραταχθεί οι μισθοφόροι ιππείς με αρχηγό τον Μενίδα. Εμπρός από τη βασιλική ίλη και το υπόλοιπο ιππικό των εταίρων παρατάχθηκαν οι άλλοι μισοί Αγριάνες και οι τοξότες καθώς και οι ακοντιστές του Βαλάκρου· αυτοί είχαν τοποθετηθεί απέναντι στα δρεπανηφόρα άρματα''.

''τούτου δὲ γενομένου Ἀλέξανδρος ἐμβάλλειν κελεύει ἐς αὐτοὺς τοὺς μισθοφόρους ἱππέας, ὧν Μενίδας ἡγεῖτο. ἀντεκδραμόντες δὲ ἐπ' αὐτοὺς οἵ τε Σκύθαι ἱππεῖς καὶ τῶν Βακτρίων οἱ ξυντεταγμένοι τοῖς Σκύθαις τρέπουσιν ὀλίγους ὄντας πολλῷ πλείονες. Ἀλέξανδρος δὲ τοὺς περὶ Ἀρέτην τε, τοὺς **Παίονας**, καὶ τοὺς ξένους ἐμβαλεῖν τοῖς Σκύθαις ἐκέλευσε. καὶ ἐγκλίνουσιν οἱ βάρβαροι''. (Γ΄.13.3). ''Μόλις έγινε αυτό, διέταξε ο Αλέξανδρος να επιτεθούν εναντίον τους οι μισθοφόροι ιππείς, τους οποίους διοικούσε ο Μενίδας. Αμέσως οι Σκύθες ιππείς και οι Βακτριανοί, που είχαν ταχθεί μαζί τους, επεχείρησαν αντεπίθεση εναντίον τους και τους έτρεψαν σε φυγή, επειδή εκείνοι ήταν λίγοι, ενώ αυτοί πολύ πιο πολλοί. Ο Αλέξανδρος όμως διέταξε τους άνδρες του Αρέτη, τους **Παίονες**, καθώς και τους μισθοφόρους να επιτεθούν στους Σκύθες· τότε οι βάρβαροι υπεχώρησαν''.

''Βάκτριοι δὲ οἱ ἄλλοι πελάσαντες τοῖς **Παίοσί** τε καὶ ξένοις τούς τε σφῶν φεύγοντας ἤδη ἀνέστρεψαν ἐς τὴν μάχην καὶ τὴν ἱππομαχίαν ξυστῆναι ἐποίησαν. Καὶ ἔπιπτον μὲν πλείονες τῶν Ἀλεξάνδρου, τῷ τε πλήθει τῶν βαρβάρων βιαζόμενοι καὶ ὅτι αὐτοί τε οἱ Σκύθαι καὶ οἱ ἵπποι αὐτοῖς ἀκριβέστερον εἰς φυλακὴν πεφραγμένοι ἦσαν. Ἀλλὰ καὶ ὡς τάς τε προσβολὰς αὐτῶν ἐδέχοντο οἱ Μακεδόνες καὶ βίᾳ κατ' ἴλας προσπίπτοντες ἐξώθουν ἐκ τῆς τάξεως''. (Γ΄.13.4). ''Οι άλλοι όμως Βακτριανοί πλησίασαν τους **Παίονες** και τους μισθοφόρους και υπεχρέωσαν τους δικούς τους, που ήδη υποχωρούσαν, να γυρίσουν πάλι πίσω στη μάχη· έτσι έγιναν αιτία να συναφθεί ιππομαχία. Οι άνδρες του Αλεξάνδρου είχαν τις μεγαλύτερες απώλειες, επειδή και πιέζονταν από το πλήθος των βαρβάρων και οι Σκύθες οι ίδιοι και τα άλογά τους ήταν εφοδιασμένα με ισχυρότερο αμυντικό οπλισμό. Παρ' όλα αυτά οι Μακεδόνες και τις επιθέσεις τους απέκρουαν και εφορμώντας με την μία ίλη τους πίσω από την άλλη τους απωθούσαν έξω από τις γραμμές τους''.

Η Παιονία και οι Παίονες, και εξ αυτών οι **Αγριάνες**, αναφέρονται και σε άλλα εδάφια της *Αλεξάνδρου Αναβάσεως*. Π.χ. (Α΄.1.11, Α΄.5.1, Α΄.5.2, Α΄.5.10, Α΄.6.6, Α΄.6.7, Α΄.6.9, Α΄.6.10, Α΄.8.3, Α΄.14.1, Α΄.18.3, Α΄.20.5, Α΄.28.4, Α΄.28.5, Β΄.4.3, Β΄.5.6, Β΄.7.5, Β΄.9.2, Β΄.9.4, Β΄.19.6, Β΄.20.4, Γ΄.1.4, Γ΄.12.2, Γ΄.12.3, Γ΄.13.5, Γ΄.18.2, Γ΄.18.5 κτλ.).

Ο **γεωγράφος, ιστορικός και περιηγητής Παυσανίας**, από την Μικρά Ασία, (110-180) επίσης, γνωρίζει την περιοχή και την ονομάζει Παιονία, αναφέρει δε από ποιόν και πώς πήρε τ' όνομά της. Π.χ.:

''Γενέσθαι δ' οὖν φασιν αὐτῷ **Παίονα** καὶ Ἐπειόν τε καὶ Αἰτωλὸν καὶ θυγατέρα ἐπ' αὐτοῖς Εὐρυκύδαν. Ἔθηκε δὲ καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ δρόμου τοῖς παισὶν ἀγῶνα Ἐνδυμίων ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐνίκησε καὶ ἔσχε τὴν βασιλείαν Ἐπειός''. (*Ηλιακών Α΄*.1.4). ''Λένε ότι γεννήθηκαν απ' αυτόν (Ενδυμίωνα) ο Παίων, ο Επειός και ο Αιτωλός και θυγατέρα πλέον αυτών η Ευρυκύδα. Ο Ενδυμίων διοργάνωσε αγώνα δρόμου στην Ολυμπία για τα παιδιά του για την εξουσία. Νίκησε και κατέλαβε την βασιλεία ο Επειός''.

Για τη διαδοχή στον θρόνο της Ήλιδος, ο Ενδυμίων οργάνωσε αγώνα δρόμου στην Ολυμπία, μεταξύ των υιών του, στον οποίο νίκησε ο Επειός. Ο ηττηθείς **Παίων**, φέρων βαρέως την ήττα, έφυγε και πήγε και εγκαταστάθηκε στην από αυτόν ονομασθείσα **Παιονία**, βορείως της Μακεδονίας.

‘’Τῶν δὲ ἀδελφῶν οἱ τὸν μὲν καταμεῖναί φασιν αὐτοῦ, **Παίονα** δὲ ἀχθόμενον τῇ ἥσσῃ φυγεῖν ὡς ποῤῥωτάτω, καὶ τὴν **ὑπὲρ Ἀξιοῦ ποταμοῦ χώραν** ἀπ' αὐτοῦ **Παιονίαν** ὀνομασθῆναι’’. (*Ηλιακών Α΄*.1.5).

‘’βίσωνος δὲ ταύρου τῶν **Παιονικῶν** χαλκοῦ πεποιημένην κεφαλὴν Δρωπίων Λέοντος ἔπεμψεν ἐς Δελφοὺς βασιλεὺς **Παιόνων**. οὗτοι οἱ βίσωνες χαλεπώτατοι θηρίων εἰσὶν ἁλίσκεσθαι ζῶντες, καὶ δίκτυα οὐκ ἂν οὕτω γένοιτο ἰσχυρὰ τῇ ἐμβολῇ. θηρεύονται δὲ οὗτοι τρόπον τοιόνδε’’. (*Φωκικά*, 13.1). ‘’Υπάρχει και χάλκινο κεφάλι βίσωνος, δηλαδή ταύρου της **Παιονίας**, που το έστειλε στους Δελφοὺς ο βασιλιάς των **Παιόνων** Δρωπίων υιός του Λέοντος. Οι βίσωνες αυτοί είναι πολύ άγρια θηρία και δεν μπορείς να τα πιάσεις εύκολα ζωντανά επειδή δεν γίνονται τόσο ισχυρά δίκτυα που ν’ αντέχουν στην ορμή τους. Κυνηγούν τους βίσωνες με αυτόν τον τρόπο’’.

‘’ἐπὶ μὲν οὖν Θρᾷκας καὶ τὸ ἔθνος τὸ Τριβαλλῶν ἔμελλε Κερέθριος ἡγήσεσθαι: τοῖς δὲ ἐς **Παιονίαν** ἰοῦσι Βρέννος ἦσαν καὶ Ἀκιχώριος ἄρχοντες: Βόλγιος δὲ ἐπὶ Μακεδόνας τε καὶ Ἰλλυριοὺς ἤλασε, καὶ ἐς ἀγῶνα πρὸς Πτολεμαῖον κατέστη τότε ἔχοντα τὴν Μακεδόνων βασιλείαν’’. (*Φωκικά*, 19.7). ‘’Ο Κερέθριος επρόκειτο να εκστρατεύσει εναντίον της Θράκης και του έθνους των Τριβαλλών, ο Βρέννος και ο Ακιχώριος ήταν αρχηγοί του τμήματος που βάδιζε εναντίον της **Παιονίας**, ενώ ο Βόλγιος εναντίον των Ιλλυριών και των Μακεδόνων. Άρχισε έτσι πόλεμο κατά του Πτολεμαίου που την εποχή εκείνη ήταν βασιλιάς της Μακεδονίας’’. (**Ο Πτολεμαίος Κεραυνός** (318-279 π.Χ.) ήταν βασιλιάς της Μακεδονίας από το 281 έως το 279 π.Χ., υιός του φαραώ της Αιγύπτου Πτολεμαίου του Λάγου, του επωνομαζόμενου Σωτήρα, και της Ευρυδίκης, κόρης του Αντιπάτρου. Ο Πτολεμαίος επωνομάσθη Κεραυνός για το θάρρος του. Ο Βόλγιος επετέθη εναντίον των Μακεδόνων την άνοιξη του 279 π.Χ. Ο Μακεδόνας βασιλιάς Αντίγονος Β΄ Γονατάς, το 277 π.Χ., κοντά στην Λυσιμάχεια, στο βορειοδυτικό άκρο της θρακικής χερσονήσου, συνέτριψε και εκμηδένισε τους Κέλτες).

‘’ἀλλὰ τά τε ἐς Μακεδόνας καὶ Θρᾷκας καὶ **Παίονας** τὰ ἐπὶ τῆς προτέρας καταδρομῆς τῶν Γαλατῶν ἔτι σφίσιν ἔκειτο ἐν μνήμῃ, καὶ τὰ ἐν τῷ παρόντι τὰ ἐς Θεσσαλοὺς παρανομήματα ἀπηγγέλλετο. ὡς οὖν ἀπολωλέναι ἢ [δ' οὖν] ἐπικρατεστέρους εἶναι, κατ' ἄνδρα τε ἰδίᾳ καὶ αἱ πόλεις διέκειντο ἐν κοινῷ’’. (*Φωκικά,* 19.12). ‘’Στη μνήμη τους ήταν ζωντανά ακόμη όσα έπαθαν οι Μακεδόνες, οι Θράκες και οι **Παίονες** από την προηγούμενη επίθεση των Γαλατών, ενώ τώρα έφθαναν ειδήσεις για τις βιαιοπραγίες τους κατά των Θεσσαλών. Ήθελαν λοιπόν ο καθένας χωριστά και οι πόλεις από κοινού ή να χαθούν ή να νικήσουν’’.

Για το όνομα της **Παιονίας** έχουμε και την αναφορά του Αππιανού. ‘’Αὐταριεῖ δὲ αὐτῷ Παννόνιον ἡγοῦνται παῖδα ἢ **Παίονα** γενέσθαι, καὶ Σκορδίσκον **Παίονι** καὶ Τριβαλλόν, ὧν ὁμοίως τὰ ἔθνη παρώνυμα εἶναι’’. (Αππιανός, *Ιλλυρική*, 1.2)

Ο **Ελληνο-Ρωμαίος γεωγράφος, μαθηματικός και αστρονόμος Κλαύδιος Πτολεμαίος** (110-170) από το Πηλούσιον της Αιγύπτου, επίσης, γνωρίζει την περιοχή και την ονομάζει **Παιονία**. Αναφέρει δε και την πόλη Δόβηρο με στοιχεία (μ γο μ_δ).

Ο **λεξικογράφος, ρήτωρ, γραμματικός και φιλόσοφος Ιούλιος Πολυδεύκης** (2ος αι. - 238), από την Ναύκρατιν της Αιγύπτου, ακμάσας επί Μάρκου Αυρηλίου και του υιού αυτού Κομμόδου, του οποίου εχρημάτισε και διδάσκαλος, αναφέρει επίσης την Παιονία. Π.χ.: ‘’Γνώριμος δὲ καὶ Τρίακος ἡ **Παιονικὴ** κύων. Δαπάνις δ’ αὐτήν ὁ **Παιονίας** σατράπης δῶρον ἔδωκεν Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ,’’. (*ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ*, Ε΄.46.5). ‘’καὶ μήν Μάγνητας μὲν τοὺς ἐπὶ Μαιάνδρῳ τρέφειν φασὶ κύνας πολέμῳ ὑπασπιστάς. Τοιοῦτοι δ’ ἦσαν καὶ **Παίοσιν** οἱ σύνθηροι κύνες’’. (*ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΝ*, Ε΄. 47.15).

Ο **Ρωμαίος ιστορικός Δίων Κάσσιος Κοκκηϊανός** (155-235) επίσης, γνωρίζει και αναφέρει την Παιονία και τους Παίονες, τους οποίους βεβαίως διαχωρίζει σαφώς από την Παννονία και τους Παννονίους. Π.χ.: ‘’τῶν δὲ δὴ Ἑλλήνων τινὲς τἀληθὲς ἀγνοήσαντες **Παίονάς** σφας προσεῖπον, ἀρχαίου μέν που τοῦ προσρήματος τούτου ὄντος, οὐ μέντοι καὶ ἐκεῖ, ἀλλ᾽ ἔν τε τῇ Ῥοδόπῃ καὶ πρὸς αὐτῇ τῇ Μακεδονίᾳ τῇ νῦν μέχρι τῆς θαλάσσης. ὑφ᾽ οὗπερ καὶ **ἐγὼ ἐκείνους μὲν Παίονας τούτους δὲ Παννονίους**, ὥσπερ που καὶ αὐτοὶ ἑαυτοὺς καὶ Ῥωμαῖοί σφας καλοῦσι, προσαγορεύσω’’. (*Ρωμαϊκή Ιστορία*, 49.36.6).

Ο Στράβων γνωρίζει και **διαχωρίζει τους Παίονες από τους Παννονίους**, αναφέρει δε και επί μέρους φύλα των Παννονίων. ‘’Τὸ δὲ λοιπὸν ἔχουσι **Παννόνιοι** μέχρι Σεγεστικῆς καὶ Ἴστρου πρὸς ἄρκτον καὶ ἕω· πρὸς δὲ τἆλλα μέρη ἐπὶ πλέον διατείνουσιν. Ἡ δὲ Σεγεστικὴ πόλις ἐστὶ **Παννονίων** ἐν συμβολῇ ποταμῶν πλειόνων, ἁπάντων πλωτῶν, εὐφυὲς ὁρμητήριον τῷ πρὸς Δακοὺς πολέμῳ·’’. (*Γεωγραφικά*, Ζ’.5.2). ‘’Ἔθνη δ᾽ ἐστὶ τῶν **Παννονίων Βρεῦκοι καὶ Ἀνδιζήτιοι καὶ Διτίωνες καὶ Πειροῦσται καὶ Μαζαῖοι καὶ Δαισιτιᾶτα**ι, ὧν Βάτων ἡγεμών, **καὶ ἄλλα ἀσημότερα μικρά**, [ἃ] διατείνει μέχρι Δαλματίας, σχεδὸν δέ τι καὶ Ἀρδιαίων ἰόντι πρὸς νότον· ἅπασα [δ᾽] ἡ ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου παρήκουσα ὀρεινὴ μέχρι τοῦ Ῥιζονικοῦ κόλπου καὶ τῆς Ἀρδιαίων γῆς... Μεταξὺ πίπτουσα τῆς τε θαλάττης καὶ τῶν **Παννονίων** ἐθνῶν’’. (*Γεωγραφικά*, Ζ΄.5.3).

Ο **συγγραφέας, φιλόσοφος και σοφιστής Λούκιος Φλάβιος Φιλόστρατος** ή Φιλόστρατος ο Αθηναίος (160/170 - 244/249 μ.Χ.) επίσης, αναφέρει την Παιονία. Π.χ.:

‘’ὁ μὲν δὴ αὐτοκράτωρ ἐκάθητο ἐς τὰ **Παιόνια** ἔθνη ὁρμητηρίῳ τῷ Σιρμίῳ χρώμενος, κατέλυον δὲ οἱ μὲν ἀμφὶ τὸν Δημόστρατον περὶ τὰ βασίλεια, παρέχοντος αὐτοῖς ἀγορὰν τοῦ Μάρκου καὶ θαμὰ ἐρωτῶντος, εἴ του δέοιντο’’. (Flavii Philostrati Opera, Vol 2. Philostratus the Athenian. Carl Ludwig Kayser. in aedibus B. G. Teubneri. Lipsiae. 1871. Βιβλίο β’, α).

‘’μετὰ γὰρ τὰ ἐν τῇ **Παιονίᾳ** διῃτᾶτο μὲν ὁ Ἡρώδης ἐν τῇ Ἀττικῇ περὶ τοὺς φιλτάτους ἑαυτῷ δήμους Μαραθῶνα καὶ Κηφισίαν ἐξηρτημένης αὐτοῦ τῆς πανταχόθεν νεότητος, οἳ κατ᾽ ἔρωτα τῶν ἐκείνου λόγων ἐφοίτων Ἀθήναζε, πεῖραν δὲ ποιούμενος, μὴ χαλεπὸς αὐτῷ εἴη διὰ τὰ ἐν τῷ δικαστηρίῳ πέμπει πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν οὐκ ἀπολογίαν ἔχουσαν, ἀλλ᾽ ἔγκλημα, θαυμάζειν γὰρ ἔφη, τοῦ χάριν οὐκέτι αὐτῷ ἐπιστέλλοι καίτοι τὸν πρὸ τοῦ χρόνον θαμὰ οὕτω γράφων, ὡς καὶ τρεῖς γραμματοφόρους ἀφικέσθαι ποτὲ παρ᾽ αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ κατὰ πόδας ἀλλήλων’’. (Βιβλίο β’, α).

‘’οἱ δὲ προφέροντες αὐτῷ νέῳ ἔτι τὸ λόγου τινὸς ἐν **Παιονίᾳ** ἐκπεσεῖν ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος ἠγνοηκέναι μοι δοκοῦσιν, ὅτι καὶ Δημοσθένης ἐπὶ Φιλίππου λέγων ταὐτὸν ἔπαθεν·’’. (Βιβλίο β’, α).

‘’ἐβάδιζε μὲν γὰρ ἐς τὰ **Παιονικὰ** ἔθνη μετακληθεὶς ὑπὸ Μάρκου βασιλέως ἐκεῖ στρατεύοντος καὶ δεδωκότος αὐτῷ τὸ ἐπιστέλλειν Ἕλλησιν, ἀφικόμενος δὲ ἐς τὰς Ἀθήνας, ὁδοῦ δὲ μῆκος τοῦτο οὐ μέτριον τῷ ἐκ τῆς ἑῴας ἐλαύνοντι, ‘ἐνταῦθα’ ἔφη ‘γόνυ κάμψωμεν’’’. (Βιβλίο β’, ε).

Ο **Ρωμαίος συγγραφέας και διδάσκαλος της ρητορικής Κλαύδιος Αιλιανός** (Claudius Aelianus, 170-235), επίσης, ο αποκαλούμενος ’Σοφιστής’, ‘μελίγλωττος’ και ‘μελίφθογγος’, στο έργο του *De Natura Animalium*, αναφέρει την Παιονία και τους Παίονες, π.χ.: ‘’Ζῷον ἔστι **Παιονικόν**, καὶ κέκληται μόνωψ, καὶ ἔοικε ταύρῳ λασίῳ τὸ μέγεθος. οὗτος οὖν ὅταν διώκηται, ταραττόμενος ἀφίησι πυρῶδες καὶ δριμὺ ἀποπάτημα, ὡς ἀκούω, ὅπερ οὖν εἰ προσπέσοι τῳ τῶν θηρατῶν ἀπέκτεινεν αὐτόν’’. (Ζ΄.3).

‘’Μέγα φρονείτωσαν αἱ **Παιονίδες** γυναῖκες καὶ τὸ φρύαγμα αἱρέτωσαν δρῶσαι τὰ ὑμνούμενα. ἔστι δὲ τοιαῦτα. τῇ μὲν κεφαλῇ φέρουσιν ὑδρίαν μεστὴν ὕδατος, καὶ τὸν

αὐχένα ἀνέστησαν, ὥστε αὐταῖς βαδιζούσαις ἄτρεπτόν τε καὶ ἀκλινῆ διαμένειν τὴν ὑδρίαν· ἐξαρτήσασαι δὲ τοῦ κόλπου θηλάζουσι τὰ βρέφη, καὶ ἐς τὸν βραχίονα τὸν ῥυτῆρα ἐνάψασαι τὸν τοῦ γήμαντος ἵππον ἐς ἀρδείαν ἄγουσι, καὶ ταῖς χερσὶ νῶσι λίνον. ταῦτά τοι καὶ Δαρεῖος ἐθαύμασεν, ὅτε **Παίονες** νεανίαι τὴν ἑαυτῶν ἀδελφὴν οὕτω σκευάσαντες, δικάζοντος αὐτοῦ, παρήγαγον αὐτήν, ἵνα ἐς ἔρωτα ἐμπεσὼν τῆς οὕτως ἀθρόας αὐτουργίας ἔλῃ **Παίονας**. ἀλλὰ ἡ φύσις πόσῳ **Παιονίδων** σοβαρωτέρα. κύων θηράσασα ᾽λαγὼς δὲ ἦν τὸ ἄγρευμα αὐτῇ, καὶ ἐκύει ἡ κύων᾽ ἐπεὶ τῆς σπουδῆς τῆς προκειμένης ἐτετυχήκει, τῷ μὲν δεσπότῃ τοῦ θηράματος ἀπέστη, ἀναχωρήσασα δὲ ἐννέα φασὶ σκύλακας ἀποκυήσασα εἶτα ἐξέθρεψεν αὐτούς. εἰ δὲ Λιγυστίνων αἱ γυναῖκες μέγα φρονοῦσιν ὅτι κἀκεῖναι τὴν ὠδῖνα ἀπολύσασαι καὶ ἐξαναστᾶσαι τῶν ἔργων ἔχονται τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν, ἀκούσασαι τὸ τῆς κυνὸς ἔργον τῆς προειρημένης τοῦ φυσήματος ἀποστᾶσαι πάντως ἐγκαλύψονται᾽᾽. (Ζ΄.12).

᾽᾽Ζηνόθεμις λέγει **Παιονίδα** λίμνην τινὰς φέρειν ἰχθῦς, οὕσπερ οὖν εἰ παραβάλοι τις ἀσπαίροντας τοῖς βουσίν, οἳ δὲ ἐμφοροῦνται αὐτῶν μάλα ἀσμένως, ὡς οἱ λοιποὶ τοῦ χόρτου. νεκρῶν δὲ τῶν ἰχθύων οὐκ ἂν πάσαιντο ἔτι οἱ βόες, ἐκεῖνος λέγει᾽᾽. (ΙΖ΄.30).

Ο **Ρωμαίος ιστορικός και συγγραφέας Ηρωδιανός** (170-250) στο έργο του *Ab excessu divi Marc* (*Της μετά Μάρκον βασιλείας ιστορίαι),* αναγράφει μεν Παίονες και Παιονία, αλλά εννοεί τους **Παννονίους και την Παννονία**, όπως φαίνεται από τα αναφερόμενα και από την απόδοση του βιβλίου στη Γαλλική γλώσσα. ᾽᾽Ταῦτα δὲ αὐτοῦ διατυποῦντος καὶ κούφαις καὶ ἀδήλοις ἐπαιωρουμένου ἐλπίσι, διηγγέλλετο τὰ πραττόμενα ἔς τε **Παίονας** καὶ Ἰλλυριοὺς καὶ πᾶν τὸ ἐκεῖσε στρατιωτικόν, ὃ ταῖς ὄχθαις Ἴστρου τε καὶ Ῥήνου ἐπικείμενον, ἀπεῖργον τοὺς ἐπέκεινα βαρβάρους, φρουρεῖ τὴν Ῥωμαίων ἀρχήν. (Ηρωδιανός, *Ab excessu divi Marci*, 2.32). ᾽᾽Pendant qu'il s'endormait dans cette sécurité, et qu'il se livrait à un espoir vague et incertain, le bruit de la révolution de Syrie se répandit en **Pannonie**, en Illyrie, et parmi les armées qui, campées sur les rives de l'Ister et du Rhin, gardent contre les incursions des Barbares les frontières de l'empire romain᾽᾽.

᾽᾽ Ἦγεῖτο δὲ **Παιόνων** πάντων (ὑπὸ μιᾷ γὰρ ἦσαν ἐξουσίᾳ) Σεβῆρος, ἀνὴρ τὸ μὲν γένος Λίβυς, ἐς δὲ πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος ἅμα καὶ θυμοειδής, σκληρῷ τε βίῳ καὶ τραχεῖ ἐνειθισμένος, πόνοις τε ἀντέχων ῥᾷστα, νοῆσαί τε ὀξὺς καὶ τὸ νοηθὲν ἐπιτελέσαι ταχύς. (Ηρωδιανός, *Ab excessu divi Marci*, 2.33). ᾽᾽Un seul homme gouvernait alors toute la **Pannonie**. C'était l'Africain Sévère, général entreprenant, d'un caractère porté à la violence, habitué à une vie dure et pénible, supérieur à la fatigue, prompt à former un projet, aussi prompt à l'exécuter᾽᾽.

᾽᾽ Ὁ δὲ (Σεβῆρος) τὴν **Παιονίαν** διαδραμὼν ἐπέστη τοῖς τῆς Ἰταλίας ὅροις, καὶ τὴν φήμην φθάσας πρότερον ὤφθη τοῖς ἐκεῖσε παρὼν βασιλεὺς ἢ ἀφιξόμενος ἠκούσθη. Δέος τε μέγα τὰς Ἰταλιώτιδας πόλεις κατελάμβανε πυνθανομένας τοσούτου ἔφοδον στρατοῦ. Οἱ γὰρ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἄνθρωποι, ὅπλων καὶ πολέμων πάλαι ἀπηλλαγμένοι, γεωργίᾳ καὶ εἰρήνῃ προσεῖχον. (Ηρωδιανός, *Ab excessu divi Marci*, 2.38). ᾽᾽Il traverse la **Pannonie**, et arrive aux frontières de l'Italie. Prévenant la renommée, il apparut avant qu'on eût connaissance de sa marche. La vue d'une si nombreuse armée épouvante les villes d'Italie. Les habitants de cette contrée, depuis longtemps étrangers à la guerre et aux armes, ne songeaient plus qu'à cultiver en paix leurs champs᾽᾽.

Ο **γραμματικός και συγγραφέας Αίλιος Ηρωδιανός ο Αλεξανδρεύς** (180-250) επίσης, αναφέρει την Παιονία και τους Παίονες. ᾽᾽Ἀγριάν ἔθνος **Παιονίας**, ὡς ἐν τῷ ἐπιγράμματι γραφέντι εἰς Νεοπτόλεμον Πισίδην οὕτως εἰμὶ Νεοπτόλεμος Κρεσσοῦ, τρισσῶν δ' ἔν' ἀδελφῶν ἔστασαν Τλωεῖς, κῦδος ἐμὸν δόρατος· οὕνεκεν ὢν Πισίδας καὶ

Παίονας ἠδ' Ἀργιᾶνας καὶ Γαλάτας τόσσους ἀντιάσας στόρεσα''. (GRAMMATICI GRAECI, Herodiani Technici reliquiae: Praefationem et Herodiani prosodiam catholicam continens, AUGUSTUS LENTZ, Volumen 1, LIPSIAE, IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI, MDCCCLXVII), (*Περί Καθολικής Προσωδίας*, Βιβλίον α', σελ. 12).

''Ὀξύνεται δὲ τὰ διὰ τοῦ ο μόνον κλινόμενα οἷον Μυγδών, Σαρδών, ὃ τῇ Σαρδοῖ παράκειται ὡς τῇ Πυθώ Πυθών, σινδών, Μαρδών Ἠπειρωτικὸν ἔθνος. Εὔπολις Πόλεσι «καὶ Χαόνων καὶ **Παιόνων** καὶ Μαρδόνων» φλεδών, κληδών''. (*Περί Καθολικής Προσωδίας*, Βιβλίον α', σελ. 25).

''Ἰλλίβηρ, Δόβηρ ἔθνος **Παιονίας**, Πίηρ, Βύζηρ ἔθνος ἐν τῷ Πόντῳ. τὸ μέντοι Ἐλευθήρ εἷς τῶν Κουρήτων, ἀφ' οὗ Ἐλευθεραί πόλις Κρήτης, καὶ υἱὸς Ἀπόλλωνος, ἀφ' οὗ Ἐλευθεραί πόλις Βοιωτίας, ὀξύνεται ὡς τὸ Ἀστήρ''. (*Περί Καθολικής Προσωδίας*, Βιβλίον β', σελ. 48).

''Ἀγρίας ἔθνος **Παιονίας** μεταξὺ Αἵμου καὶ Ῥοδόπης. παρὰ Πολυβίῳ δὲ διὰ τοῦ α. εὑρέθη δὲ ἐν ὀκτωκαιδεκάτῃ «τὸ γὰρ τῶν Ἀγραῶν ἔθνος». λέγονται καὶ Ἀγράϊοι καὶ Ἀγριεῖς ὡς Θεόπομπος καὶ Ἀγριᾶνες''. (*Περί Καθολικής Προσωδίας*, Βιβλίον β', σελ. 52).

''Ἔρις, δῆρις, νῆρις, Ἶρις, κῖρις εἶδος ὀρνέου, ξῖρις φυτὸν ἀρωματικόν, Σῖρις πόλις Ἰταλίας πλησίον τοῦ Μεταποντίου καὶ ποταμός· ἔστι καὶ Σῖρις ἐν **Παιονίᾳ**. καὶ ὁ Νεῖλος μετὰ Συήνην Σῖρις ὠνόμασται''. (*Περί Καθολικής Προσωδίας*, Βιβλίον δ', σελ. 99).

''Περγάντιος, Προσπάλτιος, Ἁλιάρτιος, Σαγάρτιος, Αἰγύπτιος, Κυπαρισσηέντιος, Συρρέντιος, Σίντιος. Σκίρτιος ἔθνος **Παιονίας** ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ιε΄''. (*Περί Καθολικής Προσωδίας*, Βιβλίον ε', σελ. 121).

''Λαιαῖος ἔθνος **Παιονικόν**. Θουκυδίδης δευτέρᾳ (96). Παναῖος ἔθνος Ἠδωνικὸν οὐ πόρρω Ἀμφιπόλεως''. (*Περί Καθολικής Προσωδίας*, Βιβλίον ε', σελ. 130).

Ο **γεωγράφος Διονύσιος ο Βυζάντιος** (2ος αιώνας) επίσης, αναφέρει την Παιονία. Π.χ.: ''ὑπό δὲ τό Ἰλιακόν ἔργον Ἀστεροπαῖον βασιλέα τῶν ἐπ' Ἀξίῳ ποταμῷ **Παιόνων**''. (*Ἀνάπλους Βοσπόρου*, 54).

Ο **Μακεδών ιστορικός και ρητοροδιδάσκαλος Πολύαινος** (2ος αιώνας) επίσης, γνωρίζει την περιοχή, την ονομάζει **Παιονία** και τους κατοίκους της **Παίονες**, όπως γνωρίζει και την **Δαρδανία**. Π.χ.: ''Λυσίμαχος Ἀρίστωνα τὸν Αὐτολέοντος πρὸς **Παίονας** ἐπί τὴν πατρῴαν βασιλείαν κατῆγεν, ἵνα γνωρίσαντες τὸ βασιλικόν μειράκιον προσοῖντο φιλοφρόνως αὐτόν. Ἐπεί δὲ τὸν Ἀρίστωνα ἔλουον τὸ βασιλικόν λουτρόν ἐπί τοῦ Ἀστίβου ποταμοῦ καὶ τὴν τράπεζαν τὴν βασιλικὴν παρέθηκαν κατὰ τὸ πάτριον ἔθος, Λυσίμαχος ἐσήμηνεν ἐξοπλίσασθαι. Ἀρίστων μὲν φυγών ἀφιππάσατο ἐς τὴν **Δαρδανέων**, Λυσίμαχος δὲ **Παιονίαν** κατέσχεν''. (*Στρατηγήματα*, Δ'.12 Λυσίμαχος). (Αὐδολέοντος όχι Αὐτολέοντος). Ο ποταμός Άστιβος διέρρεε την πόλη Άστιβος (σημερινή **Σ**τιπ, Штип στα Σερβικά, İştip στα Τουρκικά), όπου στην αρχαιότητα εστέφοντο οι βασιλείς των Παιόνων. Πιστεύεται ότι είναι ο σημερινός ποταμός Μπρεγκάλνιτσα, παραπόταμος του Αξιού.

Ο **φιλόσοφος-ρήτορας Μάξιμος ο Τύριος** (2ος αιώνας) επίσης, γνωρίζει την περιοχή και αναφέρει τους Παίονες, π.χ.: ''Κελτοὶ σέβουσιν μὲν Δία, ἄγαλμα δὲ Διὸς Κελτικὸν ὑψηλὴ δρῦς. **Παίονες** σέβουσιν μὲν Ἥλιον, ἄγαλμα δὲ Ἡλίου **Παιονικὸν** δίσκος βραχὺς ὑπὲρ μακροῦ ξύλου''. (*Φιλοσοφούμενα*, Λόγος Η'.8).

Ο **συγγραφέας, γραμματικός, ποιητής, βιολόγος, φυτολόγος, ζωολόγος, ρήτορας** κτλ. **Αθήναιος ο Ναυκρατίτης** (2ος - 3ος αιώνας) επίσης, γνωρίζει και αναφέρει την **Παιονία** και τους **Παίονες**, όπως γνωρίζει και την **Δαρδανία**. Π.χ.: ''ἐστὶ δὲ ἡ κρήνη, ὥς φησι Βίων, μέση Μαιδῶν καὶ **Παιόνων** Ἴννα καλουμένη''. (*Δειπνοσοφισταί*, Β'.23).

‘’Ἡρακλείδης γοῦν ὁ Λέμβος ἐν τῇ κα τῶν ἱστοριῶν 'περὶ τὴν **Παιονίαν** καὶ **Δαρδανίαν** βατράχους φησίν,' ὗσεν ὁ θεὸς καὶ τοσοῦτο αὐτῶν ἐγένετο τὸ πλῆθος ὡς τὰς οἰκίας καὶ τὰς ὁδοὺς πλήρεις εἶναι’’. (*Δειπνοσοφισταί,* Η΄.6).

‘’τὰς κριθὰς ἐς τὸ πῶμα καταλέουσιν ἐν δὲ τῇ τῆς Εὐρώπης περιόδῳ **Παίονάς** φησι πίνειν βρῦτον ἀπὸ τῶν κριθῶν καὶ παραβίην ἀπὸ κέγχρου καὶ κόνυζαν’’. (*Δειπνοσοφισταί,* Ι΄.67).

‘’Λυκοῦργος δ’ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Δημάδου Φίλιππόν φησι τὸν βασιλέα προπίνειν κέρατι τούτοις οἷς ἐφιλοφρονεῖτο. Τοὺς δὲ **Παιόνων** βασιλεῖς φησι Θεόπομπος ἐν δευτέρᾳ Φιλιππικῶν, τῶν βοῶν τῶν παρ’ αὐτοῖς γινομένων μεγάλα κέρατα φυόντων, ὡς χωρεῖν τρεῖς καὶ τέτταρας χόας, ἐκπώματα ποιεῖν ἐξ αὐτῶν, τὰ χείλη περιαργυροῦντας καὶ χρυσοῦντας’’. (*Δειπνοσοφισταί* , ΙΑ΄.51).

Ο **Φλάβιος Κλαύδιος Ιουλιανός** (Flavius Claudius Julianus, 331-363), γνωστός ως Ιουλιανός ο Παραβάτης, Ιουλιανός ο Αποστάτης και Ιουλιανός ο Μέγας, Ρωμαίος αυτοκράτορας κατά την πρωτοβυζαντινή περίοδο, αξιόλογος φιλόσοφος και συγγραφέας στην ελληνική γλώσσα, αναφέρει την Παιονία και τους Παίονες στο έργο του *Ἐγκώμιον Εἰς Τόν Αὐτοκράτορα Κωνστάντιον*.

‘’καὶ ὅπερ ἐν τοῖς παροῦσιν ἐφαίνετο μόνον σωτήριον, τὸ σὲ τῶν πραγμάτων ἔχεσθαι καὶ βουλεύεσθαι, τέως οὐχ ὑπῆρχε διὰ τὰς πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς ἐν **Παιονίᾳ** συνθήκας, ἃς αὐτὸς παρὼν οὕτω διῴκησας, ὡς μηδεμίαν ἀφορμὴν ἐκείνοις παρασχεῖν μέμψεως’’. (Παράγρ. 18).

‘’ὅσα μὲν οὖν ἔτι τοῖς ἔργοις προσκαθήμενος, ὧν μικρῷ πρόσθεν ἐμνήσθην, περὶ τὴν Εὐρώπην διῴκησας, πρεσβείας πέμπων καὶ ἀναλίσκων χρήματα καὶ στρατόπεδα τὰ προσκαθήμενα τοῖς Σκύθαις ἐν **Παιονίᾳ** ἐκπέμπων, τοῦ μὴ κρατηθῆναι τὸν πρεσβύτην ὑπὸ τοῦ τυράννου προνοῶν, πῶς ἄν τις ἐν βραχεῖ λόγῳ παραστῆσαι δύναιτο καὶ πάνυ σπουδάζων’’; (Παράγρ. 27).

‘’τοῦτον ἔδεισαν Ἰλλυριοὶ καὶ **Παίονες** καὶ Θρᾷκες καὶ Σκύθαι, τοῦτον οἱ τὴν Ἀσίαν οἰκοῦντες ἄνθρωποι ἐφ᾽ αὐτοὺς ὡρμῆσθαι πάντως ὑπέλαβον, τούτῳ πολεμήσειν ἤδη περὶ τῆς αὐτῶν καὶ Πέρσαι παρεσκευάζοντο’’. (Παράγρ. 30).

‘’ἀρθεὶς γὰρ ὁ δείλαιος ὑπὸ τῆς εὐτυχίας ταύτης μετέωρος κατέλιπε μὲν τὰ προκείμενα τῆς Ἰταλίας ἐρυμνὰ χωρία, ἐς Νωρικοὺς δὲ καὶ **Παίονας** ἀφυλάκτως ᾔει, δεῖν αὐτῷ τάχους, ἀλλ᾽ οὐχ ὅπλων οὐδὲ ἀνδρείας οἰόμενος’’. (Παράγρ. 30).

‘’ταῦτα πράττων, ταῦτα θαυμάζων, ταῦτα τοῖς ἄλλοις προστάττων μιμεῖσθαι τὴν Ῥώμην μέν, ἔτι τοῦ τυράννου κρατοῦντος τῆς Ἰταλίας, διὰ τῆς γερουσίας εἰς **Παιονίαν** μετέστησας, προθύμους δὲ εἶχες τὰς πόλεις πρὸς τὰς λειτουργίας’’. (Παράγρ. 42).

Ο **βυζαντινός ιστορικός Ζώσιμος** (460-520), επίσης, στο έργο του *Ιστορία Νέα*, αναφέρει την **Παιονία**, προφανώς όμως εννοεί την **Παννονία**. ‘’Ταῦτα ἐπί Γάλλῳ τῷ Καίσαρι πεπραχώς ὁ Κωνστάντιος αὐτός μὲν κατά τήν Ἰταλίαν ἐκ **Παιονίας** διέβη, θεώμενος δὲ τὰ πανταχοῦ Ρωμαίοις ὑπήκοα βαρβαρικαῖς ἐφόδοις ἀπειλλημένα, καὶ Φράγκους μὲν καὶ Ἀλαμαννούς καὶ Σάξονας ἤδη τεσσαράκοντα πόλεις ἐπικειμένας τῷ Ῥήνῳ κατειληφότας, καὶ αὐτάς μεν ἀναστάτους πεποιηκότας, τοὺς δὲ τούτων οἰκήτορας ἄπειρον ὄντας πλῆθος λῃσαμένους μετά πλούτου λαφύρων ἀναριθμήτου, Κουάδους δὲ καὶ Σαυρομάτας ἐπί πολλῆς ἀδείας **Παιονίαν** κατατρέχοντας καὶ τὴν ἀνωτέρω Μυσίαν, Πέρσας δὲ τοῦ τὴν ἐῴαν παρενοχλεῖν οὐκ ἀφισταμένους,...’’. (Zosimi comitis ex advocati fisci *Historia Nova*. Σελίς 111. Έκδ. Ludovicus Mendelssohn. Leipzig. 1887).

‘’ταύτῃ τά κατά Ἰουλιανόν διαθείς ὁ Κωνστάντιος αὐτός μὲν ἐπί **Παιονίαν** καὶ Μυσίαν ἐχώρει, κἀνταῦθα τὰ περί Κουάδους καὶ Σαυρομάτας οἰκονομήσας ἐπί τὴν ἑῴαν ἐτρέπετο, τῶν Περσικῶν ἐφόδων εἰς ταύτην αὐτόν ἑλκουσῶν’’. (σελίς 112).

‘’τὸ νεωτερίζειν τραπέντα, τὸν Ἰωταπιανόν παρήγαγον εἰς τὴν τῶν ὅλων ἀρχήν, τὰ δὲ Μυσῶν τάγματα καὶ **Παιόνων** Μαρῖνον’’. (Ζώσιμος, *Ιστορίαι*, Α’.20.3-4).

‘’Παρεκάλει τοίνυν τὸν Δέκιον τῶν ἐν Μυσίᾳ καὶ **Παιονίᾳ** ταγμάτων ἀναδέξασθαι τὴν ἀρχήν. Τοῦ δὲ διὰ τὸ καὶ ἑαυτῷ καὶ Φιλίππῳ ταῦτα ἀξύμφορα ἡγεῖσθαι παραιτουμένου, τῇ Θετταλικῇ λεγομένῃ πειθανάγκῃ χρησάμενος ἐκπέμπει κατά την **Παιονίαν** αὐτόν, σωφρονοῦντα τούς ἐκεῖσε τὰ Μαρίνου φρονήσαντας’’. (Α’.21.15-19).

‘’Πόλις δὲ **Παιονίας** τὸ Σίρμιον, ὅ παραρρέει ποταμὸς ἐπὶ θάτερα **Σάος**, εἰς τὸν Ἴστρον ἐμβάλλων· παραδραμών δὲ καὶ ταύτην καὶ λύσας τὴν τοῦ ποταμοῦ γέφυραν ἐπί τὰ πρόσω προῄει, δύναμιν ἐκ τῶν κατὰ Θρᾴκην χωρίων ἀγεῖραι διανοούμενος. Κατασχών δὲ Κωνσταντῖνος τὴν Κίβαλιν καὶ τὸ Σίρμιον καὶ πάντα ὅσα φεύγων ὁ Λικίννιος ὀπίσω κατέλειπεν, πέμπει πεντακισχιλίους ὁπλίτας ἐπί τὴν αὐτοῦ δίωξιν. (Βιβλίο 2.18.5).

Η πόλη Σίρμιον είναι πόλη της **Παννονίας**, όχι της Παιονίας και ο ποταμός Σάος (ή Σάβος, ή Σαύος, ή Σάβα), βεβαίως, βρίσκεται στην Παννονία, όχι στην Παιονία.

Ο **γραμματικός Ησύχιος ο Αλεξανδρεύς** (5ος αιώνας) επίσης, λεξικογράφος και συγγραφεύς του γνωστού Λεξικού, γνωρίζει και αναφέρει την Παιονία και τους Παίονες. Π.χ.: ‘’<**Παίονες**>· ἔθνος βαρβαρικόν. δοῦλοι. [καὶ ἰατροί]’’, ‘’<Ἀγριᾶνες>· ἐκ τῆς Ἀγριανικῆς χώρας **Παιόνων**‘’, ‘’<Ἀξιός>· ποταμὸς **Παιονίας**’’. (*Λεξικόν*, λήμμα Παίονες, Ἀγριᾶνες, Ἀξιός).

Ο **Σωρανός ο Κώος**, στον βίο του Ιπποκράτους (460-377 π.Χ.) αναφέρει επίσης τους Παίονες. Π.χ.: ‘’Ἀλλά καὶ εἰς τὴν Ἰλλυριῶν καὶ **Παιόνων** βαρβάρων γῆν λοιμοῦ κατασκήψαντος καὶ δεομένων τῶν ἐκεῖ βασιλέων πρὸς αὐτούς ἐλθεῖν, παρά τῶν πρέσβεων τίνα ἦν ἐκεῖ τά πολλά τῶν πνευμάτων μαθών ἐκείνους μὲν ἀπράκτους ἀπέπεμψε, συλλογισάμενος δὲ τὴν νόσον ἐπί τὴν Ἀττικήν ἥξειν, προειπών τό γενησόμενον καὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν μαθητών ἐπεμελήθη’’. (*Ιπποκράτους Γένος και Βίος κατά Σωρανόν*, 7).

Ο **γραμματικός και λόγιος Στέφανος ο Βυζάντιος** (5ος - 6ος αιών) επίσης, γνωρίζει την Παιονία και αναφέρει πόλεις της. Π.χ.: ‘’Ἀμυδών, πόλις **Παιονίας**, τό ἐθνικόν Ἀμυδώνιος, ὡς Καλυδών Καλυδώνιος’’, ‘’Γαληψός, πόλις Θράκης καί **Παιόνων**, Ἑκαταῖος Εὐρώπῃ’’, ‘’Δόβηρος, πόλις **Παιονίας**, οἱ πολῖται Δόβηρες’’, ‘’Λαιαῖοι ἔθνος **Παιονικόν**, Θουκυδίδης δευτέρᾳ’’, ‘’Μοῦρσα, πόλις **Παιονίας**, κτίσμα Ἀδριανοῦ. Τό ἐθνικὸν Μουρσαῖος, ὡς Παρθένιος Φωκαεύς. Λέγεται και Μούρσιον’’, ‘’Σίρμιον, πόλις **Παιόνων,** τό ἐθνικόν Σιρμεύς’’, ‘’Σκορδίσκοι καί Σίρμιοι, ἔθνη **Παιονικά** ὡς Φλέγων ἐν Ὀλυμπιάδων ιε΄ ‘’. Το Σίρμιον, βεβαίως, είναι πόλις της **Παννονίας**, των **Παννόνων**, όχι της Παιονίας, όπως και η Μούρσα η οποία είναι πόλις της **Παννονίας** και μάλιστα της **Κάτω Παννονίας**, το σημερινό Όσιγιεκ. Οι Σκορδίσκοι καί οι Σίρμιοι, επίσης, είναι φύλα της **Παννονίας**, όχι της Παιονίας).

Ο **αυτοκράτωρ Κωνσταντίνος Ζ΄ ο Πορφυρογέννητος** (905-959) επίσης, στο έργο του για τις Επαρχίες της Βυζαντινής αυτοκρατορίας, *De provinciis regni Byzantini*. Liber secundus, Europa, αναφέρει τους **Παίονες**. ‘’ἑτέρῳ δὲ Μακεδόνας καὶ Θεσσαλούς καὶ Κρῆτας καὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ τάς περὶ αὐτήν νήσους καὶ ἀμφοτέρας Ἠπείρους καὶ προς

ταύταις Ἰλλυριούς καὶ Δάκας καὶ Τριβαλλούς καὶ τούς ἄχρι τῆς Βαλερίας **Παίονας**, καὶ ἐπί τούτοις τήν ἄνω Μυσίαν''. (EPISTOLA CRITICA, σελίς XIII).

Στο Λεξικό **Σουίδα ή Σούδα** (10ος αιώνας) επίσης, αναφέρονται οι Παίονες και η Παιονία ως εξής: ''**Παίονες** ἔθνος καί **Παιονία** χώρα''. ''**Σάος καὶ Δράος**, ποταμοὶ περιλαμβάνοντες τὴν δευτέραν **Παιονίαν** εἰς τὸν ποταμὸν Ἴστρον καταφέρονται''. (Δεν υπήρχε ''δευτέρα Παιονία'', όμως τον 4ο αιώνα υπήρχε PANNONIA PRIMA, PANNONIA SECUNDA, PANNONIA VALERIA και PANNONIA SAVIA).

Η χώρα αυτή προς τον ποταμό Σάο (Σαύο, Σάβο, Sava), και τον ποταμό Δράο (Δράβο, Drava), βεβαίως, είναι η **Παννονία, όχι η Παιονία,** όπως το διευκρινίζει και ο Στράβων. ''παραρρεῖ γὰρ δὴ τὸν Ναύπορτον [Κορκόρας] ποταμὸς ἐκ τῆς Ἰλλυρίδος φερόμενος πλωτός, ἐκβάλλει δ' εἰς τὸν **Σάον**, ὥστ' εὐμαρῶς εἰς τὴν Σεγεστικὴν κατάγεται καὶ τοὺς **Παννονίους** καὶ Ταυρίσκους. συμβάλλει δ' εἰς τὸν **Σάον** κατὰ τὴν πόλιν καὶ ὁ Κόλαπις·''. (*Γεωγραφικά*, Δ΄.6.10). ''Πλησίον δὲ τοῦ Ναυπόρτου ποταμός ἐστι Κορκόρας, ὁ δεχόμενος τὰ φορτία· οὗτος μὲν οὖν εἰς τὸν **Σαῦον** ἐμβάλλει, ἐκεῖνος δ' εἰς τὸν **Δράβον**· ὁ δὲ εἰς τὸν Νόαρον κατὰ τὴν Σεγεστικήν''. (*Γεωγραφικά*, Ζ'.5.2).

Ο **βυζαντινός χρονογράφος και εκκλησιαστικός συγγραφέας Ιωάννης Ζωναράς** (1074-1130) επίσης, αναφέρει την Παιονία και τους Παίονες. Π.χ.: ''Καὶ αὐτίκα κἀκεῖνοι πάσας κεκλίκασι καὶ προσούδισαν καὶ τὸν Γαλιῆνον εὐφήμησαν, μόνον τῶν **Παιόνων** περιλειφθέντων τοῖς περὶ τὸν Μακρῖνον. Εἶτα κἀκείνων μεταθέσθαι βουλομένων, ὁ Μακρῖνος σὺν τῷ υἱῷ αὐτοῦ μὴ ἐκδοῦναι αὐτοὺς αὐτῶν ἐδεήθησαν, ἀλλ' ἀνελεῖν πρότερον σφᾶς καὶ οὕτω προσχωρῆσαι τῷ βασιλεῖ· ὅ πεποιηκότες οἱ **Παίονες** παρέδωκαν ἑαυτούς. Κύιντός γε μὴν ὁ νεώτερος τοῦ Μακρίνου υἱὸς ἐν τῇ ἑῴᾳ ἦν σὺν Βαλλίστᾳ, πᾶσαν αὐτὴν σχεδὸν πεποιημένος ὑφ' ἑαυτόν. Ἐφ' οὓς ὁ Γαλιῆνος Ὠδέναθον ἔπεμψεν, ἡγεμονεύοντα τῶν Παλμυρηνῶν. Τῆς ἥττης δὲ τῶν Μακρίνων τῆς κατὰ **Παιονίαν** συμβάσης ἀγγελθείσης τῷ Κυΐντῳ καὶ τῷ Βαλλίστᾳ, πολλαὶ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ἀπέστησαν πόλεων''. (Κεφάλαιο Γαλιήνος, 5241).

''Ὥρμητο δὲ Οὐαλεντινιανὸς ἐκ **Παιονίας**· ἦν δ' εὐσεβὴς τὰ πρὸς τὸν θεόν· διὸ καὶ ὑπερορίᾳ αὐτὸν ὁ Ἰουλιανὸς κατεδίκασεν· εἶτα τριβοῦνον ἀριθμοῦ τῆς ὑπερορίας ἀνακληθέντα ἐποίησεν''. (*Επιτομή Ιστοριών* 2, Οὐαλεντινιανὸς, 526).

''Πάντων τοίνυν σχεδὸν τῶν βαρβάρων ἐκείνων ἀπολωλότων τὴν στρατιὰν ἐκεῖ καταλείψας ὁ Θεοδόσιος, αὐτὸς πρὸς τὸν Γρατιανὸν τῆς νίκης ἦκεν αὐτάγγελος ἐν **Παιονίᾳ** τότε διάγοντα''. (*Επιτομή Ιστοριών* 2, Γρατιανὸς, 622).

Ο **ιστορικός, λόγιος και συγγραφέας Ευστάθιος,** Αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης (1115 -1196) επίσης, αναφέρεται στην Παιονία και τους Παίονες. Π.χ.: ''**Παίονας** δὲ λέγει ἐνταῦθα, ἐξ ὧν ἥ δι' ὧν ρέει ὁ Ἄξιος ποταμός **Παιονίας**. Φασί δὲ τὰ σχόλια ἐνταῦθα ὅτι **Παίονες** ὅμοροι Θραξί, καὶ δοκεῖ καλόν οὕτω νοεῖν''.

''Λέγει δὲ καὶ ὅτι **Παιονία** ἐπί Στρυμόνι ποταμῷ πεπολισμένη, εἰσί δὲ Τεύκρων τῶν ἐκ Τροίας ἄποικοι. Καὶ ὅτι πρὸς Βορέαν κατά τὸ Πάγγαιον ὄρος ὑπεροικοῦντες ἦσαν **Παίονες** καὶ Δόβηρες''.

''Σημειούμενοι δὲ οἱ παλαιοί καὶ ὅτι διττόν τὸ τῶν **Παιόνων ἔθνος**, καὶ ὡς οἱ μὲν ὑπό **Πυραίχμην Παίονες τοξόται**, οἱ δὲ περὶ τὸν **Ἀστεροπαῖον δολιχέγχεες**, λέγουσιν ὅτι εἰκός τὸν **Ἀστεροπαῖον** χρονίζοντος τοῦ πολέμου ὕστερον ἐλθεῖν, ὡς καὶ Ἰφιδάμαντα καὶ Ῥῆσον τοὺς πρό βραχέων εἰρημένους''. (*Παρεκβολαί εις την Ομήρου Ιλιάδα*).

Ο **Βυζαντινός ιστορικός, λόγιος και διπλωμάτης Ακροπολίτης Γεώργιος** (1217-1282), ονομάζει Σκοπιά την πόλη **Scupi της Παιονίας**, της **σημερινής**

Βαρντάρσκα. ‘’...εκ δε του προς βορράν μέρους... οχυρά άττα και φρούρια, **Σκοπιά** τε και Βελεσσός’’. (Ακροπολίτης Γεώργιος, έκδοση A. Heisenberg. Λειψία. 1903. Σελ. 78).

Ο **βυζαντινός ιστορικός Λαόνικος Χαλκοκονδύλης** (1430-1490), γνωρίζει και αναφέρει το Παιονικό ξίφος. ‘’ξίφει **Παιονικῷ** βληθεὶς κατὰ τὸ στῆθος, δορατείῳ τραύματι. Τὰ γὰρ **Παιονικὰ** ξίφη σχεδόν τι δή, καὶ τὰ τῆς Γερμανίας ἀπάσης, ἐληλαμένα τυγχάνει ἐπὶ μήκιστον καὶ ὀξέα, οὐ μέντοι τοιαῦτα οἷα καταίροντας κόπτειν ὅτι καὶ ἄξια λόγου, ὡς τὰ βαρβαρικὰ ἢ καὶ τὰ Ἰταλικά. Τὰ μὲν βαρβαρικὰ τοιαῦτα (Τούρκων δέ ἐστι ταῦτα), βάρος ἴσχοντα πάμμεγα καὶ ἐφ’ ἑνί ἔχον τα τὴν τομήν, καταβαίνουσί γε μάλιστα δὴ πάντων τῶν ξιφῶν ὧν ἡμεῖς ἴσμεν, δεύτερα δὲ τούτων τὰ Ἰταλικά, Ἑλληνικά ποτε γενόμενα. Τὰ δὲ Γερμανικὰ καὶ **Παιονικὰ** μακρὰ μέν εἰσι, καὶ στρογγύλα, τετράγωνα, τὴν τομὴν ὀξέα, είς ὀξύ δὲ πάνυ λήγοντα δόρατος ἐπιφέρουσι τομήν, τοῦ ἐφ’ ἵππου κατεπερείδοντος αὐτὸ ὡς ές τὸ τοῦ δόρατος σχῆμα’’. (*Ἀποδείξεις Ἱστοριῶν*).

Προφανώς ο Χαλκοκονδύλης εννοεί **Παννονικά ξίφη**, και ότι όπου αναφέρει Παιονία εννοεί την **Παννονία**, δεδομένων και των ορίων της Παιονίας που ο ίδιος αναφέρει. ‘’**Παιονία** δὲ ἄρχεται ἀπὸ Βιέννης τῆς Γερμανῶν πόλεως, καί ἐπί μὲν τῷ Ἴστρῳ συμπροϊοῦσα καθήκει ἐπί Δᾶκας τε καὶ Τριβαλλούς, ἐπί δὲ ἄρκτον ἐπί Βοέμους, τοὺς Κεχίους καλουμένους καθήκει’’.

Ο Γάλλος ιστορικός συγγραφέας, ιατρός, περιηγητής, διπλωμάτης, γενικός πρόξενος της Γαλλίας στον Αλή Πασά, Φρανσουά Σαρλ Υγκ Λοράν Πουκεβίλ (François Charles Hugues Laurent **Pouqueville**, 1770-1838), επίσης, αναφέρει την Παιονία. Π.χ.: ‘’(2) Ερειγώνον, fleuve de Macédoine, nommé par Arrien, Ptolémée et Tite-Live, qui le fait descendre de l'Illyrie à travers la **Péonie**, dans l'Axius. Dans l'Épiteme de Strabon, il est appelé Ριγίνια, et Sophianus lui donne le nom de *Vistritza*. Ortel., v. Cedren. t. II, p. 709.: Zonar. t. II, p. 226’’. (LIVRE VII, CHAPITRE IV, σελ. 17).

‘’(1)Δευρίοπος πόλις Μακεδονίας. Strab., l.VII, p. 326, 327. Oppidum in Deuriopo condere instituit. **Paeoniae** ea regio est prope Erigonum fluvium, qui ex Illyrico (*) per **Paeoniam** fluens in Axium amnem editur. Haud procul Stobis, vetere urbe, novam urbem Perseïda, ut is filio majori haberetur honos, appellari jussit. Tit.-Liv., liber. XXXIX, cap. 53. Δουρίοπος. Steph. Byz., Cellar. II, 13, p. 664’’. (LIVRE VII, CHAP. IV, σελ. 18).

‘’De là nous descendîmes dans les plaines de la Pélagonie, ou **Péonie**, comme d'Anville les appelle, plaines autrefois habitées par le Bryges, au milieu desquelles on marche pendant une lieue jusqu'à Rachista, et de là durant cinq milles pour arriver à Caïlari, carrefour des chemins qui conduisent de l'Épire à Philippopolis et dans la Bosnie (2)’’. (LIVRE VII, CHAP. IV, σελ. 24).

‘’Le caravansérail où nous fîmes halte, afin de laisser reposer nos chevaux, est situé à la distance que Danville indique sous la rubrique appelée *ad fines*, aux confins de la **Péonie** et de la Pélagonie’’. (LIVRE VIII, CHAP. III, σελ. 180).

Η ΠΕΡΙΟΧΗ ΒΟΡΕΙΩΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΜΗΡΟ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΑ ΕΛΕΓΕΤΟ ΄Η ΗΤΑΝ ΜΕΡΟΣ ΕΥΡΥΤΕΡΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ.

ΠΑΙΟΝΙΑ (PÆONIA, PAEONIA, Σερβικά ПАЈОНИЈА ή ПЕОНИЈА).

ΔΑΡΔΑΝΙΑ (DARDANIA, Σερβικά ДАРДАНИЈА ή DARDANIJA).

ΑΝΩ ΜΟΙΣΙΑ (MOESIA SUPERIOR).

ΣΕΡΒΙΑ (СРБИЈА, SERBIA).

ΗΓΕΜΟΝΙΑ ΤΟΥ ΠΡΙΛΕΠ. (Ηγεμονία του Βασιλιά Μάρκο МРНЈАВЧЕВИЦ.

ПРИЛЕПСКА ОБЛАСТ КРАЉА МАРКА / OBLAST KRALJA MARKA).

ΣΑΝΤΖΑΚΙ ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΩΝ. (Στα Τουρκικά, Üsküb Sancağı. Το σαντζάκι είναι υποδιαίρεση του Βιλαετίου. Το σαντζάκι ήταν αρχικώς πρωτοβάθμια διοικητική μονάδα της Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Τα σαντζάκια θεσμοθετήθηκαν στα μέσα του 14ου αιώνα. Υποδιαίρεση της διοικητικής περιφέρειας του σαντζακίου αποτελούσε ο καζάς).

ΒΙΛΑΕΤΙ ΤΟΥ ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟΥ (ΚΟΣΟΒΟΥ). (Στα Σερβικά Косовски вилајет, στα Τουρκικά Vilâyet-i Kosova, στα Αλβανικά Vilajeti i Kosovës. Το βιλαέτι ήταν η πρώτη μονάδα της διοικητικής διαίρεσης της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, η οποία εισήχθη επισήμως το 1864).

ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ (ЈУЖНА SRBIJA, ЈУЖНА СРБИЈА, ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ).

ΒΑΡΝΤΑΡ ΜΠΑΝΑΤΕ (ВАРДАР БАНАТЕ, VARDAR BANATE). БАНАТЕ σημαίνει Επαρχία.

ΒΑΡΝΤΑΡ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ (ВАРДАР БАНОВИНА, VARDAR BANOVINA) ΚΑΙ ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ (ВАРДАРСКА БАНОВИНА, VARDARSKA BANOVINA).

Η περιοχή αυτή, βεβαίως, δεν ήταν ποτέ Μακεδονία, ούτε οι Αλβανοί, οι Σέρβοι, οι Ουννογενείς, οι Βουλγαρογενείς, οι Τουρκογενείς, οι Ρομά κτλ. κάτοικοί της έχουν κάτι το Μακεδονικό, δηλαδή Ελληνικό (ιστορία, προγονική καταγωγή, κοινές επιδιώξεις με τους άλλους Έλληνες, γραφή, αριθμούς, ονόματα προσώπων, ονομασίες επαρχιών, πόλεων, χωριών, ορέων, ποταμών, λιμνών, κόλπων, ήθη και έθιμα, ενδυμασία, εορτές και πανηγύρεις, αρχιτεκτονική, γλυπτική, ζωγραφική, μνημεία, ναούς, γυμναστήρια, ταφικά μνημεία, Ελληνικούς μύθους, Έλληνες ήρωες (Αχιλλέα, Αγαμέμνονα, Οδυσσέα, Ιδομενέα, Πρωτεσίλαο, Νεοπτόλεμο κτλ.), θέατρα, αθλητικούς αγώνες, Ελληνικά νομίσματα με αντίστοιχες παραστάσεις κτλ., ούτε ασφαλώς η Βουλγαροσερβική Σλαβική διάλεκτός τους έχει κάποια σχέση με τη θεϊκή Ελληνική γλώσσα των Μακεδόνων.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ΜΙΑ, ΕΝΙΑΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

‘’**Τὸ δὲ ξύμπαν Μακεδονία καλεῖται**, καὶ Περδίκκας Ἀλεξάνδρου βασιλεὺς αὐτῶν ἦν ὅτε Σιτάλκης ἐπῄει’’. (Θουκυδίδης, *Ιστορίαι*, Β΄.99.6). ‘’**Ολόκληρο δε το κράτος αυτό ονομάζεται Μακεδονία**, και βασιλιάς του, κατά τον χρόνο της εισβολής του Σιτάλκου, ήτο ο Περδίκκας υιός του Αλεξάνδρου’’. Η ανεπιτυχής εισβολή του Οδρύσσου Θρακός βασιλέως Σιτάλκου έγινε το 429 π.Χ. Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ λοιπόν, είναι ΜΙΑ, ΜΟΝΗ, ΕΝΙΑΙΑ και ΕΛΛΗΝΙΚΗ, και με αυτό το όνομα, ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, **αποκαλείται ολόκληρη**. **Δεν**

υπήρξε ποτέ ‘’Βόρεια Μακεδονία’’, δεν υπήρξε ποτέ ‘’Νότια Μακεδονία’’. Βορείως της Μακεδονίας ήταν η **Παιονία**.

Εφ’ όσον γίνεται λόγος για τη **Μακεδονία**, πρέπει πρωτίστως να ορίσουμε τη σημασία της λέξεως, την έννοια του ονόματος, το περιεχόμενο του όρου.

‘’**Μακεδονία** ἡ χώρα, ἀπό **Μακεδόνος** τοῦ Διός καί Θυίας τῆς Δευκαλίωνος, ὣς φησιν Ἡσίοδος ὁ ποιητής’’. ‘’**Μακεδονία** είναι η χώρα η οποία έλαβε το όνομά της από τον **Μακεδόνα**, τον υιό του Διός και της Θυίας της κόρης του Δευκαλίωνος, όπως λέγει ο ποιητής Ησίοδος’’. (Στέφανος Βυζάντιος, *Εθνικά*, λήμμα **Μακεδονία**).

Ο Μακεδών, κατ’ άλλη εκδοχή, ήταν **ένας από τους δέκα υιούς του Αιόλου, του υιού του Έλληνος**, του γενάρχη των Ελλήνων και της νύμφης Ορσηίδος, όπως αναφέρει ο Στέφανος ο Βυζάντιος, στα *Εθνικά*, στο λήμμα **Μακεδονία**: ‘’Μακεδονία ἡ χώρα, ἀπό Μακεδόνος τοῦ Διός καί Θυίας τῆς Δευκαλίωνος,...**ἄλλοι δ’ ἀπό Μακεδόνος τοῦ Αἰόλου**, ὡς Ἑλλάνικος Ἱερειῶν πρώτῃ τῶν ἐν Ἄργει «καί **Μακεδόνος τοῦ Αἰόλου** οὕτω νῦν Μακεδόνες καλοῦνται, μόνοι μετά Μυσῶν τότε οἰκοῦντες»’’. ‘’**Ἕλληνος** δ' ἐγένοντο φιλοπτολέμου βασιλῆος Δῶρός τε Ξοῦθος τε καὶ **Αἴολος** ἱππιοχάρμης’’. (Ησίοδος, *Ηοίαι*, 5(9)). Ο **Μακεδών, λοιπόν, ήταν εγγονός του Έλληνος**.

‘’Ὅτι **Ἡμαθία ἐκαλεῖτο πρότερον ἡ νῦν Μακεδονία**. Ἔλαβε δέ τοὔνομα τοῦτο ἀπ’ ἀρχαίου τινός τῶν ἡγεμόνων **Μακεδόνος**. Ἦν δέ καί πόλις Ἡμαθία πρός θαλάσσῃ’’. (*Γεωγραφικά*, Ζ΄. Απόσπ. 11). ‘’Η περιοχή που τώρα ονομάζεται Μακεδονία προηγουμένως εκαλείτο Ημαθία. Έλαβε δε το όνομα αυτό από τον Μακεδόνα, έναν αρχαίο ηγεμόνα. Υπήρχε δε και πόλη με το όνομα Ημαθία κοντά στη θάλασσα’’. Εκτός του Λυκάονος, υιού του Πελασγού, βασιλέως της Αρκαδίας, στην Ημαθία υπήρξε βασιλεύς με το ίδιο όνομα του οποίου ο υιός ελέγετο **Μακεδών**. ‘’**Λυκάονι τῷ βασιλεῖ τῆς Ἠμαθίας** γίνεται παῖς, ὄνομα **Μακεδών**, ἐξ οὗ καὶ ἡ χώρα κέκληται μετὰ ταῦτα τὸ ἀρχαῖον ὄνομα οὐκέτι φυλάξασα. Τούτῳ δὲ ἄρα παῖς ἀνδρεῖος ἦν καὶ κάλλει διαπρεπής, Πίνδος ὄνομα·’’. (Κλαύδιος Αιλιανός, *Περί ζώων ιδιότητος*, Ι’.48).

Κατ’ άλλη εκδοχή η **Μακεδονία** έλαβε το όνομά της από τον **Μάκεδνο** ή **Μακεδνό**, έναν από τους πενήντα υιούς του Λυκάονος, υιού του Πελασγού, βασιλέως της Αρκαδίας. Ο Απολλόδωρος αναφέρει ότι ο Λυκάων αυτός, (Λυκάων σημαίνει φωτεινός, από τη λέξη λύκη που σημαίνει φως), απέκτησε ‘’εκ πολλών γυναικών’’ πενήντα υιούς.

‘’ Ἐπανάγωμεν δὲ νῦν πάλιν ἐπί τὸν **Πελασγόν**, ὅν Ἀκουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ ὑπέθεμεν, Ἡσίοδος δὲ αὐτόχθονα. Τούτου καὶ τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς Μελιβοίας, ἥ καθάπερ ἄλλοι λέγουσι νύμφης Κυλλήνης, παῖς **Λυκάων** ἐγένετο, ὅς βασιλεύων Ἀρκάδων ἐκ πολλῶν γυναικῶν πεντήκοντα παῖδας ἐγέννησε, Μαίναλον, Θεσπρωτόν, Ἕλικα, Νύκτιμον, Πευκέτιον, Καύκωνα, Μηκιστέα, Ὁπλέα, Μακαρέα, **Μάκεδνον**, Ὄρον, Πόλιχον, Ἀκόντην, Εὐαίμονα, Ἀγκύορα, Ἀρχεβάτην, Καρτέρωνα, Αἰγαίωνα, Πάλλαντα, Εὔμονα, Κάνηθον, Πρόθοον, Λίνον, Κορέθοντα, Μαίναλον, Τηλεβόαν, Φύσιον, Φάσσον, Φθίον, Λύκιον, Ἁλίφηρον, Γενέτορα, Βουκολίωνα, Σωκλέα, Φινέα, Εὐμήτην, Ἁρπαλέα, Πορθέα, Πλάτωνα, Αἵμονα, Κύναιθον, Λέοντα, Ἁρπάλυκον, Ἡραιέα, Τιτάναν, Μαντίνουν, Κλείτορα, Στύμφαλον, Ὀρχόμενον. Οὗτοι πάντας ἀνθρώπους ὑπερέβαλον ὑπερηφανείᾳ καὶ ἀσεβείᾳ. (Απολλόδ., *Βιβλιοθήκη*, Γ΄.8.1).

Το επίθετο **Μακεδνός** στο θηλυκό γένος, η **Μακεδνή**, απαντά στον Όμηρο, ‘’αἱ δ’ ἱστοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν ἥμεναι, οἷά τε φύλλα **μακεδνῆς** αἰγείροιο·’’. (*Οδύσσεια*, η 106). ‘’Άλλες δε υφαίνουν υφαντά και καθισμένες στρίβουν την ηλακάτη (ρόκα) σαν τα φύλλα της ψηλόκορμης λεύκας που με τον αέρα πεταλουδίζουν’’. Το όνομα

Μακεδνός έχει την έννοια του υψηλόκορμου, του υψηλόσωμου ανθρώπου όπως η λεύκα, αλλά και του ορεσίβιου. Τα πάντα, συνεπώς, στους Μακεδόνες, είναι Ελληνικά.

Δεν υπάρχει, φυσικά, απολύτως καμμία σχέση των Βαρδαριτών (Σκοπιανών) και της Σλαβικής γλώσσας τους, με τους Μακεδόνες και την Ελληνική γλώσσα τους. Από τα ανωτέρω προκύπτει σαφέστατα ότι η Μακεδονία, έχει σχέση μόνον με ό,τι είναι Ελληνικό.

Αξίζει να αναφέρουμε επίσης ότι ο Μακεδών και ο Μάγνης είναι αδέλφια και ότι οι επτά υιοί του Μακεδόνος ήταν ο Αργαίος, ο Ατιντάν, ο Βέρης, ο Ευρωπός, ο Ήμαθος ή Άμαθος, ο Πίερος και ο Ωρωπός. Τα ονόματα αυτά ασφαλώς θυμίζουν σε όλους μας περιοχές της Μακεδονίας.

Δεν υπάρχει, ασφαλώς, απολύτως καμμία σχέση των Βαρδαριτών (Σκοπιανών) με τους Μακεδόνες. Όση δυνατότητα υπάρχει να γίνει η Γη μαύρη τρύπα, (δεν υπάρχει τέτοια δυνατότητα διότι η Γη δεν έχει αρκετή μάζα), άλλη τόση δυνατότητα υπάρχει να συσχετίσει κάποιος τους Βαρδαρίτες (Σκοπιανούς) και τη Σλαβική γλώσσα τους, με τους Μακεδόνες και την Ελληνική γλώσσα τους. Όσο αληθεύει ότι δεν ήταν ο Αριστοτέλης ο Μακεδών, από τα Στάγειρα της Χαλκιδικής, αυτός ο οποίος έγραψε το *Όργανον*, το Εργαλείο της σκέψης με το οποίο καθιερώνονται οι αλήθειες, αλλά ότι αυτός ήταν κάποιος Βαρδαρίτης (Σκοπιανός), άλλο τόσο αληθεύει ότι οι Βαρδαρίτες (Σκοπιανοί) έχουν σχέση με τους Μακεδόνες. Όσο αληθεύει ότι το έργο αυτό ο Αριστοτέλης δεν το έγραψε στα Ελληνικά, αλλά το έγραψε στα Βουλγαροσερβικά (Σκοπιανικά, Βαρδαρίτικα), άλλο τόσο αληθεύει ότι οι Βαρδαρίτες (Σκοπιανοί) ομιλούν Μακεδονικά.

Ας δούμε, λοιπόν, σε ποια γλώσσα έγραψε ο Μακεδών Σταγειρίτης Αριστοτέλης. Αναγράφουμε κατωτέρω λίγες προτάσεις από μερικά από τα έργα του μεγάλου Μακεδόνα φιλοσόφου Αριστοτέλους. Όπως διαπιστώνει κάποιος, ασφαλώς και βεβαίως είναι έργα γραμμένα στα Μακεδονικά, στα Ελληνικά δηλαδή και ασφαλώς όχι στα Βουλγαροσερβικά των Σκοπιανών.

Κατηγορίαι. Ὁμώνυμα λέγεται ὧν ὄνομα μόνον κοινόν, ὁ δὲ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας ἕτερος, οἷον ζῷον ὅ τε ἄνθρωπος καὶ τὸ γεγραμμένον· τούτων γὰρ ὄνομα μόνον κοινόν, ὁ δὲ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας ἕτερος· ἐὰν γὰρ ἀποδιδῷ τις τί ἐστιν αὐτῶν ἑκατέρῳ τὸ ζῴῳ εἶναι, ἴδιον ἑκατέρου λόγον ἀποδώσει. συνώνυμα δὲ λέγεται ὧν τό τε ὄνομα κοινόν καὶ ὁ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας ὁ αὐτός, οἷον ζῷον ὅ τε ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς· τούτων γὰρ ἑκάτερον κοινῷ ὀνόματι προσαγορεύεται ζῷον, καὶ ὁ λόγος δὲ τῆς οὐσίας ὁ τί ἐστιν αὐτῶν ἑκατέρῳ τὸ ζῴῳ εἶναι, τὸν αὐτὸν λόγον ἀποδώσει. παρώνυμα δὲ λέγεται ὅσα ἀπό τινος διαφέροντα τῇ πτώσει τὴν κατὰ τοὔνομα προσηγορίαν ἔχει, οἷον ἀπό τῆς γραμματικῆς ὁ γραμματικὸς καὶ ἀπό τῆς ἀνδρείας ἀνδρεῖος..... Λεγόμεθα δὲ καὶ γυναῖκα ἔχειν καὶ ἡ γυνὴ ἄνδρα· ἔοικε δὲ ἀλλοτριώτατος ὁ νῦν ῥηθεὶς τρόπος τοῦ ἔχειν εἶναι· οὐδὲν γὰρ ἄλλο τῷ ἔχειν γυναῖκα σημαίνομεν ἢ ὅτι συνοικεῖ. Ἴσως δ᾽ ἂν καὶ ἄλλοι τινὲς φανείησαν τοῦ ἔχειν τρόποι, οἱ δὲ εἰωθότες λέγεσθαι σχεδὸν ἅπαντες κατηρίθμηνται.

Περὶ ἑρμηνείας. Πρῶτον δεῖ θέσθαι τί ὄνομα καὶ τί ῥῆμα, ἔπειτα τί ἐστιν ἀπόφασις καὶ κατάφασις καὶ ἀπόφανσις καὶ λόγος. Ἔστι μὲν οὖν τὰ ἐν τῇ φωνῇ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ παθημάτων σύμβολα, καὶ τὰ γραφόμενα τῶν ἐν τῇ φωνῇ. καὶ ὥσπερ οὐδὲ γράμματα πᾶσι τὰ αὐτά, οὐδὲ φωναί αἱ αὐταί· ὧν μέντοι ταῦτα σημεῖα πρώτων, ταὐτά πᾶσι παθήματα τῆς ψυχῆς, καὶ ὧν ταῦτα ὁμοιώματα πράγματα ἤδη ταὐτά. περὶ μὲν οὖν τούτων εἴρηται ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς, - ἄλλης γὰρ πραγματείας· - ἔστι δέ, ὥσπερ ἐν τῇ ψυχῇ ὁτὲ μὲν νόημα ἄνευ τοῦ ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι ὁτὲ δὲ ἤδη ᾧ ἀνάγκη τούτων ὑπάρχειν θάτερον, οὕτω καὶ ἐν τῇ φωνῇ· περὶ γὰρ σύνθεσιν καὶ διαίρεσίν ἐστι ψεῦδός τε καὶ τὸ ἀληθές. τὰ μὲν οὖν

ὀνόματα αὐτὰ καὶ τὰ ῥήματα ἔοικε τῷ ἄνευ συνθέσεως καὶ διαιρέσεως νοήματι, οἷον τὸ ἄνθρωπος ἤ λευκόν, ὅταν μὴ προστεθῇ τι· οὔτε γὰρ ψεῦδος οὔτε ἀληθές πω. σημεῖον δ' ἐστὶ τοῦδε· καὶ γὰρ τραγέλαφος σημαίνει μέν τι, οὔπω δὲ ἀληθές ἤ ψεῦδος, ἐὰν μὴ τὸ εἶναι ἤ μὴ εἶναι προστεθῇ ἤ ἁπλῶς κατὰ χρόνον.... Ὥστ᾽ εἴπερ ἐπὶ δόξης οὕτως ἔχει, εἰσὶ δὲ αἱ ἐν τῇ φωνῇ καταφάσεις καὶ ἀποφάσεις σύμβολα τῶν ἐν τῇ ψυχῇ, δῆλον ὅτι καὶ καταφάσει ἐναντία μὲν ἀπόφασις ἡ περὶ τοῦ αὐτοῦ καθόλου, οἷον τῇ ὅτι πᾶν ἀγαθὸν ἀγαθόν ἢ ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ἀγαθός ἡ ὅτι οὐδὲν ἢ οὐδείς, ἀντιφατικῶς δὲ ὅτι ἢ οὐ πᾶν ἢ οὐ πᾶς. φανερὸν δὲ καὶ ὅτι ἀληθῆ ἀληθεῖ οὐκ ἐνδέχεται ἐναντίαν εἶναι οὔτε δόξαν οὔτε ἀντίφασιν· ἐναντίαι μὲν γὰρ αἱ περὶ τὰ ἀντικείμενα, περὶ ταῦτα δ᾽ ἐνδέχεται ἀληθεύειν τὸν αὐτόν· ἅμα δὲ οὐκ ἐνδέχεται τὰ ἐναντία ὑπάρχειν τῷ αὐτῷ.

Ἀναλυτικὰ πρότερα. Πρῶτον εἰπεῖν περὶ τί καὶ τίνος ἐστὶν ἡ σκέψις, ὅτι περὶ ἀπόδειξιν καὶ ἐπιστήμης ἀποδεικτικῆς· εἶτα διορίσαι τί ἐστι πρότασις καὶ τί ὅρος καὶ τί συλλογισμός, καὶ ποῖος τέλειος καὶ ποῖος ἀτελής, μετὰ δὲ ταῦτα τί τὸ ἐν ὅλῳ εἶναι ἢ μὴ εἶναι τόδε τῷδε, καὶ τί λέγομεν τὸ κατὰ παντὸς ἢ μηδενὸς κατηγορεῖσθαι. Πρότασις μὲν οὖν ἐστὶ λόγος καταφατικὸς ἢ ἀποφατικός τινος κατά τινος· οὗτος δὲ ἢ καθόλου ἢ ἐν μέρει ἢ ἀδιόριστος. λέγω δὲ καθόλου μὲν τὸ παντὶ ἢ μηδενὶ ὑπάρχειν, ἐν μέρει δὲ τὸ τινὶ ἢ μὴ τινὶ ἢ μὴ παντὶ ὑπάρχειν, ἀδιόριστον δὲ τὸ ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν ἄνευ τοῦ καθόλου ἢ κατὰ μέρος, οἷον τὸ τῶν ἐναντίων εἶναι τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην ἢ τὸ τὴν ἡδονὴν μὴ εἶναι ἀγαθόν. διαφέρει δὲ ἡ ἀποδεικτικὴ πρότασις τῆς διαλεκτικῆς, ὅτι ἡ μὲν ἀποδεικτικὴ λῆψις θατέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεώς ἐστιν (οὐ γὰρ ἐρωτᾷ ἀλλὰ λαμβάνει ὁ ἀποδεικνύων), ἡ δὲ διαλεκτικὴ ἐρώτησις ἀντιφάσεώς ἐστιν. οὐδὲν δὲ διοίσει πρὸς τὸ γενέσθαι τὸν ἑκατέρου συλλογισμόν· καὶ γὰρ ὁ ἀποδεικνύων καὶ ὁ ἐρωτῶν συλλογίζεται λαβών τι κατά τινος ὑπάρχειν ἢ μὴ ὑπάρχειν.

Ἀναλυτικὰ ὕστερα. Πᾶσα διδασκαλία καὶ πᾶσα μάθησις διανοητικὴ ἐκ προϋπαρχούσης γίνεται γνώσεως. φανερὸν δὲ τοῦτο θεωροῦσιν ἐπὶ πασῶν· αἵ τε γὰρ μαθηματικαὶ τῶν ἐπιστημῶν διὰ τούτου τοῦ τρόπου παραγίνονται καὶ τῶν ἄλλων ἑκάστη τεχνῶν. ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τοὺς λόγους οἵ τε διὰ συλλογισμῶν καὶ οἱ δι᾽ ἐπαγωγῆς· ἀμφότεροι γὰρ διὰ προγινωσκομένων ποιοῦνται τὴν διδασκαλίαν, οἱ μὲν λαμβάνοντες ὡς παρὰ ξυνιέντων, οἱ δὲ δεικνύντες τὸ καθόλου διὰ τοῦ δῆλον εἶναι τὸ καθ᾽ ἕκαστον. ὡς δ᾽ αὕτως καὶ οἱ ῥητορικοὶ συμπείθουσιν· ἢ γὰρ διὰ παραδειγμάτων, ὅ ἐστιν ἐπαγωγή, ἢ δι᾽ ἐνθυμημάτων, ὅπερ ἐστὶ συλλογισμός. διχῶς δ᾽ ἀναγκαῖον προγινώσκειν· τὰ μὲν γάρ, ὅτι ἔστι, προϋπολαμβάνειν ἀναγκαῖον, τὰ δέ, τί τὸ λεγόμενόν ἐστι, ξυνιέναι δεῖ, τὰ δ᾽ ἄμφω, οἷον ὅτι μὲν ἅπαν ἢ φῆσαι ἢ ἀποφῆσαι ἀληθές, ὅτι ἔστι, τὸ δὲ τρίγωνον, ὅτι τοδὶ σημαίνει, τὴν δὲ μονάδα ἄμφω, καὶ τί σημαίνει καὶ ὅτι ἔστιν· οὐ γὰρ ὁμοίως τούτων ἕκαστον δῆλον ἡμῖν.

Τοπικά. Ἡ μὲν πρόθεσις τῆς πραγματείας μέθοδον εὑρεῖν ἀφ᾽ ἧς δυνησόμεθα συλλογίζεσθαι περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος προβλήματος ἐξ ἐνδόξων, καὶ αὐτοὶ λόγον ὑπέχοντες μηθὲν ἐροῦμεν ὑπεναντίον. Πρῶτον οὖν ῥητέον τί ἐστι συλλογισμὸς καὶ τίνες αὐτοῦ διαφοραί, ὅπως ληφθῇ ὁ διαλεκτικὸς συλλογισμός· τοῦτον γὰρ ζητοῦμεν κατὰ τὴν προκειμένην πραγματείαν. Ἔστι δὴ συλλογισμὸς λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. Ἀπόδειξις μὲν οὖν ἐστιν, ὅταν ἐξ ἀληθῶν καὶ πρώτων ὁ συλλογισμὸς ᾖ, ἢ ἐκ τοιούτων ἃ διά τινων πρώτων καὶ ἀληθῶν τῆς περὶ αὐτὰ γνώσεως τὴν ἀρχὴν εἴληφεν, διαλεκτικὸς δὲ συλλογισμὸς ὁ ἐξ ἐνδόξων συλλογιζόμενος.

Περὶ σοφιστικῶν ἐλέγχων. Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων καὶ τῶν φαινομένων μὲν ἐλέγχων, ὄντων δὲ παραλογισμῶν ἀλλ᾽ οὐκ ἐλέγχων, λέγωμεν ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν

ἀπὸ τῶν πρώτων. Ὅτι μὲν οὖν οἱ μὲν εἰσὶ συλλογισμοί, οἱ δ᾽ οὐκ ὄντες δοκοῦσι, φανερόν. Ὥσπερ γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τοῦτο γίνεται διά τινος ὁμοιότητος, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ὡσαύτως ἔχει. Καὶ γὰρ τὴν ἕξιν οἱ μὲν ἔχουσιν εὖ, οἱ δὲ φαίνονται, φυλετικῶς φυσήσαντες καὶ ἐπισκευάσαντες αὐτούς, καὶ καλοὶ οἱ μὲν διὰ κάλλος, οἱ δὲ φαίνονται, κομμώσαντες αὐτούς. Ἐπί τε τῶν ἀψύχων ὡσαύτως· καὶ γὰρ τούτων τὰ μὲν ἄργυρος τὰ δὲ χρυσός ἐστιν ἀληθῶς, τὰ δ᾽ ἔστι μὲν οὔ, φαίνεται δὲ κατὰ τὴν αἴσθησιν, οἷον τὰ μὲν λιθαργύρινα καὶ τὰ καττιτέρινα ἀργυρᾶ, τὰ δὲ χολοβάφινα χρυσᾶ. Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ συλλογισμὸς καὶ ἔλεγχος ὁ μὲν ἔστιν, ὁ δ᾽ οὐκ ἔστι μέν, φαίνεται δὲ διὰ τὴν ἀπειρίαν· οἱ γὰρ ἄπειροι ὥσπερ ἂν ἀπέχοντες πόῤῥωθεν θεωροῦσιν.

Ῥητορική. Ἡ ῥητορική ἐστιν ἀντίστροφος τῇ διαλεκτικῇ· ἀμφότεραι γὰρ περὶ τοιούτων τινῶν εἰσιν ἃ κοινὰ τρόπον τινὰ ἁπάντων ἐστὶ γνωρίζειν καὶ οὐδεμιᾶς ἐπιστήμης ἀφωρισμένης· διὸ καὶ πάντες τρόπον τινὰ μετέχουσιν ἀμφοῖν· πάντες γὰρ μέχρι τινὸς καὶ ἐξετάζειν καὶ ὑπέχειν λόγον καὶ ἀπολογεῖσθαι καὶ κατηγορεῖν ἐγχειροῦσιν. τῶν μὲν οὖν πολλῶν οἱ μὲν εἰκῇ ταῦτα δρῶσιν, οἱ δὲ διὰ συνήθειαν ἀπὸ ἕξεως· ἐπεὶ δ᾽ ἀμφοτέρως ἐνδέχεται, δῆλον ὅτι εἴη ἂν αὐτὰ καὶ ὁδῷ ποιεῖν· δι᾽ ὃ γὰρ ἐπιτυγχάνουσιν οἵ τε διὰ συνήθειαν καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου τὴν αἰτίαν θεωρεῖν ἐνδέχεται, τὸ δὲ τοιοῦτον ἤδη πάντες ἂν ὁμολογήσαιεν τέχνης ἔργον εἶναι.

Περὶ ποιητικῆς. Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς, ἥν τινα δύναμιν ἕκαστον ἔχει, καὶ πῶς δεῖ συνίστασθαι τοὺς μύθους εἰ μέλλει καλῶς ἕξειν ἡ ποίησις, ἔτι δὲ ἐκ πόσων καὶ ποίων ἐστὶ μορίων, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅσα τῆς αὐτῆς ἐστι μεθόδου, λέγωμεν ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν πρῶτον ἀπὸ τῶν πρώτων. Ἐποποιία δὴ καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις ἔτι δὲ κωμῳδία καὶ ἡ διθυραμβοποιητικὴ καὶ τῆς αὐλητικῆς ἡ πλείστη καὶ κιθαριστικῆς πᾶσαι τυγχάνουσιν οὖσαι μιμήσεις τὸ σύνολον· διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τρισίν, ἢ γὰρ τῷ ἐν ἑτέροις μιμεῖσθαι ἢ τῷ ἕτερα ἢ τῷ ἑτέρως καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Πρώτη φιλοσοφία. Τῶν μετὰ τὰ Φυσικὰ Α΄. Πάντες ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει. σημεῖον δ᾽ ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀγάπησις· καὶ γὰρ χωρὶς τῆς χρείας ἀγαπῶνται δι᾽ αὐτάς, καὶ μάλιστα τῶν ἄλλων ἡ διὰ τῶν ὀμμάτων. οὐ γὰρ μόνον ἵνα πράττωμεν ἀλλὰ καὶ μηθὲν μέλλοντες πράττειν τὸ ὁρᾶν αἱρούμεθα ἀντὶ πάντων ὡς εἰπεῖν τῶν ἄλλων. αἴτιον δ᾽ ὅτι μάλιστα ποιεῖ γνωρίζειν ἡμᾶς αὕτη τῶν αἰσθήσεων καὶ πολλὰς δηλοῖ διαφοράς. φύσει μὲν οὖν αἴσθησιν ἔχοντα γίγνεται τὰ ζῷα, ἐκ δὲ ταύτης τοῖς μὲν αὐτῶν οὐκ ἐγγίγνεται μνήμη, τοῖς δ᾽ ἐγγίγνεται. καὶ διὰ τοῦτο ταῦτα φρονιμώτερα καὶ μαθητικώτερα τῶν μὴ δυναμένων μνημονεύειν ἐστί, φρόνιμα μὲν ἄνευ τοῦ μανθάνειν ὅσα μὴ δύναται τῶν ψόφων ἀκούειν (οἷον μέλιττα κἂν εἴ τι τοιοῦτον ἄλλο γένος ζῴων ἔστι), μανθάνει δ᾽ ὅσα πρὸς τῇ μνήμῃ καὶ ταύτην ἔχει τὴν αἴσθησιν.

Περὶ ψυχῆς. ‘’Τῶν καλῶν καὶ τιμίων τὴν εἴδησιν ὑπολαμβάνοντες, μᾶλλον δ᾽ ἑτέραν ἑτέρας ἢ κατ᾽ ἀκρίβειαν ἢ τῷ βελτιόνων τε καὶ θαυμασιωτέρων εἶναι, δι᾽ ἀμφότερα ταῦτα τὴν περὶ τῆς ψυχῆς ἱστορίαν εὐλόγως ἂν ἐν πρώτοις τιθείημεν. Δοκεῖ δὲ καὶ πρὸς ἀλήθειαν ἅπασαν ἡ γνῶσις αὐτῆς μεγάλα συμβάλλεσθαι, μάλιστα δὲ πρὸς τὴν φύσιν"· ἔστι γὰρ οἷον ἀρχὴ τῶν ζῴων. ἐπιζητοῦμεν δὲ θεωρῆσαι καὶ γνῶναι τήν τε φύσιν αὐτῆς καὶ τὴν οὐσίαν, εἶθ' ὅσα συμβέβηκε περὶ αὐτήν· ὧν τὰ μὲν ἴδια πάθη τῆς ψυχῆς εἶναι δοκεῖ, τὰ δὲ δι' ἐκείνην καὶ τοῖς ζῴοις ὑπάρχειν’’.

Ίσως τώρα να πρέπει να γράψω και τη μετάφραση, για να μην μπερδέψουν κάποιοι τις λέξεις ἑτέραν και ἑτέρας με την εταίραν και τας εταίρας. Οι άσχετοι, οι ανίδεοι με τη γλώσσα των Μακεδόνων, οι αλλόθροοι, οι αλλόφωνοι, οι αλλόγλωσοι Βαρδαρίτες (Σκοπιανοί), ασφαλώς, δεν μπορούν ούτε να διαβάσουν, ούτε να καταλάβουν, ούτε το

αρχαίο κείμενο, αλλά ούτε τη μετάφρασή του. Αυτό είναι πολύ λογικό. Οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι Μακεδόνες, δεν ξέρουν Μακεδονικά και δεν ομιλούν Μακεδονικά, δηλαδή Ελληνικά.

‘’Κατ’ αρχάς έχουμε τη γνώμη ότι γνώση είναι από τα ωραία και πολύτιμα πράγματα και ότι η μία επιστήμη διαφέρει από την άλλη ή για την ακρίβειά της ή διότι το αντικείμενό της είναι από τα ανώτερα και αξιοθαύμαστα πράγματα. Όμως την ψυχολογία, για αμφότερους αυτούς τους λόγους, μπορούμε ευλόγως να την κατατάξουμε μεταξύ των πρώτων επιστημών. Φαίνεται δε ότι η γνώση της ψυχής γενικώτερα συμβάλλει τα μέγιστα στην ανεύρεση της αλήθειας, ιδιαίτερα δε (της αλήθειας) σε σχέση με την φύση. Διότι η ψυχή είναι τρόπον τινά η αρχή των ζωντανών όντων. Επιζητούμε λοιπόν να ερευνήσουμε και να μάθουμε και την φύση και την ουσία της ψυχής, αλλά και τα δευτερεύοντα στοιχεία και φαινόμενα αυτής, από τα οποία άλλα φαίνονται να είναι ιδιαίτερα πάθη της ψυχής (στοιχεία της ουσίας της ψυχής), ενώ άλλα υπάρχουν εξ αιτίας της και στα ζώα’’.

Είναι δυνατόν να μπορεί να διαβάσει κάποιος Βαρδαρίτης (Σκοπιανός) αυτά τα οποία γράφει ο Αριστοτέλης; Ασφαλώς δεν θα μπορεί, και αυτά που βλέπει θα του είναι άγνωστα, θα του φαίνονται για Ελληνικά. Δικαίως, διότι Ελληνικά είναι. Ο Αριστοτέλης ο Μακεδών, λοιπόν, όπως βλέπουμε, έγραφε στη μητρική γλώσσα του, στα Ελληνικά.

Περὶ ψυχῆς, ἀναθεώρησις. Ἐπεὶ δὲ τὰ παραδεδομένα περὶ ψυχῆς παρὰ τῶν ἄλλων, ἐφ' ὅσον ἕκαστος ἀπεφήνατο τῶν πρότερον, εἴρηται σχεδόν, νῦν ὥσπερ ἐξ ἀρχῆς πάλιν ἐπανίωμεν, πειρώμενοι διορίσαι τί ἐστιν ἡ ψυχὴ καὶ τίς ἂν εἴη λόγος αὐτῆς κοινότατος· χωρίζομεν δὴ τὰς μὲν οὐσίας ἀπὸ τῶν ὄντων τῶν ἄλλων· τῆς δὲ οὐσίας τὸ μὲν ὡς ὕλην λέγεσθαι τίθεμεν, ὃ καθ' αὐτὸ δὲ ἡ μορφή, τὸ δ' ἐκ τούτων. ἔστι δ' ἡ μὲν ὕλη δυνάμει, τὸ δ' εἶδος ἐντελέχεια, αὕτη δ' ὑπάρχει διχῶς, ἢ γὰρ ὡς ἡ ἐπιστήμη, οὐσίαι δὲ μάλιστα δοκοῦσιν εἶναι τὰ σώματα, καὶ τούτων τὰ φυσικά·

Περὶ πνεύματος. Τίς ἡ τοῦ ἐμφύτου πνεύματος διαμονή, καὶ τίς ἡ αὔξησις; ὁρῶμεν γὰρ ὅτι πλέον καὶ ἰσχυρότερον γίνεται καὶ καθ’ ἡλικίας μεταβολὴν καὶ κατὰ διάθεσιν σώματος. ἢ ὡς τἆλλα μέρη, προσγινομένου τινός; προσγίνεται δὲ τροφὴ τοῖς ἐμψύχοις, ὥστε ταύτην σκεπτέον ποία τε καὶ πόθεν. δύο δὴ τρόποι δι’ ὧν γίνεται, ἢ διὰ τῆς ἀναπνοῆς, ἢ διὰ τῆς κατὰ τὴν τῆς τροφῆς προσφορὰν πέψεως, καθάπερ τοῖς ἄλλοις. τούτων ἴσως οὐχ ἧττον ἂν [οὐχ οὕτω] δόξειεν διὰ τῆς τροφῆς· σῶμα γὰρ ὑπὸ σώματος τρέφεται, τὸ δὲ πνεῦμα σῶμα. τίς οὖν ὁ τρόπος; ἢ δῆλον ὡς ἐκ τῆς φλεβὸς ὁλκῇ τινι καὶ πέψει. τὸ γὰρ αἷμα ἡ ἐσχάτη τροφὴ καὶ ἡ αὐτὴ πᾶσιν. ὥσπερ οὖν καὶ εἰς τὸ ἀγγεῖον αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ περιεχόμενον λαμβάνει τροφὴν εἰς τὸ θερμόν. ἄγει δ’ ὁ ἀὴρ τὴν ἐνέργειαν ποιῶν, τήν τε πεπτικὴν αὐτὸς αὐτῷ προστιθεὶς αὔξει καὶ τρέφει. οὐδὲν δ’ ἴσως ἄτοπον αὐτό γε τοῦτο, ἀλλὰ γενέσθαι τὸ πρῶτον ἐκ τῆς τροφῆς. καθαρώτερον γὰρ ὃ τῇ ψυχῇ συμφυές, εἰ μὴ καὶ τὴν ψυχὴν ὕστερον λέγοι γίνεσθαι, διακρινομένων τῶν σπερμάτων καὶ εἰς φύσιν ἰόντων.

Ἠθικὰ Νικομάχεια. Πᾶσα τέχνη καὶ πᾶσα μέθοδος, ὁμοίως δὲ πρᾶξίς τε καὶ προαίρεσις, ἀγαθοῦ τινὸς ἐφίεσθαι δοκεῖ· διὸ καλῶς ἀπεφήναντο τἀγαθόν, οὗ πάντ’ ἐφίεται. διαφορὰ δέ τις φαίνεται τῶν τελῶν· τὰ μὲν γάρ εἰσιν ἐνέργειαι, τὰ δὲ παρ’ αὐτὰς ἔργα τινά. ὧν δ’ εἰσὶ τέλη τινὰ παρὰ τὰς πράξεις, ἐν τούτοις βελτίω πέφυκε τῶν ἐνεργειῶν τὰ ἔργα. πολλῶν δὲ πράξεων οὐσῶν καὶ τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν πολλὰ γίνεται καὶ τὰ τέλη· ἰατρικῆς μὲν γὰρ ὑγίεια, ναυπηγικῆς δὲ πλοῖον, στρατηγικῆς δὲ νίκη, οἰκονομικῆς δὲ πλοῦτος. διαφέρει δ’ οὐδὲν τὰς ἐνεργείας αὐτὰς εἶναι τὰ τέλη τῶν πράξεων ἢ παρὰ ταύτας ἄλλο τι, καθάπερ ἐπὶ τῶν λεχθεισῶν ἐπιστημῶν.

Ἠθικὰ Εὐδήμεια. Ὁ μὲν ἐν Δήλῳ παρὰ τῷ θεῷ τὴν αὐτοῦ γνώμην ἀποφηνάμενος συνέγραψεν ἐπὶ τὸ προπύλαιον τοῦ Λητῴου, διελὼν οὐχ ὑπάρχοντα πάντα τῷ αὐτῷ, τό τε ἀγαθὸν καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἡδύ, ποιήσας κάλλιστον τὸ δικαιότατον, λῷστον δ᾽ ὑγιαίνειν, πάντων ἥδιστον δ᾽ οὗ τις ἐρᾷ τὸ τυχεῖν ἡμεῖς δ᾽ αὐτῷ μὴ συγχωρῶμεν. ἡ γὰρ εὐδαιμονία κάλλιστον καὶ ἄριστον ἁπάντων οὖσα ἥδιστον ἐστίν.

Μεγάλα ἠθικά. Ἐπειδὴ προαιρούμεθα λέγειν ὑπὲρ ἠθικῶν, πρῶτον ἂν εἴη σκεπτέον τίνος ἐστὶ μέρος τὸ ἦθος. ὡς μὲν οὖν συντόμως εἰπεῖν, δόξειεν ἂν οὐκ ἄλλης ἢ τῆς πολιτικῆς εἶναι μέρος. ἔστι γὰρ οὐθὲν ἐν τοῖς πολιτικοῖς δυνατὸν πρᾶξαι ἄνευ τοῦ ποιόν τινα εἶναι, λέγω δ᾽ οἷον σπουδαῖον τὸ δὲ σπουδαῖον εἶναί ἐστι τὸ τὰς ἀρετὰς ἔχειν δεῖ ἄρα, εἴ τις μέλλει ἐν τοῖς πολιτικοῖς πρακτικὸς εἶναι, τὸ ἦθος εἶναι σπουδαῖος μέρος ἐστὶν ἄρα, ὡς ἔοικε, καὶ ἀρχὴ ἡ περὶ τὰ ἤθη πραγματεία τῆς πολιτικῆς, τὸ δ᾽ ὅλον καὶ τὴν ἐπωνυμίαν δικαίως δοκεῖ ἄν μοι ἔχειν ἡ πραγματεία οὐκ ἠθικὴν ἀλλὰ πολιτικήν.

Περὶ ἀρετῶν καὶ κακιῶν. Ἐπαινετὰ μέν ἐστι τὰ καλά, ψεκτὰ δὲ τὰ αἰσχρά. καὶ τῶν μὲν καλῶν ἡγοῦνται αἱ ἀρεταί, τῶν δ᾽ αἰσχρῶν αἱ κακίαι. Ἐπαινετὰ δ᾽ ἐστὶ καὶ τὰ αἴτια τῶν ἀρετῶν καὶ τὰ παρεπόμενα ταῖς ἀρεταῖς καὶ τὰ γινόμενα ἀπ᾽ αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, ψεκτὰ δὲ τὰ ἐναντία. Τριμεροῦς δὲ τῆς ψυχῆς λαμβανομένης κατὰ Πλάτωνα, τοῦ μὲν λογιστικοῦ ἀρετή ἐστιν ἡ φρόνησις, τοῦ δὲ θυμοειδοῦς ἥ τε πραότης καὶ ἡ ἀνδρεία, τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ ἥ τε σωφροσύνη καὶ ἡ ἐγκράτεια, ὅλης δὲ τῆς ψυχῆς ἥ τε δικαιοσύνη καὶ ἡ ἐλευθεριότης καὶ ἡ μεγαλοψυχία. κακία δ᾽ ἐστὶ τοῦ μὲν λογιστικοῦ ἡ ἀφροσύνη, τοῦ δὲ θυμοειδοῦς ἥ τε ὀργιλότης καὶ ἡ δειλία, τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ ἥ τε ἀκολασία καὶ ἡ ἀκράτεια, ὅλης δὲ τῆς ψυχῆς ἥ τε ἀδικία καὶ ἀνελευθεριότης καὶ μικροψυχία.

Πολιτικά. Ἐπειδὴ πᾶσαν πόλιν ὁρῶμεν κοινωνίαν τινὰ οὖσαν καὶ πᾶσαν κοινωνίαν ἀγαθοῦ τινος ἕνεκεν συνεστηκυῖαν (τοῦ γὰρ εἶναι δοκοῦντος ἀγαθοῦ χάριν πάντα πράττουσι πάντες), δῆλον ὡς πᾶσαι μὲν ἀγαθοῦ τινος στοχάζονται, μάλιστα δὲ καὶ τοῦ κυριωτάτου πάντων ἡ πασῶν κυριωτάτη καὶ πάσας περιέχουσα τὰς ἄλλας. αὕτη δ᾽ ἐστὶν ἡ καλουμένη πόλις καὶ ἡ κοινωνία ἡ πολιτική. ὅσοι μὲν οὖν οἴονται πολιτικὸν καὶ βασιλικὸν καὶ οἰκονομικὸν καὶ δεσποτικὸν εἶναι τὸν αὐτὸν οὐ καλῶς λέγουσιν (πλήθει γὰρ καὶ ὀλιγότητι νομίζουσι διαφέρειν ἀλλ᾽ οὐκ εἴδει τούτων ἕκαστον, οἷον ἂν μὲν ὀλίγων, δεσπότην, ἂν δὲ πλειόνων, οἰκονόμον, ἂν δ᾽ ἔτι πλειόνων, πολιτικὸν ἢ βασιλικόν, ὡς οὐδὲν διαφέρουσαν μεγάλην οἰκίαν ἢ μικρὰν πόλιν· καὶ πολιτικὸν δὲ καὶ βασιλικόν,...

Οἰκονομικά. Ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἡ πολιτικὴ διαφέρει οὐ μόνον τοσοῦτον ὅσον οἰκία καὶ πόλις (ταῦτα μὲν γὰρ αὐταῖς ἐστι τὰ ὑποκείμενα), ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ μὲν πολιτικὴ ἐκ πολλῶν ἀρχόντων ἐστίν, ἡ οἰκονομικὴ δὲ μοναρχία. Ἔνιαι μὲν οὖν τῶν τεχνῶν διῄρηνται, καὶ οὐ τῆς αὐτῆς ἐστι ποιῆσαι καὶ χρήσασθαι τῷ ποιηθέντι, ὥσπερ λύρᾳ καὶ αὐλοῖς· τῆς δὲ πολιτικῆς ἐστι καὶ πόλιν ἐξ ἀρχῆς συστήσασθαι καὶ ὑπαρχούσῃ χρήσασθαι καλῶς· ὥστε δῆλον ὅτι καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἂν εἴη καὶ κτήσασθαι οἶκον καὶ χρήσασθαι αὐτῷ.

Αθηναίων Πολιτεία. ‘’...Μύρωνος καθ' ἱερῶν ὁμόσαντες ἀριστίνδην. καταγνωσθέντος δέ τοῦ ἄγους, αὐτοί μὲν ἐκ τῶν τάφων ἐξεβλήθησαν, τὸ δὲ γένος αὐτῶν ἔφυγεν ἀειφυγίαν. Ἐπιμενίδης δ' ὁ Κρής ἐπὶ τούτοις ἐκάθηρε τὴν πόλιν. Μετά δέ ταῦτα συνέβη στασιάσαι τούς τε γνωρίμους καὶ τὸ πλῆθος πολύν χρόνον (τὸν δῆμον). ἦν γὰρ αὐτῶν ἡ πολιτεία τοῖς τε ἄλλοις ὀλιγαρχική πᾶσι, καὶ δή καὶ ἐδούλευον οἱ πένητες τοῖς πλουσίοις καὶ αὐτοί καὶ τά τέκνα καὶ αἱ γυναῖκες· καὶ ἐκαλοῦντο πελάται καὶ ἑκτήμοροι· κατὰ ταύτην γὰρ τὴν μίσθωσιν ἠργάζοντο τῶν πλουσίων τούς ἀγρούς (ἡ δὲ πᾶσα γῆ δι' ὀλίγων ἦν), καὶ εἰ μὴ τὰς μισθώσεις ἀποδιδοῖεν, ἀγώγιμοι καὶ αὐτοί καὶ οἱ παῖδες ἐγίγνοντο’’. (στίχ.,1-11). ‘’...ἔπειτα πάλιν τιμῶσι, ἄν δέῃ τιμῆσαι, τὸν αὐτόν τρόπον ψηφιζόμενοι, τὸ μὲν σύμβολον ἀποδιδόντες, βακτηρίαν δὲ πάλιν παραλαμβάνοντες. ἡ δὲ

τίμησίς ἐστιν πρὸς ἡμίχουν ὕδατος ἑκατέρῳ. ἐπειδάν δὲ αὐτοῖς ᾖ δεδικασμένα τὰ ἐκ τῶν νόμων, ἀπολαμβάνουσιν τὸν μισθὸν ἐν τῷ μέρει οὗ ἔλαχον ἕκαστοι''. (τελευταίοι 5 στίχοι).

Πολιτικών Α. Ἐπειδή πᾶσαν πόλιν ὁρῶμεν κοινωνίαν τινά οὖσαν καὶ πᾶσαν κοινωνίαν ἀγαθοῦ τινος ἕνεκεν συνεστηκυῖαν (τοῦ γὰρ εἶναι δοκοῦντος ἀγαθοῦ χάριν πάντα πράττουσι πάντες), δῆλον ὡς πᾶσαι μὲν ἀγαθοῦ τινος στοχάζονται, μάλιστα δὲ καὶ τοῦ κυριωτάτου πάντων ἡ πασῶν κυριωτάτη καὶ πάσας περιέχουσα τὰς ἄλλας. Αὕτη δ' ἐστὶν ἡ καλουμένη πόλις καὶ ἡ κοινωνία ἡ ποιλιτική. Ὅσοι μὲν οὖν οἴονται πολιτικόν καὶ βασιλικόν καὶ οἰκονομικόν καὶ δεσποτικόν εἶναι τὸν αὐτόν οὐ καλῶς λέγουσιν (πλήθει γὰρ καὶ ὀλιγότητι νομίζουσι διαφέρειν ἀλλ' οὐκ εἴδει τούτων ἕκαστον, οἷον ἄν μὲν ὀλίγων, δεσπότην, ἄν δὲ πλειόνων, οἰκονόμον, ἄν δ' ἔτι πλειόνων πολιτικόν ἤ βασιλικόν, ὡς οὐδέν διαφέρουσαν μεγάλην οἰκίαν ἤ μικράν πόλιν·…).

Οι Μακεδόνες, φυσικά, ομιλούν, γράφουν και επικοινωνούν μεταξύ τους στη μητρική γλώσσα τους, την Ελληνική. Το αποδεικνύουν, το ίδιο το Ελληνικό όνομά τους (Μακεδόνες), τα Ελληνικά ονόματά τους, οι γραμματειακές πηγές, οι χιλιάδες μακεδονικές επιγραφές κάθε είδους, οι επιγραφές των νομισμάτων τους, οι επιγραφές των μνημείων τους, η Ιστορία τους, η Ελληνική θρησκεία τους, ο Ελληνικός πολιτισμός τους. Φυσικά, φυσικότατα και λογικότατα οι Μακεδόνες δεν μιλούσαν Βουλγαροσερβικά Σκοπιανικά.

Στην Ελληνική γλώσσα βεβαίως, είναι γραμμένη η Συνθήκη Συμμαχίας του βασιλιά της Μακεδονίας Αμύντα Γ΄ με το ''Κοινόν των Χαλκιδέων'', δηλαδή των πόλεων της Χαλκιδικής Ομοσπονδίας, η οποία ανάγεται στο 390/380 π.Χ. Το κείμενο της Συνθήκης έχει ως ακολούθως: **Έμπροσθεν**: συνθῆκαι πρός Ἀμύνταν τόν Ἀρριδαίου. συνθῆκαι Ἀμύντᾳ τῷ Ἐρριδαίου καί Χαλκιδεῦσι. συμμάχους εἶν ἀλλήλοισι κατά πάντας ἀνθρώπου[ς] ἔτεα πεντήκοντα. Ἐάν τις ἐπ' Ἀμύνταν ἴῃ ἐς τή[ν χώρην ἐπί π]ολέμοι [ἦ] ἐπί Χα[λκιδέας, βοηθ]εῖν Χαλκιδέ[ας] Ἀμύ[ντᾳ καί Ἀμύνταν Χαλκιδεῦσιν] - - - - - - - - -. **Όπισθεν**: ἐ{ξ}αγωγή δ' ἔστω καί πίσσης καί ξύλων οἰκοδομιστηρίωμ πάντων, ναυπηγησίμων δέ πλήν ἐλατίνων, ὃ τι ἂμ μή τό Κοινόν δέηται, τῷ δέ κοινῷ καί τούτων εἶν ἐξαγωγήν, εἰπόντας Ἀμύντᾳ πρίν ἐξάγειν, τελέοντας τά τέλεα τά γεγραμμέν[α]. καί τῶν ἄλλων ἐξαγωγήν δέ εἶν καί διαγωγήν τελέουσιν τέλεα καί Χαλκιδεῦσι ἐκγ Μακεδονίης καί Μακεδόσιν ἐκ Χαλκιδέων. πρός Ἀμφιπολίτας, Βοττ[ι]αίους, Ἀκανθίους, Μενδέους μή π[οιεῖ][σ]θαι φιλίην Ἀμύνταμ μηδέ Χαλκιδ[έας] [χωρί]ς ἑκατέρους, ἀλλά μετά μιᾶ[ς γνώ][μης ἑάν, ἀ]μφοτέροις δοκῇ, κοιν[ῇ] προσθέσθαι ἐκείνους. ὅρκος συμμ[αχί][ης. Φυλάξω τά συγκεί]μενα Χαλκιδ[εῦ][σι, καί ἐάν τις ἴῃ ἐπ' Ἀ]μύνταν [ἐς] [τήν χώρην ἐπί πολέμοι βοηθήσω Ἀμ]ύν[τᾳ] - - - - - - - - - .

Σε σημερινή απόδοση η Συνθήκη αυτή έχει ως ακολούθως: **Έμπροσθεν**: Σύμφωνο με τον Αμύντα υιό του Αρριδαίου. Σύμφωνο μεταξύ Αμύντα υιού του Ερριδαίου και των Χαλκιδέων (κατοίκων της Χαλκιδικής). Αυτοί θα είναι σύμμαχοι ο ένας του άλλου έναντι όλων των ανθρώπων (έναντι τρίτων), για πενήντα έτη. Εάν οιοσδήποτε βαδίσει εναντίον του Αμύντα, στην χώρα του για πόλεμο, ή εναντίον των κατοίκων της Χαλκιδικής, οι Χαλκιδείς θα βοηθήσουν τον Αμύντα και ο Αμύντας τους Χαλκιδείς. **Όπισθεν**: Θα γίνει εξαγωγή και πίσσης και κάθε είδους οικοδομήσιμης ξυλείας και ναυπηγήσιμης εκτός ελάτου, οτιδήποτε δεν χρειάζεται το ''Κοινόν'', το δε ''Κοινόν'' θα μπορεί να εξάγει ακόμη και αυτά, ενημερώνοντας τον Αμύντα πριν να εξάγουν, πληρώνοντας τα καταγεγραμμένα τέλη. Θα γίνει εξαγωγή και μεταφορά και των άλλων πραγμάτων με πληρωμή των τελών, και των Χαλκιδέων από τη Μακεδονία και των Μακεδόνων από τη Χαλκιδική. Με τους Αμφιπολίτες, τους Βοττιαίους, τους Ακανθίους, τους Μενδέους να μην κάνουν συνθήκη

φιλίας ο Αμύντας ή οι Χαλκιδείς, χωριστά από τους άλλους, αλλά με μία (σύμφωνη) γνώμη, εάν φαίνεται και στους δύο (σε αμφότερους), από κοινού να προσθέσουν και εκείνους. Όρκος συμμαχίας. Θα προστατεύσω τα αποτελούντα τους Χαλκιδείς, και εάν κάποιος βαδίσει εναντίον του Αμύντα εις την χώραν του για πόλεμο θα βοηθήσω τον Αμύντα....

Στην έμπροσθεν πλευρά της στήλης αναγράφεται η αρχή μίας τυπικής αμυντικής συμμαχίας διάρκειας 50 ετών, μεταξύ του βασιλιά της Μακεδονίας Αμύντα υιού του Αρριδαίου και του ‘’Κοινού των Χαλκιδέων’’, το οποίο είχε έδρα την Όλυνθο και σχηματίσθηκε, με παρότρυνση του Περδίκκα Β΄ υιού του Αλεξάνδρου, βασιλιά των Μακεδόνων (448-413 π.Χ.). Στην όπισθεν πλευρά της στήλης υπάρχουν όροι για το όφελος των Χαλκιδέων. Για το δικαίωμα δηλαδή που τους παρέχει η συμφωνία να εξάγουν από τη Μακεδονία ξυλεία, ακόμη και ναυπηγήσιμη, εφόσον κοινοποιούν στον Αμύντα την εξαγωγή και πληρώνουν τέλη τελωνείων. Ιδανική ξυλεία για ναυπήγηση πλοίων ήταν η ελάτη, το έλατο, και η Μακεδονία ήταν μία από τις πλουσιώτερες περιοχές παραγωγής ξυλείας, ναυπηγήσιμης και οικοδομήσιμης. Αναγράφεται επίσης η ανάληψη της υποχρέωσης ώστε κάθε μέρος να μην κάνει χωριστά σύμφωνο φιλίας με κράτη όμορα της Ολύνθου, προφανώς εκτός του ‘’Κοινού των Χαλκιδέων’’ και εχθρικά, παρά μόνο με κοινή τους απόφαση. Η αναφορά στο δικαίωμα εξαγωγής στους Χαλκιδείς δεικνύει ότι τέτοια δικαιώματα θα μπορούσαν να μην παρασχεθούν. Ο βασιλιάς Αμύντας ήθελε την κοινοποίηση διότι δεν ήθελε, ασφαλώς, ναυπηγήσιμη ξυλεία να καταλήξει στα χέρια πιθανών εχθρών του. Η πίσσα επίσης, είναι υλικό απαραίτητο για να καταστήσει το πλοίο υδατοστεγές.

Ας δούμε, επίσης, τι γράφει και μία Μακεδονοπούλα, η οποία θέλει να παντρευθεί τον αγαπημένο της, ο οποίος όμως θέλει να παντρευθεί κάποιαν άλλη. Η επιγραφή αυτή, η οποία βρέθηκε στην Πέλλα το 1986, είναι ένας κατάδεσμος, δηλαδή ένα κείμενο με μαγικά και δημοσιεύθηκε το 1993. Το κείμενο είναι γραμμένο από μια γυναίκα πιθανότατα ονομαζόμενη Δάγινα, της οποίας ο αγαπημένος, ο Διονυσοφών, πρόκειται να παντρευθεί την Θετίμα (‘αυτή που τιμά τους θεούς’, από το Θεοτίμη). Αυτή επικαλείται τον θεό Μάκρωνα και τους άλλους θεούς να κάνουν τον Διονυσοφώντα να παντρευθεί αυτήν αντί της Θετίμας, να γεράσουν μαζί, αυτός ποτέ να μην παντρευθεί άλλη γυναίκα εκτός εάν αυτή ανακαλέσει το δέσιμο, η Θετίμα να απολεσθεί και αυτή να γίνει ευτυχής. Το κείμενο έχει ως εξής: [ΘΕΤΙ]ΜΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΝΥΣΟΦΩΝΤΟΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΓΑΜΟΝ ΚΑΤΑΓΡΑΦΩ ΚΑΙ ΤΑΝ ΑΛΛΑΝ ΠΑΣΑΝ ΓΥ[ΝΑΙΚ]ΩΝ ΚΑΙ ΧΗΡΑΝ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΩΝ, ΜΑΛΙΣΤΑ ΔΕ ΘΕΤΙΜΑΣ, ΚΑΙ ΠΑΡΚΑΤΤΙΘΕΜΑΙ ΜΑΚΡΩΝΙ ΚΑΙ [ΤΟΙΣ] ΔΑΙΜΟΣΙ, ΚΑΙ ΟΠΟΚΑ ΕΓΩ ΤΑΥΤΑ ΔΙΕΛΞΑΙΜΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΟΙΗΝ ΠΑΛΙΝ ΑΝΟΡΥΞΑΣΑ ΤΟΚΑ ΓΑΜΑΙ ΔΙΟΝΥΣΟΦΩΝΤΑ, ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΔΕ ΜΗ ΜΗ ΓΑΡ ΛΑΒΟΙ ΑΛΛΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΛΛ’ ΕΜΕ, ΕΜΕ ΔΕ ΣΥΝΚΑΤΑΓΗΡΑΣΑΙ ΔΙΟΝΥΣΟΦΩΝΤΙ ΚΑΙ ΜΗΔΕΜΙΑΝ ΑΛΛΑΝ, ΙΚΕΤΙΣ ΥΜΩΝ ΓΙΝΟΜΑΙ, ΦΙΛΑΝ ΟΙΚΤΙΡΕΤΕ ΔΑΙΜΟΝΕΣ ΦΙΛΟΙ, ΔΑΓΙΝΑΓΑΡΙΜΕ ΦΙΛΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΗΜΑ, ΑΛΛΑ [….]Α ΦΥΛΑΣΣΕΤΕ ΕΜΙΝ Ο[Π]ΩΣ ΜΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΑΥΤΑ ΚΑΙ ΚΑΚΑ ΚΑΚΩΣ ΘΕΤΙΜΑ ΑΠΟΛΗΤΑΙ. [….]ΑΛ[-].ΥΝΜ..ΕΣΠΛΗΝ ΕΜΟΣ, ΕΜΕ ΔΕ ΕΥΔΑΙΜΟΝΑ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΑΝ ΓΕΝΕΣΤΑΙ [-]ΤΟ[.].[-].[..]..Ε.Ε.Ω[]Α.[.]Ε..ΜΕΓΕ[-].

Η γλώσσα της επιγραφής είναι **Δυτικοελληνική, Δωρική**. Το κείμενο ανάγεται στον 4ο π.Χ. αιώνα και έχει αποτυπωθεί σε 9 γραμμές. ΕΛΛΗΝΙΚΑ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΑΤΑ, λοιπόν, ομιλούσε και ο απλός λαός της ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, όπως ΕΛΛΗΝΙΚΑ ομιλούσαν και οι ηγέτες του.

Ο μεγάλος Έλληνας, ο τιτάν Έλληνας Φίλιππος Β', σε μακρά επιστολή του την οποία απέστειλε, πιθανότατα, το 340 π.Χ. προς τη βουλή και τον λαό της Αθήνας, γράφει: ''**Φίλιππος Ἀθηναίων τῇ βουλῇ καί τῷ δήμῳ χαίρειν**.

Ἐπειδὴ πολλάκις μου πρέσβεις ἀποστείλαντος, ἵν' ἐμμείνωμεν τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς ὁμολογίαις, οὐδεμίαν ἐποιεῖσθ' ἐπιστροφήν, ᾤμην δεῖν πέμψαι πρὸς ὑμᾶς ὑπὲρ ὧν ἀδικεῖσθαι νομίζω. μὴ θαυμάσητε δὲ τὸ μῆκος τῆς ἐπιστολῆς· πολλῶν γὰρ ὑπαρχόντων ἐγκλημάτων ἀναγκαῖόν ἐστιν ὑπὲρ ἁπάντων δηλῶσαι καθαρῶς.

Πρῶτον μὲν γὰρ Νικίου τοῦ κήρυκος ἁρπασθέντος ἐκ τῆς χώρας τῆς ἐμῆς, οὐχ ὅτι τοῖς παρανομοῦσιν ἐπετιμήσατε τὴν δίκην, ἀλλὰ τὸν ἀδικούμενον εἴρξατε δέκα μῆνας· ἃς δ' ἔφερε παρ' ἡμῶν ἐπιστολάς, ἀνέγνωτ' ἐπὶ τοῦ βήματος. ἔπειτα Θασίων ὑποδεχομένων τὰς Βυζαντίων τριήρεις καὶ τῶν λῃστῶν τοὺς βουλομένους οὐδὲν ἐφροντίζετε, τῶν συνθηκῶν διαρρήδην λεγουσῶν πολεμίους εἶναι τοὺς ταῦτα ποιοῦντας. ἔτι τοίνυν περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Διοπείθης ἐμβαλὼν εἰς τὴν χώραν Κρωβύλην μὲν καὶ τὴν Τιρίστασιν ἐξηνδραποδίσατο, τὴν δὲ προσεχῆ Θρᾴκην ἐπόρθησε, τέλος δ' εἰς τοῦτ' ἦλθε παρανομίας ὥστ' Ἀμφίλοχον ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων ἐλθόντα πρεσβευτὴν συλλαβὼν καὶ τὰς ἐσχάτας ἀνάγκας ἐπιθεὶς ἀπελύτρωσε ταλάντων ἐννέα· καὶ ταῦτα τῷ δήμῳ συνδοκοῦντ' ἐποίησεν. καίτοι τὸ παρανομεῖν εἰς κήρυκα καὶ πρέσβεις τοῖς ἄλλοις τε πᾶσιν ἀσεβὲς εἶναι δοκεῖ καὶ μάλισθ' ὑμῖν· Μεγαρέων γοῦν Ἀνθεμόκριτον ἀνελόντων εἰς τοῦτ' ἐλήλυθεν ὁ δῆμος ὥστε μυστηρίων μὲν εἶργον αὐτούς, ὑπομνήματα δὲ τῆς ἀδικίας ἔστησαν ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. καίτοι πῶς οὐ δεινόν, ἐφ' οἷς παθόντες οὕτως ἐμισήσατε τοὺς δράσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιοῦντας; Καλλίας τοίνυν ὁ παρ' ὑμῶν στρατηγὸς τὰς μὲν πόλεις τὰς ἐν τῷ Παγασίτῃ κόλπῳ κατοικουμένας ἔλαβεν ἁπάσας, ὑμῖν μὲν ἐνόρκους, ἐμοὶ δὲ συμμαχίδας οὔσας, τοὺς δ' εἰς Μακεδονίαν πλέοντας ἐπώλει πάντας πολεμίους κρίνων· καὶ διὰ ταῦθ' ὑμεῖς ἐπῃνεῖτ' αὐτὸν ἐν τοῖς ψηφίσμασιν. ὥστ' ἔγωγ' ἀπορῶ τί ποτ' ἔσται καινότερον, ἐὰν ὁμολογήσητέ μοι πολεμεῖν· καὶ γὰρ ὅτε φανερῶς διεφερόμεθα, λῃστὰς ἐξεπέμπετε καὶ τοὺς πλέοντας ὡς ἡμᾶς ἐπωλεῖτε, τοῖς ἐναντίοις ἐβοηθεῖτε, τὴν χώραν μου κακῶς ἐποιεῖτε. Χωρὶς τοίνυν εἰς τοῦτο παρανομίας ἀφῖχθε καὶ δυσμενείας ὥστε καὶ πρὸς τὸν Πέρσην πρέσβεις ἀπεστάλκατε πείσοντας αὐτὸν ἐμοὶ πολεμεῖν· ὃ μάλιστ' ἄν τις θαυμάσειεν. πρὸ μὲν γὰρ τοῦ λαβεῖν αὐτὸν Αἴγυπτον καὶ Φοινίκην ἐψηφίσασθε, ἂν ἐκεῖνός τι νεωτερίζῃ, **παρακαλεῖν ὁμοίως ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἅπαντας ἐπ' αὐτόν**· νῦν δὲ τοσοῦτον ὑμῖν περίεστι τοῦ πρὸς ἐμὲ μίσους ὥστε πρὸς ἐκεῖνον διαλέγεσθε περὶ τῆς ἐπιμαχίας. καίτοι τὸ παλαιὸν οἱ πατέρες ὑμῶν, ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, τοῖς Πεισιστρατίδαις ἐπετίμων ὡς ἐπάγουσι τὸν Πέρσην ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας· ὑμεῖς δ' οὐκ αἰσχύνεσθε ταῦτα ποιοῦντες ἃ διετελεῖτε τοῖς τυράννοις ἐγκαλοῦντες. Ἀλλὰ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ γράφετ' ἐν τοῖς ψηφίσμασιν ἐμοὶ προστάττοντες Τήρην καὶ Κερσοβλέπτην ἐᾶν Θρᾴκης ἄρχειν, ὡς ὄντας Ἀθηναίους. ἐγὼ δὲ τούτους οὔτε τῶν περὶ τῆς εἰρήνης συνθηκῶν οἶδα μετασχόντας ὑμῖν οὔτ' ἐν ταῖς στήλαις ἀναγεγραμμένους οὔτ' Ἀθηναίους ὄντας, ἀλλὰ Τήρην μὲν μετ' ἐμοῦ στρατευόμενον ἐφ' ὑμᾶς, Κερσοβλέπτην δὲ τοῖς παρ' ἐμοῦ πρεσβευταῖς ἰδίᾳ μὲν τοὺς ὅρκους ὁμόσαι προθυμούμενον, κωλυθέντα δ' ὑπὸ τῶν ὑμετέρων στρατηγῶν ἀποφαινόντων αὐτὸν Ἀθηναίων ἐχθρόν. καίτοι πῶς ἐστὶ τοῦτ' ἴσον ἢ δίκαιον, ὅταν μὲν ὑμῖν συμφέρῃ, πολέμιον εἶναι φάσκειν αὐτὸν τῆς πόλεως, ὅταν δ' ἐμὲ συκοφαντεῖν βούλησθε, πολίτην ἀποδείκνυσθαι τὸν αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν· καὶ Σιτάλκου μὲν ἀποθανόντος, ᾧ μετέδοτε τῆς πολιτείας, εὐθὺς ποιήσασθαι πρὸς τὸν ἀποκτείναντα φιλίαν, ὑπὲρ δὲ Κερσοβλέπτου πόλεμον αἵρεσθαι πρὸς ἡμᾶς; καὶ ταῦτα σαφῶς εἰδότας ὅτι τῶν λαμβανόντων τὰς δωρεὰς τὰς τοιαύτας οὐδεὶς οὔτε τῶν νόμων οὔτε τῶν ψηφισμάτων οὐδὲν φροντίζει τῶν

ὑμετέρων. οὐ μὴν ἀλλ᾽ εἰ δεῖ πάντα τἄλλα παραλιπόντα συντόμως εἰπεῖν, ὑμεῖς ἔδοτε πολιτείαν Εὐαγόρᾳ τῷ Κυπρίῳ καὶ Διονυσίῳ τῷ Συρακοσίῳ καὶ τοῖς ἐκγόνοις τοῖς ἐκείνων. ἐὰν οὖν πείσητε τοὺς ἐκβαλόντας ἑκατέρους αὐτῶν ἀποδοῦναι πάλιν τὰς ἀρχὰς τοῖς ἐκπεσοῦσι, κομίζεσθε καὶ παρ᾽ ἐμοῦ τὴν Θρᾴκην, ὅσης Τήρης καὶ Κερσοβλέπτης ἦρχον. εἰ δὲ τοῖς μὲν ἐκείνων κρατήσασι μηδ᾽ ἐγκαλεῖν ἀξιοῦτε μηδέν, ἐμὲ δ᾽ ἐνοχλεῖτε, πῶς οὐ δικαίως ὑμᾶς ἀμυνοίμην ἄν; Περὶ μὲν οὖν τούτων πολλὰ λέγειν ἔχων ἔτι δίκαια, παραλιπεῖν προαιροῦμαι· Καρδιανοῖς δέ φημι βοηθεῖν, γεγονὼς αὐτοῖς πρὸ τῆς εἰρήνης σύμμαχος, οὐκ ἐθελόντων δ᾽ ὑμῶν ἐλθεῖν εἰς κρίσιν, πολλάκις μὲν ἐμοῦ δεηθέντος, οὐκ ὀλιγάκις δ᾽ ἐκείνων· ὥστε πῶς οὐκ ἂν εἴην πάντων φαυλότατος, εἰ καταλιπὼν τοὺς συμμάχους μᾶλλον ὑμῶν φροντίζοιμι τῶν πάντα μοι τρόπον ἐνοχλούντων ἢ τῶν βεβαίως μοι φίλων ἀεὶ μενόντων; Εἰ τοίνυν δεῖ μηδὲ τοῦτο παραλιπεῖν, εἰς τοσοῦτον ἐληλύθατε πλεονεξίας ὥστε πρότερον μὲν ἐνεκαλεῖτέ μοι τὰ προειρημένα μόνον, τὰ δ᾽ ὑπογυιότατα Πεπαρηθίων φασκόντων δεινὰ πεπονθέναι προσετάξατε τῷ στρατηγῷ δίκην παρ᾽ ἐμοῦ λαβεῖν ὑπὲρ ἐκείνων, οὓς ἐγὼ μὲν ἐτιμωρησάμην ἐνδεεστέρως ἢ προσῆκεν, ἐκεῖνοι δ᾽ εἰρήνης οὔσης καταλαβόντες Ἀλόννησον οὔτε τὸ χωρίον οὔτε τοὺς φρουροὺς ἀπεδίδοσαν πέμψαντος ὑπὲρ αὐτῶν ἐμοῦ πολλάκις. ὑμεῖς δ᾽ ὧν μὲν ἠδίκησαν ἐμὲ Πεπαρήθιοι, τούτων μὲν οὐδὲν ἐπεσκέψασθε, τὴν δὲ τιμωρίαν, ἀκριβῶς εἰδότες. καίτοι τὴν νῆσον οὔτ᾽ ἐκείνους οὔθ᾽ ὑμᾶς ἀφειλόμην, ἀλλὰ τὸν λῃστὴν Σώστρατον. εἰ μὲν οὖν αὐτοί φατε παραδοῦναι Σωστράτῳ, λῃστὰς ὁμολογεῖτε καταπέμπειν· εἰ δ᾽ ἀκόντων ὑμῶν ἐκεῖνος ἐκράτει, τί δεινὸν πεπόνθατε λαβόντος ἐμοῦ καὶ τὸν τόπον τοῖς πλέουσιν ἀσφαλῆ παρέχοντος; τοσαύτην δέ μου ποιουμένου πρόνοιαν τῆς ὑμετέρας πόλεως, καὶ διδόντος αὐτῇ τὴν νῆσον, οἱ ῥήτορες λαμβάνειν μὲν οὐκ εἴων, ἀπολαβεῖν δὲ συνεβούλευον, ὅπως ὑπομείνας μὲν τὸ προσταττόμενον τὴν ἀλλοτρίαν ἔχειν ὁμολογῶ, μὴ προέμενος δὲ τὸ χωρίον ὕποπτος γένωμαι τῷ πλήθει. γνοὺς ἐγὼ ταῦτα προὐκαλούμην κριθῆναι περὶ τούτων πρὸς ἡμᾶς, ἵν᾽ ἐὰν μὲν ἐμὴ γνωσθῇ, παρ᾽ ἐμοῦ δοθῇ τὸ χωρίον ὑμῖν, ἐὰν δ᾽ ὑμετέρα κριθῇ, τότ᾽ ἀποδῶ τῷ δήμῳ. ταῦτα δ᾽ ἐμοῦ πολλάκις ἀξιοῦντος, ὑμεῖς μὲν οὐ προσείχετε, Πεπαρήθιοι δὲ τὴν νῆσον κατέλαβον. τί οὖν ἐχρῆν με ποιεῖν; οὐ δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν ὑπερβεβηκότων τοὺς ὅρκους; οὐ τιμωρήσασθαι τοὺς οὕτως ὑπερηφάνως ἀσελγαίνοντας; καὶ γὰρ εἰ Πεπαρηθίων ἦν ἡ νῆσος, τί προσῆκεν ἀπαιτεῖν Ἀθηναίους; εἰ δ᾽ ὑμετέρα, πῶς οὐκ ἐκείνοις ὀργίζεσθε καταλαβοῦσι τὴν ἀλλοτρίαν; Εἰς τοῦτο δὲ προβεβήκαμεν ἔχθρας ὥστε βουλόμενος ταῖς ναυσὶν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον παραβαλεῖν ἠναγκάσθην αὐτὰς παραπέμψαι διὰ Χερρονήσου τῇ στρατιᾷ, τῶν μὲν κληρούχων κατὰ τὸ Πολυκράτους δόγμα πολεμούντων ἡμῖν, ὑμῶν δὲ τοιαῦτα ψηφιζομένων, τοῦ δὲ στρατηγοῦ Βυζαντίους τε παρακαλοῦντος καὶ διαγγέλλοντος πρὸς ἅπαντας ὅτι πολεμεῖν αὐτῷ προστάττετε, ἂν καιρὸν λάβῃ. τοιαῦτα δὲ πάσχων ὅμως τῆς πόλεως καὶ τῶν τριήρων καὶ τῆς χώρας ἀπεσχόμην, ἱκανὸς ὢν τὰ πλεῖστα λαβεῖν ἢ πάντα, καὶ διατετέλεκα προκαλούμενος ὑμᾶς εἰς κρίσιν ἐλθεῖν ὑπὲρ ὧν αἰτιώμεθ᾽ ἀλλήλους. καίτοι σκοπεῖσθε πότερον κάλλιόν ἐστιν ὅπλοις ἢ λόγοις διακρίνεσθαι, καὶ πότερον αὐτοὺς εἶναι βραβευτὰς ἢ πεῖσαί τινας ἑτέρους· καὶ λογίζεσθ᾽ ὡς ἄλογόν ἐστιν Ἀθηναίους Θασίους μὲν καὶ Μαρωνίτας ἀναγκάσαι περὶ Στρύμης διακριθῆναι λόγοις, αὐτοὺς δὲ πρὸς ἐμὲ μὴ διαλύσασθαι περὶ ὧν ἀμφισβητοῦμεν τὸν τρόπον τοῦτον, ἄλλως τε καὶ γιγνώσκοντας ὅτι νικηθέντες μὲν οὐδὲν ἀποβαλεῖτε, κρατήσαντες δὲ λήψεσθε τὰ νῦν ὑφ᾽ ἡμῖν ὄντα. Πάντων δέ μοι δοκεῖ παραλογώτατον εἶναι, διότι πέμψαντος ἐμοῦ πρέσβεις ἀπὸ τῆς συμμαχίας πάσης, ἵν᾽ ὦσι μάρτυρες, καὶ βουλομένου ποιήσασθαι πρὸς ὑμᾶς δικαίας ὁμολογίας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, οὐδὲ τοὺς περὶ τούτων λόγους ἐδέξασθε παρὰ τῶν πρεσβευόντων, ἐξὸν ὑμῖν ἢ τῶν κινδύνων ἀπαλλάξαι τοὺς δυσχερὲς ὑποπτεύοντάς τι καθ᾽ ἡμῶν, ἢ φανερῶς

ἐξελέγξαι με φαυλότατον ὄντα τῶν ἁπάντων. τῷ μὲν οὖν δήμῳ ταῦτα συνέφερε, τοῖς δὲ λέγουσιν οὐκ ἐλυσιτέλει. φασὶ γὰρ οἱ τῆς πολιτείας τῆς παρ᾽ ὑμῖν ἔμπειροι τὴν μὲν εἰρήνην πόλεμον αὐτοῖς εἶναι, τὸν δὲ πόλεμον εἰρήνην· ἢ γὰρ συναγωνιζομένους τοῖς στρατηγοῖς ἢ συκοφαντοῦντας ἀεί τι λαμβάνειν παρ᾽ αὐτῶν, ἔτι δὲ τῶν πολιτῶν τοῖς γνωριμωτάτοις καὶ τῶν ἔξωθεν τοῖς ἐνδοξοτάτοις λοιδορουμένους ἐπὶ τοῦ βήματος περιποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλήθους δόξαν ὡς εἰσὶ δημοτικοί. Ῥᾴδιον μὲν οὖν ἐστί μοι παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτοὺς μικρὰ πάνυ προεμένῳ, καὶ ποιῆσαι λέγειν ἐπαίνους ὑπὲρ ἡμῶν. ἀλλ᾽ αἰσχυνοίμην ἄν, εἰ τὴν πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν παρὰ τούτων φαινοίμην ὠνούμενος, οἳ πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰς τοῦτο τόλμης ἥκουσιν ὥστε καὶ περὶ Ἀμφιπόλεως πρὸς ἡμᾶς ἀμφισβητεῖν ἐπιχειροῦσιν, ὑπὲρ ἧς τῶν ἀντιποιουμένων αὐτῆς οἶμαι πολὺ δικαιότερα λέγειν αὐτός. εἴτε γὰρ τῶν ἐξ ἀρχῆς κρατησάντων γίγνεται, πῶς οὐ δικαίως ἡμεῖς αὐτὴν ἔχομεν, Ἀλεξάνδρου τοῦ προγόνου πρώτου κατασχόντος τὸν τόπον, ὅθεν καὶ τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀπαρχὴν ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν εἰς Δελφούς; εἴτε τούτων μὲν ἀμφισβητήσειέ τις, ἀξιοῖ δὲ γίγνεσθαι τῶν ὕστερον γενομένων κυρίων, ὑπάρχει μοι καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον· ἐκπολιορκήσας γὰρ τοὺς ὑμᾶς μὲν ἐκβαλόντας, ὑπὸ Λακεδαιμονίων δὲ κατοικισθέντας, ἔλαβον τὸ χωρίον. καίτοι πάντες οἰκοῦμεν τὰς πόλεις ἢ τῶν προγόνων παραδόντων ἢ κατὰ πόλεμον κύριοι καταστάντες. ὑμεῖς δ᾽ οὔτε πρῶτοι λαβόντες οὔτε νῦν ἔχοντες, ἐλάχιστον δὲ χρόνον ἐν τοῖς τόποις ἐμμείναντες, ἀντιποιεῖσθε τῆς πόλεως, καὶ ταῦτα πίστιν ὑπὲρ ἡμῶν αὐτοὶ βεβαιοτάτην ἐπιθέντες· πολλάκις γὰρ ἐμοῦ γράφοντος ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ὑπὲρ αὐτῆς, ἐγνώκατε δικαίως ἔχειν ἡμᾶς, τότε μὲν ποιησάμενοι τὴν εἰρήνην ἔχοντος ἐμοῦ τὴν πόλιν, κᾆτα συμμαχίαν ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ὁμολογίαις. καίτοι πῶς ἂν ἑτέρα γένοιτο βεβαιοτέρα ταύτης κτῆσις, τῆς τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς καταλειφθείσης ἡμῖν ὑπὸ τῶν προγόνων, πάλιν δὲ κατὰ πόλεμον ἐμῆς γεγενημένης, τρίτον δὲ συγχωρηθείσης ὑφ᾽ ὑμῶν τῶν εἰθισμένων ἀμφισβητεῖν καὶ τῶν οὐδὲν ὑμῖν προσηκόντων;

Ἃ μὲν οὖν ἐγκαλῶ, ταῦτ᾽ ἐστίν· ὡς δὲ προϋπαρχόντων καὶ διὰ τὴν ἐμὴν εὐλάβειαν μᾶλλον ἤδη τοῖς πράγμασιν ἐπιτιθεμένων καὶ καθ᾽ ὅσον ἂν δύνησθε κακοποιούντων ὑμῶν, ἀμυνοῦμαι μετὰ τοῦ δικαίου, καὶ μάρτυρας τοὺς θεοὺς ποιησάμενος διαλήψομαι περὶ τῶν καθ᾽ ὑμᾶς''.

Σε σημερινή απόδοση η επιστολή του Φιλίππου έχει ως εξής:

''**Ο Φίλιππος απευθύνει χαιρετισμό στη Βουλή και στον Δήμο των Αθηναίων**.

Επειδή παρά την κατ᾽ επανάληψη εκ μέρους μου αποστολή πρέσβεων για τήρηση των όρκων και των συμφωνιών δεν δείξατε κανένα ενδιαφέρον (δεν έλαβα καμμία απάντηση), έκρινα ότι έπρεπε να σας στείλω επιστολή σχετικώς με τις αδικίες που πιστεύω ότι υφίσταμαι. Μην εκπλαγείτε με το μήκος της επιστολής, διότι, αφού έχω πολλά παράπονα, είμαι αναγκασμένος να τα θέσω όλα καθαρά και ξάστερα. Πρώτα πρώτα, όταν απήχθη από τη χώρα μου ο Νικίας ο κήρυκας, όχι μόνο δεν επιβάλατε την αρμόζουσα τιμωρία στους ενόχους, αλλ᾽ αντιθέτως φυλακίσατε το θύμα για δέκα μήνες και διαβάσατε από το βήμα όσες επιστολές έφερε από εμένα. Στη συνέχεια, όταν οι Θάσιοι δέχονταν στα λιμάνια τους τις τριήρεις των Βυζαντίων και όσους από τους πειρατές ήθελαν να καταφύγουν εκεί, αδιαφορούσατε τελείως, μολονότι οι συνθήκες ορίζουν κατηγορηματικώς να θεωρούνται εχθροί όσοι κάνουν τέτοια πράγματα. Ακόμη, την ίδια περίπου εποχή εισέβαλε στη χώρα μου ο Διοπείθης, εξανδραπόδισε τους κατοίκους της Κρωβύλης και της Τιρίστασης, και λεηλάτησε το γειτονικό μέρος της Θράκης. Τέλος, έφθασε σε τέτοιο σημείο περιφρόνησης του διεθνούς δικαίου, ώστε συνέλαβε τον Αμφίλοχο, που ήρθε να διαπραγματευθεί για την απελευθέρωση των αιχμαλώτων, και, αφού του επέβαλε τα χειρότερα βασανιστήρια, τον απελευθέρωσε αντί εννέα ταλάντων·

και μάλιστα προέβη σ' αυτές τις ενέργειες με την έγκριση της Εκκλησίας του Δήμου. Και όμως η προσβολή προς το πρόσωπο του κήρυκα και των πρέσβεων θεωρείται ασέβεια από όλους τους ανθρώπους και προπάντων από εσάς, αν κρίνω από το γεγονός ότι, όταν οι Μεγαρείς σκότωσαν τον Ανθεμόκριτο, ο λαός έφθασε σε τέτοιο σημείο αγανάκτησης, ώστε τους απέκλειε από τις γιορτές των Μυστηρίων και έστησε ανδριάντα μπροστά στις πύλες της πόλης για να θυμίζει την εγκληματική πράξη τους. Αλήθεια, δεν είναι φοβερό να αποκαλύπτεσθε ότι διαπράττετε οι ίδιοι τώρα αυτά για τα οποία μισήσατε τόσο πολύ τους δράστες, όταν τα θύματα ήσασταν εσείς; Εξ άλλου, ο Καλλίας, ο στρατηγός σας, κατέλαβε όλες τις πόλεις στον Παγασητικό κόλπο, προστατευμένες με όρκο από εσάς και σύμμαχες με εμένα· ακόμη, όσους ταξίδευαν ως έμποροι προς τη Μακεδονία, τους θεωρούσε όλους εχθρούς και τους πωλούσε στα σκλαβοπάζαρα. Και εσείς με τα ψηφίσματά σας τον επαινούσατε γι' αυτές του τις ενέργειες. Είμαι περίεργος λοιπόν να δω τι το καινούργιο θα κάνετε, εάν παραδεχθείτε ότι βρίσκεσθε σε πόλεμο μαζί μου· καθόσον, όσον καιρό βρισκόμασταν σε φανερή διαμάχη μεταξύ μας, στέλνατε πειρατές, πωλούσατε σε σκλαβοπάζαρα τους εμπόρους που ταξίδευαν σε μας, βοηθούσατε τους αντιπάλους μου και ερημώνατε την χώρα μου. Εκτός απ' αυτά, έχετε φτάσει σε τέτοιο βαθμό περιφρόνησης του δικαίου και σε τόσο μεγάλη έχθρα προς εμένα, ώστε έχετε στείλει πρέσβεις ακόμη και στον βασιλιά των Περσών για να τον πείσουν να κηρύξει πόλεμο εναντίον μου. Αλλά το πιο καταπληκτικό απ' όλα είναι τούτο· πριν ο Μέγας βασιλιάς ανακαταλάβει την Αίγυπτο και την Φοινίκη, αποφασίσατε **να καλέσετε σε κοινό αγώνα εναντίον του, εμένα και όλους τους άλλους Έλληνες**, σε περίπτωση που εκείνος θα έκανε κάποιαν απόπειρα εναντίον της Ελλάδος. Τώρα όμως τόσο πολύ έχει ξεχειλίσει το μίσος σας προς εμένα, ώστε συζητείτε μαζί του τη δυνατότητα σύναψης αμυντικής συμμαχίας. Και όμως την παλαιά εποχή οι πρόγονοί σας κατέκριναν, σύμφωνα με πληροφορίες που έχω, τα παιδιά του Πεισιστράτου, που καλούσαν τον Πέρση βασιλιά εναντίον των Ελλήνων. Εσείς τώρα δεν ντρέπεσθε να κάνετε αυτά για τα οποία πάντοτε κατηγορούσατε τους τυράννους σας! Αλλά μαζί με όλα τα άλλα μου παραγγέλλετε με τα ψηφίσματά σας υπό τύπον διαταγής να αφήσω τον Τήρη και τον Κερσοβλέπτη, θεωρώντας τους Αθηναίους, να έχουν την εξουσία της Θράκης. Εγώ όμως γνωρίζω ότι αυτοί οι δύο ούτε έχουν συμπεριληφθεί μαζί με εσάς στις συνθήκες της ειρήνης ούτε έχουν αναγραφεί τα ονόματά τους στις στήλες ούτε είναι Αθηναίοι. Αντιθέτως, ο Τήρης πήρε μέρος στην εκστρατεία μου εναντίον σας, ενώ ο Κερσοβλέπτης, που ήταν πρόθυμος να δώσει προσωπικώς όρκους στους πρεσβευτές μου, εμποδίσθηκε από τους στρατηγούς σας, οι οποίοι τον απείλησαν ότι θα τον θεωρούσαν εχθρό των Αθηναίων. Αλήθεια είστε αμερόληπτοι; Είστε δίκαιοι; Πώς; Να ισχυρίζεσθε δηλαδή ότι ο άνθρωπος αυτός είναι εχθρός της πόλης σας, όταν σας συμφέρει, αλλά όταν θέλετε να με συκοφαντείτε, τότε παρουσιάζετε τον ίδιο άνθρωπο ως συμπολίτη σας; Να κηρύσσετε επίσης πόλεμο εναντίον μου για να υποστηρίξετε τον Κερσοβλέπτη εσείς που, όταν δολοφονήθηκε ο Σιτάλκης, στον οποίο είχατε παραχωρήσει πολιτικά δικαιώματα, αμέσως συνάψατε φιλία με τον δολοφόνο του; Και όλα αυτά, ενώ ξέρετε πολύ καλά ότι κανένας από όσους δέχονταν αυτού του είδους τις τιμές δεν νοιάζεται καθόλου ούτε για τους νόμους σας ούτε για τα ψηφίσματά σας. Ωστόσο, αν μπορώ παραλείποντας όλες τις άλλες περιπτώσεις να αναφέρω συντόμως δύο παραδείγματα, εσείς δώσατε πολιτικά δικαιώματα στον Ευαγόρα τον Κύπριο και στον Διονύσιο τον Συρακούσιο, καθώς και στους απογόνους τους. Εάν λοιπόν μπορέσετε να πείσετε αυτούς οι οποίοι εξόρισαν τον καθένα από αυτούς να αποκαταστήσουν στην εξουσία τους έκπτωτους τυράννους, τότε παίρνετε από εμένα

όσην έκταση της Θράκης εξουσίαζαν οι Τήρης και Κερσοβλέπτης. Εάν όμως δεν κρίνετε σωστό να διατυπώσετε έστω και την παραμικρή κατηγορία εναντίον εκείνων οι οποίοι τους ανέτρεψαν, αλλά επιμένετε να ενοχλείτε εμένα, πώς τότε δεν έχω απόλυτο δίκαιο να υπερασπίσω τον εαυτό μου αντιμετωπίζοντάς σας; Μολονότι μπορώ να αναφέρω πολλά ακόμη δίκαια παράπονα, προτιμώ να τα παραλείψω. Ωστόσο, παραδέχομαι ότι βοηθώ τους Καρδιανούς, διότι υπήρξα σύμμαχός τους πριν από την ειρήνη, αφού εσείς αρνηθήκατε να προσφύγετε σε διαιτησία, παρόλο που και εγώ σας το ζήτησα επανειλημμένως, αλλά και εκείνοι όχι λιγότερες φορές. Επομένως, δεν θα ήμουν ο χειρότερος απ' όλους τους ανθρώπους, εάν εγκαταλείποντας τους συμμάχους μου ενδιαφερόμουν περισσότερο για εσάς, που με κάθε τρόπο με ενοχλείτε, παρά για εκείνους που παραμένουν πάντοτε σταθεροί φίλοι μου; Δεν πρέπει ακόμη να παραλείψω να αναφέρω και τούτο· έχετε γίνει τόσο αλαζόνες, ώστε, ενώ προηγουμένως με κατηγορούσατε μόνο για όσα έχω πει, τώρα τελευταία, που οι Πεπαρήθιοι ισχυρίζονται ότι έχουν πάθει φοβερά, δώσατε διαταγή στον στρατηγό σας να με εκδικηθεί για λογαριασμό τους. Ωστόσο, εγώ τους τιμώρησα επιεικέστερα από ό,τι τους άξιζε, αφού κατέλαβαν την Αλόννησο σε περίοδο ειρήνης και αρνιόνταν να μου επιστρέψουν τόσο το νησί όσο και τη φρουρά του, μολονότι πολλές φορές τους διεμήνυσα γι' αυτά τα ζητήματα. Αλλά εσείς, μ' όλο που γνωρίζατε επακριβώς τις αδικίες που μου έκαναν οι Πεπαρήθιοι, δεν εξετάσατε καμμιά από αυτές, αλλά λάβατε υπόψη σας (υπολογίσατε) μόνο την τιμωρία. Και όμως δεν πήρα το νησί ούτε από εκείνους ούτε από εσάς, αλλά από τον πειρατή τον Σώστρατο. Εάν λοιπόν παραδέχεσθε ότι εσείς οι ίδιοι παραδώσατε την Αλόννησο στον Σώστρατο, είναι σαν να ομολογείτε ότι στέλνετε πειρατές· αν πάλι εκείνος είχε υπό την κατοχή του το νησί παρά τη θέλησή σας, τότε τι κακό έχετε πάθει που το κατέλαβα εγώ και κατέστησα τη θαλάσσια αυτή περιοχή ασφαλή στους ταξιδιώτες; Και ενώ εγώ έδειχνα τόσο μεγάλο ενδιαφέρον για την πόλη σας και προσέφερα σ' αυτήν το νησί, οι ρήτορές σας δεν σας άφηναν να το δεχτείτε ως δώρο, αλλά σας συμβούλευαν να απαιτήσετε την παράδοσή του, με σκοπό, εάν δεχόμουν την απαίτησή τους, να παραδεχθώ ότι κατέχω ξένο έδαφος, εάν πάλι δεν επέστρεφα την Αλόννησο, να καταστώ ύποπτος στον λαό. Εγώ έχοντας επίγνωση αυτών, σας καλούσα να προσφύγουμε σε διαιτησία σχετικά με αυτές τις διαφορές μας, ώστε, εάν βγει απόφαση ότι η Αλόννησος είναι δική μου, να δοθεί ως δώρο από εμένα σε σας· εάν πάλι η διαιτησία αποφανθεί ότι είναι δική σας, τότε να αποδοθεί στον λαό σας. Αλλά, ενώ εγώ επανειλημμένως αξίωνα αυτήν τη λύση ως ορθή, εσείς δεν δίνατε σημασία· έτσι, οι Πεπαρήθιοι κατέλαβαν το νησί. Τι λοιπόν έπρεπε να κάνω; Να μην τιμωρήσω αυτούς που είχαν παραβιάσει τους όρκους τους; Να μην πάρω εκδίκηση από αυτούς που συμπεριφέρονταν τόσο προσβλητικά; Διότι, εάν το νησί ανήκε στους Πεπαρηθίους, με ποιο δικαίωμα το ζητούσατε πίσω εσείς οι Αθηναίοι; Εάν πάλι ήταν δικό σας, τότε γιατί δεν εξοργίζεσθε με εκείνους που κατέλαβαν ξένο έδαφος; Η έχθρα μας έχει προχωρήσει σε τέτοιο βαθμό, ώστε, ενώ ήθελα να στείλω τον στόλο στον Ελλήσποντο, αναγκάσθηκα να τον στείλω κατά μήκος της ακτής μαζί με τον στρατό ξηράς μέσω της Χερρονήσου, επειδή οι κληρούχοι σας πολεμούσαν εναντίον μου σύμφωνα με πρόταση του Πολυκράτη και δική σας παρόμοια απόφαση, ενώ ο στρατηγός σας καλούσε σε βοήθεια τους Βυζαντίους και διακήρυττε δημοσίως προς όλους ότι οι διαταγές σας προς αυτόν ήταν να κάνει πόλεμο εναντίον μου, εάν βρει ευκαιρία. Και μολονότι πάθαινα αυτά, εν τούτοις απέφυγα να κάνω κακό στην πόλη, στις τριήρεις σας και στην ύπαιθρο χώρα, αν και ήμουν σε θέση να αρπάξω τα περισσότερα, αν όχι όλα, και συνεχώς σας προκαλούσα να προσφύγουμε σε διαιτησία για όσα

ζητήματα κατηγορούσαμε η μια πλευρά την άλλη. Αλήθεια, σκεφθείτε, ποιο είναι περισσότερο τιμητικό για εμάς, να λύσουμε τις διαφορές μας με τα όπλα ή με διαπραγματεύσεις; Να είμαστε οι ίδιοι κριτές των διεκδικήσεών μας ή να πείσουμε κάποιους άλλους να αναλάβουν τη διαιτησία; Ακόμη, αναλογισθείτε πόσο παράλογο είναι να αναγκάζετε εσείς οι Αθηναίοι τους Θασίους και τους Μαρωνίτες, να λύσουν τις διαφορές τους με διαπραγματεύσεις (με προσφυγή σε διαιτησία) για τη Στρύμη, αλλά εσείς οι ίδιοι να μην δέχεσθε να λύσετε με εμένα με τον ίδιο τρόπο τις μεταξύ μας διαφορές, παρ' όλο που ξέρετε ότι, εάν δεν κερδίσετε την υπόθεση, δεν έχετε να χάσετε τίποτε, ενώ, εάν την κερδίσετε, θα πάρετε όσες περιοχές κατέχω τώρα εγώ. Το πιο παράλογο απ' όλα νομίζω πως είναι ότι, ενώ εγώ έστειλα πρέσβεις σε όλους τους συμμάχους μου, για να παρίστανται ως μάρτυρες, και ενώ επιθυμούσα να συνάψω μαζί σας δίκαιη συνθήκη προς το συμφέρον των Ελλήνων, δεν δεχθήκατε ούτε καν να ακούσετε τους αντιπροσώπους μου σχετικώς με αυτά, ενώ μπορούσατε να απαλλάξετε από τους κινδύνους όσους απέδιδαν σε εμένα κάποια σκοτεινά ελατήρια ή να με ξεσκεπάσετε τελείως ως τον χειρότερο άνθρωπο από όλο τον κόσμο. Αυτά βεβαίως ήταν προς το συμφέρον του λαού, αλλά αντίθετα προς τα συμφέροντα των πολιτικών σας. Όσοι γνωρίζουν πολύ καλά την πολιτική σας, λένε ότι γι' αυτούς ειρήνη σημαίνει πόλεμος και πόλεμος σημαίνει ειρήνη. Διότι είτε υποστηρίζοντας είτε συκοφαντώντας τους στρατηγούς σας πάντοτε κάτι κερδίζουν από αυτούς· ακόμη, εκστομίζοντας από το βήμα ύβρεις άλλοτε εναντίον των πιο επιφανών συμπολιτών τους, άλλοτε εναντίον των πιο ευυπόληπτων ξένων, κερδίζουν από τον λαό την φήμη ότι είναι άνθρωποι δικοί του. Μου είναι βέβαια εύκολο με πολύ λίγα χρήματα να σταματήσω τις βρισιές τους και να τους κάνω να λένε επαίνους για εμένα. Αλλά θα ντρεπόμουν, αν έδινα την εντύπωση ότι εξαγοράζω την εύνοιά σας προς εμένα από ανθρώπους οι οποίοι κοντά σε όλα τ' άλλα έχουν φτάσει σε τέτοιο σημείο θράσους, ώστε επιχειρούν να αμφισβητήσουν την εξουσία μου επί της Αμφιπόλεως, επί της οποίας πιστεύω ότι μπορώ να αναφέρω πολύ πιο δίκαια κυριαρχικά δικαιώματα από ό,τι αυτοί που τη διεκδικούν. Εάν δηλαδή ανήκει στους αρχικούς κατόχους της, τότε πώς δεν είναι δίκαιο να κατέχουμε εμείς την Αμφίπολη, αφού ο πρόγονός μας ο Αλέξανδρος ήταν ο πρώτος που κατέλαβε αυτή την περιοχή, απ' όπου με τα λύτρα των αιχμαλώτων Μήδων έστησε χρυσό ανδριάντα στους Δελφούς; Εάν πάλι κάποιος αμφισβητήσει αυτά και προβάλει την αξίωση να περάσει η πόλη στα χέρια των κατοπινών κατόχων της, και τότε ακόμη το δίκαιο είναι με το μέρος μου, διότι κατέλαβα την περιοχή, αφού κατέβαλα ύστερα από πολιορκία αυτούς που σας έδιωξαν από την πόλη και αντικαταστάθηκαν από Λακεδαιμονίους. Πράγματι, όλοι μας κατέχουμε τις πόλεις μας, είτε επειδή μας τις κληροδότησαν οι πρόγονοί μας είτε διότι τις κατακτήσαμε με πόλεμο. Εσείς όμως χωρίς να την έχετε καταλάβει πρώτοι και χωρίς να την κατέχετε σήμερα, αλλά έχοντας μείνει σε εκείνα τα μέρη ελάχιστο χρονικό διάστημα, διεκδικείτε αυτήν την πόλη, και μάλιστα παρά τις πλέον προς εμένα επίσημες διαβεβαιώσεις σας. Διότι, όταν εγώ επανειλημμένως έκανα λόγο στις επιστολές μου για την Αμφίπολη, εσείς αναγνωρίσατε ότι δίκαια την κατέχω, τότε που κάνατε μαζί μου την ειρήνη, όσο εγώ κατείχα την πόλη, και συμμαχία αργότερα με τους ίδιους όρους. Αλήθεια, πώς θα μπορούσε να γίνει κάποια άλλη κτήση πιο σίγουρη από αυτήν, που κληροδοτήθηκε εξ αρχής σε εμάς από τους προγόνους μας, που αποκτήθηκε για δεύτερη φορά από εμάς με πόλεμο και που για τρίτη φορά αναγνωρίσθηκε ως δική μου από εσάς, που κατά κανόνα διεκδικείτε ακόμη και περιοχές που δεν σας ανήκαν καθόλου;

Αυτά λοιπόν είναι τα παράπονα για τα οποία σας εγκαλώ. Επειδή όμως κάνατε αρχή ‘’χειρών αδίκων’’ και λόγω της ανεκτικής μου στάσης γίνεσθε όλο και πιο επιθετικοί και με βλάπτετε όσο περισσότερο μπορείτε, θα σας αντιμετωπίσω έχοντας το δίκαιο με το μέρος μου, και επικαλούμενος ως μάρτυρες τους θεούς θα κανονίσω τη στάση μου απέναντί σας’’.

Ασφαλώς, δεν μπορεί να αμφιβάλει κάποιος στο προφανές, ότι ο Φίλιππος γράφει την επιστολή αυτή στην Ελληνική γλώσσα του και ότι σ’ αυτήν δεν υπάρχει ούτε μία Βουλγαροσερβική (Σκοπιανική) λέξη.

Ας γράψουμε λίγα ακόμη από τα λεχθέντα από τον γίγαντα Φίλιππο Β΄.

‘’**Τοῖς δέ τῶν Ἀθηναίων δημαγωγοῖς ἔφη χάριν ἔχειν, ὅτι λοιδοροῦντες αὐτόν βελτίονα ποιοῦσι καί τῷ λόγῳ καί τῷ ἤθει**’’. (Πλούτ., *Βασιλέων Αποφθέγματα και Στρατηγών*. Φίλιππος, 7). ‘’Στους δημαγωγούς των Αθηναίων, είπε (ο Φίλιππος) ότι χρωστάει ευγνωμοσύνη, διότι κατηγορώντας τον τον κάνουν καλλίτερο, και στον λόγο και στον χαρακτήρα‘’.

‘’**Οὐ δοκοῦσιν ὑμῖν Ἀθηναῖοι νομίζειν ἐν ἀστραγάλοις ὑφ’ ἡμῶν νενικῆσθαι**"; (Πλούτ., *Βασιλέων Αποφθέγματα και Στρατηγών*. Φίλιππος, 8). "Δεν σάς φαίνεται ότι οι Αθηναίοι νομίζουν ότι νικήθηκαν από εμάς σε παιχνίδι αστραγάλων"; Αυτό είπε ο Φίλιππος, όταν, ‘’οι Αθηναίοι οι οποίοι αιχμαλωτίσθηκαν στην Χαιρώνεια και ελευθερώθηκαν από τον Φίλιππο άνευ λύτρων, ζητούσαν επί πλέον τον ιματισμό και τα στρώματά τους και μάλιστα κατηγορούσαν τους Μακεδόνες. Ο Φίλιππος τότε γέλασε και είπε στους στρατιώτες του’’, το ανωτέρω αναφερθέν. ‘’Τῶν δ’ Ἀθηναίων, ὅσοι περί Χαιρώνειαν ἑάλωσαν, ἀφεθέντων ὑπ’ αὐτοῦ δίχα λύτρων, τά δέ ἱμάτια καί στρώματα προσαπαιτούντων καί τοῖς Μακεδόσιν ἐγκαλούντων, γελάσας ὁ Φίλιππος εἶπεν".

‘’**ἐκέλευε δ’ αὐτόν Ἀριστοτέλει προσέχειν καὶ φιλοσοφεῖν**,’’. (Πλούτ., *Βασιλέων Αποφθέγματα και Στρατηγών*. Φίλιππος, 17). ‘’Συνεβούλευε δε αυτόν (τον Αλέξανδρο) να προσέχει τον Αριστοτέλη και να μελετά την φιλοσοφία,’’.

Ο Φίλιππος μετέχων ο ίδιος της Φιλοσοφίας, συνεβούλευε και τον Αλέξανδρο να προσέχει τον Αριστοτέλη και να μελετά την φιλοσοφία.

‘’ **Ἀθηναίους μέν οὖν μακαρίζειν ἔλεγεν, εἰ καθ’ ἕκαστον ἐνιαυτόν αἱρεῖσθαι δέκα στρατηγούς εὑρίσκουσιν. Αὐτός γάρ ἐν πολλοῖς ἔτεσιν ἕνα μόνον στρατηγόν εὑρηκέναι Παρμενίωνα**’’. (Πλούτ., *Βασιλέων Αποφθέγματα και Στρατηγών*, Φίλιππος, 2). ‘’Έλεγε ότι καλοτυχίζει τους Αθηναίους που κάθε έτος βρίσκουν να εκλέγουν δέκα στρατηγούς, διότι ο ίδιος σε διάστημα πολλών ετών βρήκε μόνον έναν στρατηγό, τον Παρμενίωνα’’. Αυτό έλεγε ο Φίλιππος αναφερόμενος στους στρατηγούς και στον αριθμό τους, τους οποίους οι Αθηναίοι εξέλεγαν κατ’ έτος.

‘’**θαρρεῖν τε παρεκελεύετο καί μή νομίζειν, ὥσπερ ἐν τοῖς θεάτροις, διά τοῦτο οἴεσθαί τι πεπονθέναι, ἀλλ’ ἡσυχῇ καί κατά μικρόν ἀναμιμνήσκεσθαι καί λέγειν ὡς προείλετο**’’. (Αισχίνης, *Περί της Παραπρεσβείας*, 35). "(Ο Φίλιππος) τον προέτρεψε (τον Δημοσθένη) να μην χάνει το θάρρος του και να μην νομίζει, όπως στο θέατρο, ότι εξ αιτίας αυτού του γεγονότος έχει πάθει κάτι ανεπανόρθωτο, αλλά να θυμηθεί σιγά σιγά και λίγο λίγο και να συνεχίσει την ομιλία του, όπως την είχε προετοιμάσει".

Το ανωτέρω γεγονός συνέβη κατά την αποστολή της δεκαμελούς Αθηναϊκής πρεσβείας στον Φίλιππο, τον Μάρτιο 346 π.Χ., (ενδεκαμελούς μαζί με τον εκπρόσωπο των συμμάχων της), αποτελούμενης από τους Αισχίνη, Φιλοκράτη, Φρύνωνα, Δημοσθένη, Κτησιφώντα, Αριστόδημο, Κίμωνα, Δέρκυλο, Ιατροκλή, Ναυσικλή, και τον Αγλαοκρέοντα τον Τενέδιο ως εκπρόσωπο των συμμάχων της, προκειμένου να

συζητήσουν με τον Φίλιππο τους όρους της ειρήνης. Ο Δημοσθένης μόλις άρχισε τον πρόλογό του λέγοντας κάτι ακαθόριστο και τελείως άψυχο, από τον φόβο του, προχωρώντας λίγο στο θέμα, έχασε τα λόγια του ενώπιον του Φιλίππου, εσιώπησε ξαφνικά, τα έχασε και τελικώς σταμάτησε εντελώς να ομιλεί.

Ο **Μακεδών Σταγειρίτης φιλόσοφος Αριστοτέλης**, το καθολικότερον πνεύμα της παγκοσμίου Ιστορίας, έχει γράψει επιστολές προς τον βασιλιά της Μακεδονίας Φίλιππο Β΄. Σε μία επιστολή του που στέλνει στον Φίλιππο αναφέρει:

''**Φιλίππῳ.**

Οἱ τὰς ἡγεμονίας ἀναλαμβάνοντες πρὸς εὐεργεσίαν τῶν ἀρχομένων οὐχ ὑπὸ τῆς τύχης ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὑπὸ τῆς φύσεως προηγμένοι τὰς ἀρχὰς ἐμπιστεύονται, αἳ μεταπίπτειν εἰώθασιν, ἀλλ᾽ ἐπὶ ταῖς ἀρεταῖς μέγα φρονοῦσιν εὖ καὶ σφόδρα σοφῶς πολιτευόμενοι. οὐδὲν γὰρ τῶν ἐν ἀνθρώποις βέβαιον, καὶ ἐχυρὸν οὐδ᾽ ὃ μέχρι τῆς ἑσπέρας ἥλιος τραχείᾳ ῥοπῇ συναλλοιοῖ καὶ μεταφέρει. ποικίλλουσα τοὺς βίους ἅπαντας καθάπερ τραγῳδίας ὑποκρίσει τοῖς ἡμετέροις κακοῖς ἡ τύχη μετασκευάζει, εἴπερ μὴ διεψεύσμεθα τῆς ἀληθείας, ὅτι τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ τῶν ἐκ γῆς φυομένων ἕκαστα, καὶ τοὺς ἄνδρας ἀνθεῖν ποτὲ συμβαίνει καὶ τὰς ἀκμὰς ἐν χρόνοις τισὶν ἀναλαμβανομένους πολὺ τῶν ἄλλων διαφέρειν. διὸ πειρῶ μήτε τῆς Ἑλλάδος τυραννικώτερον προΐστασθαι μήτε τοῖς ῥήμασι σοβαρώτερον· τὸ μὲν γὰρ προπετείας ἐστὶ σημεῖον, τὸ δὲ ὁμολογουμένης ἀβουλίας τεκμήριον. δεῖ γὰρ τοὺς νοῦν ἔχοντας τῶν δυναστευόντων μὴ διὰ τὰς ἀρχὰς ἀλλὰ διὰ τῶν ἀρχῶν θαυμάζεσθαι, ἵνα τῆς τύχης μεταπεσούσης τῶν αὐτῶν ἐγκωμίων ἀξιῶνται. τὰ δ᾽ ἄλλα εὖ πρᾶττε, ψυχὴν πρὸς φιλοσοφίαν σῶμα δὲ πρὸς ὑγίειαν ἄγων, καὶ ἐπιμελούμενος''. (ARISTOTELIS, MECHANIKA PROBLEMATA, DE LINEIS INSECABILIBUS. FRAGMENTA, ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΙΝΕΣ. Σελίς 262-3. LIPSIAE. SUMTIBUS ET TYPIS CAR. TAUCHNITII. 1832).

''**Στον Φίλιππο** (να χαίρει)

Όσοι αναλαμβάνουν να είναι ηγεμόνες με σκοπό να ευεργετούν τους υπηκόους, δεν ασκούν την εξουσία, η οποία συνήθως είναι ευμετάβλητη, έχοντας αναδειχθεί σε αυτήν ούτε από την τύχη ούτε από τη φύση, αλλά αναδεικνύονται από τις αρετές τους, πολιτευόμενοι καλά και με πολύ σοφία. Γιατί τίποτα στους ανθρώπους δεν είναι βέβαιο και σίγουρο, ούτε αυτό το οποίο ο ήλιος μέχρι το βράδυ με έντονη επίδραση διαφοροποιεί και μεταφέρει (δηλαδή το φως). Η τύχη μετατρέπει όλους τους βίους, διακοσμώντας τους με τις δικές μας συμφορές, όπως ακριβώς συμβαίνει στην παράσταση της τραγωδίας και, αν δεν απατώμεθα, συμβαίνει οι άνδρες να ανθούν κάποτε με τον ίδιο τρόπο που φυτρώνει από τη φύση κάθε φυτό και να διαφέρουν κάποτε πολύ από τους άλλους, όταν φθάσουν στην ακμή τους. Γι᾽ αυτό προσπάθησε να μην είσαι αρχηγός της Ελλάδας με τυραννικό τρόπο ούτε να χρησιμοποιείς αλαζονικά λόγια, γιατί το ένα από αυτά είναι σημάδι θρασύτητας, ενώ το άλλο ομολογουμένως είναι απόδειξη απερισκεψίας. Πρέπει λοιπόν οι νουνεχείς δυνάστες να θαυμάζονται από τους υπηκόους όχι εξαιτίας της εξουσίας, αλλά μέσω της άσκησης της εξουσίας, ώστε, σε περίπτωση αλλαγής της τύχης τους, να απολαμβάνουν τα ίδια εγκώμια. Ως προς τα άλλα να ευτυχείς, οδηγώντας και φροντίζοντας την ψυχή σου προς τη φιλοσοφία και το σώμα σου προς την υγεία''.

Σε άλλη επιστολή που ο Αριστοτέλης στέλνει στον Φίλιππο, του γράφει:

''**Φιλίππῳ.**

Οἱ πολλοὶ τῶν φιλοσόφων τὴν εὐεργεσίαν θεῷ ἰσόμοιρον παρεσκεύασαν· ὡς γὰρ ἁπλῶς εἰπεῖν χάριτος δόσις καὶ ἀμοιβὴ συνέχει τοὺς τῶν ἀνθρώπων βίους, τῶν μὲν διδόντων, τῶν δὲ λαμβανόντων, τῶν δ᾽ αὖ πάλιν ἀνταποδιδόντων. διὸ καλὸν καὶ δίκαιόν

ἐστι πάντας μὲν τοὺς ἀναξίως ἀτυχοῦντας ἐλεεῖν· οἶκτος μὲν γὰρ ἡμέρου ψυχῆς ἐστὶ σημεῖον, χαλεπότης δὲ ἀπαιδεύτου· αἰσχρὸν γὰρ καὶ σχέτλιον ἀρετὴν ἀτυχοῦσαν περιορᾶν. ὅθεν ἐπαινῶ καὶ τὸν ἡμέτερον γνώριμον Θεόφραστον λέγοντα τὴν χάριν ἀμεταμέλητον εἶναι καὶ καλὸν καρπὸν φέρειν τὸν παρὰ τῶν εὖ παθόντων ἔπαινον. διόπερ δεῖ τοὺς νοῦν ἔχοντας τῶν ἀνθρώπων εἰς πολλοὺς αὐτὴν κατατίθεσθαι, νομίζοντας χωρὶς τῆς εὐφημίας ἔρανόν τινα τοῦτον αὐτοῖς ὑπάρξειν ἐν ταῖς μεταβολαῖς τῶν πραγμάτων, καὶ εἴγε μὴ πάντας, ἀλλ᾽ ἕνα τινὰ τῶν εὐεργετηθέντων ἀποδώσειν τὴν χάριν. ὅθεν πειρῶ πρόθυμος μὲν εἶναι ταῖς εὐεργεσίαις, ἔποχος δὲ τοῖς θυμοῖς· τὸ μὲν γὰρ βασιλικόν τε καὶ ἥμερον, τὸ δὲ βάρβαρόν τε καὶ στυγητόν. τὰ δ᾽ ἄλλα καθὼς ἂν δοκιμάζῃς πρᾶττε μὴ παρορῶν τὰς λυσιτελεῖς ψήφους''. (ARISTOTELIS, MECHANIKA PROBLEMATA, ... ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΙΝΕΣ. Σελίς 263-4. LIPSIAE. SUMTIBUS ET TYPIS CAR. TAUCHNITII. 1832).

''**Στον Φίλιππο** (να χαίρει)

Οι πολλοί από τους φιλόσοφους έκαναν την ευεργεσία να έχει την ίδια αξία με τον θεό. Για να το πω απλά, τους βίους των ανθρώπων συγκρατεί η προσφορά χάριτος και η αμοιβή, αφού άλλοι από αυτούς προφέρουν χάρη και άλλοι από αυτούς λαμβάνουν αμοιβή, ενώ οι υπόλοιποι πάλι ανταποδίδουν (τη χάρη και την αμοιβή). Γι' αυτό τον λόγο είναι καλό και δίκαιο να ελεούμε όλους αυτούς οι οποίοι δυστυχούν χωρίς να το αξίζουν, γιατί ο οίκτος είναι ένα σημάδι καλλιεργημένης ψυχής, ενώ η σκληρότητα ακαλλιέργητης. Είναι άσχημο πράγμα και σκληρό να παραβλέπουμε την αρετή, όταν βρίσκεται σε ατυχία. Γι' αυτό επαινώ και τον δικό μας γνωστό, Θεόφραστο, που λέει ότι με την ευγνωμοσύνη δεν μετανιώνει κανείς και ότι αυτή φέρνει ως καλό καρπό τον έπαινο των ευεργετημένων. Γι' αυτό πρέπει οι νουνεχείς άνθρωποι να δείχνουν χάρη σε πολλούς με την πεποίθηση, ότι, ανεξάρτητα από την υστεροφημία που θα επιτύχουν, θα έχουν αυτοί και κάποια βοήθεια όταν αλλάξουν τα πράγματα και ίσως όχι όλοι, αλλά ένας από τους ευεργετημένους θα του ανταποδώσει τη χάρη. Για τον λόγο αυτό προσπάθησε να είσαι πρόθυμος στις ευεργεσίες και εγκρατής στους θυμούς σου, γιατί το ένα ταιριάζει σε βασιλιά και είναι χαρακτηριστικό μορφωμένου ανθρώπου, ενώ το άλλο είναι χαρακτηριστικό βαρβάρου ανθρώπου και μισητό. Τα άλλα να τα κάνεις μετά από κατάλληλη κρίση, χωρίς να παραβλέπεις τις συμφέρουσες αποφάσεις''.

Σε άλλη επιστολή που ο Αριστοτέλης στέλνει στον Φίλιππο, του γράφει:

''**Φιλίππῳ.**

Οἱ διάραντες τῶν βασιλέων ἐπὶ φρονήσει καὶ ταῖς ὑπεροχαῖς τῶν ἄστρων ψαύσαντες εὐεργετοῦσιν οὐδὲ πρὸς τοὺς αὐτοὺς πολιτευόμενοι καιρούς, ἀλλὰ καὶ θεωροῦντες τὸ τῆς τύχης ἄστατον θησαυρίζουσι τὴν χάριν πρὸς ἑκάτερα, ἐν μὲν ταῖς εὐπραγίαις τιμῆς βουλόμενοι μεταλαμβάνειν (τιμὴ γὰρ οἰκεῖον ἀρετῆς ἐστίν), ἐν δὲ τοῖς συμπτώμασι βοηθείας· αἱ γὰρ συμφοραὶ τἀναγκαῖα κρίνουσι τῶν καλῶν πρότερα. σαφέστατος γὰρ εὐνοίας ἔλεγχος ὁ τῆς τύχης καιρός· ἀπαιτεῖ γὰρ οὐ λόγους ἀλλὰ πράξεις δεόντως, ἡ γὰρ τῶν εὐνοούντων ὄψις ὥσπερ ἐν πελάγει χειμαζομένῳ παρεφάνη γῆ. πᾶσα γὰρ ὡς ἔοικεν ἐν ἐρήμῳ πεσοῦσα τύχη σκοπὸς ἀληθῶς ἔκκειται τοῖς πολεμεῖν ἢ ἀδικεῖν ἢ συκοφαντεῖν αἱρουμένοις, μόνη δ᾽ ἡ τῶν σπουδαίων διαγωγὴ τὸ τῆς τύχης εὐκίνητον οὐκ ἀπαρνεῖται, φέρουσα δ᾽ εὐλόγως πᾶν τὸ προσπῖπτον ἐκ τῶν κατὰ Πλάτωνα κρειττόνων εὖ διατίθεται. διὸ καὶ τὴν ταχυτῆτα τῶν πραγμάτων εὐλαβοῦ καὶ τὸν κύκλον τῆς μεταπτώσεως τήρει καὶ τὰς ἐν τῷ ζῆν ψήφους λογίζου· πολλὰ γὰρ ἡ ταὐτομάτου φορὰ κομίζει τῷ βίῳ καὶ ῥοπὰς αὐτονόμους ποιεῖ. τοῖς μὲν ἀγνοοῦσι μετάνοιαν δίδου, τοῖς δ᾽ εὐνοοῦσι τὰς χάριτας προχείρους νέμε· ταῦτα γὰρ πράττων οὐχ ἅπαξ ἀλλὰ δι᾽ ὅλου συντηρῶν ἀσφαλέστατα καὶ ἀκίνδυνα τὰ τῆς ἡγεμονίας ἕξεις μέλαθρα. ὡς μὲν ὑπὲρ

μεγάλων ὀλίγα, ὡς δὲ πρὸς σέ, πάντα σχεδὸν εἴρηται''. (ARISTOTELIS, MECHANIKA PROBLEMATA, ...ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΙΝΕΣ. Σελίς 264-5. LIPSIAE. SUMTIBUS ET TYPIS CAR. TAUCHNITII. 1832).

''**Στον Φίλιππο** (να χαίρει)

Όσοι από τους βασιλείς διακρίθηκαν για τη φρόνησή τους και που ακούμπησαν με την υπεροχή τους τα αστέρια, ασκούν ευεργεσία, χωρίς να πολιτεύονται στους ίδιους καιρούς, αλλά, βλέποντας τον άστατο χαρακτήρα της τύχης, αποθησαυρίζουν τη χάρη και στις δυο περιπτώσεις, δηλαδή, επιθυμώντας να απολαμβάνουν, στις περιπτώσεις ευτυχίας τιμή (γιατί η τιμή είναι γνώρισμα της αρετής), ενώ, στις περιπτώσεις ατυχίας, βοήθεια. Γιατί οι συμφορές κατατάσσουν σε ανώτερο επίπεδο αυτά που είναι αναγκαία από αυτά που είναι ωραία και η σαφέστερη απόδειξη της εύνοιας είναι η ευκαιρία που παρουσιάζεται με την τύχη. Αυτή λοιπόν απαιτεί, όχι λόγια, αλλά πράξεις κατάλληλες, γιατί η όψη αυτών που ευνοούν μοιάζει με τη γη που φαίνεται σε ένα τρικυμισμένο πέλαγος, γιατί, όπως φαίνεται, κάθε τυχαίο περιστατικό που εμφανίζεται στην έρημο, παρουσιάζεται ως σκοπός σε αυτούς που προτιμούν να πολεμούν, παρά να αδικούν ή να συκοφαντούν. Και μόνη η άσκηση των σοβαρών πραγμάτων δεν αναιρεί το ευμετάβολο της τύχης, ενώ, υπομένοντας με τη λογική, οτιδήποτε έρχεται από όσα ο Πλάτωνας θεωρεί σημαντικά, αντιμετωπίζεται η κατάσταση ορθά. Γι' αυτό τον λόγο να φοβάσαι την ταχύτητα με την οποία κινούνται τα πράγματα και πρόσεχε τον κύκλο των μεταβολών και υπολόγιζε τις αποφάσεις στη ζωή σου. Γιατί πολλά κακά φέρνει στον βίο η απροσδόκητη ροπή και κάνει τροπές αυτοδύναμες. Σε αυτούς που αγνοούν να δίνεις μετάνοια. Σε αυτούς που είναι ευνοϊκοί σε εσένα να τους απονέμεις εύκολα ευγνωμοσύνη. Έτσι λοιπόν ενεργώντας, όχι μια φορά, αλλά τηρώντας αυτά σ ολόκληρη τη ζωή σου, θα εξασφαλίσεις τα ανάκτορα της ηγεμονίας σου ακίνδυνα. Όσον αφορά στα μεγάλα ζητήματα σου είπα λίγα, όσον αφορά όμως σε εσένα σου είπα τα πάντα''.

Ο **Ρωμαίος πραίτωρ, συγγραφέας, φιλόσοφος και γραμματικός Αύλος Γέλλιος**, AULUS GELLIUS (125-180), στο έργο του *Αττικαί Νύκτες,* 9.3.4, αναφέρει την επιστολή του τιτάνος βασιλιά Φιλίππου Β', προς τον φιλόσοφο Αριστοτέλη, με την οποία ο Φίλιππος τον ενημερώνει για τη γέννηση του υιού του Αλεξάνδρου. (AULUS GELLIUS, *NOCTES ATTICAE*, IX.III.IV), (ARISTOTELIS, MECHANIKA PROBLEMATA, ...ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΙΝΕΣ. Σελίς 266. LIPSIAE. SUMTIBUS ET TYPIS CAR. TAUCHNITII. 1832). Ο **Γέλλιος** αφού αναγράψει την επιστολή μεταφρασμένη στη Λατινική, αναφέρει στη συνέχεια και την επιστολή όπως ήταν γραμμένη στην Ελληνική γλώσσα, αλλά με Λατινικούς χαρακτήρες, όπως αναφέρονται κατωτέρω: **Αλλά τα ίδια τα λόγια του Φιλίππου είναι αυτά**. Ipsius autem Philippi verba haec sunt: Philippos Aristotelei chairein. Isthi moi gegonota hyion. Pollen oun tois theois echo charin, ...

''**Φίλιππος Ἀριστοτέλει χαίρειν**.

Ἴσθι μοι γεγονότα υἱόν. Πολλὴν οὖν τοῖς θεοῖς ἔχω χάριν, οὐχ οὕτως ἐπὶ τῇ γενέσει τοῦ παιδός, ὡς ἐπὶ τῷ κατὰ σὴν ἡλικίαν αὐτὸν γεγονέναι· ἐλπίζω γάρ αὐτὸν ὑπὸ σοῦ τραφέντα καὶ παιδευθέντα ἄξιον ἔσεσθαι καὶ ἡμῶν καὶ τῆς τῶν πραγμάτων διαδοχῆς''.

Σε σημερινή απόδοση η ανωτέρω επιστολή έχει ως εξής: ''**Ο Φίλιππος στον Αριστοτέλη (εύχεται) να χαίρει**. Μάθε ότι γεννήθηκε ο υιός μου. Οφείλω πολλή μεγάλη χάρη στους θεούς, όχι τόσο για τη γέννηση του παιδιού μου, όσο διότι αυτό γεννήθηκε επί των ημερών σου. Διότι ελπίζω ότι αυτός, αφού θα ανατραφεί και θα εκπαιδευθεί από εσένα, θα καταστεί άξιος και εμού και της διαδοχής (στον θρόνο)''.

Ο Μέγας Αλέξανδρος γεννήθηκε στις 6 του Μακεδονικού μηνός Λώου, του Εκατομβαιώνος για τους Αθηναίους, του 356 π.Χ. ‘’Ἐγεννήθη δ’ οὖν Ἀλέξανδρος ἰσταμένου μηνὸς Ἑκατομβαιῶνος, ὃν Μακεδόνες Λῷον καλοῦσιν, ἕκτῃ, καθ’ ἣν ἡμέραν ὁ τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος ἐνεπρήσθη νεώς·’’. (Πλούτ., *Αλέξανδρος*, 3).

Ο **Αύλος Γέλλιος** αναφέρει: *Epistula Philippi regis ad Aristotelem philosophum super Alexandro recens nato.*

"**Philippus Aristoteli salutem dicit**.

Filium mihi genitum scito. Quod equidem dis habeo gratiam, non proinde quia natus est, quam pro eo, quod eum nasci contigit temporibus vitae tuae. Spero enim fore, ut eductus eruditusque a te dignus exsistat et nobis et rerum istarum susceptione.

Ipsius autem Philippi verba haec sunt:

Philippos Aristotelei chairein.

Isthi moi gegonota hyion. Pollen oun tois theois echo charin, ouch houtos epi tei genesei tou paidos, hos epi toi kata ten sen helikian auton gegonenai; elpizo gar auton hypo sou traphenta kai paideuthenta axion esesthai kai hemon kai tes ton pragmaton diadoches’’.

Σε Αγγλική απόδοση η ανωτέρω επιστολή έχει ως εξής:

"**Philip to Aristotle, Greeting**.

Know that a son is born to me. For this indeed I thank the gods, not so much because he is born, as because it is his good fortune to be born during your lifetime. For I hope that as a result of your training and instruction he will prove worthy of us and of succeeding to our kingdom".

Εάν κάνουμε Γραμματική αναγνώριση των λέξεων της πρώτης πρότασης της επιστολής του Φιλίππου (Ἴσθι μοι γεγονότα υἱόν) διαπιστώνουμε ότι η λέξη **ἴσθι**, είναι δεύτερο πρόσωπο, Ενικού Αριθμού, Εγκλίσεως Προστακτικής (- , ἴσθι, ἴστω, - , ἴστε, ἴστων), Χρόνου Ενεστώτος, του ρήματος οἶδα, που σημαίνει γνωρίζω. Η λέξη **μοι** είναι η Προσωπική Αντωνυμία (ἐγὼ, σύ, αὐτός), στο πρώτο πρόσωπο, Ενικού Αριθμού, σε Πτώση Δοτική, στον δεύτερο τύπο της (ο πρώτος τύπος κάνει ἐμοί). Η λέξη **γεγονότα** είναι Μετοχή Παρακειμένου (γέγονα) του ρήματος γίγνομαι. Η λέξη **υἱόν** είναι Αιτιατική Πτώση Ενικού Αριθμού της λέξης υἱός. Όλες οι ανωτέρω είναι Ελληνίδες λέξεις και απαντούν στον Όμηρο. (Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε **οἶδα** κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν· *Ιλιάς*, Δ163), (ὅρκια δὲ Ζεὺς **ἴστω** ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης. *Ιλιάς*, Η411), (**ἴστω** νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθε. Ιλιάς, Ο36), (**ἴστε** γὰρ ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι· *Ιλιάς*, Ψ276), (ταύρων ἠδ’ αἰγῶν, τὸ δέ **μοι** κρήηνον ἐέλδωρ· Ιλιάς, Α41), (ἀμφέχανε στυγερή, ἥ περ λάχε **γιγνόμενόν** περ· *Ιλιάς*, Ψ79), (ἀζόμενοι Διὸς **υἱὸν** ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα. *Ιλιάς*, Α21). Δηλαδή ο γίγας Φίλιππος ομιλεί και γράφει στη Μακεδονική γλώσσα του, την Ελληνική δηλαδή, την υπέροχη θεϊκή γλώσσα του Ομήρου.

Εάν τώρα κάποιος Σκοπιανός ή κάποιος πανύβλαξ, αναλφάβητος, αγράμματος, αμαθής, απολιθωμένος Έλληνας προοδευτικάριος σας πει ότι ο Όμηρος και ο Φίλιππος ομιλούν Βουλγαροσερβικά, ή ότι οι Σκοπιανοί ομιλούν Μακεδονικά, τότε αγαπητέ αναγνώστη, ως καλός άνθρωπος και καλός χριστιανός που είστε, οφείλετε να τον βοηθήσετε και να τον πάτε σε κάποιον καλό ιατρό ο οποίος βοηθεί πνευματικώς αναπήρους, καθυστερημένους, πανηλιθίους.

Ο **Αύλος Γέλλιος**, σχετικώς με τη λαμπρή προσωπικότητα του Φιλίππου Β’ αναφέρει ότι, ‘’ο Φίλιππος, μολονότι ήταν συνεχώς απασχολημένος με τα πολεμικά έργα και τους πολεμικούς θριάμβους, παρ’ όλ’ αυτά ποτέ δεν ήταν ξένος προς τις Μούσες και

την επιδίωξη του πολιτισμού. Οι ενέργειές του και τα λόγια του ποτέ δεν υπολείποντο γοητείας και εκλεπτυσμού. **Οι συλλογές των επιστολών του που κυκλοφορούν βρίθουν καλαισθησίας, χάριτος και σοφίας όπως π.χ. αυτή στην οποία ανεκοίνωσε στον φιλόσοφο Αριστοτέλη τη γέννηση του υιού του**''. ''is Philippus, cum in omni fere tempore negotiis belli victoriisque adfectus exercitusque esset, a liberali tamen Musa et a studiis humanitatis numquam afuit, quin lepide comiterque pleraque et faceret et diceret. Feruntur adeo libri epistularum eius munditiae et venustatis et prudentiae plenarum, velut sunt illae litterae, quibus Aristoteli philosopho natum esse sibi Alexandrum nuntiavit''. (AULUS GELLIUS, *NOCTES ATTICAE*, IX.III. II-III).

Ο Μακεδών Σταγειρίτης φιλόσοφος Αριστοτέλης γράφει επιστολή στον επίσης Μακεδόνα Πελλαίο Αλέξανδρο Γ΄ τον Μέγα στην οποία αναφέρει:

''**Ἀλεξάνδρῳ.**

Ἀπορῶ τίνων ἢ ποίων ἀρχή με λάβῃ πρός σε· ἐφ᾽ ἃ γὰρ ἂν ἐπισκοπῶν ἐπιβάλω τὴν διάνοιαν, πάντα μοι φαίνεται μεγάλα καὶ θαυμαστά, καὶ λήθης οὐδὲν ἄξιον ὁρῶ, μνήμης δὲ οἰκεῖα καὶ προτρέψεως. ὧν οὐδὲν οὐδεὶς ἀμαυρώσει χρόνος· αἱ γὰρ καλαὶ τῶν διδασκάλων παραινέσεις καὶ προτρέψεις θεατὴν ἔχουσι τὸν αἰῶνα. Διὸ πειρῶ τὴν ἀρχὴν μὴ εἰς ὕβριν ἀλλ᾽ εἰς εὐεργεσίαν κατατίθεσθαι, ἧς οὐδὲν μεῖζον τῶν ἐν βίῳ ὑπάρχειν πέφυκε. Διὸ καὶ τὸ θνητὸν τῆς φύσεως πολλάκις ὑπὸ τοῦ χρεὼν διαλυόμενον ἄφθαρτον διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἔργων κέκτηται τὴν μνήμην. Τούτων οὖν τὴν ἔννοιαν ἔχε· οὐ γὰρ ἀλόγως ἠνέχθης ὡς ἔνιοι, οἳ ἀτόπως καὶ τὰς γνώμας διετέθησαν. Σοὶ καὶ γένος ἔντιμον καὶ βασιλεία πατρῷος καὶ παιδεία βέβαιος καὶ δόξα περίβλεπτος, καὶ ὅσον ταῖς ἀφορμαῖς τῆς τύχης διαφέρεις, τοσοῦτον καὶ ταῖς ἀρεταῖς τῶν καλῶν πρωτεύειν σε δεῖ. Τὰ δ᾽ ἄλλα πρᾶττε μὲν τὰ συμφέροντα, ἐπιτέλει δὲ τὰ δόξαντα''. (ARISTOTELIS, MECHANIKA PROBLEMATA, ...ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΙΝΕΣ. Σελίς 265. LIPSIAE. SUMTIBUS ET TYPIS CAR. TAUCHNITII. 1832).

''**Στον Αλέξανδρο** (να χαίρει)

Απορώ με ποιά θέματα να αρχίσω απέναντί σου, γιατί σε όσα μετά από εξέταση στρέψω τη σκέψη μου, όλα μου φαίνονται μεγάλα και θαυμαστά και δεν βλέπω κανένα που να αξίζει να ξεχάσω, αντίθετα, να μνημονεύσω και να προτρέψω. Από αυτά κανένας χρόνος δεν θα τα αμαυρώσει, γιατί οι καλές συμβουλές και προτροπές των δασκάλων έχουν θεατή τον χρόνο. Γι᾽ αυτό να προσπαθείς να ασκείς την ηγεμονία, όχι με σκοπό την αλαζονεία, αλλά με σκοπό την ευεργεσία, από την οποία τίποτα δεν έχει γεννηθεί από τη φύση του να είναι μεγαλύτερο από όσα έχουμε στη ζωή. Γι᾽ αυτό και η θνητή φύση μας, μολονότι αναγκαία διαλύεται, αποκτά άφθαρτη μνήμη, εξαιτίας του μεγέθους των έργων. Αυτά να τα έχεις στον νου σου. Γιατί δεν συμπεριφέρθηκες απερίσκεπτα, όπως μερικοί, οι οποίοι πήραν αταίριαστες αποφάσεις. Σε εσένα και το γένος είναι ευγενικό και η βασιλεία σου έχει δοθεί από τον πατέρα σου και η παιδεία σου είναι βέβαιη και η δόξα σου είναι αξιοζήλευτη και όσο εσύ υπερέχεις λόγω της εύνοιας της τύχης έτσι και εσύ πρέπει να είσαι πρώτος ανάμεσα στους ενάρετους εξαιτίας των αρετών σου. Ως προς τα άλλα θέματα να κάνεις αυτά που σε συμφέρουν, να εκτελείς όμως αυτά που αποφασίζεις''.

Όταν ο Μέγας Αλέξανδρος πληροφορήθηκε ότι ο Αριστοτέλης είχε εκδόσει κάποιους από τους λεγόμενους ακροατικούς λόγους, δυσφορών, έστειλε επιστολή στον Αριστοτέλη, της οποίας μάλιστα υπήρχε αντίγραφο, όπως λέει ο Πλούταρχος. ''καὶ πυθόμενος λόγους τινὰς ἐν βιβλίοις περὶ τούτων ὑπ᾽ Ἀριστοτέλους ἐκδεδόσθαι, γράφει

πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ φιλοσοφίας παρρησιαζόμενος ἐπιστολήν, **ἧς ἀντίγραφόν ἐστιν**·'' (Πλούταρχος, *Αλέξανδρος*, 7).

'' **Ἀλέξανδρος Ἀριστοτέλει εὖ πράττειν.**

Οὐκ ὀρθῶς ἐποίησας ἐκδοὺς τοὺς ἀκροατικοὺς τῶν λόγων· τίνι γὰρ δὴ διοίσομεν ἡμεῖς τῶν ἄλλων, εἰ καθ' οὓς ἐπαιδεύθημεν λόγους, οὗτοι πάντων ἔσονται κοινοί; Ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἂν ταῖς περὶ τὰ ἄριστα ἐμπειρίαις ἢ ταῖς δυνάμεσι διαφέρειν. Ἔρρωσο''. (Πλούτ., *Αλέξανδρος*, 7).

''**Ο Αλέξανδρος στον Αριστοτέλη να ευτυχεί.**

Δεν έπραξες καλώς που εξέδωσες τους ακροατικούς λόγους. Διότι σε τι θα διαφέρουμε εμείς από άλλους, εάν οι λόγοι με τους οποίους εκπαιδευθήκαμε θα γίνουν κοινοί σε όλους; Εγώ θα ήθελα να διαφέρω ως προς τις εμπειρίες για τα άριστα παρά ως προς τη δύναμη. Υγίαινε''.

Ο **Αύλος Γέλλιος** αναφέρει και αυτός την επιστολή του Μεγάλου Αλεξάνδρου στον Αριστοτέλη σχετικώς με την έκδοση των ακροατικών λόγων. Αναφέρει επίσης και την απάντηση του Αριστοτέλους. Ο **Γέλλιος** αναφέρει τις επιστολές όπως ήταν γραμμένες στην Ελληνική γλώσσα, αλλά τις αποδίδει με Λατινικούς χαρακτήρες.

''**Alexandros Aristotelei eu prattein.**

Ouk orthos epoiesas ekdous tous akroatikous ton logon. Tini gar de dioisomen hmeis ton allon, ei kath' hous epaideuthemen logous, houtoi panton esontai koinoi? Ego de bouloimen an tais peri ta arista empeiriais e tais dynamesin diapherein. Erroso''. (AULUS GELLIUS, *NOCTES ATTICAE*, XX.V.XI).

Ο Αριστοτέλης απήντησε στον Μέγα Αλέξανδρο, απολογούμενος, ως εξής:

'' **Ἀριστοτέλης βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ εὖ πράττειν.**

Ἔγραψάς μοι περὶ τῶν ἀκροαματικῶν λόγων οἰόμενος δεῖν αὐτοὺς φυλάττειν ἐν ἀπορρήτοις. Ἴσθι οὖν αὐτοὺς καὶ ἐκδεδομένους καὶ μὴ ἐκδεδομένους· ξυνετοὶ γάρ εἰσι μόνοις τοῖς ἡμῶν ἀκούσασιν. Ἔρρωσο, Ἀλέξανδρε βασιλεῦ''. (Αύλος Γέλλιος, *Αττικαί Νύκτες*, 20.5.12) και (ARISTOTELIS, MECHANIKA PROBLEMATA, ... ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΙΝΕΣ. Σελίς 266-7. LIPSIAE. SUMTIBUS ET TYPIS CAR. TAUCHNITII. 1832).

''**Aristoteles basilei Alexandroi eu prattein.**

Egrapsas moi peri ton akroatikon logon oiomenos dein autous phylattein en aporrhetois. Isthi oun autous kai ekdedomenous kai me ekdedomenous; xynetoi gar eisin monois tois hemon akousasin. Errhoso, Alexandre basileu''. (AULUS GELLIUS, *NOCTES ATTICAE*, XX.V.XII).

''**Ο Αριστοτέλης στον βασιλιά Αλέξανδρο να ευτυχεί.**

Μου έστειλες επιστολή σχετικώς με τους ακροαματικούς (ακροατικούς) λόγους, έχοντας τη γνώμη αυτοί να παραμείνουν απόρρητοι. Μάθε λοιπόν ότι αυτοί και έχουν εκδοθεί και δεν έχουν εκδοθεί, διότι είναι κατανοητοί μόνον σε όσους από εμάς τους άκουσαν. Υγίαινε βασιλιά Αλέξανδρε''.

Ο **Γέλλιος** αναφέρει ακόμη ότι **υπήρχαν αντίγραφα των δύο αυτών επιστολών**, τα οποία αυτός έχει προσθέσει από το βιβλίο του φιλοσόφου Ανδρονίκου (Ρόδιος. Περίπου από το 65 έως το 50 π.Χ., ήταν διευθυντής της Περιπατητικής Σχολής). Προσθέτει επίσης, ότι ήταν ιδιαιτέρως γοητευμένος από το λεπτό νήμα της κομψής συντομίας στις επιστολές αμφοτέρων. ''Exempla utrarumque litterarum sumpta ex Andronici philosophi libro subdidi; amavi prosus in utriusque epistula brevitatis elegantissimae filum tenuissimum''. (Aulus Gellius, *Αττικαί Νύκτες*, 20.5.10).

Ο Αριστοτέλης έκανε δύο είδη διαλέξεων. ‘’Εξωτερικές’’ διαλέξεις και ‘’εσωτερικές’’ ή ‘’ακροατικές’’ διαλέξεις. Οι ‘’εξωτερικές’’ διαλέξεις έδιναν εκπαίδευση σε ρητορικές ασκήσεις, τη λογική επιδεξιότητα και τη γνωριμία με την πολιτική. Σε εκείνες που ελέγοντο ‘’ακροατικές’’ συνεζητείτο βαθύτερη και πλέον δυσνόητη φιλοσοφία η οποία εσχετίζετο με την ενατένιση της φύσεως των διαλεκτικών συζητήσεων. Στην πρακτική της ‘’ακροατικής’’ εκπαίδευσης ο Αριστοτέλης αφιέρωνε τις πρωινές ώρες στο Λύκειο, και δεν απεδέχετο κανέναν μαθητή σ’ αυτό, εάν προηγουμένως δεν είχε ελέγξει την ικανότητά του, τις βασικές του γνώσεις, τον ζήλο του και την αφιέρωσή του στη μελέτη. Αντιστοίχως, ο Αριστοτέλης έγραψε δύο είδη βιβλίων. ‘’Εξωτερικά’’ και ‘’Εσωτερικά’’ βιβλία. Αλλά το περιεχόμενο των ‘’Εσωτερικών’’ βιβλίων αρχικώς δεν προορίζετο καθόλου για δημοσίευση. Αποκαλούνται ακόμη ‘’ακροαματικά’’, ‘’προφορικά’’. Η επιστημονική διδασκαλία ήταν προφορική διδασκαλία, διότι η γραπτή διδασκαλία δεν μπορεί να παραμείνει κρυφή. Η αλήθεια δεν μπορεί και δεν πρέπει να δημοσιευθεί, π.χ. η αλήθεια σχετικώς με ανώτερα πράγματα. Αυτά που μπορούν να δημοσιευθούν, είναι πράγματα τα οποία είναι δημόσια από μόνα τους, ένδοξα, ηθικά, πολιτικά πράγματα.

Η αγάπη του Μεγάλου Αλεξάνδρου για την παιδεία και την φιλοσοφία δεν τον εγκατέλειψε ποτέ. Όπως αναφέρει ο Γέλλιος, ενώ κρατούσε σχεδόν όλη την Ασία σε κατάσταση πανικού με τα ανδραγαθήματά του και πίεζε σκληρά τον Δαρείο με τις επιθέσεις και τις νίκες του, πάραυτα, εις το μέσον τέτοιων επειγουσών υποθέσεων έστειλε την επιστολή στον Αριστοτέλη, για να διαμαρτυρηθεί για την έκδοση των ακροατικών βιβλίων. ‘’Eos libros generis "acroatici" cum in vulgus ab eo editos rex Alexander cognovisset atque ea tempestate armis exercitum omnem prope Asiam teneret regemque ipsum Darium proeliis et victoriis urgeret, in illis tamen tantis negotiis litteras ad Aristotelem misit non eum recte fecisse, quod disciplinas **acroaticas**, quibus ab eo ipse eruditus foret, libris foras editis involgasset’’. (Αύλος Γέλλιος, *Αττικαί Νύκτες*, 20.5.7).

Ο ίδιος ο Μέγας Αλέξανδρος είπε ότι στην εκστρατεία του τον συντρόφευαν ως εφόδιο η *Ιλιάς* και η *Οδύσσεια*, όπως το αναφέρει ο Πλούταρχος: ‘’Ἀλλὰ τοῖς μὲν γράφουσιν, ὡς Ἀλέξανδρος ἔφη ποτὲ τὴν *Ἰλιάδα* καὶ τὴν *Ὀδύσσειαν* ἀκολουθεῖν αὐτῷ τῆς στρατείας ἐφόδιον, πιστεύομεν, Ὅμηρον σεμνύνοντες· ἂν δέ τις φῇ τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειαν παραμύθια πόνου καὶ διατριβὴν ἔπεσθαι σχολῆς γλυκείας, ἐφόδιον δ’ ἀληθῶς γεγονέναι τὸν ἐκ φιλοσοφίας λόγον καὶ τοὺς περὶ ἀφοβίας καὶ ἀνδρείας ἔτι δὲ σωφροσύνης καὶ μεγαλοψυχίας ὑπομνηματισμούς, καταφρονοῦμεν·’’. (*Περί της Αλεξάνδρου Τύχης*, 4).

Ο Μέγας Αλέξανδρος ακόμη και κατά τη διάρκεια της εκστρατείας και των μαχών εδείκνυε την φιλομάθειά του. Όταν βρισκόταν στην Παρθυηνή, τη Σογδιανή (σήμερα Ουζμπεκιστάν), και τη Βακτριανή, (σήμερα Καζακστάν), παρήγγειλε στον Άρπαλο, τον θεματοφύλακά του στα Εκβάτανα, να του στείλει συγγράμματα Ελλήνων ιστορικών και ποιητών. Ο Μέγας Αλέξανδρος έλαβε έργα του ιστορικού Φιλίστου, (από τη Σικελία, ο οποίος υπηρέτησε στην αυλή των δύο Διονυσίων και έγραψε ‘’Ιστορία της Σικελίας’’), πολλές από τις τραγωδίες του Ευριπίδου, του Σοφοκλέους και του Αισχύλου και διθυράμβους του Τελέστου, (λυρικού ποιητού από τον Σελινούντα) και του Φιλοξένου (ποιητού διθυράμβων από τα Κύθηρα, 435-380 π.Χ., σύγχρονου του Διονυσίου του πρεσβύτερου. Κατά Σούδα, ο Φιλόξενος έγραψε 24 διθυράμβους). Ο Πλούταρχος αναφέρει σχετικώς με τα βιβλία που έλαβε ο Μέγας Αλέξανδρος: ‘’Τῶν δ’ ἄλλων βιβλίων οὐκ εὐπορῶν ἐν τοῖς ἄνω τόποις, Ἅρπαλον ἐκέλευσε πέμψαι, κἀκεῖνος ἔπεμψεν αὐτῷ

τάς τε Φιλίστου βίβλους καὶ τῶν Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους καὶ Αἰσχύλου τραγῳδιῶν συχνάς, καὶ Τελέστου καὶ Φιλοξένου διθυράμβους''. (*Αλέξανδρος*, 8).

Ο Μέγας Αλέξανδρος καμάρωνε πάρα πολύ διότι **ήξερε ολόκληρη την Ιλιάδα**, αλλά και επειδή εγνώριζε και **πολλά χωρία της Οδύσσειας**. ''ὁ δὲ Ἀλέξανδρος μέγιστον ἐφρόνει, ὅτι ἠπίστατο μὲν τὸ ἕτερον ποίημα ὅλον, τὴν *Ἰλιάδα*, πολλὰ δὲ καὶ τῆς *Ὀδυσσείας*''. (Δίων ο Προυσαεύς, *Περί Βασιλείας*, Δ'.39).

Ανωτέρω είδαμε τη γλώσσα στην οποία επικοινωνεί ο Αριστοτέλης με τον Φίλιππο και τον Αλέξανδρο. Όλοι αντιλαμβανόμαστε, βεβαίως, ότι αυτά που γράφει είναι Ελληνικά, Ελληνικότατα. Συνεπώς, ασφαλώς και βεβαίως δεν είναι Βουλγαροσερβικά Σκοπιανικά.

Ας δούμε τώρα τη γλώσσα στην οποία συνομιλούν ο βασιλιάς της Μακεδονίας Φίλιππος Β΄ με τον νεαρό υιό του Αλέξανδρο.

Το 344 π.Χ. στην Πέλλα την πρωτεύουσα της Μακεδονίας, συνομιλούν και μάλιστα κάπως έντονα δύο Μακεδόνες. Ο βασιλιάς Φίλιππος Β΄ και ο δωδεκαετής υιός του Αλέξανδρος, βασιλεύσας κατόπιν ως Αλέξανδρος Γ΄, ο μετέπειτα κοσμοκράτορας, περισσότερον γνωστός και αναγνωρισθείς από την Ιστορία ως Μέγας Αλέξανδρος.

Αλέξανδρος: "Οἷον ἵππον ἀπολλύουσι, δι' ἀπειρίαν καὶ μαλακίαν χρήσασθαι μὴ δυνάμενοι". (Πλούταρχος, *Αλέξανδρος*, 6). ''Τι άλογο χάνουν, επειδή δεν μπορούν να το τιθασσεύσουν λόγω απειρίας και νωθρότητος''.

Φίλιππος: "Ἐπιτιμᾷς σὺ πρεσβυτέροις ὥς τι πλέον αὐτὸς εἰδὼς ἢ μᾶλλον ἵππῳ χρήσασθαι δυνάμενος"; (Πλούταρχος, *Αλέξανδρος*, 6). ''Κατηγορείς εσύ τους μεγαλυτέρους σου, επειδή γνωρίζεις ο ίδιος κάτι περισσότερο ή επειδή μπορείς καλλίτερα να δαμάσεις το άλογο";

Αλέξανδρος: "Τούτῳ γοῦν χρησαίμην ἂν ἑτέρου βέλτιον". (Πλούταρχος, *Αλέξανδρος*, 6). ''Θα μπορούσα να το αντιμετωπίσω (χειριστώ) καλλίτερα από κάθε άλλον''.

Φίλιππος: "Ἂν δὲ μὴ χρήσῃ, τίνα δίκην τῆς προπετείας ὑφέξεις"; (Πλούταρχος, *Αλέξανδρος*, 6). ''Κι αν δεν τα καταφέρεις, τι θα χάσεις για τη θρασύτητά σου";

Αλέξανδρος: "Ἐγὼ νὴ Δί' ἀποτείσω τοῦ ἵππου τὴν τιμήν". (Πλούταρχος, *Αλέξανδρος*, 6). ''Εγώ μα τον Δία θα πληρώσω την αξία του αλόγου''.

Φίλιππος: "Ὦ παῖ ζήτει σεαυτῷ βασιλείαν ἴσην· Μακεδονία γάρ σ' οὐ χωρεῖ". (Πλούταρχος, *Αλέξανδρος*, 6). ''Παιδί μου, αναζήτησε βασιλεία ισάξιά σου· διότι η Μακεδονία δεν σε χωρεί''.

Την ανωτέρω στιχομυθία, η οποία σχετίζεται με την ίππευση του Βουκεφάλα από τον νεαρό Αλέξανδρο, την οφείλουμε στον ιστορικό Μαρσύα του Περιάνδρου, Μακεδόνα από την Πέλλα (356-294 π.Χ.), συνομήλικο του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ο οποίος έγραψε τα έργα: *Τα περί Αλέξανδρον* ή *Αλεξάνδρου αγωγή* σε πέντε βιβλία, και τα *Μακεδονικά*, όπου σε δέκα βιβλία εξιστορεί την Ιστορία των Μακεδόνων από τα μυθικά χρόνια έως το 331 π.Χ. Από τον Μαρσύα αρύσθη τη στιχομυθία ο Πλούταρχος. Δεν απαιτείται, ασφαλώς, ιδιαίτερη ευφυία για να αντιληφθεί κάποιος ότι οι δύο αυτοί τιτάνες, **οι μέγιστοι άνδρες του Ελληνισμού ομιλούν Ελληνικότατα και όχι βεβαίως τα Βουλγαροσερβικά τα οποία ομιλούν οι Σκοπιανοί**.

Από τους λόγους, τις συνομιλίες, τις επιστολές, τις διαταγές και τα λεχθέντα του Μεγάλου Αλεξάνδρου, αξίζει να αναφέρουμε την επιστολή του που αναγνώσθηκε στην Ολυμπία το 324 π.Χ. για την επιστροφή όλων των εξορίστων Ελλήνων στις πόλεις τους,

πλην των εναγών. Εναγής είναι αυτός που βαρύνεται με το μίασμα ενός άγους, κακουργήματος

‘’**βασιλεὺς Ἀλέξανδρος τοῖς ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων φυγάσι. Τοῦ μὲν φεύγειν ὑμᾶς οὐχ ἡμεῖς αἴτιοι γεγόναμεν, τοῦ δὲ κατελθεῖν εἰς τὰς ἰδίας πατρίδας ἡμεῖς ἐσόμεθα πλὴν τῶν ἐναγῶν. Γεγράφαμεν δὲ Ἀντιπάτρῳ περὶ τούτων, ὅπως τὰς μὴν βουλομένας τῶν πόλεων κατάγειν ἀναγκάσῃ’’.** (Διόδωρος, *Ιστορική Βιβλιοθήκη,* ΙΗ’.8.4). ‘’Ο βασιλιάς Αλέξανδρος προς τους εξορίστους από τις Ελληνικές πόλεις. Για την εξορία σας δεν είμαστε εμείς η αιτία, θα γίνουμε όμως η αιτία της επιστροφής σας στις πατρίδες σας, εκτός εκείνων που βαρύνονται με ανόσιο έγκλημα. Σχετική επιστολή στείλαμε και στον Αντίπατρο ώστε να αναγκάσει τις πόλεις που δεν θέλουν να δεχθούν την επιστροφή των εξορίστων’’.

Ο Μέγας Αλέξανδρος ολίγον πριν αποβιώσει θέλησε με πράξεις του να είναι ακόμη πιο ωφέλιμος για την Ελλάδα και τους Έλληνες. Γι’ αυτό απέστειλε στην Ολυμπία τον Νικάνορα τον Σταγειρίτη με επιστολή του, την οποία έπρεπε να αναγνώσει στο πλήθος που παρακολουθούσε τους Ολυμπιακούς Αγώνες, ο κήρυκας, ο οποίος ανεκοίνωνε τους νικητές και είχε νικήσει στον αγώνα Κηρύκων. ‘’**Ἀλέξανδρος γὰρ βραχεῖ χρόνῳ πρότερον τῆς τελευτῆς ἔκρινε κατάγειν ἅπαντας τοὺς ἐν ταῖς Ἑλληνίσι πόλεσι φυγάδας, ἅμα μὲν δόξης ἕνεκεν, ἅμα δὲ βουλόμενος ἔχειν ἐν ἑκάστῃ πόλει πολλοὺς ἰδίους ταῖς εὐνοίαις πρὸς τοὺς νεωτερισμοὺς καὶ τὰς ἀποστάσεις τῶν Ἑλλήνων. Διόπερ ὑπογύων ὄντων τῶν Ὀλυμπίων ἐξέπεμψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα Νικάνορα τὸν Σταγειρίτην, δοὺς ἐπιστολὴν περὶ τῆς καθόδου. Ταύτην δὲ προσέταξεν ἐν τῇ πανηγύρει διὰ τοῦ νικήσαντος κήρυκος ἀναγνωσθῆναι τοῖς πλήθεσι**ν’’. (*Ιστορική Βιβλιοθήκη,* ΙΗ’.8.2,3). ‘’Διότι ο Αλέξανδρος, λίγο πριν τον θάνατό του, απεφάσισε τη γενική επιστροφή των εξορίστων σ’ όλες τις Ελληνικές πόλεις, τόσο για τη δόξα, όσο και επειδή ήθελε να έχει σε κάθε πόλη πολλούς υποστηρικτές εναντίον τυχόν επαναστάσεων και αποστασιών των Ελλήνων. Για τον σκοπό αυτό με την επικείμενη έναρξη των Ολυμπιακών αγώνων έστειλε στην Ελλάδα τον Νικάνορα τον Σταγειρίτη, δίνοντάς του επιστολή του για την επάνοδο των εξορίστων (περί αμνηστίας) η οποία διέταξε να αναγνωσθεί κατά τον εορτασμό στο πλήθος από τον νικητή κήρυκα (τον κήρυκα ο οποίος είχε νικήσει στον αγώνα Κηρύκων)’’.

Το κείμενο της επιστολής-διαταγής του Μεγάλου Αλεξάνδρου, αφορούσε στην επάνοδο των πολιτικών εξορίστων στις πόλεις τους. Οι διάφορες πολιτικές φατρίες στις πόλεις-κράτη της Ελλάδος, όταν κατελάμβαναν την εξουσία, εξόριζαν τους αντιπάλους τους. Έτσι η Ελλάδα είχε γεμίσει από κύματα πολιτικών εξορίστων. Στην Ολυμπία ευρίσκοντο τότε άνω των είκοσι χιλιάδων Ελλήνων πολιτικών εξορίστων από διάφορες πόλεις, οι οποίοι άκουσαν με μεγάλη χαρά και απέδιδαν επαίνους για την ευεργεσία που τους εγίνετο.

Ο κήρυκας όντως ανέγνωσε την επιστολή την επιστολή του Μεγάλου Αλεξάνδρου. ‘’**κηρυχθέντων δὲ τούτων μεγάλῳ κρότῳ ἐπεσήμηνε τὸ πλῆθος. ἀποδεξάμενοι γὰρ οἱ κατὰ τὴν πανήγυριν τὴν χάριν τοῦ βασιλέως διὰ τὴν χαρὰν ἠμείβοντο τὴν εὐεργεσίαν τοῖς ἐπαίνοις. ἦσαν δ’ οἱ φυγάδες ἀπηντηκότες ἅπαντες ἐπὶ τὴν πανήγυριν, ὄντες πλείους τῶν δισμυρίων**’’. (*Ιστορική Βιβλιοθήκη,* ΙΗ’.8.5). ‘’Όταν ανακοινώθηκαν αυτά το πλήθος τα αποδέχθηκε με μεγάλες φωνές (ζωηρά χειροκροτήματα). Διότι οι ευρισκόμενοι στον εορτασμό απεδέχθησαν την παροχή που τους έκανε ο βασιλιάς και ένεκα της χαράς τους ανταπέδιδαν την ευεργασία με

επευφημίες. Στον εορτασμό είχαν συγκεντρωθεί όλοι οι εξόριστοι οι οποίοι ήσαν άνω των είκοσι χιλιάδων''.

Επίσης, ''**ὁ δὲ Ἀλέξανδρος τῶν Ὀλυμπίων ὄντων ἐκήρυξεν ἐν Ὀλυμπίᾳ τοὺς φυγάδας πάντας εἰς τὰς πατρίδας κατιέναι πλὴν τῶν ἱεροσύλων καὶ φονέων**.'' (*Ιστορική Βιβλιοθήκη,* ΙΖ'.17.109.1). (Ο Αγώνας Κηρύκων είσήχθη το 396 π.Χ., στην 96η Ολυμπιάδα και νικητής ήταν ο Κράτης από την Ηλεία. Στους Ολυμπιακούς αγώνες του 324 π.Χ. αναφέρεται Αγώνας Σαλπιγκτών στον οποίο νίκησε ο Ηρόδωρος από τα Μέγαρα).

Η **Σλαβική Βουλγαροσερβική γλώσσα των Σκοπιανών**, δεν έχει καμμία απολύτως σχέση με τη θεϊκή Ελληνική γλώσσα των Μακεδόνων. Η γλώσσα των Σκοπιανών είναι μια **Βουλγαροσερβική** διάλεκτος. Οι λέξεις του λεξιλογίου των είναι, φυσικά, σλαβικές λέξεις, Σερβικές, Βουλγαρικές, Ρωσικές κτλ. Οι κατωτέρω λέξεις π.χ. **τις οποίες χρησιμοποιούν ΑΥΤΟΥΣΙΕΣ οι Σκοπιανοί** αλλά και **χιλιάδες άλλες**, είναι **ΣΕΡΒΙΚΕΣ λέξεις**. Οι Σκοπιανοί όμως θρασύτατα και ξεδιάντροπα τις μετονομάζουν και τις λένε Μακεδονικές, και επιμένουν ότι είναι Μακεδονικές, και προπαγανδίζουν αναίσχυντα και βλακωδέστατα ότι είναι Μακεδονικές!!! Κάποιοι πανύβλακες, πανηλίθιοι, αγράμματοι, ανίδεοι, άσχετοι, ανιστόρητοι, αντιιστόρητοι, ακόμη και στην Ελλάδα, χάβουν ή θέλουν να χάβουν αυτό το παραμύθι. хаварија (χαβαρίγια) αβαρία, ζημία, неоснован (νεοσνόβαν) αβάσιμος, несигурнорст (νεσιγκούρνοστ) αβεβαιότητα, авитаминоза (αβιταμίνοζα) αβιταμίνωση, авокадо (αβοκάντο) αβοκάντο, учтив (ούτστιβ) αβρός, нежност (νέζνοστ) αβρότητα, учтивост (ουτστίβοστ) αβρότητα, богатство (μπογκάτστβο) αγαθό, добар (ντόμπαρ) αγαθός, глупав (γκλούπαβ) αγαθός (ανόητος), искреност (ίσκρενοστ) αγαθότητα, радост (ράντοστ) αγαλλίαση, статуа (στάτουα) άγαλμα, скулптор (σκούλπτορ) αγαλματοποιός, индигнација (ιννντιγκνάτσιγια) αγανάκτηση, драг (ντραγκ) αγαπητός, груб (γκρουμπ) άγαρμπος, грубост (γκρούμποστ) αγαρμποσύνη, ага (αγκά) αγάς, вест (βεστ) αγγελία, курир (κουρίρ) αγγελιοφόρος, гласник (γκλάσνικ) αγγελιαφόρος, неплодност (νεπλόντνοστ) αγεννησιά, ακαρπία, допир (ντοπίρ) άγγιγμα, англофил (ανγκλόφιλ) αγγλόφιλος, англофобија (ανγκλοφομπίγια) αγγλοφοβία, крава (κράβα) αγελάδα, говедар (γκόβενταρ) αγελαδάρης, стадо (στάντο) αγέλη, голобрад (γκολομπράντ) αγένειος, σπανός, неучтив (νεούτστιβ) αγενής, светица (σβέτιτσα) αγία, слана (σλάνα) αγιάζι, πάχνη, зелен (ζέλεν) αγίνωτος, χλωρός, Света гора (Σβέτα γκόρα) Άγιον Όρος, икона (εικόνα) αγιογραφία, εικόνισμα, канонизација (κανονιζάτσιγια) αγιοποίηση, светост (σβέτοστ) αγιότητα, αγιοσύνη, трн (τρν) αγκάθι, артичока (αρτιτσόκα) αγκινάρα, стрyја (στρούγια) αγκράφα, котва (κότβα) άγκυρα, чист (τσιστ) αγνός, невиност (νέβινοστ) αγνότητα, непознат (νεπόζνατ) άγνωστος, пазар (πάζαρ) αγορά, беседа (μπέσεντα) αγόρευση, лов (λοβ) άγρα, κυνήγι, аналфабета (αναλφαμπέτα) αγράμματος, αναλφάβητος, свирепост (σβιρέποστ) αγριάδα, σκληρότητα, фарма (φάρμα) αγροκήπιο, агрономија (αγκρονομίγια) αγρονομία, нива (νίβα) αγρός, шарлатанство (σαρλατάνστβο) αγυρτεία, неизвежбан (νεϊζβέζμπαν) αγύμναστος, шарлатан (σαρλατάν) αγύρτης, анксиозан (ανξιόζαν) αγχώδης, борба (μπόρμπα) αγώνας, πάλη, μάχη, дијамант (ντιγιάμαντ) αδάμας, διαμάντι, дозвола (ντόζβολα) άδεια, сестра (σέστρα) αδελφή, братски (μπράτσκι) αδελφικός, побратим (πομπράτιμ) αδελφοποιητός, брат (μπρατ) αδελφός, братство (μπράτστβο) αδελφοσύνη, жлезда (ζλέζντα) αδένας, индискреција (ιννντισκρέτσιγια) αδιακρισία, индискретно (ιννντισκρέτνο) αδιάκριτα, αδιακρίτως,

индискретан (ινντισκρέταν) αδιάκριτος, наг (ναγκ) αδιάντροπος, напразно (ναπράζνο) άδικα, αδίκως, неоправдан (νεοπράβνταν) αδικαιολόγητος, неправда (νεπράβντα) αδικία, нерасположен (νερασπολόζεν) αδιάθετος, искрен (ίσκρεν) άδολος, не користи се (νε κορίστι σε) αδούλευτος, неактивност (νεακτίβνοστ) αδράνεια, инерција (ινέρτσιγια) αδράνεια, акинησία, вретено (βρέτενο) αδράχτι, адреналин (αντρεναλίν) αδρεναλίνη, слабост (σλάμποστ) αδυναμία, слаб (σλαμπ) αδύναμος, гас (γκας) αέριο, гасни (γκάσνι) αεριούχος, вентилатор (βεντιλάτορ) αεριστήρας, аеродром (αεροντρόμ) αεροδρόμιο, аеродинамика (αεροντινάμικα) αεροδυναμική, аеростатика (αεροστάτικα) αεροστατική, стјуардеса (στγιουάρντεσα) αεροσυνοδός, неизмачкан (νεϊζμάτσκαν) αζάρωτος, одвратност (οντβράτνοστ) αηδία, бесмртност (μπεσμρτνοστ) αθανασία, атеизам (ατεΐζαμ) αθεΐα, безбожност (μπεζμπόζνοστ) αθεΐα, незаконит (νεζακόνιτ) αθέμιτος, Атињанка (ατινιάνκα) Αθηναία, атински (ατίνσκι) Αθηναϊκός, екипа (εκίπα) αθλητική ομάδα, атлетски (ατλέτσκι) αθλητικός, спорт (σπορτ) αθλητισμός, мизерија (μιζέριγια) αθλιότητα, награда (ναγκράντα) άθλον, βραβείον, премија (πρέμιγια) άθλον, βραβείον, подвиг (πόντβιγκ) άθλος, κατόρθωμα, масивни (μασίβνι) αθρόος, μαζικός, масовно (μασόβνο) αθρόως, μαζικώς, невин (νέβιν) αθώος, невиност (νέβινοστ) αθωότητα, Егејско море (Εγκέϊσκο μόρε) Αιγαίον Πέλαγος, раскош (ρασκός) αίγλη, етер (ετέρ) αιθέρας, Етиопија (Ετιοπίγια) Αιθιοπία, чист (τσιστ) αίθριος, καθαρός, крв (κρβ) αίμα, крвав (κρβαβ) αιματηρός, хематит (χεματίτ) αιματίτης, хематолог (χεματολόγκ) αιματολόγος, хематологија (χεματολογκίγια) αιματολογία, хематом (χεματόμ) αιμάτωμα, инцест (ιντσέστ) αιμομιξία, апоплексија (αποπλεξίγια) αιμοπληξία, αποπληξία, хеморагија (χεμοραγκίγια) αιμορραγία, хемороид (χεμοροΐντ) αιμοροΐδα, хемороиди (χεμοροΐντι) αιμοροΐδες, хемоглобин (χεμογκλομπίν) αιμοσφαιρίνη, хемофилија (χεμοφιλίγια) αιμοφιλία, енигма (αινίγκμα) αίνιγμα, естетика (εστέτικα) αισθητική, естетски (εστέτσκι) αισθητικός, оптимизам (οπτιμίζαμ) αισιοδοξία, оптимист (όπτιμιστ) αισιόδοξος, молба (μόλμπα) αίτηση, етиологија (αιτιολογκίγια) αιτιολογία, век (βεκ) αιώνας, вечност (βέτσνοστ) αιωνιότητα, депласиран (ντεπλασίραν) ακατάλληλος, интегритет (ιντεγκριτέτ) ακεραιότητα, τιμιότητα, имобилизација (ιμομπιλιζάτσιγια) ακινητοποίηση, прецизност (πρετσίζνοστ) ακρίβεια, прецизно (πρετσίζνο) ακριβώς, απρεπής, сигурност (σιγκούρνοστ) ακίνδυνο, асфάλεια, безопасност (μπεζοπάσνοστ) ακίνδυνο, слух (σλουχ) ακοή, аташе (ατασέ) ακόλουθος, без труд (μπεζ τρουντ) ακόπως, хармоника (χαρμόνικα) ακορντεόν, акварел (ακβαρέλ) ακουαρέλα, крај (κράγι) άκρη, аудиција (αουντίτσιγια) ακρόαση, слушател (σλούσατελ) ακροατής, акробатски (ακρομπάτσκι) ακροβατικός, крајност (κράγινοστ) ακρότητα, алабастер (αλαμπάστερ) αλάβαστρο, ароганција (αρογκάντσιγια) αλαζονία, υπεροψία, аргантно (αρογκάντνο) αλαζονικώς, υπεροπτικώς, алгебра (αλγκέμπρα) Άλγεβρα, алгебарски (αλγκεμπάρσκι) αλγεβρικός, лисица (λίσιτσα) αλεπού, рало (ράλο) αλέτρι, брашно (μπράσνο) αλεύρι, алигатор (αλιγκάτορ) αλιγάτωρ, риболов (ριμπόλοβ) αλιεία, сила (σίλα) αλκή, алкохол (άλκοχολ) αλκοόλ, алкохолизам (αλκοχολίζαμ) αλκοολισμός, но (νο) αλλά, λοιπόν, алергија (αλεργκίγια) αλλεργία, алегорија (αλεγκορίγια) αλληγορία, алегоричан (αλεγκορίτσαν) αλληγορικός, алегорично (αλεγκορίτσνο) αλληγορικώς, коресподенција (κορεσποντέντσιγια) αλληλογραφία, преписка (πρεπίσκα) αλληλογραφία, алиби (άλιμπι) άλλοθι, αλλαχού παρουσία, интерполација (ιντερπολάτσιγια) αλλοίωση, παρέμβαση, стран (στραν) αλλόκοτος, ξένος, скок (σκοκ) άλμα, албатрос (άλμπατρος) άλμπατρος, коњ (κόνι) άλογο, алоја (αλόγια) αλόη, помада (πομάντα) αλοιφή, κρέμα προσώπου, алпинистички (αλπινιστίντσκι) αλπινιστικός, ορειβατικός, Алпски (Άλπσκι) αλπικός,

άλπειος, алтруизам (αλτρουίζαμ) αλτρουισμός, верига (βέριγκα) αλυσίδα, буквар (μπούκβαρ) αλφαβητάρι, алхемија (αλχεμίγια) αλχημεία, гумно (γκούμνο) αλώνι, ако (άκο) άμα, εάν, амазонка (αμαζόνκα) αμαζόνα, амалгам (αμάλγκαμ) αμάλγαμα, грешка (γκρέσκα) αμαρτία, абортус (αμπόρτους) άμβλωση, Американка (Αμερικάνκα) Αμερικάνα, Америка (Αμέρικα) Αμερική, непристраност (νεπριστράνοστ) αμεροληψία, амин (αμήν) αμήν, είθε, чист (τσιστ) αμιγής, άμικτος, аммόλофос (ντινά) дина, амнестија (αμνεστίγια) αμνηστεία, амеба (αμέμπα) αμοιβάδα, αμοιβαιότητα реципроцитет, хонорар (χονοράρ) αμοιβή, необразован (νεομπραζόβαν) αμόρφωτος, абажур (αμπαζούρ) αμπαζούρ, лозарство (λοζάρστβο) αμπελοκομία, ампула (αμπούλα) αμπούλα, бадем (μπάντεμ) αμύγδαλο, одбрана (όντμπρανα) άμυνα, амфибија (αμφιμπίγια) αμφίβιος, αμφίβιο ζώο, спор (σπορ) αμφισβήτηση, амфитеатар (αμφιτεάταρ) αμφιθέατρο, амфора (αμφόρα) αμφορέας, иако (ιάκο) αν και, παρ' όλο που, читање (τσιτάνιε) ανάγνωση, проклетство (προκλέτστβο) ανάθεμα, анатема (ανατέμα) ανάθεμα, ревизија (ρεβίζιγια) αναθεώρηση, анемија (ανεμίγια) αναιμία, анестезија (αναιστεζίγια) αναισθησία, невин (νέβιν) αναίτιος, коминике (κομινικέ) ανακοινωθέν, палата (παλάτα) ανάκτορο, аналгетик (αναλγκέτικ) αναλγητικό, παυσίπονο, аналогно (αναλόγκνο) αναλόγως, анализа (αναλίζα) ανάλυση, аналитички (αναλιτίτσκι) αναλυτικός, расход (ρασχόντ) ανάλωμα, сред (σρεντ) ανάμεσα, στη μέση, чекање (τσεκάνιε) αναμονή, реформа (ρεφόρμα) αναμόρφωση, ананас (ανανάς) ανανάς, одмор (οντμόρ) ανάπαυση, инвалидност (ινβαλίντνοστ) αναπηρία, инвалидска пензија (ινβαλίντσκα πένζιγια) αναπηρική σύνταξη, анархија (αναρχίγια) αναρχία, анархично (αναρχίτσνο) αναρχικά, преглед (πρεγκλέντ) ανασκόπηση, агитација (αγκιτάτσιγια) αναστάτωση, αναταραχή, раст (ραστ) ανάστημα, анатомија (ανατομίγια) ανατομία, анатомски (ανατόμσκι) ανατομικός, извештај (ιζβεστάγι) αναφορά, рапорт (ραπόρτ) αναφορά, насип (νάσιπ) ανάχωμα, πρόχωμα, ревизија (ρεβίζιγια) αναψηλάφηση, διόρθωση, храброст (χράμπροστ) ανδρεία, храбар (χράμπαρ) ανδρείος, γενναίος, неискреност (νεϊσκρένοστ) ανειλικρίνεια, неискрен (νεΐσκρεν) ανειλικρινής, анегдота (ανεγκντότα) ανέκδοτο, лифт (λιφτ) ανελκυστήρας, независност (νεζαβίσνοστ) ανεξαρτησία, инкогнито (ινκόγκνιτο) ανεπισήμως, κρυφίως, ινκόγνιτο, удобност (ουντόμπνοστ) άνεση, комфор (κομφόρ) άνεση, πολυτέλεια, алармантно (αλαρμάντνο) ανησυχητικά, анксиозност (ανξιόζνοστ) ανησυχία, ψυχικό άγχος, цветање (τσβετάνιε) άνθιση, букет (μπουκέτ) ανθοδέσμη, антологија (αντολογκίγια) ανθολογία, цвет (τσβετ) άνθος, карбонат (καρμπονάτ) ανθρακικό άλας, антрацит (αντρατσίτ) ανθρακίτης, рудар (ρούνταρ) ανθρακωρύχος, хуманизам (χουμανίζαμ) ανθρωπισμός, хуман (χούμαν) ανθρωπιστικός, ουμανιστικός, хуманистички (χουμανιστίτσκι) ανθρωπιστικός, ουμανιστικός, антропологија (αντροπολογκίγια) ανθρωπολογία, антрополог (αντροπόλογκ) ανθρωπολόγος, човек (τσόβεκ) άνθρωπος, неспособност (νεσποσόμπνοστ) ανικανότητα, бесмислица (μπεσμίσλιτσα) ανοησία, глупост (γκλούποστ) ανοησία, бесмислен (μπεσμίσλεν) ανόητος, откривање (откривάνιε) άνοιγμα, ξεσκέπασμα, отвор (отвόр) άνοιγμα, отворен (отвόρεν) ανοικτός, имунитет (ιμουνιτέτ) ανοσία, конкуренција (κονκουρέντσιγια) ανταγωνισμός, антагонизам (ανταγκονίζαμ) ανταγωνισμός, конкурент (κονκούρεντ) ανταγωνιστής, размена (ράζμενα) ανταλλαγή, резервни делови (ρεζέρβνι ντέλοβι) ανταλλακτικά, одговор (οντγκόβορ) ανταπόκριση, απάντηση, репортер (ρεπόρτερ) ανταποκριτής, партизан (παρτιζάν) αντάρτης, герила (γκερίλα) ανταρτοπόλεμος, реакција (ρεάκτσιγια) αντενέργεια, αντίδραση, ехо (εχό) αντήχηση, ηχώ, антиалкоholичар (αντιαλκοχολίτσαρ)

αντιαλκοολικός, антибиотик (αντιμπιότικ) αντιβιοτικό, компилација (κομπιλάτσιγια) αντιγραμμένο έργο, копија (κόπιγια) αντίγραφο, препис (πρέπις) αντίγραφο, реакција (ρεάκτσιγια) αντίδραση, контраст (κοντράστ) αντίθεση, антитеза (αντιτέζα) αντίθεση, напротив (ναπρότιβ) αντιθέτως, заменик (ζαμένικ) αντικαταστάτης, антициклон (αντιτσικλών) αντικυκλών, антилопа (αντιλόπα) αντιλόπη, антилопски (αντιλόπσκι) (της αντιλόπης, καστόρινος), антимон (αντιμόν) αντιμόνιο, антипатија (αντιπατίγια) αντιπάθεια, απέχθεια, антипатично (αντιπατίτσνο) αντιπαθητικά, антипатичан (αντιπατίτσαν) αντιπαθητικός, противник (προτίβνικ) αντίπαλος, дефлација (ντεφλάτσιγια) αντιπληθωρισμός, опозиција (οποζίτσιγια) αντιπολίτευση, депутација (ντεπουτάτσιγια) αντιπροσωπεία, αποστολή, депутат (ντεπουτάτ) αντιπρόσωπος, εκπρόσωπος, антисемитизам (αντισεμιτίζαμ) αντισημιτισμός, антисептик (αντισέπτικ) αντισηπτικό, компензација (κομπενζάτσιγια) αντιστάθμιση, συμψηφισμός, инверзија (ινβέρζιγια) αντιστροφή, антитело (αντιτέλο) αντίσωμα, антитоксин (αντιτοξίν) αντιτοξίνη, егземплар (εγκζέμπλαρ) αντίτυπο, δείγμα, противречност (προτιβρέτσνοστ) αντίφαση, антифашистички (αντιφασιστίτσκι) αντιφασιστικός, антифриз (αντιφρίζ) αντιψυκτικό, пумпа (πούμπα) αντλία, суша (σούσα) ανυδρία, непослушност (νεποσλούσνοστ) ανυπακοή, издигам (ιζντίγκαμ) ανυψώνω, горе (γκόρε) άνω, аномалија (ανομαλίγια) ανωμαλία, παρεκτροπή, аномалан (ανομάλαν) ανώμαλος, груб (γκρούμπ) άξεστος, βάναυσος, неучтив (νεούτστιβ) άξεστος, αγενής, вредност (βρέντνοστ) αξία, веродостојност (βεροντοστόγινοστ) αξιοπιστία, веродостојан (βεροντοστόγιαν) αξιόπιστος, уважен (ουβάζεν) αξιότιμος, аксиом (αξιόμ) αξίωμα, осовина (οσόβινα) άξονας, аорист (αόριστ) Αόριστος (Γραμματική), аорта (αόρτα) αορτή, декламација (ντεκλαμάτσιγια) απαγγελία, ρητορεία, забрана (ζαμπράνα) απαγόρευση, апатија (απατίγια) απάθεια, апатично (απατίτσνο) απαθώς, αδιάφορα, ψυχρά, флегман (φλέγκμαν) απαθής άνθρωπος, песимизам (πεσιμίζαμ) απαισιοδοξία, експропријација (εκσπροπριγιάτσιγια) απαλλοτρίωση, мек (μεκ) απαλός, нежност (νέζνοστ) απαλότητα, инквизитор (ινκβιζίτορ) απάνθρωπος, βασανιστής, ιεροεξεταστής, одговор (οντγκόβορ) απάντηση, инфинитив (ινφινιτίβ) απαρέμφατο, непослушност (νεποσλούσνοστ) απείθεια, неискуство (νεϊσκούστβο) απειρία, очај (οτσάγι) απελπισία, наизуст (ναϊζούστ) απέξω, από μνήμης, штрајк (στράϊκ) απεργία, неограничен (νεογκρανίτσεν) απεριόριστος, простодушност (προστοντούσνοστ) απλοϊκότητα, наивност (ναΐβνοστ) απλοϊκότητα, прост (προστ) απλός, простота (προστοτά) απλότητα, штедар (στένταρ) απλοχέρης, генаиодорос, просто (πρόστο) απλώς, απλοϊκώς, од (οντ) από, перон (περόν) αποβάθρα, инвентар (ινβένταρ) απογραφή εμπορευμάτων, доказ (ντοκάζ) απόδειξη, емигрант (εμιγκράντ) απόδημος, приход (πριχόντ) απόδοση, εισόδημα, компензација (κομπενζάτσιγια) αποζημίωση, резерва (ρεζέρβα) απόθεμα, складиште (σκλάντιστε) αποθήκη, депо (ντεπό) αποθήκη, μάντρα, колонијалистички (κολονιγιαλιστίτσκι) αποικιακός, αποικιοκρατικός, колонијалист (κολονιγιαλίστ) αποικιοκράτης, колонијализам (κολονιγιαλίζαμ) αποικιοκρατία, колонист (κολονίστ) άποικος, децентрализација (ντετσεντραλιζάτσιγια) αποκέντρωση, ексклузивност (εκσκλουζίβνοστ) αποκλειστικότητα, искључиво (ισκλιούτσιβο) αποκλειστικώς, тајна (τάγινα) απόκρυφο, μυστικό, наслада (νασλάντα) απόλαυση, фосилни (φοσίλνι) απολιθωμένος, калцификација (καλτσιφικάτσιγια) απολίθωση, οστεοποίηση, дезинфекција (ντεζινφέκτσιγια) απολύμανση, апсолутизам (απσολουτίζαμ) απολυταρχισμός, δεσποτισμός, апсолутно (απσολούτνο) απολύτως, ветеран (βετεράν) απόμαχος, имитација (ιμιτάτσιγια) απομίμηση, удар (ουντάρ)

αποπληξία, χτύπημα, апсорпција (απσορπτσίγια) απορρόφηση, апсорбер (απσόρμπερ) απορροφητήρας, дестилација (ντεστιλάτσιγια) απόσταξη, απόσταγμα, апсцес (απστσές) απόστημα, експедитор (εκσπεντίτορ) αποστολέας, διεκπεραιωτής, мисија (μίσιγια) αποστολή (ιεραποστολή), експедиција (εκσπεντίτσιγια) αποστολή, апостол (απόστολ) απόστολος, демобилизација (ντεμομπιλιζάτσιγια) αποστράτευση, одвратност (οντβράτνοστ) αποστροφή, απέχθεια, апостроф (αποστρόφ) απόστροφος (Γραμμ.), резултат (ρεζουλτάτ) αποτέλεσμα, исход (ισχόντ) αποτέλεσμα, efficiency, ефикасност (εφικάσνοστ) αποτελεσματικότητα, αποδοτικότητα, неуспех (νεουσπέχ) αποτυχία, фијаско (φιγιάσκο) αποτυχία, φιάσκο, резолуција (ρεζολούτσιγια) απόφαση, канализација (καναλιζάτσιγια) αποχέτευση, апстиненција (απστινέντσιγια) αποχή, εγκράτεια, непристојност (νεπριστόγινοστ) απρέπεια, април (Απρίλ) Απρίλιος, безличност (μπεζλίτσνοστ) απροσωπεία, безлично (μπεζλίτσνο) απροσώπως, απρόσωπα, безгрешно (μπεζγκρέσνο) άπταιστα, ηθικά, τίμια, Арабија (Αραμπίγια) Αραβία, арапски (αράπσκι) αραβικός, линија (λίνιγια) αράδα, σειρά, ред (ρεντ) αράδα, σειρά, касно (κάσνο) αργά, аргил (αργκίλ) άργιλος, глина (γκλίνα) άργιλος, сребро (σρέμπρο) άργυρος, арена (αρένα) αρένα, κονίστρα, παλαίστρα, артритис (αρτρίτις) αρθρίτις, арија (άριγια) άρια, аритметика (αριτμέτικα) αριθμητική, аритметички (αριτμετίτσκι) αριθμητικός, број (μπρόγι) αριθμός, аристократ (αριστοκράτ) αριστοκράτης, аристократија (αριστοκρατίγια) αριστοκρατία, аристократско (αριστοκράτσκο) αριστοκρατικά, аристократски (αριστοκράτσκι) αριστοκρατικός, ремек дело (ρέμεκ ντέλο) αριστούργημα, арктички (αρκτίτσκι) αρκτικός, хармонија (χαρμονίγια) αρμονία, хармоничност (χαρμονίτσνοστ) αρμονία, συμφωνία, хармонично (χαρμονίτσνο) αρμονικά, αρμονικώς, отказ (οτκάζ) άρνηση, παραίτηση, харфа (χάρφα) άρπα, несразмерност (νεσραζμέρνοστ) αρρυθμία, δυσαναλογία, болест (μπόλεστ) αρρώστεια, ασθένεια, арсеник (άρσενικ) αρσενικό, артески (αρτέσκι) αρτεσιανός, артерија (αρτερίγια) αρτηρία, пекар (πέκαρ) αρτοποιός, археологија (αρχαιολογκίγια) αρχαιολογία, археолог (αρχαιόλογκ) αρχαιολόγος, антички (αντίτσκι) αρχαίος, стар (σταρ) αρχαίος, архаизам (αρχαΐζαμ) αρχαϊσμός, археолошки (αρχαιολόσκι) αρχαιολογικός, почетник (ποτσέτνικ) αρχάριος, нов (νοβ) αρχάριος, νέος, архива (αρχίβα) αρχείο, архивар (αρχίβαρ) αρχειοφύλακας, начело (νατσέλο) αρχή, принцип (πρίντσιπ) αρχή, капитен (καπιτέν) αρχηγός ομάδας, архиепископија (αρχιεπισκοπίγια) Αρχιεπισκοπή, архиепископ (αρχιεπίσκοπ) Αρχιεπίσκοπος, архијереј (αρχιγερέγι) Αρχιερέας, иницијал (ινιτσιγιάλ) αρχικά ονομάτων, архимандрит (αρχιμανδρίτ) Αρχιμανδρίτης, архипелаг (αρχιπέλαγ) αρχιπέλαγος, архитектура (αρχιτεκτούρα) Αρχιτεκτονική, архитектонски (αρχιτεκτόνσκι) αρχιτεκτονικός, господар (γκοσποντάρ) άρχοντας, κύριος, мирис (μιρίς) άρωμα, арома (αρόμα) άρωμα, парфимерија (παρφιμερίγια) αρωματοπωλείο, нека (νέκα) ας, лифт (λιφτ) ασανσέρ, ανελκυστήρας, калцит (κάλτσιτ) ασβεστίτης, ацетилен (ατσετιλέν) ασετυλίνη, сребрен (σρέμπρεν) ασημένιος, сребро (σρέμπρο) ασήμι, болест (μπόλεστ) ασθένεια, астма (άστμα) άσθμα, гологлав (γκολογκλάβ) ασκεπής, χωρίς καπέλο, вежба (βέζμπα) άσκηση, градски (γκράντσκι) αστικός, астрологија (αστρολογκίγια) αστρολογία, астролог (αστρόλογκ) αστρολόγος, астронаут (αστρονάουτ) αστροναύτης, астронаутика (αστροναούτικα) Αστροναυτική, астрономија (αστρονομίγια) αστρονομία, астрономски (αστρονομικός) αστρονομικός, астроном (αστρόνομ) αστρονόμος, полиција (πολιτσίγια) αστυνομία, азил (αζίλ) άσυλο, ψυχιατρείο, сигурност (σιγκούρνοστ) ασφάλεια, имун (ιμούν) ασφαλής, απρόσβλητος, асфалт (άσφαλτ) άσφαλτος, сигурно (σιγκούρνο) ασφαλώς,

работа (ράμποτα) ασχολία, εργασία, инконтиненција (ινκοντινέντσιγια) ασωτεία, έκλυση, ακράτεια, атавизам (αταβίζαμ) αταβισμός, мирен (μίρεν) ατάραχος, атлантик (ατλάντικ) ατλαντικός, локомотива (λοκομοτίβα) ατμομηχανή, парна машина (πάρνα μασίνα) ατμομηχανή, пароброд (παρομπροντ) ατμόπλοιο, атмосфера (ατμοσφαίρα) ατμόσφαιρα, атмосферски (ατμοσφέρσκι) ατμοσφαιρικός, атол (ατόλ) ατόλη, κοραλλιογενές νησί, индивидуализам (ιντιβιντουαλίζαμ) ατομικισμός, ατομικότητα, атомски (ατόμσκι) ατομικός, πυρηνικός, индивидуа (ιντιβίντουα) άτομο, индивидуалност (ινντουβιντουάλνοστ) ατομικότητα, атом (ατόμ) (άτομο στη φυσική), незгода (νεζγκόντα) ατύχημα, беда (μπεντά) ατυχία, Август (Αβγούστ) Αύγουστος, наглост (νάγκλοστ) αυθάδεια, ορμή, верност (βέρνοστ) αυθεντικότητα, αξιοπιστία, спонтан (σπόνταν) αυθόρμητος, завеса (ζάβεσα) αυλαία, пипер (πίπερ) αυλητής, суров (σούροβ) αυστηρός, σκληρός, строг (στρογκ) αυστηρός, строгост (στρόγκοστ) αυστηρότητα, уво (ούβο) αυτί, самоук (σάμοουκ) αυτοδίδακτος, αυτοκίνητο, αμάξι (αουτομομπίλ) аутомобил, кабриолет (καμπριολέτ) αυτοκίνητο χωρίς σκέπαστρο, магистрала (μαγκιστράλα) αυτοκινητόδρομος, императорски (ιμπερατόρσκι) αυτοκρατορικός, император (ιμπεράτορ) αυτοκράτωρ, самокритика (σαμοκρίτικα) αυτοκριτική, самоубиство (σαμοουμπίστβο) αυτοκτονία, самоуправа (σαμοουπράβα) αυτονομία, импровизација (ιμπροβιζάτσιγια) αυτοσχεδιασμός, аутопсија (αουτοψίγια) αυτοψία, νεκροψία, шеф (σεφ) αφέντης, господар (γκοσποντάρ) αφέντης, апстракција (απστράκτσιγια) αφηρημάδα, апстрактно (απστράκτνο) αφηρημένα, δυσνόητα, посвета (ποσβέτα) αφιέρωση, асимилација (ασιμιλάτσιγια) αφομοίωση, повод (ποβόντ) αφορμή, пена (πένα) αφρός, нем (νεμ) άφωνος, носач (νόσατσ) αχθοφόρος, слама (σλάμα) άχυρο, непечен (νεπέτσεν) άψητος, Вабилон (Μπαμπιλόν) Βαβυλών, вагон (βαγκόν) βαγόνι, вазелин (βαζελίν) βαζελίνη, ваза (βάζα) βάζο, постепено (ποστεπένο) βαθμιαίως, постепен (ποστέπεν) βαθμιαίος, степен (στέπεν) βαθμός, кањон (κάνιον) βαθύ φαράγγι, бас (μπας) βαθύφωνος, бакалар (μπακαλάρ) βακαλάος, бакцил (μπακτσίλ) βάκιλλος, бактерија (μπακτερίγια) βακτηρίδιο, бактериологија (μπακτεριολογκίγια) βακτηριολογία, бактериолог (μπακτεριόλογκ) βακτηριολόγος, памук (παμούκ) βαμβάκι, суров (σούροβ) βάναυσος, груб (γκρουμπ) βάναυσος, суровост (σουρόβοστ) βαναυσότητα, грубост (γκρούμποστ) βαναυσότητα, варварски (βαρβάρσκι) βαρβαρικός, пароброд (παρομπρόντ) βαπόρι, πλοίο, варварство (βαρβάρστβο) βαρβαρισμός, βαρβαρότητα, стража (στράζα) βάρδια, σκοπιά, буре (μπούρε) βαρέλι, тешко (τέσκο) βαριά, бариум (μπάριουμ) βάριο, барометар (μπαρομέταρ) βαρόμετρο, тежина (τέζινα) βάρος, баритон (μπαριτόν) βαρύτονος, барон (μπαρόν) βαρώνος, басалт (μπασάλτ) βασάλτης, инквизиција (ινκβιζίτσιγια) βασανιστική εξέταση, основа (οσνόβα) βάση, база (μπάζα) βάση, царство (τσάρστβο) βασίλειο, базилика (μπαζίλικα) βασιλική (αρχιτ.), царски (τσάρσκι) βασιλικός, бојаџија (μπογιαντζίγια) βαφέας, боја (μπόγια) βαφή, сигурно (σιγκούρνο) βεβαίως, сигурност (σιγκούρνοστ) βεβαιότητα, игла (ίγκλα) βελόνα, стрела (στρέλα) βέλος, бензин (μπενζίν) βενζίνη, тераса (τεράσα) βεράντα, балкон (μπαλκόν) βεράντα, вересија (βερεσίγια) βερεσέ, δωρεάν, кајсија (καγισίγια) βερίκοκο, лак (λακ) βερνίκι, политура (πολιτούρα) βερνίκι, λούστρο, сила (σίλα) βία, δύναμη, брз (μπρζ) βιαστικός, брзина (μπρζινα) βιασύνη, книга (κνίγκα) βιβλίο, библиотека (μπιμπλιοτέκα) βιβλιοθήκη, шраф (σραφ) βίδα, шрафцигер (σραφτσίγκερ) βιδολόγος, вила (βίλα) βίλα (δικράνι), вила (βίλα) βίλλα (έπαυλις), биограф (μπιόγκραφ) βιογράφος, биологија (μπιολογκίγια) βιολογία, биолог (μπιόλογκ) βιολόγος, индустрија (ιντούστριγια) βιομηχανία, фабрика (φάμπρικα)

βиομηχанία, индустријализација (ιντουστριγιαλιζάτσιγια) βιομηχανοποίηση, живот (ζίβοτ) βίος, бизмут (μπιζμούτ) βισμούθιο, витамин (βιταμίν) βιταμίνη, витрина (βιτρίνα) βιτρίνα, витриол (βιτριόλ) βιτριόλι, штетност (στέτνοστ) βλαβερότητα, штета (στέτα) βλάβη, глупак (γκλούπακ) βλάκας, глупост (γκλούποστ) βλακεία, побратим (πομπράτιμ) βλάμης, аделфопоиητός, поглед (πογκλέντ) βλέμμα, строг (στρογκ) βλοσυρός, аустηρός, боа (μπόα) βόας, асистент (ασιστέντ) βοηθός, капелан (κάπελαν) βοηθός ιερέα, βοηθός πανεπιστημίου демонстратор, луковица (λουκοβίτσα) βολβός, куршум (κουρσούμ) βολίδα, сфаира, бомба (μπόμπα) βόμβα, паша (πάσα) βοσκή, овчар (όβτσαρ) βοσκός, ботаника (μποτάνικα) βοτανολογία, ботаничар (μποτάνιτσαρ) βοτανολόγος, труба (τρούμπα) βούκινο, печат (πέτσατ) βούλα, сфрагίда, бугарски (μπούγκαρσκι) Βουλγαρικός, Бугарин (Μπουγκάριν) Βούλγαρος, бивол (μπίβολ) βουβάλι, декрет (ντεκρέτ) βούλευμα, парламент (παρλάμεντ) Βουλή, планински (πλανίνσκι) βουνίσιος, планина (πλάνινα) βουνό, кал (καλ) βούρκος, четка (τσέτκα) βούρτσα, путер (πούτερ) βούτυρο, награда (ναγκράντα) βραβείο, премија (πρέμιγια) βραβείο, спорост (σπόροστ) βραδύτητα, краткорочни (κρατκορότσνι) βραχυπρόθεσμος, краток (κράτοκ) βραχύς, мокар (μόκαρ) βρεγμένος, βροχερός, гром (γκρομ) βροντή, рика (ρίκα) βρυχηθμός, нечист (νετσίστ) βρωμερός, βρώμικος, бром (μπρομ) βρώμιο, видра (βίντρα) βύδρα (βίδρα, ενυδρίς), дојка (ντόγικα) βυζί, дно (ντνο) βυθός, чистерна (τσιστέρνα) βυτίο, δεξαμενή, жртвеник (ζρτβένικ) βωμός, θυσιαστήριο, олтар (όλταρ) βωμός, гангрена (γκανγκρένα) γάγγραινα, газа (γκάζα) γάζα, газела (γκαζέλα) γαζέλα, млеко (μλέκο) γάλα, емулзија (εμούλζιγια) γαλάκτωμα, млекарница (μλεκάρνιτσα) γαλακτοπωλείο, галаксија (γκαλαξίγια) γαλαξίας, млекар (μλέκαρ) γαλατάς, галерија (γκαλερίγια) γαλαρία, галванометар (γκαλβανομέταρ) γαλβανόμετρο, галија (γκαλίγια) γαλέρα, тишина (τισινά) γαλήνη, спокој (σποκόγι) γαλήνη, Француски (Φραντσούσκι) Γαλλικός, калъача (καλιάτσα) γαλότσα από καουτσούκ, брад (μπραντ) γάμος, свадба (σβάντμπα) γάμος, кука (κούκα) γάντζος, чист (τσίστ) γάργαρος, καθαρός, бистар (μπίσταρ) γάργαρος, гарденија (γκαρντένιγια) γαρδένια, каранфил (καρανφίλ) γαρίφαλο, гарнирање (γκαρνιράνιε) γαρνίρισμα, гарнитура (γκαρνιτούρα) γαρνιτούρα, гастрономија (γκαστρονομίγια) γαστρονομία, γαστρονομικές απολαύσεις гастрономски задоволства гастрономске делиције, гастрономски (γκαστρονόμσκι) γαστρονομικός, гастрономски туризам (γκαστρονόμσκι τουρίζαμ) γαστρονομικός τουρισμός, гастрономски (γκαστρονόμσκι) γαστρονομικώς, гастроном (γκαστρονόμ) γαστρονόμος, мачка (μάτσκα) γάτα, дерање (ντεράνιε) γδάρσιμο, σχίσιμο, карикатура (καρικατούρα) γελοιογραφία, генеалогија (γκενεαλογκίγια) γενεαλογία, брада (μπράντα) γενειάδα, генералштаб (γκενεράλσταμπ) γενικό επιτελείο στρατού, генерален (γκενεράλεν) γενικός, храбар (χράμπαρ) γενναίος, храброст (χράμπροστ) γενναιότητα, смелост (σμέλοστ) γενναιότητα, генератор (γκενεράτορ) γεννήτρια, род (ροντ) γένος, германски (γκερμάνσκι) γερμανικός, старица (στάριτσα) γερόντισσα, стара мома (στάρα μόμα) γεροντοκόρη, здрав (ζντραβ) γερός, сенат (σενάτ) Γερουσία, сенатор (σενάτορ) Γερουσιαστής, дегустација (ντεγκουστάτσιγια) γεύση, докимή, мост (μοστ) γέφυρα, географија (γκεογκραφίγια) Γεωγραφία, географ (γκεόγκραφ) γεωγράφος, геодезија (γκεοντεζίγια) γεωδαισία, геологија (γκεολογκίγια) Γεωλογία, геолошки (γκεολόσκι) γεωλογικός, геолог (γκεόλογκ) γεωλόγος, геометар (γκεομέταρ) γεωμέτρης, геометрија (γκεομετρίγια) Γεωμετρία, агрономија (αγκρονομίγια) γεωπονία, агрономски (αγκρονόμσκι) γεωπονικός, агроном (αγκρόνομ) γεωπόνος, игралиште (ιγκράλιστε) γήπεδο, баба (μπάμπα) γιαγιά, јаничар (γιανιτσάρ) γιανίτσαρος, γενίτσαρος, јогурт

(γιόγκουρτ) γιαούρτι, кисело млеко (κίσελο μλέκο) γιαούρτι, јасмин (γιασμίν) γιασεμί, зашто (ζάστο) γιατί, лек (λεκ) γιατρικό, лекар (λέκαρ) γιατρός, гигант (γκιγκάντ) γίγαντας, џин (ντζιν) γίγαντας, џиновски (ντζινόβσκι) γιγαντώδης, коза (κόζα) γίδα, пастир (παστίρ) γιδοβοσκός, козја кожа (κόζγια κόζα) γιδοτόμαρο, производ (προϊζβόντ) γινόμενο, προϊόν, празник (πράζνικ) γιορτή, син (σιν) γιός, јуриш (γιουρίσ) γιουρούσι, επίθεση, напад (ναπάντ) γιουρούσι, επίθεση, слеп (σλεπ) γκαβός, τυφλός, гас (γκασ) γκάζι, гаража (γκαράζα) γκαράζ, гардероба (γκαρντερόμπα) γκαρνταρόμπα, βεστιάριο, келнер (κελνέρ) γκαρσόνι, гејша (γκέϊσα) γκέϊσα, узда (ούζντα) γκέμι, ηνίο, гето (γκέτο) γκέτο, саксија (σακσίγια) γλάστρα, забава (ζαμπάβα) γλέντι, глобус (γκλόμπους) γλόμπος, глицерин (γκλιτσερίν) γλυκερίνη, гликоза (γκλικόζα) γλυκόζη, сладок (σλάντοκ) γλυκύς, нежност (νέζνοστ) γλυκύτητα, вајар (βάγιαρ) γλύπτης, скулптор (σκούλπτορ) γλύπτης, скулптура (σκουλπτούρα) γλυπτική, извајан (ιζβάγιαν) γλυπτός, лингвистика (λινγκβίστικα) γλωσσολογία, вилица (βίλιτσα) γνάθος, познанство (ποζνάνστβο) γνωριμία, познавање (ποζναβάνιε) γνώση, познат (πόζνατ) γνωστός, γνώριμος, шарм (σαρμ) γοητεία, магија (μαγκίγια) γοητεία, μαγεία, фасцинира (φαστσινίραν) γοητευτικός, углед (ουγκλέντ) γόητρο, престиж (πρεστίζ) γόητρο, гума (γκούμα) γόμα, клечење (κλετσένιε) γονάτισμα, колено (κόλενο) γόνατο, гондола (γκονντόλα) γόνδολα, плодност (πλόντνοστ) γονιμότητα, сирена (σιρένα) γοργόνα, σειρήνα, брз (μπρζ) γοργός, готски (γκότσκι) γοτθικός, кожа (κόζα) γούνα, свиња (σβίνια) γουρούνι, прасе (πράσε) γουρούνι μικρό, писмо (πίσμο) γράμμα, επιστολή, буква (μπούκβα) γράμμα Αλφαβήτου, οξεία, грам (γκραμ) γραμμάριο, секретар (σεκρετάρ) γραμματέας, граматика (γκραμάτικα) Γραμματική, линија (λίνιγια) γραμμή, ред (ρεντ) γραμμή, грамофон (γκραμοφόν) γραμμόφωνο, гранит (γκρανίτ) γρανίτης, биро (μπιρό) γραφείο, канцеларија (καντσελαρίγια) γραφείο, кабинет (κάμπινετ) γραφείο, υπουργικό συμβούλιο, бирократски (μπιροκράτσκι) γραφειοκρατικός, графит (γκραφίτ) γραφίτης, писмо (πίσμο) γράψιμο, брзо (μπρζο) γρήγορα, брзина (μπρζινα) γρηγοράδα, брз (μπρζ) γρήγορος, експрес (εξπρές) γρήγορος, ταχύς, грип (γκριπ) γρίπη, инфлуенца (ινφλουέντσα) γρίπη, стакло (στάκλο) γυαλί, стаклен (στάκλεν) γυάλινος, гимназија (γκιμναζίγια) γυμνάσιο, гимнастичар (γκιμναστίτσαρ) γυμναστής, гимнастика (γκιμνάστικα) γυμναστική, фискултура (φισκουλτούρα) γυμναστική, нудизам (νουντίζαμ) γυμνισμός, жена (ζένα) γυναίκα, шура (σούρα) γυναικάδελφος, женски (ζένσκι) γυναικείος, гинекологија (γκινεκολογκίγια) γυναικολογία, гинеколог (γκινεκόλογκ) γυναικολόγος, круг (κρουγκ) γύρος, циганка (τσιγκάνκα) γύφτισσα, τσιγγάνα, циганин (τσιγκάνιν) γύφτος, τσιγγάνος, гипс (γκιπς) γύψος, лабиринт (λαμπιρίντ) δαίδαλος, λαβύρινθος, демон (ντέμον) δαίμονας, демонски (ντεμόνσκι) δαιμονικός, сатански (σατάνσκι) δαιμονικός, σατανικός, прстен (πρστεν) δακτυλίδι, прст (πρστ) δάκτυλο, дактилографија (ντακτιλογκραφίγια) δακτυλογράφηση, дактилограф (ντακτιλόγκραφ) δακτυλογράφος, дактилоскопија (δακτυλοσκοπίγια) δακτυλοσκοπία, Дански (ντάνσκι) Δανέζικος, кредит (κρέντιτ) δάνειο, Данска (ντάνσκα) Δανία, расход (ρασχόντ) δαπάνη, под (ποντ) δάπεδο, шумар (σουμάρ) δασάρχης, шумски (σούμσκι) δασικός, шумарство (σουμάρστβο) δασοκομία, шума (σούμα) δάσος, молитва (μολίτβα) δέηση, проба (πρόμπα) δείγμα, докимή, индех (ίντεξ) δείκτης, вечера (βετσέρα) δείπνο, десет (ντέσετ) δέκα, декада (ντεκάντα) δεκάδα, децилитар (ντετσιλίταρ) δεκάλιτρο, каплар (κάπλαρ) δεκανέας, делта (ντέλτα) δέλτα ποταμού, делфин (ντέλφιν) δελφίνι, пакет (πακέτ) δέμα, δέσμη, πακέτο, сноп (σνοπ) δεμάτι, не (νε) δεν, дрво (ντρβο) δένδρο, рузмарин (ρουζμαρίν) δενδρολίβανο, алеја (αλέγια)

δενδροστοιχία, δρόμος ανάμεσα σε δένδρα, резервоар (ρεζερβοάρ) δεξαμενή, мајстор (μάγιστορ) δεξιοτέχνης, мајсторство (μαγιστόρστβο) δεξιότητα, кожа (κόζα) δέρας, δέρμα, дерматолог (ντερματόλογκ) δερματολόγος, окови (όκοβι) δεσμά, затвореник (ζατβορένικ) δεσμώτης, господар (γκοσποντάρ) δεσπότης, κυρίαρχος, деспотизам (ντεσποτίζαμ) δεσποτισμός, секунда (σεκούντα) δευτερόλεπτο, значи (ζνάτσι) δηλαδή, интоксикација (ιντοξικάτσιγια) δηλητηρίαση, τοξίνωση, отров (οτρόβ) δηλητήριο, објава (ομπγιάβα) δήλωση, изјава (ιζγιάβα) δήλωση, мартурία, декларација (ντεκλαράτσιγια) δήλωση, демагог (ντέμαγκογκ) δημαγωγός, λαοπλάνος, демагогија (ντεμαγκογκίγια) δημαγωγία, демагошки (ντεμαγκόσκι) δημαγωγικός, општина (όπστινα) δημαρχείο, кмет (κμετ) δήμαρχος, αρχηγός, конфискација (κονφισκατσίγια) δήμευση, демократ (ντεμοκράτ) δημοκράτης, демократија (ντεμοκρατίγια) δημοκρατία, република (ρεπούμπλικα) δημοκρατία, демократизација (ντεμοκρατιζάτσιγια) δημοκρατικοποίηση, демократски (ντεμοκράτσκι) δημοκρατικός, лицитација (λιτσιτατσίγια) δημοπρασία, народ (ναρόντ) δήμος, λαός, јавно (γιάβνο) δημόσια, публикација (πουμπλικάτσιγια) δημοσίευμα, новинарство (νοβινάρστβο) δημοσιογραφία, новинар (νοβινάρ) δημοσιογράφος, јавност (γιάβνοστ) δημοσιότητα, општински (οπστίνσκι) δημοτικός, популарност (ποπουλάρνοστ) δημοτικότητα, референдум (ρεφερέντουμ) δημοψήφισμα, плебисцит (πλεμπιστσίτ) δημοψήφισμα, динар (ντινάρ) δηνάριο, читање (τσιτάνιε) διάβασμα, пасош (πασός) διαβατήριο, дијабетичар (ντιγιαμπέτιτσαρ) διαβητικός, клеветник (κλεβέτνικ) διαβολέας, клевета (κλεβετά) διαβολή, ерозија (ερόζιγια) διάβρωση, дијагноза (ντιγιαγκνόζα) διάγνωση, дијагностика (ντιγιαγκνόστικα) διαγνωστική, дијагонала (ντιγιαγκονάλα) διαγώνιος (Γεωμ.), конкурс (κονκούρς) διαγώνισμα, дијагонално (ντιγιαγκονάλνο) διαγωνίως, демонстрант (ντεμονστράντ) διαδηλωτής, дијадема (ντιγιαντέμα) διάδημα, στέμμα, курс (κουρς) διαδρομή, σειρά μαθημάτων, маршрута (μαρσρούτα) διαδρομή, δρομολόγιο, коридор (κόριντορ) διάδρομος, ходник (χόντνικ) διάδρομος, лоби (λόμπι) διάδρομος, завет (ζαβέτ) διαθήκη, делење (ντελένιε) διαίρεση, арбитража (αρμπιτράζα) διαιτησία, празнина (πράζνινα) διάκενο, κενό, прокламација (προκλαμάτσιγια) διακήρυξη, διάγγελμα, нота (νότα) διακοίνωση (Πολιτική), просјак (πρόσγιακ) διακονιάρης, украс (ουκράς) διακόσμηση, στολίδι, декоратер (ντεκορατέρ) διακοσμητής, распознавање (ρασποζνοβάνιε) διάκριση, дискриминација (ντισκριμινάτσιγια) διάκριση, варирање (βαριράνιε) διακύμανση, компромис (κομπρομίς) διαλλαγή, интервал (ίντερβαλ) διάλειμμα, διάστημα, дијалектичар (ντιγιαλέκτιτσαρ) διαλεκτικός, дијалектички (ντιγιαλεκτίτσκι) διαλεκτικός (Επίθ.), дијалектички материјализам (ντιγιαλεκτίτσκι ματεριγιαλίζαμ) διαλεκτικός υλισμός, наречје (ναρέτσιγιε) διάλεκτος, лекција (λέκτσιγια) διάλεξη, 19 сортирање (σορτιράνιε) διαλογή, разговор (ραζγκόβορ) διάλογος, раствор (ραστβόρ) διάλυμα, дијамант (ντιγιαμάντ) διαμάντι, протест (προτέστ) διαμαρτυρία, протестант (προτεστάντ) διαμαρτυρόμενος, раздор (ραζντόρ) διαμάχη, διαφωνία, спор (σπορ) διαμάχη, σύγκρουση, стан (σταν) διαμέρισμα, апартман (απαρτμάν) διαμέρισμα, посреднички (ποσρεντνίτσκι) διάμεσος, μεσολαβητικός, калибар (κάλιμπαρ) διαμέτρημα πυροβόλου, ολκή, калибрација (καλιμπράτσιγια) διαμέτρηση, калибратор (καλιμπράτορ) διαμετρητής, разум (ράζουμ) διάνοια, дистрибутер (ντιστριμπουτέρ) διανομέας, интелектуалка (ιντελεκτουάλκα) διανοούμενη, вектор (βέκτορ) διάνυσμα, борба (μπόρμπα) διαπάλη, акредитив (ακρεντιτίβ) διαπιστευτήρια, πιστοποιητικά, констатација (κονστατάτσιγια) διαπίστωση, идентификација (ιντεντιφικάτσιγια) διαπίστωση ταυτότητας, αναγνώριση, дување (ντουβάνιε) διαπνοή, артикулација

(артикоулάтсιγια) διάρθρωση, грабеж (γκραμπέζ) διαρπαγή, αρπαγή, потрес (потрές) διάσειση, знаменитост (ζναμενίτοστ) διασημότητα, αξιοθέατο, основа (οσνόβα) διασίδι, βάση, αρχή, конференција (κονφερέντσιγια) διάσκεψη, фисија (φίζιγια) διάσπαση (Φυσική), димензија (ντιμενζίγια) διάσταση, μέγεθος, έκταση, раскрсница (ρασκρσνιτσα) διασταύρωση, изопачен (ιζοπάτσεν) διάστροφος, διαστρεβλωμένος, заповед (ζάποβεντ) διαταγή, εντολή, декрет (ντεκρέτ) διάταγμα, алиментација (αλιμεντατσίγια) διατροφή συζύγου, исхрана (ισχράνα) διατροφή, δίαιτα, формалност (φορμάλνοστ) διατύπωση, τυπικότητα, реклама (ρεκλάμα) διαφήμιση, оглас (ογκλάς) διαφήμιση, разврат (ραζβράτ) διαφθορά, ακολασία, разлика (ράζλικα) διαφορά, чување (τσουβάνιε) διαφύλαξη, управник (ουπράβνικ) διαχειριστής, дамант (ντεμάντ) διάψευση, докторат (ντοκτοράτ) διδακτορία, предавање (πρενταβάνιε) διδασκαλία, учење (ουτσένιε) διδαχή, интернационализам (ιντερνατσιοναλίζαμ) διεθνισμός, интернационалистички (ιντερνατσιοναλιστίτσκι) διεθνιστικός, интернационализација (ιντερνατσιοναλιζάτσιγια) διεθνοποίηση, спор (σπορ) διένεξη, σύγκρουση, излез (ιζλέζ) διέξοδος, дирекција (ντιρέκτσιγια) διεύθυνση, управа (ουπράβα) διεύθυνση, директор (ντιρέκτορ) διευθυντής, капелмајстор (καπελμάγιστορ) διευθυντής ορχήστρας, новела (νοβέλα) διήγημα, право (πράβο) δίκαιο, јурисдикција (γιουρισντίκτσιγια) δικαιοδοσία, инстанца (ινστάντσα) δικαιοδοσία, законски (ζακόνσκι) δικαιωματικός, правда (πράβντα) δικαιοσύνη, двоглав (ντβόγκλαβ) δικέφαλος, дело (ντέλο) δίκη, έργο, πράξη, процес (προτσές) δίκη, адвокат (άντβοκατ) δικηγόρος, судска преписка (σούντσκα πρεπίσκα) δικογραφία, диктатура (ντικτατούρα) δικτατορία, диктаторски (ντικτατόρσκι) δικτατορικός, диктатор (ντικτάτορ) δικτάτωρ, мрежа (μρέζα) δίκτυο, вод (βοντ) διμοιρία, управа (ουπράβα) διοικητήριο, администрација (αντμινιστράτσιγια) διοικητήριο, никако (νίκακο) διόλου, двоглед (ντβόγκλεντ) διόπτρα, талон (ταλόν) διπλότυπο, купон, организатор (оргκанизάτор) διοργανωτής, поправка (ποπράβκα) διόρθωση, коректор (корέктор) διορθωτής, рок (рок) διορία, дволичност (ντβολίτσνοστ) διπλοπροσωπία, диплома (ντιπλόμα) δίπλωμα, дипломатија (ντιπλοματίγια) διπλωματία, дипломатски имунитет (ντιπλομάτσκι ιμουνιτέτ) διπλωματική ασυλία, дипломиран (ντιπλομίραν) διπλωματούχος, милијарда (μιλιγιάρντα) δισεκατομμύριο, послужавник (ποσλουζάβνικ) δίσκος, диск (ντισκ) δίσκος, τροχίσκος, инхибиција (ινχιμπίτσιγια) διστακτικότητα, συστολή, рафинерија (ραφινερίγια) διυλιστήριο, дифтерија (ντιφτερίγια) διφθερίτις, дифтонг (ντιφτόνγκ) δίφθογγος, двосмислен (ντβοσμίσλεν) διφορούμενος, без (μπεζ) δίχως, канал (κανάλ) διώρυγα, догма (ντόγκμα) δόγμα, греда (γκρέντα) δοκάρι, докός, надменост (ναντμένοστ) δοκησισοφία, αλαζονεία, надмен (νάντμεν) δοκησίσοφος, αλαζών, опит (όπιτ) δοκιμασία, πείραμα, проба (πρόμπα) δοκιμή, есеј (εσέγι) δοκίμιο, интригант (ιντριγκάντ) δολοπλόκος, интрига (ιντρίγκα) δολοπλοκία, убиство (ουμπίστβο) δολοφονία, атентат (αταντάτ) δολοφονική επίθεση, атентатор (αταντάτορ) δολοφόνος, структура (στρουκτούρα) δομή, слава (σλάβα) δόξα, доза (ντόζα) δόση, рата (ράτα) δόση, давање (νταβάνιε) δόσιμο, ропство (ρόπστβο) δουλεία, работа (ράμποτα) δουλειά, εργασία, роб (ρομπ) δούλος, слуга (σλούγκα) δούλος, ваза (βάζα) δοχείο, драма (ντράμα) δράμα, драматично (ντραματίτσνο) δραματικά, репертоар (ρεπερτοάρ) δραματολόγιο, дејство (ντέγιστβο) δράση, ενέργεια, активност (ακτίβνοστ) δραστηριότης, енергичност (ενεργκίτσνοστ) δραστηριότης, виновник (βινόβνικ) δράστης, срп (σρπ) δρεπάνι, άρπη, суровост (σουρόβοστ) δριμύτητα, σκληρότητα, тркач (τρκατς) δρομέας, улица (ούλιτσα) δρόμος, οδός, коловоз (κολοβόζ) δρόμος, свеж (σβεζ) δροσάτος, δροσερός, роса (ρόσα) δροσιά, свежина (σβέζινα) δροσιά,

дросерότητα, сила (сíла) δύναμη, власт (βλαст) δύναμη, εξουσία, αρχή, динамика (нтинáмика) δυναμική, динамит (нтинамíт) δυναμίτις, династија (нтинастíгија) δυναστεία, господство (гкоспóнтство) δυναστεία, αρχοντιά, силно (сíлно) δυνατά, ισχυρά, силен (сíлен) δυνατό, здрав (ζντραβ) δυνατός, υγιής, два (нтва) δύο, запад (ζапáнт) δύση, залез (ζалéζ) δύση, тром (тром) δυσκίνητος, негодување (негкоντоύβанιε) δυσφορία, αποδοκιμασία, дом (нтом) δώμα, οικία, соба (сóмпа) δωμάτιο, хотелска соба (хотéлска сóмпа) δωμάτιο ξενοδοχείου, бесплатно (мпесплáтно) δωρεάν, дар (нтар) δώρο, ако (áко) εάν, себе (сéмпе) εαυτός μου, седмица (сéнтмитса) εβδομάδα, седми (сéнтми) έβδομος, регистрација (регкистрáтсигија) εγγραφή, документ (нтокоумéнт) έγγραφο, писмено (пíсмено) εγγράφως, гаранција (гкараντсíгија) εγγύηση, гарант (гкарáнт) εγγυητής, инаугурација (инаоугкоурáтсигија) εγκαίνια, инсталација (инсталáтсигија) εγκατάσταση, аклиматизација (аклиматизáтсигија) εγκλιματισμός, рецка (рéтска) εγκοπή, енциклопедија (ентсиклопентíгија) εγκυκλοπαίδεια, трудна (трούнтна) έγκυος, нож (ноз) εγχειρίδιο, μαχαίρι, операција (оператсигија) εγχείριση, инфузија (инфоúзигија) έγχυση, εκχύλισμα, орός, его (έгко) εγώ (Ψυχολογία), егоизам (εгкоϊзαμ) εγωισμός, седиште (сéнтистε) έδρα, катедра (катéнтра) έδρα, καθέδρα, амо (áмо) εδώ, обичај (омпитсáги) έθιμο, етикета (етикéта) εθιμοτυπία, церемонија (тсеремóнигија) εθιμοτυπία, национализам (натсионалíζαμ) εθνικισμός, национализација (натсионализáтсигија) εθνικοποίηση, етнички (етнíтски) εθνικός, национална химна (натсионáлна χíμна) εθνικός ύμνος, националност (натсионáлност) εθνικότητα, етнографија (етнографíгија) εθνογραφία, етнографски (етнографсκι) εθνογραφικός, етнограф (етнóграф) εθνογράφος, етнологија (етнологкíгија) εθνολογία, етнолошки (етнолóски) εθνολογικός, етнолог (етнолóгк) εθνολόγος, народ (наρóнт) έθνος, информација (информатсíгија) ειδησεογραφία, експерт (éξперт) ειδικός, εμπειρογνώμων, сорта (сóрта) είδος, идила (интíла) ειδύλιο, идол (интóл) είδωλο, идолопоклоник (интолопоклóник) ειδωλολάτρης, идолопоклонство (интолопоклóнство) ειδωλολατρεία, претпоставка (претпостáвка) εικασία, илустрација (илоустратсíгија) εικονογράφηση, илустратор (илоустрáтор) εικονογράφος, иконолатрија (εικονολατρíгια) εικονολατρία, иконоборство (εικονομπόρστβο) εικονομαχία, иконостас (икоνостáс) εικονοστάσι, искреност (íскреност) ειλικρίνεια, отвореност (отвóреност) ειλικρίνεια, отворен (отвóрεν) ειλικρινής, ανοικτός, отворено (отвóрενο) ειλικρινώς, искрено (íскрενο) ειλικρινώς, хелот (хελóт) είλωτας, мир (μιр) ειρήνη, миролубив (μιролиоúμпιβ) ειρηνικός, мирно (μíрνο) ειρηνικώς, пацифист (патсíфист) ειρηνιστής, иронија (ιρονíгια) ειρωνία, иронично (ιρονíτσνο) ειρωνικώς, увоз (оувóз) εισαγωγή, окупатор (окоупáтор) εισβολέας, катактетής, референт (рефερéнт) εισηγητής, билет (μпιλéт) εισιτήριο, приход (πριχóντ) εισόδημα, инхалација (ινχαλατсíгια) εισπνοή, кондуктер (коντоúктер) εισπράκτορας, принос (πρινός) εισφορά, εισόδημα, или (íλι) είτε, од (оνт) εκ, сто (στο) εκατό, центилитар (тсεντιλíταр) εκατόλιτρο, хектолитар (хεктолíταр) εκατόλιτρο, центурион (тсεντουριόν) εκατόνταρχος, стоти (στóτι) εκατοστός, милион (μíλιον) εκατομμύριο, милионер (μιλιονéр) εκατομμυριούχος, резултат (ρεζουλтáт) έκβαση, насилник (насíлνικ) εκβιαστής, тромократης, изразит (изráζит) εκδηλωτικός, έντονος, абразија (αμπραζíгια) εκδορά, издавач (изντáβатς) εκδότης, издавачки (изνταβáтσκι) εκδοτικός, услуга (оусλоúгка) εκδούλευση, υπηρεσία, верзија (βéрзигια) εκδοχή, излетник (изλéтνικ) εκδρομέας, екскурзија (εξкоúрсигια) εκδρομή, излет (изλéт) εκδρομή, примирје (πριμíργιε) εκεχειρία, експонат (εκспóнат) έκθεμα, изложба (изλóζμпа) έκθεση, експозиција (εκспоζíтсигια) έκθεση, επίδειξη, елаборат (ελαμпорáт) Έκθεση,

αναφορά, извештај (ιζβεστάγι) έκθεση οικονομική, ликвидација (λικβιντάτσιγια) εκκαθάριση (Οικον.), ексцентричност (εκστσεντρίτσνοστ) εκκεντρικότητα, апел (απέλ) έκκληση, евокација (εβοκάτσιγια) έκκληση, έφεση, црква (τσρκβα) εκκλησία, ναός, инкубатор (ινκουμπάτορ) εκκολαπτήριο, елитан (ελίταν) εκλεκτός, της ελίτ, избор (ιζμπόρ) εκλογή, експлоатација (εξπλοατατσίγια) εκμετάλλευση, нервирање (νερβιράνιε) εκνευρισμός, иритација (ιριτάτσιγια) εκνευρισμός, ερεθισμός, обука (όμπουκα) εκπαίδευση, емисија (εμίσιγια) εκπομπή, делегат (ντελεγκάτ) εκπρόσωπος, детонација (ντετονάτσιγια) εκπυρσοκρότηση, експлозија (εξπλοζίγια) έκρηξη, ерупција (ερπύπτσιγια) έκρηξη ηφαιστείου, екстаза (εκστάζα) έκσταση, експедиција (εκσπεντίτσιγια) εκστρατεία, αποστολή, кампања (καμπάνια) εκστρατεία, екстра (έξτρα) έκτακτα, επιπλέον, хектар (χεκτάρ) εκτάριο, ексхумација (εξχουμάτσιγια) εκταφή, егзекутор (εγκζεκούτορ) εκτελεστής, шести (σέστι) έκτος, абортус (αμπόρτους) έκτρωση, дегенерација (ντεγκενειράτσιγια) εκφυλισμός, екстракт (εκστράκτ) εκχύλισμα, предавање (πρενταβάνιε) εκχώρηση, παράδοση, маслиново дрво (μασλίνοβο ντρβο) ελαιόδενδρο, еластичност (ελαστίτσνοστ) ελαστικότητα, фалинка (φαλίνκα) ελάττωμα, дефект (ντεφέκτ) ελάττωμα, Швајцарка (σβαγιτσάρκα) Ελβετίδα, елегија (ελεγκίγια) ελεγεία, елегичан (ελέγκιτσαν) ελεγειακός, контролор (κοντρόλορ) ελεγκτής, ревизор (ρεβιζόρ) ελεγκτής, контрола (κοντρόλα) έλεγχος, ревизија (ρεβιζίγια) έλεγχος, франко (φράνκο) ελεύθερος τελωνείου, слобода (σλόμποντα) ελευθερία, слон (σλον) ελέφας, маслинка (μασλίνκα) ελιά (καρπός), спирала (σπιράλα) έλικας, пропелер (προπέλερ) έλικας, пропелла, елиса (έλιτσα) έλικας, προπέλλα, хеликоптер (χελικόπτερ) ελικόπτερο, еликсир (ελιξίρ) ελιξήριο, мантзуни, елита (ελίτα) ελίτ, οι εκλεκτοί, чир (τσιρ) έλκος, атрактивно (ατρακτίβνο) ελκυστικά, Хелада (χελάντα) Ελλάδα, дефицит (ντέφιτσιτ) έλλειμμα, Грк (Γκρκ) Έλληνας, грчки (γκρτσκι) Ελληνικός, хеленизам (χελενίζαμ) ελληνισμός, атракција (ατρακτσίγια) έλξη, маларија (μαλάριγια) ελονοσία, блато (μπλάτο) έλος, λάσπη, βόρβορος, грб (γκρμπ) έμβλημα, οικόσημο, инокулација (ινοκουλάτσιγια) εμβολιασμός, вакцинација (βακτσινάτσιγια) εμβολιασμός, ембрион (έμπριον) έμβρυον, фетус (φέτους) έμβρυον, индиректно (ινντιρέκτνο) εμμέσως, πλαγίως, упорност (ουπόρνοστ) εμμονή, фикс-идеја (φιξ ιντέγια) έμμονη ιδέα, упорен (ουπόρεν) έμμονος, страст (στραστ) εμπάθεια, ембарго (εμπάργκο) εμπάργκο, αποκλεισμός, опит (όπιτ) εμπειρία, πείραμα, експерт (έξπερτ) εμπειρογνώμων, вешт (βεστ) έμπειρος, επιδέξιος, хендикеп (χένντικεπ) εμπόδιο, χάντικαπ, μειονέκτημα, стока (στόκα) εμπόρευμα, ζώα, κτήνη, артикл (αρτίκλ) εμπόρευμα, προϊόν, импрегнација (ιμπρεγκνάτσιγια) εμποτισμός, διάβρεξη, напред (ναπρέντ) εμπρός, појава (πογιάβα) εμφάνιση, пломба (πλόμπα) έμφραγμα, έμφραξη, σφράγισμα, преграда (πρεγκράντα) έμφραγμα, χώρισμα, емпатија (εμπατίγια) εναίσθηση, βαθιά κατανόηση, алтернација (αλτερνατσίγια) εναλλαγή, алтернатива (αλτερνατίβα) εναλλαγή, επιλογή, алтернативно (αλτερνατίβνο) εναλλακτικώς, алтернативан (αλτερνατίβαν) εναλλασόμενος, εναλλακτικός, против (πρότιβ) εναντίον, добродетелен (ντομπροντέτελεν) ενάρετος, иницијација (ινιτσιγιάτσιγια) έναρξη, μύηση, индикација (ινντικάτσιγια) ένδειξη, евентуалност (εβεντουάλνοστ) ενδεχόμενο, евентуалан (εβεντουάλαν) ενδεχόμενος, πιθανός, ендемија (εντεμίγια) ενδημία (Ιατρική), интерес (ιντερές) ενδιαφέρον, συμφέρον, κέρδος, τόκος, славно (σλάβνο) ένδοξα, ενδόξως, интроспекција (ιντροσπέκτσιγια) ενδοσκόπηση, интроверт (ιντροβέρτ) ενδοστρεφής, интравенозно (ιντραβέζνο) ενδοφλεβίως, ενδοφλέβια, заседа (ζάσεντα) ενέδρα, инјекција (ινγιέκτσιγια) ένεση, енергија (ενεργκίγια) ενέργεια, акција (άκτσια) ενέργεια,

πράξη, енергично (ενεργκίτσνο) ενεργητικά, енергетски (ενεργκέτσκι) ενεργητικός, активност (ακτίβνοστ) ενεργητικότητα, залог (ζαλόγκ) ενέχυρο, ензим (ένζυμ) ένζυμο, елан (ελάν) ενθουσιασμός, помнење (πομνένιε) ενθύμηση, девет (ντέβετ) εννιά, вина (βίνα) ενοχή, инкриминација (ινκριμινάτσιγια) ενοχοποίηση, инкарнација (ινκαρνάτσιγια) ενσάρκωση, таксена марка (τάκσενα μάρκα) ένσημο, инстинкт (ίνστινκτ) ένστικτο, инстинктивно (ινστινκτίβνο) ενστικτωδώς, инкорпорација (ινκορποράτσιγια) ενσωμάτωση, интензитет (ιντενζιτέτ) ένταση, интензивност (ιντενζίβνοστ) ένταση, црево (τσρέβο) έντερο, заповед (ζάποβεντ) ένταλμα, ентолй, диаταγή, интензивно (ιντενζίβνο) εντατικώς, наредба (ναρέντμπα) εντολή, мандатор (μαντάτορ) εντολοδόχος, инсект (ίνσεκτ) έντομο, инсектицид (ινσεκτιτσίντ) εντομοκτόνο, масажа (μασάζα) εντριβή, откуп (οτκούπ) εξαγορά, извоз (ιζβόζ) εξαγωγή, братучед (μπράτουτσεντ) εξάδελφος, вентилатор (βεντιλάτορ) εξαεριστήρας, еминентно (εμινέντνο) εξαιρετικά, έξοχα, принуда (πρινούντα) εξαναγκασμός, експанзија (εκσπάνζιγια) εξάπλωση, επέκταση, зависност (ζαβίσνοστ) εξάρτηση, пракса (πράκσα) εξάσκηση, естрада (εστράντα) εξέδρα, говорница (γκοβόρνιτσα) εξέδρα, развој (ραζβόγι) εξέλιξη, еволуција (εβολούτσιγια) εξέλιξη, испит (ισπίτ) εξέταση, шест (σεστ) έξι, έξ, откривање (οτκριβάνιε) εξιχνίαση, егзил (εγκζίλ) εξορία, егзилант (εγκζίλαντ) εξόριστος, неутрализација (νεουτραλιζάτσιγια) εξουδετέρωση, власт (βλαστ) εξουσία, сила (σίλα) εξουσία, δύναμη, екселенција (εξτσελέντσιγια) εξοχότητα, еминенција (εμινέντσιγια) εξοχότητα, διασημότητα, λαμπρότητα, експресионизам (εξπρεσιονίζαμ) εξπρεσιονισμός, експресионистички (εξπρεσιονιστίτσκι) εξπρεσιονιστικός, екстремист (εξτρεμίστ) εξτρεμιστής, άνθρωπος των άκρων, расколник (ρασκόλνικ) εξωμότης, балкон (μπαλκόν) εξώστης, екстроверт (εκστροβέρτ) εξωστρεφής, егзотика (εγκζότικα) εξωτισμός, корица (κορίτσα) εξώφυλλο, празник (πράζνικ) εορτή, професија (προφέσιγια) επάγγελμα, индукција (ινντούκτσιγια) επαγωγή, индуктивна струја (ινντουκτίβνα στρούγια) επαγώγιμο ηλ/κό ρεύμα, награда (ναγκράντα) έπαθλο, просјак (πρόσγιακ) επαίτης, последица (ποσλέντιτσα) επακολούθημα, συνέπεια, крепост (κρέποστ) έπαλξη, δύναμη, револуција (ρεβολούτσιγια) επανάσταση, капут (καπούτ) επανωφόρι, παλτό, провинција (προβίντσιγια) επαρχία, епархија (επαρχίγια) επαρχία, епископија (επισκοπίγια) επαρχία, επισκοπή, епископски (επισκόπσκι) επαρχιακός, επισκοπικός, контакт (κόντακτ) επαφή, допир (ντοπίρ) επαφή, брзо (μπρζο) επείγον, брз (μπρζ) επείγων, βιαστικός, хитар (χίταρ) επείγων, инцидент (ίντσιντεντ) επεισόδιο, епизода (επιζόντα) επεισόδιο, интервенција (ιντερβέντσιγια) επέμβαση, мешање (μεσάνιε) επέμβαση, инвестиција (ινβεστίτσιγια) επένδυση, интерпелација (ιντερπελάτσιγια) επερώτηση, годишнина (γκοντίσνινα) επέτειος, акламација (ακλαματσίγια) επευφημία, на (να) επί, епиграм (επίγκραμ) επίγραμμα, натпис (νάτπις) επιγραφή, епиграф (επίγκραφ) επιγραφή, вешт (βεστ) επιδέξιος, вештина (βέστινα) επιδεξιότητα, епидемија (επιντεμίγια) επιδημία, епидемијски (επιντέμσκι) επιδημικός, поправка (ποπράβκα) επιδιόρθωση, ремонт (ρεμόντ) επιδιόρθωση, десерт (ντεσέρτ) επιδόρπιο, агресор (αγκρέσορ) επιδρομέας, напад (ναπάντ) επίθεση, епитет (επιτέτ) Επίθετο (Γραμμ.), χαρακτηρισμός, презиме (πρεζίμε) επίθετο, επώνυμο, преглед (πρεγκλέντ) επιθεώρηση, инспектор (ινσπέκτορ) επιθεωρητής, комуникација (κομουνικάτσιγια) επικοινωνία, епикурејски (επικουρέγισκι) επικούρειος, ενισχυτικός критика (κρίτικα) επίκριση, критичар (κρίτιτσαρ) επικριτής, избор (ιζμπόρ) επιλογή, селекција (σελέκτσιγια) επιλογή, комесаријат (κομεσαριγιάτ) επιμελητεία, κρατικό διοικητικό όργανο, асистент (ασιστέντ) επιμελητής, фикција (φίκτσιγια) επινόημα,

πλάсмα, ниво (νίβο) επίπεδο, планиметрија (πλανιμετρίγια) επιπεδομετρία, укор (ουκόρ) επίπληξη, фриволан (φριβόλαν) επιπόλαιος, απρεπής, површност (ποβρσνοστ) επιπολαιότητα, епископ (επίσκοπ) Επίσκοπος, наука (νάουκα) επιστήμη, писмо (πίσμο) επιστολή, муштикла (μουστίκλα) επιστόμιο, μικρή πίπα, мобилизација (μομπιλιζάτσιγα) επιστράτευση, чек (τσεκ) επιταγή, реквизиција (ρεκβιζίτσιγια) επίταξη, надгробен (ναντγκρόμπεν) επιτάφιος, епитаф (επιτάφ) επιτάφιος, штаб (σταμπ) επιτελείο, способност (σποσόμπνοστ) επιτηδειότητα, ικανότητα, намерно (ναμέρνο) επίτηδες, σκопίμως, комисија (κομίσιγια) επιτροπή, комитет (κομιτέτ) επιτροπή, успех (ουσπέχ) επιτυχία, ευδοκίμηση, аргумент (άργκουμεντ) επιχείρημα, операција (οπεράτσιγια) επιχείρηση (στρατιωτ., κτλ.), донација (ντονάτσιγια) επιχορήγηση, насип (νάσιπ) επιχωμάτωση, епопеја (εποπέγια) εποποιία, еп (επ) έπος, ποίημα, епоха (επόχα) εποχή (Γεωλογία, Ιστορία), ера (έρα) εποχή, сезона (σεζόνα) εποχή, инкубација (ινκουμπάτσιγια) επώαση, εκκόλαψη, еполета (επολέτα) επωμίδα, аматер (αματέρ) ερασιτέχνης, ερασιτέχνης, аδέξιος (ντιλετάντ) дилетант, аматерски (αματέρσκι) ερασιτεχνικός, љубовник (λιουμπόβνικ) εραστής, инструмент (ίνστρουμεντ) εργαλείο, труд (τρουντ) εργασία, κόπος, μόχθος, лабораторија (λαμπορατόριγια) εργαστήριο, производ (προϊζβόντ) έργο, προϊόν, дело (ντέλο) έργο, фабрика (φάμπρικα) εργοστάσιο, иследник (ισλέντνικ) ερευνητής, ανακριτής, напуштен (ναπούστεν) έρημος, хермафродит (χερμαφρόντιτ) ερμαφρόδιτος, ερμηνευτής ενόργανης μουσικής инструменталист, херметично (χερμετίτσνο) ερμητικώς, αεροστεγώς, хермелин (χερμελίν) ερμίνα, гоуваρικό ερμίνας, црвен (τσρβεν) ερυθρός, анкета (ανκέτα) ερωτηματολόγιο, δημοσκόπηση, еротика (ερότικα) ερωτισμός, ερωτική ποίηση, ешарпа (εσάρπα) εσάρπα, σάρπα, σάλι, Еским (εσκίμ) Εσκιμώος, приход (πριχόντ) έσοδο, дом (ντομ) εστία, фокус (φόκους) εστία φακού, κέντρο, οικία, пир (πιρ) εστίαση, συμπόσιο, γιορτή, ресторан (ρεστοράν) εστιατόριο, ти (τι) εσύ, компанија (κομπανίγια) εταιρεία, фирма (φίρμα) εταιρεία, хетерогеност (χετερογκένοστ) ετερογένεια, хетеросексуалност (χετεροσεξουάλνοστ) ετεροφυλοφιλία, алманах (αλμανάχ) ετήσιο περιοδικό, ημεροδείκτης, духовит (ντουχόβιτ) ετοιμόλογος, готов (γκότοβ) έτοιμος, готовност (γκοτόβνοστ) ετοιμότητα, година (γκόντινα) έτος, пресуда (πρεσούντα) ετυμηγορία, етимолошки (ετυμολόσκι) ετυμολογικός, етимолог (ετιμιλόγκ) ετυμολόγος, евангелизам (ευαγγελίζαμ) Ευαγγελισμός, евангелист (ευαγγελίστ) Ευαγγελιστής, евангелистички (ευαγγελιστίτσκι) ευαγγελικός, учтивост (ουτστίβνοστ) ευγένεια, учтив (ούτστιβ) ευγενής, права линија (πράβα λίνιγια) ευθεία, одговорност (οντγκοβόρνοστ) ευθύνη, еукалиптус (ευκαλύπτους) ευκάλυπτος, агилност (αγκίλνοστ) ευκινησία, δραστηριότητα, агилно (αγκίλνο) ευκίνητα, δραστήρια, благословен (μπλαγκοσλόβεν) ευλογημένος, благослов (μπλαγκοσλόβ) ευλογία, кастриран (καστρίραν) ευνουχισμένος, кастрација (καστράτσιγια) ευνουχισμός, евнух (ευνούχ) ευνούχος, кастрат (καστράτ) ευνούχος, послушност (ποσλούσνοστ) ευπείθεια, богатство (μπογκάτστβο) ευπορία, богат (μπόγκατ) εύπορος, изум (ιζούμ) ευρεσιτεχνία, каталог (κάταλογκ) ευρετήριο, индекс (ίνντεξ) ευρετήριο, ерудиција (ερουντίτσιγια) ευρυμάθεια, πολυμάθεια, широк (σίροκ) ευρύς, ширина (σίρινα) ευρυχωρία, простран (πρόστραν) ευρύχωρος, здрав (ζντραβ) εύρωστος, постојаност (ποστγιάνοστ) ευστάθεια, имагинативан (ιμαγκινατίβαν) ευφάνταστος, επινοητικός, еуфемизам (εουφεμίζαμ) ευφημισμός, еуфорија (εουφορίγια) ευφορία, елоквентно (ελοκβέντνο) ευφραδώς, εύγλωττα, уживање (ουζιβάνιε) ευφροσύνη, будност (μπούντνοστ) ευφυία, интелигентно (ιντελιγκέντνο) ευφυώς, έξυπνα, еуфонија (εουφονίγια) ευφωνία (Μουσική), молитва (μολίτβα) ευχή,

монтер (μοντέρ) εφαρμοστής, резерва (ρεζέρβα) εφεδρεία, апелација (απελατσίγια) έφεση, инвентиван (ινβεντίβαν) εφευρετικός, инвентивност (ινβεντίβνοστ) εφευρετικότητα, пубертет (πουμπερτέτ) εφηβεία, кошмар (κοσμάρ) εφιάλτης, весник (βέσνικ) εφημερίδα, кήρυκας, провизија (προβίζιγια) εφόδιο, инспекција (ινσπέκτσιγια) εφορία, змија отровница (ζμίγια οτρόβιτσα) έχιδνα, οχιά, вртоглавица (βρτογκλάβιτσα) ζάλη, шунка (σούνκα) ζαμπόν, коцка (κότσκα) ζάρι, срна (σρνα) ζαρκάδι, сафир (σαφίρ) ζαφείρι, зебра (ζέμπρα) ζέβρα, желатин (ζελατίν) ζελατίνη, зенит (ζενίτ) ζενίθ, топлина (τόπλινα) ζεστασιά, пар (παρ) ζευγάρι, орач (όρατσ) ζευγάς, љубомора (λιουμπομόρα) ζήλεια, завист (ζαβίστ) ζήλεια, љубоморан (λιουμπομόραν) ζηλιάρης, штета (στέτα) ζημία, проблем (πρόμπλεμ) ζήτημα, πρόβλημα, procjak (πρόσγιακ) ζητιάνος, џунгла (ντζούγκλα) ζούγκλα, инсект (ίνσεκτ) ζουζούνι, έντομο, сок (σοκ) ζουμί, зумбул (ζούμπουλ) ζουμπούλι, луд (λουντ) ζουρλός, вага (βάγκα) ζυγαριά, тежина (τέζινα) ζύγι, мерење (μερένιε) ζύγισμα, вагање (βαγκάνιε) ζύγισμα, пивница (πίβνιτσα) ζυθοπωλείο, пиво (πίβο) ζυθοπωλείο, тесто (τέστο) ζυμάρι, тестенина (τεστένινα) ζυμάρι, ферментација (φερμεντάτσιγια) ζύμωση, насликан (νασλίκαν) ζωγραφιστός, нацртан (νατσρταν) ζωγραφιστός, сликар (σλίκαρ) ζωγράφος, живот (ζίβοτ) ζωή, жив (ζιβ) ζωηρός ζωντανός, животност (ζιβότνοστ) ζωηρότητα, чорба (τσόρμπα) ζωμός, супа (σούπα) ζωμός, појас (πόγιας) ζώνη, зона (ζόνα) ζώνη, живот (ζίβοτ) ζωντάνεια, зоологија (ζοολογκίγια) ζωολογία, зоолошки (ζοολόσκι) ζωολογικός, зоолог (ζοόλογκ) ζωολόγος, колан (κολάν) ζωστήρας, инсект (ίνσεκτ) ζωύφιο, или (ίλι) ή, пубертет (πουμπερτέτ) ήβη, младост (μλάντοστ) ήβη, принц (πριντς) ηγεμόνας, хегемонија (χεγκεμονίγια) ηγεμονία, лидер (λίντερ) ηγέτης, опатија (οπάτιγια) ηγουμενείο, свештенство (σβεστένστβο) ηγουμενείο, опат (όπατ) ηγούμενος, уживање (ουζιβάνιε) ηδονή, наслада (νασλάντα) ηδονή, хедонизам (χεντονίζαμ) ηδονισμός, морал (μόραλ) ηθική, етика (έτικα) ηθική, деонтологија, ηθικότητα, дух (ντουχ) ηθικό, моралист (μοραλίστ) ηθικολόγος, моралан (μοράλαν) ηθικός, етички (ετίτσκι) ηθικός, глума (γκλούμα) ηθοποιία, нарав (νάραβ) ήθος, карактер (καράκτερ) ήθος, χαρακτήρας, природа (πριρόντα) ήθος, електрицитет (ελεκτριτσιτέτ) ηλεκτρικό, струјно коло (στρούγινο κόλο) ηλεκτρικό κύκλωμα, електрична централа (ελεκτρίτσνα τσεντράλα) ηλεκτρικός σταθμός, електрода (ελεκτρόντα) ηλεκτρόδιο, електрификација (ελεκτριφικάτσιγια) ηλεκτροδότηση, електродинамика (ελεκτροντινάμικα) ηλεκτροδυναμική, електромотор (ελεκτρομότορ) ηλεκτροκινητήρας, електротехника (ελεκτροτέχνικα) ηλεκτρολογία, електричар (ελέκτριτσαρ) ηλεκτρολόγος, електролиза (ελεκτρολίζα) ηλεκτρόλυση, електролит (ελεκτρολίτ) ηλεκτρολύτης, електромагнет (ελεκτρομαγκνέτ) ηλεκτρομαγνήτης, електрометар (ελεκτρομέταρ) ηλεκτρόμετρο, електроника (ελεκτρόνικα) ηλεκτρονική, хардвер (χάρντβερ) ηλεκτρονικό υλικό, електронски (ελεκτρόνσκι) ηλεκτρονικός, компјутер (κομπγιούτερ) ηλεκτρονικός υπολογιστής, електрон (έλεκτρον) ηλεκτρόνιο, електростатика (ελεκτροστατικα) ηλεκτροστατική, електрошок (ελεκτροσόκ) ηλεκτροσόκ, електротехнички (ελεκτροτεχνίτσκι) ηλεκτροτεχνικός, електрохемија (ελεκτροχεμίγια,) ηλεκτροχημεία, идиот (ίντιοτ) ηλίθιος, глуп (γκλουπ) ηλίθιος, идиотски (ιντιότσκι) ηλίθιος (Επίθ.), идиотизам (ιντιοτίζαμ) ηλιθιότητα, календар (καλένταρ) ημερολόγιο, дневник (ντνέβνικ) ημερολόγιο, дневница (ντνέβνιτσα) ημερομίσθιο, питом (πίτομ) ήμερος, κατοικίδιος, полубог (πολουμπόγκ) ημίθεος, мигрена (μιγκρένα) ημικρανία, полукруг (πολουκρούγκ) ημικύκλιο, хемисфера (χεμισφέρα) ημισφαίριο, узда (ούζντα) ηνίο, хепатитис (χεπατίτις) ηπατίτις, континент (κόντινεντ) ήπειρος, благ (μπλαγκ) ήπιος, благост (μπλάγκοστ)

ηπιότητα, кроткост (κρότκοστ) ηπιότητα, мирно (μίρνο) ήρεμα, ηρέμως, тишина (τίσινα) ηρεμία ησυχία, мир (μιρ) ηρεμία ησυχία, херој (χερόγι) ήρωας, јунак (γιούνακ) ήρωας, хероина (χερόϊνα) ηρωίδα, херојски (χερογίσκι) ηρωικός, јуначки (γιουνάτσκι) ηρωικός, пораз (πόραζ) ήττα, вулкан (βουλκάν) ηφαίστειο, због (ζμπούτσνοστ) ηχηρότης, звук (ζβουκ) ήχος, ехо (εχό) ηχώ, антихиња, αντίλαλος, јахта (γιάχτα) θαλαμηγός, кабина (καμπίνα) θαλαμίσκος, соба (σόμπα) θάλαμος, гасна комора (γκάσνα κομόρα) θάλαμος αερίων, море (μόρε) θάλασσα, морски (μόρσκι) θαλασσινός, морска вода (μόρσκα βόντα) θαλασσόνερο, навигација (ναβιγκάτσια) θαλασσοπλοΐα, ναυσιπλοΐα, морска птица (μόρσκα πτίτσα) θαλασσοπούλι, морска бура (μόρσκα μπούρα) θαλασσοταραχή κτλ.

Κατωτέρω έχω γράψει **ΣΕΡΒΙΚΕΣ** λέξεις, χωρίς την προφορά τους, και τη σημασία τους στην Ελληνική γλώσσα. Όλες αυτές τις **ΣΕΡΒΙΚΕΣ** λέξεις τις χρησιμοποιούν **ΑΥΤΟΥΣΙΕΣ** οι Βαρδαρίτες (Σκοπιανοί), αλλά και αυτές τις μετωνόμασαν σε Μακεδονικές! Θαλερός свеж, θαλπωρή топлина, θαμμένος закопан, θαμώνας (πελάτης) муштерија, θάνατος смрт, θαρραλέος храбар, θάρρος смелост, θάρρος храброст, θαύμα чудо, θάψιμο погреб, θέα поклед, θεία тетка, θέμα предмет, θέμα тема, θεμέλιο база, θεολογία теологија, θεολόγος теолог, Θεός Бог, Θεοτόκος Богородица, θεότρελλος луд, θεραπευτήριο болница, θερισμός жетва, θερμοδυναμική термодинамика, θερμοκρασία температура, θερμόμετρο термометар, θερμοσίφωνας бојлер, θερμότητα топлина, θέρος (καλοκαίρι) лето, θέση место, θεωρείο трибина, θεώρηση (βίζα) виза, θεωρία теорија, θέσπισμα наредба, θέσπισμα одлука, θετικισμός позитивност, θήκη футрола, θήκη кутија, θηλυκός женски, θησαυρός богатство, θησαυροφυλάκειο благајна, θνησιμότητα смртност, θνητός смртен, θόλος купола, θρανίο клупа, θράσος дрскост, θρησκεία религија, θριαμβευτής победник, θριαμβευτικός победнички, θρίαμβος триумф, θρόνος трон, θρύλος легенда, θύελλα бура, θύελλα невреме, θύμα жртва, θυμός гнев, θυμός вес, θύρα врата, θυρωρός вратар, θυρωρός портир, θυσία жртва, θυσιαστήριο олтар, ιατρική медицина, ιατρός лекар, ιδανικό идеал, ιδανικός идеалан, ιδέα идеја, ιδεολογία идеологија, ιδιοσυγκρασία темперамент, ιδιότητα својство, ίδρυμα институт, ίδρυση оснивање, ιεραποστολή мисија, ιερό храм, ιερόδουλος (πόρνη) проститутка, ιεροκήρυκας проповедник, Ιησούς Исус, ικανότητα способност, ιλιγγιώδης вртоглав, ίλιγγος вртоглавица, ιμπεριαλισμός империјализам, ιμπρεσσιονισμός импресионизам, ιός вирус, Ιούλιος Јули, Ιούνιος Јуни, ιππεύς коњаник, ιππικό коњица, ιπποδρόμιο хиподром, ιπποκόμος коњушар, ιπποπόταμος нилски коњ, ίππος коњ, ιππότης коњаник, ιππότης витез, ιπποτικός витешки, ιπποτισμός витештво, ισθμός (κανάλι) канал, ίσια (ίσα) право, ίσιος прав, ισοζύγιο биланс, ιστορία историја, ισχυρογνωμοσύνη тврдоглавост, Ιταλία Италија, ιτιά врба, ιχθυοπωλείο рибарница, ιχθύς риба, ιχνηλασία трагање, ιχνηλάτης трагач, ιχνογράφος цртач, ιώδιο јод, ιωνικός јонски, καγκελλάριος канцелар, κάγκελο ограда, κάδρο слика, καζάνι казан, καζίνο казино, καθαρά чисто, καθαρός чист, καθεστώς режим, καθηγητής професор, καθηγητής наставник, καθηγητικός професорски, καθηγήτρια професорка, καθηγήτρια наставница, καθρέφτης огледало, καθώς како, καϊμάκι кајмак, καινούργιος нов, καιρός време, κακία злоба, κακό зло, κακοποίηση малтретирање, κακός лош, κάκτος кактус, καλά добро, καλαθοσφαίριση кошарка, καλάμι сламка, καλάμι трска, καλιακούδα врана, καλλίδρομον (καλντερίμι) калдрма, καλοκαίρι лето, καλός добар, καλπασμός галопирање, καλύβα колиба, καλώς добро, καμάκι харпун, κάμαρα соба, καμαριέρης собар, καμέλια камелија, καμήλα камила, καμηλοπάρδαλη жирафа, καμιόνι

камион, καμουφλάρισμα камуфлажа, καμπή (καμπύλη) завој, καμπή (καμπύλη) кривина, κάμποσος доста, κανάτα бокал, κάνιστρο канистар, κανόνας правило, κανόνι топ, καντίνα кантина, καπάκι капак, καπετάνιος капетан, καπιταλισμός капитализам, κάπνισμα пушење, καπνιστής пушач, καπρίτσιο каприц, κάπως некако, καράτι карат, καρδιά срце, καρδιολογία кардиологија, καρκίνος рак, καρμπόν индиго, καρναβάλι карневал, καρπός плод, καρπούζι лубеница, καρποφορία плодност, κάρτα визит (карта), καρχαρίας ајкула, κασκέτο качкет, κασμίρι кашмир, κασόνι каса, κασσίτερος калај, κάστορας дабар, κάταγμα фрактура, καταιγίδα бура, κατακόμβη катакомба, κατάλογος каталог, κατάλογος προϊόντων проспект, κατάρα проклетство, καταραμένος проклет, καταρράκτης водопад, κατάρρευση рушење, κατάρτι јарбол, κατασκεύασμα дело, καταστατικό статут, καταστροφή катастрофа, κατάστρωμα палуба, κατάσχεση конфискација, κατάχρηση злоупотреба, καταψήφιση гласање против, κατηγορία категорија, κατηγορούμενο атрибут, κάτι нешто, κατοπτρισμός одраз, κατοπτρισμός рефлексија, κάτοπτρο огледало, κατόρθωμα подвиг, κατοχή окупација, κατσίκα коза, κατώγειο (κελάρι) подрум, κατώφλι праг, καύσωνας жега, καφέ (επίθ.) кафен, καφείνη кофеин, κάψουλα капсула, κέϊκ колач, κείμενο текст, κενό празнина, κεντρικός централен, κεντρικός центар, κεραία антена, κεραμική керамика, κεραμικός керамички, κέρατο рог, κεραυνός гром, κέρδος профит, κερδοσκοπία шпекулација, κερδοσκόπος шпекулант, κεφάλαιο капитал, κεφαλαιοκρατία капитализам, κεφαλή глава, κεφαλόδεσμος марама, κεφάτος расположен, κεχρί просо, κήρυκας проповедник, κήτος кит, κιάλι(α) дурбин, κιθάρα гитара, κιλό килограм, κιμωλία креда, Κίνα Кина, κίνδυνος опасност, κινέζος Кинез, κινηματογράφος кино, κίνητρο мотив, κλάμμα плач, κλαρίνο кларинет, κλασικισμός класицизам, κλειδαριά брава, κλειστός затворен, κληροδότημα тестамент, κληρονομικότητα наследност, κληρονόμος наследник, κλινική клиника, κλοπιμαίος украден, κλώσιμο (κλώση) предење, κογκρέσο конгрес, κοιλάδα долина, κοιλιά стомак, Κοινοβούλιο парламент, κοινωνιολογία социологија, κοινωνιολόγος социолог, κοκαΐνη кокаин, κόκκινος црвен, κόκκος зрно, κολακεία ласкање, κόλλα лепило, κολοκύθα тиква, κόμης гроф, κομήτης комета, κομμάτι парче, κομμουνισμός комунизам, κομμωτής фризер, κομοδίνο комода, κομπλιμέντο комплимент, κομπολό(γ)ι бројаница, κομπόστα компот, κομψότητα елеганција, κονσέρβα конзерва, κον(τ)σέρτο концерт, κοντός кратак, κοπάδι стадо, κοπάδι јато, κοπέλα девојка, κόπος труд, κόπος напор, κόπος замор, κόρακας гарван, κορμί тело, κορώνα круна, κόσκινο сито, κόσκινο решето, κόσμημα накит, κοσμικός светски, κόσμος свет, κόσμος (λαός) народ, κότα кокошка, κότσυφας кос, κουβαλητής носач, κουβέντα разговор, κούκκος кукавица, κουκουνάρι шишарка, κουλός сакат, κουμπάρα кума, κουμπάρος кум, κουνιάδος девер, κουπόνι купон, κουράγιο смелост, κούραση замор, κουρέλι крпа, κουρσάρος гусар, κουρτίνα завеса, κουταμάρα глупост, κούτελο чело, κουτί кутија, κουφός глув, κούφωμα празнина, κράνος шлем, κρασί вино, κρατήρας кратер, κράτος држава, κρέας месо, κρέμα крем, κρεοπωλείο месарница, κρεοπώλης месар, κριτική критика, κροκόδειλος крокодил, κρούσμα случај, κρούστα кора, κρύσταλλο кристал, κτηνίατρος ветеринар, κτίριο зграда, κτύπημα удар, κυβέρνηση влада, κυβερνητικός владин, κύβος коцка, κυδωνιά (κυδώνι) дуња, κύκλος круг, κυκλοφορία циркулација, κυκλώνας циклон, κύλινδρος цилиндар, κυνήγι лов, κύριος господин, κύστη циста, κύτταρο клетка, κωμωδία комедија, κωπηλασία веслање, λάβα лава, λαβύρινθος лабиринт, λαβωματιά рана, λαγκάδι долина, λαγός див зајак, λάθος грешка, λάθρα тајно, λαίδη дама, λαιμός грло, λαιμός врат, λάκκος

јама, λακωνικός лаконски, λαλιά говор, λαλιά глас, λαμπιόνι лампион, λαμπρότητα (λάμψη) сјај, λαογραφία фолклор, λαοκρατία народна власт, λαός народ, λαρδί сланина, λάρυγγας грло, λάσο ласо, λάστιχο гума, λάστιχο (καουτσούκ) каучук, λατινικός латински, λατομείο каменолом, λατρεία обожавање, λατρευτός обожаван, λέαινα лавица, λεβάντα лаванда, λεβεντιά храброст, λεγεώνα легија, λεγεωνάριος легионар, λειτουργία служба, λεξικό речник, λεοπάρδαλη леопард, λεπίδα жилет, λέπρα лепра, λέσχη клуб, λεύκανση белење, λευκόχρυσος платина, λεύκωμα (ιατρ.) албумин, λευτεριά слобода, λευχαιμία леукемија, λεωφόρος авенија, λεωφόρος булевар, λήθη заборав, λιβάδι ливада, λιγνίτης лигнит, λίθος камен, λίθινος каменит, λίκνο колевка, λιμάνι пристаниште, λιμός глад, λιμπρέτο либрета, λιμώδης глад, λιοντάρι лав, λιποθυμία несвестица, λιπόθυμος онесвестен, λίπος маст, λιποτάκτης дезертер, λίρα фунта, λίστα листа, λίτρο литар, λογάριθμος логаритам, λογική логика, λογοκρισία цензура, λογοκριτής цензор, λόγος говор, λόγος разговор, λοίμωξη зараза, λοξός крив, λόρδος лорд, λοταρία лото, λουκούμι локум, λουλούδι цвет, λόχος чета, λύκειο гимназија, λύρα лира, λύση (λύσιμο) решење, λύσσα бес, λύτρα откуп, λωτός лотос, μαγαζί продавница, μαγγάνιο манган, μαγεία магија, μαγνήτης магнет, μαγνητισμός магнетизам, μάγουλο образ, μάζα маса, μάθημα лекција, μαθηματικά математика, μαθηματικός математички, μαθημένος научен, μάθηση учење, μαθητής ученик, μαιευτήρας акушер, μαιευτήριο породилиште, μαϊμού мајмун, Μάϊος Мај, μαΐστρος маестрал, μακάριος блажен, μακαριότητα блаженство, μακαρίτης покојник, μακαρόνι макарони, Μακεδών Македонец, Μακεδονία Македонија, Μακεδονικός Македонски, μάλαμα (χρυσός) злато, μαλλιά коса, μαμά, (μάνα) мама, μαμά (μάνα) мајка, μάμμη баба, μαμή акушерка, μαμούθ мамут, μανία манија, μανικιούρ маникир, μανιτάρι печурка, μανόμετρο манометар, μανούβρα маневар, μανταρίνι мандарина, μαντατοφόρος гласник, μαργαρίνη маргарин, μαργαριτάρι бисер, μάρκα марка, μάρκα знак, μαρκήσιος маркиз, μάρκο (νόμισμα) марка, μάρμαρο мермер, μαρξισμός марксизам, μαρς марш, Μάρτιος Март, μάρτυρας сведок, μας (αντωνυμία) нас, μάσκα маска, μασόνος масон, μάστορας мајстор, μάτι око, ματιά поглед, μάτς меч, μαύρος црн, μαχαίρι нож, μάχη битка, μάχη бој, μεγαλομανία мегаломанија, μεγαλοψυχία великодушност, μέδουσα медуза, μέθη пијанство, μεθοδολογία методологија, μέθοδος метод, μεθυσμένος пијан, μέθυσος пијаница, μείον (Μαθημ.) минус, μελαγχολία меланхолија, μελάνι мастило, μελένιος меден, μελέτη учење, μέλι мед, μέλισσα пчела, μελισσοκομία пчеларство, μελισσοκόμος пчелар, μελόδραμα мелодрама, μελωδία мелодија, μεμβράνη мембрана, μεριά страна, μερίδα порција, μέρος место, μέση средина, μεσιτεία посредништво, μέσο средство, Μεσσίας Месија, Μεσσίας Спасител (Спаситељ), μεταβολή измена, μεταβολή промена, μεταδότης предавател, μεταλλείο рудник, μεταλλευτής рудар, μέταλλο метал, μεταλλουργός металург, μεταμόρφωση метаморфоза, μεταμφιεσμένος маскиран, μετανάστης емигрант, μεταξένιος свилен, μετάξι свила, μεταξοσκώληκας свилена буба, μεταρρυθμιστής реформатор, μεταστροφή промена, μεταφορά превоз, μεταφορά транспорт, μετάφραση превод, μεταφυσική метафизика, μετεωρολογία метеорологија, μετεωρολόγος метеоролог, μετοχή акција, μετριοπάθεια умереност, μέτριος умерен, μέτωπο чело, μηδέν нула, μήκος должина, μήνας месец, μηνιάτικο месечна плата, μηρυκαστικός преживар, μητρικός мајчински, μητροπολίτης митрополит, μηχανή машина, μηχάνημα апарат, μιζέρια (αθλιότητα) мизерија, μικροβιολογία микробиологија, μικροβιολόγος микробиолог, μικροοργανισμός

микроорганизам, μικροσκόπιο микроскоп, μίλημα говор, μιλιούνι милион, μισαλλοδοξία нетолерантност, μισάνοικτος полуотворен, μισθός плата, μνήμα гроб, μνημείο споменик, μόδα мода, μοίρα судбина, μοίρα степен, μοιχεία прељуба, μονάρχης монарх, μοναστήρι манастир, μονάχα (μόνο) само, μοναχή монахиња, μονάχος (μονήρης) сам, μονόγραμμα монограм, μονογραφία монографија, μονοθεϊσμός монотеизам, μονόλογος монолог, μονομαχία двобој, μονοπώλιο монопол, μόνος сам, μονοτονία монотонија, μονότονος монотон, μοντέλο модел, μόριο молекул, μορφασμός гримаса, μορφολογία морфологија, μοσχάρι теле, μοτέρ мотор, μουγγαμάρα немост, μουγγός нем, μουλάρι муле, μούμια мумија, μούσα муза, μουσακάς мусака, μουσείο музеј, μουσελίνα муслин, μουσική музика, μουσμουλιά мушмула, μουσουλμάνος муслиман, μούτρο лице, μοχθηρία злоба, μπαγιάτικος бајат, μπακάλικο бакалница, μπακίρι бакар, μπαλάντα балада, μπαλαρίνα балерина, μπαλέτο балет, μπαλκόνι балкон, μπαμπάκι памук, μπανάνα банана, μπάντα банда, μπαρμπούνι барбун, μπαρούτι барут, μπαταρία батерија, μπετόν бетон, μπίρα пиво, μπιραρία пивница, μπισκότο бисквит, μπλοκ блок, μπογιά (βαφή) боја, μπόλι (εμβόλιο) вакцина, μπόμπα (βόμβα) бомба, μπόρα бура,, μπότα чизма, μπουκέτο букет, μπούστος биста, μπούτι бут, μπράβο браво, μπριζόλα кременадла, μπροστά напред, μπρούντζος бронза, μύγα мува, μυγδαλιά (μύγδαλο) бадем, μυθιστόρημα роман, μυθολογία митологија, μύθος мит, μυροπωλείο парфимерија, μυστικισμός мистицизам, μυστικό тајна, μύτη нос, μωσαϊκό мозаик, ναός храм, ναός црква, νάρκη мина, νάρκισσος нарцис, νάρκωση наркоза, ναρκωτικό наркотик, ναυάγιο бродолом, ναυαρχείο адмиралитет, ναύαρχος адмирал, ναυσιπλοΐα навигација, ναύτης морнар, ναυτία морска болест, ναυτικός морнар, ναυτοδικείο поморски суд, ναφθαλίνη нафталин, νεκροθάφτης гробар, νέκταρ нектар, νεοελληνικός новогрчки, νέος млад, νεοσύλεκτος регрут, νερό вода, νερόμυλος воденица, νεροχύτης лавабо, νευρικότητα (νεύρωση) нервоза, νέφος облак, νεφρός бубрег, νέφτι терпентин, νεωτεριστής иноватор, νηνεμία тишина, νήσος (νησί) остров, νηστεία пост, νηφάλιος трезвен, νηφαλιότητα трезвеност, νιαούρισμα мјаукање, νιάτα младост, νίκη победа, νικητήριος победнички, νικητής победник, νικοτίνη никотин, νοημοσύνη интелигенција, νόηση интелект, νοίκι кирија, νοικοκυρά газдарица, νομά(δα)ς номад, Νομαρχία округ, Νομική право, νόμιμος законски, νόμιμος легален, νομιμότητα законитост, νομιμότητα легалност, νομιμοφροσύνη лојалност, νόμισμα монета, νομοθεσία законодавство, νόμος закон, νομοσχέδιο нацрт закон, νονός кум, νόσημα болест, νοσηρός нездрав, νοσοκομείο болница, νόσος болест, νοσταλγία носталгија, νότα нота, νότος југ, νούμερο број, νους разум, νους ум, ντιβάνι софа, νύστα поспаност, νυσταλέος поспан, νωπός свеж, νωρίς рано, νωχέλεια индолентност, ξέβγαλμα испирање, ξεκίνημα старт, ξεκούραση одмор, ξενοδοχείο хотел, ξενώνας гостинска соба, ξέρα (ξηρασία) суша, ξερός сув, ξερός исушен, ξεσκέπαστος отворен, ξινίλα киселост, ξιφολόγχη бајонет, ξύλο дрво, ξυλουργός столар, ξυπνητήρι будилник, ξυπόλητος бос, ξύσιμο стругање, όαση оаза, οβίδα бомба, όγδοος осми, όγκος обем, όγκος маса, όγκος (ιατρ.) тумор, οδηγός возач, οδηγός водич, οδοντιατρική стоматологија, οδοντίατρος стоматолог, οδοντογλυφίδα чачкалица, οδός улица, οδυρμός плач, οθόνη екран, οικειότητα интимност, οικία дом, οικοδομή зграда, οικονομία економија, οικονομικός економски, οικόπεδο плац, οικόσημο грб, οικουμένη свет, οινόπνευμα алкохол, οίνος вино, οκτάβα октава, όλεθρος катастрофа, ολιγαρχία олигархија, ολοζώντανος жив, ομάδα група, ομιλία говор, ομίχλη магла, ομογένεια хомогеност, ομοιοκαταληξία рима, ομοσπονδία

федерација, όνομα име, ονομαστική номинатив, ονομαστός познат, ονοματεπώνυμο име и презиме, οντολογία онтологија, οντολογικός онтолошки, οξείδωση оксидација, οξείδιο оксид, οπερέτα оперета, οπλή копито, όπλο оружје, οπτική оптика, όραση вид, οργανικός органски, οργανισμός организам, όργανο орган, όργανο инструмент, οργάνωση организација, οργανωτής организатор, οργασμός оргазам, όργωμα орање, ορειβασία планинарење, ορειβάτης планинар, ορειβατικός планинарски, ορεινός планински, ορείχαλκος бронза, όρεξη апетит, ορθογραφία правопис, ορθοδοξία православие, ορθόδοξος православен, ορθοπεδικός ортопед, ορίζοντας хоризонт, οριζοντίωση хоризонталност, όριο граница, όριο лимит, όρκος заклетва, ορμόνη хормон, όρμος залив, όρνιθα кокошка, ορνιθολογία орнитологија, ορολογία терминологија, όρος (βουνό) планина, όρος (ο) услов, οροφή таван, ορτανσία хортензија, ορυκτολογία минерологија, ορυχείο рудник, ορχήστρα оркестар, οσφυαλγία лумбаго, ουδετερότητα неутралност, ουλή белег, ουμανισμός (ανθρωπισμός) хуманизам, ουρανός небо, ούρηση мокрење, ούρλιαγμα (ουρλιαχτό) урлање, ουρολογία урологија, ουσία суштина, όφελος корист, οφθαλμός око, όχημα возило, όχι не, οχιά змија, παγερός леден, πάγκος клупа, παγώνι паун, παγωτό сладолед, παθητικότητα пасивност, παθολογία патологија, παθολογικός патолошки, παθολόγος патолог, πάθος страст, παιγνίδι играчка, παιδαγωγική педагогија, παιδαγωγός педагог, παιδί (τέκνο) дете, παιδίατρος педијатар, παίκτης играч, παιχνίδι игра, πακέτο пакет, παλαίμαχος ветеран, παλαιοντολογία палеонтологија, παλαιοντολόγος палеонтолог, παλαιός стар, παλάτι палата, πάλη борба, παλιάτσος кловн, παλινόρθωση обнова, παμπάλαιος престар, πάμπλουτος пребогат, Παναγία Богородица, πανεπιστημιακός универзитетски, πανεπιστήμιο универзитет, πανθεϊσμός пантеизам, πανικός паника, πανόραμα панорама, παντομίμα пантомима, παντόφλα папуча, παξιμάδι двопек, παπαδιά попадија Πάπας Папа, παπάς поп, πάπια патка, πάπλωμα јорган, πάπυρος папирус, παραβάν параван, παράγραφος параграф, παραγωγικότητα продуктивност, παράδειγμα пример, παράδεισος рај, παράδοση предавање, παραίσθηση халуцинација, παραίσθηση илузија, παραίτηση оставка, παράκληση молба, παραλαβή примање, παραλλαγή варијација, παράλυση парализа, παραπέτασμα завеса, παράπτωμα грешка, παράσιτο паразит, παραστάτης асистент, παραφίνη парафин, παράφραση парафраза, παραχαράκτης фалсификатор, παρέα друштво, παρέμβαση мешање, παρθένος (η) девица, παρκέ паркет, πάρκο парк, παροικία колонија, παρουσία присуство, παρουσιαστικό појава, παροχή давање, παρτίδα партија, παρωδία пародија, πάστα паста, παστερίωση пастеризација, πατητήρι преса, πάτος (πυθμένας, βάση) дно, πατριαρχείο патријаршија, πατριωτικός патриотски, πατριωτισμός патриотизам, πάτωμα под, παύση пауза, πέδιλο сандала, πεζικό пешадија, πεζογραφία проза, πεζοδρόμιο тротоар, πεζοναύτης морнар, πεζοπόρος пешак, πεθερά свекрва, πειθαρχία дисциплина, πείνα глад, πείραμα експеримент, πείσμα упорност, πειστήριο доказ, πελέκι (τσεκούρι) секира, πελεκάνος пеликан, πενήντα педесет, πενικιλίνη пеницилин, πένταθλον пентатлон, πέντε пет, πεπόνι диња, πεπρωμένο судбина, περγαμηνή пергамент, περήφανος горд, περιβάλλον средина, περιγραφή опис, περιηγητής турист, περικεφαλαία шлем, περίμετρος опсег, περίοδος (ιατρική) период, περιορισμένος ограничен, περιοχή област, περιπατητής пешак, περιπέτεια перипетија, περιπολία патролирање, περίπολος патрола, περίπτωση случај, περισκόπιο перископ, περίσταση прилика, περίστροφο револвер, περιφρόνηση презир, περούκα перика, πέστροφα пастрмка,

πέταλο потковица, πέτρα камен, πετρέλαιο нафта, πετρώδης каменит, πετσί кожа, πεύκο бор, πέψη варење, πηγή извор, πήδημα скок, πίθηκος мајмун, πιλάφι пилав, πιλότος пилот, πισίνα базен, πίσσα катран, πίστη вера, πιστοποιητικό потврда, πιστότητα верност, πίστωση кредит, πιστωτής кредитор, πίσω назад, πιτσίλισμα прскање, πίτ(τ)α пита, πιωμένος пијан, πλάκα плоча, πλάνη грешка, πλανήτης планета, πλαστική пластика, πλαστικότητα пластичност, πλαστογράφος фалсификатор, πλάτανος платан, πλατίνα платина, πλάτος ширина, πλατύς широк, πλατωνικός платонски, πλειστηριασμός аукција, πλεκτός (πλεχτός) плетен, πλέξιμο плетење, πλευρό страна, πλευρό (ανατομία) ребро, πληγή рана, πλήθος мноштво, πλήθος маса, πλημμύρα поплава, πλήξη досада, πληροφορία информација, πλοηγός пилот, πλοίο брод, πλούτος (πλούτη) богатство, πνεύμα дух, πόδι нога, ποδοσφαιριστής фудбалер, ποδόσφαιρο фудбал, ποίηση поезија, ποινή казна, ποιότητα квалитет, πόλη град, πολιορκία опсада, πολιτεία држава, πολίτευμα режим, πολιτευτής политичар, πολιτική политика, πολιτικός политички, πολιτισμός цивилизација, πολιτισμός култура, πόλος пол, πολυκλινική поликлиника, πολυτέλεια луксуз, πολυτεχνείο политехника, πόλωση поларизација, πόμολο квака, πόντος (θάλασσα) море, πορνεία проституција, πόρνη проститутка, πορσελάνη порцелан, πόρτα врата, πορτιέρης вратар, πορτρέτο портрет, πορφύρα пурпур, ποτάμι река, ποτήρι чаша, πουλερικό (-ά) живина, πούπουλο перо, πράγμα предмет, πραγματοποίηση реализација, πρακτική практика, πράκτορας агент, πρακτορείο агенција, πράξη дело, πρασινάδα зеленило, πράσινος зелен, πρέπει треба, πρεσβεία амбасада, πρεσβευτής амбасадор, πρήξιμο оток, πρίγκιπας принц, πριγκίπισσα принцеза, πριόνι пила, πρίσμα призма, προάσπιση заштита, πρόβα проба, προβάδισμα првенство, πρόβλημα проблем, προβοσκίδα сурла, πρόγνωση прогноза, προγυμναστής тренер, πρόθεμα префикс, πρόθεση намера, προθεσμία рок, προθυμία спремност, προίκα мираз, προϊόν производ, προϊστάμενος управник, προκάλυψη покривање, προκάτοχος претходник, προκοπή успех, προκυμαία кеј, πρόλογος предговор, προνόμιο привилегија, πρόξενος конзул, προοπτική перспектива, προπαγάνδα пропаганда, πρόπλασμα модел, πρόποδες подножје, προπόνηση тренинг, προπονητής тренер, πρόποση здравица, προσευχή молитва, πρόσληψη примање, πρόσοδος приход, πρόσοψη фасада, προσταγή заповед, πρόστιμο казна, προσωπείο маска, προσωπιδοφόρος маскиран, προσωπικότητα личност, πρόσωπο лице, προσωπογραφία портрет, προσωρινός привремен, πρόταση предлог, προτεκτοράτο протекторат, προτεστάντης протестант, πρότυπο модел, προϋπολογισμός буџет, προφήτης пророк, πρόχωμα насип, πρύμνη крма, πρύτανης ректор, πρώτα прво, πρωτάθλημα првенство, πρωτάθλημα шампионат, πρωταθλητής шампион, πρωτοβουλία иницијатива, πρωτόκολλο протокол, πρωτόκολλο регистар, πρωτομαγιά Први мај, πρωτόπλασμα протоплазма, πρωτοπόρος предводник, πρωτοχρονιά Нова Година, πρωτοχρονιάτικος новогодишен, πτηνό птица, πτυχίο диплома, πτώση (Γραμματική) падеж, πυγμάχος боксер, πυθμένας дно, πυκνός густ, πυκνωτής кондензатор, πυξίδα компас, πύο гној, πυραμίδα пирамида, πύραυλος ракета, πυργίσκος мала кула, πύργος кула, πυρετός температура, πυρκαγιά пожар, πυροβολικό артиљерија, πωλητής продавач, πώς (επίρρημα) како, ραβ(β)ίνος рабин, ράβδος мотка, ραγδαίος брз, ραδιενέργεια радиоактивност, ραδιοθεραπεία радиотерапија, ρακί ракија, ράκος крпа, ράντισμα прскање, ράπτης (ράφτης) кројач, ράσο мантија, ράτσα раса, ράφι полица, ραχίτις рахитис, ραψωδία рапсодија,

ρεαλισμός реализам, ρεζέρβα резерва, ρεζίλι срамота, ρεκλάμα реклама, ρεκόρ рекорд, ρεπόρτερ репотер, ρεύμα струја, ρευστότητα течност, ρήμα глагол, ρήτορας говорник, ρήτορας беседник, ρητορική говорништво, ρητορική беседништво, ρήτρα клаузула, ρίγα (γεωμ.) линија, ρίγανη оригано, ρίζα корен, ρόλος улога, ρόμβος ромб, ροπή склоност, ρούβλι рубља, ρυζόγαλο сутлијаш, ρυθμός ритам, Ρώμη (η πόλη) Рим, Ρωσία Русија, σαββατοκύριακο викенд, σαγόνι брада, σαδισμός садизам, σαιζόν сезона, σαΐτα стрела, σακάκι сако, σάκος торба, σάλα сала, σαλάμι салама, σαλαμούρα саламура, σαλάτα салата, σάλι шал, σαλόνι салон, σαλπιγκτής трубач, σάλτο скок, σάλτσα сос, σαμάρι (σάγμα) самар, σαμάρωμα самарење, σαμποτάζ саботажа, σανδάλι сандала, σανό(ς) сено, σάντουιτς сендвич, σαξόφωνο саксофон, σαπουνάδα сапуница, σαπούνι сапун, σαπούνισμα сапунење, σάπφειρος сафир, σαρίκι турбан, σάρκα тело, σαρκασμός сарказам, σατανάς сатана, σατανικός сатански, σάτιρα сатира, σαχλαμάρα глупост, σβέλτος брз, σβέρκος врат, σειρά ред, σειρά серија, σειρήνα сирена, σεισμικός сеизмички, σεισμολογία сеизмологија, σελίδα страница, σέλλα седло, σεμνότητα скромност, σερβίτσιο сервис, σήμα знак, σήμα значка, σημαντικότητα важност, σημαντικός значајност, σημείο сигнал, σήραγξ тунел, σιγαλιά тишина, σιδεράδικο (σιδηρουργείο) ковачница, σίδερο железо, σίδερο пегла, σιδέρωμα пеглање, σιδηροδρομικός железнички, σιδηρόδρομος железница, σιδηρουργός ковач, σιλουέτα силуета, σιρόπι сируп, σιταποθήκη силос, σιτάρι жито, σιφόνι сифон, σιχαμάρα одвратност, σκάκι шах, σκάλισμα копање, σκαλωσιά скеле, σκάνδαλο скандал, σκάφη корито, σκαφτιάς копач, σκάψιμο копање, σκελετός скелет, σκέλος нога, σκεπή кров, σκευωρία интрига, σκηνή шатор, σκηνή сцена, σκηνογραφία сценографија, σκηνογράφος сценограф, σκηνοθέτης режисер, σκί скијање, σκιά сенка, σκιάχτρο страшило, σκίτσο скица, σκίτσο цртеж, σκιτσογράφος цртач, σκλαβιά ропство, σκλάβος роб, σκληρός тврд, σκληρός суров, σκληρότητα суровост, σκοπός циљ, σκορβούτο скорбут, σκόρπιος растурен, σκότωμα убиство, σκουλήκι црв, σκούπα метла, σμάλτο емајл, σμαράγδι смарагд, σμήνος рој, σόδα сода, σόϊ род, σόϊ сој, σοκάκι сокак, σοκολάτα чоколада, σόλο соло, σολωμός лосос, σονάτα соната, σοπράνο сопран, σοσιαλισμός социјализам, σούπα супа, σουπιά сипа, σουσάμι сусам, σούσουρο шушкање, σουτζούκι суџук, σοφία мудрост, σοφός мудар, σοφός учен, σπάνια ретко, σπανιότητα реткост, σπασμωδικός грчевит, σπατάλη расипништво, σπέρμα сперма, σπίθα искра, σπλήνα слезина, σπορ спорт, σπορέας сејач, σπουδαιότητα важност, σπουδασμένος образован, σπουδαστής студент, σταγονόμετρο пипета, στάδιον стадион, σταδιοδρομία каријера, στάθμη ниво, σταθμός станица, σταλαγμίτης сталагмит, στατιστική статистика, στατιστικός статистички, σταυρός крст, στεγνός сув, στέγνωμα сушење, στείρωση стерилитет, στέμμα круна, στενογραφία стенографија, στέππα степа, στέρνα цистерна, στοιχείο елемент, στοιχείο доказ, στόκος кит, στολή униформа, στολίδι украс, στόλος флота, στόμα уста, στόμφος помпезост, στουρνάρι кремен, στραβομάρα слепило, στραβός крив, στράτα друм, στρατάρχης маршал, στράτευμα (στρατιά) војска, στράτευμα (στρατός) армија, στράτευση (στρατολογία) регрутација, στρατηγός генерал, στρατιώτης војник, στρατοκράτης милитарист, στρατόσφαιρα стратосфера, στρατώνας касарна, στροφή завој, στρώμα душек, στωικός стоички, συγγένεια сродство, συγκλητικός сенаторски, συγκοινωνία комуникација, συγκρότημα група, συζήτηση разговор, συζήτηση дискусија, συκιά смоква, σύκο смоква, συλλαβή слог, συλλαλητήριο демонстрација, συλλογή колекција, συμβιβασμός компромис, συμβολή принос, σύμβολο симбол,

συμμετρία симетрија, συμπάθεια симпатија, συμπίεση компресија, συμπιεστής компресор, σύμπτωμα симптом, συμφέρον корист, συνάδελφος колега, συναυλία концерт, συνδιάλεξη разговор, συνδικαλισμός синдикализам, συνδικάτο синдикат, συνδρομή претплата, συνδρομητής претплатник, συνέδριο конгрес, συνέντευξη интервју, συνέπεια последица, σύνεση мудрост, συνέταιρος партнер, συνήγορος адвокат, συνήθεια навика, συνήθως обично, σύνθεση композиција, συνθέτης композитор, συνθήκη конвенција, συνθηκολόγηση капитулација, σύνθημα сигнал, σύνθημα лозинка, συννεφιά наоблаченост, σύννεφο облак, σύνολο збир, σύνολο сума, συνομιλία (διάλογος) дијалог, συνομοσπονδία конфедерација, συνομοταξία класа, σύνορο граница, συνοχή кохезија, σύνοψη резиме, Σύνταγμα конституција, σύνταγμα (στρατ.) устав, συντάκτης редактор, σύνταξη пензија, συνταξιούχος пензионер, σύντεκνος кум, συντέλεια крај, συντροφιά друштво, συνωνυμία синонимност, σύρμα жица, συρτάρι фиока, συσκευή апарат, συσσωρευτής акумулатор, σύστημα систем, σύφιλις сифилис, συχνά често, συχνός чест, σφαίρα кугла, σφαλιστός затворен, σφάλμα грешка, σφετεριστής узурпатор, σφήκα оса, σφραγίδα печат, σφυγμός пулс, σχεδία сплав, σχεδιάγραμμα (σχέδιο) план, σχεδιαστής цртач, σχέδιο нацрт, σχέση однос, σχετικότητα релативност, σχήμα форма, σχολή факултет, σχολιαστής коментатор, σχόλιο коментар, σωθικά утроба, σώμα тело, σωτηρία спас, ταβάνι (οροφή) таван, ταβέρνα таверна, ταγματάρχης мајор, ταινία филм, τακτικά редовно, τακτική тактика, τακτικός редовен, ταμείο каса, τάξη класа, τάξη ред, ταξί такси, ταξιαρχία бригада, ταξίμετρο таксиметар, ταξινόμηση сортирање, ταπεινοφροσύνη скромност, ταπετσέρης тапетар, τάρανδος ирвас, ταράτσα тераса, ταύρος бик, ταυτότητα лична карта, ταφή погреб, τάφος гроб, τάφρος ров, ταχυδρομείο пошта, ταχύς брз, ταχύτητα брзина, ταψί тепсија, τεκμήριο доказ, τελετή обред, τελετή церемонија, τέλος крај, τελωνείο царина, τελώνης цариник, τεμάχιο парче, τέμενος храм, τένις тенис, τενόρος тенор, τέντα шатор, τέρας чудовиште, τέτανος тетанус, Τετάρτη Среда, τεχνίτης техничар, τεχνολογία технологија, τεχνολογικός техмолошки, τζάκι камин, τζάμι стакло, τηγανητός пржен, τηγάνι тава, τηλεγραφία телеграфија, τηλέγραφος телеграф, τηλεπάθεια телепатија, τηλεσκόπιο телескоп, τηλεφωνικός телефонски, τηλέφωνο телефон, τιμή цена, τιμοκατάλογος ценовник, τιμωρία казна, τίναγμα тресење, τίναγμα дрмање, τίποτα нешто, τίτλος наслов, τοκογλυφία лихварство, τοκογλύφος лихвар, τόκος камата, τόλμη смелост, τομάρι кожа, τομέας сектор, τόμος том, τόνος (ψάρι) туна, τόνος (1.000 κιλά) тон, τόξο свод τοπογραφία топографија, τοπογράφος топограф, τόπος место, τορπίλη торпедо, τουρισμός туризам, τουριστικός туристички, τουρκικός турски, Τούρκος Турчин, τουρσί турсија, τούρτα торта, τουφέκι пушка, τραγωδία трагедија, τρακτέρ трактор, τράνταγμα тресење, τράπεζα банка, τραύμα рана, τραχύς груб, τρεις (τρία) три, τρέλα лудост, τρελά лудо, τρελοκομείο лудница, τρελός луд, τρέξιμο трчање, τρικυμία олуја, τριφύλλι детелина, τρομερά страшно, τρομοκρατία тероризам, τρόμπα пумпа, τρομπέτα труба, τρομπόνι тромбон, τρόπαιο трофеј, τροπή промена, τροπικός тропски, τρόπος начин, τρόπος метод, τρούλος купола, τροφή храна, τροφοδοσία набавка, τρύπιος пробушен, τρυφερότητα нежност, τσαγιέρα чајник, τσάι чај, τσακάλι шакал, τσακμακόπετρα кремен, τσαμπί грозд, τσάντα торба, αγύρτης (τσαρλατάτος) шарлатан, τσάρος цар, τσεκούρι секира, Τσεχία Чешка, Τσέχος Чех, τσιγκέλι кука, τσιμουδιά тишина, τσοπάνης (βοσκός) пастир, τσουκνίδα коприва, τυπικότητα типичност, τυπικότητα формалност, τυραννία тиранија, τύραννος тиранин, τύφλα слепило, τυφλός слеп, τύφος тифус,

τυφώνας тајфун, τυχόν случајно, υαλοπίνακας стакло, υαλοπωλείο стакларница, υαλουργός стаклар, υγρασία влага, υγρό течност, υδάτινος воден, υδράργυρος жива, υδρόμυλος (νερόμυλος) воденица, υδροστατική хидростатика, υδατοφράκτης брана, ύδωρ (νερό) вода, υιός син, ύλη (υλικό) материјал, υλισμός материјализам, υλοποίηση материјализација, ύμνος химна, υπακοή покорност, υπάλληλος службеник, υπεράσπιση заштита, υπεράσπιση одбрана, υπερήλικας престар, υπερσυντέλικος плусквам перфект, υπηρεσία служба, υπηρέτης слуга, υπνοβασία месечарење, υπνοβάτης месечар, ύπνωση хипноза, υπνωτιστής хипнотизер, υποβρύχιο подморница, υπογραφή потпис, υπόδειγμα пример, υποδεκάμετρο дециметар, υποδοχή дочек, υπόθεση претпоставка, υπόθεση тема, υποθήκη хипотека, υποκειμενικότητα субјективност, υποκείμενο субјект, υποκριτής лицемер, υποσημείωση белешка, ύπουλος лукав, υποψήφιος кандидат, υποψηφιότητα кандидатура, υστερία хистерија, υφήλιος свет, υψηλά високо, υψηλός висок, φαβορίτες зулуфи, φάλαινα кит, φαμελιά (φαμίλια) фамилија, φάμπρικα фабрика, φανατισμός фанатизам, φανέλα поткошула, φανέρωση откривање, φαντάρος војник, φαντασία фантазија, φαντασίωση илузија, φαρδύς широк, φαρίνα брашно, φαρμάκι отров, φάρμακο лек, φάρσα фарса, φάση фаза, φασιανός фазан, φασισμός фашизам, φάσμα (φυσική) спектар, φατρία фракција, φεμινισμός феминизам, φέουδο феуд, φέσι фес, φημισμένος познат, φθόγγος звук, φθόνος завист, φιγούρα фигура, φίδι змија, φίλαρχος властољубив, φιλειρηνικός миролубив, φιλία пријателство, φιλμ филм, φιλοδώρημα бакшиш, φιλολογία филологија, φιλολογικός филолошки, φιλόλογος филолог, φιλοξενία гостопримство, φιλόξενος гостопримљив, φιλοπατρία патриотизам, φιλοσοφία философија, φίλτρο филтер, Φινλανδία Финска, φινλανδικός Фински, φλαμούρι липа, φλέβα вена, φλιτζάνι филџан, φλόγα пламен, φλογέρα фрула, φλοιός кора, φοίνικας палма, φοίτηση студирање, φοιτητής студент, φοιτητικός студентски, φόνος убиство, φόρα сила, φοράδα кобила, φορέας носач, φορτίο товар, φόρτωση (φόρτωμα) товарење, φουγάρο оџак, φουντούκι лешник, φούρναρης пекар, φουτουρισμός футуризам, φράγμα (φράχτης) ограда, φράντζα реса, φράουλα јагода, φράση фраза, φρεγάτα фрегата, φρενοβλάβεια лудило, φρεσκάδα свежина, φρέσκος свеж, φρίκη ужас, φρόνηση мудрост, φρουρά стража, φρυγανιά двопек, φταίξιμο грешка, φτέρη папрат, φτερό (πούπουλο) перо, φτυάρι лопата, φτώχεια беда, φυλακή затвор, φυλ(λ)ακτό талисман, φυλ(λ)ακτό амајлија, φυλετικός племенски, φυλή племе, φυλλάδα брошура, φύλλο лист, φύλο пол, φύση природа, φυσικά природно, φυσική физика, φυσικός (επίθ.) физички, φυσικότητα природност, φυσιογνωμία изглед, φυσιολογία физиологија, φυτολογία ботаника, φυτολόγος ботаничар, φυτώριο расадник, φώκια фока, φωλιά гнездо, φωνή глас, φως светлост, φωσφόρος фосфор, φωταέριο гас, φωτιά пожар, φωτογραφία слика, φωτογραφία фотографија, φωτογραφικός фотографски, φωτογράφος фотограф, φωτομετρία фотометрија, φωτόμετρο фотометар, χαζός глупав, χαϊμαλί талисман, χαιρετισμός поздрав, χαλάζι град, χαλαζίας кварц, χαλαρός лабав, χαλαρότητα лабавост, χαλαρότητα опуштеност, χαλινάρι узда, χαλκάς прстен, χαλκός бакар, χαμαιλέων камелеон, χάος хаос, χάπι таблета, χαρά радост, χαρακιά линија, χαρακτήρας карактер, χαράκτης резбар, χάρη шарм, χάρισμα дар, χαριτολογία духовитост, χάρος смрт, χαρτί хартија, χαρτογραφία картографија, χαρτογράφος картограф, χαρτόνι картон, χαρτοπαίκτης коцкар, χαρτόσημο таксена марка, χασάπης (κρεοπώλης) месар, χάσμα јаз, χατίρι услуга, χείλι (χείλος) усна, χειμερινός зимски, χειμώνας зима, χειροβομβίδα граната, χειροκρότημα

аплауз, χειρονομία гест, χειρουργός хирург, χημεία хемија, χήνα гуска, χιλιόγραμμο килограм, χιλιόμετρο километар, χιλιοστόγραμμο милиграм, χιλιοστόμετρο милиметар, χιόνι снег, χιονίζει снежи, χιούμορ хумор, χλιδή раскош, χλωμάδα бледило, χλώριο хлор, χλωροφύλλη хлорофил, χοίρος свиња, χολέρα колера, χορδή жица, χορήγηση давање, χορογράφος кореограф, χόρτο зеленило, χορτοφαγία вегераријанство, χορωδία хор, χρεοκοπία банкрот, χρηματιστήριο берза, χρηματοκιβώτιο каса, χρήση употреба, χρονιά (έτος, χρόνος) година, χρονικό хроника, χρονογράφος хроничар, χρονολογία хронологија, χρονόμετρο хронометар, χρόνος време, χρυσάνθεμο хризатема, χρυσάφι злато, χρυσοχόος златар, χρώμα боја, χυμός сок, χωρητικότητα волумен, χωριό село, χωρίς без, χώρος место, ψάθα трска, ψαράδικο рибарница, ψαράδικος рибарски, ψαράς рибар, ψάρεμα риболов, ψάρι риба, ψαρός сед, ψεγάδι мана, ψεκασμός прскање, ψευδάργυρος цинк, ψηλά високо, ψηλός висок, ψημένος испечен, ψηφιδωτό мозаик, ψήφος глас, ψηφοφορία гласање, ψηφοφόρος гласач, ψυχανάλυση сихоанализа, ψυχή душа, ψυχή дух, ψυχιατρική психијатрија, ψυχίατρος психијатар, ψυχικός психички, ψυχολογία психологија, ψυχολόγος психолог, ψυχοπάθεια психопатија, ψύχωση психоза, ψωρίαση псоријаза, ωκεανός океан, ωλένη подлактица, ωμός сиров, ωμότητα суровост, ωοθήκη јајник, ώρα час, ώρα (καιρός) време, ωριμότητα зрелост, ωροσκόπιο хороскоп, ωφέλεια корист, ώχρα окер, ωχρός блед, ωχρότητα бледило κτλ.

Οι κατωτέρω λέξεις είναι ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΕΣ λέξεις. Τις λέξεις αυτές τις χρησιμοποιούν ΑΥΤΟΥΣΙΕΣ οι Σκοπιανοί. **Πέραν αυτών που αναγράφονται υπάρχουν και χιλιάδες άλλες λέξεις**. Οι Σκοπιανοί όμως τις μετωνόμασαν όλες και τις λένε Μακεδονικές, και επιμένουν ότι είναι Μακεδονικές, και προπαγανδίζουν ανοήτως και ηλιθίως και βλακωδέστατα ότι είναι Μακεδονικές!!! Κάποιοι πανύβλακες προοδευτικάριοι, πανηλίθιοι, χοντροκέφαλοι, αγράμματοι, απαίδευτοι, ανίδεοι, άσχετοι, ανιστόρητοι, αντιιστόρητοι, ακόμη και στην Ελλάδα, χάβουν αυτό το παραμύθι. несигурен (νεσιγκούρεν) αβέβαιος, несигурност (νεσιγκούρνοστ) αβεβαιότητα, непринуден (νεπρινούντεν) αβίαστος, авитаминоза (αβιταμίνοζα) αβιταμίνωση, безвреден (μπεζβρέντεν) αβλαβής, нерешителен (νερεσίτελεν) άβουλος, ненаграден (νεναγκράντεν) αβράβευτος, несварен (νεσβαρεν) άβραστος, нежен (νέζεν) αβρός, нежност (νέζνοστ) αβρότητα, учтивост (ουτστίβοστ) αβρότητα, бездна (μπέζντνα) άβυσσος, пропаст (πρόπαστ) άβυσσος, наивен (ναΐβεν) αγαθός, глупав (γκλούπαβ) αγαθός (ανόητος), неспокоен (νεσπόκόεν) αγαλήνευτος, полека (πολέκα) αγάλι, σιγά, скулптор (σκούλπτορ) αγαλματοποιός, драг (ντραγκ) αγαπητός, мил (μιλ) αγαπητός, груб (γκρουμπ) άγαρμπος, грубост (γκρούμποστ) αγαρμποσύνη, ага (αγκα) Αγάς, грне (γκρνε) αγγείο, вест (βεστ) αγγελία, ангелски (άγγελσκι) αγγελικός, ангел (άνγγελ) άγγελος, пипам (πίπαμ) αγγίζω, ангина (ανγκίνα) αγγίνα, амигдалитис, незасегнат (νεζασέγκνατ) άγγιχτος, Англичанка (ανγγλιτσάνκα) Αγγλίδα, англиски (ανγγλίισκι) Αγγλικός, краставица (κραστάβιτσα) αγγούρι, крава (κράβα) αγελάδα, говедар (γκόβενταρ) αγελαδάρης, стадо (στάντο) αγέλη, грув (γκρουμπ) αγενής, нероден (νερόντεν) αγέννητος, светица (σβέτιτσα) αγία, слана (σλάνα) πάχνη (αγιάζι), зелен (ζέλεν) αγίνωτος (άγουρος), новогодишен (νοβογκόντισεν) αγιοβασιλιάτικος, икона (εικόνα) αγιογραφία, иконописец (ικονοπίσετς) αγιογράφος, орлови нокти (όρλοβι νόκτι) αγιόκλημα, Света Гора (Σβέτα γκόρα) Άγιον Όρος, свет (σβετ) άγιος, светост (σβέτοστ) αγιότητα (αγιοσύνη), ангажирам (ανγκαζίραμ) αγκαζάρω, котва (κότβα) άγκυρα,

непорочен (непорότсεν) αγνός, чист (тсист) αγνός, непорочност (непорότсνοст) αγνότητα (αγνεία), невиност (нέβινοст) αγνότητα (αγνεία), неблагодарност (немплαγκοντάрνοст) αγνωμοσύνη, непознат (непόζнат) άγνωστος, пазар (πάζαр) αγορά, пазарувам (παζαρούβαμ) αγοράζω, купувач (κούπουβατσ) αγοραστής, купувачка (κουπουβάτσκα) αγοράστρια, момче (μόμτσε) αγόρι, свирепост (σβιρέποст) αγριάδα, грубост (γκρούμποст) αγροικία, див (ντιβ) άγριος, жесток (ζέστοκ) άγριος, свиреп (σβίρεπ) άγριος, нива (νίβα) αγρός, шарлатанство (σαρλατάνστβο) αγυρτεία, шарлатан (σαρλατάν) αγύρτης, измамник (ιζμάμνικ) αγύρτης, бесилка (μπεσίλκα) αγχόνη, превоз (πρεβόζ) αγώγι, проводник (προβόντνικ) αγωγός, борба (μπόρμπα) αγώνας, тревога (τρέβογκα) αγωνία, трепет (τρέπετ) αγωνία, борец (μπορέτς) αγωνιστής, празен (πράζεν) άδειος, сестра (σεστρά) αδελφή, побратим (πομπράτιμ) αδελφοποιητός, братски (μπράτσκι) αδελφικός, брат (μπρατ) αδελφός, братство (μπράτστβο) αδελφοσύνη, неконфискуван (νεκονφισκούβαν) αδήμευτος, алчност (άλτσνοст) αδηφαγία, ненаситност (νενασίτνοст) αδηφαγία, нерасположен (νερασπολόζεν) αδιάθετος, необучен (νεομπούτσεν) αδίδακτος, неуреден (νεουρέντεν) αδιευθέτητος, напразно (ναπράζνο) άδικα, неправда (νεπράβντα) αδικία, неоправдан (νεοπράβνταν) αδικαιολόγητος, неорганизиран (νεοργκανιζίραν) αδιοργάνωτος, решителен (ρεσίτελεν) αδίστακτος, искрен (ίσκρεν) άδολος, непрославен (νεπροσλάβεν) άδοξος, необработен (νεομπραμπότεν) αδούλευτος, инертен (ινέρτεν) αδρανής (φυσική), слаб (σλαμπ) αδύνατος, слабост (σλάμποст) αδυναμία, вечнозелен (βετσνοζέλεν) αειθαλής, подвижен (ποντβίζεν) αεικίνητος, ветрец (βέτρετς) αεράκι, безработица (μπεζραμπότιτσα) αεργία, вентилатор (βεντιλάτορ) αεριστήρας, аеролит (аеролίт) аερόλιθος, аеростатика (аεροστάτικα) аεροστατική, балон (μπαλόν) аερόστατο, орел (орέл) аετός, незимачкан (νεζιμάτσκαν) αζάρωτος, неоженен (νεοζένεν) αζευγάρωτος, азотен (αζότεν) αζωτικός (αζωτούχος), азот (αζότ) άζωτο, гадост (γκάντοст) αηδία, недозволен (νεντοζβόλεν) αθέμιτος, безбожен (μπεζμπόζεν) άθεος, незаторлен (νεζατόρλεν) αθέρμαντος, незаверен (νεζαβέρεν) αθεώρητος, невизиран (νεβιζίραν) αθεώρητος, Атина (Ατίνα) Αθήνα, спортист (σπόρτιστ) αθλητής, спорт (σπορτ) αθλητισμός, спортуване (σπορτούβανιε) αθλητισμός, мизерен (μιζέρεν) άθλιος, беден (μπέντεν) άθλιος, подвиг (πόντβιγκ) άθλος, награда (ναγκράντα) άθλον (βραβείον), нерелигиозен (νερεγκιόζεν) άθρησκος, трупам (τρούπαμ) αθροίζω, циничен (τσίνιτσεν) αθυρόστομος, Егej (Εγκέϊ) Αιγαίον Πέλαγος, Египет (Εγκιπετ) Αίγυπτος, салон (σαλόν) αίθουσα, чист (тсист) αίθριος, хемороиди (χεμοροϊντι) αιμορροΐδες, удар (ουντάρ) αιμοπληξία (αποπληξία), хемоглобин (χεμογκλομπίν) αιμοσφαιρίνη, гатанка (γκατάνκα) αίνιγμα, загатка (ζαγκάτκα) αίνιγμα, чувствувам (τσουβστβούβαμ) αισθάνομαι, чувство (τσούβστβο) αίσθημα, чувствителен (τσουβστβίτελεν) αισθηματικός, естетика (εστέτικα) αισθητική, оптимист (οπτιμίστ) αισιόδοξος, молба (μολμπά) αίτηση, причина (πριτσίνα) αιτία, оправдание (οπραβντάνιε) αιτιολογία, плен (πλεν) αιχμαλωσία, век (βεκ) αιώνας, вечен (βέτσεν) αιώνιος, вечно (βέτσνο) αιωνίως, академик (ακαντέμικ) ακαδημαϊκός (Ουσιαστ.), неопределен (νεοπρέντελεν) ακαθόριστος, нечист (νετσίστ) ακάθαρτος, неуреден (νεουρέντεν) ακανόνιστος, неудобен (νεουντόμπεν) ακατάλληλος (μη άνετος), честност (τσέστνοст) ακεραιότητα, сигурност (σιγκούρνοст) ακίνδυνο, безопасност (μπεζοπάσνοст) ακίνδυνο, сигурен (σιγκούρεν) ακίνδυνος (ασφαλής), безопасен (μπεζοπάσεν) ακίνδυνος, неподвижност (νεποντβίζνοст) ακινησία, неподвижен (νεποντβίζεν) ακίνητος, слух (σλουχ) ακοή, аташе (ατασέ) ακόλουθος (στη διπλωματία),

без труд (μπεζ τρουντ) ακόπως, неуморен (νεουμόρεν) ακούραστος, акустика (ακούστικα) ακουστική, слушалка (σλουσάλκα) ακουστικό, слушам (σλούσαμ) ακούω, краен (κράεν) ακραίος, точност (τότσνοστ) ακρίβεια, точен (τότσεν) ακριβής, мил (μιλ) ακριβός (αγαπητός), точно (τότσνο) ακριβώς, лекомислен (λεκομίσλεν) άκριτος, слушам (σλούσαμ) ακροάζομαι, слушател (σλούσατελ) ακροατής, акробат (άκρομπατ) ακροβάτης, акропол (ακρόπολ) ακρόπολη, радиус (ράντιους) ακτίνα (Μαθηματ.), невалиден (νεβαλίντεν) άκυρος, анулиран (ανουλίραν) άκυρος, анулирам (ανουλίραμ) ακυρώνω, безгрешен (μπεζγκρέσεν) αλάθητος, сол (σολ) αλάτι, Албанка (αλμπάνκα) Αλβανή, Албански (αλμπάνσκι) Αλβανικός (Επίθ.), Албанец (αλμπάνετς) Αλβανός, лисица (λίσιτσα) αλεπού, рало (ράλο) αλέτρι, брашно (μπράσνο) αλεύρι, скитник (σκιτνικ) αλήτης, сила (σίλα) αλκή, алкохол (αλκοχόλ) αλκοόλ, алкохолен (αλκοχόλεν) αλκοολικός, но (νο) αλλά, колбаси (κόλμπασι) αλλαντικά, кривоглед (κριβογκλεντ) αλλήθωρος, преписка (πρεπίσκα) αλληλογραφία, различен (ραζλίτσεν) αλλ(ο)ιώτικος, друг (ντρουγκ) άλλος, бездруго (μπεζντρούγκο) άλλωστε, скок (σκοκ) άλμα, солен (σόλεν) αλμυρός, помада αλοιφή, алпинист (αλπινίστ) αλπινιστής, верига (βερίγκα) αλυσίδα, буквар (μπούκβαρ) αλφαβητάρι, азбука (άζμπουκα) αλφάβητο, гумно (γκούμνο) αλώνι, амазонка (αμαζόνκα) αμαζόνα, Американка (Αμερικάνκα) Αμερικάνα, Американец (Αμερικάνετς) Αμερικανός, Америка (Αμέρικα) Αμερική, чист (τσιστ) αμιγής (άμικτος), кола (κόλα) αμάξι, безгрижен (μπεζγκρίζεν) αμέριμνος, хонорар (χονοραρ) αμοιβή, необразован (νεομπραζόβαν) αμόρφωτος, лозарство (λοζάρστβο) αμπελοκομία, лозар (λοζάρ) αμπελουργός, ампер (αμπέρ) αμπέρ, ампула (αμπούλα) αμπούλα, безумен (μπεζούμεν) άμυαλος, глупав (γκλουπαβ) άμυαλος, бадем (μπαντεμ) αμύγδαλο, спор (σπορ) αμφισβήτηση, ако (άκο) αν, нужен (νούζεν) αναγκαίος, нужда (νουζντα) ανάγκη, потреба (πότρεμπα) ανάγκη, познавам (ποζναβαμ) αναγνωρίζω, признавам (πριζνάβαμ) αναγνωρίζω (παραδέχομαι), читател (τσιτατελ) αναγνώστης, читанка (τσιτάνκα) αναγνωστικό, ретроспективен (ρετροσπεκτίβεν) αναδρομικός, анатема (ανάτεμα) ανάθεμα, нечувствителност (νετσουβστβιτελνοστ) αναισθησία, издигам се (ιζντιγκαμ σε) ανέρχομαι, откривам (οτκριβαμ) ανακαλύπτω, откритие (οτκριτιε) ανακάλυψη, неточност (νετοτσνοστ) ανακρίβεια, дворец (ντβορετς) ανάκτορο, земам (ζεμαμ) αναλαμβάνω, анализирам (αναλιζιραμ) αναλύω, запален (ζαπαλεν) αναμμένος, сред (σρεντ) ανάμεσα, спомен (σπομεν) ανάμνηση, преобразувам (πρεομπραζουβαμ) αναμορφώνω ανασχηματίζω, реформирам (ρεφορμίραμ) αναμορφώνω, реформа (ρεφόρμα) αναμόρφωση, незначителен (νεζνατσιτελεν) αναξιόλογος, удобен (ουντομπεν) αναπαυτικός, инвалидност (ινβαλιντνοστ) αναπηρία, инвалид (ινβαλιντ) ανάπηρος, дишам (ντισαμ) ανασαίνω (αναπνέω), обратно (ομπρατνο) ανάποδα, недокажан (νεντοκάζαν) αναπόδεικτος, запалка (ζαπαλκα) αναπτήρας, развивам (ραζβιβαμ) αναπτύσσω, некомпетентност (νεκομπετεντνοστ) αναρμοδιότητα, душам (ντουσαμ) ανασαίνω, издигам (ιζντιγκαμ) ανασηκώνω, преглед (πρεγκλεντ) ανασκόπηση, безредие (μπεζρεντιε) αναστάτωση, издигам (ιζντίγκαμ) ανασύρω, неосигурен (νεοσιγκούρεν) ανασφάλιστος, преобразувам (πρεομπραζούβαμ) ανασχηματίζω, реформирам (ρεφορμίραμ) ανασχηματίζω, исток (ιστοκ) Ανατολή, рапорт (ραπορτ) αναφορά, насип (νασιπ) ανάχωμα, храброст (χραμπροστ) ανδρεία, неискреност (νεϊσκρένοστ) ανειλικρίνεια, неискрен (νεΐσκρεν) ανειλικρινής, виц (βιτς) ανέκδοτο, лифт (λιφτ) ανελκυστήρας, вентилатор (βεντιλατορ) ανεμιστήρας, безработица (μπεζραμποτιτσα) ανεργία, безработен (μπεζραμποτεν) άνεργος, се издигам (σε ιζντίγκαμ) ανέρχομαι,

удобно (оунтомпно) άνετα, удобен (оунтомпен) άνετος, неморален (немοрален) ανήθικος, неспокоен (неспокоен) ανήσυχος, букет (мпоукет) ανθοδέσμη, антрополог (антопόлогк) ανθρωπολόγος, човек (тсовек) άνθρωπος, неспособен (неспосомпен) ανίκανος, неспособност (неспосомпност) ανικανότητα, глупост (гклоупост) ανοησία, бесмислица (мпесмислитса) ανοησία, отвор (отвор) άνοιγμα, пролет (пролет) άνοιξη, отворен (отворен) ανοικτός, различен (разлитсен) ανόμοιος, признавам (пριзνάβαμ) ανομολογώ, неорганизиран (неоргκанизιραν) ανοργάνωτος, имунитет (ιμουνιτет) ανοσία, конкурирам (конкоурираμ) ανταγωνίζομαι, конкурент (конкоύрент) ανταγωνιστής, рефлектирам (рефлектίраμ) αντανακλώ, реплика (рέплика) ανταπάντηση, кореспондент (кореспонντент) ανταποκριτής, реагирам (реагκίраμ) αντενεργώ, ехо (ехо) αντήχηση, препис (препис) αντίγραφο, реагирам (реагκираμ) αντιδρώ, контраст (коντράст) αντίθεση, напротив (ναπротив) αντιθέτως, предмет (прентмет) αντικείμενο, разбирам (размпираμ) αντιλαμβάνομαι, противник (протίвик) αντίπαλος, опозиционер (опозитсионέр) αντιπολιτευόμενος, палец (πάлетс) αντίχειρας, суша (сουса) ανυδρία, небитие (немπίтие) ανυπαρξία, искрен (ίскрен) ανυπόκριτος, издигам (ιзντίγκαμ) ανυψώνω, горе (γкорε) άνω, нагоре (наγкорε) άνω, ненормален (ненορмален) ανώμαλος, неправилен (неправилен) ανώμαλος, анонимен (анонίмен) ανώνυμος, погорен (погкорен) ανώτερος, неуреден (неоурέντен) αξεκαθάριστος, груб (γкроумп) άξεστος, неучтив (неоύтстив) άξεστος, цена (тсена) αξία, обожаван (омпозάβαν) αξιολάτρευτος, чуден (тсоύντен) αξιοπερίεργος, значителен (зνатсителен) αξιόλογος, достоинство (нтостоϊнство) αξιοπρέπεια, достоен (нтостоен) αξιοπρεπής, офицер (офитсер) αξιωματικός, неопределен (неопρентелен) ασαφής (акаθόристος, аόристος), аорист (аорίст) Аόристος (Граμματική), забрана (заμпрана) απαγόρευση, песимист (песимист) απαισιόδοξος, претендирам (претентираμ) απαιτώ, мек (мек) απαλός, нежен (незен) απαλός, нежност (незност) απαλότητα, занимавам (занимаβаμ) απασχολώ, измамник (измамник) απατεώνας, измама (измама) απάτη, недисциплиниран (нентистсиплинираν) απειθάρχητος, неопитност (неопитност) απειρία, безнадежност (мпезнаντέзност) απελπισία, наизуст (наϊзоуст) απέξω, неограничен (неогκранитсен) απεριόριστος, неверник (неверник) άπιστος, наивен (наΐвен) αφελής (απлоϊκός), прост (прост) απλός, простота (простота) απλότητα, наивност (наϊвност) απλότητα, простирам (простίраμ) απλώνω, просто (прόсто) απλώς, перон (перόн) αποβάθρα, емигрант (емигκράντ) απόδημος, емигрирам (емигκρίраμ) αποδημώ, избирам (иамπίраμ) αποδιαλέγω, давам (нταβаμ) αποδίδω, продуктивност (προντоуктивност) απόδοση, приход (πριχοντ) απόδοση, резервен (резέрвен) αποθεματικός, откривам (откриваμ) αποκαλύπτω, единствен (ентинствен) αποκλειστικός, изолирам (изолираμ) αποκλείω, покривам (покρίваμ) αποκρύπτω, придобивам (πριντомпиваμ) αποκτώ, дезинфицирам (нтезинфитсίраμ) απολυμαίνω, далечен (нталетсен) απόμακρος, ветеран (ветеран) απόμαχος, оставам (остάваμ) απομένω, изолирам (изолίраμ) απομονώνω, таен (таен) απόρρητος, смет (смет) απόρριμμα, багаж (мпагκаз) αποσκευές, парче (партсе) απόσπασμα, дестилирам (нтестилίраμ) αποστάζω, резултат (резоултат) αποτέλεσμα, образувам (омпразоувαμ) αποτελώ, неуспех (неоуспех) αποτυχία, решение (ресение) απόφαση, решавам (ресаваμ) αποφασίζω, решителен (ресителен) αποφασιστικός, изглед (изгκлент) άποψη, вид (βинт) άποψη, мнение (мнение) άποψη, непристоен (непристόен) απρεπής, април (апрίл) Απρίλιος, непредвиден (непрентвинтен) απρόβλεπτος, неприспособен (неприсποсомпен) απροσάρμοστος, невнимателен (невнимателен) απρόσεκτος, загуба

(ζαγκουμπα) απώλεια, и така (ι τάκα) άρα, дали (νταλι) άραγε, ред (ρεντ) αράδα, арап (αράπ) αράπης, арапин (αράπιν) αράπης, арапка (αράπκα) αράπισσα, бавно (μπαβνο) αργά, бавен (μπαβεν) αργός, сребро (σρέμπρο) άργυρος, добродетел (ντομπροντέτελ) αρετή, Марс (μάρς) Άρης, член (τσλεν) άρθρο (νομ., γραμ.), аритметика (αριτμέτικα) Αριθμητική, аристократ (αρίστοκρατ) αριστοκράτης, мечка (μετσκα) αρκούδα, компетентен (κομπετεντεν) αερμόδιος, компетентност (κομπετεντνοστ) αρμοδιότητα, монтирам (μοντίραμ) αρμολογώ, хармоничен (χαρμόνιτσεν) αρμονικός, отказ (οτκαζ) άρνηση, грабеж (γκραμπεζ) αρπαγή, болест (μπολεστ) αρρώστεια, болен (μπολεν) άρρωστος, археолог (αρχαιόλογκ) αρχαιολόγος, древен (ντρεβεν) αρχαίος, стар (σταρ) αρχαίος, древност (ντρεβνοστ) αρχαιότητα, водач (βοντατς) αρχηγός, архитект (αρχιτέκτ) αρχιτέκτων, архитектура (αρχιτεκτούρα) Αρχιτεκτονική, господар (γκοσπονταρ) άρχοντας, мирис (μιρίς) άρωμα (οσμή, μυρωδιά), нека (νεκα) ας, лифт (λιφτ) ασανσέρ, неопределен (νεοπρέντελεν) ασαφής, вар (βαρ) ασβέστης, незначителен (νεζνατσιτελεν) ασήμαντος, сребро (σρεμπρο) ασήμι, болест (μπόλεστ) ασθένεια, болен (μπόλεν) ασθενής, бесцелен (βπεστσέλεν) άσκοπος, тренирам (τρενιραμ) ασκώ, аспирин (ασπιρίν) ασπιρίνη, шега (σεγκα) αστείο, шегувам се (σεγκουβαμ σε) αστειεύομαι, шеговит (σεγκοβιτ) αστείος, смешен (σμεσεν) αστείος, градски (γκραντσκι) αστικός, астроном (αστρονόμ) αστρονόμος, лекомислен (λεκομισλεν) ασυλλόγιστος, асиметричен (ασυμέτριτσεν) ασύμμετρος, несложен (νεσλόζεν) ασύνθετος, безжичен (μπεζζιτσεν) ασύρματος, сигурност (σιγκουρνοστ) ασφάλεια, сигурен (σιγκουρεν) ασφαλής, неоформен (νεοφόρμεν) ασχημάτιστος, работа (ραμποτα) ασχολία, занимавам се (ζανιμάβαμ σε) ασχολούμαι, непослушен (νεποσλούσεν) άτακτος, безредие (μπεζρετιε) αταξία, спокоен (σπόκοεν) ατάραχος, парна машина (πάρνα μασίνα) ατμομηχανή, атмосфера (ατμοσφαίρα) ατμόσφαιρα, нерешителност (νερεσίτελνοστ) ατολμία, нерешителен (νερεσίτελεν) άτολμος, индивидуалист (ιννντιβιντουαλιστ) ατομικιστής, индивидуален (ιννντιβιντουαλεν) ατομικός, личен (λιτσεν) ατομικός, личност (λιτσνοστ) άτομο, атом (άτομ) άτομο (Φυσική), беда (μπέντα) ατυχία, Август (άβγκουστ) Αύγουστος, наглост (ναγκλοστ) αυθάδεια, авторитет (αβτορίτετ) αυθεντία, автентичен (αβτέντιτσεν) αυθεντικός, автентичност (αβτεντιτσνοστ) αυθεντικότητα, завеса (ζαβεσα) αυλαία, двор (ντβορ) αυλή, утрешен (ουτρεσεν) αυριανός, утре (ουτρε) αύριο, строг (στρογκ) αυστηρός, суров (σουροβ) αυστηρός, строгост (στρογκοστ) αυστηρότητα, суровост (σουροβοστ) αυστηρότητα, самоук (σαμοουκ) αυτοδίδακτος, автомобил (αβτομομπιλ) αυτοκίνητο, император (ιμπερατορ) αυτοκράτωρ, самокритика (σαμοκριτικα) αυτοκριτική, самоубивам се (σαμοουμπιβαμ σε) αυτοκτονώ, автомат (αβτόματ) αυτόματο, автономен (αβτονόμεν) αυτόνομος, очевидец (οτσεβιντετς) αυτόπτης, импровизирам (ιμπροβιζιραμ) αυτοσχεδιάζω, неизвесност (νεϊζβεσνοστ) αφάνεια, доберлив (ντομπερλιβ) αφελής, наивен (ναϊβεν) αφελής, господар (γκοσποντάρ) αφέντης, шеф (σεφ) αφεντικό, господарка (γκοσπονταρκα) αφέντισσα, изобилие (ιζομπιλιε) αφθονία, изобилиен (ιζομπιλιεν) άφθονος, повод (ποβοντ) αφορμή, причина (πριτσινα) αφορμή, безумие (μπεζούμιε) αφροσύνη, слаб (σλαμπ) αχαμνός (αδύνατος), неблагодарност (νεμπλαγκονταρνοστ) αχαριστία, неблагодарен (νεμπλαγκονταρεν) αχάριστος, носач (νοσατς) αχθοφόρος, круша (κρουσα) αχλάδι, ненаситен (νενασιτεν) αχόρταγος, неупотребен (νεουποτρεμπεν) αχρησιμοποίητος, слама (σλαμα) άχυρο, неразделен (νεραζντελεν) αχώριστος, бездушен (μπεζντουσεν) άψυχος, вагон (βαγκόν) βαγόνι, вазелин (βαζελίν) βαζελίνη, ваза (βάζα) βάζο, постепенно (ποστεπένο) βαθμιαίως, ранг

(рагк) βαθμίδα, степен (στεπεν) βαθμός, оценка (οτσενκα) βαθμός, бас (μπας) βαθύφωνος, пиедестал (πιεντεσταλ) βάθρο, бастун (μπαστούν) βακτηρία, балсам (μπαλσαμ) βάλσαμο, балсамирам (μπαλσαμίραμ) βαλσαμώνω, поставен (посταβεν) βαλτός, памучен (παμουτσεν) βαμβακερός, памук (παμουκ) βαμβάκι, груб (γκρουμπ) βάναυσος, грубост (γκρούμποστ) βαναυσότητα, варварски (βάρβαρσκι) βάρβαρος, варварство (βαρβαρστβο) βαρβαρότητα, стража (στραζα) βάρδια, угнетен (ουγκνέτεν) βαρύθυμος, важен (βαζεν) βαρύς, сериозен (σεριόζεν) βαρύς (σοβαρός), баритон (μπαριτόν) βαρύτονος, баронеса (μπαρονέσα) βαρώνη, барон (μπαρόν) βαρώνος, основа (οσνοβα) βάση, база (μπάζα) βάση, базирам се (μπαζίραμ σε) βασίζομαι, основен (οσνοβεν) βασικός, кралство (кралство) βασίλειο, царство (τσαρστβο) βασίλειο, царувам (τσαρουβαμ) βασιλεύω, крал (кралл) βασιλιάς, царски (τσαρσκι) βασιλικός, кралски (κράλσκι) βασιλικός, кралица (кралιτσα) βασίλισσα, вата (βάτα) βάτα, гнусен (γκνούσεν) βδελυρός, уверен (ουβέρεν) βέβαιος, сигурен (σιγκούρεν) βέβαιος, сигурност (σιγκούρνοστ) βεβαιότητα, заверка (ζαβέρκα) βεβαίωση, уверение (ουβερένιε) βεβαίωση, игла (ίγκλα) βελόνα, кадифен (καντίφεν) βελούδινος, кадифе (καντίφε) βελούδο, бензин (μπενζίν) βενζίνη, веранда (βεράνντα) βεράντα, лак (лак) βερνίκι, политура (πολιτούρα) βερνίκι, лакирам (лακίραμ) βερνικώνω, полирам (πολίραμ) βερνικώνω, кашлица (κάσλιτσα) βήχας, сила (σίλα) βία, книга (κνίγκα) βιβλίο, библиотекар (μπιμπλιοτέκαρ) βιβλιοθηκάριος, библиотека (μπιμπλιοτέκα) βιβλιοθήκη, книжарница (κνιζάρνιτσα) βιβλιοπωλείο, вила (βίλα) βίλα (δίκρανο, δικράνι), вила (βίλλα) βίλλα (έπαυλις), биограф (μπιόγκραφ) βιογράφος, биолог (μπιόλογκ) βιολόγος, витамин (βιταμίν) βιταμίνη, витрина (βιτρίνα) βιτρίνα, живот (ζίβοτ) βίος, глупак (γκλούπακ) βλάκας, глупост (γκλούποστ) βλακεία, поглед (πόγκλεντ) βλέμμα, гледам (γκλένταμ) βλέπω, побратим (πομπράτιμ) βλάμης (αδελφοποιητός), богохулство (μπογκοχούλστβο) βλαστήμια, строг (στρογκ) βλοσυρός, боа (μπόα) βόας, вол (βολ) βόδι (βους), помош (πόμος) βοήθεια, помагало (πομάγκαλο) βοήθημα, помошник (πομόσνικ) βοηθός, асистент (ασίστεντ) βοηθός, помагам (πομάγκαμ) βοηθώ, луковица (λουκόβιτσα) βολβός, куршум (κούρσουμ) βολίδα, удобен (ουντομπεν) βολικός, бомба (μπόμπα) βόμβα, бомбардирам (μπομμπαρντιραμ) βομβαρδίζω, север (σεβερ) βορράς, северен (σεβερεν) βόρειος, овчар (οβτσαρ) βοσκός, билка (μπιλκα) βότανο, ботаника (μποτάνικα) βοτανολογία, бивол (μπιβολ) βουβάλι, решение (ρεσενιε) βούλευμα, декрет (ντεκρετ) βούλευμα, парламент (παρλάμεντ) Βουλή, планински (πλανινσκι) βουνίσιος, планина (πλανινα) βουνό, кал (καλ) βούρκος, четка (τσετκα) βούρτσα, четкам (τσετκαμ) βουρτσίζω, масло (μασλο) βούτυρο, награда (ναγκραντα) βραβείο, вечерен (βετσέρεν) βραδινός, вечер (βέτσερ) βράδυ, варен (βαρεν) βραστός, скала (σκάλα) βράχος, краткост (κράτκοστ) βραχύτητα, бебе (μπέμπε) βρέφος, бронхит (μπρόνχιτ) βρογχίτις, бронхи (μπρόνχι) βρόγχος, чешма (τσέσμα) βρύση, виме (βίμε) βυζί, олтар (όλταρ) βωμός, гангрена (γκανγκρένα) γάγγραινα, шев (σεβ) γαζί, магаре (μαγκάρε) γάϊδαρος, магарешки (μαγκαρέσκι) γαϊδουρινός, небесносин (νεμπεσνόσιν) γαλάζιος, млечен (μλέτσεν) γαλακτερός, млекар (μλέκαρ) γαλατάς, тишина (τισινά) γαλήνη, спокоен (σποκόεν) γαλήνιος, младоженски (μλαντοζένσκι) γαμπριάτικος, зет (ζετ) γαμπρός, кука (κούκα) γάντζος, гаргара (γκαργκάρα) γαργάρα, гарнирам (γκαρνίραμ) γαρνίρω, гарнитура (γκαρνιτούρα) γαρνιτούρα, факт (факт) γεγονός, карикатура (καρικατούρα) γελοιογραφία, каракатурист (καρακατουρίστ) γελοιογράφος, смешен (σμέσεν) γελοίος, брада (μπράντα) γενειάδα, поколение (покολένιε) γενιά, главен (γκλάβεν) γενικός, генерален (γκενεράλεν) γενικός, смел (σμελ) γενναίος,

храброст (χράμπροστ) γενναιότητα, смелост (σμελοστ) γενναιότητα, великодушен (βελικοντούσεν) γενναιόφρων, благороден (μπλαγκορόντεν) γενναιόφρων, полов (πόλοβ) γεννητικός, генератор (γκενεράτορ) γεννήτρια, динамо (ντιναμό) γεννήτρια, род (ροντ) γένος, сокол (σόκολ) γεράκι, старини (στάρινι) γεράματα, гнратеиά, стара мома (σταρα μομα) γεροντοκόρη, старец (σταρετς) γέροντας γέρος, здрав (ζντραβ) γερός, силен (σιλεν) γερός, сенат (σενατ) Γερουσία, сенатор (σενατορ) γερουσιαστής, вкус (βκους) γεύση, вкусен (βκουσεν) γευστικός, мост (μοστ) γέφυρα, баба (μπαμπα) γιαγιά, лекувам (λεκουβαμ) γιατρεύω, лекар (λεκαρ) γιατρός, коза (κοζα) γίδα, празнувам (πραζνουβαμ) γιορτάζω, празник (πράζνικ) γιορτή, син (σιν) γιός υιός, келнер (κελνερ) γκαρσόνι, сив (σιβ) γκρίζος, нежност (νεζνοστ) γλυκύτητα, скулптор (σκουλπτορ) γλύπτης, скулптура (σκουλπτουρα) γλυπτική, скулпторка (σκουλπτορκα) γλύπτρια, мнение (μνενιε) γνώμη, знам (ζναμ) γνωρίζω, познанство (ποζνανστβο) γνωριμία, познат (ποζνατ) γνώριμος, лингвистика (λινγκβιστικα) γλωσσολογία, родител (ροντιτελ) γονέας, кожа (κοζα) γούνα, прасе (πρασε) γουρούνι, бедро (μπεντρο) γοφός, буква (μπουκβα) γράμμα, писмо (πισμο) γράμμα επιστολή, писмен (πισμεν) γραπτός, гатанка (γκατανκα) γρίφος, тренирам (τρενιραμ) γυμνάζω, нудист (νουντιστ) γυμνιστής, гол (γκολ) γυμνός, жена (ζενα) γυναίκα, женски (ζενσκι) γυναικείος, циганин (τσιγκανιν) γύφτος τσιγγάνος, циганка (τσιγκανκα) γύφτισσα τσιγγάνα, гипс (γκιπς) γύψος, факел (φακελ) δάδα, демон (ντεμον) δαίμονας, слива (σλιβα) δαμάσκηνο, давам на заем (νταβαμ να ζαεμ) δανείζω, заем (ζαεμ) δάνειο, кредит (κρεντιτ) δάνειο, кредитор (κρεντιτορ) δανειστής, под (ποντ) δάπεδο, учителка (ουτσιτελκα) δασκάλα, учителствувам (ουτσιτελστβουβαμ) δασκαλεύω, учител (ουτσιτελ) δάσκαλος, гора (γκορα) δάσος, молитва (μολιτβα) δέηση, проба (προμπα) δείγμα, мостра (μοστρα) δείγμα, образец (ομπραζετς) δείγμα, стрелка (στρελκα) δείκτης, показалец (ποκαζαλετς) δείκτης, индех (ιννντεξ) δείκτης, плашлив (πλασλιβ) δειλός, страдам (στρανταμ) δεινοπαθώ, способен (σποσομπεν) δεινός, суеверие (σουεβεριε) δεισιδαιμονία, десет (ντεσετ) δέκα, патерица (πατεριτσα) δεκανίκι, приемник (πριεμνικ) δέκτης, примамлив (πριμαμλιβ) δελεαστικός, делфин (ντελφιν) δελφίνι, пакет (πακετ) δέμα, сноп (σνοπ) δεμάτι, цистерна (τσιστερνα) δεξαμενή, десен (ντεσεν) δεξιός, прием (πριεμ) δεξίωση, кожа (κοζα) δέρμα, кожен (κοζεν) δερμάτινος, окови (οκοβι) δεσμά, господар (γκοσπονταρ) δεσπότης κύριος, секунда (σεκουντα) δευτερόλεπτο, втори (βτορι) δεύτερος, значи (ζνατσι) δηλαδή, декларирам (ντεκλαριραμ) δηλώνω, кметство (κμετστβο) δημαρχείο, кмет (κμετ) δήμαρχος, конфискувам (κονφισκουβαμ) δημεύω, демократ (ντεμοκρατ) δημοκράτης, република (ρεπουμπλικα) δημοκρατία, народ (ναροντ) δήμος λαός έθνος, публикувам (πουμπλικουβαμ) δημοσιεύω, журналистика (ζουρναλιστικα) δημοσιογραφία, журналист (ζουρναλιστ) δημοσιογράφος, референдум (ρεφερεντουμ) δημοψήφισμα, плебисцит (πλεμπιστσιτ) δημοψήφισμα, минувач (μινουβατς) διαβάτης, уверение (ουβερενιε) διαβεβαίωση, поведение (ποβεντενιε) διαγωγή, конкурс (κονκουρς) διαγώνισμα, демонстрирам (ντεμονστριραμ) διαδηλώνω, демонстрант (ντεμονστραντ) διαδηλωτής, последователен (ποσλεντοβατελεν) διαδοχικός, наследник (νασλεντνικ) διάδοχος, престолонаследник (πρεστολονασλεντνικ) διάδοχος, курс (κουρς) διαδρομή, коридор (κοριντορ) διάδρομος, развод (ραζβοντ) διαζύγιο, фриз (φριζ) διάζωμα, завет (ζαβετ) διαθήκη, делител (ντελιτελ) διαιρέτης, режим (ρεζιμ) Δίαιτα, диета (ντιετα) Δίαιτα, арбитража (αρμπιτραζα) διαιτησία, прокламирам (προκλαμιραμ) διακηρύττω, декоратер (ντεκορατερ) διακοσμητής, декоративен (ντεκορατιβεν) διακοσμητικός, избирам (ιζμπιραμ) διαλέγω,

избран (ιζμπραν) διαλεχτός, разговор (ραζγκοβορ) διάλογος, протест (προτεστ) διαμαρτυρία, протестирам (προτεστιραμ) διαμαρτύρομαι, протестант (προτεσταντ) διαμαρτυρόμενος, умствен (ουμστβεν) διανοητικός, разум (ραζουμ) διάνοια, ум (ουμ) διάνοια, регулирам (ρεγκουλιραμ) διαρρυθμίζω, знаменитост (ζναμενιτοστ) διασημότητα, преработка (πρεραμποτκα) διασκευή, интервал (ιντερβαλ) διάστημα, заповед (ζαποβεντ) διαταγή, декрет (ντεκρετ) διάταγμα, указ (ουκαζ) διάταγμα, продупчен (προντουπτσεν) διάτρητος, формулирам (φορμουλιραμ) διατυπώνω, формалност (φορμαλνοστ) διατύπωση, рекламирам (ρεκλαμιραμ) διαφημίζω, реклама (ρεκλαμα) διαφήμιση, корумпирам (κορουμπιραμ) διαφθείρω, разврат (ραζβρατ) διαφθορά, разлика (ραζλικα) διαφορά, различен (ραζλιτσεν) διαφορετικός, друг (ντρουγκ) διαφορετικός, поука (ποουκα) δίδαγμα, учебен (ουτσεμπεν) διδακτικός, докторат (ντοκτορατ) διδακτορία, двоен (ντβοεν) δίδυμος, интернационален (ιντερνατσιοναλεν) διεθνής, претендирам (πρετεντιραμ) διεκδικώ, спор (σπορ) διένεξη, адрес (αντρες) διεύθυνση, директор (ντιρεκτορ) διευθυντής, адресирам (αντρεσιραμ) διευθύνω, повест (ποβεστ) διήγημα, новела (νοβελα) διήγημα, право (πραβο) δίκαιο, справедливост (σπραβεντλιβοστ) δίκαιο, справедлив (σπραβεντλιβ) δίκαιος, прав (πραβ) δίκαιος, дело (ντελο) δίκη, адвокат (αντβοκατ) δικηγόρος, диктатура (ντικτατουρα) δικτατορία, диктатор (ντικτατορ) δικτάτωρ, мрежа (μρεζα) δίκτυο, давам (νταβαμ) δίνω, управител (ουπραβιτελ) διοικητής, администратор (αντμινιστρατορ) διοικητής, очила (οτσιλα) διόπτρα, организирам (οργκανιζιραμ) διοργανώνω, организатор (οργκανιζατορ) διοργανωτής, коректор (κορεκτορ) διορθωτής, двоен (ντβοεν) διπλάσιος, дволичен (ντβολιτσεν) διπλοπρόσωπος, диплома (ντιπλομα) δίπλωμα, дипломат (ντιπλοματ) διπλωμάτης, дипломиран (ντιπλομιραν) διπλωματούχος, правнуци (πραβνουτσι) δισέγγονα, правнук (πραβνουκ) δισέγγονος, високосен (βισοκοσεν) δίσεκτος, колеблив (κολεμπλιβ) διστακτικός, нерешителен (νερεσιτελεν) διστακτικός, без (μπεζ) δίχως, канал (καναλ) διώρυγα, догма (ντογκμα) δόγμα, греда (γκρεντα) δοκάρι (δοκός), опит (οπιτ) δοκιμασία, пробен (προμπεν) δοκιμαστικός, подлост (ποντλοστ) δολιότητα, интригант (ιντριγκαντ) δολοπλόκος, интрига (ιντριγκα) δολοπλοκία, структура (στρουκτουρα) δομή, слава (σλαβα) δόξα, молебен (μολεμπεν) δοξολογία, работа (ραμποτα) δουλειά, обработка (ομπραμποτκα) δούλεμα, слуга (σλουγκα) δούλος, роб (ρομπ) δούλος, активен (ακτιβεν) δραστήριος, енергичен (ενεργκιτσεν) δραστήριος, активност (ακτιβνοστ) δραστηριότης, енергичност (ενεργκιτσνοστ) δραστηριότης, виновник (βινοβνικ) δράστης, драстичен (ντραστιτσεν) δραστικός, улица (ουλιτσα) δρόμος οδός, свеж (σβεζ) δροσάτος, роса (ροσα) δροσιά, сила (σιλα) δύναμη, власт (βλαστ) δύναμη, динамичен (ντιναμιτσεν) δυναμικός, динамит (ντιναμιτ) δυναμίτις, господство (γκοσποντστβο) δυναστεία, силно (σιλνο) δυνατά, силен (σιλεν) δυνατός, непропорционален (νεπροπορίτσιοναλεν) δυσανάλογος, негодувам (νεγκοντουβαμ) δυσανασχετώ, запад (ζαπαντ) δύση, залез (ζαλεζ) δύση, тромавост (τρομαβοστ) δυσκινησία, запек (ζαπεκ) δυσκοιλιότητα, клевета (κλεβετα) δυσφήμηση, западен (ζαπαντεν) δυτικός, дарител (νταριτελ) δωρητής, дар (νταρ) δώρο, ако (ακο) εάν, седмица (σεντιμιτσα) εβδομάδα, седмичен (σεντιμιτσεν) εβδομαδιαίος, евреин (εβρέϊν) Εβραίος, внука (βνουκα) εγγονή, внук (βνουκ) εγγονός, документ (ντοκουμεντ) έγγραφο, гарантирам (γκαραντιραμ) εγγυώμαι, навреме (ναβρεμε) εγκαίρως, автентичен (αβτεντιτσεν) έγκυρος, оперирам (οπεριραμ) εγχειρίζω, помагало (πομαγκαλο) εγχειρίδιο, кама (καμα) εγχειρίδιο μαχαίρι, егоист (εγκοϊστ) εγωιστής, егоистичен (εγκοϊστιτσεν) εγωιστικός, почва (ποτσβα) έδαφος, катедра

(катентра) έδρα, доброволец (нтомпровολетς) εθελοντής, доброволен (нтомпровολεν) εθελοντικός, националист (натσιοναλιστ) εθνικιστής, национален (натσιοναλεν) εθνικός, националност (натσιοναλνοστ) εθνικότητα, народ (наронт) έθνος, народност (наронтνοστ) εθνότητα, новина (новина) είδηση, особено (осомπενο) ειδικά, вид (βιντ) είδος, идол (интол) είδωλο, илустратор (ιλουστρατορ) εικονογράφος, искрено (ισκρενο) ειλικρινά, искреност (ισκρενοστ) ειλικρίνεια, мир (μιρ) ειρήνη, пасифист (πασιφιστ) ειρηνιστής, иронизирам (ιρονιζιραμ) ειρωνεύομαι, ироничен (ιρονιτσεν) ειρωνικός, окупатор (окоупатор) εισβολέας, референт (ρεφερεντ) εισηγητής, билет (μπιλετ) εισιτήριο, приход (πριχοντ) εισόδημα, доход (нтοχοντ) εισόδημα, дишам (нтισαμ) εισπνέω, инкасатор (ινκασατορ) εισπράκτορας, принос (πρινος) εισφορά, или (ιλι) είτε, поради (ποραντι) εκ, сто (στο) εκατό, милион (μιλιον) εκατομμύριο, милионер (μιλιονερ) εκατομμυριούχος, столетие (στολετιε) εκατονταετία, резултат (ρεζουλτατ) έκβαση, принуда (πρινουντα) εκβιασμός, насилник (νασιλνικ) εκβιαστής, издавам (ιζνταβαμ) εκδίδω, публикувам (πουμπλικουβαμ) εκδίδω, услуга (ουσλουγκα) εκδούλευση, излет (ιζλετ) εκδρομή, изложба (ιζλοζμπα) έκθεση, изложител (ιζλοζιτελ) εκθέτης, излагам (ιζλαγκαμ) εκθέτω (εμπορ.), ликвидирам (λικβιντιραμ) εκκαθαρίζω (οικονομία), ексцентричен (εκστσεντριτσεν) εκκεντρικός, апел (απελ) έκκληση, избирам (ιζμπιραμ) εκλέγω, избран (ιζμπραν) εκλεκτός, избор (ιζμπορ) εκλογή, експлоатирам (εξπλοατιραμ) εκμεταλλεύομαι, използувам (ισπολζουβαμ) εκμεταλλεύομαι, експлоататор (εξπλοατατορ) εκμεταλλευτής, нервирам (νερβιραμ) εκνευρίζω, образование (ομπραζοβανιε) εκπαίδευση, учебен (ουτσεμπεν) εκπαιδευτικός, делегат (ντελεγκατ) εκπρόσωπος, намаление (ναμαλενιε) έκπτωση, големина (γκολεμινα) έκταση, поход (ποχοντ) εκστρατεία, почит (ποτσιτ) εκτίμηση, оценка (οτσενκα) εκτίμηση (οικονομία), интернирам (ιντερνιραμ) εκτοπίζω, освен (οσβεν) εκτός, печатам (πετσαταμ) εκτυπώνω, развратен (ραζβρατεν) έκφυλος, екстракт (εξτρακτ) εκχύλισμα, еластичен (ελαστιτσεν) ελαστικός, еластичност (ελαστιτσνοστ) ελαστικότητα, ела (ελα) έλατο, дефект (нтεφεκτ) ελάττωμα, елен (ελεν) ελάφι, ревизор (ρεβιζορ) ελεγκτής, проверка (προβερκα) έλεγχος, контролирам (коντролιραμ) ελέγχω, мизерен (μιζερεν) ελεεινός, слон (σλον) ελέφας, спирала (σπιραλα) έλικα, хеликоптер (χελικοπτερ) ελικόπτερο, дефицит (нтεφιτσιτ) έλλειμμα, блато (μπλατο) έλος, марш (μαρς) εμβατήριο, ембрион (εμμπριον) έμβρυον, индиректен (ιννтιρεκτεν) έμμεσος, платен (πλατεν) έμμισθος, страст (στραστ) εμπάθεια, опит (οπιτ) εμπειρία, експерт (εξπερτ) εμπειρογνώμων, опитен (οπιτεν) έμπειρος, пластир (πλαστιρ) έμπλαστρο, пречка (πρετσκα) εμπόδιο, стока (στοκα) εμπόρευμα, напред (ναπρεντ) εμπρός, ало (αλο) εμπρός, авангарда (αβανγκαρντα) εμπροσθοφυλακή, преграда (πρεγκραντα) έμφραγμα, вроден (βροντεν) έμφυτος, против (προτιβ) εναντίον, добродетелен (нтομπροντετελεν) ενάρετος, интерес (ιντερες) 204 ενδιαφέρον, знак (ζνακ) ένδειξη, славно (σλαβνο) ένδοξα, славен (σλαβεν) ένδοξος, заседа (ζασεντα) ενέδρα, енергичен (ενεργκιτσεν) ενεργητικός, активен (ακτιβεν) ενεργητικός, енергичност (ενεργκιτσνοστ) ενεργητικότητα, активност (ακτιβνοστ) ενεργητικότητα, сегашно време (σεγκασνο βρεμε) ενεστώτας, залог (ζαλογκ) ενέχυρο, информирам (ινφορμιραμ) ενημερώνω, спомен (σπομεν) ενθύμιο, девет (нтεβετ) εννιά, разбирам (ραζμπιραμ) εννοώ, давам под наем (нταβαμ ποντ ναεμ) ενοικιάζω, наем (ναεμ) ενοίκιο, наемател (ναεματελ) ένοικος, инструментален (ινστουμενταλεν) ενόργανος (μουσική), единство (εντινστβο) ενότητα, вина (βινα) ενοχή, досаден (нтосαντεν) ενοχλητικός, виновен (βινοβεν) ένοχος, инстинкт (ινστικт) ένστικτο, заповед (ζαποβεντ) ένταλμα, напрегнат

(ναπρεγκνατ) εντατικός, интензивен (ιντενζιβεν) εντατικός, локализирам (λοκαλιζιραμ) εντοπίζω, печатен (πετσατεν) έντυπος, аквариум (ακβαριουμ) ενυδρείο, откуп (οτκουπ) εξαγορά, вентилатор (βεντιλατορ) εξαεριστήρας, заради (ζαραντι) εξαιτίας, поради (ποραντι) εξαιτίας, принуда (πρινουντα) εξαναγκασμός, измама (ιζμαμα) εξαπάτηση, естрада (εστραντα) εξέδρα, развивам (ραζμπιβαμ) εξελίσσω, проверка (προβερκα) εξέταση, еднакво (εντνακβο) εξίσου, откривам (οτκριβαμ) εξιχνιάζω, оток (οτοκ) εξόγκωμα, признание (πριζνανιε) εξομολόγηση, освен (οσβεν) εξόν, заточение (ζατοτσενιε) εξορία, заточеник (ζατοτσενικ) εξόριστος, неутрализирам (νεουτραλιζιραμ) εξουδετερώνω, власт (βλαστ) εξουσία, сила (σιλα) εξουσία, умен (ουμεν) έξυπνος, издигам (ιζντιγκαμ) εξυψώνω, параклис (παρακλις) εξωκκλήσι, балкон (μπαλκον) εξώστης, празнувам (πραζνουβαμ) εορτάζω, празник (πράζνικ) εορτή, награда (ναγκραντα) έπαθλο, повторен (ποβτορεν) επαναληπτικός, вила (βιλα) βίλα έπαυλη, контакт (κοντακτ) επαφή, допир (ντοπιρ) επαφή, брз (μπρζ) επείγων, инцидент (ιντσιντεντ) επεισόδιο, интервенирам (ιντερβενιραμ) επεμβαίνω, инвестирам (ινβεστιραμ) επενδύω, годишнина (γκοντισνινα) επέτειος, ремонтирам (ρεμοντιραμ) επιδιορθώνω, поправка (ποπραβκα) επιδιόρθωση, ремонт (ρεμοντ) επιδιόρθωση, стремеж (στρεμεζ) επιδίωξη, одобрение (οντομπρενιε) επιδοκιμασία, додаток (ντοντατοκ) επίδομα, десерт (ντεσερτ) επιδόρπιο, завиден (ζαβιντεν) επίζηλος, агресивен (αγκρεσιβεν) επιθετικός, презиме (πρεζιμε) επίθετο επώνυμο, преглед (πρεγκλεντ) επιθεώρηση, инспектор (ινσπεκτορ) επιθεωρητής, навремен (ναβρεμεν) επίκαιρος, надгробен (ναντγκρομπεν) επικήδειος, погребален (πογκρεμπαλεν) επικήδειος, опасен (οπασεν) επικίνδυνος, критикувам (κριτικουβαμ) επικρίνω, критика (κριτικα) επίκριση, избирам (ιζμπιραμ) επιλέγω, избор (ιζμπορ) επιλογή, епилог (επιλογκ) επίλογος, асистент (ασιστεντ) επιμελητής βοηθός, ниво (νιβο) επίπεδο, мебел (μεμπελ) έπιπλο, лекомислен (λεκομισλεν) επιπόλαιος, меродавен (μερονταβεν) επίσημος, посетител (ποσετιτελ) επισκέπτης, поправка (ποπραβκα) επισκευή, преглед (πρεγκλεντ) επισκόπηση, епископ (επισκοπ) επίσκοπος, контролирам (κοντρολιραμ) επιστατώ, покрив (ποκριβ) επιστέγασμα, наука (ναουκα) επιστήμη, писмо (πισμο) επιστολή, запис (ζαπις) επιταγή, заповеден (ζαποβεντεν) επιτακτικός, надгробен (ναντγκρομπεν) επιτάφιος, способен (σποσομπεν) επιτήδειος, атакувам (ατακουβαμ) επιτίθεμαι, почетен (ποτσετεν) επίτιμος, комитет (κομιτετ) επιτροπή, постигам (ποστιγκαμ) επιτυγχάνω, успех (ουσπεχ) επιτυχία, виден (βιντεν) επιφανής, резервираност (ρεζερβιρανοστ) επιφύλαξη, аргумент (αργκουμεντ) επιχείρημα, позлатен (ποζλατεν) επίχρυσος, контрола (κοντρολα) εποπτεία, годишно време (γκοντισνο βρεμε) εποχή, полезен (πολεζεν) επωφελής, инструмент (ινστρουμεντ) εργαλείο, работа (ραμποτα) εργασία, труд (τρουντ) εργασία, работен (ραμποτεν) εργάσιμος, работилница (ραμποτιλνιτσα) εργαστήριο, работник (ραμποτνικ) εργάτης, работен (ραμποτεν) εργατικός, ерген (εργκεν) εργένης, дело (ντελο) έργο, фабрика (φαμπρικα) εργοστάσιο, руина (ρουϊνα) ερείπιο, пристигам (πριστιγκαμ) έρχομαι, анкета (ανκετα) ερωτηματολόγιο, приход (πριχοντ) έσοδο, дом (ντομ) εστία, фирма (φιρμα) εταιρεία, подготовка (ποντγκοτοβκα) ετοιμασία, духовит (ντουχοβιτ) ετοιμόλογος, готов (γκοτοβ) έτοιμος, готовност (γκοτοβνοστ) ετοιμότητα, година (γκοντινα) έτος, Евангелие (εβανγκελιε) Ευαγγέλιο, чувствителност (τσουβστβιτελνοστ) ευαισθησία, чувствителен (τσουβστβιτελεν) ευαίσθητος, учтивост (ουτστιβοστ) ευγένεια, учтив (ουτστιβ) ευγενής, благодарност (μπλαγκονταρνοστ) ευγνωμοσύνη, весел (βεσελ) εύθυμος, имам време (ιμαμ βρεμε) ευκαιρώ, подвижен (ποντβιζεν)

ευκίνητος, лесен (λεσεν) εύκολος, наивен (ναΐβεν) εύπιστος, пластичен (πλαστιτσεν) εύπλαστος, каталог (καταλογκ) ευρετήριο, широк (σιροκ) ευρύς, Европа (Εβροπα), Ευρώπη здрав (ζντραβ) εύρωστος, силен (σιλεν) εύρωστος, задоволен (ζαντοβολεν) ευχαριστημένος, задоволство (ζαντοβολστβο) ευχαρίστηση, благодарност (μπλαγκονταρνοστ) ευχαριστία, леснина (λεσνινα) ευχέρεια, молитва (μολιτβα) ευχή, пубертет (πουμπερτετ) εφηβεία, кошмар (κοσμαρ) εφιάλτης, атака (ατακα) έφοδος, имам (ιμαμ) έχω κτλ.

Προσέξτε τώρα, όσο και αν έχετε κουρασθεί και έχετε πεισθεί, και τις κατωτέρω **ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΕΣ** λέξεις. των οποίων δεν γράφω πλέον την προφορά. Και αυτές ακριβώς τις **ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΕΣ λέξεις, ΑΥΤΟΥΣΙΕΣ** τις χρησιμοποιούν οι Βαρδαρίτες (Σκοπιανοί). Γι' αυτούς όμως, δεν είναι πλέον **ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΕΣ**, αλλά τις ονομάζουν Μακεδονικές!! Zαβολιά измама, ζαβολιάρης шмекер, ζαβολιάρης измамник, ζαλισμένος зашеметен, ζαμπόν шунка, ζάπλουτος богат, ζάρι зар, ζέβρα зебра, ζελατίνη желатин, ζενίθ зенит, ζεστασιά топлина, ζευγάρι чифт, ζέφυρος зефир, ζήλεια завист, ζημία загуба, ζήτημα проблем, ζήτω даживее, ζήτω ура, ζουμερός сочен, ζουμί сок, ζουρλός луд, ζοφερός мрачен, ζύθος пиво, ζυμάρι тесто, ζωή живот, ζώνη зона, ζωντάνεια живост, ζωντανός жив, ζώο животно, ζωστήρας колан, ζωώδης животински, ή или, ήβη (εφηβεία) пубертет, ηγεμόνας владетел, ηγέτης водач, ηγέτης лидер, ηγούμενος игумен, ήδη сега, ηδονή наслада, ηθική морал, ηθικό дух, ηθικολόγος моралист, ηθικός морален, ηλεκτρίζω електризирам, ηλεκτροδυνανική електродинамика, ηλεκτροκινητήρας електромотор, ηλεκτρολογία електротехника, ηλεκτρόλυση електролиза, ηλεκτρόνιο електрон, ηλεκτροφωτίζω електрифицирам, ηλίθιος идиот, ημέρα ден, ημερολόγιο календар, ημερολόγιο дневник, ημερομηνία дата, ημίθεος ролибог, ημικρανία мигрена, ήπειρος континент, ήπιος благ, ήρεμος спокоен, ηρεμία (ησυχία) тишина, ηφαίστειο вулкан, ήχος звук, θάλασσα море, θαλασσινός морски, θαλασσόνερο морска вода, θαλπωρή топлина, θαμώνας редовен клиент, θαρραλέος смел, θάρρος смелост, θαύμα чудо, θαυμάσιος чудесен, θαυματουργός чудотворец, θεατρίνος артист, θεϊκός божествен, θέμα тема, θεμέλιο основа, θεμέλιο темел, θεολογία богословие, θεολόγος теолог, θεόρατος огромен, Θεός Бог, θεότητα божественост, Θεοτόκος Богородица, θεραπευτήριο болница, θεραπεύω лекувам, θέρετρο вила, θερινός летен, θερμάστρα печка, θερμοδυναμική термодинамика, θερμοκρασία температура, θερμός (το) термос, θερμότητα топлина, θεσμός закон, θετικός позитивен, θεώρημα теорема, θεώρηση виза, θεώρηση заверка, θεωρώ гледам, θηλυκός женски, θηρίο диво животно, θησαυρός богатство, θλάση (Ιατρική) фрактура, θόλος свод, θολός нечист, θρησκευτικότητα религиозност, θριαμβευτικός триумфален, θριαμβεύω триумфирам, θρίαμβος триумф, θρίαμβος победа, θρόνος трон, θρυλικός легендарен, θρύλος легенда, θύρα врата, ιατρική медицина, ιατρικός медицински, ιατρός лекар, ιδανικό идеал, ιδανικός идеален, ιδεαλιστής идеалист, ιδιαίτερα особено, ιδιαίτερος особен, ιδιοσυγκρασία природа, Ιδιοσυγκρασία темперамент, ίδρυμα институт, ιδρώτας пот, ιεραπόστολος мисионер, ιερό храм, ιερό олтар, ιεροκήρυκας проповедник, ιθαγενής местен, ικανοποίηση задоволство, ικανοποιητικός задоволителен, ικανός способен, ικανότητα способност, ικέτης молител, ιμάντας каиш, ιμπρεσάριος импресарио, ιμπρεσσιονιστής импресионист, ίνα влакно, Ινδός Индец, ινστιτούτο институт, ιός (Ιατρ., Υπολογ.) вирус, ισθμός канал, ισόβιος доживотен, ισόγειο партер, ισοζύγιο баланс, ισχνός слаб, ισχυρός силен, ισχύς сила, ίσως може би, ιχθυολογία наука за рибите, ιχθύς риба, ιχνογραφώ скицирам, καβαλιέρος кавалер, καβγάς караница,

κάβος нос, κάβουρας морски рак, κάδος кофа, κάδρο рамка, καζάνι котел, καζάνι казан, καζίνο казино, καθαριότητα чистота, καθαρίστρια чистачка, καθαρός чист, καθεστώς режим, κάθετος вертикален, καθρέφτης огледало, καινοτομία новаторство, καινούργιος нов, καιρός време, κακία злоба, κακό зло, κακοκαιρία лошо време, κακομεταχειρίζομαι малтренирам, κακός лош, κακότροπος груб, κάκτος кактус, καλάθι кошница, καλαίσθητος естетичен, κάλεσμα покана, καλλιγραφία краснопис, καλό (το) добро, καλόγερος калугер, καλόγρια, (μοναχή) калугерка, καλοκαιριάτικος летен, καλόψυχος добродушен, καλορίζικα честито, καλορίζικος честит, καλπάζω галопирам, καλωσύνη добрина, κάλπικος фалшив, κάλτσα чорап, καλτσοδέτα жартиера, καλύβα колиба, κάλυμμα покривка, καλύπτω покривам, καλώ викам, καλώδιο кабел, καλώς хубаво καμάρα свод, καμάρι гордост, καμήλα камила, καμιόνι камион, καμπάνα камбана, κάμπος поле, κάμποσο доста, κανακάρης гален, κανάλι канал, καννάβι коноп, καν(ν)ίβαλος канибал, κανόνας правило, κανόνας канон, κανόνι топ, κανονικός правилен, κανονικός редовен, κανονικός нормален, κανονισμός правилник, κανονισμός устав, καντήλι кандило, καπάκι капак, καπέλλο шапка, καπιταλιστής капиталист, καπνιά дим, καπνιστής пушач, καραβίδα рак, καραμπίνα карабина, καράτι карат, καρδιολόγος кардиолог, καρέκλα стол, καρκίνος рак, καρμπόν индиго, καρότο морков, καρπερός плодороден, καρπός плод, καρποφορώ давам плод, κάσα ковчег, κασέτα касета, κασετίνα касетка, κασμίρι кашмир, κασόνι каса, καταγίνομαι занимавам се, κάταγμα фрактура, καταγράφω регистрирам, καταδίδω предавам, καταδίδω издавам, κατάθεση (οικον.) блог, κατακλυσμός потоп, κατάκοιτος прикован на легло, κατακόμβη катакомба, κατακόρυφος вертикален, κατακτητής окупатор, κατακτώ окупирам, καταλαβαίνω разбирам, κατάλογος каталог, καταναγκασμός принуда, καταναλώνω консумирам, καταναλωτής консуматор, κατανοώ разбирам, καταπληκτικός поразителен, κατάπληκτος поразен, καταραμένος проклет, καταρράκτης водопад, καταρτίζω образувам, κατασκοπεύω шпионирам, κατασκοπεύω разузнавам, κατάσκοπος разузнавач, καταστατικό статут, καταστατικό устав, καταστροφή катастрофа, κατάστρωμα палуба, καταστρώνω планирам, καταφρονώ презирам, κατάχρηση злоупотреба, καταχωρίζω регистрирам, κατειλημμένος ангажиран, κατεργασία обработка, κατεργασία преработка, κατηγόρημα обвинение, κατηγορηματικός категоричен, κατηγορητήριο обвинителен акт, κατηγορία обвинение, κατήγορος обвинител, κατοικίδιος домашен, κάτοικος жител, κατόρθωμα подвиг, κατσίκα коза, κάτω долу, κατώτερος подолен, κατώφλι праг, καύσωνας жега, καφάσι кафез, καφείνη кофеин, καφές (ο) кафе, κάψουλα капсула, κείμενο текст, κελαηδώ чуруликам, κελάρι килер, κενόδοξος суетен, κενό вакуум, κενός празен, κεντρί остен, κεντρικός централен, κεραία антена, κεραμίδα керамида, κεραμική керамика, κερατάς рогоносец, κέρατο рог, κέρδος печалба, κέρμα монета, κεφάλαιο (οικον.) капитал, κεφαλαιούχος капиталист, κεφαλή глава, κεφάτος весел, κεχρί просо, κήπος градина, κηπουρός градинар, κήρυγμα проповед, κήρυκας проповедник, κήτος кит, κιλό (χιλιόγραμμο) килограм, κίνδυνος опасност, κινηματογράφος кино, κινητήρας двигател, мотор κινητήρας, κινητοποιώ мобилизирам, κινητός подвижен, κίνητρο мотив, κλάμμα плач, κλαρίνο кларнет, κλειστός затворен, κλέφτης крадец, κλεψιά кражба, κλήμα лоза, κληταριά лозница, κληματόφυλλο лозов лист, κληρονομιά наследство, κληρονόμος наследник, κλήση покана, κλίβανος парен котел, κλίμακα скала, κλινική клиника, κλινοσκέπασμα покривало за легло, κλοπή кражба, κλωτσώ ритам, κλουβί кафез, κλωνάρι клон, κλωσόπουλο пиленце, κλωστή конец, κοιλάδα долина, κοίλος празен,

κοιμίζω приспивам, κοινοβουλευτικός парламентарен, Κοινοβούλιο парламент, κοινωνιολόγος социолог, κοιτάζω гледам, κόκορας петел, κολ(λ)έγιο колеж, κόλλα лепило, κολοκύθα тиква, κολοσσός колос, κόλπος залив, κομήτης сомета, κομμάτι парче, κομμουνιστής комунист, κομπλιμέντο комплимент, κομπόστα компот, κομψός елегантен, κονσέρτο концерт, κοντύλι калем, κοπάδι стадо, κόπος труд, κορδέλα панделка, κορνίζα корниз, κορυφώνω издигам, κόσκινο сито, κόσκινο решето, κόσμημα накит, κοσμήτορας декан, κοσμικός светски, κοσμικός световен, κοσμοπολίτης космополит, κόσμος (λαός) народ, κότα кокошка, κοτέτσι кокошарник, κοτόπουλο пиле, κότσυφας кос, κουβαλητής носач, κουβάς кофа, κουβέντα разговор, κουκκίδα точка, κούκλα кукла, κουκούλα качулка, κουκουνάρι шишарка, κουλός сакат, κουμπάρα кума, κουμπάρος кум, κουμπί копче, κουνιάδος девер, κουπί гребло, κουρδίζω навивам, κουρσάρος пират, κουρτίνα завеса, κουταμάρα глупост, κούτελο чело, κουτός глупав, κουτός наивен, κουτσαίνω куцам, κουτσός куц, κούφιος празен, κούφωμα празнина, κοφίνι кошница, κράμα сплав, κρανίο череп, κράνος шлем, κράση темперамент, κρασί вино, κρατήρας кратер, κραυγάζω викам, κράχτης викач, κρέας месо, κρεβάτι креват, κρεβάτι легло, κρέμα крем, κρεμασμένος обесен, κρεμάστρα закачалка, κρεμμύδι кромид, κρεοπωλείο месарница, κρεοπώλης месар, κριάρι овен, κρίνο(ς) крин, κρίσιμος критичен, κριτική критика, κροκόδειλος крокодил, κρότος шум, κρούστα кора, κρούστα (τραύμα) коричка, κρούω (κτυπώ, κοπανίζω) чукам, κρύο студ, κρυολόγημα настинка, κρύος студен, κρυστάλλινος кристален, κρύσταλλο кристал, κρυσταλλώνω кристализирам, κρυφός таен, κτήμα имот, κτήνος животно, κτύπημα удар, κτυπώ (τύκω, κοπανίζω) чукам, κύβος куб, κυκλάμινο циклама, κυκλώνας циклон, κύκνος лебед, κυλινδρικός цилиндричен, κυνήγι лов, κυνηγός ловец, κυνικός кичешки, κυπαρίσσι кипарис, κύριος господин, κύριος (επ.) главен, κύρος авторитет, κυρτός крив, κύτταρο клетка, κώδικας код, κώλος задник, κώλυμα пречка, κωμικός комичен, κωμικός смешен, κωμικοτραγικός трагикомичен, κώνος конус, λάβα лава, λαβύρινθος лабиринт, λάδι масло, λάθος грешка, λαϊκός народен, λαιμαργία ненаситност, λαίμαργος ненаситен, λαιμός врат, λάκκος ров, λαλιά говор, λαλιά глас, λαλιά звук, λαμπάδα факел, Λαμπρή Великден, λαμπριάτικος великденски, λαμπτήρας лампа, λαογραφία фолклор, λαοκρατία народна власт, λαός народ, λαπάς каша, λαρδί сланина, λάσο ласо, λάσπη кал, λάστιχο каучук, λάστιχο гума, λάστιχο ластик, λατινικός латински, λατρεία култ, λατρευτός обожаван, λατρεύω обожавам, λαχανικό зеленчук, λαχτάρα копнеж, λέβητας казан, λέβητας котел, λειτουργία работа, λειτουργός служител, λεκάνη леген, λεμονάδα лимонада, λεμόνι лимон, λεμονιά лимон, λεξικό речник, λεξικογράφος лексикограф, λεοπάρδαλη леопард, λεπτό минута, λεπτά (χρήματα) пари, λεπτοκαμωμένος нежен, λεπτομέρεια подробност, λεπτομερής подробен, λεπτός слаб, λεπτός фин, λέσχη клуб, λεύκωμα (ιατρ.) албумин, λεωφορείο автобус, ληστεία грабеж, ληστής крадец, λιβάδι ливада, λιγνίτης лигнит, λιγνός слаб, λίμα пила, λίμνη езеро, λιμός глад, λιμπρέτο либрето, λινάρι лен, λινός ленен, λιποτακτώ дезертирам, λίστα листа, λιτός беден, λογαριασμός сметка, λογική логика, λογική разум, λογικός логичен, λογικός разумен, λογοδοτώ давам отчет, λογοκρίνω цензурирам, λογοκρισία цензура, λογομαχώ дискутирам, λόγος говор, λόγος причина, λογοτεχνία литература, λόγω поради, λοίμωξη зараза, λοιπόν и така, λοιπόν значи, λοιπός останал, λοξός крив, λόρδος лорд, λοστός лост, λουκούμι локум, λουλούδι цвет, λουρί колан, λουρίδα лента, λύπη (οδύνη) болка, λύρα (μουσική) лира, λύση решение, λύτρα откуп, μα но (ама), μάγειρας готвач, μαγείρισσα готвачка,

μαγνητίζω магнетизирам, μάγος маг, μαδέρι талпа, μάζα маса, μαζί (ομού) заедно, μαθηματικά математика, μαθητευόμενος чирак, μαθητής ученик, μαθήτρια ученичка, μαιευτήρας акушер, μακαριότητα блаженство, μακαρόνι макарони, Μακεδών Македонец, Μακεδονικός Македонски, μακρινός далечен, μαλακός мек, μάλαμα злато, μαλλιά коса, μαλώνω карам се, μαμά мама, μαμή акушерка, μάμμη баба, μαμούθ мамут, μανιώδης бесен, μανταλάκι штипка, μανταρίνι мандарина, μαντάτο вест, μαντεύω пророкувам, μαντολίνο мандолина, μάντρα кошара, μαντρόσκυλο овчарско куче, μαργαρίνη маргарин, μαργαριταρένιος бисерен, μαργαριτάρι бисер, μαριονέτα марионетка, μάρκα марка, μάρκα знак, μαρκάρω маркирам, μαρκησία маркиза, μαρκήσιος маркиз, μάρκο марка, μαρμελάδα мармелад, Μάρτιος Март, μαρτυρικός свидетелски, μασιά маша, μάσκα маска, μασκαράς маскиран чобек, μασκαρεύω маскирам, μασόνος масон, μαστίγιο камшик, μαστίζω бичувам, ματαιόδοξος суетен, μάταιος напразен, ματαιότητα суета, μάτι око, ματιά поглед, ματογυάλια очила, μαχαίρι нож, μάχη битка, μαχητής воин, μεγαλειότατος величество, μεγαλοπρεπής величествен, μεγαλόψυχος великодушен, μέγεθος размер, μέγεθος големина, μέγιστον максимум, μέδουσα медуза, μεζές мезе, μεθοδικός методичен, μέθοδος метод, μεθόριος, η (ουσ.) граница, μεθόριος (επίθ.) граничен, μείον (Μαθημ.) минус, μειονέκτημα дефект, μειονεκτικός дефектен, μειονότητα малцинство, μελαγχολικός меланхоличен, μελάνι мастило, μέλι мед, μέλισσα пчела, μελισσοκόμος пчелар, μελισσοτροφία пчеларство, μελόδραμα мелодрама, μελόδραμα опера, μέλος член, μεμβράνη мембрана, μέρα ден, μεράκι мерак, μεριά страна, μέριμνα грижа, μεροδούλι (μεροκάματο) надница, μεροκαματιάρης надничар, μεσαίος (μέσος) среден, μεσαίων средновековие, μεσημέρι пладне, μεσίτης посредник, μέσο средство, μεσοφόρι фуста, μεταβλητός променлив, μεταγραφή препис, μεταδίνω предавам, μεταδότης предавател, μεταλλείο рудник, μεταλλικός метален, μέταλλο метал, μεταμόρφωση метаморфоза, μεταμοσχεύω трансплантирам, μεταμφιέζω маскирам, μεταναστεύω емигрирам, μετανάστης емигрант, μετανάστης преселник, μεταξύ сред, μεταποίηση преработка, μεταρρύθμιση реформа, μεταρρυθμίζω преобразувам, μεταρρυθμίζω (μετασχηματίζω) реформирам, μεταρρυθμιστής реформатор, μεταφέρω транспортирам, μεταφορά превоз, μεταφορά транспорт, μεταφορικός транспортен, μεταφορικός превозен, μετάφραση превод, μεταφυσική метафизика, μεταχείριση употреба, μετεωρίτης метеорит, μετεωρολόγος метеоролог, μετέωρος нерешителен, μετονομάζω преименувам, μέτοχος (οικον.) акционер, μετριοπάθεια умереност, μετριοπαθής умерен, μέτριος среден, μετριόφρων скромен, μέτωπο чело, μη(ν) (αρνητικό μόριο) не, μηδέν нула, μήνας месец, μηνιαίος месечен, μηνιγγίτις менингит, μήνυμα известие, μήπως да не би, μήτρα матка, Μητροπολίτης митрополит, μηχανή машина, μηχάνημα апарат, μηχάνημα уред, μηχανική механика, μηχανικός (ουσ.) инженер, μία една, μιγάς мулат, μικρόβιο микроб, μικροσκόπιο микроскоп, μικρότητα незначителност, μικρόφωνο микрофон, μικρόψυχος малодушен, μιλιά говор, μιμούμαι имитирам, μιμούμαι копирам, μιναρές минаре, μισαλλοδοξία нетолерантност, μισάνοικτος полуотворен, μισερός сакат, μισητός омразен, μισόγυμνος полугол, μίσος омраза, μνήμα гроб, μνήμη памет, μνημόσυνο помен, μνημόσυνο панихида, μόδα мода, μοδίστρα шивачка, μοδίστρα модистка, μοιραίος фатален, μοιρασιά делба, μοιρολάτρης фаталист, μόλυβδος (μολύβι) олово, μολύβδινος оловен, μολύβι молив, μονάδα единица, μοναδικός единствен, μονάρχης монарх, μοναστήρι манастир, μονάχα (μόνον) само, μοναχογιός единствен син, μοναχοπαίδι единствено дете,

μοναχός монах, μονάχος (επίθ.) сам, μονιμοποιώ стабилизирам, μονόγραμμα монограм, μονογράφω парафирам, μονοκόμματος монолитен, μονόλογος монолог, μονομαχία дуел, μονοπώλιο монопол, μόνος сам, μονόφθαλμος едноок, μοντέλο модел, μοντέρνος модерен, μονώνω изолирам, μονωτήρας изолатор, μονωτικός изолационен, μορφασμός гримаса, μορφή форма, μορφή вид, μορφώνω образовам, μόρφωση образование, μοσχάρι теле, μοσχαρίσιος телешки, μοτέρ мотор, μουλάρι муле, μούρη лице, μουρλός налудничав, μούσα муза, μουσακάς мусака, μουσαμάς мушама, μουσική музика, μουσικός музикант, μουσικός (επίθ.) музикален, μουσικοσυνθέτης композитор, μουσμουλιά мушмула, μουστάκι мустак, μούστος шира, μοχθηρία злоба, μοχλός лост, μπακάλικο бакалница, μπακλαβάς баклава, μπάλα топка, μπαλάντα балада, μπαλαρίνα балерина, μπαλκόνι балкон, μπαλόνι балон, μπαμπάκι памук, μπαμπάς татко, μπάντα банда, μπαρ бар, μπαρούτι барут, μπαστούνι бастун, μπεκάτσα бекас, μπεκιάρης (εργένης) ерген, μπετόν бетон, μπλε син, μπλοκ блок, μπλοκ (σημειωματάριο) бележник, μπλοκάρω блокирам, μπλούζα блуза, μπόλικος изобилен, μπόμπα (βόμβα) бомба, μπουζούκι бузуки, μπουκάλι шише, μπουκέτο букет, μπουρίνι ураган, μπούστος корсет, μπούτι бут, μπροστά напред, μπροστινός преден, μυαλό разум, μυγδαλιά бадем, μυθιστόρημα роман, μυθογράφος баснописец, μύθος мит, μυϊκός мускулен, μύλος мелница, μύλος воденица, μυλωνάς воденичар, μυλωνάς мелничар, μυρμήγκι мравка, μυρτιά (μυρσίνη) мирта, μυρωδιά аромат, μυς мускул, μυστικιστής мистик, μυστικός таен, μυτερός заострен, μύτη нос, μυώδης мускулест, μωρό бебе, μωρός неразумен, μωρός (ανόητος) глупав, ναι да, ναός храм, νάρκη мина, νάρκισσος нарцис, νάρκωση наркоза, ναρκωτικό наркотик, ναυαγοσώστης спасител, ναύαρχος адмирал, ναυτία морска болест, ναυτικό флота, ναυτικός (επίθ.) морски, ναφθαλίνη нафталин, νεαρός младеж, νεαρός (επίθ.) млад, νεκροθάφτης гробар, νεκροκεφαλή череп, νεκρολογία некролог, νέκταρ нектар, νέο новина, νεογέννητος новороден, νεολαία младеж, νέος млад, νέος нов, νερό вода, νερόμυλος воденица, νεύμα знак, νευριάζω нервирам, νευρικός нервен, νεύρο нерв, νευρολόγος невролог, νεύρωση невроза, νεφελώδης облачен, νέφος облак, νέφος смог, νέφτι терпентин, νεωτερισμός новост, νήμα нишка, νηπιακός детски, νηπιακός бебешки, νήπιο дете, νήπιο бебе, νήσος остров, νησίδα островче, νηστεία глад, νηστεύω гладувам, νηστικός гладен, νηφάλιος трезвен, νηφαλιότητα трезвеност, νιάτα младост, νίκη победа, νικοτίνη никотин, νιτρογλυκερίνη нитроглицерин, νοητικός умен, νοίκι наем, Νομαρχία област, νομική право, νομικός правен, νομιμοποιώ легализирам, νόμιμος легален, νόμισμα валута, νομισματική нумизматика, νόμος закон, νομός област, νοοτροπία менталитет, νοσηλεύω лекувам, νόσημα (νόσος) болест, νοσοκόμα медицинска сестра, νοσοκομείο болница, νόστιμος вкусен, νότα нота, νους ум, νους разум, νους интелект, ντοκουμέντο документ, ντομάτα домат, ντουλάπι шкаф, ντροπαλός срамежлив, νύφη невеста, νωπός свеж, νωρίς рано, ξανθός русокос, ξανθός рус, ξεμοναχιάζω изолирам, ξενοιασιά безгрижност, ξένοιαστος безгрижен, ξέφραγος разграден, ξεψυχώ умирам, ξηρά суша, ξίδι оцет, ξινός кисел, ξιφίας рибамеч, ξίφος меч, ξυπνητήρι будилник, ξύπνιος (ξυπνητός) буден, ξυπόλητος бос, όγδοος осми, όγκος обем, όγκος маса, όγκος (Ιατρ.) тумор, οδηγός водач, οδοντίατρος стоматолог, οδός улица, οδόφραγμα барикада, οδύνη болка, οθόνη платно, οθόνη екран, οικείος домашен, οικειότητα интимност, οικία дом, οικογενειακός семеен, οικοδέσποινα стопанка, οικοδεσπότης домакин, οικοτροφείο пансион, οικουμένη вселена, ικουμενικός вселенски, οινόπνευμα алкохол, οίνος вино, οκτάβα октава,

Οκτώβριος октомври, ολιγόψυχος малодушен, Ολυμπιάδα олимпиада, ομάδα група, ομαδικός (συλλογικός) колективен, όμηρος заложник, ομιλία беседа, ομιλία говор, όμιλος група, ομογένεια еднородност, ομολογία признание, ομοσπονδιακός федерален, όνειρο мечта, όνομα име, οξύ киселина, οξυγόνο кислород, οπερέτα оперета, όπιο опиум, οπισθοδρομικός ретроградeн, οπλή копито, οπτική оптика, όργανο орган, οργανώνω организирам, ορειβάτης планинар, ορειβατικός планинарски, ορεινός планински, όρεξη апетит, ορθά право, όρθιος прав, ορθογραφία правопис, ορθοδοξία православие, ορθόδοξος православен, ορθοπεδικός ортопед, ορθός прав, ορθότητα правилност, ορίζοντας хоризонт, οριζόντιος хоризонтален, όριο граница, όριο предел, ορισμένος определен, όρκος клетва, ορμή порив, ορμόνη хормон, όρμος залив, όρνιθα кокошка, ορνιθώνας кокошарник, όρος (βουνό) планина, όρος (ο) предел, όρος термин, ορός (ιατρ.) серум, οροφή таван, οροφή покрив, ορυκτό минерал, ορυχείο рудник, ορφανός сирак, οσφυαλγία лумбаго, ουδέτερος неутрален, ουδετερότητα неутралност, ούλο венец, ουρά опашка, ουρανής (ουράνιος) небесен, ούρο урина, όφελος полза, οφθαλμίατρος очен лекар, οφθαλμός око, όχι не, όψη лице, παγερός леден, παγερός студен, παγετός студ, παγετός мраз, πάγιος стабилен, παγκόσμιος световен, πάγος мраз, παγώνι паун, παγωτό сладолед, παζάρι пазар, παθαίνω страдам, πάθημα беда, παθητικό пасив, παθητικός пасивен, παθητικός патетичен, παθολόγος патолог, παθολόγος интернист, πάθος страст, πάθος (μίσος, αρρώστεια) омраза, πάθος болест, παιδαγωγός педагог, παιδί (τέκνο) дете, παιδί (τέκνο) чедо, παιδικός детски, παίκτης играч, παιχνίδι игра, πακέτο пакет, παλαιοπώλης антиквар, παλάτι дворец, πάλη борба, παλληκαριά смелост, παλιόκαιρος лошо време, παλιόπαιδο лошо дете, παλιός стар, παλίρροια прилив, παλμός пулс, παλούκι кол, παλτό палто, παν вселена, Παναγία Богородица, πανδοχείο странoприемница, πανηγύρι пазар, πανηγυρίζω празнувам, πάνθηρας пантера, πανικός паника, πανόραμα панорама, πανούκλα чума, παντζάρι цвекло, παντζούρι (παραθυρόφυλλο) капак на прозорец, παντομίμα пантомима, παντοτινός вечен, πάνω горе, παπαγάλος папагал, παπάς поп, πάπια патка, παπούτσι обувка, παρά (εκτός) освен, παραβάν параван, παραβολή (Μαθημ.) парабола, παράγοντας фактор, παράγραφος параграф, παραγωγή производство, παραγωγός производител, παράδειγμα пример, παράδειγμα образец, παραδειγματικός примерен, παραδεκτός приемлив, παραδέχομαι признавам, παραδίνω предавам, παραδίνομαι предавам се, παράδοξο парадокс, παράδοξος парадоксален, παράδοξος (παράξενος) чуден, παραθερίζω летувам, παράθυρο прозорец, παραίτηση оставка, παρακαταθήκη депозит, παρακάτω подолу, παράκληση молба, παρακμή залез, παραλήρημα делириум, παράλογος нелогичен, παράλυση парализа, παράλυτος парализиран, παραμορφώνω деформирам, παραμύθι приказна, παρανομία беззаконие, παραπανίσιος излишен, παραπέτασμα завеса, παράπλευρος страничен, παραπλήσιος подобен, παράπτωμα грешка, παράσιτο паразит, παράταξη ред, παραφράζω парафразирам, παράφραση парафразира, παρηγοριά утеха, παρθενία девственост, παρκάρω паркирам, πάρκο парк, παροιμία поговорка, παρόμοιος подобен, παρουσιάζω запознавам, πάστα (ζυμαρικά) паста, παστός солен, παστός осолен, πάσχω страдам, πάτος (πυθμένας, βάση) подметка, πατρίδα родина, πατριώτης патриот, πατσάς пача, πάτωμα под, παύλα тире, παύση (μουσική) пауза, πάχνη слана, πάχος дебелина, παχύς дебел, πεδίον (πεδιάδα) поле, πεζογραφία проза, πεζοδρόμιο тротоар, πεθαίνω умирам, πειθαρχία дисциплина, πειθαρχικός дисциплиниран, πείνα

глад, πεινώ гладувам, πείρα опит, πείραγμα закачка, πείραμα експеримент, πείραμα опит, πειραματίζομαι експериментирам, πειραματικός опитен, πειρατεία пиратство, πειρατής пират, πελατεία клиентела, πελάτης клиент, πελεκάνος пеликан, πελέκι секира, πελώριος огромен, πέμπτος пети, πένης беден, πενικιλίνη пеницилин, πέντε пет, πέρασμα коридор, περασμένος минат, περγαμηνή пергамент, περηφάνεια гордост, περήφανος горд, περιβολάρης градинар, περιβολή униформа, περιβόλι градина, περίθαλψη (περιποίηση) грижа, περίθαλψη закрила, περικεφαλαία шлем, περιοδεία обиколка, περιοδικό списание, περίοδος (ιατρ.) период, περιοχή област, περιπλανιέμαι скитам, περιποίηση внимание, περισκόπιο перископ, περιστατικό случка, περίστροφο револвер, περιττός излишен, περιτύλιγμα обвивка, περιφερειακός периферен, περιφερειακός регионален, περιφρονώ презирам, πετεινός петел, πετρέλαιο нафта, πέτσα кожа, πέτσινος кожен, πεύκο бор, πηγάδι кладенец, πηγάζω извирам, πηγή извор, πηγούνι брадичка, πήδημα скок, πήλινος глинен, πηλός глина, πικάντικος пикантен, πιλότος пилот, πινακίδα плочка, πινέλο четка, πιπέρι пипер, πισινός заден, πίσσα катран, πιστώνω кредитирам, πίστωση кредит, πιστωτής кредитор, πίσω назад, πίσω обратно, πίτα пита, πλάι страна, πλάγιος страничен, πλάγιος напречен, πλαίσιο рамка, πλάκα плоча, πλακώνω затискам, πλάνη заблуда, πλανήτης планета, πλανόδιος амбулантен, πλαστικός пластичен, πλαστικότητα пластичност, πλάτανος платан, πλατίνα платина, πλάτος ширина, πλάτος широчина, πλατύς широк, πλεκτός плетен, πλέξιμο плетиво, πλεονέκτημα печалба, πλεονέκτημα полза, πλεονεξία алчност, πλευρό (πλευρά) страна, πλευρό (πλευρά) ребро, πληγή рана, πληθυσμός население, πληκτικός досаден, πλήκτρο палка, πλήξη досада, πληροφορώ информирам, πλούτος (πλούτη) богатство, πνεύμα ум, πνεύμα дух, πνευματικός духовен, πνευματικός (διανοητικός) умствен, ποδήλατο велосипед, ποδιά престилка, πόθος копнеж, ποιητής поет, ποίμνιο стадо, πολεμικός боен, πόλη град, πολιτική политика, πολιτισμένος културен, πολιτισμός култура, πολτός каша, πολύγλωσσος полиглот, πολυκλινική поликлиника, πολυτεχνείο политехника, πομπός предавател, πόνος болка, πόντος (θάλασσα) море, πονώ страдам, πονώ боли ме, πορθμείο феribод, πόρισμα (έκβαση) резултат, πόρνη проститутка, πορσελάνη порцелан, πόρτα врата, πόρτα порта, πορτοκάλι портокал, πορτρέτο портрет, ποσοστό процент, ποτάμι река, πότε кога, ποτήρι чаша, πούδρα пудра, πουλερικά домашни птици, πούλημα продажба, πουλητής продавач, πουλί пиле, πούλμαν автобус, πουλώ продавам, πούρο пура, πράγμα предмет, πράγμα стока, πραγματικότητα (θετικότητα) реалност, πραγματοποιώ реализирам, πρακτικό протокол, πρακτικό акт, πρακτικός практичен, πράκτορας агент, πράσινος зелен, πράσο праз, πρεμιέρα премиера, πρήξιμο оток, πρίγκιπας принц, πριν по-рано, πρίσμα призма, προ пред, προαιρετικός доброволен, προάστιο предградие, πρόβα проба, πρόβατο овца, προβλεπτικός продвидлив, πρόβλημα проблем, πρόγνωση прогноза, πρόγραμμα програма, προδίδω предавам, προδίδω издавам, προεκλογικός предизборен, προέλευση произход, προετοιμασία подготовка, πρόθεση (γραμμ.) предлог, πρόθυμος готов, προϊόν артикл, προϊστάμενος шеф, προϊστάμενος началник, προϊστάμενος управник, προκαταβολή аванс, προκοπή успех, προνοητικός предвидлив, πρόνοια (μέριμνα) грижа, πρόξενος виновник, προοδευτικός прогресивен, πρόοδος прогрес, προοπτική перспектива, προπαγάνδα пропаганда, πρόπλασμα модел, προς по, προς за, προσανατολίζω ориентирам, προσβάλλω (επιτίθεμαι) атакувам, προσεκτικός внимателен, προσευχή молитва, προσέχω

внимавам, πρόσκληση покана, προσοδοφόρος доходен, προσοχή внимание, πρόσοψη (πρόσωπο) фасада, πρόσοψη (πρόσωπο) лице, προστασία закрила, προστασία покровителсто, προστάτης покровител, προσφέρω предлагам, πρόσχαρος весел, πρόσχημα предлог, προσωπικό персонал, προσωπικός личен, προσωπικός индивидуален, προσωπικότητα личност, προσωπογραφία портрет, προτείνω предлагам, προτεκτοράτο протекторат, προτεραιότητα приоритет, πρότυπο образец, πρότυπο модел, πρόφαση предлог, προφήτης пророк, προφταίνω пристигам навреме, προφυλακτικό презерватив, προχθές завчера, πρύτανης ректор, πρωί утро, πρώτα прво, πρωτάθλημα шампионат, πρωταθλητής шампион, πρωτόκολλο протокол, πρωτόπλασμα протоплазма, πρωτοτυπία оригиналност, πρωτότυπος оригинален, πρωτοχρονιά Нова година, πρωτοχρονιάτικος новогодишен, πτηνό птица, πτήση полет, πτυχίο диплома, πτυχιούχος дипломиран, πτώμα труп, πτώση (Γραμμ.) падеж, πυγολαμπίδα светулка, πυξίδα компас, πυραμίδα пирамида, πύραυλος ракета, πύργος кула, πυρετός температура, πύρινος огнен, πυρκαγιά пожар, πυροβολισμός стрелба, πυροσβέστης пожарникар, πυώδης гноен, πώληση продажба, πωλητής продавач, πώμα тапа, ραγδαίος силен, ράγισμα (ρήγμα) пукнатина, ραδιενέργεια радиоактивност, ραδιενεργός радиоактивен, ραδιόφωνο радио (апарат), ράμμα конец, ράμμα (ιατρική) шев, ρανίδα капка, ράτσα раса, ράφι полица, ρεαλιστής реалист, ρεζίλι срам, ρεκλάμα реклама, ρεκόρ рекорд, ρετσίνα вид вино, ρεύμα течение, ρευστός течен, ρήγας (βασιλιάς) крал, ρήμα глагол, ρήτορας оратор, ρίζα корен, ρίγανη оригано, ριζοσπάστης радикал, ρινόκερως носорог, ριψοκίνδυνος смел, ροδαλός (ρόδινος) розов, ρόδο роза, ροή (ποταμού) течение, ρολόϊ часовник, ρομαντικός романтичен, ρόμβος ромб, ρουκέτα ракета, ρύζι ориз, ρυθμίζω регулирам, ρυθμικός ритмичен, ρυθμός темпо, ρωμαλέος силен, ρώμη сила, σαδιστής садист, σαΐτα стрела, σακάκι сако, σακάτης инвалид, σακούλα торбичка, σαλάτα салата, σάλι шал, σαλόνι салон, σάλτο (πήδημα) скок, σάλτο (πήδημα) салто, σάλτσα сос, σάλτσα салца, σαμάρι (σάγμα) самар, σανατόριο санаториум, σανό(ς) сено, σαξόφωνο саксофон, σαπίζω изгнивам, σάπιος гнил, σαπίλα гнилост, σαπούνι сапун, σαρδέλα сардела, σαρδόνιος (σαρκαστικός) саркастичен, σαρκώδης месест, σάρπα шал, σατανάς сатана, σάτιρα сатира, σατιρικός сатиричен, σατράπης сатрап, σαφήνεια чистота, σαφής чист, σαχλαμάρα глупост, σβέρκος врат, σβέρκος тил, σε (σένα) теве, σε (σένα) те, σεβασμός почит, σειρά ред, σειρήνα сирена, σελίδα страница, σελίνι шилинг, σέλλα седло, σεμνός скромен, σεμνότητα скромност, σεξ секс, σερβιτόρα келнерка, σερβιτόρος келнер, σερβίρω сервирам, σέσουλα лопатка, σηκώνω издигам, σηκώνομαι ставам, σήμα (σημάδι) знак, σήμα белег, σήμα значка, σημαία знаме, σημαντικός важен, σημείο сигнал, σήραγξ тунел, σθεναρός силен, σιγά полека, σιγαλιά тишина, σιγανός спокоен, σίγουρος сигурен, σιδερένιος железен, σιδηρόδρομος железница, σιδηρουργός железар, σιδηρουργός ковач, σιλουέτα (φιγούρα) фигура, σιμιγδάλι грис, σινεμά кино, σιταρένιος житен, σιτάρι жито, σιφόνι сифон, σιχαμερός гаден, σκάκι шах, σκαλίζω (λαξεύω) гравирам, σκαλωσιά скеле, σκαμνί табуретка, σκαμνί столче, σκανδαλίζω скандализирам, σκάνδαλο скандал, σκάρα (εσχάρη, σχάρα) скара, σκάφη корито, σκελετός скелет, σκεπάζω покривам, σκεπτικός замислен, σκεύος прибор, σκευωρία интрига, σκηνή сцена, σκιά привидение, σκιάχτρο плашило, σκίτσο скица, σκλάβος роб, σκληρότητα жестокост, σκληρότητα суровост, σκληρός корав, σκληρός жесток, σκληρός суров, σκοπευτής стрелец, σκοπός (στόχος) цел, σκοτώνω убивам, σκούπα метла, σκύλα кучка, σκυλί куче, σμαράγδι смарагд,

σμήνος ескадрила, смίλη длето, σνομπ сноб, σοβαρός сериозен, σοβαρός важен, σοβαρότητα сериозност, σόδα сода, σόϊ род, σοκάκι сокак, σοκάρω шокирам, σόμπα печка, σονάτα соната, σοπράνο сопран, σουβλί шило, σούπα супа, σουρωτήρι цедилка, σουσάμι сусам, σπαθί меч, σπάργανο пелена, σπείρα спирала, σπέρμα (σπόρος) семе, σπέρμα сперма, σπίθα искра, σπίρτο кибрит, σπίτι дом, σπιτικός домашен, σπορ спорт, σπουδαίος важен, σπουδαιότητα важност, σπουδαστής ученик, σπουδαστής студент, σταγώνα (στάλα) капка, στάδιον стадион, σταδιοδρομία кариера, σταθεροποιώ стабилизирам, σταθερός траен, σταθμεύω (παρκάρω) паркирам, στάθμη ниво, σταλαγμίτης сталагмит, στάμνα стомна, στάρι (σιτάρι) жито, στάσιμος неподвижен, στατιστική статистика, στάχτη пепел, σταχτοδοχείο пепелник, στεγάζω покривам, στέγη покрив, στείρος безрезултатен, στέλεχος кочан, στενός тесен, στενότητα интимност, στερεός стабилен, στεριά суша, στέρνα цистерна, στεφάνι венец, στηθοσκόπιο стетоскоп, στήλη колона, στήνω издигам, στηρίζω базирам, στιβαρός здрав, στιβαρός силен, στιγμή момент, στιγμιαίος моментален, στίχος стих, στοά безистен, στοίβα куп, στοιχείο елемент, στοιχειό привидение, στοιχειό дух, στοίχημα облог, στοίχος ред, στόκος кит, στολή униформа, στόλος флота, στόμα уста, στόχος цел, στραβά накриво, στραβός крив, στραγγιστίρι цедилка, στρατάρχης маршал, στρατηγός генерал, στρέμμα декар, στρώμα пласт, στρώνω постилам, συγγένεια роднинство, συγγενής роднина, συγγενικός роднински, συγγραφέας писател, συγκαλύπτω покривам, συγκεντρώνω концентрирам, συγκινητικός трогателен, συγκοινωνώ комуникирам, συγκρότημα група, συγκρότημα комплекс, σύγκρουση катастрофа, συγχρονίζω синхронизирам, συγχώρηση прошка, συζήτηση разговор, συζητώ дискутирам, συλλέκτης колекционер, συλλογικός колективен, συμβάν случка, συμβάν (περιστατικό) инцидент, σύμβαση (συμβόλαιο) договор, συμβιβασμός компромис, συμβολή принос, συμβολίζω символизирам, συμβολικός символичен, σύμβολο символ, συμμετρικός симетричен, συμπαθής симпатичен, συμπαθώ симпатизирам, σύμπαν вселена, συμπέθερος сват, συμπέρασμα извод, συμπεριφορά поведение, συμπόσιο симпозиум, συμπόσιο банкет, σύμπτωμα (ιατρική) симптом, σύμπτωμα белег, συμπύκνωση кондензирам, συμφορά беда, συναγερμός тревога, συνάδελφος колега, συναίσθημα чувство, συναρμολογώ монтирам, συναυλία концерт, συνδιάλεξη разговор, συνδικάτο синдикат, συνδυάζω комбинирам, συνεδρίαση заседание, συνέδριον конгрес, συνεισφορά принос, συνεννοούμαι разбирам се, συνέπεια последица, συνεπής последователен, συνεργείο работилница, συνήγορος адвокат, συνθέτης композитор, συνθετικός синтетичен, συνθηκολογώ капитулирам, σύνθημα сигнал, συνθηματικός символичен, συνιστώ запознавам, σύννεφο облак, συνοδεία свита, σύνοδος (εκκλ.) Синод, σύνορο граница, συνταγή рецепта, σύνταγμα (στρατ.) полк, συντάκτης редактор, συνταξιούχος пенсионер, συντελεστής (μαθημ.) коефициент, συντομία краткост, συντονίζω координирам, σύντροφος другар, συνωμοσία заговор, σύρμα жица, συσκευή уред, συσσωρευτής акумулатор, συσσωρεύω акумулирам, συστηματικός систематичен, συστηματοποιώ систематизирам, σύφιλις сифилис, συχνά често, συχνός чест, σφαγείο кланица, σφαίρα област, σφαίρα сфера, σφαίρα куршум, σφάλμα грешка, σφετερίζομαι узурпирам, σφετεριστής узурпатор, σφήκα оса, σφήνα клин, σφιχτός стегнат, σφραγίδα печат, σφραγίζω (δόντι) пломбирам, σφυγμός пулс, σχάρα скара, σχεδιάγραμμα (σχέδιο) план, σχεδιάζω скицирам, σχεδιάζω планирам, σχέδιο план, σχήμα форма, σχηματίζω формирам, σχηματίζω образувам, σχισμή пукнатина, Σχολή

факултет, σχολιάζω коментирам, σχολιαστής коментатор, σχολικός учебен, σχόλιο коментар, σωματικός телесен, σώος здрав, σωρός куп, σωστά правилно, σωστός правилен, σωστός точен, σωστός верен, σωτήρας спасител, ταβάνι (οροφή) таван, ταβέρνα таверна, ταινία лента, ταινία филм, τακούνι ток, τακτική тактика, τακτικός редовен, ταμείο каса, ταμείο фонд, ταμίας касиер, τάξη клас, τάξη класа, ταξί такси, ταξιαρχία бригада, ταπεινός скромен, ταπεινός покорен, ταπεινοφροσύνη скромност, τάπητας килим, ταράτσα тераса, ταρίφα тарифа, τάσι пепелник, ταύρος бик, ταυτότητα идентичност, ταυτότητα лична карта, τάφος гроб, τάφρος ров, τέκνο чедо, τέκνο дете, τελεία точка, τελεσίγραφο ултиматум, τελετή обред, τελευταίος последен, τελικός краен, τεμάχιο парче, τένις тенис, τενόρος тенор, τέρας изрод, τεράστιος огромен, τέτανος тетанус, τετριμμένος банален, τεύτλο цвекло, τέως бивш, τηλεγράφημα телеграма, τηλέγραφος телеграф, τηλεγραφώ телеграфирам, τηλεσκόπιο телескоп, τηλεφωνητής телефонист, τηλέφωνο телефон, τηλεφωνώ телефонирам, τίγρη тигрица, τιμή цена, τιμή чест, τιμητικός почетен, τιμολόγιο фактура, τιμολόγιο тарифа, τιμόνι кормило, τοκογλυφία лихварство, τοκογλύφος лихвар, τόκος лихва, τόλμη смелост, τολμηρός смел, τολμηρός решителен, τομάρι кожа, τομέας сектор, τόμος том, τόνος (1.000 κιλά) тон, τοξικός отровен, τοξικός токсичен, τόξο свод, τοξότης стрелец, τόπι (μπάλα) топка, τοπικός локален, τοπογράφος топограф, τόπος страна, τορναδόρος стругар, τόρνος струг, τορπίλη торпедо, τόσος (επίθετο) толкав, τουλίπα лале, τουναντίον напротив, τουρίστας турист, Τούρκος турчин, τούρτα торта, τουφέκι пушка, τραγικός трагичен, τρακτέρ трактор, τράπεζα банка, τραπέζι маса, τραύμα рана, τραχύς груб, τρεις (τρία) три, τρέλα лудост, τρελοκομείο лудница, τρελός луд, τριαντάφυλλο роза, Τρίτη вторник, τρίτος трети, τριφύλλι детелина, τρομερός страшен, τρομερός ужасен, τρομοκράτης терорист, τρομοκρατώ тероризирам, τρόμος ужас, τρομπόνι тромбон, τροποποιώ модифицирам, τρόπος начин, τρόπος метод, τρούλος свод, τροφή храна, τροχιά орбита, τρύπα дупка, τρύπιος продупчен, τρυπώ пробивам, τρυφερός нежен, τρυφερότητα нежност, τσακωμός караница, τσαμπί грозд, τσάντα чанта, τσάπα мотика, τσαρλατάτος шарлатан, τσάρος цар, τσαρίνα царица, τσεκούρι секира, Τσέχος Чех, τσιγάρο цигара, τσιγκέλι ченгел, τσιφλίκι чифлик, τσοπάνης (βοσκός) овчар, τσουκνίδα коприва, τύμπανο барабан, τυπικός типичен, τυπικός формален, τυπικότητα формалност, τυπογραφείο печатница, τυπογράφος печатар, τύπος образец, τύπος тип, вид, τύπος печат, τύπος (χημεία) формула, τυπώνω печатам, τυχαίος случаен, τώρα сега, ύαινα хиена, υγειονομικός санитарен, υγιεινή хигиена, υγιής здрав, υγρασία влага, υγρό течност, υγρός течен, υγρός влажен, ύδρα хидра, υδρογόνο водород, υδροδυναμική хидродинамика, υδρόμετρο водомер, υδροπλάνο хидроплан, υδροστατική хидростатика, ύδωρ вода, υιός син, ύλη суровина, υπαγόρευση диктат, υπαίτιος виновен, υπάκουος послушен, υπακούω слушам, υπάλληλος чиновник, υπάλληλος служител, υπάρχοντα имот, имущество, υπέρ над, υπερβολή (μαθηματ.) хипербола, υπερηφάνεια гордост, υπερήφανος горд, υπερήφανος горделив, υπέρογκος огромен, υπήκοος поданик, υπηρεσία служба, Υπηρεσία услуга, υπηρετώ слугувам, υπνωτίζω хипнотизирам, υπόδειγμα образец, υπόδειγμα пример, υποδειγματικός примерен, υπόδημα обувка, υποδομή основа, υποδομή инфраструктура, υπόδουλος поробен, υπόθεση хипотеза, υποθετικός хипотетичен, υπόκλιση поклон, υποκριτής лицемер, υπολογισμός сметка, υπόληψη почит, υπόμνημα меморандум, Υπουργείο министерство, υπουργικός министерски, υποψήφιος кандидат, υποψηφιότητα кандидатура, υφηγητής доцент, ύφος стил,

υψηλός висок, ύψος височина, φαιδρός весел, φαινομενικός привиден, φάκελος плик, φάκελος папка, φάκελος досие, φάλαγγα фаланга, φάλαγγα колона, φάλαινα кит, φάμπρικα фабрика, φανάρι фенер, φανατικός фанатик, φάντασμα призрак, φαντασμένος самодоволен, φανταστικός фантастичен, φαράγγι клисура, φαρδύς широк, φαρίνα брашно, φαρμακείο аптека, φαρμακερός отровен, φάρμακο лекарство, φαρμακοποιός аптекар, φαρμακοποιός фармацевт, φάρος фар, φάρυγξ фаринкс, φάση фаза, φασιανός фазан, φάτσα образ, φάτσα лице, Φεβρουάριος февруари, φελλός тапа, φέρετρο ковчег, φεριμπότ ферибот, φήμη слух, φημισμένος известен, φθάνω пристигам, Φθινόπωρο есен, φθόγγος звук, φθόνος завист, φθορά повреда, φιάλη шише, φιλάνθρωπος филантроп, φιλελεύθερος либерален, φιλήσυχος мирен, φιλμ филм, φιλόδοξος амбициозен, φιλοδώρημα бакшиш, φιλόλογος филолог, φιλοσοφικός философски, φιλόσοφος философ, φιλτράρω филтрирам, φίνος фин, φίρμα фирма, φιτίλι фитил, φλαμούρι липа, φλέβα вена, φλοιός кора, φοβερός страшен, φοβερός ужасен, φόβητρο плашило, φοιτητής студент, φοιτητικός студентски, φονιάς убиец, φόρα сила, φοράδα кобила, φορείο носилка, φόρμα форма, φορτηγό камион, φορτίο товар, φορώ обувам, φουντούκι лешник, φούρναρης пекар, φούρνος фурна, φούρνος пекарница, φράγμα (φράχτης) преграда, φράγμα (φράχτης) ограда, φράση фраза, φρεγάτα фрегата, φρενοκομείο лудница, φρενοκομείο санаториум санаториум, φρέσκος свеж, φρέσκος пресен, φρην (νους) ум, φρην (νους) интелект, φρίκη ужас, φρόνηση разум, φρόνιμος разумен, φροντίδα грижа, φροντιστήριο семинар, φρουρά стража, φρουρά гарнизон, φρούτο плод, φταίξιμο грешка, φταίξιμο вина, φταίχτης виновник, φτάνω (καταφθάνω) пристигам, φτέρη папрат, φτερό (πούπουλο) перо, φτερό крило, φτηνός (ευθυνός) евтин, φτυάρι лопата, φτωχός беден, φυλακή затвор, φυλακισμένος затворен, φυλ(λ)ακτό талисман, φυλή племе, φυλή род, φυλλάδα брошура, φύλλο лист, φύλο пол, φύση природа, φυσικά разбира се, φυσική физика, φυσικός (ουσιαστ.) физик, φυσιογνωμία облик, φυσώ надувам, φυτικός растителен, φυτό растение, φωλιά гнездо, φωνάζω викам, φωνή глас, φωνή (γραμματ.) залог, φως светлина, φωσφόρος фосфор, φωτιά пожар, φωτογραφίζω фотографирам, φωτογραφίζω снимам, φωτογραφικός фотографски, φωτογράφος фотограф, φωτοστέφανος ореол, χάδι ласка, χαζός глупав, χαϊμαλί талисман, χαιρετίσματα поздрави, χαιρετισμός поздрав, χαλάζι град, χαλί килим, χαμός загуба, χάος хаос, χάος (άβυσσος) бездна, χαρά радост, χαράκτης резбар, χάρισμα дар, χαροκόπι веселба, χαρούμενος весел, χάρτινος хартиен, χαρτόνι картон, χαρτονόμισμα банкнота, χασάπης месар, χασάπικο месарница, χασάπικο касапница, χάσιμο загуба, χατίρι услига, χειμώνας зима, χειραφετώ еманципирам, χειρότερα по-лошо, χειρουργός хирург, χειρουργώ оперирам, χερσόνησος полуостров, χήρα вдовица, χήρος вдовец, χθες вчера, χθεσινός вчерашен, χιλιόγραμμο (κιλό) килограм, χιλιοστόγραμμο милиграм, χίμαιρα химера, χιούμορ хумор, χλώριο хлор, χλωροφύλη хлорофил, χοιρινό (κρέας) свинско месо, χοιρινό свински, χοντρός дебел, χορεύω танцувам, χορός танц, χόρτο трева, χορωδία хор, χούφτα шепа, χρήμα пари, χρηματοδοτώ финансирам, χρηματοκιβώτιο каса, χρήση употреба, χρονιά (έτος) година, χρονικό хроника, χρονικό летопис, χρόνιος (επίθ. ιατρική) хроничен, χρονολογώ датирам, χρόνος време, χρυσαλλίδα пеперуда, χρυσάφι злато, χρυσός (επίθ.) златен, χρυσοχόος златар, χταπόδι (οκτάπους) октопод, χτυπώ (τύκω, κοπανίζω) чукам, χτυπώ тропам, χυδαίος вулгарен, χυλός каша, χυμός сок, χώμα почва, χώρα страна, χώρα област, χωρατεύω шегувам се, χωρατό (αστείο) шега,

χωράφι нива, χωριάτικος селски, χωριό село, χωρίς без, χωρισμός развод, χώρος пространство, ψάθα сламена шапка, ψαλίδι ножица, ψαλμός псалм, ψαράς рибар, ψάρεμα риболов, ψάρι риба, ψευδάργυρος цинк, ψευδής неискрен, ψευδώνυμο псевдоним, ψηλά високо, ψηλός висок, ψηλώνω издигам, ψημένος испечен, ψημένος печен, ψηφίο буква, ψήφος глас, ψίθυρος шепот, ψοφώ умирам, ψυχανάλυση психоанализа, ψυχή душа, ψυχολόγος психолог, ψυχοπαθής психопат, ψύχος (ψύχρα) студ, ψύχος (ψύχρα) мраз, ψύχωση (ιατρική) психоза, ψωνίζω пазарувам, ψωνίζω купувам, ψώρα краста, ψωριάρης крастав, ωκεανός океан, ώμος рамо, ωμός суров, ωμότητα суровост, ώρα час, ώρα време, ωράριο работно време, ωρολόγιον часовник, ωροσκόπιο хороскоп, ως до, ως како, ώστε и така, ωφέλεια полза, ωφέλεια корист, ωχρός блед.

Αγαπητέ αναγνώστη προσέξτε παρακαλώ τώρα και τις κατωτέρω λέξεις. Μετά την Ελληνική λέξη γράφεται η Βαρδαρίτικη (Σκοπιανική) και κατόπιν η **Ρωσική λέξη**. Θα διαπιστώσετε ότι η Βαρδαρίτικη δεν είναι τίποτε άλλο, παρά η **απόλυτη αντιγραφή της Ρωσικής λέξης**. **Όλες αυτές τις ΡΩΣΙΚΕΣ λέξεις, και χιλιάδες άλλες, τις χρησιμοποιούν ΑΥΤΟΥΣΙΕΣ οι Βαρδαρίτες** (**Σκοπιανοί**). Όμως δεν τις ονομάζουν πλέον Ρωσικές, αλλά χωρίς καμμία ντροπή, χωρίς κανένα σεβασμό στη λογική και τις επιστήμες της Λογικής και της Γλωσσολογίας τις ονομάζουν Μακεδονικές (Μακεντόνσκι)!!! Αβουλία безволие безво́лие, άβυσσος бездна бе́здна, άγγελος ангел а́нгел, αγγίνα (αμυγδαλίτις) ангина анги́на, Αγγλίδα Англичанка Англича́нка, αγέλη стадо ста́до, άγημα екипаж экипа́ж, Άγκυρα (πόλη) Анкара Анкара́, άγνοια незнаење незна́ение, αγνότητα чистота чистота́, αγρονόμος агроном агроно́м, αγυρτεία шарлатанство шарлата́нство, αγύρτης шарлатан шарлата́н, αγωγή (ανατροφή) воспитание воспита́ние, αγωνία тревога трево́га, αγωνιστής борец боре́ц, αγοραστής купец купе́ц, αδελφή сестра сестра́, αδελφός брат брат, αδελφοσύνη братство бра́тство, Άδης ад ад, αέρας воздух во́здух, αέρας (άνεμος) ветер ве́тер, αεργία безработица безрабо́тица, αεροδρόμιο аеродром аэродро́м, αερόλιθος аеролит аэроли́т, αεροστατική аеростатика аэроста́тика, αετός орел орёл, άζωτο азот азо́т, αθλητισμός спорт спорт, άθλος подвиг по́двиг, άθροισμα сума су́мма, αθώωση оправдание оправда́ние, αίθουσα салон сало́н, αίσθημα чувство чу́вство, αισθητική естетика эсте́тика, αισιόδοξος оптимист оптими́ст, αίτιο причина причи́на, αίτιος виновник вино́вник, αιχμαλωσία плен плен, αιώνας век век, αιώνας (εκατονταετία) столетие столе́тие, αιωνίως вечно ве́чно, ακοή слух слух, ακτίνα радиус ра́диус, ακτινολόγος рентгенолог рентгено́лог, ακουστική акустика аку́стика, ακριβώς точно то́чно, ακροβάτης акробат акроба́т, ακτιβιστής активист активи́ст, Αλβανή Албанка Алба́нка, Αλβανός Албанец Алба́нец, αλεπού лисица лиси́ца, αλκή сила си́ла, αλλαγή замена заме́на, αλλαγή смена сме́на, αλφάβητο азбука а́збука, αλώνι гумно гумно́, άμμος песок песо́к, αμφισβήτηση спор спор, ανάγκη нужда нужда́, ανάκτορο дворец дворе́ц, αναλήθεια (ψέμα) неправда непра́вда, ανάλωμα расход расхо́д, αναμόρφωση реформа рефо́рма, ανάπηρος инвалид инвали́д, ανάποδα (πίσω) обратно обра́тно, ανάσταση воскресение воскресе́ние, ανατροφή воспитание воспита́ние, αναφορά (εισήγηση) рапорт ра́порт, ανελκυστήρας лифт лифт, ανεπάρκεια недостаток недоста́ток, ανεργία безработица безрабо́тица, άνεση комфорт комфо́рт, ανέτως удобно удо́бно, άνθισμα расцвет расцве́т, άνθος цвет цвет, ανθρωπολόγος антрополог антропо́лог, ανοσία имунитет иммуните́т, ανταγωνιστής соперник

сопе́рник, анταгωнистής конкурент конкуре́нт, анталлαгή размена разме́на, анταπάнтηση реплика ре́плика, анταπόδοση реванш рева́нш, анταпокрitής кореспондент корреспонде́нт, анταпокрitής репортер репортёр, антáртης партизан партиза́н, антíθεση контраст контра́ст, антικείμενο предмет предме́т, антíμαχος противник проти́вник, антιπολιτευόμενος опозиционер оппозиционе́р, антιπρόσωπος делегат делега́т, антíχειρας палец па́лец, αξία цена цена́, αξιοπρέπεια достоинство досто́инство, αξιωματικός офицер офице́р, απαισιόδοξος песимист пессими́ст, απατεωνιά афера афе́ра, απλότητα простота простота́, απλώς просто про́сто, απόγονος потомок пото́мок, απόδραση бегство бе́гство, αποθήκη склад склад, απόμαχος ветеран ветера́н, απορία сомнение сомне́ние, αποσκευές багаж бага́ж, αποστροφή апостроф апостро́ф, αποτύπωμα отпечаток отпеча́ток, αποτυχία неуспех неуспе́х, απόφαση решение реше́ние, αποχωρητήριο клозет клозе́т, άποψη вид вид, απώθηση (απόκρουση) отпор отпо́р, αράπης арап ара́п, αράπισσα арапка ара́пка, αργά касно касно, Άρης Марс Марс, Άρθρο (Γραμματική) член член, αριστερά налево нале́во, αριστοκράτης аристократ аристократ, άρνηση отказ отка́з, άρρην самец саме́ц, αρχαιολόγος археолог археолог, αρχή принцип при́нцип, αρχηγός (διοικητής) командир командир, αρχιτεκτονική архитектура архитекту́ра, ασπιρίνη аспирин аспири́н, αστρολόγος астролог астро́лог, αστρονόμος астроном астроно́м, ατμόσφαιρα атмосфера атмосфе́ра, ατομικιστής индивидуалист индивидуали́ст, άτομο (Φυσική) атом а́том, ατυχία (κακοτυχία) беда беда́, αυλή двор двор, αυτόγραφο автограм авто́граф, αυτοκράτορας император импера́тор, αυτοκράτορας автократ автокра́т, αυτοκριτική самокритика самокри́тика, αυτοκτονία самоубиство самоуби́йство, αυτόματο автомат автома́т, αυτόπτης очевидец очеви́дец, αυτοσχεδιαστής импровизатор импровиза́тор, αφεντικό шеф шеф, αφήγημα расказ расска́з, αφθονία изобилие изоби́лие, αφορμή повод по́вод, αφρός пена пе́на, αφροσύνη безумие безу́мие, βαγόνι вагон ва́гон, βαζελίνη вазелин вазели́н, βάζο (δοχείο) ваза ва́за, βαθμιαίως постепено постепе́нно, βαθμίδα ранг ранг, βαθμός чин чин, βάθρακας жаба жа́ба, βαθύφωνος бас бас, βάλτος (έλος) кал кал, βαρβαρικός варварски ва́рварский, βαρβαρότητα варварство ва́рварство, βάρδια (φρουρά) стража стра́жа, βαρυπνάς кошмар кошма́р, βαρύτονος баритон баритон, βαρώνη баронеса баронесса, βάση база ба́за, βάση основа осно́ва, βασίλειο царство ца́рство, βεβαίως (φυσικά) конечно коне́чно, βεβαίωση уверение уверение, βελόνα игла игла́, βέλος стрела стрела́, βενζίνη бензин бензи́н, βεράντα веранда вера́нда, βεράντα тераса терраса, βερνίκι политура политу́ра, βερνίκι лак лак, βία сила си́ла, βιβλιάριο памфлет памфле́т, βιβλίο книга кни́га, βιβλιοθήκη библиотека библиоте́ка, βίλλα (έπαυλις) вила ви́лла, βιογράφος биограф био́граф, βιολόγος биолог био́лог, βιταμίνη витамин витами́н, βιτρίνα витрина витри́на, βόδι (βους) вол вол, βοή шум шум, βοηθός помошник помо́шник, βοηθός асистент ассисте́нт, βοηθός επιστήμονα лаборант лабора́нт, βολβός луковица лу́ковица, βόμβα бомба бо́мба, βορράς север се́вер, βόρβορος (περίττωμα) кал кал, βόρβορος (περίττωμα) кал кал, βοτανική ботаника бота́ника, βότανο растение расте́ние, βούκινο труба труба́, βούλευμα решение реше́ние, Βουλή парламент парла́мент, βραβείο награда награ́да, βράδυ вечер ве́чер, βραστήρας котел (отопи́тельный) котёл, βράχος скала скала́, βρογχίτις бронхит бронхи́т, βρόγχοι бронхи бро́нхи, βρόντος гром гром, βρώμη овес овёс, βρώμη овес овёс, βυθός дно дно, γάγγραινα гангрена гангре́на, γαλήνη тишина тишина́, γαλλόνι галон галло́н, γάμος брак брак, γεγονός факт факт, γείτονας сосед

сосéд, γειτονιά соседство сосéдство, γελιογραφία карикатура карикатýра, γελ(ο)ιογράφος карикатурист карикатурúст, γενετική генетика генéтика, γενιά поколение поколéние, γενιά (γενεά) род род, γεννήτρια генератор генерáтор, γεννήτρια генератор генерáтор, γεράκι сокол сóкол, γερανός кран кран, Γερμανός германец германéц, γέρος старец стáрец, Γερουσία сенат сенáт, Γερουσιαστής сенатор сенáтор, γεύση вкус вкус, γέφυρα мост мост, γεωγράφος географ геóграф, γεωλόγος геолог геолóг, γεωπόνος агроном агронóм, γίγας гигант гигáнт, γίδα коза козá, γκέμι (ηνίον) узда уздá, γλυκερίνη глицерин глицерúн, γλωσσολογία лингвистика лингвúстика, γλωσσολόγος лингвист лингвúст, γλωσσομαθής (πολύγλωσσος) полиглот полиглóт, γνώμη мнение мнéние, γόης болшебник болшéбник, γοητεία шарм шарм, γόητρο престиж престúж, γόνατο колено колéно, γόνδολα гондола гондóла, γόνδολα гондола гондóла, γονείς родители родúтели, γόνος потомок потóмок, γοργόνα (σειρήνα) сирена сирéна, γοφός бедро бедрó, γράμμα буква бýква, Γραμματική граматика граммáтика, γραμμόφωνο грамофон граммофóн, γρανίτης гранит гранúт, γραφείο биро биро, γραφείο кабинет кабинéт, γραφική (τέχνη) графика грáфика, γραφίτης графит графúт, γρίππη грип грипп, γυαλί стакло стаклó, γυλιός ранец рáнец, γυμναστική гимнастика гимнáстика, γυμνιστής нудист нудúст, γυνή (γυναίκα) жена женá, γυναικολόγος гинеколог гинекóлог, γύρος круг круг, γύψος гипс гипс, δάδα факел фáкел, δαιμόνιο демон дéмон, δακτυλιά отпечаток (од прст) отпечáток, δαμασκηνιά слива слúва, δάνειο заем заём, δανειστής кредитор кредитóр, δαπάνη расход расхóд, δάπεδο под под, δαφνοστεφής лауреат лауреáт, δέηση молитва молúтва, δείγμα прова пробá, δείκτης (δείκτης τιμών) индекс úндекс, δείκτης (βέλος) стрелка стрéлка, δεισιδαιμονία суеверие суевéрие, δεκάδα (δέκα μέρες) декада декáда, δέκτης приемник приёмник, δέλεαρ (πειρασμός) искушение искушéние, δελτίο (διπλότυπο) талон талóн, δέμα пакет пакéт, δεμάτι сноп сноп, δεν не не, δεξαμενή цистерна цистéрна, δεξίωση прием приём, δέρμα кожа кожа, δερματίτις дерматит дерматúт, δερματολόγος дерматолог дерматóлог, δευτερόλεπτο секунда секýнда, δημιουργός творец творéц, δημιουργός автор áвтор, δημοκράτης демократ демократ, δημοκράτης републиканец республикáнец, δημοκρατία република республúка, δημοσιογραφία журналистика журналúстика, δημοσιογράφος журналист журналúст, δημοσιολογία публицистика публицúстика, δημοσιολόγος публицист публицúст, δημοψήφισμα плебисцит плебисцúт, δημοψήφισμα референдум референдум, διαβεβαίωση уверение уверéние, διαβολέας клеветник клеветнúк, διαβολή клевета клеветá, διάγνωση распознавање распознавáние, διαγωγή поведение поведéние, διαγώνισμα конкурс кóнкурс, διαδηλωτής демонстрант демонстрáнт, διαδικασία процедура процедýра, διάδοχος наследник наслéдник, διαδρομή курс курс, διάδρομος коридор коридóр, διαζύγιο развод развóд, διάζωμα фриз фриз, διάθεση расположение расположéние, διαίρεση делење делéние, Δίαιτα режим режúм, διακοίνωση нота нóта, διακοσμητής декоратор декорáтор, διάλογος разговор разговóр, διαμαρτυρία протест протéст, διαμαρτυρόμενος (θρησκεία) протестант протестáнт, διαμάχη раздор раздóр, διανόηση разум рáзум, διανόηση интелект интеллéкт, διάνοια ум ум, διάνοια разум рáзум, διανομή (παράδοση) доставка достáвка, διαπαιδαγώγηση воспитание воспитáние, διαρπαγή грабеж грабёж, διάστημα интервал интервáл, διαταγή (πρόσταγμα) команда командá, διάταγμα декрет декрéт, διάταγμα указ укáз, διαφθορά разврат разврáт, διαφυγή бегство бéгство, διεθνιστής интернационалист

интернационали́ст, διένεξη спор спор, διεξαγωγή ведение веде́ние, διευθυντής директор дире́ктор, διήγημα расказ расска́з, διήγημα новела новéлла, Δίκαιο (Νομική) право пра́во, δικαίωμα право пра́во, δικαστήριο суд суд, δίκη дело де́ло, δίκη процес процéсс, δικηγόρος адвокат адвока́т, δικός μας наш наш, δικτατορία диктатура диктату́ра, δικτάτωρ диктатор дикта́тор, διοικητής администратор администра́тор, διοργανωτής организатор организа́тор, διόρθωση (διόρθωμα) поправка попра́вка, διορθωτής коректор корре́ктор, δίπλωμα ευρεσιτεχνίας патент патéнт, διπλωμάτης дипломат дипломáт, δισέγγονος правнук пра́внук, δισκέττα дискета дискéта, δισκοθήκη дискотека дискоте́ка, δίσκος диск диск, δίφθογγος дифтонг дифто́нг, δίχως без без, διωγμός гонење гоне́ние, διώκτης гонител гони́тел, διώρυγα канал кана́л, δόγμα догма до́гма, δόγμα (θεωρία) доктрина доктри́на, δοκιμή проба про́ба, δολλάριο долар до́ллар, δομή структура структу́ра, δόξα слава сла́ва, δοξασία мнение мне́ние, δοξολογία молебен моле́бен, δόση доза до́за, δουλάπι (ντουλάπι) шкаф шкаф, δουλειά работа рабо́та, δούλεμα обработка обрабо́тка, δούλος (υπηρέτης) слуга слуга́, δοχείο ваза ва́за, δράμα драма дра́ма, δραματουργός драматург драмату́рг, δραπέτευση бегство бе́гство, δράστης виновник вино́вник, δρομέας спринтер спри́нтер, δρόμος (οδός) улица у́лица, δροσιά роса роса́, δύναμη сила си́ла, δυναμική динамика дина́мика, δυναμίτις динамит динами́т, δυναστεία господство госпо́дство, δύο два два, Δύση запад за́пад, δυτικώς на запад на за́пад, δώμα дом дом, δωρεάν бесплатно беспла́тно, δώρον подарок пода́рок, δώρον дар дар, εγγονός внук внук, έγγραφο документ докуме́нт, εγγυητής гарант гара́нт, έγκριση одобрение одобре́ние, εγωϊστής егоист эгои́ст, έδαφος почва по́чва, εθελοντής доброволец доброво́лец, εθελοντής (οικειοθελής) волонтер волонтёр, εθνικιστής националист национали́ст, έθνος народ наро́д, είδος (μορφή) вид вид, είδωλο идол и́дол, είδωλο образ о́браз, ειδωλολάτρης идолопоклоник идолопокло́нник, εικόνα фигура фигу́ра, εικόνισμα икона ико́на, εικονογράφος иконописец иконопи́сец, ειρήνη мир мир, ειρηνιστής пацифист пацифи́ст, εισήγηση реферат рефера́т, εισιτήριο билет биле́т, εισόδημα доход дохо́д, εισπράκτορας кондуктер конду́ктер, εισπράκτορας инкасатор инкасса́тор, είτε или и́ли, εκατό сто сто, εκατομμύριο милион миллио́н, εκατομμυριούχος милионер миллионе́р, εκατονταετία столетие столе́тие, εκατόνταρχος центурион центурио́н, εκδούλευση (χάρη) услуга услу́га, έκθεμα образец образе́ц, εκπαίδευση образование образова́ние, εκστρατεία поход похо́д, έκταση (χώρος) простор просто́р, εκτίμηση оценка оце́нка, έκτυπο отпечаток отпеча́ток, ελάττωμα порок поро́к, ελάττωμα дефект дефе́кт, ελάττωμα недостаток недоста́ток, έλεγχος проверка прове́рка, ελέφας слон слон, έλλειμμα дефицит дефици́т, εμβατήριο марш марш, έμβολο клип клин, εμβόλιο вакцина вакци́на, εμπάργκο ембарго эмба́рго, εναντίον против про́тив, ένδειξη (σημάδι) признак при́знак, ενδιαφέρον интерес интере́с, ένδοξα (ενδόξως) славно сла́вно, Ενεργητικόν актив акти́в, ενέχυρο залог зало́г, ενημέρωση известие изве́стие, ενοίκιο наем наём, ενόχληση досада доса́да, ένστικτο инстинкт инсти́нкт, ενυδρείο аквариум аква́риум, ένωση соединение соедине́ние, εξέγερση восстание восста́ние, εξέδρα (θεωρείο) естрада эстра́да, εξέταση проверка прове́рка, εξομολόγηση признание призна́ние, εξουσία сила си́ла, εξόχως прекрасно прекра́сно, εξυπνάδα ум ум, ενότητα единство еди́нство, ενοχή вина вина́, εξώστης балкон балко́н, εορτή празник пра́здник, έπαθλο награда награ́да, έπαυλη вила ви́лла, επαφή контакт конта́кт, επί по по, επιβουλή заговор за́говор, επίγνωση сознание созна́ние, επίγονος потомок пото́мок,

επιδιόρθωση ремонт ремóнт, επιδιόρθωση поправка поправ́ка, επιδοκιμασία одобрение одобре́ние, επιδόρπιο десерт десе́рт, επίθεση атака ата́ка, επιθεωρητής инспектор инспе́ктор, επίκριση критика кри́тика, επί μακρόν надолго надóлго, επιμελητής асистент ассисте́нт, επίπτωση ефект эффе́кт, επίσκοπος епископ епи́скоп, επιστήμη наука нау́ка, επιταγή чек чек, επιτελείον штаб штаб, επιτροπή комитет комите́т, επιτυχία успех успе́х, επιχείρημα аргумент аргуме́нт, επιχείρηση (στην Οικονομία) бизнес би́знес, επιχορήγηση грант грант, εργαλείο инструмент инструме́нт, εργαλείο орудие ору́дие, εργασία работа рабóта, εργάτης работник рабóтник, έργο дело де́ло, έργο труд труд, εργοστασιάρχης фабрикант фабрика́нт, εργοστάσιο фабрика фа́брика, έρις спор спор, έρωτας лъубов любóв, ερωτηματολόγιο анкета анке́та, εστίαση пир пир, εστιατόριο ресторан рестора́н, ετοιμασία подготовка подготóвка, Ευαγγέλιο евангелие ева́нгелие, ευγένεια благородство благоро́дство, ευρετήριο каталог ката́лог, ευρυχωρία простор простóр, ευρυχωρία ширина ширина́, Ευρώπη Европа Евро́па, ευχή молитва моли́тва, εφαρμοστής монтер монте́р, εφιάλτης кошмар кошма́р, ζελατίνη желатин желати́н, ζενίθ зенит зени́т, ζέφυρος зефир зефи́р, ζήτω ура ура́, ζύθος пиво пи́во, ζύμη тесто те́сто, ζωμός сок сок, ζώνη зона зóна, ζωολόγος зоолог зоóлог, ή (διαζευκτικό) или и́ли, ηγεμών принц принц, ηγέτης лидер ли́дер, ηγούμενος игумен игу́мен, ηθικολόγος моралист морали́ст, ηθοποιός актер актёр, ηθοποιός (θεατρίνος) артист арти́ст, ήθος природа приро́да, ηλεκτρονική електроника электро́ника, ηλεκτρόνιο електрон электро́н, ηλίθιος идиот идиóт, ηλικία возраст вóзраст, ημερολόγιο дневник дневни́к, ημερομηνία дата да́та, ημιπολυ- полу-(пол-), ημικύκλιο полукруг полукру́г, ημίσεια половина полови́на, ήπειρος континент континéнт, ηρεμία (ησυχία) тишина тишина́, ηφαίστειο вулкан вулка́н, ήχος звук звук, ηχώ (αντήχηση) ехо эхо, θαλαμίσκος кабина каби́на, θάλασσα море мóре, θαμώνας клиент клие́нт, θαύμα чудо чу́до, θαυματουργός чудотворец чудотво́рец, θέαμα шоу шóу, θεατρίνος актер актёр, θεία тетка тётка, θέμα тема те́ма, θέμα предмет предме́т, θεμέλιο база ба́за, θεμελίωση основање основа́ние, θεμελιωτής основоположник основополóжник, θεολογία богословие богосло́вие, Θεός бог бог, Θεοτόκος (Παναγία) Богородица Богоро́дица, θερμάστρα печка пе́чка, θερμοδυναμική термодинамика термодина́мика, θερμοκρασία температура температу́ра, θερμότης жар жар, θέρος лето ле́то, θέση место ме́сто, θεσμός закон закóн, θετικιστής позитивист позитиви́ст, θεώρημα теорема теоре́ма, θεώρηση виза ви́за, θόλος свод свод, θρίαμβος триумф триу́мф, θρόνος трон трон, θρύλος легенда леге́нда, θύελλα (μπουρίνι) ураган урага́н, θυμός гнев гнев, θωριά вид вид, θως (τσακάλι) шакал шака́л, ιατρική медицина медици́на, ιδανικό идеал идеа́л, ιδανιστής идеалист идеали́ст, ιδεολόγος идеолог идеóлог, ιδιαίτερα особено осóбенно, ιδιοσυγκρασία темперамент темпера́мент, ίδρυση основање основа́ние, ιδρυτής основоположник основополóжник, ιδρώτας пот пот, ιέραξ сокол сóкол, ιεραπόστολος мисионер миссионе́р, ιεροκήρυκας проповедник проповéдник, ιερόν храм храм, ιμάς (χορδή) струна струна́, ιμπρεσσιονιστής импресионист импрессиони́ст, Ινδός Индиец Инди́ец, ινστιτούτο институт институ́т, ιός вирус ви́рус, ισημερινός екватор эква́тор, ισθμός (κανάλι) проток протóк, ισλαμισμός ислам ислáм, ισόγειο (στο θέατρο) партер парте́р, ισοζύγιο баланс балáнс, ισχύς сила си́ла, ιχθυολόγος ихтиолог ихтиóлог, κάβουρας рак рак, κάγκελο ограда огра́да, καζάνι котел котёл, καθαρά чисто чи́сто, καθαριότητα чистота чистота́, καθεστώς режим режи́м, καθηγητής наставник наста́вник, καθηγητής професор профе́ссор, καθήκον долг долг, καθολικός католик

κατόλик, κακία злоба злóба, κακό зло зло, κακοπάθεια страдање страда́ние, κακοτυχία беда бедá, κακουχία незгода невзгóда, κάκτος кактус кáктус, καλλιτεχνία искуство искýсство, καλό (το) благо бла́го, καλό (το) добро добрó, καλοκαίρι лето лéто, καλούπι шаблон шаблóн, καλοφαγάς гурман гурма́н, καλώς добро добрó, καμάρα свод свод, καμηλοπάρδαλη жирафа жира́фа, καμίνι печка (за топење) пéчка, κάμπος поле пóле, κανάλι канал канáл, καν(ν)ίβαλος канибал каннибáл, κανόνας правило пра́вило, κανονιοβολισμός канонада канона́да, κανών (κανόνας) канон канóн, καπέλλο шапка ша́пка, καπιταλιστής капиталист капитали́ст, καραβίδα рак рак, καράτι карат карáт, καρδιολόγος кардиолог кардиóлог, καρέκλα стол стол, καρπός плод плод, κασέτα касета касéтта, κάστρο замок зáмок, κατάθεση (Οικον.) депозит депози́т, κατακλυσμός потоп потóп, κατάλογος каталог катáлог, κατάλογος список спи́сок, κατάλογος προϊόντων проспект проспéкт, κατάλοιπο остаток остáток, κατάρρευση колапс коллáпс, καταρράκτης водопад водопáд, κατασκεύασμα дело дéло, κατασκευαστής конструктор конструктор, κατάσκοπος шпион шпиóн, κατάσταση статус стáтус, καταστατικό статут статýт, καταστατικό устав устáв, καταστροφή катастрофа катастрóфа, κατάστρωμα палуба пáлуба, κατεργασία преработка переработка, κατεργασία (δούλεμα) обработка обработка, κατηγορία обвинение обвинéние, κατηγορούμενο атрибут атрибýт, κατόπιν (ύστερα) после пóсле, κατόρθωμα подвиг пóдвиг, κατσίκα коза козá, καύση горење горéние, кофеин кофеи́н, κάψουλα капсула кáпсула, κέικ кекс кекс, κείμενο текст текст, κενό вакуум вáкуум, κεραία антена антéнна, κεραμική керамика керáмика, κερατάς рогоносец рогонóсец, κέρατο рог рог, κέρμα монета монéта, κεφάλαιο капитал капитáл, κεφάλαιο (βιβλίου) глава (во книга) главá, κεφαλαιούχος капиталист капитали́ст, κεφαλή глава главá, κήρυκας проповедник проповéдник, κήτος кит кит, κιβωτός ковчег ковчéг, κιγκλίδωμα решетка решётка, κιθάρα гитара гитáра, κιθαριστής гитарист гитари́ст, κίνημα движење движéние, κινηματογράφος кино кинó, κινητήρας мотор мотóр, κίνητρο стимул сти́мул, κίνητρο мотив моти́в, κλάμμα плач плач, κλαρίνο кларинет кларнéт, κλειδί клуч ключ, κλέφτης (συμμορίτης) бандит бандúт, κλήμα лоза лозá, κληρονομιά наследство наслéдство, κληρονόμος наследник наслéдник, κλήρωση тираж тира́ж, κλινική клиника кли́ника, κλωνάρι (κλώνος) клон клон, κοιλάδα долина доли́на, κοινό (ακροατήριο) публика пýблика, Κοινοβούλιο парламент парла́мент, κοινοπολιτεία колектив коллектúв, κοινωνιολόγος социолог социóлог, κοκαΐνη кокаин кокаúн, κολλέγιο колеж коллéж, κολοσσός колос колóсс, κόλπος залив залúв, κομήτης комета комéта, κομμουνιστής комунист коммунúст, κον(τ)σέρτο концерт концéрт, κοπάδι стадо стáдо, κοπάνισμα толчење толчéние, κόπος труд труд, κόπος (πίεση, προσπάθεια) напор напóр, κορμί тело тéло, κόσκινο сито сúто, κόσκινο решето решетó, κοσμήτορας декан декáн, κοσμοπολίτης космополит космополúт, κόσμος свет свет, κουβέντα разговор разговóр, κούκλα кукла кýкла, κουμπάρα кума кумá, κουμπάρος кум кум, κουπέ (τραίνου) купе купé, κουπί (μονόξυλο) весло весло́, κουπόνι купон купóн, κουρσάρος (πειρατής) пират пират, κουρσάρος гусар гусáр, κοχλίας винт винт, κοψίδι одрезок одрéзок, κράμα сплав сплав, κρανίο череп чéреп, κράνος шлем шлем, κράση темперамент темперáмент, κρασί (οίνος) вино винó, κρατήρ кратер кратéр, κραυγή крик крик, κρέμα крем крем, κρεμμύδι лук лук, κρηπίδωμα фундамент фундáмент, κριάρι овен овен, κριτική критика крúтика, κριτικός рецензент рецензéнт, κροκόδειλος крокодил крокодúл, κρότος шум шум, κρύσταλλο кристал кристáлл, κτηνίατρος ветеринар ветеринáр, κτύπημα удар удáр, κυβισμός кубатура кубатýра,

κύβος куб куб, κύκλος круг круг, κυκλώνας циклон цикло́н, κυνικός циник ци́ник, κυπαρίσσι кипарис кипари́с, κυριαρχία господство госпо́дство, Κυριλλικό (Αλφάβητο) кирилица кири́ллица, κύριος господин господи́н, κύρος авторитет авторите́т, κύτταρο клетка кле́тка, κώδικας код код, κώδιξ (κώδικας, Νομική) кодекс кодекс, κώνος конус ко́нус, λάβα лава ла́ва, λαβύρινθος лавиринт лабири́нт, λαβωματιά рана ра́на, λάδι масло ма́сло, λαθρεμπόριο контрабанда контраба́нда, λαίδη дама да́ма, λάκκος ров ров, λαλιά звук звук, λαμπάδα факел фа́кел, λαός народ наро́д, λαπάς каша ка́ша, λάστιχο каучук каучу́к, λάστιχο ластик ла́стик, λατρευτής поклоник покло́нник, λεβάντα лаванда лаванда, λέβητας котел котёл, λεγεωνάριος легионер легионе́р, λειτουργία работа рабо́та, λέκτορας лектор ле́ктор, λεμόνι лимон лимо́н, λεξικογράφος лексикограф лексико́граф, λεξικολόγιο лексика ле́ксика, λεοπάρδαλη леопард леопа́рд, λεπτό минута мину́та, λέσχη клуб клуб, λευκόχρυσος платина пла́тина, λεωφορείο автобус авто́бус, ληστεία грабеж грабёж, λιγνίτης лигнит лигни́т, λικέρ ликер ликёр, λιμνοθάλασσα лагуна лагу́на, λίνον лен лён, λογική логика ло́гика, λογική разум ра́зум, λογοκρισία цензура цензу́ра, λογοκριτής цензор це́нзор, λογοτεχνία литература литерату́ра, λόρδος лорд лорд, λοταρία (λόττο) лото лото́, λύκος волк волк, λύρα лира ли́ра, λυρική (ποίηση) лирика ли́рика, λύσις решение реше́ние, λυχνία ламба ла́мба, λωτός лотос ло́тос, μάγος маг маг, μάγος (γόης) волшебник волше́бник, μάγισα (γόησσα) волшебница волше́бница, μάζα маса ма́сса, μάζεμα собирање собира́ние, Μαθηματικά математика матема́тика, μάθηση учење уче́ние, μαθητής ученик учени́к, μαιευτήρας акушер акуше́р, μαιευτική акушерство акуше́рство, μαΐστρος (ΒΔ άνεμος) северозапад се́веро-за́пад, μακαριότητα блаженство блаже́нство, Μακεδών Македонец Македо́нец, μαμά мама ма́ма, μαννεκέν манекен манеке́н, μαντείο оракул ора́кул, μαργαρίνη маргарин маргари́н, μαριονέττα марионетка марионе́тка, μάρκα марка ма́рка, μάρκετιγκ маркетинг ма́ркетинг, μαρκησία маркиза маркиза́, μαρκήσιος маркиз маркиз́, μαρμελάδα мармелад мармела́д, μαρξιστής марксист маркси́ст, Μάρτιος Март Март, μάσκα маска ма́ска, μασόνος масон масон, ματαιότητα суета суета́, μαχαίρι нож нож, μαχητής воин во́ин, με τις ώρες долго до́лго, μεγαλούργημα подвиг по́двиг, μέγας велики вели́кий, μέγεθος размер разме́р, μέγιστον максимум ма́ксимум, μέδουσα медуза меду́за, μέθοδος метод ме́тод, μεθόριος граница грани́ца, μείον (Μαθημ.) минус ми́нус, μειονέκτημα дефект дефе́кт, μέλι мед мёд, μέλισσα пчела пчела́, μελόδραμα мелодрама мелодра́ма, μελόδραμα опера о́пера, μέλος член член, μεμβράνη мембрана мембра́на, μέντα ментол ментол́, μερίδιο квота кво́та, μέσο (μέσα) средство сре́дство, μεσολαβητής посредник посре́дник, μεσουράνημα зенит зени́т, μετά по по, μετάλλευμα руда руда́, μεταλλείον рудник рудни́к, μέταλλον метал мета́лл, μεταλλουργός металург металлу́рг, μεταρρύθμιση реформа рефо́рма, μεταρρυθμιστής реформатор реформа́тор, μεταφορά транспорт тра́нспорт, μεταφυσική метафизика метафи́зика, μετεωρόλιθος метеорит метеори́т, μετεωρολόγος метеоролог метеоро́лог, μέτοχος акционер акционе́р, μέτρια (μετρίως) умерено уме́ренно, μέτρο мера ме́ра, μέτρο мерка ме́рка, μέτωπο (στρατιωτικώς) фронт фронт, μη (μην) не не, μηνιγγίτις менингит менинги́т, μήτε ни ни, μήτρα матка ма́тка, μήτρα матрица ма́трица, μήτρα утроба утро́ба, μητροπολίτης митрополит митрополи́т, μηχανή машина маши́на, μηχανική механика меха́ника, μηχανικός машинист машини́ст, μηχανικός инженер инжене́р, μιγάς мулат мула́т, μικροβιολόγος микробиолог микробио́лог, μικρόβιον микроб микро́б, μικρόν (Φυσική) микрон микро́н, μικροσκόπιον микроскоп микроско́п,

μικρόφωνο микрофон микрофо́н, μίμηση мимика ми́мика, μισθοφόρος наемник наёмник, μισό половина полови́на, μόδα мода мо́да, μοδίστρα модистка моди́стка, μοιρολάτρης фаталист фатали́ст, μολύβι олово о́лово, μονάς единица едини́ца, μονάρχης монарх мона́рх, μοναχός монах мона́х, μονόλογος монолог моноло́г, μόνος сам сам, μοτοποδήλατο мопед мопе́д, μορφασμός гримаса грима́са, μορφή форма фо́рма, μορφή вид вид, μόρφωση образование образова́ние, μούσα муза му́за, μουσικοσυνθέτης композитор компози́тор, μουσμουλιά мушмула мушмула́, μοχθηρία злоба зло́ба, μπαλάντα балада балла́да, μπαλαρίνα балерина балери́на, μπαλέτο балет бале́т, μπαλκόνι (εξώστης) балкон балко́н, μπαλόνι балон балло́н, μπεκάτσα бекас бека́с, μπισκότο бисквит бискви́т, μπίρα пиво пи́во, μπόλι (εμβόλιο) вакцина вакци́на, μπουκέτο букет буке́т, μπουντρούμι темница темни́ца, μπούστος корсет корсе́т, μπρούντζος бронза бро́нза, μυθιστόρημα роман рома́н, μυθογράφος баснописец баснопи́сец, μυρωδιά аромат арома́т, μυς мускул му́скул, μυστικιστής мистик ми́стик, μύτη нос нос, ναζιστής нацист наци́ст, ναι да да, ναός храм храм, ναργιλές наргиле наргиле́, νάρκη мина ми́на, νάρκισσος нарцис нарци́сс, ναρκωτικό наркотик нарко́тик, ναύαρχος адмирал адмира́л, ναφθαλίνη нафталин нафтали́н, νεκρολογία некролог некроло́г, νέκταρ нектар некта́р, Νέον (Χημεία) неон нео́н, νεράϊδα нимфа ни́мфа, νερό вода вода́, νεύμα знак знак, νεύρον нерв нерв, νήσος остров о́стров, νηστεία пост пост, νίκη победа побе́да, νικοτίνη никотин никоти́н, νιτρογλυκερίνη нитроглицерин нитроглицери́н, νοιώσιμο (συναίσθημα) чувство чу́вство, νόμισμα монета моне́та, νομισματική нумизматика нумизма́тика, νόμος закон зако́н, νομός округ о́круг, νοοτροπία менталитет менталите́т, νόρμα (σταθερό επίπεδο παραγωγής) норма но́рма, νοσοκομείο больница больни́ца, νοσοκόμος санитар санита́р, νοστιμάδα вкус вкус, νότα нота но́та, νους ум ум, νους разум ра́зум, ντιβάνι софа софа́, ντουλάπι шкаф шкаф, νύφη невеста неве́ста, νωρίς рано ра́но, ξεσηκωμός бунт бунт, ξηρά суша су́ша, ξίφος меч меч, ξυλόφωνο ксилофон ксилофо́н, όγκος маса ма́сса, οδηγός (σωφέρ) шофер шофёр, οδός улица у́лица, οδόφραγμα барикада баррика́да, οδόφραγμα блокада блока́да, οθόνη екран экра́н, οικία (οίκος) дом дом, οικοτροφείο (φροντιστήριο) интернат интерна́т, οικοτροφείο пансион пансио́н, οικουμένη свет свет, οίνος вино вино́, οκτάβα (οκταφωνία) октава окта́ва, ομάδα (όμιλος) група гру́ппа, ομελέτα омлет омле́т, όμηρος заложник залóжник, ομιλητής спикер спи́кер, ομιλία беседа бесе́да, όμιλος кружок кружо́к, ομολογία признание призна́ние, όνειρο сон сон, όνειρο мечта мечта́, όμως но но, οξυγόνο кислород кислоро́д, οπερέτα оперета опере́тта, όπιον опиум о́пиум, οπλοστάσιο арсенал арсена́л, οπτική оптика о́птика, οραγγουτάγγος орангутан орангута́н(г), όραση вид вид, όργανο орган о́рган, όργανο елέγχου монитор монито́р, οργανωτής организатор организа́тор, οργή гнев гнев, ορείχαλκος бронза бро́нза, όρεξη апетит апети́т, ορθολογιστής рационалист рационали́ст, ορθοπεδικός ортопед ортопе́д, όριο граница грани́ца, όριο предел преде́л, ορμέμφυτο инстинкт инсти́нкт, ορμήνεια (συμβουλή) совет сове́т, όρος (ο) предел предел, όρος (ο) термин те́рмин, ορνιθολόγος орнитолог орнито́лог, ορυκτό минерал минера́л, ορυχείο рудник рудни́к, ούζο узо у́зо, ουίσκυ виски ви́ски, ουρανός небо не́бо, οφειλέτης должник должни́к, οφειλή долг долг, οφθαλμός око о́ко, όχι (δεν, μην) не не, όχλος толпа толпа́, παγετώνας ледник ледни́к, παθητικό пасив пасси́в, παθολόγος патолог пато́лог, πάθος страдање страда́ние, παιδαγωγός педагог педаго́г, παιχνίδι игра игра́, παλαίμαχος ветеран ветера́н, παλαιοπώλης антиквар антиква́р, παλάτι дворец

дворе́ц, παλιάτσος шут шут, παλούκι кол кол, Παναγία (Θεοτόκος) Богородица Богоро́дица, πάνθεο пантеон пантео́н, πάνθηρας пантера панте́ра, πανικός паника па́ника, πανόραμα панорама панора́ма, πανούκλα чума чума́, παντομίμα пантомима пантоми́ма, απαρούνα булка бу́лка, Πάπας Папа Па́па, παππάς поп поп, πάπυρος папирус папи́рус, παραβολή парабола пара́бола, παράγραφος параграф пара́граф, παραγωγή производство произво́дство, παράγων фактор фа́ктор, παράδειγμα пример приме́р, παράδειγμα образец образе́ц, παράδοξος парадокс парадо́кс, παρανομία беззаконие беззако́ние, παράσιτο паразит парази́т, παραστάτης асистент ассисте́нт, παράστημα поза по́за, παραφίνη парафин парафи́н, πάρκο парк парк, παρκέτο паркет паркет, παροιμία поговорка погово́рка, παροιμία пословица послó́вица, πάστα паста па́ста, πατινάδα серенада серена́да, πάτος (πυθμένας, βάση) дно дно, πατριά род род, πατρίδα родина ро́дина, πατριώτης патриот патриот, παύλα тире тире́, παύση пауза па́уза, πεδιάδα (πεδίο) поле по́ле, πεδιάδα низина низи́на, πεζογραφία проза про́за, πεθερός свекор свёкор, πειθαρχία дисциплина дисциплίна, πειρατεία пиратство пира́тство, πειρατής пират пира́т, πελάτης клиент клие́нт, πελεκάνος пеликан пеликáн, πενικιλλίνη пеницилин пенициллίн, περγαμηνή пергамент перга́мент, περηφάνεια самолъубие самолъюбие, περικεφαλαία шлем шлем, περίοδος период пери́од, περιπλάνηση скитање скита́ние, περιποίηση внимание внима́ние, περίπτερο киоск кио́ск, περισκόπιο перископ перископ, περίσσευμα остаток оста́ток, περισυλλογή собирање собира́ние, πεσκέσι (δώρο) подарок пода́рок, πετρελαιοφόρο (нафтен) танкер та́нкер, πετσί кожа ко́жа, πεύκο бор бор, πέψη варење варе́ние, πηλός глина гли́на, πιλάφι пилав пила́в, πιλότος пилот пило́т, πινακίδα таблица табли́ца, πίστη вера ве́ра, πιστοποιητικό сертификат сертифика́т, πίστωση кредит креди́т, πιστωτής кредитор кредито́р, πίσω назад наза́д, πίσω обратно обра́тно, πλαίσιο рамка рамка, πλανήτης планета плане́та, πλαστική пластика пла́стика, πλάτανος платан плата́н, πλατίνα платина пла́тина, πλάτος ширина ширина́, πλέξιμο плетење плете́ние, πλευρά бок бок, πλευρό (Ανατομία) ребро ребро́, πληγή рана ра́на, πλήθος маса ма́сса, πληθυσμός население населе́ние, πλούτος богатство бога́тство, πνεύμα ум ум, πνεύμα дух дух, ποδήλατο велосипед велосипе́д, πόδι нога нога́, ποιήτρια поетеса поэте́сса, ποίμνιο стадо ста́до, πολιορκία осада оса́да, πολίτευμα режим режи́м, πολιτική политика поли́тика, πολτός каша ка́ша, πολύγλωσσος полиглот полиглóт, πολυκλινική поликлиника поликли́ника, πολύπους полип поли́п, πόντος (θάλασσα) море мо́ре, πορεία марш марш, πόρνη проститутка проститу́тка, Πορτογάλος Португалец Португа́лец, πορτραίτο портрет портре́т, πορφύρα пурпур пу́рпур, ποσόν количество коли́чество, ποσοστό процент проце́нт, ποσοστό (όριο) лимит лими́т, ποτάμι река река́, ποτήρι чаша ча́ша, πότισμα поење пое́ние, πούδρα пудра пу́дра, πουλί (πτηνό) птица пти́ца, πράγμα дело де́ло, πραγματιστής реалист реали́ст, πρακτική практика пра́ктика, πρακτικό акт акт, πρακτικό протокол протокóл, πράκτορας (αντιπρόσωπος) агент аге́нт, πράξη дело де́ло, πρίγκηψ принц принц, πριόνι пила пила́, πρίσμα призма при́зма, προαίρεση расположение расположе́ние, προαύλιο двор (пере́дний) двор, πρόβα проба про́ба, πρόβατο овца о́вца, πρόγραμμα програма програ́мма, προετοιμασία подготовка подготóвка, πρόθεμα префикс префи́кс, πρόθεση (Γραμ.) предлог предлóг, προϊόν продукт продýкт, προκαταβολή аванс ава́нс, προκλητής провокатор провока́тор, προκοπή успех успе́х, πρόοδος прогрес прогре́сс, προοπτική перспектива перспекти́ва, προπαγάνδα пропаганда пропага́нда, προπόνηση тренинг

тренинг, προπονητής тренер тре́нер, προσευχή молитва моли́тва, πρόσοδος приход прихо́д, πρόσοδος доход дохо́д, προσοχή внимание внима́ние, πρόσταγμα команда кома́нда, προσχέδιο проект прое́кт, προσωπείο маска ма́ска, προσωπικό персонал персона́л, προσωπογραφία (πορτραίτο) портрет портре́т, προτεκτοράτο протекторат протекторáт, προτεραιότητα приоритет приоритéт, προτέρημα достоинство достóинство, προτεστάντης протестант протеста́нт, πρότυπο образец образе́ц, πρόφαση предлог предло́г, προφήτης пророк проро́к, προφορά акцент акце́нт, προφυλακτικό презерватив презерватúв, πρυτανεία ректорство ре́кторство, πρυτανείο ректорат ректорáт, πρύτανης ректор ре́ктор, πρωϊ утро у́тро, πρωΐ наутро нау́тро, πρωτάθλημα турнир турни́р, πρωτόκολλο протокол протоко́л, πρωτόπλασμα протоплазма протопла́зма, πρωτότυπο прототип прототи́п, πτήση полет полёт, πτηνό птица пти́ца, πτώμα труп труп, Πτώση (Γραμματική) падеж паде́ж, πυγμάχος боксер боксёр, πυθμένας дно дно, πυξίδα компас ко́мпас, πυραμίδα пирамида пирами́да, πύραυλος ракета раке́та, πύργος замок за́мок, πυρσός факел фа́кел, πυτζάμα пижама пижа́ма, ραδιόφωνο радио ра́дио, ραντάρ радар рада́р, ράτσα раса ра́са, ρεαλιστής реалист реали́ст, ρεκόρ рекорд реко́рд, ρεματιά (ρεύμα) поток пото́к, ρεματιά (ρέμα) (мала) река река́, ρεμούλα гравеж гравёж, ρέστα остаток оста́ток, ρετσίνι смола смола́, ρεύμα течение тече́ние, ρήμα глагол глаго́л, ρήτορας оратор ора́тор, ρητώς определено определённо, ριζοσπάστης радикал радика́л, ρινόκερως носорог носоро́г, ρόδο роза ро́за, ροή течение тече́ние, ρόμβος ромб ромб, ρομφαία (ξίφος) меч меч, ρόπαλο палка па́лка, ρουκέττα ракета раке́та, ρουτίνα рутина рути́на, ρωμαλεότητα сила си́ла, σαδιστής садист сади́ст, σαΐτα (βέλος) стрела стрела́, σάκκα ранец ра́нец, σαλόνι салон сало́н, σαλπιγκτής трубач труба́ч, σάλπιγγα труба труба́, σανός сено се́но, σαξόφωνο саксофон саксофо́н, σαπουνάδα пена (мыльная) пе́на, σάρκα тело те́ло, σατανάς сатана сатана́, σάτιρα сатира сати́ра, σάχης шах шах, σειρήνα сирена сире́на, σεισμογράφος сеизмограф сейзмо́граф, σεισμολόγος сеизмолог сейзмо́лог, σέλ(λ)α седло седло́, σελλίνι шилинг ши́ллинг, σέλλωμα седлање седла́ние, σελίδα страница страни́ца, σεξ секс секс, σήμα знак знак, σημασιολογία семантика семáнтика, σημείο пункт пункт, σημείο сигнал сигна́л, σημείο знак знак, σήψη гниење гние́ние, σιγαλιά тишина тишина́, σίδερο железо желе́зо, σινάπι горчица горчи́ца, σιφόνι (σίφων) сифон сифо́н, σκάνδαλο скандал скандáл, σκαντζόχοιρος еж ёж, σκάψιμο копање копáние, σκελετός скелет скеле́т, σκέλος нога нога́, σκέπη кров кров, σκεπτικός скептик ске́птик, σκεύος (εργαλείο) прибор прибо́р, σκευωρία интрига интри́га, σκηνή сцена сце́на, σκηνοθέτης режисер режиссёр, σκόπιμος намерен наме́рен, σκοτεινιά (σκότος) мрак мрак, σκούπα метла метла́, σόδα сода со́да, σόμπα печка пе́чка, σουβλί шило ши́ло, σουλτάνος султан султáн, σουρωτήρι цедилка цеди́лка, σοφιστής софист софи́ст, σοφός мудрец мудре́ц, σπαθί меч меч, σπασμός спазма спáзма, σπέρμα сперма спе́рма, σπίθα искра и́скра, σπιούνος шпион шпио́н, σπίτι дом дом, σπορ спорт спорт, σπουδαστής студент студе́нт, σπουδή учење уче́ние, στάδιον стадион стадио́н, σταλαγμίτης сталагмит сталагми́т, σταλακτίτης сталактит сталакти́т, στάμνα бокал бока́л, στατιστική статистика стати́стика, στάχτη пепел пе́пел, στέγη кров кров, στεριά суша су́ша, στέρνα цистерна цисте́рна, στέφανος венец вене́ц, στηθοσκόπιο стетоскоп стетоско́п, στήλη столб столб, στήλη колона колóна, στιγμή миг миг, στιγμή (λεπτό) момент моме́нт, στίχος стих стих, στοιχειό привидение привиде́ние, στόμα уста уста́, στραγγιστήρι цедилка цеди́лка, στρατάρχης маршал ма́ршал, στρατηγός генерал

генера́л, στρατόσφαιρα стратосфера стратосфе́ра, στροφή (Λογοτεχνία) строфа строфа́, στρυχνίνη стрихнин стрихни́н, στρώμα пласт пласт, συγγένεια сродство сродство́, σύγκλητος сенат сена́т, συγκρότημα комплекс ко́мплекс, σύγκρουση конфликт конфли́кт, συζυγία соединение соедине́ние, συλλογή εκφράσεων разговорник разгово́рник, σύμβαση (συμβόλαιο) договор догово́р, σύμβαση (συμβόλαιο) контракт контра́кт, συμβιβασμός компромис компроми́сс, σύκο смоква смо́ква, συλλαβή слог слог, συλλέκτης колекционер коллекционе́р, συμβάν инцидент инциде́нт, συμβόλαιο договор догово́р, σύμβολο симбол си́мбол, συμβουλή (συμβούλιο) совет сове́т, совет сове́т, σύμβουλος советник сове́тник, συμμαθητής соученик соучени́к, συμμετοχή членство чле́нство, συμπεριφορά поведение поведе́ние, συμπιεστής компресор компре́ссор, συμπλήρωμα дополнение дополне́ние, συμπόσιο банкет банке́т, σύμπτωμα симптом симпто́м, συμφορά беда беда́, σύμφωνα (συμφώνως) согласно согла́сно, Σύμφωνο (π.χ. μη επιθέσεως) пакт пакт, συναγερμός тревога трево́га, συνάδελφος колега колле́га, συναίσθημα сознание созна́ние, συναίσθημα чувство чу́вство, συναυλία концерт конце́рт, συνδικάτο синдикат синдика́т, συνεδρίαση заседание заседа́ние, συνέδριον конгрес конгре́сс, συνέλευση собрание собра́ние, συνεταίρος партнер партне́р, συνέχεια продолжение продолже́ние, συνήγορος адвокат адвока́т, συνθέτης композитор компози́тор, συνθήκη договор догово́р, σύνθημα сигнал сигна́л, συνοδεία свита сви́та, σύνοδος (εκκλ.) Синод Сино́д, συνομιλία разговор разгово́р, συνομοταξία класа класс, σύνορο граница грани́ца, συνταγή рецепт рецепт, σύνταγμα (στρ.) полк полк, συνταγματάρχης полковник полко́вник, συντάκτης редактор реда́ктор, σύντεκνος (κουμπάρος) кум кум, σύντεκνος (κουμπάρα) кума кума́, συντελεστής коефициент коэфициент, σύντομα скоро ско́ро, συντριβή разбивање разбива́ние, συνωμοσία заговор за́говор, συσκευή апарат аппара́т, σύφιλις сифилис си́филис, σφαίρα сфера сфе́ра, σφαίρα (όπλου) патрон патро́н, σφήκα оса оса́, σφήν клин клин, σφραγίδα пломба пло́мба, σφρίγος сила си́ла, σχέδιο план план, σχήμα форма фо́рма, σχολιαστής коментатор коммента́тор, σωφέρ (οδηγός αυτ/του) шофер шофёр, σωλήν труба труба́, σώμα тело те́ло, σωστά верно ве́рно, ταβέρνα таверна таве́рна, ταινία лента ле́нта, τακτ (λεπτότητα) такт такт, τακτική тактика та́ктика, ταμείο (απόθεμα) фонд фонд, ταμείο каса ка́сса, τάξη клас класс, ταξιαρχία бригада брига́да, ταξί такси такси́, ταράτσα тераса терра́са, ταραχοποιός агитатор агита́тор, ταρίχευση солење соле́ние, τάφρος ров ров, τελεία точка то́чка, τέμενος храм храм, τέννις тенис те́ннис, τενόρος тенор те́нор, τέρμα предел преде́л, Τετάρτη (ημ.) среда среда́, τετράγωνο (οικοδομικό) квартал кварта́л, τετράγωνο (Μαθημ.) квадрат квадра́т, τέχνη искуство иску́сство, τεχνική техника те́хника, τεχνολόγος технолог техно́лог, τζάκι камин ками́н, τζάμπα (δωρεάν) бесплатно беспла́тно, τζελατίνη (ζελατίνη) желатин желати́н, τηλεγράφημα телеграма телегра́мма, τηλεγραφητής телеграфист телеграфи́ст, τηλέγραφος телеграф телегра́ф, τηλεόραση (συσκευή) телевизор телеви́зор, τηλεσκόπιο телескоп телеско́п, τηλεφωνητής телефонист телефони́ст, τηλέφωνο телефон телефо́н, τι каков како́в, τιμή (αξία) цена цена́, τιμολόγιο фактура факту́ра, τμήμα сегмент сегме́нт, τμήμα сектор се́ктор, τοιχογραφία фреска фре́ска, τομάρι (δέρμα) кожа ко́жа, τομή сечење сече́ние, τόμος том том, τοπάζι топаз топа́з, τοπίο пејзаж пејза́ж, τοπογράφος топограф топо́граф, τόπος место ме́сто, τόπος страна страна́, τορβάς (ντορβάς) торба то́рба, τουναντίον напротив напро́тив, τουρίστας турист тури́ст, τράβηγμα (έλξη) влечење влече́ние, τρακτέρ трактор тра́ктор, τραύμα рана

ра́на, τράχωμα трахома трахо́ма, τρεις (τρία) три три, τρέλλα безумие безу́мие, τρεμούλα (αγωνία) трепет тре́пет, τριακόσιοι триста три́ста, τριαντάφυλλο роза ро́за, τριγύρισμα скитање скита́ние, τρισεκατομμύριο трилион триллио́н, Τρίτη (η ημέρα) вторник вто́рник, τρίτος трети тре́тий, τρομοκράτης терорист террори́ст, τρομοκρατία терор терро́р, τρόμος (τρομάρα) ужас у́жас, τρομπέτα труба трубá, τρομπόνι тромбон тромбо́н, τροχιά орбита орби́та, τσακάλι шакал шака́л, τσαρλατάνος шарлатан шарлата́н, τσεκούρι секира секи́ра, Τσέχος Чех Чех, τύμπανο барабан бараба́н, τύπος образец образе́ц, τύπος тип тип, τύπος (χημ., μαθ.) формула фо́рмула, υγρασία влага вла́га, υδρογόνο водород водо́род, υδρόμετρο водомер водоме́р, ύδωρ вода вода́, υπάλληλος чиновник чино́вник, υπέρ за за, υπέρ над над, υπηρεσία служба слу́жба, υπηρέτης слуга слуга́, υπόθεση тематика тема́тика, ύπνος сон сон, υπό под под, υποβολεύς суфлер суфлёр, υπόδειγμα образец образе́ц, υπόδειγμα пример приме́р, υποδομή фундамент фунда́мент, υποδομή инфраструктура инфраструкту́ра, υπόθεση тема те́ма, υποθήκη залог зало́г, υποκατάσταση замена заме́на, υπόκλιση поклон покло́н, υποκριτής лицемер лицеме́р, υπόλειμμα остаток оста́ток, υπόμνημα меморандум мемора́ндум, υπουργείο министерство министе́рство, υποχρέωση долг долг, υποψήφιος кандидат кандида́т, υποψηφιότητα кандидатура кандидату́ра, υφηγητής доцент доце́нт, ύφος стил стил, φαινόμενο феномен феноме́н, φάκελος папка па́пка, φακίρης (ταχυδακτυλουργός) факир факи́р, φάλαγξ фаланга фала́нга, φάλαγξ колона коло́нна, φάλαινα кит кит, φάμπρικα фабрика фа́брика, φανατικός фанатик фана́тик, φαντασιοκόπος Фантазер Фантазёр, φάντασμα привидение привиде́ние, φάντασμα призрак при́зрак, φάρα род род, φαρμακείο аптека апте́ка, φάρμακο лекарсто лека́рсто, φαρμακοποιός фармацевт фармаце́вт, φάση фаза фа́за, φασιανός фазан фаза́н, φασίστας фашист фаши́ст, φασματοσκόπιο спектроскоп спектроско́п, φατρία група гру́ппа, φέρσιμο поведение поведе́ние, φευγάλα (φυγή) бегство бе́гство, φήμη слух слух, φθογγολογία фонетика фоне́тика, φθόγγος звук звук, φιλάνθρωπος филантроп филантро́п, φιλαρέσκεια кокетство коке́тство, φιλελεύθερος либерал либера́л, φιλόλογος филолог фило́лог, φιλόπατρις патриот патриót, φιλοσοφικός философски философ философский, φιλόσοφος философ фило́соф, φιλοφρόνηση (κομπλιμέντο) комплимент комплиме́нт, φλέβα вена ве́на, φλεγμονή воспаление воспале́ние, φλούδα кора кора́, φοιτητής студент студе́нт, φοιτήτρια студентка студе́нтка, φόνος убиство уби́йство, φόντο фон фон, φορμάτ (σχήμα) формат форма́т, φράγμα ограда огра́да, φράγμα преграда прегра́да, φράση фраза фра́за, φρέσκο (τοιχογραφία, Ζωγραφική) фреска фре́ска, φρην (νους) ум ум, φρην (νους) разум ра́зум, φρίκη ужас у́жас, φρουρά гарнизон гарнизо́н, φρουρά стража стра́жа, φρούτο плод плод, φταίξιμο вина вина́, φταίχτης виновник вино́вник, φτερό перо перó, φτυάρι лопата лопа́та, φυγή бегство бе́гство, φυλακτό талисман талисма́н, φύλλο (δένδρου) лист лист, φύλο (φυλή) род род, φύλο (άρρεν, θήλυ) пол пол, Φυσική физика фи́зика, φυσιογνωμία облик о́блик, φυσιολόγος физиолог физио́лог, φύσις природа приро́да, φυτό растение расте́ние, φυτώριο расадник расса́дник, φωλιά гнездо гнездó, φώνημα фонема фоне́ма, φωνογράφος фонограф фоно́граф, φωσφόρος фосфор фóсфор, φωτιά пожар пожа́р, φωτογράφος фотограф фото́граф, φωτοστέφανος ореол ореóл, χαϊμαλί талисман талисма́н, χαλάζι град град, χαλαζίας кварц кварц, χαντάκι ров ров, χάος хаос хáос, χαράκτης гравер гравёр, χάρισμα дар дар, χάρισμα подарок пода́рок, χάρτης карта ка́рта, χαρτογράφος картограф карто́граф, χαρτόνι картон картóн, χαφιές шпион шпио́н, χειμώνας зима

зимά, χειροβομβίδα γρανατα γρανάτα, χειρουργός хирург хирýрг, χερσόνησος полуостров полиóстров, χήρος вдовец вдовéц, χθες вчера вчерá, χιλιόγραμμο килограм килогрáмм, Χίμαιρα Химера Химéра, χιόνι снег снег, χιονοστιβάδα лавина лавúна, χλώριο хлор хлор, χλωροφύλλη хлорофил хлорофúл, χορόδραμα балет балéт, χορός бал бал, χρεοκοπήσας (πτωχεύσας) банкрот банкрóт, χρεοκοπία крах крах, χρέος долг долг, χρεώστης должник должнúк, χρηματιστής брокер (на берза) брóкер, χριστιανικός христиански христиáнский, χριστιανισμός христианство христиáнство, Χριστός Христос Христóс, χρονικό хроника хрóника, χρυσάνθεμο хризантема хризантéма, χρώμα колорит колорúт, χυλός каша кáша, χυμός сок сок, χώμα почва пóчва, χώρα страна странá, χωράφι нива нúва, χωριό село селó, χωρίς без без, χωρισμός развод развóд, χώρος место мéсто, χώρος пространство прострáнство, χωροφύλακας жандарм жандáрм, ψεγάδι дефект дефéкт, ψευδάργυρος цинк цинк, ψευδώνυμο псевдоним псевдонúм, ψηφίο (αριθμός) цифра цúфра, ψήφιση (ψήφισμα) решение решéние, ψίθυρος шепот шёпот, ψυχή душа дýша, ψυχή дух дух, ψυχολόγος психолог психóлог, ψυχοπαθής психопат психопáт, ωκεανός океан океáн, ώρα час час, ωρίμανση созревање созревáние ктл.

Αυτές ακριβώς τις **ΡΩΣΙΚΕΣ** λέξεις που είδατε, με την ίδια σημασία, με την ίδια προφορά και με τον ίδιο τρόπο γραφής, χωρίς καμμία απολύτως διαφορά, **οι Βαρδαρίτες (Σκοπιανοί), τις μετωνόμασαν και τις λένε Μακεδονικές**!!! Τόση απίστευτη θρασύτητα επιδεικνύουν οι Βαρδαρίτες. Με τόση και τέτοια θρασύτητα οι Βαρδαρίτες (Σκοπιανοί) προσπαθούν να πείσουν όλο τον κόσμο ότι οι Μακεδόνες του Περδίκκα, του Αρχελάου, του Αργαίου, του Αμύντα, του Αερόπου, του Φιλίππου Β' και άλλων τεσσάρων βασιλέων Φιλίππων, του Μεγάλου Αλεξάνδρου και άλλων τεσσάρων βασιλέων Αλεξάνδρων, ως και οι λοιποί Μακεδόνες και Μακεδόνισσες ομιλούσαν ΡΩΣΙΚΑ!!!

Κατωτέρω αναγράφονται μετά την Ελληνική και η αντίστοιχη, Βαρδαρίτικη και Ρωσική λέξη. Όπως θα διαπιστώσετε η **Βαρδαρίτικη και η Ρωσική λέξη** είναι ίδιες. Απλώς, οι Βαρδαρίτες δεν γράφουν το σύμβολο ь της Ρωσικής, το οποίο μαλακώνει ή ουρανικοποιεί το προηγούμενο σύμφωνο. **Κατά τα λοιπά οι Βαρδαρίτικες λέξεις είναι απλή αντιγραφή των Ρωσικών**. Αβλάβεια безвредност безвре́дность, αβουλία нерешителност нерешúтельность, αβρότητα нежност нéжность, αβροφροσύνη учтивост учтúвость, αβροφροσύνη љубезност любéзность, άβυσσος пропаст прóпасть, αγαλματοποιός скулптор скýльптор, αγγελία вест весть, αγνότητα непорочност непорóчность, αγνωμοσύνη неблагодарност неблагодáрность, αγριότητα свирепост свирéпость, αγριότητα жестокост жестóкость, αγριότητα (βαναυσότητα) грубост грýбость, αγώνας борба борьбá, αδιακρισία нескромност нескрóмность, αδυναμία слабост слáбость, αηδία гадост гáдость, αθωότητα невиност невúнность, αιδημοσύνη скромност скрóмность, αιωνιότητα вечност вéчность, ακαμάτης безделник бездéльник, ακεραιότητα целост цéлость, ακίνδυνο безопасност безопáсность, ακινησία неподвижност неподвúжность, ακρίβεια точност тóчность, ακροατής слушател слýшатель, ακτινενέργεια радиоактивност радиоактúвность, αλάτι сол соль, αλκή храброст хрáбрость, αλληλεγγύη солидарност солидáрность, αλτρουϊστής алтруист альтруúст, αλφαβητάριο буквар буквáрь, αναγνώστης читател читáтель, ανακρίβεια неточност нетóчность, αναπηρία инвалидност инвалúдность, αναρμοδιότητα некомпетентност некомпетéнтность, ανδρεία храброст хрáбрость, ανικανότητα неспособност неспосóбность, ανοησία (βλακεία) глупост глýпость, απ΄ έξω наизуст наизýсть, απαλότητα нежност нéжность, απελπισία безнадежност

безнадёжность, αποτέλεσμα резултат резултáт, απροσωπεία безличност безли́чность, αρκετά доволно довóльно, αρριβίστας (καριερίστας) кариерист карьéри́ст, αρρυθμία несразмерност несразмéрность, αρτοποιός пекар пéкарь, αρχαιότητα древност дрéвность, αρχηγός началник начáльник, αστάθεια нестабилност нестаби́льность, ασυνέπεια непоследователност непосле́довательность, ατολμία нерешителност нерешúтельность, άτομο личност ли́чность, αυθάδεια наглост нáглость, αϋλότητα нематеријалност нематериáльность, αυστηρότητα строгост стрóгость, αυστηρότητα суровост суровость, αυτοκίνητο автомобил автомоби́ль, αφέλεια (ευπιστία) наивност наи́вность, αχαριστία неблагодарност неблагодáрность, βαθμός степен стéпень, βαλβίδα вентил вéнтиль, βαναυσότητα грубост грýбость, βαρύτητα важност вáжность, βασάλτης базалт базáльт, βασιλιάς цар царь, βεβαιότητα увереност увéренность, βεβήλωση богохулство богохýльство, βιαίως насилно наси́льно, βιβλιοθηκάριος библиотекар библиотéкарь, βοήθεια помош пóмошь, βούλ(λ)α печат печáть, βραχύτητα краткост крáткость, βροχή дожд дождь, γαλβανοπλαστική галванопластика гальванопла́стика, γάμος свадба свáдьба, γενναιότητα храброст хрáбрость, γενναιότητα смелост смéлость, γενναιοφροσύνη доблест дóблесть, γεράματα старост стáрость, γλυκύτητα нежност нéжность, γλύπτης скулптор скýльптор, γλυπτική скулптура скульптýра, γονέας родител роди́тель, γράμμα писмо письмó, γραμματέας секретар секретáрь, δάσκαλος учител учи́тель, δείκτης показател показáтель, δελφίνι делфин дельфи́н, Δευτέρα понеделник понеде́льник, δημότης жител жи́тель (ди́ма), διαδοχή последователност после́довательность, διασημότητα знаменитост знамени́тость, διατύπωση формалност форма́льность, διήγημα повест пóвесть, δικαιοσύνη справедливост справедли́вость, διώκτης гонител гони́тель, δοκησισοφία надменост надме́нность, δραστηριότητα активност акти́вность, δριμύτητα суровост суровость, δυνατότητα възможност възмóжность, δωρητής дарител дари́тель, εθελοντικώς доброволно доброво́льно, εθνικότητα националност национáльность, εθνότητα народност народностъ, είδηση (νέο) вест весть, ειλικρίνεια искреност и́скренность, ειρμός последователност после́довательность, έκβαση резултат резултáт, εκβιαστής насилник наси́льник, εκκεντρικότητα ексцентричност ексцентри́чность, εκτελεστής изпълнител изпълни́тель, εκτιμητής ценител цени́тель, ελεημοσύνη (αγαθοεργία) милост ми́лость, ενδεικτικό свидетелтсво свиде́тельтсво, ενδεχόμενο възможност възмóжность, ενεργητικότητα активност акти́вность, εντολή заповед зáповедь, έξι шест шесть, εξομολόγηση изповед и́споведь, εξουσία власт власть, επίλογος епилог епило́г, έπιπλο мебел мéбель, επισκέπτης посетител посети́тель, επιστολή писмо письмó, επιτηδειότητα способност спосóбность, ερασιτέχνης любител люби́тель, εραστής любовник любóвник, ετοιμότητα готовност готóвность, ευαισθησία чувствителност чувстви́тельность, ευγνωμοσύνη (ευχαριστία) благодарност благодáрность, ευθυμία веселост весёлость, ευκινησία подвижност подви́жность, ευπείθεια покорност покóрность, ευστάθεια стабилност стаби́льность, ζήλεια завист зáвисть, ζωντάνεια живост жи́вость, ηθική морал мораль, ηθικότητα моралност морáльность, ημέρα ден день, ημερολόγιο календар календáрь, ηχηρότητα збучност збýчность, θάρρος смелост смéлость, ιδιοθελώς доброволно доброво́льно, ιδιορρυθμία оригиналност оригинáльность, ιδιορρυθμία особеност осóбенность, ικανότητα способност спосóбность, ιμάς (ιμάντας) ремен ремéнь, καλώδιο кабел кáбель, καμάρι гордост гóрдость, καραμέλα карамел карамéль, καρότο морков

морко́вь, καταστροφή гибел ги́бель, κατήγορος обвинител обвини́тель, κάτοικος жител жи́тель, κήρυγμα проповед про́поведь, κίνδυνος опасност опа́сность, κινητήρας двигател дви́гатель, κοινοτοπία баналност бана́льность, κοπρίτης безделник безде́льник, κοσμιότητα скромност скро́мность, κουνιάδος девер деве́рь, κουταμάρα глупост глу́пость, κύκνος лебед ле́бедь, λαϊκότητα народност наро́дность, λαογραφία фолклор фольклóр, λαογράφος фолклорист фольклори́ст, λαοκρατία народна власт наро́да власть, λεπτομέρεια подробност подро́бность, λεπτότητα нежност не́жность, λεύκωμα (Ιατρική) албумин альбуми́н, λίγωμα слабост сла́бость, λίθος камен ка́мень, λογικότητα разумност разу́мность, λουρί ремен реме́нь, μαντάτο вест весть, μαρτυρία свидетелство свиде́тельство, μέρα ден день, μερικότητα особеност осо́бенность, μετάλλιον метал меда́ль, μετριοπάθεια умереност уме́ренность, μικρότητα незначителност незначи́тельность, μοναστήρι манастир манастырь, μονομαχία дуел дуэль, μυστικότητα таинственост таи́нственность, νεωτερισμός новост но́вость, νοθευτής фалсификатор фальсифика́тор, νομιμότητα легалност лега́льность, ξυπνητήρι будилник буди́льник, οικία жителство жи́тельство, ορθά (σωστά) правилно пра́вильно, ορθότητα правилност пра́вильность, ορμή (ώθηση) импулс и́мпульс, όφελος полза по́льза, παθητικότητα пасивност пасси́вность, πάθος страст страсть, πάλη борба борьба́, παλληκαριά смелост сме́лость, παλτό палто пальто́, παραβάτης нарушител наруши́тель, παραγωγικότητα продуктивност продукти́вность, παραγωγός производител производи́тель, παράκληση молба мольба́, παράκρουση фалш фальшь, παρηγορητής утешител утеши́тель, παρθενία девственост де́вственность, πέδιλο (πεντάλι) педал педа́ль, περηφάνεια гордост го́рдость, περιοχή област о́бласть, περίστροφο револвер револьве́р, πέτρα камен ка́мень, πιστότητα верност ве́рность, πλαστικότητα пластичност пласти́чность, πλαστογράφος фалсификатор фальсифика́тор, πλεονεξία алчност а́лчность, ποικιλία разновидност разнови́дность, πολιτισμός култура культу́ра, πραγματικότητα (θετικότητα) реалност реа́льность, προϊστάμενος началник нача́льник, πρόπλασμα модел моде́ль, προστάτης покровител покрови́тель, προσωπικότητα личност ли́чность, πρότυπο модел моде́ль, προφίλ профил про́филь, προφύλαξη внимателност внима́тельность, πρωτοτυπία оригиналност оригина́льность, πρωτότυπο оригинал оригина́ль, ρητώς решително реши́тельно, ρίζα корен ко́рень, ροπή склоност скло́нность, ρυπαρότης (μεταφορικά) подлост по́длость, σάλι шал шаль, σαπίλα гнилост гни́лость, σεμνότητα скромност скро́мность, σημαντικότητα важност ва́жность, σήραγξ тунел туне́ль, σκληρότητα жестокост жёсткость, σκληρότητα жестокост жесто́кость, σκληρότητα суровост суро́вость, σκοπός цел цель, σοβαρότητα (σπουδαιότητα) важност ва́жность, σολομός лосос лосо́сь, σοφία мудрост му́дрость, στουρνάρι кремен креме́нь, στόχος цел цель, συγγραφέας писател писа́тель, σύμβουλος консултант консульта́нт, συνείδηση совест со́весть, σύνεση мудрост му́дрость, συνοπτικότητα (συντομία) краткост кра́ткость, σφαίρα област о́бласть, σφραγίδα печат печа́ть, σφυγμός пулс пульс, Σχολή факултет факульте́т, σωματοφύλακας телохранител телохрани́тель, σωστά правилно пра́вильно, σωτήρας спасител спаси́тель, ταινία (φίλμ) филм фильм, ταπεινότητα скромност скро́мность, τάση склоност скло́нность, ταυτότητα идентичност идентичность, τελεσίγραφο ултиматум ултима́тум, τεμπέλης безделник безде́льник, τιμή чест честь, τμήμα модул мо́дуль, τόλμη смелост сме́лость, τοξικότητα токсичност токси́чность, τρίτος трет треть, τρυφερότητα нежност не́жность,

τσακμακόπετρα кремен кремéнь, τσαμπί гроздь гроздь, τσατσάρα гребен грéбень, τυπικότητα типичност типúчность, τυπικότητα формалност формáльность, τύπος (εφημ., περιοδ.) печат печáть, υγρότητα влажност влáжность, υπερηφάνεια гордост гóрдость, υπνηλία сонливост сонлúвость, φαντασιοκόπος мечтател мечтáтель, φαρμακοποιός аптекар аптéкарь, φθόνος завист зáвисть, φιλμ филм фильм, φιλοτιμία (смисол за) чест честь, φιλοφρόνηση любезност любéзность, φιτίλι фитил фитúль, φοίνικας палма пáльма, φούρναρης пекар пéкарь, φρόνηση мудрост мýдрость, φρούριο (έπαλξη) крепост крéпость, χαρά радост рáдость, χρονικό летопис лéтопись, χώρα област óбласть, ψωμάς пекар пéкарь, ώθηση импулс úмпульс, ωμότητα жестокост жестóкость, ωριμότητα зрелост зрéлость, ωφέλεια полза пóльза ктл.

Катωτέρω αναγράφονται μετά την Ελληνική λέξη, και η αντίστοιχη, Βαρδαρίτικη (Σκοπιανική) **και η Ρωσική λέξη**. Όπως θα διαπιστώσετε οι λέξεις είναι ίδιες. Απλώς, οι Βαρδαρίτες (Σκοπιανοί) αποδίδουν τον φθόγγο ‘’για’’ με τα γράμματα ja, όπως και οι Σέρβοι, ενώ οι Ρώσοι τον αποδίδουν με το γράμμα я, όπως και οι Βούλγαροι. **Κατά τα λοιπά οι Βαρδαρίτικες λέξεις είναι απλή αντιγραφή των Ρωσικών λέξεων**. Αγγλία Англија Англия, αγρονομία агрономија агронóмия, αδράνεια инерција инéрция, Ακαδημία академија академúя, ακτινοβολία радиација радиáция, Αλβανία Албанија Албáния, αλλεργία алергија аллергúя, αναδιοργάνωση реорганизација реорганизáция, αναθεώρηση ревизија ревúзия, αναιμία анемија анемúя, αναισθησία (Ιατρ.) анестезија анестезúя, Ανατομία анатомија анатóмия, Ανθρωπολογία антропологија антрополóгия, ανταγωνισμός конкуренција конкурéнция, ανταπόκριση (αλληλ/φία) кореспонденција корреспондéнция, αντενέργεια (αντίδραση) реакција реáкция, αντίγραφο копија кóпия, αντιπάθεια антипатија антипáтия, αντίπαλος (εχθρός) непријател непријáтел, αντιπολίτευση опозиција оппозúция, αντιπροσωπεία делегација делегáция, απάθεια апатија апáтия, απαίτηση (διεκδίκηση) претензија претéнзия, απόγραφο копија кóпия, αποζημίωση компензација компенсáция, αποκέντρωση децентрализација децентрализáция, απολύμανση дезинфекција дезинфéкция, απομίμηση имитација имитáция, απόσβεση амортизација амортизáция, απόσταξη дестилација дистилля́ция, αποστολή (ιεραποστολή) мисија мúссия, αποστολή експедиција экспедúция, απόφαση резолуција резолюция, αποχέτευση канализација канализáция, αράδα линија лúния, αριστοκρατία аристократија аристократúя, αρμοδιότητα компетенција компетéнция, αρτηρία артерија артéрия, Αρχαιολογία археологија археолóгия, αρωματοπωλείο (μυροπωλείο) парфимерија парфюмéрия, αστρολογία астрологија астролóгия, αστρονομία астрономија астронóмия, αστυνομία полиција полúция, αυτοβιογραφία автобиографија автобиографúя, αυτοκρατορία империја империя, αυτοκρατορία автократија автократúя, αυτοσχεδίαση импровизација импровизáция, βακτηρίδιο бактерија бактéрия, βακτηριολογία бактериологија бактериолóгия, βαρύτητα (έλξη) гравитација гравитáция, βιογραφία биографија биографúя, βιολογία биологија биолóгия, βιομηχανία индустрија индýстрия, βούληση волја воля, βραβείο премија прéмия, Γαλλία Француија Франция, γενεαλογία генеалогија генеалóгия, Γερμανία Германија Германúя, Γεωγραφία географија географúя, Γεωλογία геологија геолóгия, Γεωμετρία геометрија геомéтрия, Γεωπονία агрономија агрономúя, γραμμή линија лúния, γραφείο канцеларија канцеля́рия, γραφειοκρατεία бирократија бюрократúя, γυμνάσιο гимназија гимнáзия, γυναικολογία гинекологија гинеколóгия, δενδροστοιχία алеја аллéя, δερματολογία дерматологија дерматолóгия, δήλωση

декларација декларáция, δήμευση конфискација конфискáция, δημοκρατία демократија демократия, δημοσίευμα публикација публикáция, διαδήλωση демонстрација демонстрáция, διαδήλωση манифестација манифестáция, διακήρυξη прокламација прокламáция, διακόσμηση декорација декорáция, διάκριση дискриминација дискриминáция, διάλεξη лекција лéкция, διανοούμενοι (οι) интелигенција интеллигéнция, διάσκεψη конференција конферéнция, διάστημα растојание расстоя́ние, διαύγεια јасност я́сность, διαφθορά корупција коррýпция, διεθνοποίηση интернационализација интернационализáция, Διεύθυνση дирекција дирéкция, διπλωματία дипломатија дипломáтия, διφθερίτις дифтерија дифтери́я, δοκιμή (θέατρο) репетиција репети́ция, δραματουργία драматургија драматýргия, δυναστεία династија динáстия, εγγραφή регистрација регистрáция, εγκλιματισμός аклиматизација акклиматизáция, εγχείριση операција операция, έδαφος територија территóрия, εθιμοτυπία церемонија церемóния, εθνικοποίηση национализација национализáция, έθνος нација нáция, ειδίκευση специјализација специализáция, ειδίκευση квалификација квалификáция, εικονογραφία илустрација иллюстрáция, ειρωνία иронија ирóния, εκβιομηχάνιση индустријализација индустриализáция, εκδρομή екскурзија экскýрсия, εκκαθάριση (διάλυση) ликвидација ликвидáция, εκκένωση евакуација эвакуáция, έκκριση секреција секрéция, εκμετάλλευση експлоатација эксплоатáция, ελονοσία маларија малярúя, εμμηνόρροια менструација менструáция, ενέργεια енергија энéргия, ενόραση интуиција интуúция, ενσωμάτωση (ολοκλήρωση) интеграција интегрáция, επάγγελμα професија профéссия, επανάσταση револуција революция, επαρχία провинција провúнция, επαρχία (Εκκλησ.) епархија епáрхия, επέκταση експанзија експáнсия, επέμβαση интервенција интервéнция, επένδυση инвестиција инвестúция, επιδημία епидемија эпидéмия, επίδραση (επιρροή) влијание влия́ние, επιδρομή агресија агрéссия, επίθετο (επώνυμο) фамилија фамúлия, επιθεώρηση инспекција инспéкция, επικοινωνία комуникација коммуникáция, επιλογή селекција селéкция, επιπεδομετρία планиметрија планиметрия, επιστρατεία мобилизација мобилизáция, επίταξη реквизиција реквизúция, επιτροπή комисија комúссия, επιχείρηση (στρατιωτική, κτλ.) операција операция, εποικισμός колонизација колонизáция, εργαστήριο лабораторија лабораторúя, εταιρεία компанија компáния, ετυμολογία етимологија этимолóгия, έφεση апелација апелля́ция, εφόδια (προμήθειες) провизија провúзия, Εφορία инспекција инспéкция, ζώνη појас пóяс, ζωολογία зоологија зоолóгия, ηγουμένη игуменија игýменья, θαλαμηγός јахта я́хта, θεολογία теологија теолóгия, θερμίδα калорија калóрия, θερμοκήπιο оранжерија оранжерéя, θέση позиција позúция, θεωρία теорија теóрия, θρησκεία религија религúя, ιδανίκευση идеализација идеализáция, ιδέα идеја идéя, ιδεολογία идеологија идеолóгия, ιεραρχία хиерархија иерáрхия, ίνδαλμα илузија илюзия, Ινδία Индија Индия, Ιστορία историја история, Ιταλία Италија Итáлия, ιχθυολογία ихтиологија ихтиолóгия, καβαλλαρία кавалерија кавалéрия, καμέλια камелија камéлия, καρδιολογία кардиологија кардиолóгия, καταγραφή регистрација регистрáция, κατασκευή конструкција конструкция, κατηγορία категорија категóрия, κατοπτρισμός рефлексија рефлéксия, κατοχή окупација окупáция, κινηματογραφία кинематографија кинематографúя, κοινωνιολογία социологија социолóгия, κόμμα (πολιτικό) партија пáртия, κοσμογονία космогонија космогóния, κοσμογραφία космографија космографúя, κράτηση (εξασφάλιση) резервација резервáция, κυκλοφορία циркулација циркуля́ция,

κυμάτισμα της φωνής (ψαλμωδία) интонација интонáция, κύρωση санкција сáнкция, κωμικοτραγωδία трагикомедија трагикомéдия, κωμωδία комедија комéдия, λάκκος јама я́ма, λειτουργία функција фу́нкция, λεξικογραφία лексикографија лексикогрáфия, λήθαργος летаргија летаргúя, λογομαχία дискусија дискýссия, μάθημα лекција лéкция, Μακεδονία Македонија Македóния, μανία манија мáния, μανιακός (μανιώδης) манијак манья́к, μέθη (μεθύσι) пијанство пья́нство, μέθυσος пијаница пья́ница, μελαγχολία меланхолија меланхóлия, μελωδία мелодија мелóдия, μερίδα порција пóрция, μεταλλουργία металургија металлýргия, μεταμόσχευση трансплантација трансплантáция, μετατροπή конверзија конвéрсия, Μετεωρολογία метеорологија метеоролóгия, μετοχή акција áкция, μητρόπολη митрополија метропóлия, μηχανορραφία махинација махинáция, μικροβιολογία микробиологија микробиолóгия, μίλλι (το) милија мúля, μισανθρωπία мизантропија мизантрóпия, μόλυνση (λοίμωξη) инфекција инфéкция, μοναρχία монархија монáрхия, μονογραφία монографија монографúя, μορφολογία морфологија морфолóгия, μούμια мумија мýмия, μυθολογία митологија мифолóгия, μυστήριο мистерија мистерия, μώλωπας контузија контýзия, ναυτιλία навигација навигáция, νεκροψία аутопсија аутопсúя, νευραλγία невралгија невралгúя, νομιμοποίηση легализација легализáция, νομιμοφροσύνη лојалност лоя́льность, νοσταλγία носталгија ностальгúя, ξενοφοβία ксенофобија ксенофóбия, οδηγία (καθοδήγηση) инструкција инструкция, οικισμός колонизација колонизáция, οικογένεια фамилија фамúлия, ολιγαρχία олигархија олигáрхия, ομοσπονδία федерација федерáция, ονοματολογία терминологија терминолóгия, οντολογία онтологија онтолóгия, οργάνωση организација организáция, όργια оргија óргия, ορθογραφία ортографија орфографúя, ορθολογική εξήγηση рационализација рационализáция, ορθοπεδεία ортопедија ортопедúя, ορνιθολογία орнитологија орнитолóгия, όρυγμα јама я́ма, ορυκτολογία минералогија (ориктологија) минералóгия, ουδετέρωση (εξουδετέρωση) неутрализација нејтрализáция, ουτοπία утопија утóпия, παθολογία патологија патолóгия, παιδαγωγική педагогија педагóгия, παλαιοντολογία палеонтологија палеонтолóгия, παπαδιά попадија попадья́, παραγωγή продукција продýкция, παράδοση традиција традúция, παράδοση (στρατ.) капитулација капитуля́ция, παραίσθηση илузија иллюзия, παράταξη (ανάπτυξη) дислокација дислокáция, παραχώρηση концесија концéссия, παρενόχληση непријатност неприя́тность, παροικία колонија колóния, παρουσίαση презентација презентáция, παρτίδα (παιχνιδιού) партија пáртия, παρωδία пародија парóдия, παστερίωση пастеризација пастеризáция, περιπέτεια перипетија перипетúя, περιφέρεια периферија периферúя, πιθανότητα вероја тност вероя́тность, πληροφορία информација информáция, πνευμονία пневмонија пневмонúя, ποίηση поезија поэзия, πολιτισμός цивилизација цивилизáция, πολιτογράφηση натурализација натурализáция, πολυφωνία полифонија полифонúя, πορνεία проституција проституция, Πορτογαλία Португалија Португáлия, πραγματεία дисертација диссертáция, πραγματοποίηση реализација реализáция, προβολή проекција проéкция, προγραφή проскрипција проскрúпция, πρόκληση провокација провокáция, προνόμιο привилегија привилéгия, πυροβολικό артилерија артиллéрия, ραδιοθεραπεία радиотерапија радиотерапúя, ράσο мантија мáнтия, ραψωδία рапсодија рапсóдия, ρεύμα струја струя́, σειρά серија сéрия, σεισμολογία сеизмологија сејзмолóгия, σεληνιασμός (επιληψία) епилепсија эпилéпсия, σηματοδότηση сигнализација сигнализáция, σταθεροποίηση стабилизација

стабилиза́ция, στενογραφία στενογραφија στενογρά́фия, στερεομετρία стереометрија стереоме́трия, στοιχείο стихија стихи́я, στοίχος (γραμμή) линија ли́ния, στράτευμα армија а́рмия, στρατηγική стратегија страте́гия, συγκέντρωση централизација централиза́ция, συγκίνηση емоција эмо́ция, συγκοινωνία комуникација коммуника́ция, συζήτηση дискусија диску́ссия, συλλογή колекција колле́кция, συμβουλή (νουθεσία) консултација консульта́ция, συμμετρία симетрија симметри́я, συμπάθεια симпатија симпа́тия, συμπύκνωση кондензација конденса́ция, συναγωνισμός конкуренција конкуре́нция, συνασπισμός коалиција коали́ция, συνδυασμός комбинација комбина́ция, συνεχώς постојано постоя́нно, σύνθεσις композиција компози́ция, συνθήκη конвенција конве́нция, συνθηκολόγηση капитулација капитуля́ция, σύνοδος сесија се́ссия, συνομοσπονδία конфедерација конфедера́ция, σύνταγμα конституција конститу́ция, σύνταξη пензија пе́нсия, σύνταξη редакција реда́кция, συντεχνία (σωματείο) корпорација корпора́ция, ταξινόμηση класификација классифика́ция, τάση тенденција тенде́нция, ταυτοποίηση идентификација идентифика́ция, τελετή церемонија церемо́ния, τεχνολογία технологија техноло́гия, τηλεδιάσκεψη телеконференција телеконфере́нция, τηλεπάθεια телепатија телепа́тия, τμήμα (ενότητα) секција се́кция, τοπογραφία топографија топогра́фия, τραγωδία трагедија траге́дия, τραχεία трахеја трахе́я, τροποποίηση модификација модифика́ция, τυραννία тиранија тирани́я, υλοποίηση материјализација материализа́ция, υποβιβασμός деградација деграда́ция, υποτροφία стипендија ступе́ндия, υποχρέωση облигација облига́ция, υστερία хистерија истери́я, υφή композиција компози́ция, φαντασία фантазија фанта́зия, Φαρμακολογία фармакологија фармаколо́гия, φατρία фракција фра́кция, φήμη репутација репута́ция, φίδι (όφις) змија змея́, φιλοδοξία амбиција амби́ция, φιλολογία филологија филоло́гия, φίλος пријател прия́тель, φιλοσοφία философија филосо́фия, φρασεολογία фразеологија фразеоло́гия, φυσιογνωμία физиономија физионо́мия, φυσιολογία физиологија физиоло́гия, φωταγώγηση илуминација иллюмина́ция, φωτογραφία фотографија фотогра́фия, χαντάκι јама я́ма, χαρακιά линија ли́ния, χάρτης (χαρτί) хартија хáртия, χαρτογραφία картографија картогра́фия, χειραφέτηση еманципација эманципа́ция, χειρισμός манипулација манипуля́ция, χειρουργία хирургија хирурги́я, χημεία хемија хи́мия, χημείο лабораторија лаборато́рия (химúческая), χρονολογία хронологија хронолóгия, χωροφυλακή жандармерија жандарме́рия, χωροφυλακή полиција поли́ция, ψυχιατρία психијатрија психиатри́я, ψυχολογία психологија психолóгия, ψώνια провизија прови́зия ктл.

Από την παράθεση των ανωτέρω, το συμπέρασμα το οποίο προκύπτει είναι πολύ απλό, πολύ σαφές και προφανέστατο. **Τα Ρωσικά, όσο και αν τα μετονομάζουν οι Βαρδαρίτες (Σκοπιανοί) παραμένουν Ρωσικά**. Δεν μετατρέπονται σε Μακεδονικά, δεν μετατρέπονται δηλαδή σε Ελληνικά. Οι Βαρδαρίτες λοιπόν, ασφαλώς και βεβαίως δεν ομιλούν Μακεδονικά, ομιλούν Ρωσικά.

Αλήθεια, ποιος εχέφρων, λογικός, νουνεχής άνθρωπος μπορεί πλέον να πιστεύει και να ανέχεται τα αηδιαστικά, τα εμετικά ψέμματα και την βλακώδη προπαγάνδα των Βαρδαριτών (Σκοπιανών) ότι είναι Μακεδόνες, ότι ομιλούν Μακεδονικά και άλλα τοιαύτα φαιδρότατα; Ποιος μπορεί, επίσης, να είναι τόσο πανηλίθιος, πανύβλαξ, ανίδεος, άσχετος, αμαθής, αγράμματος, αδαής, απαίδευτος, ανιστόρητος, αντιιστόρητος, άχθος αρούρης και τόσο τυφλός ‘’τὰ τ’ ὦτα τὸν τε νοῦν τὰ τ’ ὄμματα’’, ώστε να πιστεύει ότι οι κοσμοκράτορες Μακεδόνες

δεν ήταν Έλληνες και ότι δεν ομιλούσαν την υπέροχη και θεϊκή Ελληνική γλώσσα τους, αλλά την άφησαν για να εκφρασθούν στα άγνωστα και ανύπαρκτα τότε Βουλγαροσερβικά (Σκοπιανικά, Βαρδαρίτικα);

ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ ΤΡΩΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΟΧΕΣ.

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη αναγράφονται ήρωες του Τρωικού πολέμου και οι περιοχές από τις οποίες προέρχονται. Από την **Παιονία,** βορείως της Μακεδονίας, αναφέρεται ο αρχηγός των Παιόνων **Πυραίχμης**. Κατά τον Τρωικό πόλεμο οι **Παίονες** έλαβαν το μέρος των Τρώων. Στην *Ιλιάδα* αναφέρονται και άλλοι **Παίονες** ήρωες. ‘’Αὐτὰρ

Πυραίχμης ἄγε **Παίονας** ἀγκυλοτόξους, τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ᾽ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος᾽᾽, (*Ιλιάς*, Β848-9). Επίσης, ‘’πρὸς μὲν ἀλὸς Κᾶρες καὶ **Παίονες** ἀγκυλότοξοι᾽᾽, (*Ιλιάς*, Κ428), ‘’πρὸς δ᾽ ἔλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήϊον **Ἀστεροπαῖον**᾽᾽, (*Ιλιάς*, Μ102), ‘’καὶ βάλε **Πυραίχμην**, ὃς **Παίονας** ἱπποκορυστὰς ἦγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ᾽ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος· τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὃ δ᾽ ὕπτιος ἐν κονίῃσι κάππεσεν οἰμώξας, ἔταροι δέ μιν ἀμφὶ φόβηθεν **Παίονες**· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἦκεν ἅπασιν ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.᾽᾽, (*Ιλιάς*, Π287-292), ‘’Μέσθλην τε Γλαῦκόν τε Μέδοντά τε **Θερσίλοχόν** τε **Ἀστεροπαῖόν** τε Δεισήνορά θ᾽ Ἱππόθοόν τε Φόρκυν τε Χρομίον τε καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·᾽᾽, (*Ιλιάς*, Ρ216-218), ‘’καὶ βάλεν Ἱππασίδην **Ἀπισάονα**, ποιμένα λαῶν, ἦπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ᾽ ὑπὸ γούνατ᾽ ἔλυσεν, ὅς ῥ᾽ ἐκ **Παιονίης** ἐριβώλακος εἰληλούθει, καὶ δὲ μετ᾽ **Ἀστεροπαῖον** ἀριστεύεσκε μάχεσθαι. Τὸν δὲ πεσόντ᾽ ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,᾽᾽, (*Ιλιάς*, Ρ348-352), ‘’τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος **Ἀστεροπαίῳ** ἐπᾶλτο κατακτάμεναι μενεαίνων, υἱέϊ Πηλεγόνος· τὸν δ᾽ Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος γείνατο καὶ Περίβοια, Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη ποταμὸς βαθυδίνης᾽᾽, (*Ιλιάς*, Φ139-143), ‘’Τὸν δ᾽ αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός· Πηλεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις; εἶμ᾽ ἐκ **Παιονίης** ἐριβώλου, τηλόθ᾽ ἐούσης, **Παίονας** ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας·᾽᾽, (*Ιλιάς*, Φ152-155), ‘’ὃ δ᾽ ἁμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς ἥρως **Ἀστεροπαῖος**, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν.᾽᾽, (*Ιλιάς*, Φ162-163), ‘’δεύτερος αὖτ᾽ Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα **Ἀστεροπαίῳ** ἐφῆκε κατακτάμεναι μενεαίνων.᾽᾽, (*Ιλιάς*, Φ169-170), ‘’αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ᾽ ἰέναι μετὰ **Παίονας** ἱπποκορυστάς,᾽᾽. (*Ιλιάς*, Φ205), ‘’ἔνθ᾽ ἔλε **Θερσίλοχόν** τε **Μύδωνά** τε **Ἀστύπυλόν** τε **Μνῆσόν** τε **Θρασίον** τε καὶ **Αἴνιον** ἠδ᾽ **Ὀφελέστην**· καί νύ κ᾽ ἔτι πλέονας κτάνε **Παίονας** ὠκὺς Ἀχιλλεύς,᾽᾽, (*Ιλιάς*, Φ209-211).

The Greek World during the Persian Wars (500 - 479 b.C.).

Ο Αγγλικός αυτός χάρτης αποτυπώνει τον **ΕΛΛΗΝΙΚΟ** ΚΟΣΜΟ κατά τη διάρκεια των Περσικών Πολέμων (500-479 π.Χ.). Η **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ** (MACEDONIA) αναγράφεται, φυσικά, έτσι όπως πράγματι είναι, δηλαδή ως τμήμα του **ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ** ΚΟΣΜΟΥ. Βορείως της **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ** είναι η **ΠΑΙΟΝΙΑ**, βορειοδυτικώς η **ΙΛΛΥΡΙΑ** (ILLYRIA) και ανατολικώς η **ΘΡΑΚΗ** (THRACE).

Στον χάρτη, με σημεία ή χρώματα, σημειώνονται επίσης: Ionian revolt (Ιωνική επανάσταση), Main battle (Κύρια μάχη), Greek opponents of Persia (Έλληνες αντίπαλοι της Περσίας), Greek neutral States (Ουδέτερα Ελληνικά Κράτη), Persian Empire (Περσική Αυτοκρατορία), Persian vassal states (Κράτη υποτελή στους Πέρσες), Ionian rebels (498 B.C.) (επαναστάτες της Ιωνίας 498 π.Χ), Mardonius (492 B.C.) (Μαρδόνιος 492 π.Χ.), Artaphernes/Datis (490 B.C.) (Αρταφέρνης/Δάτις 490 π.Χ.), Xerxes/Mardonius (480 B.C.) (Ξέρξης/Μαρδόνιος 480 π.Χ.).

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΠΕΡΣΙΚΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ (492- 479 π.Χ.).

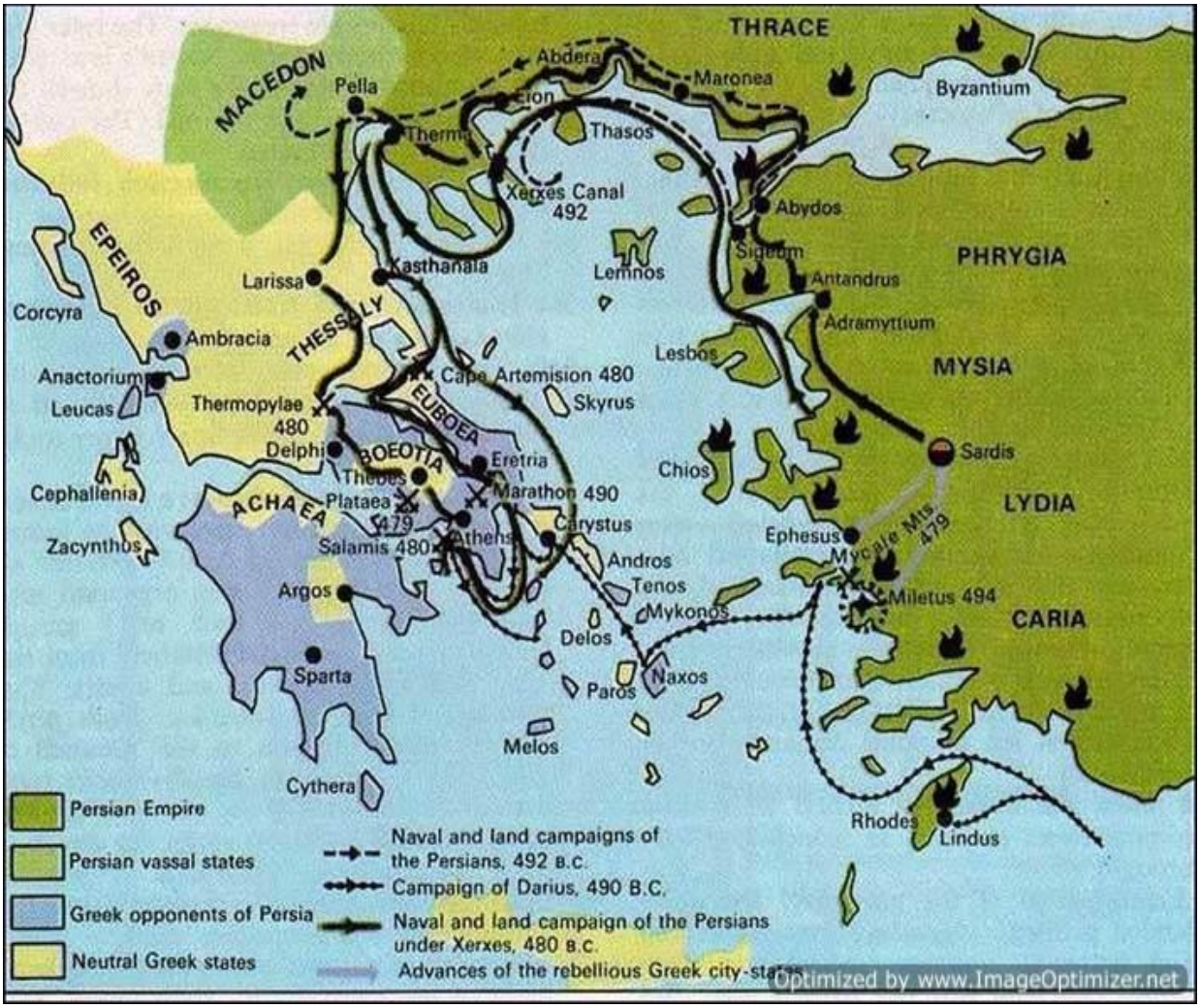

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη της αρχαίας Ελλάδος, η **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ** (**MACEDON**) αναγράφεται εκεί όπου πάντοτε ήταν **ΕΛΛΑΔΑ** και εξακολουθεί να είναι **ΕΛΛΑΔΑ**. Βορείως της **ΜΙΑΣ, ΜΟΝΗΣ, ΕΝΙΑΙΑΣ** και **ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ**, λοιπόν, ήταν η **ΠΑΙΟΝΙΑ** και ανατολικώς η ΘΡΑΚΗ (THRACE), η οποία ήταν μέρος της Περσικής Αυτοκρατορίας. Βορειοδυτικώς, βεβαίως, ήταν η **ΙΛΛΥΡΙΑ** (ILLYRIA).

Στον χάρτη σημειώνονται επίσης: Τα όρια της Περσικής Αυτοκρατορίας (Persian Empire), τα κράτη τα υποτελή στους Πέρσες (Persian vassal states), οι Έλληνες αντίπαλοι της Περσίας (Greek opponents of Persia) και τα Ουδέτερα Ελληνικά κράτη (Neutral Greek states).

Στον χάρτη σημειώνονται επίσης: Naval and land campaigns of the Persians, 492 B.C. (Ναυτική και από ξηράς εκστρατείες των Περσών το 492 π.Χ.). Campaign of Darius, 490 B.C. (Εκστρατεία του Δαρείου, Δάτις και Αρταφέρνης, 490 π.Χ.). Naval and land campaign of the Persians under Xerxes, 480 B.C. (Ναυτική και από ξηράς εκστρατεία των Περσών υπό τον Ξέρξη το 480 π.Χ.). Advances of the rebellious Greek city-states. (Πρόοδος των επαναστατημένων Ελληνικών πόλεων-κρατών της Μικράς Ασίας).

Για την αναφερόμενη περίοδο των Περσικών Πολέμων και τη Μακεδονία, για προγενέστρα, αλλά και μεταγενέστερα, αξίζει να λεχθούν τα εξής:

Το 513 π.Χ. ο Μακεδών πρίγκηπας και κατόπιν βασιλιάς Αλέξανδρος Α΄, υιός του Αμύντα Α΄, δηλώνει σαφώς, στους επτά Πέρσες απεσταλμένους του στρατηγού Μεγάβαζου, την Ελληνική εθνικότητά του. ‘’Πρός δέ καί βασιλέϊ τῷ πέμψαντι ἀπαγγείλητε **ὡς ἀνήρ Ἕλλην**, Μακεδόνων ὕπαρχος, εὖ ὑμέας ἐδέξατο καί τραπέζῃ και κοίτῃ’’. (Ηρόδοτος, *Ιστορίαι*, Ε΄.20.4). ‘’Και επί πλέον να πείτε στον βασιλιά που σάς έστειλε, **ότι ένας άνδρας Έλληνας**, ο υποδιοικητής των Μακεδόνων, σάς καλοδέχθηκε και στο τραπέζι και στο κρεβάτι’’. (Αυτούς τους επτά Πέρσες απεσταλμένους ο Αλέξανδρος Α΄, και άλλα παλληκάρια Μακεδονόπουλα τους σκότωσαν, όταν αυτοί θέλησαν κοίτη, κρεβάτι, να συνευρεθούν δηλαδή με Μακεδόνισσες). (Ηρόδοτος, *Ιστορίαι*, Ε΄.20.5). **Ο Αλέξανδρος Α΄, λοιπόν, δηλώνει σαφέστατα ότι είναι Έλλην**. Φυσικά, δεν λέει ότι είναι Σλάβος και Βαρδαρίτης (Σκουπηνός, Σκοπιανός), ούτε ομιλεί τα Βουλγαροσερβικά τους. Οι Βαρδαρίτες δεν υπήρχαν τότε στη Βαλκανική χερσόνησο και επί πάρα πολλούς αιώνες κατόπιν. Οι πρόγονοί τους, Ούννοι, Σλάβοι, Ρομά, Αθίγγανοι, κτλ. τότε, βρίσκονταν ακόμη στις στέπες της Ευρασίας.

‘’**Ἕλληνας δέ εἶναι τούτους τούς ἀπό Περδίκκεω γεγονότας**, **κατά περ αὐτοί λέγουσι, αὐτός τε οὕτω τυγχάνω ἐπιστάμενος**, καί δή καί ἐν τοῖσι ὄπισθε λόγοισι ἀποδέξω ὡς εἰσί Ἕλληνες, **πρός δέ καί οἱ τόν ἐν Ὀλυμπίῃ διέποντες ἀγῶνα Ἑλλήνων οὕτω ἔγνωσαν εἶναι**’’. (Ηρόδοτος, *Ιστορίαι*, Ε΄.22.1). ‘’**Έλληνες δε είναι αυτοί που κατάγονται από τον Περδίκκα**, **όπως οι ίδιοι λέγουν και εγώ ο ίδιος τυγχάνει να γνωρίζω καλώς** και μάλιστα και στα επόμενα θα αποδείξω ότι **είναι Έλληνες και επίσης έτσι αποφάσισαν ότι είναι, αυτοί που διευθύνουν τον αγώνα των Ελλήνων στην Ολυμπία**’’. Ο βασιλιάς της Μακεδονίας Αλέξανδρος Α΄, έλαβε μέρος στους Ολυμπιακούς αγώνες του 504 π.Χ. (69η Ολυμπιάδα), (κατ’ άλλους το 496 π.Χ. στην 71η Ολυμπιάδα), στον αγώνα ‘’Σταδίου’’, πιθανότατα όταν δεν ήταν ακόμη βασιλιάς: ‘’Ἀλεξάνδρου γάρ ἀεθλεύειν ἐλομένου καί καταβάντος ἐπ’ αὐτό τοῦτο, οἱ ἀντιθευσόμενοι Ἑλλήνων ἔξεργόν μιν, φάμενοι οὐ βαρβάρων ἀγωνιστέων εἶναι τόν ἀγῶνα, ἀλλά Ἑλλήνων. Ἀλέξανδρος δέ ἐπειδή ἀπέδειξε ὡς εἴη Ἀργεῖος, **ἐκρίθη τε εἶναι Ἕλλην** καί ἀγωνιζόμενος στάδιον συνεξέπιπτε τῷ πρώτῳ’’. (Ηρόδοτος, *Ιστορίαι*, Ε΄.22.2). ‘’Διότι ο Αλέξανδρος είχε αποφασίσει να πάρει μέρος στους αγώνες και για τον σκοπό αυτό είχε κατέλθει (στην Ολυμπία). Όμως οι Έλληνες οι οποίοι επρόκειτο να συναγωνιστούν μαζί του τον εμπόδιζαν, λέγοντας ότι ο αγώνας δεν είναι για βαρβάρους, αλλά για Έλληνες. Ο Αλέξανδρος όμως αφού απέδειξε ότι ήταν Αργείος **εκρίθη ότι ήταν Έλληνας**, και παίρνοντας μέρος στον αγώνα σταδίου τερμάτισε συγχρόνως με τον πρώτο’’. Πρώτος τερμάτισε ο Ισχόμαχος (ή Ισόμαχος) από τον Κρότωνα της Μεγάλης Ελλάδος, στη νότια Ιταλία. Στους Ολυμπιακούς αγώνες του 492 π.Χ. στον αγώνα σταδίου, τερμάτισε πρώτος ο Τισικράτης, επίσης από τον Κρότωνα της Μεγάλης Ελλάδος.

Δυστυχώς, και κατά την αρχαιότητα υπήρχαν βρώμικα κόλπα στον αθλητισμό, για τον αποκλεισμό ενός αθλητή, ο οποίος περιλαμβανόταν στους επικρατέστερους για τη νίκη. Ένα ακόμη παράδειγμα προσπάθειας για τον αποκλεισμό αθλητή, είναι αυτό που αναφέρεται για τον Ιέρωνα, τον τύραννο των Συρακουσών, τον οποίο προσεπάθησε να αποκλείσει ο Θεμιστοκλής, κατηγορώντας τον ότι δεν είχε συνδράμει τους Έλληνες στον αγώνα κατά των Περσών. ‘’Ὡς χρή τήν σκηνήν διαρπάσαι τοῦ τυράννου καί κωλῦσαι τούς ἵππους ἀγωνίσασθαι’’. (Πλούταρχος, *Θεμιστοκλής*, 25). Ο Θεμιστοκλής ήθελε να εμποδίσει να αγωνιστούν οι ίπποι του Ιέρωνος, επειδή ήταν οι πιθανότεροι να κερδίσουν

λόγω αξίας. Οι ίπποι του Ιέρωνος πάντως αγωνίσθηκαν, διότι το κριτήριο της συμμετοχής ήταν να είναι κάποιος Έλληνας και κανένα άλλο. Ο Ιέρων νίκησε πρώτες νίκες στους Ολυμπιακούς αγώνες του 476 π.Χ. στην ιπποδρομία Κελήτων, το 472 π.Χ. στην ιπποδρομία Κελήτων επίσης, και το 468 π.Χ. στο Τέθριππον. Ο Α΄ Ολυμπιακός ύμνος του Πινδάρου και οι τρεις Πυθιονίκαι, εγράφησαν προς εξύμνηση των νικών του Ιέρωνος στους αντιστοίχους αγώνες δι' αρμάτων και κελήτων ίππων.

''The **Macedonians were at an early stage, Greek patriots**. When Argos destroyed Mykene 468 BC, the Macedonian King hosted half of the city's escaping population. When Athens under the years of Perikles, took over Histiaia on Eubeas north shore, its population moved to Macedonia''. (Hilding Thylander, *Den Grekiska världen*, σελ. 350, Svenska humanistiska förbundet, 1985). ''**Οι Μακεδόνες (απέδειξαν) σε πρώιμα στάδια ότι ήταν πατριώτες Έλληνες**. Όταν το Άργος κατέστρεψε τις Μυκήνες το 468 π.Χ., ο Μακεδών βασιλιάς (Αλέξανδρος Α΄, ο αποκληθείς ''φιλέλλην'', πατριώτης δηλαδή, υπερβαίνων το στενό τοπικό συμφέρον, αγαπών και ενδιαφερόμενους για όλους τους Έλληνες), φιλοξένησε πλέον του ημίσεος του πληθυσμού της πόλης το οποίο απέδρασε. Ο Παυσανίας αναφέρει σχετικώς με την φυγή του πληθυσμού των Μυκηνών: ''Καὶ ἄλλοι μέν τινες ἐς Κλεωνὰς ἀποχωροῦσιν ἐξ αὐτῶν, **τοῦ δήμου δὲ πλέον μὲν ἥμισυ ἐς Μακεδονίαν καταφεύγουσι παρὰ Ἀλέξανδρον**''. (Παυσανίας, *Αχαϊκά*, 25. 6). Όταν η Αθήνα στα χρόνια του Περικλέους κατέλαβε την Ιστιαία, στη βόρεια ακτή της Ευβοίας, το καλοκαίρι του 446 π.Χ., **ο εκδιωχθείς πληθυσμός της βρήκε άσυλο, καταφύγιο και φιλοξενία στη Μακεδονία**. Για το γεγονός της κατάληψης της Ιστιαίας και της εκδίωξης του πληθυσμού της ο Διόδωρος αναφέρει: ''Μάλιστα δὲ τῶν κατοικούντων τὴν Εὔβοιαν νεωτεριζόντων, Περικλῆς {δὲ} αἱρεθεὶς στρατηγὸς ἐστράτευσεν ἐπὶ τὴν Εὔβοιαν μετὰ δυνάμεως ἀξιολόγου, καὶ τὴν μὲν πόλιν τῶν Ἑστιαιῶν ἑλὼν κατὰ κράτος ἐξῴκισε τοὺς Ἑστιαιεῖς ἐκ τῆς πατρίδος, τὰς δ' ἄλλας καταπληξάμενος ἠνάγκασε πάλιν πειθαρχεῖν Ἀθηναίοις''. (*Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΒ΄.7). Στο γεγονός αναφέρεται ο Παυσανίας ''ἐπεὶ κατ' ἐμὲ ἦσαν ἔτι οἳ Ὠρεὸν τὴν ἐν Εὐβοίᾳ τῷ ὀνόματι Ἑστίαιαν ἐκάλουν τῷ ἀρχαίῳ'', (*Αχαϊκά*, 26. 4), και ο Στράβων, ''Θεόπομπος δέ φησι Περικλέους χειρουμένου Εὔβοιαν **τοὺς Ἰστιαιεῖς καθ' ὁμολογίας εἰς Μακεδονίαν μεταστῆναι**, δισχιλίους δ' ἐξ Ἀθηναίων ἐλθόντας τὸν Ὠρεὸν οἰκῆσαι, δῆμον ὄντα πρότερον τῶν Ἰστιαιέων''. (*Γεωγραφικά,* Ι΄.1.3).

Κατά την εκστρατεία του Ξέρξη εναντίον της Ελλάδος το 480 π.Χ., οι Πέρσες έθαψαν ζωντανά μέσα στη γη, εννέα αγόρια και εννέα κοπέλες, παιδιά της περιοχής εκείνης της Μακεδονίας, ο οποία ελέγετο ''**Εννέα Οδοί**'', της μετέπειτα **Αμφιπόλεως**. ''φαρμακεύσαντες δὲ ταῦτα ἐς τὸν ποταμὸν καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς τούτοισι ἐν **Ἐννέα ὁδοῖσι** τῇσι Ἠδωνῶν ἐπορεύοντο κατὰ τὰς γεφύρας, τὸν Στρυμόνα εὑρόντες ἐζευγμένον. **Ἐννέα δὲ ὁδοὺς πυνθανόμενοι τὸν χῶρον τοῦτον καλέεσθαι, τοσούτους ἐν αὐτῷ παῖδάς τε καὶ παρθένους ἀνδρῶν τῶν ἐπιχωρίων ζώοντας κατώρυσσον**''. (Ηρόδοτος, *Ιστορίαι*, 7.114.1). ''Λοιπόν, αφού έκαναν αυτές τις μαγικές τελετές στον ποταμό και, κοντά σ' αυτές, κι άλλα πολλά στην περιοχή **Εννέα Οδοί** των Ηδωνών, διάβαιναν από τη γέφυρα του Στρυμόνα, καθώς βρήκαν τις όχθες του ζεμένες με γέφυρα. **Κι όταν έμαθαν ότι ο τόπος αυτός ονομαζόταν Εννέα Οδοί, εκεί κατάχωσαν ζωντανούς στη γη εννέα παλληκάρια κι εννέα κοπέλες του εντόπιου πληθυσμού**''.

Όταν οι νότιοι Έλληνες αποφάσισαν να αντιμετωπίσουν τους Πέρσες του Ξέρξη στα στενά των Τεμπών, κατά την εισβολή του Ξέρξη στην Ελλάδα το 480 π.Χ., **ο βασιλιάς της Μακεδονίας Αλέξανδρος Α΄**, το βασίλειο του οποίου είχε ήδη κατακτηθεί από τους Πέρσες, τους έστειλε αγγελιαφόρους και τους συμβούλευσε να φύγουν από τα Τέμπη

διότι κινδύνευαν να καταπατηθούν από το μέγεθος του περσικού στρατού. ‘’ἔμειναν δὲ ὀλίγας ἡμέρας ἐνθαῦτα· ἀπικόμενοι γὰρ ἄγγελοι παρὰ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀμύντεω ἀνδρὸς Μακεδόνος **συνεβούλευόν σφι ἀπαλλάσσεσθαι μηδὲ μένοντας ἐν τῇ ἐσβολῇ καταπατηθῆναι ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τοῦ ἐπιόντος**, σημαίνοντες τὸ πλῆθός τε τῆς στρατιῆς καὶ τὰς νέας. ὡς δὲ οὗτοί σφι ταῦτα συνεβούλευον, **χρηστὰ γὰρ ἐδόκεον συμβουλεύειν** καί **σφι εὔνοος ἐφαίνετο ἐὼν ὁ Μακεδών**, ἐπείθοντο. δοκέειν δὲ μοι, ἀῤῥωδίη ἦν τὸ πεῖθον, ὡς ἐπύθοντο καὶ ἄλλην ἐοῦσαν ἐσβολὴν ἐς Θεσσαλοὺς κατὰ τὴν ἄνω Μακεδονίην διὰ Περῥαιβῶν κατὰ Γόννον πόλιν, τῇ περ δὴ καὶ ἐσέβαλε ἡ στρατιὴ ἡ Ξέρξεω. καταβάντες δὲ οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τὰς νέας ὀπίσω ἐπορεύοντο ἐς τὸν Ἰσθμόν’’. (Ηρόδ., *Ιστορίαι*, Ζ΄.173.2-4). ‘’Στο μέρος αυτό παρέμειναν λίγες ημέρες. Διότι αφού ήλθαν αγγελιαφόροι του Αλεξάνδρου του υιού του Αμύντα, ανδρός Μακεδόνος, **τους συνεβούλευαν να αναχωρήσουν και να μην παραμείνουν στη δίοδο για να μην καταπατηθούν από τον επερχόμενο (Περσικό) στρατό**, επισημαίνοντας το μέγεθος του στρατού και του στόλου. Επειδή λοιπόν οι αγγελιαφόροι τους συνεβούλευαν αυτά, και **εφαίνοντο ότι τους συνεβούλευαν για το καλό τους**, επείσθησαν, διότι ο Μακεδών (βασιλιάς) τους εφάνη ότι εμπνεόταν από αγαθές προθέσεις. Μου φαίνεται όμως ότι ο φόβος μάλλον τους έπεισε διότι έμαθαν ότι από την άνω Μακεδονία δια μέσου της χώρας των Περραιβών, υπήρχε και άλλη δίοδος για τη Θεσσαλία προς την πόλη Γόννο από το οποίο ακριβώς μέρος και εισέβαλε η στρατιά του Ξέρξη. Αφού λοιπόν κατέβηκαν οι Έλληνες πίσω στα πλοία προχωρούσαν προς τον Ισθμό’’.

Ο ίδιος αυτός βασιλιάς της Μακεδονίας, ο Αλέξανδρος Α΄, ακολουθώντας τους Πέρσες, κατ’ ανάγκην, το μικρό βασίλειό του είχε ήδη καταληφθεί από τους Πέρσες, πριν τη μάχη των Πλαταιών το 479 π.Χ., πλησίασε νύκτα το στρατόπεδο των Ελλήνων, στις προφυλακές, εκεί όπου βρίσκονταν οι Αθηναίοι, και φανέρωσε στους ενωμένους νότιους Έλληνες, υπό τον βασιλιά της Σπάρτης Παυσανία, την πρόθεση του αρχηγού των Περσών Μαρδονίου να επιτεθεί στις Ελληνικές δυνάμεις την επομένη ημέρα. Ο ίδιος ο βασιλιάς της Μακεδονίας Αλέξανδρος Α΄ είπε στους στρατηγούς των Αθηναίων: ‘’ἄνδρες Ἀθηναῖοι, παραθήκην ὑμῖν τὰ ἔπεα τάδε τίθεμαι, ἀπόῤῥητα ποιεύμενος πρὸς μηδένα λέγειν ὑμέας ἄλλον ἢ Παυσανίην, μή με καὶ διαφθείρητε· **οὐ γὰρ ἂν ἔλεγον, εἰ μὴ μεγάλως ἐκηδόμην συναπάσης τῆς Ἑλλάδος. αὐτός τε γὰρ Ἕλλην γένος εἰμὶ τὠρχαῖον καὶ ἀντ’ ἐλευθέρης δεδουλωμένην οὐκ ἂν ἐθέλοιμι ὁρᾶν τὴν Ἑλλάδα**. …ὀλιγέων γάρ σφι ἡμερέων λείπεται σιτία....ἵνα μὴ ἐπιπέσωσι ὑμῖν ἐξαίφνης οἱ βάρβαροι μὴ προσδεκομένοισί κω. εἰμὶ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών’’. (Ηρόδοτος, *Ιστορίαι*, Θ΄.45.1-3). ‘’Αθηναίοι, σας εμπιστεύομαι τα εξής και σας παρακαλώ να τα κρατήσετε μυστικά, χωρίς να τα πείτε σε κανέναν άλλον εκτός από τον Παυσανία, (αρχιστράτηγος, Σπαρτιάτης) για να μη με καταστρέψετε. **Δεν θα σας τα έλεγα αυτά αν δεν ενδιαφερόμουν υπερβολικά για όλη την Ελλάδα. Διότι και εγώ ο ίδιος είμαι Έλληνας στο γένος μου από τα αρχαία χρόνια και δεν θέλω να δω την Ελλάδα υπόδουλη αλλά την θέλω ελεύθερη**. …διότι για λίγες μόνο ημέρες του μένουν τρόφιμα (του Μαρδονίου). …Για να μην σας επιτεθούν ξαφνικά οι βάρβαροι, χωρίς να τους περιμένετε. Είμαι ο Αλέξανδρος ο Μακεδών’’.

Ο Πλούταρχος, επίσης, περιγράφει το γεγονός αυτό στον βίο του Αριστείδου: ‘’μεσούσης δὲ μάλιστα τῆς νυκτὸς ἀνὴρ ἵππον ἔχων ἀτρέμα προσεμίγνυε τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἑλλήνων: ἐντυχὼν δὲ ταῖς φυλακαῖς ἐκέλευεν αὐτῷ προσελθεῖν Ἀριστείδην τὸν Ἀθηναῖον. ὑπακούσαντος δὲ ταχέως ἔφησεν: “**εἰμὶ μὲν Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών, ἥκω δὲ κινδύνων τὸν μέγιστον εὐνοίᾳ τῇ πρὸς ὑμᾶς αἱρόμενος**, ὡς μὴ τὸ αἰφνίδιον

ἐκπλήξειεν ὑμᾶς χεῖρον ἀγωνίσασθαι. μαχεῖται γὰρ ὑμῖν Μαρδόνιος αὔριον, οὐχ ὑπ' ἐλπίδος χρηστῆς οὐδὲ θάρσους, ἀλλ' ἀπορίας τῶν παρόντων, ἐπεὶ καὶ μάντεις ἐκεῖνον ἀπαισίοις ἱεροῖς καὶ λογίοις χρησμῶν εἴργουσι μάχης, καὶ τὸν στρατὸν ἔχει δυσθυμία πολλὴ καὶ κατάπληξις. ἀλλ' ἀνάγκη τολμῶντα πειρᾶσθαι τῆς τύχης ἢ τὴν ἐσχάτην ὑπομένειν ἀπορίαν καθεζόμενον. ταῦτα φράσας ὁ Ἀλέξανδρος ἐδεῖτο τὸν Ἀριστείδην αὐτὸν εἰδέναι καὶ μνημονεύειν, ἑτέρῳ δὲ μὴ κατειπεῖν. ὁ δ' οὐ καλῶς ἔχειν ἔφη ταῦτα Παυσανίαν ἀποκρύψασθαι, ἐκείνῳ γὰρ ἀνακεῖσθαι τὴν ἡγεμονίαν, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους ἄῤῥητα πρὸ τῆς μάχης ἔδοξεν ἔσεσθαι, **νικώσης δὲ τῆς Ἑλλάδος οὐδένα τὴν Ἀλεξάνδρου προθυμίαν καὶ ἀρετὴν ἀγνοήσειν''**. (Πλούτ., *Αριστείδης*, 15.2-4). Ομιλών λοιπόν ο Μακεδών βασιλιάς Αλέξανδρος Α΄ στον Αθηναίο στρατηγό Αριστείδη, του ομιλεί απ' ευθείας, δεν του ομιλεί μέσω τρίτου, δεν χρησιμοποιεί κάποιον διερμηνέα και του ομιλεί βεβαίως Ελληνικά. Δεν αναφέρει πουθενά ο Ηρόδοτος, ο Πλούταρχος, ούτε κάποιος άλλος, ότι ο Αλέξανδρος Α΄ χρησιμοποίησε κάποιον διερμηνέα. Δεν χρειαζόταν βεβαίως κάποιος μεταφραστής για να μεταφράσει από τα Ελληνικά στα Ελληνικά. Αμφότεροι ήταν Έλληνες και ομιλούσαν την ίδια γλώσσα.

Από τα αρχαία ακόμη χρόνια, η ανάθεση όπλων στους θεούς ήταν πανελλήνια συνήθεια. Γι' αυτό και όλοι οι ναοί και τα ιερά ήταν γεμάτα με αφιερώματα. Αυτή την πανελλήνια συνήθεια ακολουθούν και οι Μακεδόνες και ο Μέγας Αλέξανδρος. Ο Μέγας Αλέξανδρος μετά τη νίκη του επί των Περσών στον Γρανικό ποταμό, την άνοιξη του 334 π.Χ., απέστειλε στην Αθήνα τριακόσιες (300) ασπίδες από τα Περσικά λάφυρα, ως δώρο στη θεά Αθηνά, για να τοποθετηθούν στον Παρθενώνα, ο οποίος ήταν ναός της θεάς Αθηνάς, με την αφιέρωση-επιγραφή. "ἀποπέμπει δὲ καὶ εἰς Ἀθήνας τριακοσίας πανοπλίας Περσικὰς ἀνάθημα εἶναι τῇ Ἀθηνᾷ ἐν πόλει. Καὶ ἐπίγραμμα ἐπιγραφῆναι ἐκέλευσε τόδε. **Ἀλέξανδρος Φιλίππου καὶ οἱ Ἕλληνες πλὴν Λακεδαιμονίων ἀπὸ τῶν βαρβάρων τῶν τὴν Ἀσίαν κατοικούντων**". (*Αλεξ. Ανάβ*., Α΄.16.7. ''...**Ο Αλέξανδρος ο υιός του Φιλίππου και οι Έλληνες εκτός των Λακεδαιμονίων, από τα λάφυρα των βαρβάρων οι οποίοι κατοικούν στην Ασία**''. Αποστολέας δηλαδή των λαφύρων ήταν η Κορινθιακή Συμμαχία με τον επικεφαλής στρατηγό της. Οι ασπίδες οι οποίες εστάλησαν στην Αθήνα, στον Παρθενώνα, ο οποίος ήταν ναός της θεάς Αθηνάς, ήταν μια προσφορά και ένα αφιέρωμα από τον αρχηγό των Ελλήνων, στην Ελληνίδα θεά Αθηνά, γραμμένη Ελληνικά για να τη διαβάσουν οι Έλληνες Αθηναίοι. Ο Μέγας Αλέξανδρος δεν κάνει καμμία ιδιαίτερη προβολή των Μακεδόνων, μολονότι θα μπορούσε να δικαιολογηθεί η έξαρση του ιδιαίτερου τόπου καταγωγής. Η έννοια η οποία προέχει γι' αυτόν ήταν η Ελλάδα συνολικά και οι Έλληνες. Η επιγραφή φυσικά ήταν γραμμένη στην Ελληνική, δεν ήταν γραμμένη σε άλλη γλώσσα. Στην επιγραφή αυτή, οι Μακεδόνες αξιωματικοί και στρατιώτες, οι οποίοι ήταν και οι περισσότεροι στο Ελληνικό στράτευμα και δεν μπορούν να αγνοηθούν, σε ποιον όρο περιλαμβάνονται; Ασφαλώς περιλαμβάνονται στον όρο Έλληνες. Ο Μέγας Αλέξανδρος δεν αναφέρει τους Μακεδόνες ξέχωρα από τους άλλους Έλληνες. Πέραν τούτου η νίκη του αυτή προβαλλόταν ως νίκη της Κορινθιακής Συμμαχίας. Οι ασπίδες αυτές αναρτήθηκαν στην ανατολική πλευρά του Παρθενώνος επί του επιστυλίου.

Ο Μέγας Αλέξανδρος μετά τη νίκη του στα Γαυγάμηλα, επίσης, απέστειλε ως αφιερώματα όπλα, στην Αθηνά της Λίνδου, στη Ρόδο, όπως αναφέρει και η σχετική επιγραφή: Βασιλεύς Ἀλέξανδρος βουκέφαλα, ἐφ' ὧν ἐπιγέγραπται· ''Βασιλεύς Ἀλέξανδρος μάχᾳ κρατήσας Δαρεῖον καὶ κύριος γενόμενος τᾶς Ἀσίας ἔθυσε τᾷ Ἀθάνᾳ τᾷ Λινδίᾳ κατά μαντείαν ἐπ' ἱερέως Θευγένευς τοῦ Πιστοκράτευς''. Περί τούτων τοί Λινδίων

χρηματισμοί περιέχοντι. Ἀνέθηκε δὲ καὶ ὅπλα, ἐφ' ὧν ἐπιγέγραπται''. Το νόημα της επιγραφής είναι: "Ο βασιλεύς Αλέξανδρος επικρατήσας σε μάχη του Δαρείου και γενόμενος κύριος της Ασίας, εθυσίασε στην Αθηνά της Λίνδου σύμφωνα με έναν χρησμό, επί ιερέως Θευγένους του Πιστοκράτους. Ανέθεσε δε και όπλα, επί των οποίων έχει γραφεί''.

Στον Γρανικό ποταμό, επίσης, ο Μέγας Αλέξανδρος συνέλαβε αιχμαλώτους δύο χιλιάδες Έλληνες, μισθοφόρους των Περσών. Τους αιχμαλώτους αυτούς, τους απέστειλε σιδηροδέσμιους στη Μακεδονία, για να εργάζονται σε καταναγκαστικά έργα: ''**ὅτι παρὰ τὰ κοινῇ δόξαντα τοῖς Ἕλλησιν Ἕλληνες ὄντες ἐναντία τῇ Ἑλλάδι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐμάχοντο**''. (*Αλεξ. Ανάβ*., Α΄.16.6). ''Διότι παρά την κοινή απόφαση των Ελλήνων (στον Ισθμό), **ενώ ήταν Έλληνες, πολεμούσαν εναντίον της Ελλάδας, υπέρ των βαρβάρων**''. Οι Έλληνες μισθοφόροι των Περσών πολεμούσαν εναντίον του Ελληνικού στρατού του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Ο Μέγας Αλέξανδρος δεν λέει ότι οι Έλληνες μισθοφόροι των Περσών πολεμούσαν εναντίον του, ότι πολεμούσαν τους Μακεδόνες. Λέει ότι πολεμούσαν εναντίον Ελλήνων, εναντίον της Ελλάδας, παρά τις αποφάσεις τις οποίες είχε πάρει το ''Κοινόν των Ελλήνων'' στο συνέδριο της Κορίνθου. Ο Μέγας Αλέξανδρος δεν λέει ότι οι Έλληνες μισθοφόροι πολέμησαν εναντίον του ή εναντίον των Μακεδόνων, αλλά, λέει ότι πολέμησαν εναντίον της Ελλάδας. Ο ίδιος ο Μέγας Αλέξανδρος ονομάζει την Μακεδονία Ελλάδα και τους Μακεδόνες Έλληνες. Μένει πλέον η παραμικρή αμφιβολία σε κανέναν λογικό άνθρωπο ότι ο Μέγας Αλέξανδρος και οι Μακεδόνες είναι Έλληνες και μόνο Έλληνες; Όποιος δεν καταλαβαίνει τα αυτονόητα, τα πασιφανή, απλώς δεν θέλει να καταλάβει. Αυτούς τους Έλληνες μισθοφόρους των Περσών ο Αλέξανδρος τους χειρίσθηκε ως εξής: "Τῶν δὲ μισθοφορούντων Ἑλλήνων παρά τοῖς πολεμίοις ὑποχειρίων γενομένων τοὺς μὲν Ἀθηναίους ἐκέλευσεν ἐν πέδαις φυλάττειν ὅτι τροφὴν ἔχοντες ἐκ δημοσίου μισθοφοροῦσι καὶ τοὺς Θεσσαλούς ὅτι γῆν ἀρίστην κεκτημένοι οὐ γεωργοῦσι· τοὺς δὲ Θηβαίους ἀφῆκεν εἰπών ὅτι μόνοις τούτοις οὔτε πόλις οὔτε χώρα δι' ἡμᾶς ἀπολέλειπται''. (Πλούτ., *Βασιλέων Αποφθέγματα και Στρατηγών*, Αλέξανδρος, 22). "Όταν συνέλαβε τους Έλληνες που υπηρετούσαν ως μισθοφόροι των εχθρών (Περσών), διέταξε να κρατήσουν τους Αθηναίους δεμένους, διότι μολονότι μπορούσαν να τραφούν από την Πολιτεία, αυτοί έγιναν μισθοφόροι, και τους Θεσσαλούς, διότι μολονότι έχουν εύφορη χώρα δεν την καλλιεργούν. Τους Θηβαίους όμως τους άφησε ελευθέρους, λέγοντας ότι σ' αυτούς μόνους δεν έμεινε εξ αιτίας μας ούτε πόλη ούτε χώρα". Οι Έλληνες αυτοί μισθοφόροι των Περσών τελικώς στάθηκαν τυχεροί. Ο Μέγας Αλέξανδρος τους συγχώρεσε και τους απελευθέρωσε μετά την κατάκτηση της Αιγύπτου.

Αντίστοιχη, δηλαδή, **παρὰ τὰ κοινῇ δόξαντα τοῖς Ἕλλησιν Ἕλληνες ὄντες ἐναντία τῇ Ἑλλάδι ὑπὲρ τῶν βαρβάρων ἐμάχοντο**, ήταν η απάντηση στους πρέσβεις των 1.500 Ελλήνων μισθοφόρων του Δαρείου, οι οποίοι τον ακολούθησαν μετά τα Γαυγάμηλα. Όταν ο Μέγας Αλέξανδρος βρισκόταν στα Ζαδράκαρτα, η οποία ήταν μεγάλη πόλη της Υρκανίας, εκτός των προσωπικοτήτων των Περσών οι οποίες έφθασαν προς αυτόν (ο Αρτάβαζος, οι υιοί του Κωφήν, Αριοβαρζάνης και Αρσάμης, ο Αυτοφραδάτης ο διοικητής των Ταπούρων), ήλθαν και πρέσβεις των Ελλήνων μισθοφόρων του Δαρείου. Προς τους πρέσβεις των χιλίων πεντακοσίων (1.500) Ελλήνων μισθοφόρων του Δαρείου, οι οποίοι τον παρακαλούσαν να συνθηκολογήσει, απήντησε ότι δεν θα κάνει καμία συνθηκολόγηση με αυτούς. Διότι τούς είπε ότι αυτοί **διέπραξαν μεγάλη αδικία εκστρατεύσαντες μαζί με τους βαρβάρους εναντίον της Ελλάδας**, σε αντίθεση με τις

αποφάσεις των Ελλήνων. Έδωσε δε διαταγή να έλθουν όλοι και να παραδοθούν, αφού αναθέσουν σε αυτόν να τους μεταχειρισθεί όπως ήθελε ή να προσπαθήσουν να σωθούν, όπως θα ηδύναντο. Οι πρέσβεις αυτοί τού ζήτησαν τότε να πάει μαζί τους κάποιος άνδρας ο οποίος θα τούς οδηγούσε προς αυτόν. Ο άνδρας αυτός ήταν ο Ανδρόνικος ο υιός του Αγέρρου. ‘’τοῖς πρέσβεσι δὲ τῶν Ἑλλήνων δεομένοις σπείσασθαί σφισιν ὑπὲρ τοῦ παντὸς ξενικοῦ ἀπεκρίνατο ὁμολογίαν μὲν οὐκ ἂν ποιήσασθαι πρὸς αὐτοὺς οὐδεμίαν. **ἀδικεῖν γὰρ μεγάλα τοὺς στρατευομένους ἐναντία τῇ Ἑλλάδι παρὰ τοῖς βαρβάροις παρὰ τὰ δόγματα τῶν Ἑλλήνων**. ἐκέλευσε δὲ ἥκειν ξύμπαντας καὶ παραδιδόναι σφᾶς αὐτοὺς ἐπιτρέποντας Ἀλεξάνδρῳ χρῆσθαι ὅ τι βούλοιτο, ἢ σώζεσθαι ὅπῃ δύναιντο’’. (*Αλεξ. Ανάβ*., Γ΄.23.8). ‘’Στους πρέσβεις δε των Ελλήνων, οι οποίοι τον ικέτευαν να συνθηκολογήσει για όλους τους ξένους, απήντησε ότι δεν θα κάνει καμία συνθηκολόγηση με αυτούς. **Διότι αυτοί διέπραξαν πολύ μεγάλη αδικία εκστρατεύσαντες μαζί με τους βαρβάρους εναντίον της Ελλάδας**, ***σε αντίθεση με τις αποφάσεις των Ελλήνων***. Τους διέταξε δε να έλθουν όλοι και να παραδοθούν αναθέτοντας σ’ αυτόν να τους μεταχειρισθεί όπως ήθελε ή (διαφορετικά) να σωθούν όπως μπορούσαν’’. Αλήθεια, πόσο πιο απλά να το διατυπώσει κάποιος; Ο ίδιος ο Μέγας Αλέξανδρος λέει στους Έλληνες μισθοφόρους των Περσών ότι έκαναν πολύ μεγάλη αδικία, στρατευόμενοι εναντίον της Ελλάδας, παρά τις αποφάσεις όλων των Ελλήνων. Αυτοί οι Έλληνες μισθοφόροι των Περσών πολέμησαν εναντίον των Ελλήνων του Μεγάλου Αλεξάνδρου, των Μακεδόνων και των λοιπών Ελλήνων. Δεν λέει ο Μέγας Αλέξανδρος ότι οι Έλληνες μισθοφόροι πολέμησαν εναντίον του ή εναντίον των Μακεδόνων, αλλά, λέει ότι πολέμησαν εναντίον της Ελλάδας. Ο ίδιος ο Μέγας Αλέξανδρος ονομάζει την Μακεδονία Ελλάδα και τους Μακεδόνες Έλληνες. Επιπλέον, ο Αλέξανδρος μιλάει για τις αποφάσεις που πήραν οι Έλληνες στην Κόρινθο. Στην Κόρινθο ήταν αντιπρόσωποι από όλες τις Ελληνικές πόλεις. Ο ίδιος ο Μέγας Αλέξανδρος αντιπροσώπευε τη Μακεδονία. Όχι μόνον αυτό. Αυτός ανακηρύχθηκε στρατηγός αυτοκράτωρ, αρχηγός όλων των Ελλήνων για την εκστρατεία εναντίον των Περσών. Αλήθεια, στο συνέδριο των Ελλήνων στην Κόρινθο, τη Βαρντάρσκα την αντιπροσώπευε κάποιος; Μένει πλέον η παραμικρή αμφιβολία σε οποιονδήποτε λογικό άνθρωπο ότι ο Μέγας Αλέξανδρος και οι Μακεδόνες είναι Έλληνες και μόνο Έλληνες και τίποτε άλλο; Ποιος και με ποιο λογικό επιχείρημα μπορεί να το αμφισβητήσει; Οι Έλληνες αυτοί μισθοφόροι των Περσών τελικώς στάθηκαν τυχεροί. Ο Μέγας Αλέξανδρος δεν τους τιμώρησε, τους συγχώρεσε και τους ενέταξε στη στρατιά του ως μισθοφόρους με τον ίδιο μισθό. Ο Διόδωρος αναφέρει σχετικώς: ‘’εὐθὺ γὰρ οἱ Δαρείῳ συνεστρατευμένοι τῶν Ἑλλήνων ὄντες περὶ χιλίους καὶ πεντακοσίους ἀνδρείᾳ τε διαφέροντες, παρέδοσαν ἑαυτοὺς Ἀλεξάνδρῳ καὶ συγγνώμης ἀξιωθέντες κατετάχθησαν εἰς τὰς τάξεις ἐπὶ ταῖς αὐταῖς μισθοφοραῖς’’. (*Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΖ΄.76.2).

Τυχεροί επίσης είχαν σταθεί και τριακόσιοι Έλληνες μισθοφόροι των Περσών, μετά την κατάληψη της Μιλήτου, οι οποίοι είχαν αποκλεισθεί από τον Αλέξανδρο σε κάποια νησίδα, τους οποίους λυπήθηκε μεν, αλλά εκτίμησε και την ανδρεία τους: ‘’ὡς δὲ διακινδυνεύειν ἐθέλοντας τοὺς ἐν τῇ νήσῳ ἑώρα, οἶκτος λαμβάνει αὐτὸν τῶν ἀνδρῶν, ὅτι γενναῖοί τε καὶ πιστοὶ αὐτῷ ἐφαίνοντο, καὶ σπένδεται πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῷδε ὡς αὐτῷ ξυστρατεύειν. Ἦσαν δὲ οὗτοι μισθοφόροι Ἕλληνες ἐς τριακοσίους. Αὐτοὺς δὲ Μιλησίους, ὅσοι μὴ ἐν τῇ καταλήψει τῆς πόλεως ἔπεσον, ἀφῆκεν καὶ ἐλευθέρους εἶναι ἔδωκεν’’. (*Αλεξ. Ανάβ*. Α΄.19.6). ‘’Επειδή, όμως, έβλεπε ότι οι ευρισκόμενοι στη νήσο ήταν πρόθυμοι να πολεμήσουν μέχρι θανάτου, ευσπλαχνίσθηκε τους άνδρες, διότι του εφάνησαν γενναίοι και πιστοί, και συνθηκολόγησε μαζί τους με αυτό τον όρο, να τον ακολουθήσουν στην

εκστρατεία. Ήσαν δε αυτοί έως τριακόσιοι μισθοφόροι Έλληνες. Αυτούς δε τους Μιλησίους, όσους δεν σκοτώθηκαν κατά την κατάληψη της πόλης, δεν τους πείραξε και τους επέτρεψε να έχουν την ελευθερία τους''.

Σχετικώς με τη συμπεριφορά του Μεγάλου Αλεξάνδρου προς τις Ελληνικές πόλεις της Μικράς Ασίας, ο Διόδωρος αναφέρει: ''μάλιστα δ' **εὐεργέτει τὰς Ἑλληνίδας πόλεις,** ποιῶν αὐτὰς αὐτονόμους καὶ ἀφορολογήτους, **προσεπιλέγων ὅτι τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερώσεως ἕνεκα τὸν πρὸς Πέρσας πόλεμον ἐπανῄρηται**''. (*Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΖ΄.24.1). ''Κυρίως όμως **ευεργέτησε τις Ελληνικές πόλεις** κάνοντάς τες αυτόνομες και αφορολόγητες, **δηλώνοντας πάντα ότι ανέλαβε τον πόλεμο κατά των Περσών προς χάριν της απελευθέρωσης των Ελλήνων**''. Ο ίδιος ο Μέγας Αλέξανδρος, λοιπόν, λέει ότι ανέλαβε τον πόλεμο εναντίον των Περσών με σκοπό να ελευθερώσει τους υπόδουλους Έλληνες. Πάλι ο ίδιος ο Μέγας Αλέξανδρος μιλάει για την Ελλάδα και για τις Ελληνικές πόλεις και γι' αυτές νοιάζεται. Επιπλέον, όλες αυτές τις Ελληνικές πόλεις τις ευεργέτησε, αφήνοντάς τες αυτόνομες, να κυβερνώνται δηλαδή με τους δικούς τους νόμους, και αφορολόγητες.

''Μετά δέ ταῦτα τήν μέν Δαρείου μητέρα καί τάς θυγατέρας καί τόν υἱόν ἀπέλιπεν ἐν Σούσοις καί **παρακατέστησε τούς διδάξοντας τήν Ἑλληνικήν διάλεκτον**, αὐτός δέ μετά τῆς δυνάμεως ἀναζεύξας τεταρταῖος ἐπί τόν Τίγριν ποταμόν ἀφίκετο''. (*Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΖ΄.67.1). ''Μετά δε από αυτά (ο Αλέξανδρος) τη μεν μητέρα (Σισύγαμβρι) και τις κόρες (Βαρσίνη ή Στάτειρα και Δρύπετι) και τον υιό (Ώχο) του Δαρείου τους άφησε στα Σούσα και **διώρισε ανθρώπους να τους διδάξουν την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ**, αυτός δε ξεκίνησε με τον στρατό και σε τέσσερις ημέρες έφθασε στον ποταμό Πασιτίγρη (κάτω ή μικρός Τίγρης, ο Ευλαίος, σημερινός Καρούν ή Κουράν)''.

''Διὸ καὶ τρισμυρίους παῖδας ἐπιλεξάμενος **ἐκέλευσε γράμματά τε μανθάνειν Ἑλληνικὰ** καὶ Μακεδονικοῖς ὅπλοις ἐντρέφεσθαι, πολλοὺς ἐπιστάτας καταστήσας, καὶ τὰ περὶ Ῥωξάνην ἔρωτι μὲν ἐπράχθη, καλὴν καὶ ὡραίαν ἔν τινι χορῷ παρὰ πότον ὀφθεῖσαν, ἔδοξε δ' οὐκ ἀνάρμοστα τοῖς ὑποκειμένοις εἶναι πράγμασιν''. (Πλούταρχος, *Αλέξανδρος*, 47 και 71, Αρριανός, *Αλεξάνδρου Ανάβασις*, Ζ'.6, Διόδωρος, *Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΖ΄.108.1,2). ''Γι' αυτό, αφού διάλεξε (ο Αλέξανδρος) τριάντα χιλιάδες νέους (Πέρσες), **διέταξε να τους μάθουν ΕΛΛΗΝΙΚΑ** και να τους εκπαιδεύσουν στα Μακεδονικά όπλα, ορίζοντας πολλούς επί κεφαλής, και ο γάμος με τη Ρωξάνη έγινε από έρωτα, καθώς την είδε καλή και ωραία σε ένα χορό σε διασκέδαση και εφάνη ότι ήταν συμβατός με τα έθιμα της περιοχής''.

''Τὴν δ' ἐπιγραφὴν ἀναγνούς, **ἐκέλευσεν Ἑλληνικοῖς ὑποχαράξαι γράμμασιν**. εἶχε δ' οὕτως·". (Πλούταρχος, *Αλέξανδρος*, 69, Αρριανός, *Αλεξάν., Ανάβασις*, ΣΤ΄.29.8). ''Διαβάζοντας δε την επιγραφή (ο Αλέξανδρος) **διέταξε να τη χαράξουν με ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ**. Η δε επιγραφή έγραφε τα εξής: ''Άνθρωπε, όποιος είσαι και από όπου έχεις έλθει και γνωρίζω ότι θα έλθεις, εγώ είμαι ο Κύρος που απέκτησα την εξουσία στους Πέρσες. Μην φθονήσεις λοιπόν αυτό το λίγο χώμα που καλύπτει το σώμα μου''.

Από τα ανωτέρω συνάγεται σαφώς ότι, οι Μακεδόνες ως Έλληνες Δωριείς ομιλούσαν τη γλώσσα του Ομήρου, του Ησιόδου και του Αριστοτέλους, τα Ελληνικά. Οι Μακεδόνες δεν ομιλούσαν ούτε Σερβικά, ούτε Βουλγαρικά, ούτε Ρωσικά, ούτε Βαρδαρίτικα, ούτε άλλα Σλαβικά.

''Πρὸς ταῦτα ἀντιγράφει Ἀλέξανδρος καὶ ξυμπέμπει τοῖς παρὰ Δαρείου ἐλθοῦσι Θέρσιππον, παραγγείλας τὴν ἐπιστολὴν δοῦναι Δαρείῳ, αὐτὸν δὲ μὴ διαλέγεσθαι ὑπὲρ μηδενός. Ἡ δὲ ἐπιστολὴ ἡ Ἀλεξάνδρου ἔχει ὧδε. **Οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι ἐλθόντες εἰς**

Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα κακῶς ἐποίησαν ἡμᾶς οὐδὲν προηδικημένοι· **ἐγὼ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἡγεμὼν κατασταθεὶς** καὶ τιμωρήσασθαι βουλόμενος Πέρσας διέβην ἐς τὴν Ἀσίαν, ὑπαρξάντων ὑμῶν. Καὶ γὰρ Περινθίοις ἐβοηθήσατε, οἳ τὸν ἐμὸν πατέρα ἠδίκουν, καὶ εἰς Θρᾴκην, ἧς ἡμεῖς ἤρχομεν, δύναμιν ἔπεμψεν Ὦχος''. (*Αλεξ. Ανάβ*., Β΄.14.4,5). ''Σε αυτά απήντησε με επιστολή ο Αλέξανδρος και έστειλε μαζί με τους εκ μέρους του Δαρείου ελθόντας τον Θέρσιππο, αφού τον διέταξε να εγχειρίσει την επιστολή στον Δαρείο, αυτός δε να μη κάνει λόγο περί ουδενός. Το δε γράμμα του Αλεξάνδρου έλεγε τα εξής: **οι πρόγονοί σας αφού ήλθαν στη Μακεδονία και στην άλλη Ελλάδα**, μάς προξένησαν κακά χωρίς να έχουν πάθει νωρίτερα κανένα κακό από εμάς. **Εγώ δε αφού εξελέγην αρχηγός των Ελλήνων** και επειδή ήθελα να εκδικηθώ τους Πέρσες, πέρασα στην Ασία τώρα που υπάρχεις εσύ. Διότι και τους Περινθίους βοηθήσατε, οι οποίοι αδικούσαν τον πατέρα μου και στην Θράκη, την οποία εμείς εξουσιάζομεν, ο Ώχος έστειλε στρατιωτική δύναμη''. Όταν ο βασιλιάς Φίλιππος Β' επολιόρκησε την Πέρινθο, το καλοκαίρι του 340 π.Χ., ο Πέρσης βασιλιάς Ώχος διέταξε τους Πέρσες σατράπες της Μικράς Ασίας να βοηθήσουν την Πέρινθο, όπερ και εγένετο. Ο Φίλιππος, την άνοιξη του 339 π.Χ. απομακρύνθηκε από την Πέρινθο. (Διόδωρος, *Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΣΤ΄.75.1-2).

Η ανωτέρω έκφραση, δηλαδή, **Μακεδονία και άλλη Ελλάδα,** ή **Μακεδόνες και οι άλλοι Έλληνες**, απαντά και στο βιβλίο του Δίωνος *Περί βασιλείας* Δ΄, στο οποίο αναφέρεται η συνομιλία του Μεγάλου Αλεξάνδρου με τον Διογένη τον Σινωπέα (από την Ελληνική πόλη Σινώπη, στις ακτές του Ευξείνου Πόντου, δυτικώς της Αμισού). ''ἔτι δὲ εἰ μέλλοι **πειθομένους ἕξειν Μακεδόνας καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας**, θεραπευτέον αὐτῷ τούς τε ἄρχοντας καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον λόγοις τε καὶ δώροις πολλάκις''. (Δίων ο Προυσαεύς, *Περί Βασιλείας*, Δ'.9). ''Και επί πλέον, εάν ήθελε (επρόκειτο) **να έχει υπάκουους τους Μακεδόνας και τους άλλους Έλληνες**, έπρεπε ο ίδιος (ο Αλέξανδρος) να καλοπιάνει τους άρχοντες και τον υπόλοιπο όχλο με λόγια και πολλές φορές με δώρα''.

''Ἴσως οὖν καὶ ὑμεῖς τοιοῦτόν τι ποιεῖτε, ἑκάτερος ὑμῶν παῖδας ἔχοντες τοὺς συμφιλονικοῦντας, ὁ μὲν Πέρσας καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς κατά τὴν Ἀσίαν, **σύ δὲ Μακεδόνας τε καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας**''. (Δίων ο Προυσαεύς, *Περί Βασιλείας*, Δ'.48). "Ίσως, λοιπόν, και εσείς κάνετε κάτι τέτοιο, έχοντας καθένας από τους δυο σας παιδιά που σας συναγωνίζονται, ο ένας (ο Δαρείος) τους Πέρσες και τους άλλους κατοίκους της Ασίας, **εσύ (ο Αλέξανδρος) τους Μακεδόνες και τους άλλους Έλληνες**". Από αυτόν τον λόγο του Δίωνος, όπου συνομιλεί ο Διογένης ο Σινωπεύς με τον Μέγα Αλέξανδρο, πέραν της Ελληνικότητος των Μακεδόνων, αποδεικνύεται επίσης στην παράγραφο 54, ότι οι Έλληνες εγνώριζαν την Αμερικανική ήπειρο.

Η ανωτέρω έκφραση, δηλαδή, **Μακεδονία και άλλη Ελλάδα,** απαντά και στον Στράβωνα. "Λοιπή δ' ἐστί τῆς Εὐρώπης ἥ τε Μακεδονία καί τῆς Θράκης τά συνεχῆ ταύτῃ μέχρι Βυζαντίου καί ἡ Ἑλλάς καί αἱ προσεχεῖς νῆσοι. **ἔστι μέν οὖν Ἑλλάς και ἡ Μακεδονία**· νυνί μέντοι τῇ φύσει τῶν τόπων ἀκολουθοῦντες καί τῷ σχήματι χωρίς **ἐγνωμεν αὐτήν ἀπό τῆς ἄλλης Ἑλλάδος** τάξαι καί συνάψαι πρός τήν ὁμορον αὐτῇ Θράκην μέχρι τοῦ στόματος τοῦ Εὐξείνου καί τῆς Προποντίδος". (*Γεωγραφικά*, Ζ΄. Απόσπασμα 9). ''Απομένει από την Ευρώπη η Μακεδονία, τα γειτονικά μέρη της Θράκης έως το Βυζάντιο, η Ελλάδα και τα γειτονικά νησιά. **ΒΕΒΑΙΩΣ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ**. Εγώ τώρα, ακολουθώντας τον φυσικό διαχωρισμό και τη μορφολογία των τόπων την **περιγράφω ξέχωρα από την υπόλοιπη Ελλάδα** και την συνάπτω με την

όμορή της Θράκη, (που εκτείνεται) μέχρι την εκβολή του Ευξείνου και της Προποντίδος''. Σε σημερινή απόδοση, λοιπόν, η οποία δεν διαφέρει σε τίποτε από την αρχική σημαίνει. **Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΑΔΑ**.

Η ανωτέρω έκφραση, δηλαδή, **Μακεδονία και άλλη Ελλάδα,** απαντά και στη Συνθήκη Συμμαχίας του βασιλέως Φιλίππου Ε' της Μακεδονίας και των Καρχηδονίων. ''Ὅρκος, ὃν ἔθετο Ἀννίβας ὁ στρατηγός, Μάγωνος, Μύρκανος, Βαρμόκαρος, καὶ πάντες γερουσιασταὶ Καρχηδονίων οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ πάντες Καρχηδόνιοι στρατευόμενοι μετ' αὐτοῦ πρὸς Ξενοφάνη Κλεομάχου Ἀθηναῖον πρεσβευτήν, ὃν ἀπέστειλε πρὸς ἡμᾶς Φίλιππος ὁ βασιλεὺς Δημητρίου ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ Μακεδόνων καὶ τῶν συμμάχων, ἐναντίον Διὸς καὶ Ἥρας καὶ Ἀπόλλωνος, ἐναντίον δαίμονος Καρχηδονίων καὶ Ἡρακλέους καὶ Ἰολάου, ἐναντίον Ἄρεως, Τρίτωνος, Ποσειδῶνος, ἐναντίον θεῶν τῶν συστρατευομένων καὶ Ἡλίου καὶ Σελήνης καὶ Γῆς, ἐναντίον ποταμῶν καὶ λιμένων καὶ ὑδάτων, ἐναντίον πάντων θεῶν ὅσοι κατέχουσι Καρχηδόνα, ἐναντίον θεῶν πάντων ὅσοι **Μακεδονίαν καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα κατέχουσιν**, ἐναντίον θεῶν πάντων τῶν κατὰ στρατείαν, ὅσοι τινὲς ἐφεστήκασιν ἐπὶ τοῦδε τοῦ ὅρκου. Ἀννίβας ὁ στρατηγὸς εἶπε καὶ πάντες Καρχηδονίων γερουσιασταὶ οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ πάντες Καρχηδόνιοι οἱ στρατευόμενοι μετ' αὐτοῦ, ὃ ἂν δοκῇ ὑμῖν καὶ ἡμῖν, τὸν ὅρκον τοῦτον θέσθαι περὶ φιλίας καὶ εὐνοίας καλῆς, φίλους καὶ οἰκείους καὶ ἀδελφούς, ἐφ' ᾧτ' εἶναι σῳζομένους ὑπὸ **βασιλέως Φιλίππου καὶ Μακεδόνων καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων**, ὅσοι εἰσὶν αὐτῶν σύμμαχοι, κυρίους Καρχηδονίους καὶ Ἀννίβαν τὸν στρατηγὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ καὶ τοὺς Καρχηδονίων ὑπάρχους, ὅσοι τοῖς αὐτοῖς νόμοις χρῶνται, καὶ Ἰτυκαίους, καὶ ὅσαι πόλεις καὶ ἔθνη Καρχηδονίων ὑπήκοα, καὶ τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς συμμάχους, καὶ πάσας πόλεις καὶ ἔθνη, πρὸς ἃ ἐστιν ἡμῖν ἥ τε φιλία τῶν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Κελτίᾳ καὶ ἐν τῇ Λιγυστίνῃ, καὶ πρὸς οὕστινας ἡμῖν ἂν γένηται φιλία καὶ συμμαχία ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ. **ἔσται δὲ καὶ Φίλιππος ὁ βασιλεὺς καὶ Μακεδόνες καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων οἱ σύμμαχοι**, σῳζόμενοι καὶ φυλαττόμενοι ὑπὸ Καρχηδονίων τῶν συστρατευομένων καὶ ὑπὸ Ἰτυκαίων καὶ ὑπὸ πασῶν πόλεων καὶ ἐθνῶν ὅσα ἐστὶ Καρχηδονίοις ὑπήκοα, καὶ συμμάχων καὶ στρατιωτῶν, καὶ ὑπὸ πάντων ἐθνῶν καὶ πόλεων ὅσα ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Κελτίᾳ καὶ Λιγυστίνῃ, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων, ὅσοι ἂν γένωνται σύμμαχοι ἐν τοῖς κατ' Ἰταλίαν τόποις τούτοις. οὐκ ἐπιβουλεύσομεν ἀλλήλοις οὐδὲ λόχῳ χρησόμεθα ἐπ' ἀλλήλοις, μετὰ πάσης δὲ προθυμίας καὶ εὐνοίας ἄνευ δόλου καὶ ἐπιβουλῆς ἐσόμεθα πολέμιοι τοῖς πρὸς Καρχηδονίους πολεμοῦσι χωρὶς βασιλέων καὶ πόλεων καὶ λιμένων, πρὸς οὓς ἡμῖν εἰσιν ὅρκοι καὶ φιλίαι. ἐσόμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς πολέμιοι τοῖς πολεμοῦσι πρὸς βασιλέα Φίλιππον χωρὶς βασιλέων καὶ πόλεων καὶ ἐθνῶν, πρὸς οὓς ἡμῖν εἰσιν ὅρκοι καὶ φιλίαι. ἔσεσθε δὲ καὶ ἡμῖν σύμμαχοι πρὸς τὸν πόλεμον, ὅς ἐστιν ἡμῖν πρὸς Ῥωμαίους, ἕως ἂν ἡμῖν καὶ ὑμῖν οἱ θεοὶ διδῶσι τὴν εὐημερίαν. βοηθήσετε δὲ ἡμῖν, ὡς ἂν χρεία ᾖ καὶ ὡς ἂν συμφωνήσωμεν. ποιησάντων δὲ τῶν θεῶν εὐημερίαν ἡμῖν κατὰ τὸν πόλεμον τὴν πρὸς Ῥωμαίους καὶ τοὺς συμμάχους αὐτῶν, ἂν ἀξιῶσι Ῥωμαῖοι συντίθεσθαι περὶ φιλίας, συνθησόμεθα, ὥστ' εἶναι πρὸς ὑμᾶς τὴν αὐτὴν φιλίαν, ἐφ' ᾧτε μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς ἄρασθαι πρὸς ὑμᾶς μηδέποτε πόλεμον, μηδ' εἶναι Ῥωμαίους κυρίους Κερκυραίων μηδ' Ἀπολλωνιατῶν καὶ Ἐπιδαμνίων μηδὲ Φάρου μηδὲ Διμάλης καὶ Παρθίνων μηδ' Ἀτιντανίας. ἀποδώσουσι δὲ καὶ Δημητρίῳ τῷ Φαρίῳ τοὺς οἰκείους πάντας, οἵ εἰσιν ἐν τῷ κοινῷ τῶν Ῥωμαίων. ἐὰν δὲ αἴρωνται Ῥωμαῖοι πρὸς ὑμᾶς πόλεμον ἢ πρὸς ἡμᾶς, βοηθήσομεν ἀλλήλοις εἰς τὸν πόλεμον, καθὼς ἂν ἑκατέροις ᾖ χρεία. ὁμοίως δὲ καὶ ἐάν τινες ἄλλοι χωρὶς βασιλέων καὶ πόλεων καὶ ἐθνῶν, πρὸς ἃ ἡμῖν εἰσιν ὅρκοι καὶ φιλίαι. ἐὰν δὲ δοκῇ ἡμῖν ἀφελεῖν ἢ προσθεῖναι πρὸς τόνδε τὸν ὅρκον, ἀφελοῦμεν ἢ προσθήσομεν ὡς ἂν ἡμῖν δοκῇ ἀμφοτέροις''. (Πολύβ., *Ιστορίαι*, Ζ'.9.1-17).

‘’Philip II of Macedonia (382-336 B.C.E.), father of Alexander the Great, **unifier of Greece, author of Greece’s first federal constitution**, founder of the first territorial state with a centralized administrative structure in Europe, forger of the first Western national army, **the first great general of the Greek imperial age**, and dreamer of great dreams, was one of the greatest captains in the history of the West’’. (Richard Gabriel, *Great Captains of Antiquity*, σελ. 84). ‘’Ο Φίλιπος Β΄ της Μακεδονίας, πατέρας του Μεγάλου Αλεξάνδρου, **ενοποιητής της Ελλάδος, πρωτεργάτης του πρώτου ομοσπονδιακού Συντάγματος της Ελλάδος**, ιδρυτής του πρώτου εδαφικού κράτους με συγκεντρωτική διοικητική δομή στην Ευρώπη, σφυρηλάτης του πρώτου Δυτικού εθνικού στρατού, **ο πρώτος μεγάλος στρατηγός της Ελληνικής Αυτοκρατορικής εποχής** και οραματιστής μεγάλων ονείρων ήταν ένας από τους μεγαλύτερους στρατηγούς στην Ιστορία της Δύσης‘’.

‘’In late summer Alexander led his army southwards towards the land of the **Agrianians (round Sofia**) and the **Paeonians (round Skopje**)’’. (N.G.L. HAMMOND, *The Genius of Alexander the Great*, p. 36). ‘’Αργά το καλοκαίρι ο Αλέξανδρος οδήγησε τον στρατό του προς τα νότια προς τη γη των **Αγριάνων (γύρω από τη Σόφια**) και των **Παιόνων (γύρω από τα Σκόπια**)’’. *Αλέξανδρος ο Μέγας ένας Ιδιοφυής*, σελ. 36, Nicholas G.L. Hammond. (Στην Ελληνική έκδοση, ΜΑΛΛΙΑΡΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑ, 2007, σελ. 68). Ο Μέγας Αλέξανδρος μετά την επιτυχία της εκστρατείας έως τον Δούναβη, το 335 π.Χ. και τη νίκη του επί των αυτονόμων Θρακών, των Τριβαλλών και των Γετών, επιστρέφει με τον στρατό του περνώντας από τη χώρα των Αγριάνων και των Παιόνων: ‘’**Αὐτὸς δὲ ἐπ' Ἀγριάνων καὶ Παιόνων προὐχώρει**’’. (Αρριανός, *Αλεξ. Ανάβ*., Α΄.5.1). ‘’Αυτός δε (ο Αλέξανδρος) προχωρούσε εναντίον των **Αγριάνων και των Παιόνων**’’. ‘’ **Ἐπῆλθεν δὲ καὶ τὴν Παιονίαν καὶ τὴν Ἰλλυρίδα** καὶ τὰς ὁμόρους ταύταις χώρας καὶ πολλοὺς τῶν κατοικούντων βαρβάρων ἀφεστηκότας χειρωσάμενος ὑπηκόους πάντας τοὺς πλησιοχώρους βαρβάρους ἐποιήσατο’’. (Διόδωρος, *Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΖ’.8.1). ‘’**Επήλθε, επίσης, (ο Αλέξανδρος) στην Παιονία και στην Ιλλυρία**, και στις όμορες με αυτές περιοχές, όπου υποτάσσοντας τους περισσότερους εξεγερμένους βαρβάρους εξασφάλισε την υπακοή όλων των γύρω βαρβάρων’’.

‘’**Alexander was Greek, profoundly Greek, product of the greater Greece that he envisaged**’’. (Henri-Daniel Rops, *Sacred History*. 1949). ‘’**Ο Αλέξανδρος ήταν Έλληνας, βαθιά Έλληνας, προϊόν της μεγαλύτερης Ελλάδας που οραματίσθηκε**’’.

‘’Alexander represents the whole course **of Greek life**, **for he has as much as Achilles as of Epaminondas**’’. (Ulrich Wilcken, *Alexander the Great*, σελ. 2). ‘’Ο Αλέξανδρος αντιπροσωπεύει όλη την πορεία **της Ελληνικής ζωής**, **διότι έχει τόσα πολλά όσα ο Αχιλλέας και ο Επαμεινώνδας**‘’.

‘’yet in the thirteen years of his reign as king Alexander III of Macedon, he went from **ruler of the leading state in Greece** to conqueror of the biggest empire the world had ever seen’’. (Bernard Randall, *Alexander the Great: Macedonia King and Conqueror*, σελ. 7). ‘’Όμως στα δεκατρία χρόνια της κυριαρχίας του ως βασιλεύς ο Αλέξανδρος Γ΄ της Μακεδονίας, μετήχθη από **κυβερνήτης του κράτους ηγέτου της Ελλάδος** σε κατακτητή της μεγαλύτερης αυτοκρατορίας που είχε δει ποτέ ο κόσμος‘’.

‘’With the conquests of Alaxander the Great more than the dream of Isocrates became actual fact. **A Hellene was now lord over a vast tract of Asia**. What attitude would the Hellene in these new circumstances take up to the barbarian?’’ (Francis S. Marvin, *Western Races and the World*, σελ. 57). ‘’Με τις κατακτήσεις του Μεγάλου

Αλεξάνδρου περισσότερο από το όνειρο του Ισοκράτους κατέστη πραγματικό γεγονός. **Τώρα ένας Έλληνας ήταν ο κύριος επί μιας τεράστιας έκτασης της Ασίας**. Ποια συμπεριφορά θα τηρούσε ο Έλληνας προς τον βάρβαρο σ' αυτές τις νέες καταστάσεις";

''Alexander the Great was born in Pella, the ancient capital of **the Kingdom of Macedonia in northern Greece**, in 356 B.C. The exact date is not known, but it was probably 20 or 26 July''. (Nigel Cawthorne, *Alexander the Great*, σελ. 1). ''Ο Μέγας Αλέξανδρος γεννήθηκε στην Πέλλα, την αρχαία πρωτεύουσα του **βασιλείου της Μακεδονίας στη βόρειο Ελλάδα**, το 356 π.Χ. Η ακριβής ημερομηνία δεν είναι γνωστή, αλλά ήταν πιθανόν μεταξύ 20 και 26 Ιουλίου''.

''Philip was not only the most powerful ruler but was also **a descedant of Heracles, venerated of all the Greeks**, and as such the most natural leader for the proposed coalition''. (Lewis Vance Cummings, *Alexander the Great*, σελ. 38). ''Ο Φίλιππος δεν ήταν μόνον ο ισχυρότερος κυβερνήτης αλλά ήταν επίσης **απόγονος του Ηρακλέους, σεβαστού από όλους τους Έλληνες**, και ως τέτοιος ήταν ο πλέον φυσικός ηγέτης του προτεινόμενου συνασπισμού''.

''The Battle of Chaeronea was one of the most important battles in **the history of Greece**. Philip's victory and his eventual **establishment of a unified Greece** marked the end of the city-state and the beginning of the imperial age''. (Richard Gabriel, *Great Captains of Antiquity*, σελ. 106). ''Η μάχη της Χαιρωνείας ήταν μία από τις σημαντικότερες μάχες **στην Ιστορία της Ελλάδος**. Η νίκη του Φιλίππου και η επακόλουθη **δημιουργία της ενωμένης Ελλάδος** από αυτόν σηματοδότησε το τέλος της πόλεως-κράτους και την έναρξη της αυτοκρατορικής εποχής''.

''**Philip's 'new model army' was the first in Greek history** to be structured and trained on rational principles of military science''. (Richard Gabriel, *Great Captains of Antiquity*, σελ. 94). '' '**Το νέο πρότυπο στρατού' του Φιλίππου ήταν το πρώτο στην Ελληνική Ιστορία** το οποίο δομήθηκε και εκπαιδεύθηκε επί λογικών αρχών της στρατιωτικής επιστήμης''.

"**Philip was the first Greek general** to integrate siege operations as a routine part of his army. He also trained his troops to operate in concert with siege operations much as the Assyrians had done''. (Richard Gabriel, *Great Captains of Antiquity*, σελ. 98). ''**Ο Φίλιππος ήταν ο πρώτος Έλλην στρατηγός** που ενσωμάτωσε τις πολιορκητικές επιχειρήσεις ως συνήθη (τακτική) υποχρέωση του στρατού του. Επίσης εκπαίδευσε τα στρατεύματά του να λειτουργούν συντονισμένα με πολιορκητικές επιχειρήσεις όσο (πολύ) είχαν κάνει οι Ασσύριοι''.

Αναφερόμενος στη Μακεδονία και τους Μακεδόνες, ο πρέσβυς των Ακαρνάνων Λυκίσκος, αγορεύων ενώπιον των Σπαρτιατών, λέει το εξής για την προσφορά των Μακεδόνων στο Ελληνικό έθνος, όπως μάς το παραδίδει ο ιστορικός Πολύβιος. ''Ἀλλ' εἰ διά μίαν ταύτην χρείαν Αἰτωλοῖς χάρις ὀφείλεται, **τίνος καί πηλίκης δεῖ τιμῆς ἀξιοῦσθαι τούς Μακεδόνας, οἳ τόν πλείω τοῦ βίου χρόνον οὐ παύονται διαγωνιζόμενοι πρός τούς βαρβάρους ὑπέρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀσφαλείας**; Ὅτι γάρ ἀεί ποτ' ἂν ἐν μεγάλοις ἦν κινδύνοις τά κατά τούς Ἕλληνας, εἰ μή Μακεδόνας εἴχομεν πρόφραγμα καί τάς τῶν παρά τούτοις βασιλέων φιλοτιμίας, τίς οὐ γιγνώσκει"; (*Ιστορίαι*, Θ΄.35.2-3). ''Αλλά εάν για μία τέτοια εξυπηρέτηση οφείλεται ευγνωμοσύνη στους Αιτωλούς, **ποια και πόσο μεγάλη τιμή πρέπει να λάβουν οι Μακεδόνες, οι οποίοι κατά το μεγαλύτερο διάστημα της ζωής τους δεν παύουν να αγωνίζονται εναντίον των βαρβάρων υπέρ της ασφαλείας των Ελλήνων**; Διότι ποιος δεν γνωρίζει, ότι πάντοτε θα διέτρεχαν μεγάλο

κίνδυνο οι Έλληνες αν δεν είχαν προπύργιο τους Μακεδόνες και τις φιλοδοξίες των βασιλέων τους";

Οι Μακεδόνες είναι Δωριείς, διότι κατάγονται από τον Δώρο, τον υιό του Έλληνος, τον γενάρχη των Ελλήνων. Στην καταγωγή των Μακεδόνων από τον Δώρο, τον υιό του Έλληνα, αναφέρεται ο Ηρόδοτος. ‘’Τό δέ (Δωρικόν), πολυπλάνητον κάρτα. Ἐπί μέν γάρ Δευκαλίωνος βασιλέος οἰκέε γῆν τήν Φθιῶτιν, ἐπί δέ **Δώρου τοῦ Ἕλληνος** (οἰκέε) τήν ὑπό τήν Ὄσσαν τε καί τόν Ὄλυμπον χώρην, καλεομένην δέ Ἱστιαιῶτιν· ἐκ δέ τῆς Ἱστιαιώτιδος ὡς ἐξανέστη ὑπό Καδμείων, οἰκέε ἐν Πίνδῳ, **Μακεδνόν** καλεόμενον· ἐνθεῦτεν δέ αὖτις ἐς τήν Δρυοπίδα μετέβη, καί ἐκ τῆς Δρυοπίδος οὕτως ἐς Πελοπόννησον ἐλθόν **Δωρικόν** ἐκλήθη’’. (*Ιστορίαι*, Α΄.56). ‘’Οι δε (Δωριείς), είχαν περιπλανηθεί επί πολύ. Διότι όταν βασίλευε ο Δευκαλίων κατοικούσαν την Φθιώτιδα και επί του **Δώρου του υιού του Έλληνος** (κατοικούσαν) την περιοχή στους πρόποδες της Όσσας και του Ολύμπου, η οποία ονομάζεται Ιστιαιώτις. Από την Ιστιαιώτιδα δε όταν εκδιώχθηκαν υπό των Καδμείων, κατοίκησαν στον Πίνδο με το όνομα **Μακεδνόν**. Από εκεί μετατοπίσθηκαν και πάλιν στην Δρυοπίδα και όταν από εκεί ήλθαν στην Πελοπόννησο, όπου είναι, ονομάστηκαν **Δωριείς**’’.

Ο Απολλόδωρος για τους Δωριείς και τις άλλες Ελληνκές φυλές αναφέρει τα εξής: ‘’Ἕλληνος δὲ καὶ νύμφης Ὀρσηίδος **Δῶρος** Ξοῦθος Αἴολος. αὐτὸς μὲν οὖν ἀφ᾽ αὐτοῦ τοὺς καλουμένους Γραικοὺς προσηγόρευσεν Ἕλληνας, τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε τὴν χώραν: καὶ Ξοῦθος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον ἐκ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως Ἀχαιὸν ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀφ᾽ ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται, **Δῶρος** δὲ τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν τοὺς κατοίκους ἀφ᾽ ἑαυτοῦ **Δωριεῖς** ἐκάλεσεν, Αἴολος δὲ βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσε, καὶ γήμας Ἐναρέτην τὴν Δημάχου παῖδας μὲν ἐγέννησεν ἑπτά, Κρηθέα Σίσυφον Ἀθάμαντα Σαλμωνέα Δηιόνα Μάγνητα Περιήρην, θυγατέρας δὲ πέντε, Κανάκην Ἀλκυόνην Πεισιδίκην Καλύκην Περιμήδην’’. (*Βιβλιοθήκη*, Α΄.7.3).

Ο Ηρόδοτος προσδιορίζει σαφέστατα τη συνάφεια Μακεδόνων και Δωριέων λέγοντας ότι, οι Λακεδαιμόνιοι, οι Κορίνθιοι, οι Σικυώνιοι, οι Τροιζήνιοι και οι Επιδαύριοι στρατεύονταν, ‘’…ἐόντες οὗτοι πλήν Ἑρμιονέων **Δωρικόν τε καί Μακεδνόν ἔθνος**, ἐξ Ἐρινεοῦ τε καί Πίνδου καί τῆς Δρυοπίδος ὕστατα ὁρμηθέντες’’. (*Ιστορίαι*, Η΄.43). ‘’Ανήκουν όλοι (οι Λακεδαιμόνιοι, οι Κορίνθιοι, οι Σικυώνιοι, οι Τροιζήνιοι και οι Επιδαύριοι), πλην των Ερμιονέων, **στο Δωρικό και Μακεδνόν φύλο** (φυλή), ελθόντες (στην Πελοπόννησο) από τον Ερινεό και την Πίνδο και τελευταία από την Δρυοπίδα’’.

ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

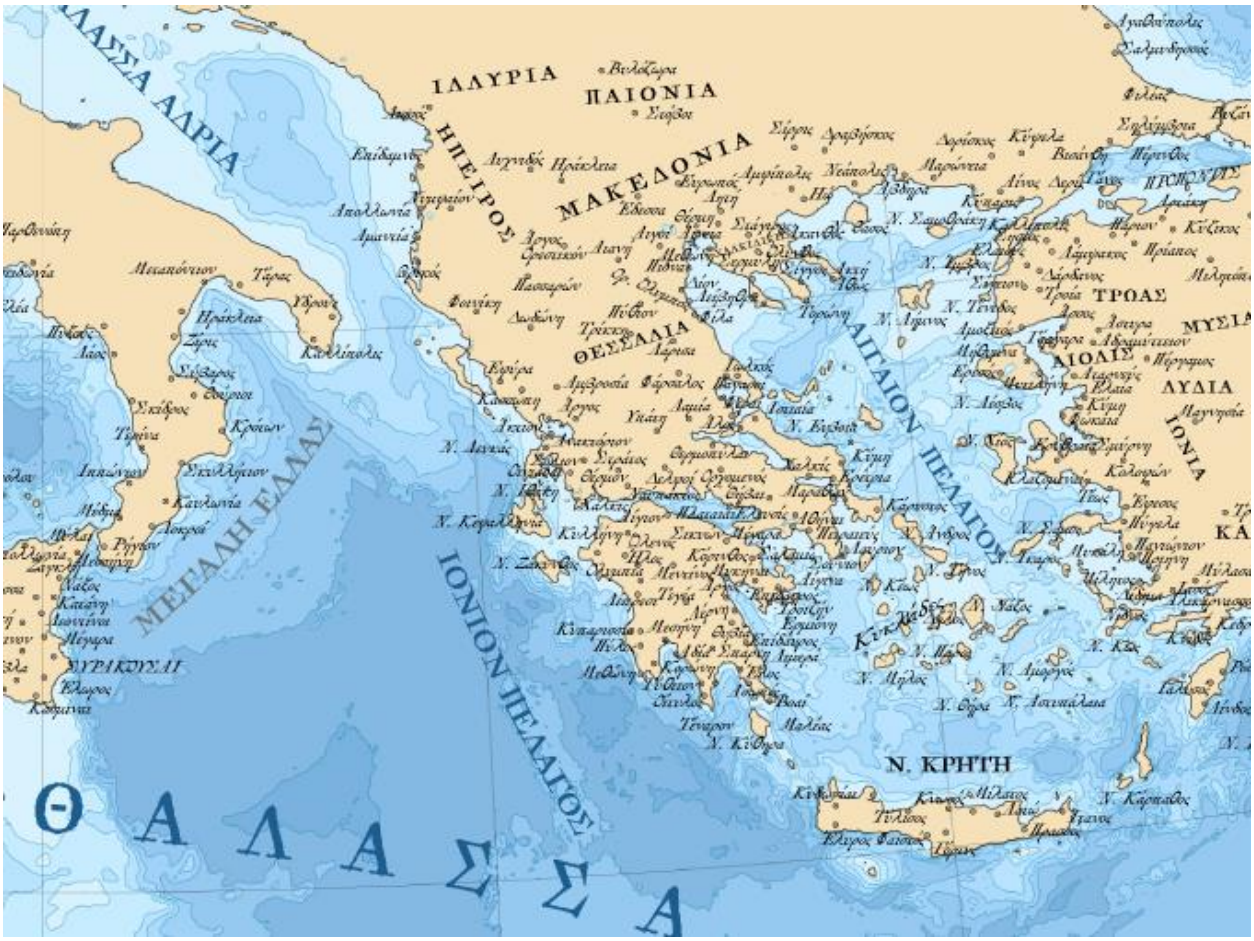

Στον ανωτέρω χάρτη της αρχαίας Ελλάδος αποτυπώνονται η ηπειρωτική και η νησιωτική Ελλάς, τμήμα της Μεγάλης Ελλάδος (Νότια Ιταλία και Σικελία) και οι Ελληνικές πόλεις της Μικρασιατικής ακτής. Βορείως της **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ** είναι και αναγράφεται η **ΠΑΙΟΝΙΑ** και βορειοδυτικώς η ΙΛΛΥΡΙΑ. Ανατολικώς, βεβαίως, είναι η ΘΡΑΚΗ. Στον χάρτη αναφέρονται επίσης και οι σημαντικές πόλεις της Ελλάδος.

Στον χάρτη, στην περιοχή της **Μακεδονίας**, αναφέρονται οι πόλεις: Νεάπολις, Δραβήσκος, Ηιών, Σίρρις, Αμφίπολις, Στάγειρος, Άκανθος, Όλυνθος, Τορώνη, Σερμύλη, Θέρμη, Λητή (από το όνομα της Λητούς, μητέρας του Απόλλωνος και της Αρτέμιδος), Ευρωπός (από το όνομα του **Ευρωπού** ενός εκ των επτά υιών του Μακεδόνος), Έδεσσα, Ηράκλεια (προς τιμήν του Ηρακλέους, γενάρχου του Μακεδονικού βασιλικού οίκου), Άργος Ορεστικόν (από το όνομα του Ορέστου υιού του Αγαμέμνονος), Λυχνιδός, Αιανή, Αιγαί, Μεθώνη, Πύδνα, Δίον (από το όνομα και προς τιμήν του Διός), Λείβηθρα (πόλη όπου ετάφη ο Ορφέας), Φίλα κτλ.

ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΤΟΝ 5^{Ο} Π.Χ. ΑΙΩΝΑ.

Στον ανωτέρω χάρτη του Ελληνισμού του 5^{ου} π.Χ. αιώνα, αποτυπώνονται η ηπειρωτική και η νησιωτική Ελλάς, η Μεγάλη Ελλάς (Νότια Ιταλία και Σικελία), οι Ελληνικές πόλεις της Μικρασιατικής ακτής, του Ευξείνου Πόντου, ως και οι λοιπές Ελληνικές πόλεις της Μεσογείου.

Βορείως της **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ** είναι και αναγράφεται η **ΠΑΙΟΝΙΑ**, βορειοδυτικώς η ΙΛΛΥΡΙΑ και ανατολικώς η ΘΡΑΚΗ. Στον χάρτη αναφέρονται επίσης και οι σημαντικές πόλεις της Ελλάδος.

Στην περιοχή της **Μακεδονίας** αναφέρονται οι πόλεις: Νεάπολις, Δραβήσκος, Ηιών, Σίρρις, Γαληψός, Αμφίπολις, Στάγειρος, Ανθεμούς, Άκανθος, Όλυνθος, Σίγγος, Τορώνη, Ποτίδαια, Σκιώνη, Σερμύλη, Αίνεια (από το όνομα του Αινεία ηγέτου των Τρώων), Θέρμη, Λητή (από το όνομα της Λητούς, μητέρας του Απόλλωνος και της Αρτέμιδος), Ευρωπός (από το όνομα του **Ευρωπού** ενός εκ των επτά υιών του Μακεδόνος), Έδεσσα, Ηράκλεια (προς τιμήν του Ηρακλέους, γενάρχου του Μακεδονικού βασιλικού οίκου), Άργος Ορεστικόν (από το όνομα του Ορέστου υιού του Αγαμέμνονος), Λυχνιδός, Αιανή, Αιγαί, Μεθώνη, Πύδνα, Δίον (από το όνομα και προς τιμήν του Διός), Λείβηθρα (πόλη όπου ετάφη ο Ορφέας), Φίλα κτλ.

ANCIENT GREECE MAP. ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Στον ανωτέρω χάρτη της αρχαίας Ελλάδος αποτυπώνονται οι γεωγραφικές περιοχές της (Κρήτη, Πελοπόννησος, επιμέρους τμήματα της Στερεάς, Θεσσαλία, Ήπειρος, Νήσοι Ιονίου, Νήσοι Αιγαίου, Μακεδονία, Παράλια της Θράκης, Ιωνία). Ανατολικώς της **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ** είναι και αναγράφεται η ΘΡΑΚΗ και βορειοδυτικώς η ΙΛΛΥΡΙΑ. Βορείως της **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ** βεβαίως ήταν η ΠΑΙΟΝΙΑ.

GRÆCIA VETUS. ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Στον ανωτέρω χάρτη του Γάλλου γεωγράφου Robert de Vaugondy, υιού, (1723-1786), δεικνύονται και αναφέρονται περιοχές της αρχαίας Ελλάδος (GRÆCIA VETUS) και ακριβέστερα της ηπειρωτικής: ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ (MACEDONIA), ΘΕΣΣΑΛΙΑ (THESSALIA), ΗΠΕΙΡΟΣ (EPIRUS), ΑΧΑΪΑ (ACHAIA), ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ (PELOPONESUS). Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ λοιπόν είναι Ελλάδα, και μάλιστα ο πρόμαχος και ο προμαχών της Ελλάδος.

Στα βορειοδυτικά της Μακεδονίας είναι και αναγράφεται η Δαλματία (DALMATIA).

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. ΤΕΛΗ 6ΟΥ, Α' ΗΜΙΣΥ 5ΟΥ ΑΙΩΝΟΣ Π.Χ.

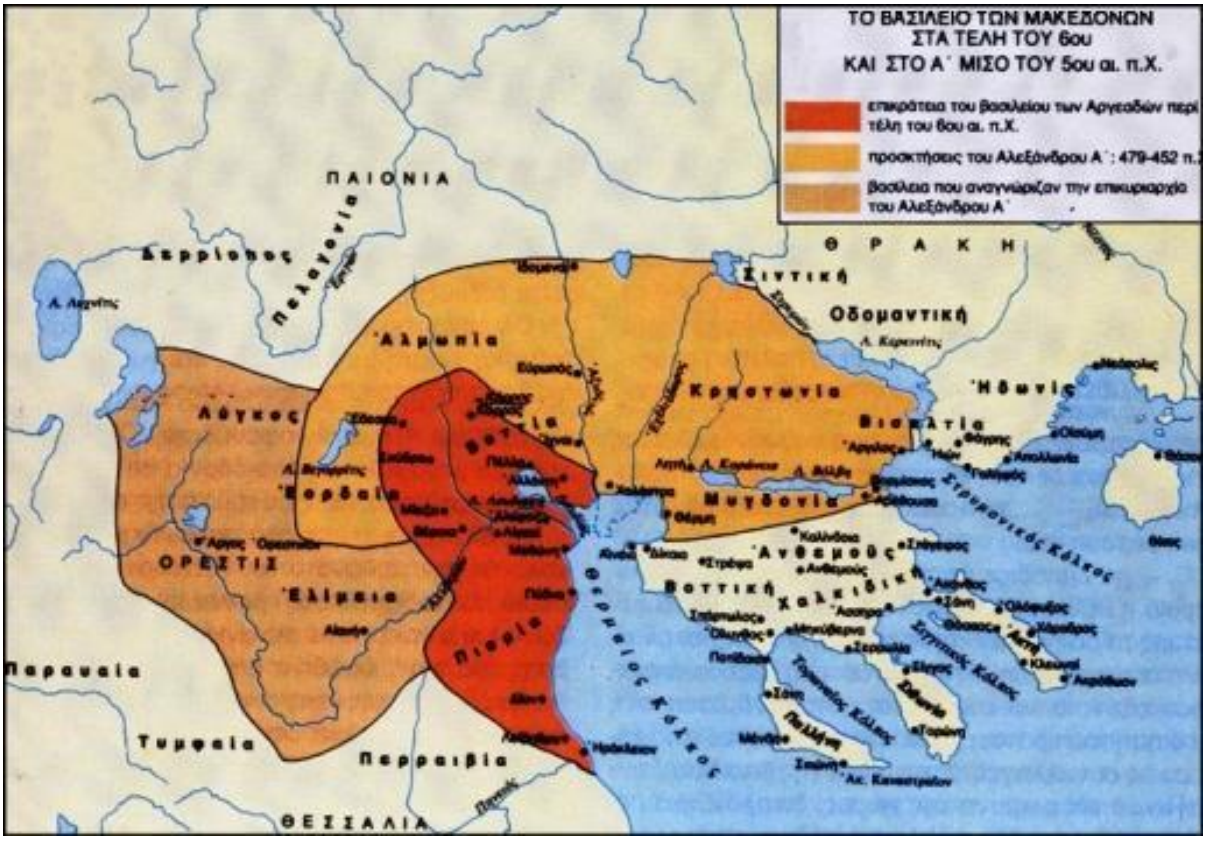

Στον ανωτέρω χάρτη της Μακεδονίας, με διαφορετικά χρώματα, προσδιορίζονται: Η επικράτεια του βασιλείου των Αργεαδών Μακεδόνων περί τα τέλη του 6ου αιώνος π.Χ., οι προσκτήσεις επί του βασιλέως Αλεξάνδρου Α΄, και βασίλεια της Άνω Μακεδονίας (Ελιμιώτιδος ή Ελίμειας, Ορεστίδος και Λυγκηστίδος ή Λύγκου) τα οποία ανεγνώριζαν την επικυριαρχία του Αλεξάνδρου Α΄. ''Τῶν γὰρ **Μακεδόνων εἰσὶ καὶ Λυγκησταὶ καὶ Ἐλιμιῶται καὶ ἄλλα ἔθνη ἐπάνωθεν**, ἃ ξύμμαχα μέν ἐστι τούτοις καὶ ὑπήκοα, βασιλείας δ' ἔχει καθ' αὐτά''. (Θουκυδίδης, Β'.99.2). ''Διότι υπάρχει και **Άνω Μακεδονία**, εις την οποίαν κατοικούν οι **Λυγκησταί και οι Ελιμιώται και άλλα φύλα**, τα οποία είναι μεν σύμμαχα και υπήκοα των κάτω Μακεδόνων, αλλ' έχουν δικούς των βασιλείς''. Η Ευρυδίκη, σύζυγος του Αμύντα Γ΄, η μητέρα του Φιλίππου Β΄, είλκε την καταγωγή της από τους βασιλικούς οίκους της Λυγκηστίδος (Φλωρίνης), η μητέρα της ήταν κόρη του βασιλιά Αρραβαίου, και της Ελιμιώτιδος (Κοζάνης), πατέρας της ήταν ο Σίρρας.

''Οἱ δὲ Λυγκῆσται ὑπ' Ἀρραβαίῳ ἐγένοντο, τοῦ Βακχιαδῶν γένους ὄντι· τούτου δ' ἦν θυγατριδῆ ἡ Φιλίππου μήτηρ τοῦ Ἀμύντου Εὐρυδίκη, Σίρρα δὲ θυγάτηρ''. (Στράβων, *Γεωγραφικά*, Ζ'.7.8). ''Οι δε Λυγκησταί κυβερνήθηκαν από τον Αρραβαίο που ανήκε στο γένος των Βακχιαδών. Τούτου (του Αρραβαίου) εγγονή ήταν η Ευρυδίκη, μητέρα του Φιλίππου του υιού του Αμύντα, θυγατέρα δε του Σίρρα''.

Πριν ο Περδίκκας Α΄ γίνει ο πρώτος βασιλιάς της Μακεδονίας, στην Άνω Μακεδονία, υπήρχε βασιλιάς με κέντρο την πόλη Λεβαία. Το έμβλημα των Αργεαδών Μακεδόνων, ο δεκαεξάκτινος ήλιος, σχετίζεται με τα γεγονότα της Λεβαίας, μεταξύ του βασιλιά της και του Περδίκκα. (Ηρόδοτος, *Ιστορίαι*, Η΄.137, Η΄.138).

Στον χάρτη βλέπουμε επίσης, ότι **βορείως της Μακεδονίας ήταν η Παιονία** και ανατολικώς η Θράκη. Βορειοδυτικώς της Μακεδονίας, βεβαίως, ήταν η Ιλλυρία.

Η Αθηναϊκή Αυτοκρατορία στο απόγειό της, (κατά το 450 π.Χ.).

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη απεικονίζονται, η Αθηναϊκή αυτοκρατορία κατά το 450 π.Χ., όταν ευρίσκετο στο απόγειό της, οι Σύμμαχοί της και Ανεξάρτητα κράτη. Στον χάρτη απεικονίζονται επίσης τα όρια του **Ελληνικού Βασιλείου της Μακεδονίας** και αναφέρονται κάποιες **Επαρχίες** του. Βορείως της μίας, μόνης, ενιαίας και αληθινής ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (MACEDONIA), στη σημερινή **Βαρντάρσκα**, στην πρώην ''Јужна Србија'', ''Γιούζνα Σρμπιγια'', τη ''Νότια Σερβία'', στην αρχαιότητα ήταν η **Παιονία**, ανατολικώς η Θράκη και βορειοδυτικώς η Ιλλυρία.

Κατά τον Τρωικό πόλεμο οι **Παίονες** έλαβαν το μέρος των Τρώων. **Οι ίδιοι οι Παίονες ισχυρίζονταν ότι ήταν άποικοι** των Τευκρών οι οποίοι είχαν έλθει από την Τροία. ''εἴησαν δὲ Τευκρῶν τῶν ἐκ Τροίης ἄποικοι.''. (Ηρόδοτος, *Ιστορίαι*, Ε'.13.2).

Ποια είναι όμως η **Μακεδονία** και γιατί λέγεται έτσι; ''**Μακεδονία** ἡ χώρα, ἀπό Μακεδόνος τοῦ Διός καί Θυίας τῆς Δευκαλίωνος, ὡς φησιν Ἡσίοδος ὁ ποιητής''. ''**Μακεδονία** είναι η χώρα η οποία έλαβε το όνομά της από τον Μακεδόνα, τον υιό του Διός και της Θυίας της κόρης του Δευκαλίωνος, όπως λέγει ο ποιητής Ησίοδος''. (Στέφανος Βυζάντιος, *Εθνικά*, λήμμα **Μακεδονία**).

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ (431 π.Χ.).

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη προσδιορίζονται: Μέλη της Δηλιακής Συμμαχίας. Αθήνα και οι Σύμμαχοί της. Άλλα Ελληνικά Κράτη, **Ελληνικά Κράτη**. Σπάρτη και Σύμμαχοί της, **Μακεδονία**, Ουδέτερα Ελληνικά Κράτη. Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ (MACEDONIA) ανήκει βεβαίως στα Ελληνικά Κράτη. Βορείως του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ της ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ήταν η **ΠΑΙΟΝΙΑ (ΡΑΕΟΝΙΑ)**, ανατολικώς η ΘΡΑΚΗ (THRACE), όπου κατοικούν οι Οδρύσαι και βορειοδυτικώς η ΙΛΛΥΡΙΑ (ILLYRIA).

Γνωστοί βασιλείς των Παιόνων είναι: ο Άγις, σύγχρονος του Φιλίππου, ο Λύκκειος, περίπου 359-340 π.Χ., ο Πατράος, περίπου 340-315 π.Χ., ο Αυδολέων, (ο έχων φωνή λέοντος), υιός του Πατράου, περίπου 315-286 π.Χ., ο Αρίστων, υιός του Αυδολέοντος, ο Δρωπίων, περίπου 279 π.Χ. υιός του Λέοντος.

GRIECHENLAND am Vorabend des Peloponnesischen Krieges (431 v. Chr.)

Η ΕΛΛΑΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ (431 Π.Χ.).

Στον ανωτέρω Γερμανικό χάρτη αποτυπώνεται η Ελλάς την παραμονή του Πελοποννησιακού πολέμου (431 π.Χ.). Η Μακεδονία, βεβαίως, αποτελεί τμήμα του Ελληνικού κόσμου, είναι Ελλάδα, και μάλιστα είναι ο πρόμαχος και ο προμαχών της Ελλάδος.

Βορείως της Μακεδονίας (Makedonien), είναι και αναγράφεται η Παιονία (Paonien), ανατολικώς η Θράκη και το βασίλειο των Οδρυσών Θρακών (REICH DER ODRYSEN), στο οποίο την περίοδο αυτή βασίλευε ο Σιτάλκης (Sitalkis), και βορειοδυτικώς η Ιλλυρία (Illyrer).

Με κίτρινο χρώμα προσδιορίζονται: ‘’Sparta und seine bundesgenossen’’, η ‘’Σπάρτη και οι σύμμαχοί της’’, στους οποίους περιλαμβάνεται και η **Μακεδονία**, με ροζ χρώμα η ‘’Αθήνα και οι σύμμαχοί της’’, και με πράσινο χρώμα τα ‘’Ουδέτερα Ελληνικά κράτη’’.

Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ.

Στον ανωτέρω χάρτη ο οποίος προσδιορίζει τα Ελληνικά κράτη κατά την έναρξη του Πελοποννησιακού πολέμου, δεικνύονται, με διαφορετικό χρώμα, τα αντίπαλα στρατόπεδα και τα Ουδέτερα κράτη, ήτοι, η Αθήνα και τα σύμμαχα κράτη, η Σπάρτη και τα σύμμαχα κράτη και Ουδέτερα Ελληνικά κράτη.

Η βασιλιάς της Μακεδονίας Περδίκκας Β΄, ο οποίος εβασίλευσε από το 448-413 π.Χ., πήρε το μέρος των Σπαρτιατών και συνεργάσθηκε, για το συμφέρον του, με τον Σπαρτιάτη στρατηγό Βρασίδα, για κοινή δράση εναντίον του Αρραβαίου, υιού του Βρομερού (δηλαδή Τρομερού), βασιλέως της Λυγκηστίδος. ‘’Περδίκκας δὲ Βρασίδαν καὶ τὴν στρατιὰν εὐθὺς λαβὼν μετὰ τῆς ἑαυτοῦ δυνάμεως στρατεύει ἐπὶ **Ἀῤῥαβαῖον τὸν Βρομεροῦ Λυγκηστῶν Μακεδόνων βασιλέα** ὅμορον ὄντα, διαφορᾶς τε αὐτῷ οὔσης καὶ βουλόμενος καταστρέψασθαι’’. (Θουκυδίδης, *Ιστορίαι*, Δ’.83.1).

ΟΙ ΑΝΤΙΠΑΛΕΣ ΣΥΜΜΑΧΙΕΣ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ.

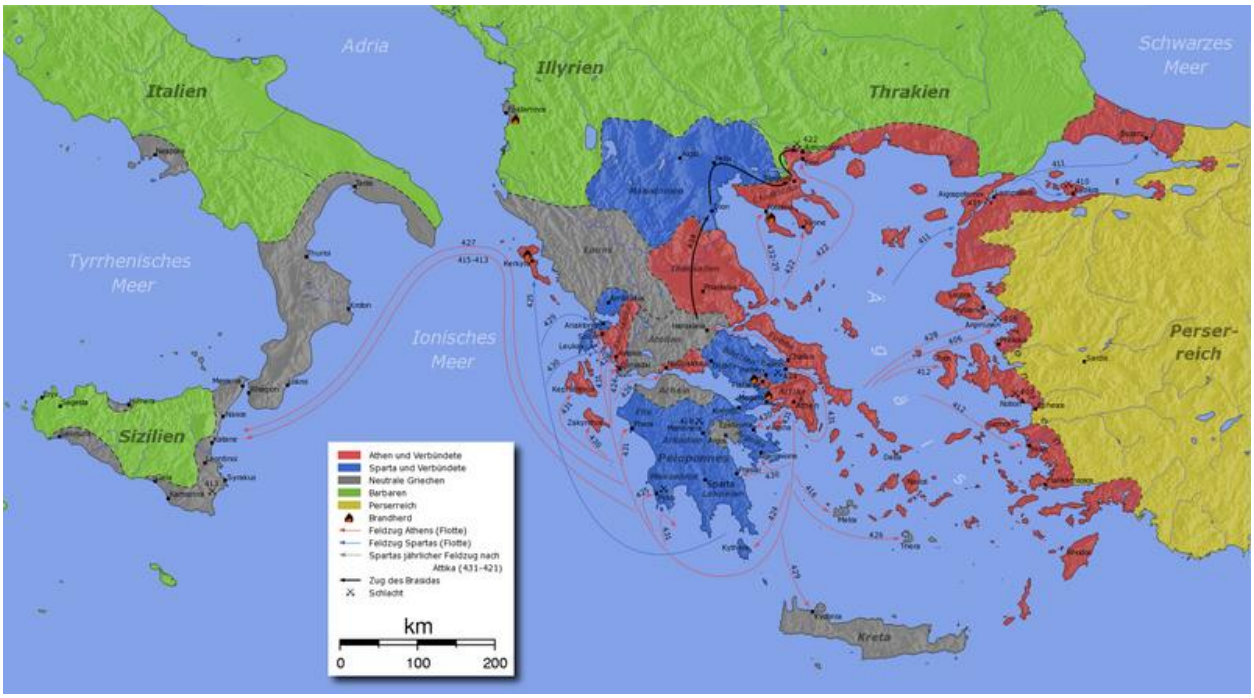

Στον ανωτέρω Γερμανικό χάρτη προσδιορίζονται, με διαφορετικό χρώμα, οι αντίπαλες συμμαχίες των Ελλήνων κατά τον Πελοποννησιακό πόλεμο. Με κόκκινο σημειώνονται οι σύμμαχοι της Αθήνας και με μπλε οι σύμμαχοι της Σπάρτης, στους οποίους περιλαμβάνεται και η **Μακεδονία**. Με γκρί σημειώνονται οι ουδέτεροι Έλληνες (Ήπειρος, Αχαΐα, Κρήτη κτλ.) με πράσινο οι βάρβαροι (μη-Έλληνες), Ιλλυριοί (Illyrien), Θράκες (Thrakien) κτλ. και με κίτρινο οι Πέρσες (Perser-reich). Βορείως της Μακεδονίας, βεβαίως, κατοικούσαν οι Παίονες, ήταν η Παιονία (Paonien).

GREECE UNDER THEBAN HEGEMONY (371-362 π.Χ.).

Η Ελλάς την περίοδο της Θηβαϊκής ηγεμονίας (371-362 π.Χ.).

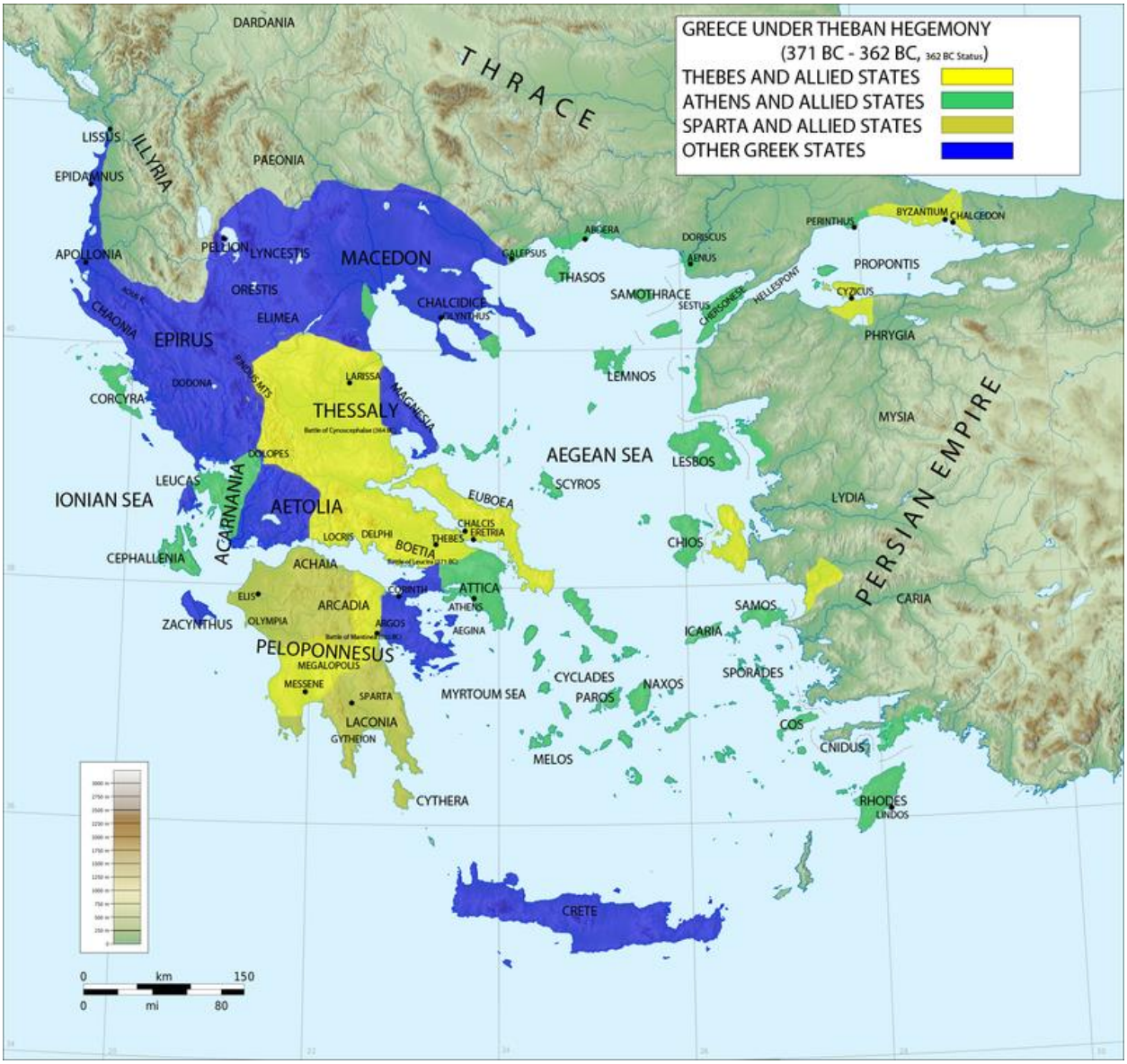

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη ο οποίος παριστάνει την Ελλάδα την περίοδο της Θηβαϊκής ηγεμονίας (371-362 π.Χ.), προσδιορίζονται, με διαφορετικό χρώμα, η Θήβα και τα σύμμαχά της κράτη, η Αθήνα και τα σύμμαχά της κράτη, η Σπάρτη και τα σύμμαχά της κράτη, και Ουδέτερα Ελληνικά κράτη (π.χ. Μακεδονία, Ήπειρος, Αιτωλία, Λευκάς, Ζάκυνθος, Κρήτη κτλ). Στα Ελληνικά κράτη περιλαμβάνεται, βεβαίως, και ο πρόμαχος της Ελλάδος μας, η Μακεδονία. **Βορείως της Μακεδονίας, βεβαίως, κατοικούσαν οι Παίονες, ήταν η Παιονία (PAEONIA),** ανατολικώς η Θράκη (THRACE) και βορειοδυτικώς η Ιλλυρία.

MAP OF THE PAEONIAN TRIBES. Χάρτης των Παιονικών φυλών.

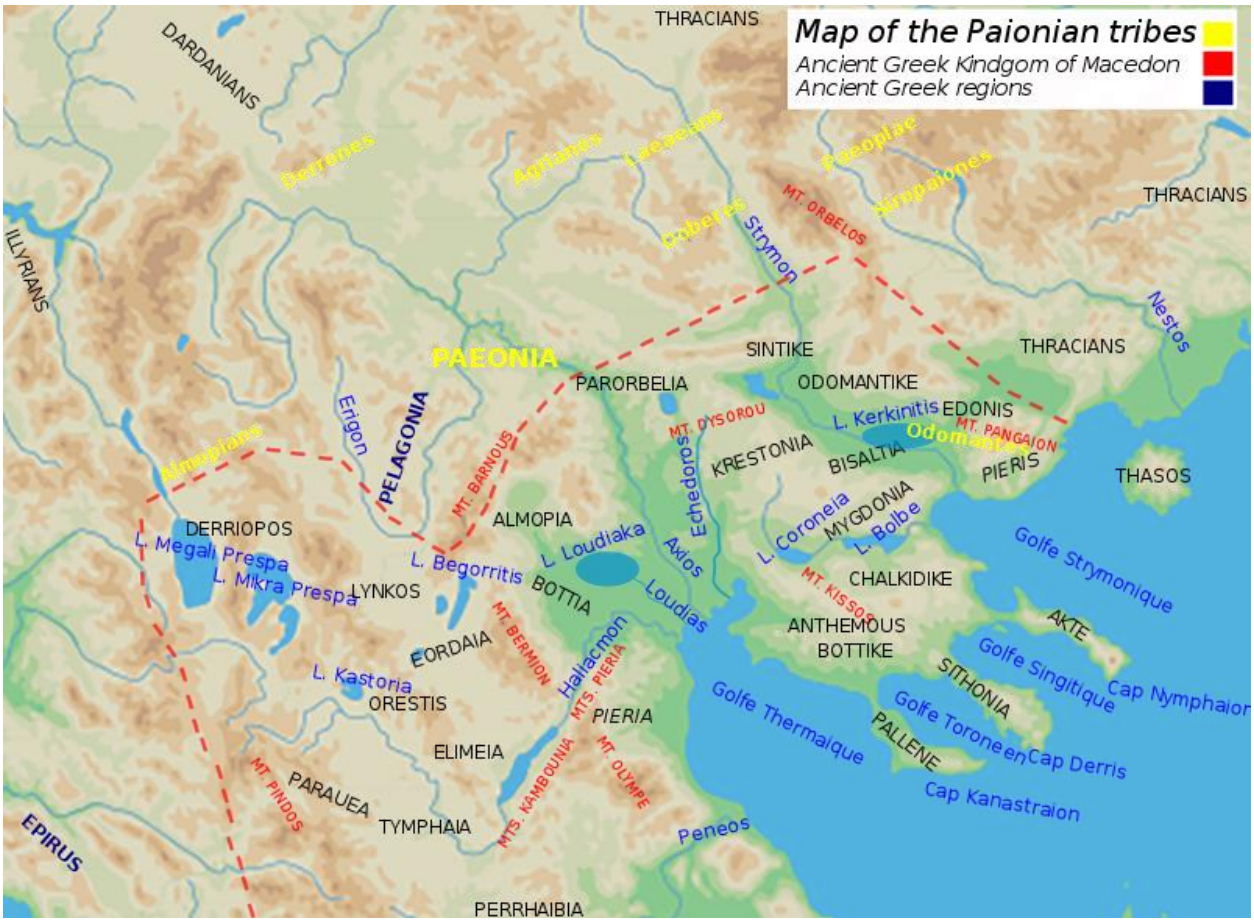

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη απεικονίζονται: Ο **Χάρτης των Παιονικών φυλών** (Σιρ(ι)οπαίονες ή Σιρινοπαίονες, Παιόπλαι, Δόβηρες, Λαιαίοι, Αγριάνες, Δέρρωνες, Οδόμαντες. Ηρόδοτος, Ε'.15, Ε'.16. Θουκυδίδης, Β΄.96, 98, 101.), το **Αρχαίο Ελληνικό Βασίλειο της Μακεδονίας** με τις επαρχίες του, και **άλλες Αρχαίες Ελληνικές Περιοχές**. **Βορείως της Μακεδονίας, λοιπόν, στη σημερινή Βαρντάρσκα**, ήταν η **Παιονία**. Τους **Παίονες** και την **Παιονία** τους αναφέρουν: Ο Όμηρος, π.χ. ''Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε **Παίονας** ἀγκυλοτόξους τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος'', (*Ιλιάς*, Β848-9. Επίσης, *Ιλιάς*, Κ428, Π287-292, Ρ348-51, Φ140-2, Φ152-5, Φ205, Φ209-211), ο Ηρόδ., *Ιστορίαι* (Ε'.1, Ε'.2, Ε'.12, Ε'.13, Ε'.14, Ε'.15, Ε'.16, Ε'.17, Ε'.23, Ε'.98, Ζ'.113, Ζ'.124, Ζ'.185, Θ΄.32), ο Θουκ., *Ιστορίαι* (Β΄.96, Β΄.98, Β΄.99), ο Αρριανός, *Αλεξ. Ανάβ.*, (Α΄.5.1, Α΄.14.1, Α΄.14.6, Β΄.7.5, Β΄.9.2, Γ΄.8.1, Γ΄.12.3, Γ΄.13.3, Γ΄.13.4), ο Διόδωρος, *Ιστορική Βιβλιοθήκη*, (ΙΣΤ΄.2.6, ΙΣΤ΄.4.2, ΙΣΤ΄.23.3, ΙΖ'.8.1, ΙΖ'.17.4), ο Στράβων, *Γεωγραφικά,* (Α΄.1.10, Α΄.2.20, Ζ΄.5.1, Ζ΄.5.7, Ζ΄.5.12, Ζ΄.6.1, Ζ΄.7.4, ΙΓ΄.1.58, ΙΓ΄.3.1), ο Πολύβιος, π.χ. ''Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς **Φίλιππος ὁ βασιλεὺς** κατελάβετο Βυλάζωρα, μεγίστην οὖσαν **πόλιν τῆς Παιονίας** καὶ λίαν εὐκαίρως κειμένην πρὸς τὰς εἰσβολὰς τὰς ἀπὸ τῆς **Δαρδανικῆς** εἰς Μακεδονίαν,''. (Πολύβ., *Ιστορίαι,* (Ε΄.97.1). (Είναι ο Φίλιππος Ε').

Ο ΠΑΙΩΝ ΒΡΙΣΚΕΙ ΤΗΝ ΠΑΙΟΝΙΑ. PAEON FOUNDS PAEONIA.

Η **Παιονία** έλαβε το όνομά της από τον **Παίονα**, υιό του Ενδυμίωνος βασιλέως της Ήλιδος, στην Πελοπόννησο, αδελφό του Επειού, του Αιτωλού και της Ευρυκύδας. ‘’γενέσθαι δ' οὖν φασιν αὐτῷ **Παίονα** καὶ Ἐπειόν τε καὶ Αἰτωλὸν καὶ θυγατέρα ἐπ' αὐτοῖς Εὐρυκύδαν. ἔθηκε δὲ καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ δρόμου τοῖς παισὶν ἀγῶνα Ἐνδυμίων ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐνίκησε καὶ ἔσχε τὴν βασιλείαν Ἐπειός’’. (Παυσανίας, *Ηλιακών Α΄*.1.4). Για τη διαδοχή στον θρόνο της Ήλιδος, ο Ενδυμίων οργάνωσε αγώνα δρόμου στην Ολυμπία, μεταξύ των υιών του, στον οποίο νίκησε ο Επειός. Ο ηττηθείς **Παίων** έφυγε και πήγε και εγκαταστάθηκε στην από αυτόν ονομασθείσα **Παιονία**, βορείως της Μακεδονίας. ‘’Τῶν δὲ ἀδελφῶν οἱ τὸν μὲν καταμεῖναί φασιν αὐτοῦ, **Παίονα** δὲ ἀχθόμενον τῇ ἥσσῃ φυγεῖν ὡς ποῤῥωτάτω, καὶ τὴν ὑπὲρ Ἀξιοῦ ποταμοῦ χώραν ἀπ' αὐτοῦ **Παιονίαν** ὀνομασθῆναι’’. (*Ηλιακών Α΄*.1.5’’). Ο ανωτέρω μύθος υποδεικνύει εγκατάσταση Ελλήνων σε παιονικές περιοχές. Ο Αιτωλός, επίσης, έδωσε τ’ όνομά του στην Αιτωλία.

Πέραν των άλλων συγγραφέων, τους **Παίονες** και την **Παιονία** τους αναφέρει και ο Πλούταρχος, π.χ.: ‘’καὶ γὰρ **Αὐτολέοντος** τοῦ **Παιόνω**ν βασιλέως ἔλαβε θυγατέρα’’. (*Πύρρος*, 9). (Αυδολέων όχι Αυτολέων, υιός του Πατράου, περίπου 315-286 π.Χ. Αυδ**ω**λέων στα νομίσματά του). Επίσης, *Αλέξανδρος*, 39 και *Αιμίλιος Παύλος*, 18.

PAEONIA & ENVIRONS. Η ΠΑΙΟΝΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΡΙΞ ΑΥΤΗΣ**.**

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη απεικονίζονται η **Παιονία** και τα **Πέριξ**, το **Περιβάλλον** της: Τα Πέριξ, το Περιβάλλον της Παιονίας το αποτελούν οι **Έλληνες**, οι **Θράκες** και οι **Ιλλυριοί**. Νοτίως της **Παιονίας**, λοιπόν, είναι η **Μακεδονία**, είναι οι **Έλληνες** (προσδιορίζονται με μπλε χρώμα).

Βορείως της Μακεδονίας, λοιπόν, εκεί όπου σήμερα είναι η **Βαρντάρσκα**, στην αρχαιότητα κατοικούσαν οι **Παίονες**. Αυτό αναφέρει μεταξύ πολλών άλλων συγγραφέων και ο Στράβων (67 π.Χ.- 23 μ.Χ.). ‘’Ἡ δὲ **Παιονία** τούτοις μέν ἐστι πρὸς ἕω τοῖς ἔθνεσι, πρὸς δύσιν δὲ τοῖς Θρᾳκίοις ὄρεσι, **πρὸς ἄρκτον δ’ ὑπέρκειται τοῖς Μακεδόσι**, διὰ Γορτυνίου πόλεως καί Στόβων ἔχουσα τὰς εἰσβολὰς ἐπὶ τὰ πρὸς...’’. (Στράβων, *Γεωγραφικά*, Απόσπ. εκ του Ζ΄. 4). ‘’Η δε **Παιονία** βρίσκεται ανατολικώς αυτών των εθνών, δυτικώς των Θρακικών βουνών και **πάνω από τους Μακεδόνες προς βορράν**. Μέσω των πόλεων Γορτυνίου καί Στόβων παρέχει την δυνατότητα εισόδου προς τις’’. ‘’Driven from their home by want of room they wandered across the rugged coast of Illyria, and after traversing the **whole length of Paeonia** and Thrace’’. (Τίτος Λίβιος, *Ιστορία της Ρώμης*, 38.17.16).

Επιμέρους φύλα των Παιόνων ήταν οι: Οδόμαντες, Σιρ(ι)οπαίονες, Παιόπλαι, Δόβηρες, Λαιαίοι, Αγριάνες, Δέρρωνες.

Η ΠΑΙΟΝΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΦΥΛΑ ΤΩΝ ΠΑΙΟΝΩΝ.

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη απεικονίζονται η **Παιονία** (PAEONIA) και τα επιμέρους φύλα των Παιόνων, (Δέρρωνες, Αγριάνες, Λαιαίοι, Σιριοπαίονες, Δόβηρες), η **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ** (MACEDON), η **Ιλλυρία** και τα επιμέρους φύλα των Ιλλυριών. **Βορείως** της **μίας, μόνης** και **αληθινής Μακεδονίας** (MACEDON) λοιπόν, εκεί όπου σήμερα είναι η **Βαρντάρσκα**, στην αρχαιότητα ήταν η **Παιονία** (PAEONIA) στα ανατολικά και η **Δαρδανία** (DARDANIA) στα δυτικά. Στη **σημερινή Βαρντάρσκα**, στην πρώην ‘’Νότια Σερβία’’, τη ‘’Јужна Србија’’, ‘’Γιούζνα Σρμπιγια’’, στην αρχαιότητα κατοικούσαν **Παίονες** και **Ιλλυριοί Δαρδάνιοι** (ή Δάρδανοι ή Δαρδανείς). ‘’The **Dardanians** were laying claim to **Paeonia** on the ground that it once belonged to them, and they had a common frontier;’’. (Τίτος Λίβιος, *Ιστορία της Ρώμης*, 45.29.11).

Για τους **Δαρδανίους** ο Στράβων αναφέρει ότι ήταν τελείως άγριοι και **ρυπαροί** αλλά και φίλοι της μουσικής. ‘’Ἄγριοι δ’ ὄντες οἱ **Δαρδάνιοι** τελέως, ὥσθ’ **ὑπὸ ταῖς κοπρίαις ὀρύξαντες σπήλαια** ἐνταῦθα διαίτας ποιεῖσθαι, μουσικῆς δ’ ὅμως ἐπεμελήθησαν ἀεὶ χρώμενοι καὶ αὐλοῖς καὶ τοῖς ἐντατοῖς ὀργάνοις’’. (Στράβων, *Γεωγραφικά*, Ζ΄.5.7).

PAEONIANS. BALKANS. ΠΑΙΟΝΕΣ. ΒΑΛΚΑΝΙΑ, 350 Π.Χ. ΠΕΡΙΠΟΥ.

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη απεικονίζονται η **Παιονία** και τα επιμέρους φύλα των Παιόνων, (Οδόμαντες, Σιρ(ι)οπαίονες, Παιόπλαι, Δόβηρες, Λαιαίοι, Δέρρωνες, Αγριάνες), περί το 350 π.Χ. **Βορείως της μίας, μόνης, ενιαίας και αληθινής Μακεδονίας**, λοιπόν, εκεί όπου σήμερα είναι η **Βαρντάρσκα**, η πρώην ‘’Νότια Σερβία’’, η ‘’Јужна Србија’’, ‘’Γιού**ζ**να Σρμπιγια’’, στην αρχαιότητα κατοικούσαν **Παίονες** στα ανατολικά και **Ιλλυριοί Δαρδανείς** (ή Δαρδάνιοι ή Δάρδανοι) στα δυτικά.

Την αναφορά του Στράβωνος ότι οι **Δαρδανείς** ήταν ρυπαροί, αναφέρει σαφέστερα ο Νικόλαος ο Δαμασκηνός (64 π.Χ.- 4 μ.Χ.), ο οποίος λέει ότι οι **Δαρδανείς** σ’ όλη τους τη ζωή λούζονται μόνον τρεις φορές. ‘’**Δαρδανεῖς**, Ἰλλυρικόν ἔθνος, τρίς ἐν τῷ βίῳ λούονται μόνον, ὅταν γεννῶνται καί ἐπί γάμοις καί τελευτῶντες’’. (*Fragmenta Historicorum Graecorum*, *Αποσπάσματα Ελλήνων Ιστορικών*, Τόμ. Γ’, Νικόλαος ο Δαμασκηνός, 110), ως επίσης και ο Κλαύδιος Αιλιανός. ‘’ Ὅτι **Δαρδανεῖς** τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰλλυρίδος ἀκούω τρὶς μόνον λούεσθαι παρὰ πάντα τὸν ἑαυτῶν βίον, ἐξ ὠδίνων καὶ γαμοῦντας καὶ ἀποθανόντας’’. (*Ποικίλη Ιστορία*, Δ΄.1). Πέραν των άλλων συγγραφέων, τους **Παίονες** και την **Παιονία** τους αναφέρει και ο Ρωμαίος ιστορικός Τίτος Λίβιος, π.χ.: ‘’a district in **Paeonia**, near the river Erigonus which, rising in Illyria, flows through **Paeonia** into the Axius, not far from the ancient city of Stobae.’’ (*Ιστορία της Ρώμης*, 39.53). Επίσης, (33.19, 38.17, 40.3, 40.21, 40.23, 40.24, 42.51, 44.26, 45.29).

ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ. MAP OF THE MACEDONIAN KINGDOM.

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη αποτυπώνονται οι Επαρχίες, οι κύριες πόλεις και τα όρια του αρχαίου **Ελληνικού Μακεδονικού Βασιλείου**. Βορείως της ΜΙΑΣ, ΜΟΝΗΣ, ΕΝΙΑΙΑΣ και ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, εκεί όπου σήμερα είναι η **Βαρντάρσκα**, η πρώην ‘’Νότια Σερβία’’, η ‘’Γιούζνα Σρμπιγια’’, ήταν η **Παιονία** και ανατολικώς η Θράκη.

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ είναι ΜΙΑ, ΜΟΝΗ, ΕΝΙΑΙΑ και ΕΛΛΗΝΙΚΗ, και με αυτό το όνομα, ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, **αποκαλείται ολόκληρη**. Δεν υπήρξε ποτέ ‘’Βόρεια Μακεδονία’’, δεν υπήρξε ποτέ ‘’Νότια Μακεδονία’’. ‘’**τὸ δὲ ξύμπαν Μακεδονία καλεῖται**, καὶ Περδίκκας Ἀλεξάνδρου βασιλεὺς αὐτῶν ἦν ὅτε Σιτάλκης ἐπῄει’’. (Θουκυδίδης, *Ιστορίαι*, Β΄.99.6). ‘’**Ολόκληρο δε το κράτος αυτό ονομάζεται Μακεδονία**, και βασιλιάς του, κατά τον χρόνο της εισβολής του Σιτάλκου, ήτο ο Περδίκκας υιός του Αλεξάνδρου’’. Η ανεπιτυχής εισβολή του Οδρύσσου Θρακός βασιλέως Σιτάλκου έγινε το 429 π.Χ.

Ο Μακεδών ήταν ένας από τους δέκα υιούς του Αιόλου, του υιού του Έλληνος, του γενάρχη των Ελλήνων και της νύμφης Ορσηίδος, όπως αναφέρει ο Στέφανος ο Βυζάντιος στα *Εθνικά*, στο λήμμα **Μακεδονία**: ‘’Μακεδονία ἡ χώρα, ἀπό Μακεδόνος τοῦ Διός καί Θυίας τῆς Δευκαλίωνος,...**ἄλλοι δ’ ἀπό Μακεδόνος τοῦ Αἰόλου**, ὡς Ἑλλάνικος Ἱερειῶν πρώτῃ τῶν ἐν Ἄργει «καί **Μακεδόνος τοῦ Αἰόλου** οὕτω νῦν Μακεδόνες καλοῦνται, μόνοι μετά Μυσῶν τότε οἰκοῦντες»’’. ‘’**Έλληνος** δ' ἐγένοντο φιλοπτολέμου βασιλῆος Δῶρός τε Ξοῦθος τε καὶ **Αἴολος** ἱππιοχάρμης’’. (Ησίοδος, *Ηοίαι*, 5(9)). Ο **Μακεδών, λοιπόν, ήταν εγγονός του Έλληνος.**

ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (808-168 π.Χ.).
Η ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ.

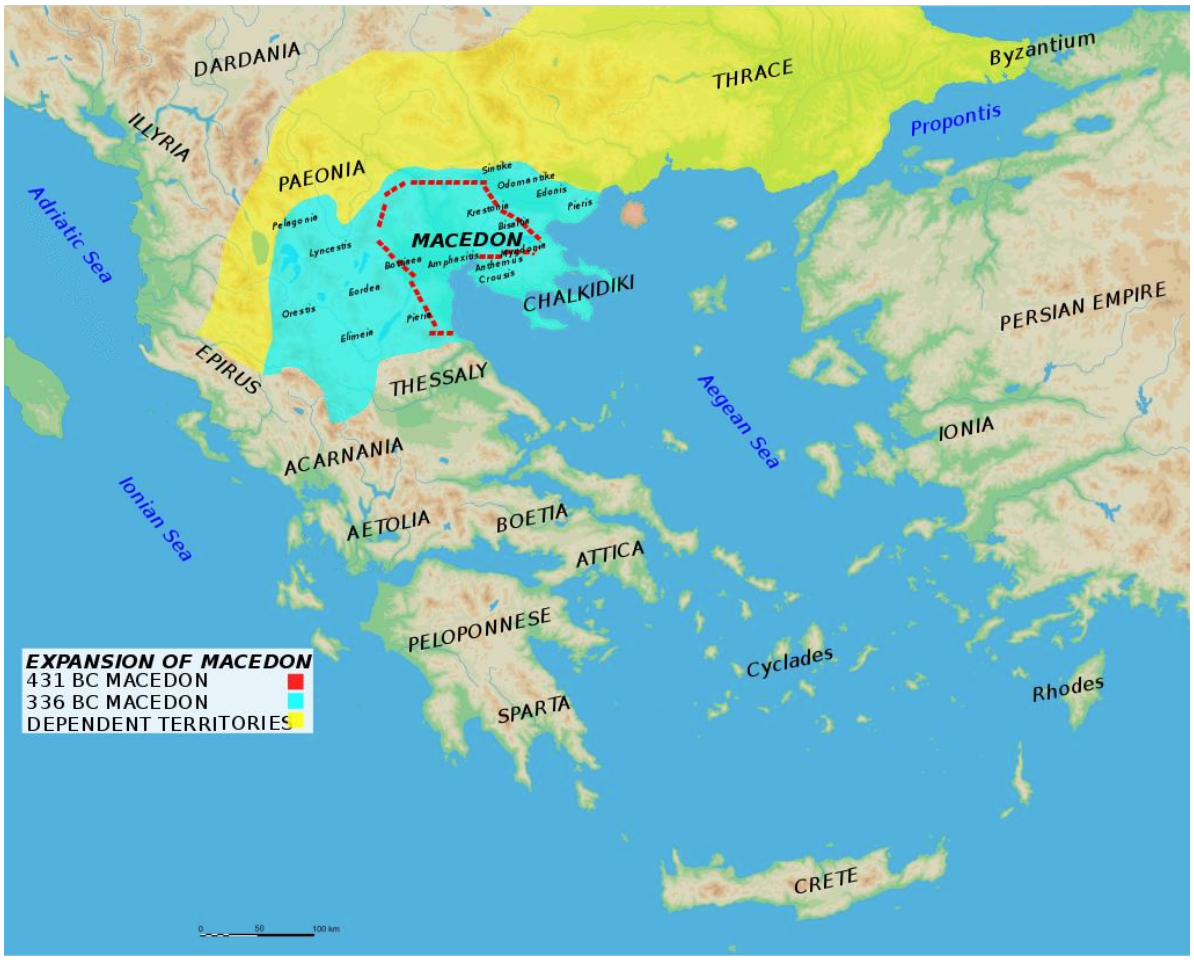

Η ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
EXPANSION OF MACEDON

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟ 431 π.Χ. (εντός του διακεκομμένου ερυθρού).

‘’Ὅτι Πηνειός μὲν ὁρίζει τὴν **κάτω καὶ πρὸς θαλάττῃ Μακεδονίαν** ἀπό Θετταλίας καὶ Μαγνησίας, **Ἀλιάκμων δὲ τὴν ἄνω**, καὶ ἔτι τοὺς Ἠπειρώτας καὶ τοὺς Παίονας καὶ αὐτός καὶ ὁ Ἐρίγων καὶ ὁ Ἀξιός καὶ ἕτεροι’’. (Στράβων, *Γεωγραφικά*, Απόσπ. εκ του Ζ΄. 12)‘’.

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟ 336 π.Χ. (με βαθύ πράσινο. Ένωση Άνω και Κάτω Μακεδονίας). ‘’Καὶ δὴ καὶ τὰ περὶ **Λύγκον καὶ Πελαγονίαν καὶ Ὀρεστιάδα καὶ Ἐλίμειαν** τὴν **ἄνω Μακεδονίαν** ἐκάλουν, οἱ δ’ ὕστερον καὶ ἐλευθέραν· ἔνιοι δὲ καὶ σύμπασαν τὴν μέχρι Κορκύρας Μακεδονίαν προσαγορεύουσιν, αἰτιολογοῦντες ἅμα, ὅτι καὶ κουρᾷ καὶ διαλέκτῳ καὶ χλαμύδι καὶ ἄλλοις τοιούτοις χρῶνται παραπλησίως’’. (Στράβων, *Γεωγραφικά*, Ζ΄.7.8).

ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ (ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ) (κίτρινο).

ΟΙ ΕΠΑΡΧΙΕΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΚΜΗ ΤΗΣ.

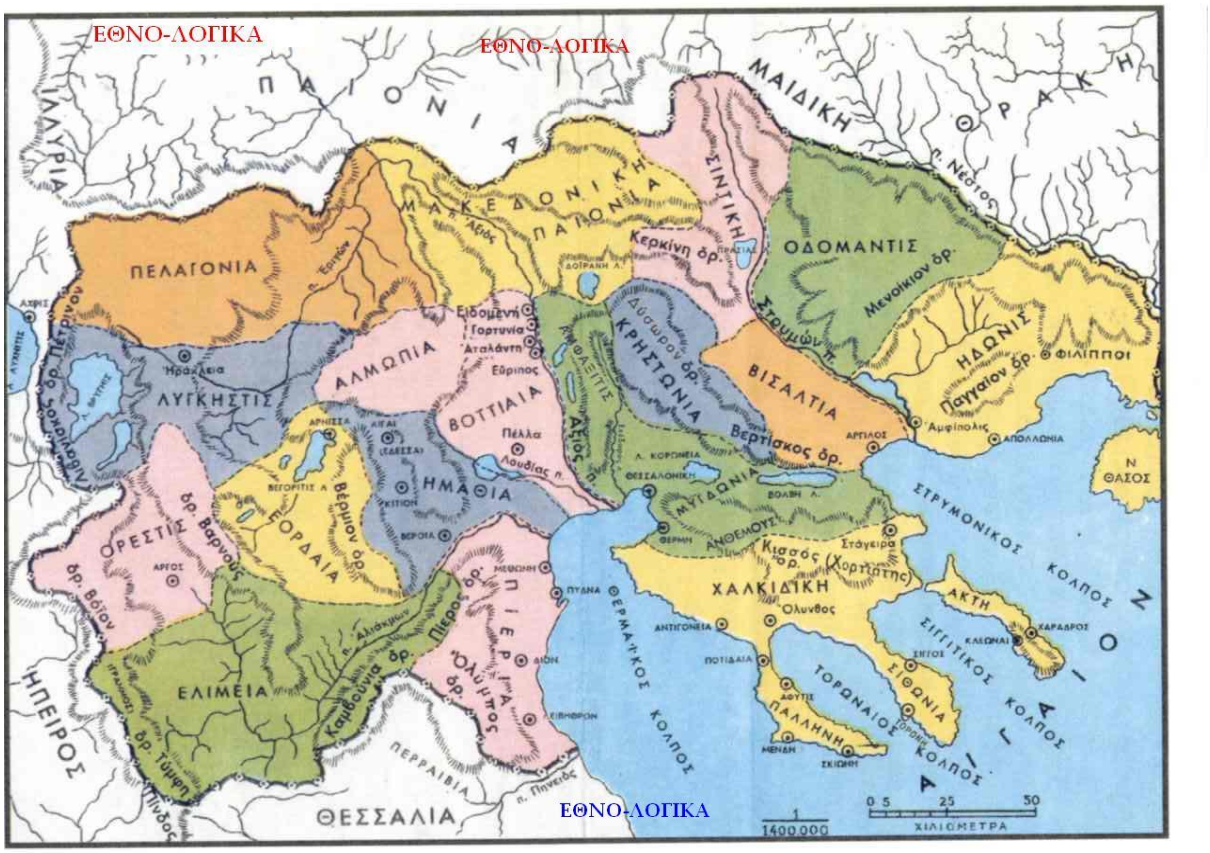

Κατά τους χρόνους της επέκτασης και ακμής του αρχαίου Ελληνικού Βασιλείου της Μακεδονίας, η Μακεδονία περιελάμβανε δεκαοκτώ Επαρχίες. Περιελάμβανε την ‘’Άνω Μακεδονία’’, την Ορεινή, και την ‘’Κάτω Μακεδονία’’, την ‘’παρά θάλασσαν’’. (Ηρόδοτος, *Ιστορίαι*, 7.173.1, 7.173.4, 8.137.1’’, (Αρριανός, *Αλεξάνδρου Ανάβασις*, Α΄.2.5), (Θουκυδίδης, *Ιστορίαι*, Β’.100.5). ‘’ξυνηθροίζοντο οὖν ἐν τῇ Δοβήρῳ καὶ παρεσκευάζοντο, ὅπως κατὰ κορυφὴν ἐσβαλοῦσιν ἐς τὴν **κάτω Μακεδονίαν**, ἧς ὁ Περδίκκας ἦρχεν. **Τῶν γὰρ Μακεδόνων εἰσὶ καὶ Λυγκησταὶ καὶ Ἐλιμιῶται καὶ ἄλλα ἔθνη ἐπάνωθεν**, ἃ ξύμμαχα μέν ἐστι τούτοις καὶ ὑπήκοα, **βασιλείας δ' ἔχει καθ' αὑτά**. Τὴν δὲ **παρὰ θάλασσαν** νῦν **Μακεδονίαν** Ἀλέξανδρος ὁ Περδίκκου πατὴρ καὶ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ, Τημενίδαι τὸ ἀρχαῖον ὄντες ἐξ Ἄργους,’’. (Θουκυδίδης, *Ιστορίαι*, Β΄.99.2,3),

Ο **Μακεδών**, κατά μία από τις εκδοχές, ήταν αρχαιότατος βασιλεύς της Ημαθίας, όπως ελέγετο πρότερον η Μακεδονία. ‘’**Ὅτι Ἠμαθία ἐκαλεῖτο πρότερον ἡ νῦν Μακεδονία. Ἔλαβε δέ τοὔνομα τοῦτο ἀπ’ ἀρχαίου τινός τῶν ἡγεμόνων Μακεδόνος**. Ἦν δέ καί πόλις Ἠμαθία πρός θαλάσσῃ’’. (Στράβων, ‘’*Γεωγραφικά*, Ζ΄. Απόσπασμα 11’’). ‘’Η περιοχή που τώρα ονομάζεται **Μακεδονία** προηγουμένως εκαλείτο **Ημαθία**. Έλαβε δε το όνομα αυτό από τον **Μακεδόνα**, έναν αρχαίο ηγεμόνα. Υπήρχε δε και πόλη με το όνομα **Ημαθία** κοντά στη θάλασσα’’. Φυσικά, δεν υπάρχει, καμμία σχέση των Βαρδαριτών (Σκοπιανών) και της Σλαβικής γλώσσας τους, με τους τιτάνες Μακεδόνες προγόνους μας και την Ελληνική γλώσσα τους.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ. 4ΟΣ ΑΙΩΝΑΣ Π.Χ.

Growth of the ancient Greek kingdom of Macedon 4th century b.C. after Philip's expansion.

Η ανάπτυξη του **αρχαίου Ελληνικού Βασιλείου της Μακεδονίας**. 4ος αιώνας π.Χ., μετά την επέκταση του Φιλίππου. Growth of the **ancient Greek kingdom of Macedon**. 4th century b.C. after Philip's expansion.

Βορείως της **Μακεδονίας** είναι η ΠΑΙΟΝΙΑ (PAEONIA), βορειότερα η ΔΑΡΔΑΝΙΑ (DARDANIA), ανατολικώς η Θράκη και δυτικώς η ΙΛΛΥΡΙΑ (ILLYRIA).

Από το όνομα του **Μάγνητος, του αδελφού του Μακεδόνος**, έλαβε το όνομά της η Μαγνησία. ''Ἡ δ' ὑποκυσαμένη Διί γείνατο τερπικεραύνῳ υἷε δύω, **Μάγνητα Μακηδόνα θ' ἱππιοχάρμην, οἳ περί Πιερίην καί Ὄλυμπον δώματ' ἔναιον**''. (Ησίοδος, *Ηοίαι*, 3). ''Αυτή δε συλλαμβάνοντας από τον Δία, γέννησε στον τερπικέραυνο (κεραυνόχαρο), δύο υιούς, τον **Μάγνητα** και τον **αρματομάχο Μακεδόνα**, οι οποίοι κατοικούσαν γύρω από την **Πιερία** και τον **Όλυμπο**''.

Από τα ονόματα των **επτά υιών του Μακεδόνος,** έλαβαν τα ονόματά τους η Αργέου νήσος, (ο Στέφανος ο Βυζάντιος στα *Εθνικά*, στη λέξη Αργέου (νήσος) αναφέρει. ''Νῆσος μικρά πρός τῷ Κανώβῳ Αἰγυπτία, ἀπό **Ἀργέου τοῦ Μακεδόνος**, ἀφ' οὗ Ἀργεάδαι. Οἱ οἰκήτορες Ἀργεῶται, ὡς τῆς Νικίου Νικιῶται καί τῆς Χαιρέου Χαιρεῶται. Καί αὗται γάρ Αἰγύπτου πόλεις'', ως και περιοχές της Μακεδονίας.

Εκτός από τον **Αργαίο**, οι άλλοι έξι υιοί του Μακεδόνος ήταν:

Ο **Ατιντάν**. ''Ἀτιντανία, μοῖρα Μακεδονίας. Οἱ οἰκήτορες καί Ἀτιντᾶνες καί Ἀτιντάνιοι. Εἴρηται ἀπό **Ἀτιντᾶνος, υἱοῦ Μακεδόνος**. Λέγεται καί Ἀτιντανίς τό θηλυκόν. Λέγεται καί Ἀτιντάν καί Ἀτιντανία καί Ἀτιντάνιον οὐδέτερον''. ''Μολοσσοὺς δὲ ἦγε καὶ

Ἀτιντᾶνας Σαβύλινθος ἐπίτροπος ὢν Θάρυπος τοῦ βασιλέως ἔτι παιδὸς ὄντος, καὶ Παραυαίους Ὄροιδος βασιλεύων''. (Θουκυδίδης, *Ιστορίαι*, Β΄.80.6). ''ἐπιγενομένης δὲ τῆς ἡμέρας, καὶ παραταξαμένων ἀμφοτέρων πρὸ τῆς πόλεως, συνέβη λειφθῆναι τοὺς Ἠπειρώτας, καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν πεσεῖν, ἔτι δὲ πλείους ἁλῶναι, τοὺς δὲ λοιποὺς διαφυγεῖν ὡς ἐπ' **Ἀτιντάνων**''. (Πολύβιος, *Ιστορίαι*, Β΄.5.8). ''συμμιξάντων δὲ πρεσβευτῶν αὐτοῖς καὶ πλειόνων, ὧν οἱ παρὰ τῶν Παρθίνων ἦκον ἐπιτρέποντες τὰ καθ' αὑτούς, δεξάμενοι τούτους εἰς τὴν φιλίαν, παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς παρὰ τῶν **Ἀτιντάνων** προσεληλυθότας προῆγον ὡς ἐπὶ τὴν Ἴσσαν διὰ τὸ καὶ ταύτην ὑπὸ τῶν Ἰλλυριῶν πολιορκεῖσθαι τὴν πόλιν''. (Πολύβιος, *Ιστορίαι*, Β΄.11.11). ''μηδ' εἶναι Ῥωμαίους κυρίους Κερκυραίων μηδ' Ἀπολλωνιατῶν καὶ Ἐπιδαμνίων μηδὲ Φάρου μηδὲ Διμάλης καὶ Παρθίνων μηδ' **Ἀτιντανίας**''. (Πολύβιος, *Ιστορίαι*, Ζ΄.9.13).

Ο **Βέρης.** Ο Βέρης γέννησε τη **Βέροια**, τη **Μίεζα** και τον **Όλγανο**. Ο Στέφανος ο Βυζάντιος στο έργο του *Εθνικά*, στις λέξεις Βέροια, Μίεζα, Βέρης, αναφέρει: ''Βέροια, πόλις Μακεδονίας, ἣν Φέρωνα κτίσαι φασίν, αὐτούς δέ τό φ εἰς β μεταποιεῖν, ὡς (Φάλακρον) Βάλακρον καί Βίλιππον καί Κεβαλῖνον. Ἄλλοι **ἀπό Βεροίας** τῆς **Βέρητος τοῦ Μακεδόνος**. Τό ἐθνικόν Βεροιαῖος. Ἔστι καί πόλις Συρίας, ἀφ' ἧς Κασιανός ἄριστος ρήτωρ. Λέγεται δέ καί Βερόη. Οἱ δ' ἐγχώριοι Βερόειαν, καί τό ἐθνικόν Βεροεύς''), ''Μίεζα, πόλις Μακεδονίας ἣ Στρυμόνιον ἐκαλεῖτο, ἀπό **Μιέζης θυγατρός Βέρητος τοῦ Μακεδόνος**, ὡς Θεαγένης ἐν Μακεδονικοῖς. Βέρης γάρ τρεῖς ἐγέννησε, Μίεζαν, Βέροιαν, Ὄλγανον· ἀφ' οὗ ποταμός ἐπώνυμος καί πόλις Βέροια καί τόπος Στρυμόνος. Τό ἐθνικόν Μιεζεύς καί Μιεζαῖος· οὕτως γάρ χρηματίζει Νικάτωρ, καθά Λούκιος''. Την πληροφορία αυτή ο Στέφανος ο Βυζάντιος αναφέρει ότι την αντλεί από τον Μακεδόνα ιστορικό Θεαγένη, ο οποίος έγραψε το έργο *Μακεδονικά*. ''**Βέρης,** πόλις Θράκης, **ἀπό Βέρητος υἱοῦ Μακεδόνος**. Το ἐθνικόν Βερήσιος ὡς Φαγρήσιος Ἀδρυμήσιος''.

Ο **Ευρωπός**. Ο Ευρωπός (ή Εύρωπος), όπως το αναφέρει ο Στέφανος ο Βυζάντιος στη λέξη Ευρώπη, ο επώνυμος ήρως της πόλης Ευρωπός της Ημαθίας, ήταν υιός του Μακεδόνος και της Ωρειθυίας, της θυγατέρας του Κέκροπος: ''**Εὐρωπός, πόλις Μακεδονίας, ἀπό Εὐρωποῦ τοῦ Μακεδόνος** καί Ὠρειθυίας τῆς Κέκροπος. Ἔστι καί Συρίας ἄλλη. Τό ἐθνικόν Εὐρωπαίος. Ἔστι καί ἄλλη Καρίας, ἣν Ἰδριάδα ἀπό Ἰδριέως τοῦ Χρυσάορος. Τό ἐθνικόν Εὐρώπιος ὡς Ὠρώπιος''. Η πόλη Ευρωπός της επαρχίας της Ημαθίας, έκειτο παρά τον Αξιό ποταμό, νοτίως της Αταλάντης, στον σημερινό Ευρωπό. Τοποθετείται παρά το Βαζάτσι. Η πόλη αναφέρεται επίσης από τον Πτολεμαίο, τον Πλίνιο και τον Θουκυδίδη (Β΄.100.3), κατά την πολιορκία της από τον βασιλιά των Οδρυσών Θρακών Σιτάλκη, το 429 π.Χ., ο οποίος, όμως, δεν μπόρεσε να την καταλάβει. Εκτός από την πόλη Ευρωπός της Ημαθίας, υπήρχε και πόλη Ευρωπός στην Αλμωπία. Με το όνομα Ευρωπός επίσης, είναι γνωστή και πόλη επί της δεξιάς όχθης του Ευφράτη, η οποία αποικίσθηκε από Μακεδόνες, άλλως ονομαζόμενη Δούρα, αλλά και ποταμός της Θεσσαλίας, παραπόταμος του Πηνειού, ο Ομηρικός Τιταρήσιος, ως πηγάζων από το Τιτάριον όρος. Σήμερα, οικισμός και δήμος στον νομό Κιλκίς, στη Μακεδονία, φέρει την ονομασία Ευρωπός.

Ο **Ήμαθος ή Άμαθος**. Το πρότερον όνομα της Μακεδονίας ήταν Ημαθία όπως αναφέρει ο γεωγράφος Στράβων: ''Ὅτι Ἡμαθία ἐκαλεῖτο πρότερον ἡ νῦν Μακεδονία. Ἔλαβε δέ τοὔνομα τοῦτο ἀπ' ἀρχαίου τινός τῶν ἡγεμόνων Μακεδόνος. Ἦν δέ καί πόλις Ἡμαθία πρός θαλάσσῃ''. (*Γεωγραφικά*, Απόσπ. εκ του Ζ΄.11). ''Η περιοχή που τώρα ονομάζεται Μακεδονία προηγουμένως εκαλείτο Ημαθία. Έλαβε δε το όνομα αυτό από τον Μακεδόνα, έναν αρχαίο ηγεμόνα. Υπήρχε δε και πόλη με το όνομα Ημαθία κοντά στη

θάλασσα''. Εκτός του Λυκάονος, υιού του Πελασγού, βασιλέως της Αρκαδίας, στην Ημαθία υπήρξε βασιλεύς με το ίδιο όνομα του οποίου ο υιός ελέγετο **Μακεδών**. ''**Λυκάονι τῷ βασιλεῖ τῆς Ἠμαθίας γίνεται παῖς, ὄνομα Μακεδών**, **ἐξ οὗ καὶ ἡ χώρα κέκληται μετὰ ταῦτα τὸ ἀρχαῖον ὄνομα οὐκέτι φυλάξασα**. Τούτῳ δὲ ἄρα παῖς ἀνδρεῖος ἦν καὶ κάλλει διαπρεπής, Πίνδος ὄνομα·''. (Κλαύδιος Αιλιανός, *Περί ζώων ιδιότητος*, Ι΄.48). ''**Μακεδὼν** ὁ Δίωνος καὶ Αἰθυίας, κατέχων τὴν ὅλην Θρᾴκην, ἀφ' ἑαυτοῦ Μακεδονίαν ὠνόμασε, γεννᾷ δὲ παῖδας δύο, **Ἄμαθον** καὶ **Πίερον**, ἀφ' ὧν τόποι τινὲς ἐν Μακεδονίᾳ. ἄκρως δὲ τόπους καὶ τὰς χώρας κατονομάζει''. (Schol. II. XIV 226 (Ven. B)). ''**Μακεδὼν ὁ Διὸς καὶ Αἰθυίας**, κατέχων χώραν περὶ Θρᾴκην, Μακεδονίαν ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν. ἴσχει δὲ παῖδας δύο, **Ἄμαθον καὶ Πίερον**, ἀφ' ὧν αἱ πόλεις ἐν Μακεδονίᾳ''. (Schol. Townl). ''**Μακεδὼν ὁ Διὸς καὶ Αἰθρίας**, κατασχὼν τὴν χώραν οὖσαν τῆς Θρᾴκης, ἀφ' ἑαυτοῦ Μακεδονίαν προσηγόρευσεν. Γήμας δὲ μίαν τῶν ἐγχωρίων τεκνοῦται δύο παῖδας **Πίερον καὶ Ἄμαθον**, ἀφ' ὧν δύο πόλεις Πιερία καὶ Ἀμαθία ἐν Μακεδονίᾳ. **ἡ ἱστορία παρά Μαρσύᾳ**''. (Ven. A). Επώνυμος ιδρυτής της Ημαθίας ήταν ο Ημαθίων. Ο βασιλιάς Ημαθίων, υιός του Τιθωνού και της Ηούς, ήταν αδελφός του βασιλιά των Αιθιόπων Μέμνονος, όπως αναφέρεται από τον Ησίοδο: ''Τιθωνῷ δ' Ἠὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν, Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ **Ἠμαθίωνα ἄνακτα**''. (*Θεογονία*, 984-5). ''Η Ηώς δε γέννησε στον Τιθωνό, τον Μέμνονα τον οπλισμένο με χάλκινα όπλα, τον βασιλιά των Αιθιόπων και τον **βασιλιά Ημαθίωνα**''. Η Ημαθία ήταν περιοχή της αρχαίας Μακεδονίας και ο πυρήνας του κράτους των Μακεδόνων. Εξετείνετο μεταξύ του Αλιάκμονος και του κάτω Αξιού διαρρεομένη από τον Λουδία και διήκουσα μέχρι του εσωτάτου μυχού του Θερμαϊκού κόλπου. Σ' αυτήν έκειντο αι Αιγαί, η αρχαιότερη μητρόπολις της Μακεδονίας και οι πόλεις Πέλλα, η κατόπιν πρωτεύουσα και η Πύδνα. Η Ημαθία αναφέρεται από τον Όμηρο, ο οποίος μάλιστα την αποκαλεί ερατεινήν. "Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν", (*Ιλιάς*, Ξ226).

Ο Πίερος. Από τον Πίερο, υιό του Μακεδονος, έλαβε το όνομά της η περιοχή της Μακεδονίας η Πιερία. ''**Μακεδὼν** ὁ Δίωνος καὶ Αἰθυίας, κατέχων τὴν ὅλην Θρᾴκην, ἀφ' ἑαυτοῦ Μακεδονίαν ὠνόμασε, γεννᾷ δὲ παῖδας δύο, **Ἄμαθον** καὶ **Πίερον**, ἀφ' ὧν τόποι τινὲς ἐν Μακεδονίᾳ. ἄκρως δὲ τόπους καὶ τὰς χώρας κατονομάζει''. (Schol. II. XIV 226 (Ven. B)). ''**Μακεδὼν ὁ Διὸς καὶ Αἰθυίας**, κατέχων χώραν περὶ Θρᾴκην, Μακεδονίαν ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν. ἴσχει δὲ παῖδας δύο, **Ἄμαθον καὶ Πίερον**, ἀφ' ὧν αἱ πόλεις ἐν Μακεδονίᾳ''. (Schol. Townl). ''**Μακεδὼν ὁ Διὸς καὶ Αἰθρίας**, κατασχὼν τὴν χώραν οὖσαν τῆς Θρᾴκης, ἀφ' ἑαυτοῦ Μακεδονίαν προσηγόρευσεν. Γήμας δὲ μίαν τῶν ἐγχωρίων τεκνοῦται δύο παῖδας **Πίερον καὶ Ἄμαθον**, ἀφ' ὧν δύο πόλεις Πιερία καὶ Ἀμαθία ἐν Μακεδονίᾳ. ἡ ἱστορία παρά Μαρσύᾳ''. (Ven. A). Τα ονόματα Πίερος και Πιερία είναι βεβαίως Ελληνικότατα. Προέρχονται από το επίθετο πίαρ, πίειρα, το οποίο σημαίνει εύφορος. Το επίθετο πίαρ απαντά π.χ. στην *Οδύσσεια*, στον στίχο, ''εἰς ὥρας ἀμῶεν, ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὖδας''. (ι 135). ''Θα θέριζαν σε τόσο εύφορα και αφράτα χώματα'', στην *Ιλιάδα*, στον στίχο, ''ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακὴν πίειραν ἄρουραν''. (Σ541). ''Και έθεσε ακόμη νέο, μαλακό, εύφορο χωράφι'' και στην *Οδύσσεια*, στον στίχο: ''ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει, πίειραν ἄρουραν''. (β 328). ''Θέλει να πάει στην εύφορη γη της Εφύρας''. Το επίθετο πίειρα απαντά και στον Απολλώνιο τον Ρόδιο: ''Ἔστι δέ τις πορθμοῖο παροιτέρη Ἰονίοιο ἀμφιλαφής πίειρα Κεραυνίη εἶν' ἀλί νῆσος''. (*Αργοναυτικά*, Δ΄.983), ''Στον πορθμό του Ιονίου, στην Κεραύνεια θάλασσα, υπάρχει ένα εύφορο νησί''. Σύμφωνα με άλλη παράδοση, το όνομα της Πιερίας προέρχεται από το όνομα Πίηρ, όπως ελέγετο ο υιός του Ελευθήρος, ο οποίος ήταν υιός του Λυκάονος του υιού του Πελασγού. Πιερία εκαλείτο

η παραλιακή γραμμή η οποία εκτεινόταν από τον ποταμό Πηνειό μέχρι τον Αλιάκμονα, ανατολικώς του Ολύμπου, η οποία είναι πεδινή έκταση οριζόμενη από τη θάλασσα και τους μεγάλους ορεινούς όγκους, οι οποίοι έχουν στο μέσον τους τον (πολυδειράδα) πολυκόρυφο Όλυμπο. Σε γνωστό δημοτικό τραγούδι αναφέρεται ότι ο Όλυμπος έχει 42 κορυφές. (Κων/νος Παπαρρηγόπουλος, *Ιστορία του Ελληνικού Έθνους*. Αθήνα. 1874. Τόμος 5ος, Βιβλίο 15ο, σελ. 741). Ο **Πίερος με τη σύζυγό του Ευίππη**, γέννησαν τις Πιερίδες (Myth. Vat. I 86). Πιερία εκαλείτο η σύζυγος του Δαναού, ως και η σύζυγος του Οξύλου. ‘’τῷ δὲ Ὀξύλῳ **Πιερίαν** μὲν τῇ γυναικὶ ὄνομα εἶναι λέγουσι, πέρα δὲ τὰ ἐς αὐτὴν οὐ μνημονεύουσιν‘’. (Παυσανίας, *Ηλιακών Α΄.* 4.4). Η Πιερία αναφέρεται από τον Όμηρο: "Πιερίην δ’ ἐπιβᾶσα καὶ Ἡμαθίην ἐρατεινὴν", (*Ιλιάς*, Ξ226). "Πιερίην δ’ ἐπιβὰς ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ·", (*Οδύσσεια*, ε50).

Ο **Ωρωπός.** ‘’Ὠρωπός, πόλις Μακεδονίας, ἐξ ἧς Σέλευκος ὁ Νικάτωρ. Καί ἄλλη Βοιωτίας, περί ἧς Εὐφορίων Κλείτορι «Αὐλίς τ’ Ὠρωπός τε καί Ἀμφιάρεια λοετρά». **Κέκληται ἀπό Ὠρωποῦ τοῦ Μακεδόνος τοῦ Λυκάονος**. Ἔστι καί ἄλλη Εὐβοίας. Ἀριστοτέλης γοῦν τόν Ὠρωπόν Γραῖάν φησι λέγεσθαι «ἡ δέ Γραῖα τόπος τῆς Ὠρωπίας πρός τῇ θαλάσσῃ κατ’ Ἐρέτριαν τῆς Εὐβοίας κειμένη». Ἔστι καί τρίτη ἐν Συρίᾳ, κτισθεῖσα ὑπό Νικάτορος περί ἧς ὁ πολυΐστωρ ἐν τῷ περί Συρίας φησίν οὕτως «Ξενοφῶν ἐν ταῖς ἀναμετρήσεσι τῶν ὁρῶν περί Ἀμφίπολιν κεῖσθαι πόλιν Ὠρωπόν, ἥν πρότερον Τελμησσόν καλεῖσθαι ὑπό τῶν κτισάντων. Ταύτην δέ φασιν ὑπό Σελεύκου τοῦ Νικάτορος ἐπικτισθεῖσαν **Ὠρωπόν ὠνομάσθαι ἀπό τῆς ἐν τῇ Ἑλλάδι Ὠρωποῦ**». Ἔστιν οὖν καί τετάρτη πόλις ἐν Ἄργει ὕστερον κτισθεῖσα. Καί πέμπτη ἐν Θεσπρωτίᾳ ἦγουν ἐν Νικοπόλει. Λέγεται καί ἀρσενικῶς…‘’.

Αυτά και άλλα πολλά γράφουν οι αρχαίοι συγγραφείς, αυτά γράφουν τα αρχαία κείμενα, αυτά λέει η Ιστορία μας και η μυθιστορία μας. Αναρωτιέται κάποιος πόσο ανόητη, εμετική, ανιστόρητη, αντιιστόρητη, γελοία, άθλια, ανυπόστατη κτλ., είναι η προπαγάνδα των Σκοπιανών και των βρωμερών και τρισπανάθλιων, αδαών, αμαθών, απαιδεύτων, ασχέτων, ανίδεων, αγραμμάτων Ελλήνων συνοδοιπόρων τους, οι οποίοι δεν γνωρίζουν και δεν αντιλαμβάνονται τη θέση τους και τα όρια της βλακείας και της προδοσίας τους.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ 4^{Ο} ΑΙΩΝΑ Π.Χ.

Die griechische Welt im 4. jh. v.Chr.

Στον ανωτέρω Γερμανικό χάρτη ο οποίος αποτυπώνει τον Ελληνικό Κόσμο κατά τον 4ο π.Χ. αιώνα, η Μακεδονία (Makedonien) αναγράφεται εκεί όπου η Μακεδονία ήταν πάντοτε, εκεί όπου πάντοτε ήταν Ελλάδα. Ανατολικώς της Μακεδονίας ήταν η Θράκη (Thraker), το κράτος των Οδρυσών Θρακών (Odrysenreich), βορειοδυτικώς η Ιλλυρία (Illyrer) και βορείως, βεβαίως, ήταν η Παιονία (Paonien).

ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΕΠΙ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Β΄.

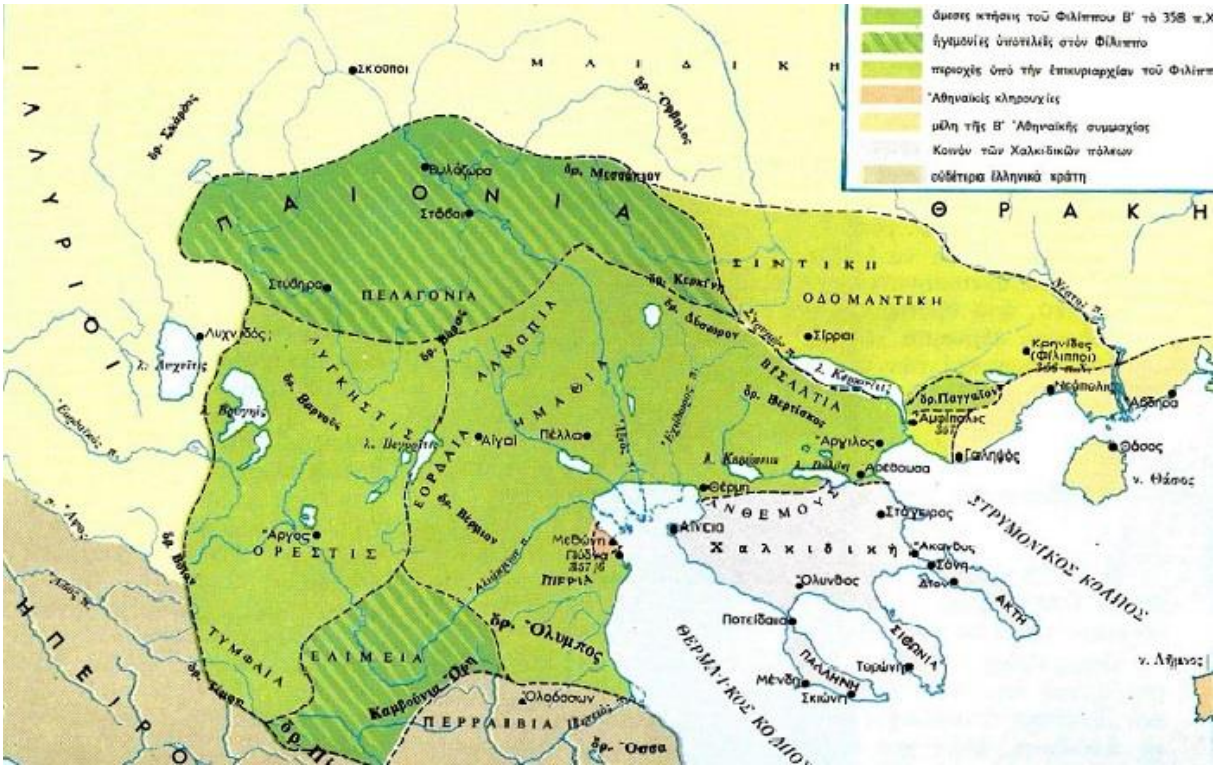

Στον ανωτέρω χάρτη ο οποίος παριστά το βασίλειο της Μακεδονίας, αποτυπώνεται η επέκτασή του επί του μεγάλου βασιλέως Φιλίππου Β΄. Συγκεκριμένα, προσδιορίζονται οι: άμεσες κτήσεις του Φιλίππου Β΄ το 358 π.Χ., ηγεμονίες υποτελείς στον Φίλιππο, περιοχές υπό την επικυριαρχία του Φιλίππου Β΄, Αθηναϊκές κληρουχίες, μέλη της Β΄ Αθηναϊκής συμμαχίας, Κοινόν των Χαλκιδικών πόλεων και ουδέτερα Ελληνικά κράτη.

Βορείως της Μακεδονίας ήταν η Παιονία, η οποία μετά την ήττα της από τον Φίλιππο το 358 π.Χ. και κατόπιν το 356 π.Χ., έγινε υποτελής στον Φίλιππο. Οι Παίονες ήταν θρακικό φύλο, οι οποίοι έκαναν συχνότατες επιδρομές και λεηλασίες κατά των Μακεδόνων και μάλιστα περιφρονούσαν τους Μακεδόνες.

‘’ὑπὸ δὲ τὸν αὐτὸν καιρὸν **Παίονες μὲν πλησίον τῆς Μακεδονίας οἰκοῦντες** ἐπόρθουν τὴν χώραν καταφρονοῦντες τῶν Μακεδόνων,‘’. (Διόδωρος, *Ιστορική Βιβλιοθήκη,* ΙΣΤ΄.2.6). ‘’Την ίδια περίπου εποχή, **οι Παίονες, οι οποίοι ζούσαν κοντά στη Μακεδονία**, λεηλατούσαν την χώρα, περιφρονώντας τους Μακεδόνες,‘’. Την ίδια περίπου εποχή σημαίνει το έτος 359 π.Χ.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΟΥΝΑΒΗ ΚΤΛ.

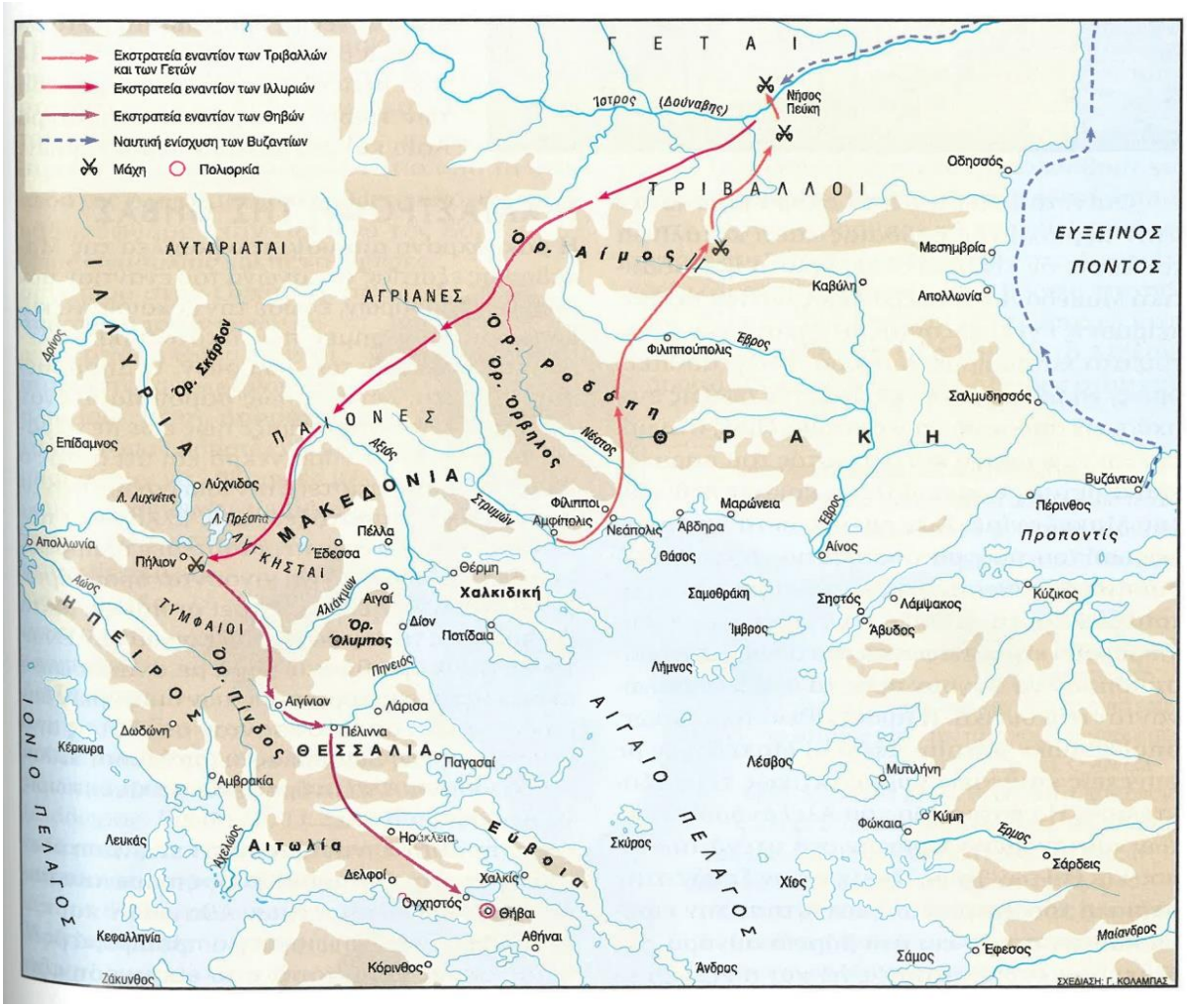

Στον ανωτέρω χάρτη αποτυπώνεται η πορεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου προς τον Δούναβη, εναντίον των Τριβαλλών και των Γετών, προς το Πήλιον της Ηπείρου, **μέσω της χώρας των Αγριάνων και των Παιόνων**, εναντίον των Ιλλυριών του βασιλιά Κλείτου, υιού του Βάρδυλι, και των Ταυλαντίων Ιλλυριών του βασιλιά Γλαυκία, και η κάθοδός του στη Θήβα, το **335 π.Χ.** ‘’Αὐτὸς δὲ ἐπ' **Ἀγριάνων καὶ Παιόνων** προϋχώρει’’. (Αρρ., *Αλεξ. Ανάβ*., Α΄.5.1). ‘’Αυτός δε (ο Αλέξανδρος) προχωρούσε στην χώρα των Αγριάνων και των **Παιόνων**’’. ‘’Ἐπῆλθεν δὲ καὶ τὴν **Παιονίαν** καὶ τὴν **Ἰλλυρίδα** καὶ τὰς ὁμόρους ταύταις χώρας καὶ πολλοὺς τῶν κατοικούντων βαρβάρων ἀφεστηκότας χειρωσάμενος ὑπηκόους πάντας τοὺς πλησιοχώρους βαρβάρους ἐποιήσατο’’. (Διόδ., *Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΖ΄.8.1). ‘’Επήλθε, επίσης, (Αλέξανδρος) στην **Παιονία**, στην **Ιλλυρία** και στις όμορες με αυτές περιοχές, όπου υποτάσσοντας τους περισσότερους εξεγερμένους βαρβάρους εξασφάλισε την υπακοή όλων των γύρω βαρβάρων’’. ‘’**Μακεδόνες** τῆς μὲν Εὐρώπης **ἦρξαν ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν Ἀδρίαν τόπων ἕως ἐπὶ τὸν Ἴστρον ποταμόν**, ὃ βραχὺ παντελῶς ἂν φανείη μέρος τῆς προειρημένης χώρας·’’. (Πολύβιος, *Ιστορίαι*, Α΄.2.4). **Βορείως της μίας, μόνης και αληθινής Μακεδονίας** λοιπόν, εκεί όπου σήμερα είναι η **Βαρντάρσκα**, η πρώην ‘’Νότια Σερβία’’, η ‘’Γιούζνα Σρμπιγια’’, στην αρχαιότητα ήταν η **Παιονία**.

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΚΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΤΛ.

Στον ανωτέρω χάρτη απεικονίζονται: **Η Μακεδονία και οι κτήσεις της**, τα **Κράτη της Συμμαχίας των Ελλήνων με ηγεμόνα τον Φίλιππο**, **Κράτη σύμμαχα των Μακεδόνων** και **Ουδέτερα Ελληνικά Κράτη**. **Βορείως της Μακεδονίας, στη σημερινή Βαρντάρσκα, ήταν η Παιονία**. Ο τιτάν του Ελληνισμού, ο βασιλιάς Φίλιππος Β΄, νίκησε τους Παίονες σε μάχη εκ παρατάξεως το 358 π.Χ. ''Ἀπολυθεὶς δὲ τοῦ πρὸς Ἀθηναίους πολέμου καὶ πυνθανόμενος τὸν βασιλέα τῶν **Παιόνων** Ἄγιν τετελευτηκέναι ὑπέλαβε καιρὸν ἔχειν ἐπιθέσθαι τοῖς **Παίοσιν**. Στρατεύσας οὖν εἰς **τὴν Παιονίαν καὶ παρατάξει τοὺς βαρβάρους νικήσας ἠνάγκασε τὸ ἔθνος πειθαρχεῖν τοῖς Μακεδόσιν**''. (Διόδωρος, *Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΣΤ΄.4.2). **Ο μέγας Έλλην Φίλιππος Β΄ λοιπόν, νίκησε τους Παίονες και τους ανάγκασε να πειθαρχούν στους Μακεδόνες, δεν νίκησε στην Παιονία Μακεδόνες και τους ανάγκασε να πειθαρχούν (να δηλώσουν υποταγή) στους Μακεδόνες**. Το **337 π.Χ.** ο γίγας ηγέτης του Ελληνισμού Φίλιππος Β΄, στην Κόρινθο, ίδρυσε τη ''Συμμαχία των Ελλήνων''.

THE KINGDOM OF MACEDON AT THE DEATH OF PHILIP II (336 B.C.).

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Β΄.

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη προσδιορίζονται, με διάφορα σημεία ή χρώματα: Πόλη (City), Μακεδονική φρουρά (Macedonian garrison), Σημαντικές μάχες (Important battles), Βασίλειο της Μακεδονίας (Kingdom of Macedonia), Περιοχές εξαρτώμενες από το Βασίλειο της Μακεδονίας (Dependent territories), Βασίλειο των Μολοσσών (Kingdom of the Molossians), Θεσσαλία (Thessaly), Μέλη του Κοινού (Συμμαχίας) της Κορίνθου (Members of the League of Corinth), Ουδέτερα (Ελληνικά) κράτη (Neutral states), Περσική Αυτοκρατορία (Persian Empire).

Le royaume de Macédoine a la mort de Philippe II (336 av. J.C.)

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ Β΄.

Στον ανωτέρω Γαλλικό χάρτη προσδιορίζονται, με διάφορα σημεία ή χρώματα: Πόλη (έτος κατάληψης. Π.χ. Πύδνα 356 π.Χ.), Cité. (Date de prise de contrôle. P.e. Pydna 356 av. J.C.), Μακεδονική φρουρά (Garrison Macédonienne), Μεγάλη (σημαντική) Μάχη (Bataille majeure), Βασίλειο της Μακεδονίας (Royaume de Macédoine), Περιοχές εξαρτώμενες από το Βασίλειο της Μακεδονίας (Territoires dépandants dy royaume), Βασίλειο των Μολοσσών (Royaume Molosse), Θεσσαλία (Thessalie), Πόλεις μέλη του Κοινού (Συμμαχίας) της Κορίνθου (Cités membres de la Ligue de Corinthe), Ουδέτερα (Ελληνικά) κράτη (Etats neutres), Περσική αυτοκρατορία (Empire Perse).

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΟΥ.

Στον ανωτέρω χάρτη απεικονίζεται το **αρχαίο Ελληνικό Βασίλειο** της **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ και το Περιβάλλον του.**

Βορείως του **αρχαίου Ελληνικού Βασιλείου** της **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ** (MACEDONIA) είναι και αναγράφεται η **ΠΑΙΟΝΙΑ (ΡΑΕΟΝΙΑ**), βορειότερα η ΔΑΡΔΑΝΙΑ (DARDANIA), ανατολικώς η ΘΡΑΚΗ (THRACE) και βορειοδυτικώς η ΙΛΛΥΡΙΑ (ILLYRIA). Βορείως του Δουνάβεως κατοικούσαν οι ΓΕΤΑΙ (GETAE).

EPIRUS & ENVIRONS. Η ΗΠΕΙΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΤΗΣ.

Ο ανωτέρω Αγγλικός χάρτης αποτυπώνει την Ήπειρο EPIRUS (Χαονία CHAONIA, Μολοσσία MOLOSSIA, Θεσπρωτία THESPROTIA με τις πόλεις των) και τις περιοχές Πέριξ αυτής. Αποτυπώνει επίσης και άλλες Ελληνικές περιοχές (Ακαρνανία, Αιτωλία, Θεσσαλία, **Μακεδονία**). **Βορείως της μίας, μόνης και αληθινής Μακεδονίας (MACEDON), βρίσκεται η Παιονία** (**PAEONIA**), βορειοδυτικώς η Ιλλυρία (ILLYRIA) και βορειανατολικώς η Θράκη (THRACE).

Ορισμένες Ιλλυρικές, Παιονικές και Θρακικές φυλές ευρίσκοντο υπό Εξελλήνιση.

ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟ 200 Π.Χ.

Χάρτης της μητροπολιτικής Ελλάδος το 200 π.Χ. Με διάφορα σημεία ή χρώματα προσδιορίζονται: Πόλη, θέση Μακεδονικής οχύρωσης, θέση σημαντικής μάχης, το Βασίλειο της Μακεδονίας, κράτη υπό Μακεδονικό έλεγχο, Ρωμαϊκές κατακτήσεις, το Βασίλειο της Περγάμου, το Βασίλειο των Σελευκιδών, Ανεξάρτητα κράτη, Εδάφη των Πτολεμαίων της Αιγύπτου.

ANCIENT DARDANIA & ENVIRONS. Η Αρχαία Δαρδανία & το Περιβάλλον της.

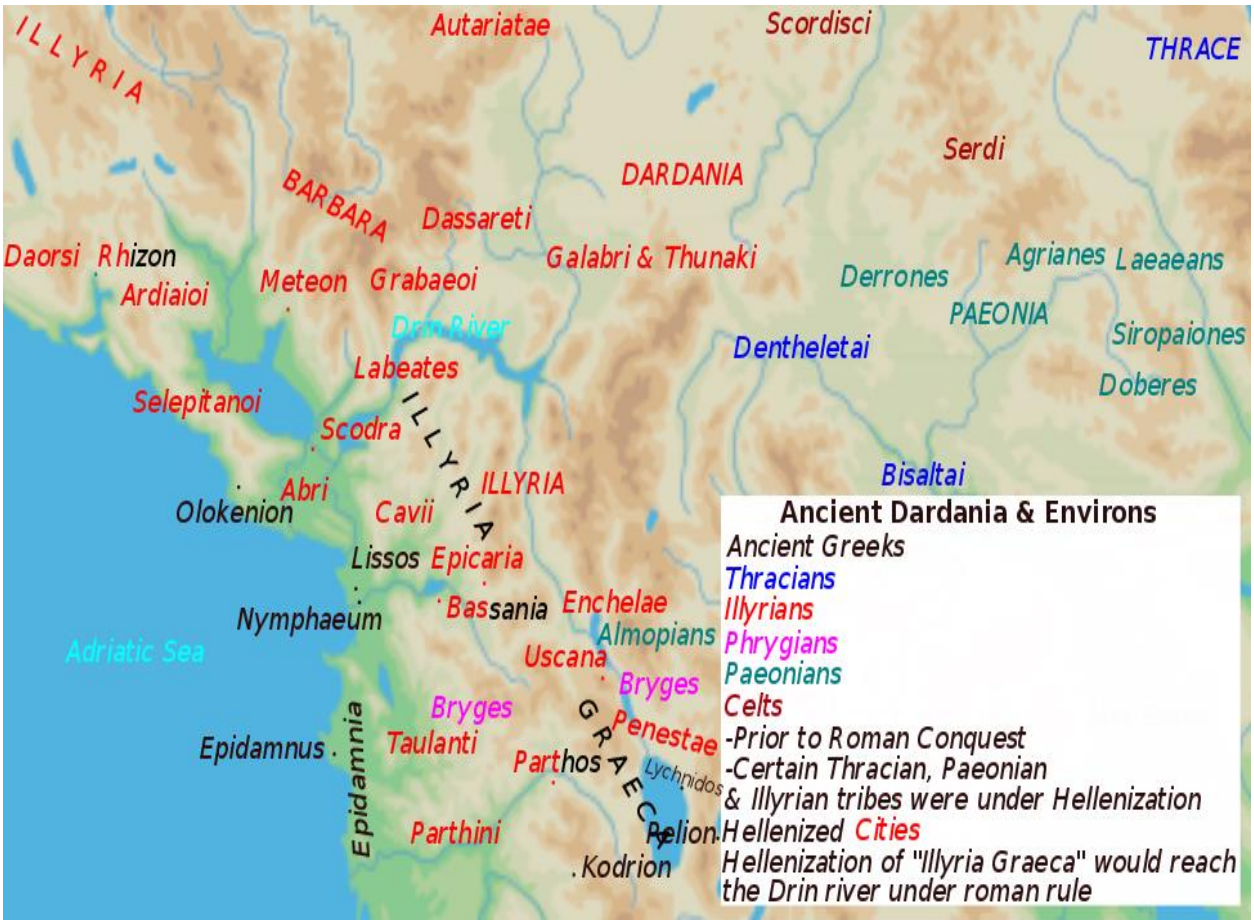

Η Αρχαία Δαρδανία & το Περιβάλλον της.

Το **ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ** της Δαρδανίας το αποτελούν: Αρχαίοι Έλληνες, Θράκες, Ιλλυριοί, Φρύγες, Παίονες, Κέλτες.

Ανατολικώς της ΔΑΡΔΑΝΙΑΣ (DARDANIA) είναι η ΠΑΙΟΝΙΑ (PAEONIA), δυτικώς η ΙΛΛΥΡΙΑ (ILLYRIA) και νοτίως της ΠΑΙΟΝΙΑΣ (PAEONIA) είναι η **ΜΙΑ, ΜΟΝΗ** και **ΑΛΗΘΙΝΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ**.

- Πριν τη Ρωμαϊκή Κατάκτηση
- Ορισμένες Θρακικές, Παιονικές και Ιλλυρικές φυλές ευρίσκοντο υπό Εξελλήνιση. Η Εξελλήνιση της ''**Ελληνικής Ιλλυρίας**'', κατά την περίοδο της Ρωμαϊκής κυριαρχίας, θα έφθανε έως τον ποταμό Δρίνο.

Μετά τη Ρωμαϊκή κατάκτηση η προ-Ρωμαϊκή Δαρδανία οργανώθηκε τελικώς στην επαρχία της Μοισίας. Η διαίρεση της Μοισίας σε Άνω Μοισία και Κάτω Μοισία (Moesia Superior και Moesia Inferior αντιστοίχως), έγινε κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Δομιτιανού (81-96). Το όνομα Δαρδανία χρησιμοποιήθηκε για μία νέα επαρχία της Άνω Μοισίας. Ο Πτολεμαίος (100-170) ονομάζει Δαρδανία ένα ιδιαίτερο τμήμα της Άνω Μοισίας.

Ο Ρωμαίος ιστορικός **Τίτος Λίβιος** (Titus Livius, 57 π.Χ.-17 μ.Χ.) γνωρίζει την περιοχή, την αναφέρει με το όνομά της, **Δαρδανία, και ασφαλώς και βεβαίως την διαφοροποιεί από τη Μακεδονία**. Π.χ.: ‘’vastatis proximis Illyrici in Pelagoniam eadem celeritate vertit iter; inde **Dardanorum** urbem Sintiam, in Macedoniam transitum **Dardanis** facturam, cepit’’. (*Ιστορία της Ρώμης*, 26.25.3,4). ‘’after ravaging the nearest parts of Illyricum, he changed the direction of his march with the same speed into Pelagonia. Then he captured a city of the **Dardanians**, Sintia, as likely to afford a passage for the **Dardanians** into Macedonia’’.

‘’dividenti praedam captivosque fuere autem quattuor milia hominum, pecorum omnis generis ad viginiti milia nuntius ex Macedonia venit Aëropum quendam corrupto arcis praesidiique praefecto Lychnidum cepisse, tenere et Dassaretiorum quosdam vicos **Dardanos** etiam concire’’. (27.32.9). ‘’As he was dividing the booty and the captives - there were in fact four thousand persons and about twenty thousand cattle of every kind - came the news from Macedonia that one Aëropus by bribing the commander of the citadel and garrison had captured Lychnidus, was holding some villages of the Dassaretii and also stirring up the **Dardani**’’.

‘’ibi alii maiorem adferentes tumultum nuntii occurrunt, **Dardanos** in Macedoniam effusos Orestidem iam tenere ac descendisse in Argestaeum campum, famamque inter barbaros celebrem esse Philippum occisum’’. (27.33.1). ‘’There other messengers met him, bringing news of a greater inroad: that the **Dardanians** pouring into Macedonia were already holding Orestis and had come down into the Argestaean Plain; and that it was currently reported among the barbarians that Philip had been slain’’.

‘’Hac satis felici expeditione bello commisso reguli ac principes accolae Macedonum in castra Romana veniunt, Pleuratus Scerdilaedi filius et Amynander Athamanum rex et ex **Dardanis** Bato Longari filius. Bellum suo nomine Longarus cum Demetrio, Philippi patre, gesserat. Pollicentibus auxilia respondit consul, **Dardanorum** et Pleurati opera, cum exercitum in Macedoniam induceret, se usurum;’’. (31.28.1-2). ‘’As the commencement of the war was marked by this successful expedition, various princes and leading men from the countries bordering on Macedonia visited the Roman camp; amongst them Pleuratus, the son of Scerdilaedus, Amynander, king of the Athamanians, and Bato, the son of Longarus, who represented the **Dardanians**. Longarus had been warring on his own account with Demetrius, Philip's father. In reply to their offers of help the consul said that he would avail himself of the services of the **Dardanians** and of Pleuratus when he led his army into Macedonia’’.

‘’ipse terrestris copias comparabat, magna se duo auxilia Romanis detraxisse credens, ex una parte Aetolos, ex altera **Dardanos**, faucibus ad Pelagoniam a filio Perseo interclusis’’. (31.33.3). ‘’The gathering of his land forces he conducted in person, encouraged by the belief that he had deprived the Romans of two important auxiliaries, the Aetolians on the one side and the **Dardanians** on the other, as the pass at Pelagonia was closed by his son Perseus’’.

‘’ipsum quoque regem terror cepit nondum iusto proelio cum Romanis congressum. Itaque revocato filio praesidioque, quod in faucibus Pelagoniae erat, ut iis copiis suas augeret, Pleurato Dardanisque iter in Macedoniam patefecit’’. (31.34.5-6). ‘’Even the king himself felt apprehensive, though he had not yet met the Romans in a pitched battle, and in order to augment his forces he recalled his son and the troops who

were stationed in the Pelagonian pass, thus leaving the road open to Pleuratus and the **Dardanians** for the invasion of Macedonia''.

''eo quoque minus est temptasse eum fortunam, quod fama erat Pleuratum **Dardanosque** ingentibus copiis profectos domo iam in Macedoniam transcendisse;''. (31.38.7). ''That he should have tempted fortune as he did is the less surprising since a report was current that Pleuratus and the **Dardanians** had already invaded Macedonia with an immense force''.

''Philippum averterant Aetoloi et Athamanes et **Dardani** et tot bella repende alia ex aliis locis exorta. Adversus **Dardanos**, iam recipientes ex Macedomia sese, Athenagoram cum expeditipeditibus ac maiore parte equitatus misit, iussum instare ab tergo abeuntibus et carpendo postremum agmen segniores eos ad movendos domo exercitus efficere''. (31.40.7-8). ''Philip had been called away by the Aetolians, the Athamanians, the **Dardanians** and the numerous wars which had broken out in various quarters. The **Dardanians** were already retiring from Macedonia when he sent Athenagoras with the light infantry and the greater part of the cavalry to attack them from the rear as they retreated, and by harassing their rear make them less eager to send their armies away from home''.

''per eos dies et Athenagoras regius praefectus **Dardanos** recipientes se in fines adeptus postremum agmen turbavit; dein, postquam **Dardani** conversis signis direxere aciem, aequa pugna iusto proelio erat. Ubi rursus procedere **Dardani** coepissent, equite et levi armatura regii nullum talis auxilii genus habentes **Dardanos** oneratosque immobilibus armis vexabant; et loca ipsa adiuvabant''. (31.43.1-2). ''Athenagoras, Philip's lieutenant, in the meanwhile caught up the **Dardanians** as they were retiring within their frontiers and created considerable confusion in the rear of their column. They faced about and formed in line of battle, and a regular engagement ensued in which neither side gained the advantage. When the **Dardanians** began again to go forward the king's cavalry continued to harass them, as they had no troops of the same kind to protect them, and their equipment rendered them immobile. The ground, too, was in favour of the assailants.''.

''Philippus cum audisset **Dardanos** transgressos fines ab contemptu concussi tum regni superiora Macedoniae evastare, quamquam toto prope orbe terrarum, undique se suosque exigente fortuna, urgebatur, tamen morte tristius ratus Macedoniae etiam possessione pelli, dilectu raptim per urbes Macedonum habito cum sex milibus peditum et quingentis equitibus circa Stobos Paeoniae improviso hostes oppressit''. (33.19.1-3). ''Emboldened by the successive Macedonian defeats, the **Dardanians** began to lay waste the northern part of the realm. Although Philip had almost the whole world against him and Fortune was driving him and his people out of every place in turn, he felt that to be expelled from Macedonia itself would be worse than death. No sooner, therefore, did he hear of the **Dardanian** invasion than he hurriedly levied troops in all the cities of his kingdom and with a force of 6000 infantry and 500 cavalry he came upon the enemy unexpectedly near Stobi in Paeonia''.

''Ob haec Aetolos sustilisse animos et abnuisse imperata facere, principeque eoeum in Macedoniam et in **Dardanos** et in Thraeciam ad conducenda mercede auxilia profectos''. (37.48.4). ''It was further stated that the Aetolians gained fresh courage from this, and refused to carry out the commands laid upon them; their leaders went to Macedonia, **Dardania** and Thrace to raise a force of mercenaries''.

‘’Galli, magna hominum vis, seu inopia agri seu praedae spe, nullam gentem, per quam ituri essent, parem armis rati, Brenno duce in **Dardanos** pervenerunt’’. (38.16.1). ‘’A large body of Gauls, induced either by want of room or desire for plunder and convinced that none of the nations through whom they intended to pass was a match for them in arms, marched under the leadership of Brennus into the country of the **Dardani**’’.

‘’**Dardanorum** gentem delere propositum erat inque eorum agro sedes dare Bastanis. Duplex inde erat commodum futurum, si et **Dardani**, gens semper infestissima Macedoniae temporibusque iniquis regum imminens, tolleretur, et Bastarnae relictis in **Dardania** coniugibus liberisque ad populandam Italiam possent mitti,’’. (40.57.4-6). ‘’It was intended to exterminate the **Dardani** and to make a home for the Bastarnae in their territory. There was to be a double advantage in this; the **Dardani**, who had always been bitter enemies to Macedonia, and ready to fall on her in times of misfortune, would be put out of the way, and the Bastarnae could leave their wives and children in **Dardania** and be sent on to devastate Italy.

‘’sive caesi ab Romanis forent Bastarnae, **Dardanos** tamen sublatos praedamque ex reliquiis Bastanorum et possessionem liberam **Dardaniae** solacio fore;’’. (40.57.8). ‘’If the Bastarnae were defeated by the Romans, the extermination of the **Dardani**, the plunder of what remained of the Bastarnae, and the unchallenged possession of **Dardania** would be some consolation to him;’’.

‘’dissipati procella cum tamquam ex naufragio plerique semermes in castra, unde profecti erant, redissent, consultari quid agerent coeptum. Inde orta dissensio, aliis redeundum aliis penetrandum in **Dardaniam** censentibus; triginta ferme milia hominum Clondico duce, quo profecti erant, pervenerunt, cetera multitudo retro, qua venerat, Apolloniam mesembriamque repetit’’. (40.58.7). ‘’Scattered by the storm like shipwrecked sailors, they at last reached their camp, most having lost their arms, and then began to deliberate as to what they were to do. Opinions were divided; some were for returning home, others wanted to invade **Dardania**. About 30,000 men, led by Clondicus, succeeded in reaching **Dardania**; the rest of the host retraced their steps and made their way into the inland district of Apollonia’’.

‘’Et tumultus quidem Gallicus et Ligustinus, qui principio eius anni exortus fuerat, haud magno conatu brevi oppressus erat; belli Macedonici subibat iam cura, miscente Perseo inter **Dardanos** Bastarnasque certamina. Et legati qui missi ad res visendas in Macedoniam erant, iam reverterant Romam renuntiaverant que bellum in **Dardania** esse’’. (41.19.3,4). ‘’The disturbances in Gaul and Liguria which had broken out at the beginning of the year had been quelled without any great difficulty, and now the public anxiety was directed to the danger of a war with Macedonia, as Perseus was trying to involve the **Dardani** and the Bastarnae in a conflict. The commissioners who had been sent to Macedonia to investigate the position there had now returned and reported that there was a state of war in **Dardania**’’.

‘’When the **Dardani** found that the Bastarnae were not evacuating their territory as they had hoped, but were becoming every day more aggressive and were receiving assistance from their Thracian neighbours and from the Scordisci, they thought that they ought to attempt some active measures, however hazardous…. The fighting began, however, before they could get round the enemy, and the **Dardani** were defeated and driven into a city some twelve miles distant from the camp of the Bastarnae’’. (41.19).

‘’sed quia in Romanos odii regnum posuerat praemium, Demetrium nullo alio crimine quam Romanae amicitiae initae occidit; Persea, quem belli cum populo Romano prius paene quam regni heredem futurum sciebat, regem fecit. Itaque quid hic post mortem patris egit aliud quam bellum paravit; Bastarnas primum ad terrorem omnium in Dardaniam immisit;’’. (41.23.11,12). ‘’But Philip had destined the crown as a reward for hatred of the Romans, and he put Demetrius to death for no other offence than his friendship with Rome. Perseus, he knew, would inherit a war with Rome almost before he inherited the crown, and he made him king. What else has he been doing since his father's death but making preparations for war? In the first place he sent the Bastarnae into **Dardania** creating universal alarm’’.

‘’cum a Threcia pacem Cotys, ab Epiro Cephalus repentina defectione ab Romanis praestarent, **Dardanos** recens domuisset bellum,’’. (43.18.2). ‘’Cotys was a guarantee of peace on the side of Thrace, and Cephalus, since his sudden defection from Rome, on the side of Epirus, and the late war had tamed the courage of the **Dardanians**’’.

‘’iis mandat, ut exponerent aestatis eius hiemisque acta sua adversus Romanos **Dardanosque**; adicerent recentia in Illyrico hibernae expeditionis opera; hortarentur Gentium in amicitiam secum et cum Macedonibus iungendam’’. (43.19.13,14). ‘’Their instructions were to give an account of Perseus's summer and winter campaigns against the Romans and the **Dardanians**, and also the results of his winter expedition in Illyria. They were to urge Gentius to form a league of friendship with him and the Macedonians’’.

‘’hi transgressi iugum Scordi montis, per Illyrici solitudines, quas de industria populando Macedones fecerant, ne transitus faciles **Dardanis** in Illyricum aut Macedoniam essent,’’. (43.20.1). ‘’These envoys crossed the summit of Mount Scordus and made their way through the desert solitudes in Illyria, which the Macedonians had created in their systematic devastations to prevent the **Dardanians** from finding an easy passage into either Illyria or Macedonia’’.

‘’fama fuit Monuni, **Dardanorum** principis, filiam Etutam pacto fratri eum invidisse tamquam his nuptiis adiungenti sibi **Dardanorum** gentem; et simillimum id vero fecit ducta ea virgo Platore interfecto’’. (44.30.4). ‘’It was commonly said that his jealousy was aroused by Plator's betrothal to Etuta, a daughter of Monunus, the prince of the **Dardani**, as though by this marriage he would secure the whole nation to his interest, and the fact that after Plator's death his brother married the girl made this conjecture highly probable’’.

‘’mons Scordus, longe altissimus regionis eius, ab oriente **Dardaniam** subiectam habet, a meridie Macedoniam, ab occasu Illyricum’’. (44.31.4). ‘’Mount Scordus is quite the loftiest mountain in the country, and overlooks **Dardania** on the east, Macedonia on the south, and Illyria on the west’’.

‘’On seeing the missive he is said to have shed tears over the fate that befalls men, for the man who a short time ago was not contented with his kingdom of Macedonia, but made an attack on the **Dardanians** and the Illyrians, and had called out the auxiliary levies of the Bastarnae - that man had now lost his army, was driven out of his kingdom a homeless wanderer into a small island where, as a suppliant, he was protected by the sanctity of the temple, not by any strength which he possessed’’. (45.4.2,3).

‘’**Dardanis** repetentibus Paeoniam, quod et sua fuisset et continens esset finibus suis, omnibus dare libertatem pronuntiavit, qui sub regno Persei fuissent. Post non impetratam Paeoniam salis commercium dedit; tertiae regioni imperavit, ut Stobos Paeoniae deveherent, pretiumque statuit’’. (45.29.11-13). ‘’The **Dardanians** were laying

claim to Paeonia on the ground that it once belonged to them, and they had a common frontier; the consul told them in reply that he was granting political liberty to all who had been under the rule of Perseus. As he had refused them Paeonia he granted them the right to purchase salt and ordered the third canton to carry its salt to Stobi, fixing, at the same time, the price at which it was to be sold''.

Ο βυζαντινός λόγιος **Προκόπιος ο Καισαρεύς** (500-565) επίσης, αναφέρει την **Δαρδανία** στο βιβλίο του *Περί Κτισμάτων*, γραμμένο περί το 550, όπου εγκωμιάζει την οικοδομική δραστηριότητα του Ιουστινιανού**,** η οποία αναφέρεται στην επιδιόρθωση προϋπαρχόντων οχυρών και το κτίσιμο νέων, για την παροχή ασφαλείας στους πολίτες των περιοχών που είχαν πληγεί από τις σλαβικές επιδρομές. Στη Δαρδανία δημιουργήθηκαν 8 νέες οχυρώσεις και ανακαινίσθηκαν 61 οχυρώσεις. '' Ἐπί **Δαρδανίας** δὲ πεποίηται τάδε. νέα μὲν. Λαβέριον. Κάστιμον. Ῥαβεστόν. Καστέλλιον. Ἀκρένζα. Τεριάς. Δροῦλλος. Βικτωρίας. Ἀνενεώθη δὲ τάδε. Κεσίανα. Τεζούλη. Οὐσιανά. Βεσιανά. Μασκᾶς. Λίστη. Κελλιριανά. Ζυσβάες. Γένζανα. Πετρίζην. Εὐτυχιανά. Μουλατώ. Βελάς. Κάτταρος. Κατταρικός. Πέντζα. Κατταφέτερος. Δάβανος. Κούβινος. Γέρμτζα. Βικτωριανά. Ἄζετα. Δουρβουλίη. Σουρικόν. Κούσινες. Τουττιανά. Βαλλεσινά. Βήλλα. Κατρέλατες. Κασύελλα. Μαριανά. Πρισκούπερα. Μιλετής. Δαρδάπαρα. Κέσουνα. Βερινιανά. Λάσβαρος. Καστελλοβρέταρα. Ἐδετζίω. Δίνιος. Κέκωλα. Ἔμαστος. Καστελῶνα. Καπόμαλβα. Σέρετος. Πτωχεῖον. Κουινώ. Βέρζανα. Βεσαΐανα. Ἄρσα. Βλεζώ. Λάβουτζα. Κουίντου. Βερμέριον. Κατράσεμα. Ῥοτοῦν. Κοβέγκιλες. Μαρκελλινά. Πριμονιανά. Παμίλινος. Ἀρία''. (ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΟΥ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ ΚΤΙΣΜΑΤΩΝ ΛΟΓΟΣ *Δ΄.* PROCOPII CAESARIENSIS DE AEDIFICIIS DN IUSTINIANI, LIBER IV. Corpus Scriptorum Historiae Byzantinae, PROCOPII, DE AEDIFICIIS, IV, 4, σελίς, 280-282).

Το 518 σεισμός κατέστρεψε τη Δαρδανία. Ακολούθησε λιμός ένεκα του οποίου πέθανε μεγάλο μέρος του πληθυσμού και αποδυνάμωσε την άμυνα της Βυζαντινής αυτοκρατορίας.

THE ROMAN EMPIRE IN 125 AD.

Η ΡΩΜΑΪΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΟ 125 Μ.Χ.

Στον ανωτέρω χάρτη ο οποίος παριστά τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και τις διοικητικές διαιρέσεις της, το 125 μ.Χ., βορείως της Μακεδονίας (MACEDONIA), εκεί όπου ήταν η Παιονία, τώρα είναι η ‘’MOESIA SUPERIOR’’, η ‘’Άνω Μοισία’’ στην οποία περιλαμβάνεται και η Ναϊσσός (Naïssus) ή Νίσσα, Νι**ς** (σερβικά Ниш /Niš). Ανατολικώς της Μακεδονίας είναι η Θράκη (THRACIA), και βορειοδυτικώς η Δαλματία (DALMATIA).

Οι Ρωμαίοι κατέκτησαν τη Ναϊσσό κατά την περίοδο του ‘’Δαρδανικού Πολέμου’’ (75-73 π.Χ.) και ίδρυσαν εκεί ένα στρατόπεδο έδρα λεγεώνος. Ένεκα της στρατηγικής της θέσης η πόλη ανεπτύχθη σε σημαντική φρουραρχική και αγοραστική πόλη της Άνω Μοισίας.

Η ΡΩΜΑΪΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ (117-138).

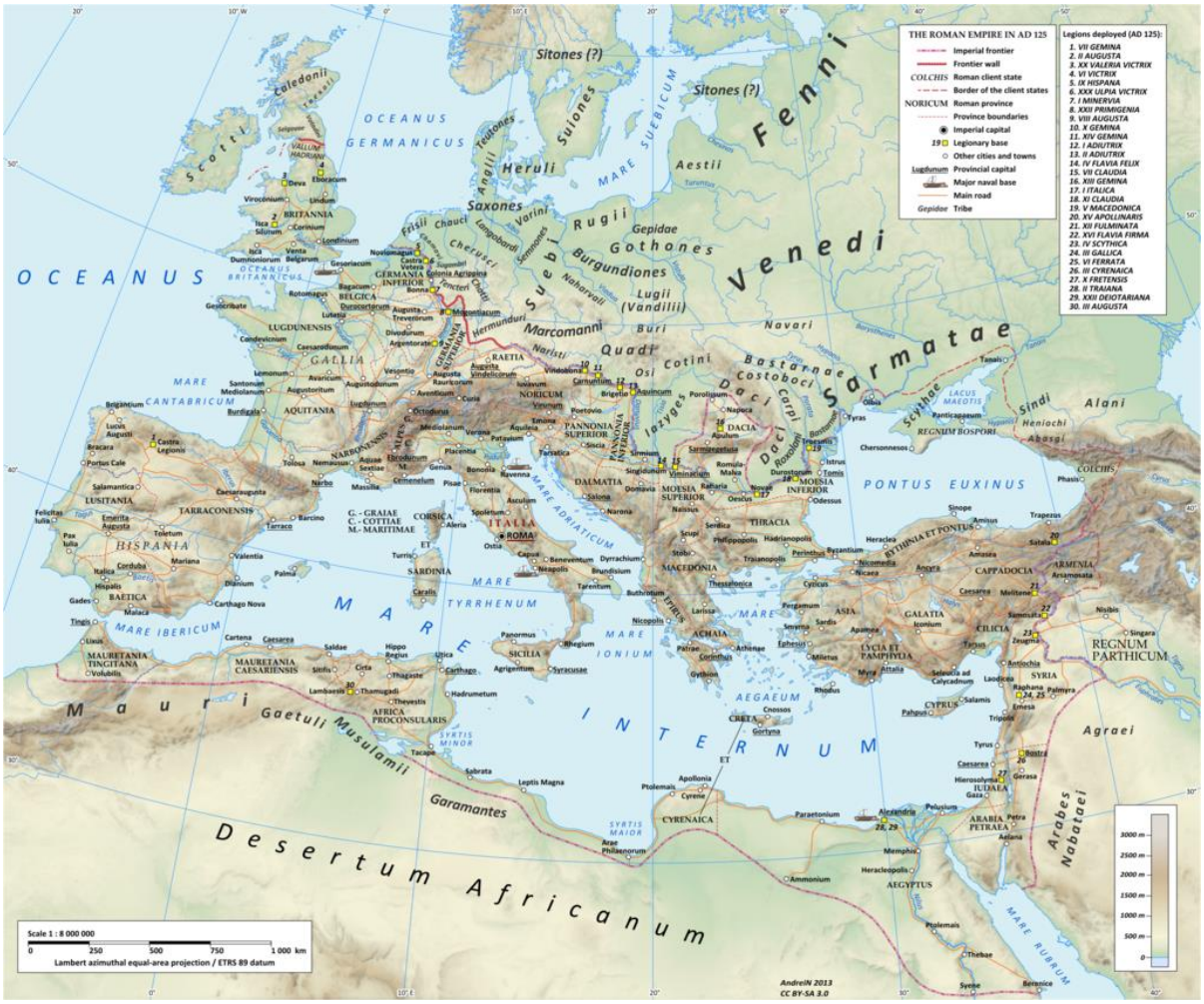

Η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία την εποχή του Αδριανού (76-138), ο οποίος εβασίλευσε μεταξύ 117-138 μ.Χ. Στα κεντρικά και βόρεια Βαλκάνια φαίνονται οι αυτοκρατορικές επαρχίες της ΑΝΩ ΜΟΙΣΙΑΣ, MOESIA SUPERIOR (Κεντρική Σερβία/Κοσσυφοπέδιο) και ΚΑΤΩ ΜΟΙΣΙΑΣ, MOESIA INFERIOR (Βόρεια Βουλγαρία/παραλιακή Ρουμανία). Το 125 μ.Χ. σε καθεμία από τις επαρχίες αυτές είχε αναπτυχθεί από μία λεγεώνα. Νοτίως της ΑΝΩ ΜΟΙΣΙΑΣ η οποία αποτελεί τον μείζονα κορμό της σημερινής ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ (VARDARSKA), είναι και αναγράφεται η ΜΙΑ, ΜΟΝΗ ΚΑΙ ΑΛΗΘΙΝΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

ROMAN BALKANS, POST 150 AD.

ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ, ΕΠΙ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ, μετά το 150 μ.Χ.

Ο ανωτέρω Αγγλικός χάρτης του ALEXANDER G. FINDLAY του 1849, παρουσιάζει τα κεντρικά και βόρεια Βαλκάνια στα μέσα του 2ου μ.Χ. αιώνα, περίοδο της Ρωμαϊκής κυριαρχίας. Οι περιοχές MOESIA SUPERIOR και MOESIA INFERIOR είναι αντιστοίχως η ΑΝΩ ΜΟΙΣΙΑ και η ΚΑΤΩ ΜΟΙΣΙΑ. Βορείως της ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (MACEDONIA) είναι η ΠΑΙΟΝΙΑ (PAEONIA) και βορείως αυτής η MOESIA SUPERIOR στην οποία περιλαμβάνεται και η ΔΑΡΔΑΝΙΑ (DARDANIA). Η ΑΝΩ ΜΟΙΣΙΑ (MOESIA SUPERIOR) αποτελεί τον μείζονα κορμό της σημερινής ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ (VARDARSKA), και φυσικά δεν είναι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ και δεν ονομάζεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Βορείως και δυτικώς της MOESIA SUPERIOR είναι η ΠΑΝΝΟΝΙΑ.

Ο ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΟΣ ΡΩΜΑΪΚΟΣ ΑΙΩΝΑΣ (235-337).

Ο χάρτης αυτός του Ρωμαϊκού κόσμου στη Βαλκανική, κατά τα έτη (235 - 337), αναγράφει τη λέξη **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ** (**MACEDONIA**) εκεί όπου η **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ** ήταν πάντοτε, εκεί όπου και σήμερα είναι **ΕΛΛΑΔΑ**.

Βορείως της **ΜΙΑΣ, ΜΟΝΗΣ, ΕΝΙΑΙΑΣ** και **ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ**, στη σημερινή ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ, είναι η **ΑΝΩ ΜΟΙΣΙΑ**, MOESIA SUPERIOR, στην οποία περιλαμβάνονται οι πόλεις Σκόπια (Scupi) και η Ναϊσσός (Naïssus), ανατολικώς η ΘΡΑΚΗ (THRACIA) και βορειοδυτικώς η ΔΑΛΜΑΤΙΑ (DALMATIA).

Βορείως της Δαλματίας (DALMATIA) είναι η ΠΑΝΝΟΝΙΑ, η οποία το 103/105 διαιρέθηκε από τον Τραϊανό σε ΑΝΩ ΠΑΝΝΟΝΙΑ (PANNONIA SUPERIOR) το δυτικό τμήμα, και ΚΑΤΩ ΠΑΝΝΟΝΙΑ (PANNONIA INFERIOR) το ανατολικό. Πρωτεύουσα της Κάτω Παννονίας (PANNONIA INFERIOR), έγινε το Σίρμιον και της Ανω Παννονίας το Κάρνουντουμ.

PANNONIA IN THE 1ST CENTURY.
Η ΠΑΝΝΟΝΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ 1^{Ο} Μ.Χ. ΑΙΩΝΑ.

Pannonia in the 1st century

Παννονία είναι αρχαίο όνομα περιοχής της κεντρικής Ευρώπης, η οποία οριζόταν βόρεια από τον Δούναβη και βρισκόταν στη θέση της σημερινής Ουγγαρίας και εν μέρει της Κροατίας, της Σερβίας, της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης, της Σλοβενίας, της Αυστρίας και της Σλοβακίας. Η περιοχή λέγεται πως έλαβε την ονομασία της από την ιαπετική ρίζα -*πεν*- που σημαίνει: υγρός και νερό, λόγω των πολλών ποταμών που την διασχίζουν. Ωστόσο δεν αποκλείεται η ονομασία Παννονία να σχετίζεται και με την αρχαία πόλη της Κρήτης **Παννόνα** ή **Φαννόνα** που βρίσκεται στο χωριό Αγιος Θωμάς. Η ονομασία που της έδιναν κάποιοι βυζαντινοί Έλληνες γεωγράφοι ως Παιονία, ίσως να προϋποθέτει και κάποια γλωσσική συσχέτιση με την Παιονία, την ευρισκομένη βορείως της Μακεδονίας.

PANNONIA SUPERIOR AND PANNONIA INFERIOR IN THE 2ND CENTURY.
ΑΝΩ ΠΑΝΝΟΝΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΩ ΠΑΝΝΟΝΙΑ ΤΟΝ 2Ο Μ.Χ. ΑΙΩΝΑ.

Pannonia Superior and Pannonia Inferior in the 2nd century

Οι μεγαλύτερες πόλεις της Ανω Παννονίας ήταν: Η πρωτεύουσα Κάρνουντουμ (Μπαντ Ντόιτς-Αλτενμπουργκ, Αυστρία), Μπριγκέτιο (Σζόνι, σύνορα Σλοβενίας-Ουγγαρίας), Σίσια (Σίσακ, Κροατία), Βιντομπόνα (Βιέννη, Αυστρία).

Οι μεγαλύτερες πόλεις της Κάτω Παννονίας ήταν: Ακουμίνκουμ (Σλανκάμεν, Σερβία), Σίρμιον (Σρέμσκα Μιτρόβιτσα, Σερβία), Μούρσα (Όσιγιεκ, Κροατία), Ακουίνκουμ (Αλτ-Οφεν κοντά στη Βουδαπέστη).

ΡΩΜΑΪΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΝΝΟΝΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΑΛΜΑΤΙΑ.

Οι Παννόνιοι, κάτοικοι της βορειοδυτικής Βαλκανικής και της Κεντρικής Ευρώπης, είναι διαφορετικοί από τους Παίονες. Ο Στράβων αναφέρει τα όρια της Παννονίας ως και τα επί μέρους φύλα τους.

‘’Τὸ δὲ λοιπὸν ἔχουσι **Παννόνιοι** μέχρι Σεγεστικῆς καὶ Ἴστρου πρὸς ἄρκτον καὶ ἕω· πρὸς δὲ τἆλλα μέρη ἐπὶ πλέον διατείνουσιν. Ἡ δὲ Σεγεστικὴ πόλις ἐστὶ **Παννονίων** ἐν συμβολῇ ποταμῶν πλειόνων, ἁπάντων πλωτῶν, εὐφυὲς ὁρμητήριον τῷ πρὸς Δακοὺς πολέμῳ·’’. (*Γεωγραφικά*, Ζ’.5.2).

‘’ Ἔθνη δ’ ἐστὶ τῶν **Παννονίων Βρεῦκοι καὶ Ἀνδιζήτιοι καὶ Διτίωνες καὶ Πειροῦσται καὶ Μαζαῖοι καὶ Δαισιτιᾶται,** ὧν Βάτων ἡγεμών, **καὶ ἄλλα ἀσημότερα μικρά**, [ἃ] διατείνει μέχρι Δαλματίας, σχεδὸν δέ τι καὶ Ἀρδιαίων ἰόντι πρὸς νότον· ἅπασα [δ’] ἡ ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου παρήκουσα ὀρεινὴ μέχρι τοῦ Ῥιζονικοῦ κόλπου καὶ τῆς Ἀρδιαίων γῆς... Μεταξὺ πίπτουσα τῆς τε θαλάττης καὶ τῶν **Παννονίων** ἐθνῶν’’. (*Γεωγραφικά*, Ζ΄.5.3).

ΟΙ 230 ΔΙΟΚΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΙΡΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΡΩΜΑΪΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ.

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη ο οποίος παριστά τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και τις διοικητικές διαιρέσεις της, στο τέλος της δυναστείας των Σεβήρων, περί το 235, βορείως της Μακεδονίας (Macedonia), εκεί όπου ήταν η Παιονία, τώρα είναι η ‘’Moesia Superior’’, η ‘’Άνω Μοισία’’.

Ανατολικώς της Μακεδονίας είναι η Θράκη (Thracia), και βορειοδυτικώς η Δαλματία (Dalmatia).

ΤΑ ΡΩΜΑΪΚΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ 4^{Ο} ΑΙΩΝΑ.
ROMAN BALKANS IN THE 4TH CENTURY.

Roman Balkans in the 4th century

Οι Ρωμαϊκές επαρχίες στη βαλκανική χερσόνησο μετά τις διοικητικές μεταρυθμίσεις κατά τον 4ο αιώνα. Η επαρχία της Δαρδανίας εικονίζεται με κόκκινο χρώμα και αναγράφεται, βεβαίως, βορείως της Μακεδονίας. Βορείως της Δαρδανίας είναι η ‘’Άνω Μοισία’’ (MOESIA SUPERIOR). (Roman provinces in Balkans after administrative reforms in the 4th century. Dardania in red).

Δαρδανία και ‘’Άνω Μοισία’’ (MOESIA SUPERIOR) **αποτελούν τον μείζονα κορμό της σημερινής Βαρντάρσκα**.

Βορείως της Δαρδανίας (DARDANIA) είναι η ΠΑΝΝΟΝΙΑ, η οποία διαιρείται πλέον σε PANNONIA PRIMA, PANNONIA SECUNDA, PANNONIA VALERIA και PANNONIA SAVIA.

ΠΑΝΝΟΝΙΑ. ΤΑ ΦΥΛΑ ΤΩΝ ΠΑΝΝΟΝΩΝ. 1ος Π.Χ. ΑΙΩΝΑΣ.

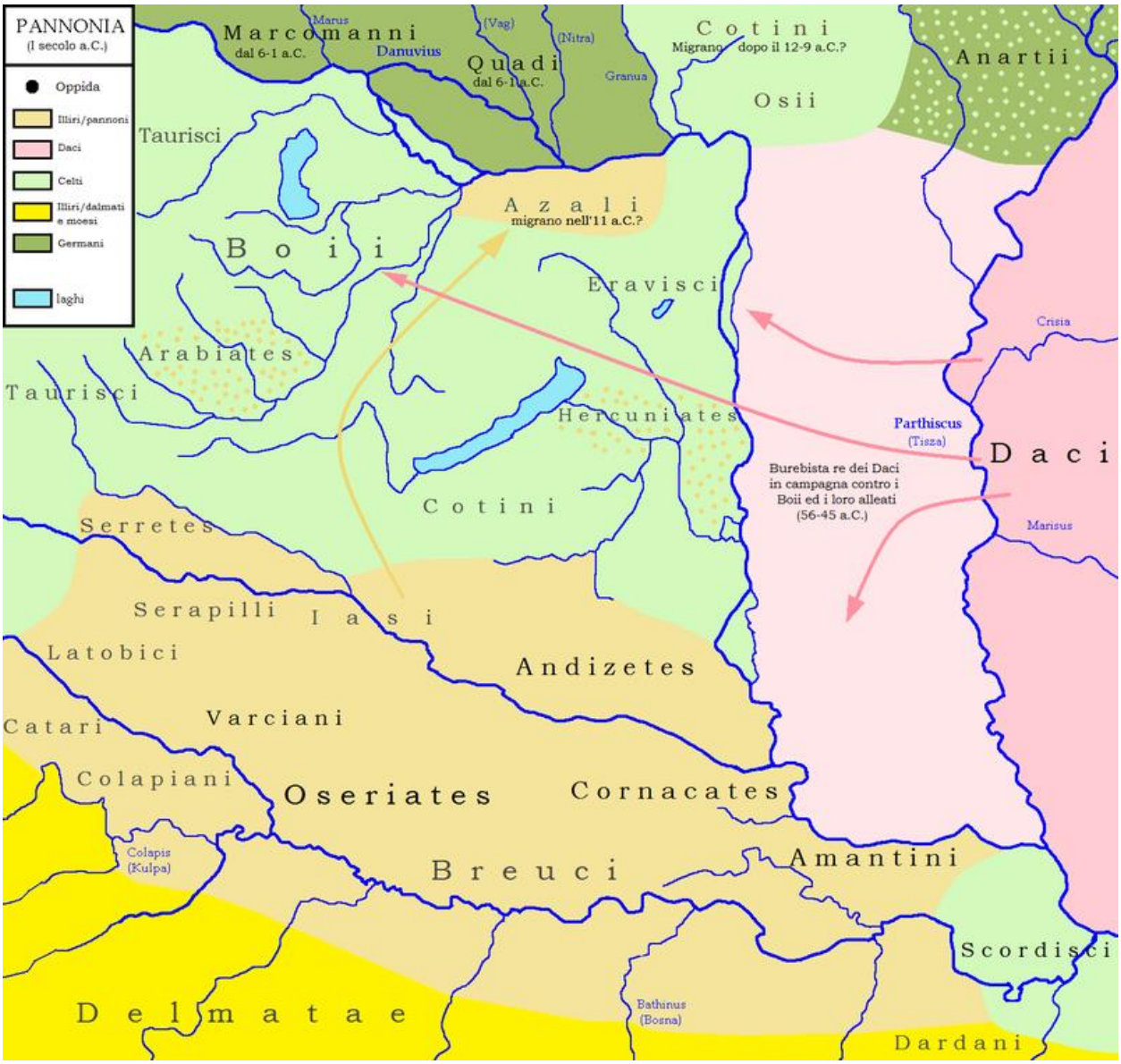

Ο Στράβων αναγράφει τα σημαντικότερα φύλα των Παννονίων τα οποία ήσαν: ‘’ Ἔθνη δ’ ἐστὶ τῶν **Παννονίων Βρεῦκοι καὶ Ἀνδιζήτιοι καὶ Διτίωνες καὶ Πειροῦσται καὶ Μαζαῖοι καὶ Δαισιτιᾶται,** ὧν Βάτων ἡγεμών, **καὶ ἄλλα ἀσημότερα μικρά**, [ἃ] διατείνει μέχρι Δαλματίας, σχεδὸν δέ τι καὶ Ἀρδιαίων ἰόντι πρὸς νότον· ἅπασα [δ’] ἡ ἀπὸ τοῦ μυχοῦ τοῦ Ἀδρίου παρήκουσα ὀρεινὴ μέχρι τοῦ Ῥιζονικοῦ κόλπου καὶ τῆς Ἀρδιαίων γῆς... Μεταξὺ πίπτουσα τῆς τε θαλάττης καὶ τῶν **Παννονίων** ἐθνῶν’’. (*Γεωγραφικά*, Ζ΄.5.3).

ΕΠΑΡΧΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΤΟΝ 6^{Ο} ΑΙΩΝΑ.

PROVINCES IN THE BALKANS IN THE 6TH CENTURY.

Η ‘’Διοίκηση της Μοισίας’’ (Diocese of Moesia) ήταν ‘’Διοίκηση’’ που δημιουργήθηκε από τον αυτοκράτορα Διοκλητιανό (εβασίλευσε μεταξύ 284-305). Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του η ‘’Διοίκηση’’ περιελάμβανε 11 επαρχίες, μία των οποίων ήταν η Δαρδανία. Η Δαρδανία και η ‘’Πρώτη Μοισία’’ (Moesia Prima) δημιουργήθηκαν από τη διαίρεση της ‘’Άνω Μοισίας’’ (Moesia Superior), πιθανόν από τον Διοκλητιανό. Κατά τη διάρκεια ή πιθανόν μετά τον αυτοκράτορα Κωνσταντίνο Α’ (εβασίλευσε μεταξύ 306-337) δημιουργήθηκε η ‘’Dacia Mediterranea’’ η ‘’Μεσόγειος Δακία’’ από τμήματα της Δαρδανίας και της Θράκης. Οι δύο νέες διοικήσεις, Μοισίας και Δακίας, ομαδοποιήθηκανστη νέα ‘’πραιτωριανή νομαρχία του Ιλλυρικού’’ (praetorian prefecture of Illyricum) κατά το δεύτερο ήμισυ του 4^{ου} αιώνα, η οποία κατ’ ουσίαν κάλυπτε την ίδια περιοχή όπως η προηγούμενη ‘’Διοίκηση της Μοισίας’’.

Χάρτης του 1467. Η Μακεδονία, βορείως, συνορεύει με την ΑΝΩ ΜΟΙΣΙΑ (MISIA SUPERIOR), στην οποία περιλαμβάνεται η **dardania.**

Ο Λατινικός αυτός χάρτης της Βαλκανικής αναγράφει τη λέξη **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ** (Macedonia) εκεί όπου η **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ** ήταν πάντοτε, εκεί όπου και σήμερα είναι **ΕΛΛΑΔΑ**.

Βορείως της **ΜΙΑΣ, ΜΟΝΗΣ, ΕΝΙΑΙΑΣ** και **ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ**, στη σημερινή ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ, είναι η **ΑΝΩ ΜΟΙΣΙΑ** (MISIA SUPERIOR), στην οποία περιλαμβάνεται η **dardania** (ΔΑΡΔΑΝΙΑ). Ανατολικώς της **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ** είναι η ΘΡΑΚΗ (TRACIA) και βορειοδυτικώς η ΔΑΛΜΑΤΙΑ (dalmate).

Η περιοχή των Σκοπίων, λοιπόν, δεν είναι Μακεδονία, υπό καμμία έννοια. Επί χίλια και πλέον έτη η περιοχή των Σκοπίων ονομαζόταν **Δαρδανία και Παιονία**.

Ο Ρωμαίος ιστορικός **Αππιανός ο Αλεξανδρεύς** αναφέρει ορισμένα στοιχεία για τους **Δαρδανείς** και για το πώς έλαβαν το όνομά τους. Π.χ.: ‘’Ἰλλυριῷ δὲ παῖδας Ἐγχέλεα καὶ Αὐταριέα καὶ **Δάρδανον** καὶ Μαῖδον καὶ Ταύλαντα καὶ Περραιβὸν γενέσθαι, καὶ θυγατέρας Παρθὼ καὶ Δαορθὼ καὶ Δασσαρὼ καὶ ἑτέρας, ὅθεν εἰσὶ Ταυλάντιοί τε καὶ Περραιβοὶ καὶ Ἐγχέλεες καὶ Αὐταριεῖς καὶ **Δάρδανοι** καὶ Παρθηνοὶ καὶ Δασσαρήτιοι καὶ Δάρσιοι’’. (*Ιλλυρική*, 1.2). ‘’Καί Σύλλας τήν ἐν τοσῷδε ἀργίαν διατιθέμενος Ἐνετούς καὶ **Δαρδανέας** καὶ Σιντούς, **περίοικα Μακεδόνων ἔθνη, συνεχῶς ἐς Μακεδονίαν**

ἐμβάλλοντα, ἐπιών ἐπόρθει, καί τόν στρατόν ἐγύμναζε, καί ἐχρηματίζετο ὁμοῦ''. (*Μιθριδατικά*, 8.55).

''τοὺς δ' ἐπί **Δαρδανέας**, ἕτερον Ἰλλυριῶν γένος, **ἀεί Μακεδονίαν ἐπιτρέχοντας**. Τούς δ' ἐν Ἠπείρῳ μένειν ἐκέλευεν, ὡς ἄν ἐν κύκλῳ πάντας ἔχῃ, μέλλων αὐτός ἐν Ἀθήναις χειμάσειν''. (*DE BELLIS CIVILIBUS*. LIB. V. LXXV). (*Εμφύλιος πόλεμος*, 5.75).

Η πληροφορία του Αππιανού ότι τα έθνη τα περίοικα των Μακεδόνων και ιδιαιτέρως οι Δαρδανείς εισέβαλλον συνεχώς στην Μακεδονία και ''ἀεί Μακεδονίαν ἐπιτρέχοντας'', ταυτίζονται με τα αναφερόμενα από τον Διόδωρο (ΙΣΤ΄.2.6), ότι ''οι Παίονες, οι οποίοι ζούσαν κοντά στη Μακεδονία, λεηλατούσαν την χώρα, περιφρονώντας τους Μακεδόνες''.

Ο γεωγράφος και ιστορικός **Στράβων** επίσης, μας δίνει ορισμένα στοιχεία για τους **Δαρδανείς** π.χ.: ''Πρὸς δὲ τῷ Ἀδρίᾳ πᾶσα ἡ Ἀρδία σχεδόν τι, μέση δ' ἡ **Παιονία**, καὶ αὐτὴ πᾶσα ὑψηλή. Ἐφ' ἑκάτερα δ' αὐτῆς, ἐπὶ μὲν τὰ Θρᾴκια ἡ Ῥοδόπη ὁμορεῖ, ὑψηλὸν ὄρος μετὰ τὸν Αἷμον, ἐπὶ δὲ θάτερα πρὸς ἄρκτον τὰ Ἰλλυρικά, ἥ τε τῶν Αὐταριατῶν χώρα καὶ ἡ **Δαρδανική**''. (*Γεωγραφικά*, Ζ'.5.1).

''οἱ γὰρ πλεῖστον δυνάμενοι πρότερον τελέως ἐταπεινώθησαν καὶ ἐξέλιπον, Γαλατῶν μὲν Βοῖοι καὶ Σκορδίσται, Ἰλλυριῶν δὲ Αὐταριᾶται καὶ Ἀρδιαῖοι καὶ **Δαρδάνιοι**, Θρᾳκῶν δὲ Τριβαλλοί, ὑπ' ἀλλήλων μὲν ἐξ ἀρχῆς, ὕστερον δ' ὑπὸ Μακεδόνων καὶ Ῥωμαίων ἐκπολεμούμενοι''. (*Γεωγραφικά*, Ζ΄.5.6).

''Μετὰ δ' οὖν τὴν τῶν Ἀρδιαίων καὶ Πληραίων παραλίαν ὁ Ῥιζονικὸς κόλπος ἐστὶ καὶ Ῥίζων πόλις καὶ ἄλλα πολίχνια, καὶ Δρίλων ποταμὸς ἀνάπλουν ἔχων πρὸς ἕω μέχρι τῆς **Δαρδανικῆς**, [ἣ] συνάπτει τοῖς Μακεδονικοῖς ἔθνεσι καὶ τοῖς Παιονικοῖς πρὸς μεσημβρίαν, καθάπερ καὶ οἱ Αὐταριᾶται καὶ Δασαρήτιοι, ἄλλοι κατ' ἄλλα μέρη συνεχεῖς ἀλλήλοις ὄντες καὶ τοῖς Αὐταριάταις. Τῶν δὲ **Δαρδανιατῶν** εἰσι καὶ οἱ Γαλάβριοι, παρ' οἷς πόλις ἀρχαία, καὶ οἱ Θουνάται Μαίδοις, ἔθνει Θρᾳκίῳ, πρὸς ἕω συνάπτουσιν. Ἄγριοι δ' ὄντες οἱ **Δαρδάνιοι** τελέως, ὥσθ' ὑπὸ ταῖς κοπρίαις ὀρύξαντες σπήλαια ἐνταῦθα διαίτας ποιεῖσθαι, μουσικῆς δ' ὅμως ἐπεμελήθησαν ἀεὶ χρώμενοι καὶ αὐλοῖς καὶ τοῖς ἐντατοῖς ὀργάνοις''. (*Γεωγραφικά*, Ζ΄.5.7).

''Βέσσοι δέ, οἵπερ τὸ πλέον τοῦ ὄρους νέμονται τοῦ Αἵμου, καὶ ὑπὸ τῶν λῃστῶν λῃσταὶ προσαγορεύονται, καλυβῖταί τινες καὶ λυπρόβιοι, συνάπτοντες τῇ τε Ῥοδόπῃ καὶ τοῖς Παίοσι καὶ τῶν Ἰλλυριῶν τοῖς τε Αὐταριάταις καὶ τοῖς **Δαρδανίοις**''. (*Γεωγραφικά*, Ζ΄.5.12).

''Πολυβίου δ' εἰρηκότος τὸ ἀπὸ Μαλεῶν ἐπὶ τὰς ἄρκτους μέχρι τοῦ Ἴστρου διάστημα περὶ μυρίους σταδίους, εὐθύνει τοῦτο ὁ Ἀρτεμίδωρος οὐκ ἀτόπως, ἐπὶ μὲν Αἴγιον χιλίους καὶ [τετρακος]ίους εἶναι λέγων ἐκ Μαλεῶν ὁδόν, ἐνθένδε εἰς [Κίρραν πλοῦν] διακοσίων, ἐνθένδε διὰ Ἡρακλείας [εἰς Θαυμακοὺς] πεντακοσίων ὁδόν, εἶτα εἰς Λάρισαν [καὶ τὸν Πηνειὸν] τριακοσίων τετταράκοντα, εἶτα διὰ [τῶν Τεμπῶν ἐπὶ τὰς Πη]νειοῦ ἐκβολὰς διακοσίων τετταράκον[τα, εἶτα εἰς τὴν Θεσσα]λονίκειαν ἑξακοσίων ἑξήκοντα, ἐντεῦ[θεν ἐπ' Ἴστρον δι' Εἰδομ]ένης καὶ Στόβων καὶ **Δαρδανίων** τρισχι[λίους καὶ διακοσίο]υς. κατ' ἐκεῖνον δὴ συμβαίνει τὸ ἐκ [τοῦ Ἴστρου ἐπὶ τὰς Μαλ]έας ἑξακισχιλίων πεντακοσίων''. (*Γεωγραφικά*, Η΄.8.5).

Ο γεωγράφος **Κλαύδιος Πτολεμαίος** επίσης, αναφέρει για τους Δάρδανους. ''Κατέχουσι δὲ τῆς ἐπαρχίας τὰ μὲν πρὸς τῇ Δαλματίᾳ Τρικορνήνσιοι, τὰ δὲ πρὸς τῷ Κιάβρῳ ποταμῷ Μυσοί, τὰ δὲ μεταξύ Πικήνσιοι, τὰ δὲ πρὸς τῇ Μακεδονίᾳ **Δάρδανοι**''. (*Γεωγραφική Υφήγησις*, Γ΄. Μυσίας της Άνω Θέσις. Αναφέρει επίσης και τέσσερις (δ) πόλεις της Δαρδανίας: ''καὶ τῆς **Δαρδανίας** δ πόλεις, Ναϊσσός μζ γ μβ_, Ἀριβάντιον

μζ_μβ, Οὐλπιανόν μη_μβ γο, Σκοῦποι μη_μβ_''. (*Γεωγραφική Υφήγησις*, Γ΄. Μυσίας της Άνω Θέσις. (Ναϊσσός είναι η Νίσσα, Νι**ς** (σερβικά Ниш /Niš). Οι Σκοῦποι, στα Λατινικά Scupi, είναι τα Σκόπια).

Ο ιστορικός **Πολύβιος** επίσης, αναφέρει τους Δαρδανείς. Π.χ.: ''δυσχρηστούμενοι δὲ διὰ τὰς δυσχωρίας τῶν τόπων, ἅμα δὲ καὶ προσπεσόντων παρὰ τῆς Τεύτας γραμμάτων, δι' ὧν ᾤετο δεῖν αὐτοὺς τὴν ταχίστην εἰς οἶκον ἀναχωρεῖν διὰ τὸ τινὰς τῶν Ἰλλυριῶν ἀφεστηκέναι πρὸς τοὺς **Δαρδανεῖς**, οὕτω λεηλατήσαντες τὴν Ἤπειρον ἀνοχὰς ἐποιήσαντο πρὸς τοὺς Ἠπειρώτας''. (Πολύβιος, Β΄.6.4-5).

'' Ἔτι δὲ περὶ ταῦτα γινομένου τοῦ βασιλέως, παρῆν ἐκ Μακεδονίας ἄγγελος διασαφῶν ὅτι συμβαίνει τοὺς **Δαρδανεῖς**, ὑπονενοηκότας τὴν εἰς Πελοπόννησον αὐτοῦ στρατείαν, ἀθροίζειν δυνάμεις καὶ παρασκευὴν ποιεῖσθαι μεγάλην, κεκρικότας ἐμβαλεῖν εἰς τὴν Μακεδονίαν. ἀκούσας δὲ ταῦτα καὶ νομίσας ἀναγκαῖον εἶναι βοηθεῖν κατὰ τάχος τῇ Μακεδονίᾳ, τοὺς μὲν παρὰ τῶν Ἀχαιῶν πρέσβεις ἀπέστειλε, δοὺς ἀπόκρισιν ὅτι τοῖς προσηγγελμένοις ἐπαρκέσας οὐδὲν προυργιαίτερον ποιήσεται μετὰ ταῦτα τοῦ βοηθεῖν σφίσι κατὰ δύναμιν, αὐτὸς δ' ἀναζεύξας μετὰ σπουδῆς ἐποιεῖτο τὴν ἐπάνοδον, ᾗπερ καὶ τὴν παρουσίαν ἐπεποίητο. μέλλοντος δ' αὐτοῦ διαβαίνειν τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον ἐξ Ἀκαρνανίας εἰς Ἤπειρον, παρῆν ἐφ' ἑνὸς λέμβου Δημήτριος ὁ Φάριος, ἐκπεπτωκὼς ὑπὸ Ῥωμαίων ἐκ τῆς Ἰλλυρίδος· ὑπὲρ ὧν ἐν τοῖς πρὸ τούτων ἡμῖν δεδήλωται. τοῦτον μὲν οὖν Φίλιππος ἀποδεξάμενος φιλανθρώπως ἐκέλευσε πλεῖν ὡς ἐπὶ Κόρινθον κἀκεῖθεν ἥκειν διὰ Θετταλίας εἰς Μακεδονίαν· αὐτὸς δὲ διαβὰς εἰς τὴν Ἤπειρον προῆγε κατὰ τὸ συνεχὲς εἰς τὸ πρόσθεν. παραγενομένου δ' αὐτοῦ τῆς Μακεδονίας εἰς Πέλλαν, ἀκούσαντες οἱ **Δαρδάνιοι** παρὰ Θρᾳκῶν τινων αὐτομόλων τὴν παρουσίαν τοῦ Φιλίππου, καταπλαγέντες παραχρῆμα διέλυσαν τὴν στρατείαν, καίπερ ἤδη σύνεγγυς ὄντες τῆς Μακεδονίας. Φίλιππος δὲ πυθόμενος τὴν τῶν **Δαρδανέων** μετάνοιαν, τοὺς μὲν Μακεδόνας διαφῆκε πάντας ἐπὶ τὴν τῆς ὀπώρας συγκομιδήν, αὐτὸς δὲ πορευθεὶς εἰς Θετταλίαν τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ θέρους ἐν Λαρίσῃ διῆγε''. (Πολύβιος, Δ'.).

''Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Φίλιππος ὁ βασιλεὺς κατελάβετο Βυλάζωρα, μεγίστην οὖσαν πόλιν τῆς Παιονίας καὶ λίαν εὐκαίρως κειμένην πρὸς τὰς εἰσβολὰς τὰς ἀπὸ τῆς **Δαρδανικῆς** εἰς Μακεδονίαν, ὥστε διὰ τῆς πράξεως ταύτης σχεδὸν ἀπολελύσθαι τοῦ φόβου τοῦ κατὰ **Δαρδανίους**· οὐ γὰρ ἔτι ῥᾴδιον ἦν αὐτοῖς ἐμβαλεῖν εἰς Μακεδονίαν κρατοῦντος Φιλίππου τῶν εἰσόδων διὰ τῆς προειρημένης πόλεως. ἀσφαλισάμενος δὲ ταύτην Χρυσόγονον μὲν ἐξαπέστειλε κατὰ σπουδὴν ἐπισυνάξοντα τοὺς ἄνω Μακεδόνας, αὐτὸς δὲ παραλαβὼν τοὺς ἐκ τῆς Βοττίας καὶ τῆς Ἀμφαξίτιδος ἦκεν ἔχων εἰς Ἔδεσσαν. προσδεξάμενος δ' ἐνταῦθα τοὺς μετὰ Χρυσογόνου Μακεδόνας ἐξώρμησε μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως, καὶ παρῆν ἑκταῖος εἰς Λάρισαν''. (Πολύβιος, Ε΄.97.1-4).

''Ὅτι Περσεὺς πρὸς Γένθιον τὸν βασιλέα ἀπέστειλε πρεσβευτὰς Πλευρᾶτόν τε τὸν Ἰλλυριόν, ὄντα φυγάδα παρ' αὐτῷ, καὶ τὸν Βεροιαῖον Ἀδαῖον, δοὺς ἐντολὰς διασαφεῖν τὰ πεπραγμένα κατὰ τὸν πόλεμον πρός τε Ῥωμαίους αὐτῷ καὶ πρὸς **Δαρδανίους**, ἔτι δὲ καὶ πρὸς Ἠπειρώτας καὶ πρὸς Ἰλλυριοὺς κατὰ τὸ παρόν, καὶ παρακαλεῖν αὐτὸν πρὸς τὴν τούτου καὶ Μακεδόνων φιλίαν καὶ συμμαχίαν. οἳ καὶ ποιησάμενοι τὴν πορείαν ὑπὲρ τὸ Σκάρδον ὄρος διὰ τῆς Ἐρήμου καλουμένης Ἰλλυρίδος, ἣν οὐ πολλοῖς χρόνοις ἀνώτερον ἀνάστατον ἐποίησαν Μακεδόνες εἰς τὸ δυσέργους ποιῆσαι τοῖς **Δαρδανεῦσι** τὰς εἰς τὴν Ἰλλυρίδα καὶ Μακεδονίαν εἰσβολάς·''. (Πολύβιος, ΚΗ΄.8.1-2). (Γένθιος λεγόταν ο βασιλιάς των Ιλλυριών, ο Περσεύς ήταν ο βασιλιάς των Μακεδόνων, ο Αδαίος καταγόταν από τη Βέροια και ο αναφερόμενος Ιλλυριός λεγόταν Πλευράτος και ήταν εξόριστος κοντά στον Περσέα).

Ο **Πλούταρχος** επίσης αναφέρει για τους **Δαρδανείς**. ‘’πάρεργον δὲ τοῦ πολέμου στρατείαν ἐπὶ **Δαρδανεῖς** θέμενος, ὡς δὴ τοὺς Ῥωμαίους ὑπερορῶν καὶ σχολάζων, μυρίους τῶν βαρβάρων κατέκοψε καὶ λείαν ἠλάσατο πολλήν’’. (*Αιμίλος Παύλος*, 9).

Ο Ρωμαίος ιστορικός **Τίτος Λίβιος** επίσης, αναφέρει ορισμένα στοιχεία για τους **Δαρδανείς**, π.χ.: ‘’Philip was wintering in Pella when the news of the defection of the Aetolians reached him. He had intended to march into Greece at the beginning of the spring, and with the view of keeping the Illyrians and the cities adjacent to his western frontier quiet he made a sudden invasion into the territories of Oricum and Apollonia. The men of Apollonia came out to give battle, but he drove them back in great panic to their walls. After devastating the neighbouring district of Illyria, he turned swiftly into Pelagonia and captured Sintia, a city of the **Dardani**, which gave them easy access into Macedonia’’. (26.25).

‘’Whilst he was distributing the spoil and the captives - there were 4000 prisoners and 20,000 head of cattle large and small - a messenger arrived from Macedonia stating that a certain Eropus had taken Lychnidos after bribing the commandant of the garrison, that he was in possession of some villages belonging to the Dassaretii and was also making the **Dardanians** restless. Philip at once abandoned hostilities with the Aetolians and prepared to return home’’. (27.32).

‘’There he was met by still more alarming tidings; the **Dardanians** were pouring into Macedonia and were already in occupation of the Orestides district, they had even descended into the Argestaean Plain’’. (27.33).

Ο Βυζαντινός λόγιος, συγγραφέας και γραμματικός, **Ιωάννης Τζέτζης** (1110-1180) επίσης, αναφέρει τους Δάρδανους. ‘’Οἱ **Δάρδανοι** δὲ πρός Μακηδόνων χθόνα’’. (*ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑ ΣΤΙΧΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΛΦΑ ΔΕ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΣ*, LIPSIAE. MDCCCXXVI. CHIL. XI, HIST. 396, σελ. 436, στίχος 910). Επίσης, ‘’Τὸ δ’ Οὐλπιανόν Ἀῤῥιβαντίου μέτα, Σκοῦποί τε καὶ Νάϊσσος, καὶ Μυσῶν πόλεις. Τοῦ **Δαρδάνων** ἔθνους δὲ τῶν ὁρισμάτων, ταῦτα μεταφράσας μέν εἰρήκειν πάλιν’’. (σελ.436, στίχοι 917-920).

Ο Γάλλος ιστορικός συγγραφέας, ιατρός, περιηγητής, διπλωμάτης, γενικός πρόξενος της Γαλλίας στον Αλή Πασά, **François Charles Hugues Laurent Pouqueville** (1770-1838) στο βιβλίο του ‘’Voyage de la Grèce, Deuxième édition revue, corrigée et augmentée. Tome premier’’, αναφέρει τη **Δαρδανία και την Παιονία**. ‘’Mém. de l'Acad. des inscript. et belles-lettres, t. VII, p. 113 et 127; et dans le t. XVIII des mêmes mémoires, Fréret dit: «Le mont Pindus, qui borne la Thessalie au couchant et au midi, est une branche de la grande montagne qui domine la Grèce au nord, en enveloppant la Macedoine sous le nom de Boras, et en séparant la **Péonie de la Dardanie**, d'où elle s'avance jusqu'au golfe Adriatique, où elle divise l'Illyrie de l'Épire, sous le nom d'Acrocéraune’’. (LIVRE VII, CHAPITRE IV, p.19, υποσημείωση 1).

‘’ Il me reste maintenant à faire connaître le pachalik d'Ochrida, qui renferme la Dassarétie, située dans la Prévalitaine des Byzantins, et la **Dardanie**, jusqu'aux rochers de Calcandéren’’. (LIVRE VII, CHAP. VI, p.47).

‘’Lychnadus, que le phénicien Cadmus avait fondée. Il serait possible que cet écrivain eût confondu Cadmus avec Midas qui fonda une colonie dans la **Dardanie**’’. *V*. Herodot. VIII, 138. Justin, VII, 1.; Con. Narrat. I, apud Phot. 186. (LIVRE VII, CHAP. VI, p.49, υποσημείωση 2).

‘’Mais l'historien étant fort ignorant en géographie, rejette la Justinienne première dans la **Dardanie**, en disant qu'elle succéda à Taurésium et non pas à Lychnidus’’. (LIVRE VII, CHAP. VI, p.51).

‘’On sait que cet historien ne doit être cité qu'avec réserve; mais ce qu'on peut apprendre de lui, c'est que la patrie de Justinien fut illustrée par ce monarque dans la personne de ses prélats, des titres d'archevêques métropolitains des Illyriens, des Daces proprement dits, des Daces riverains, de la seconde Mœsie, de la **Dardanie**, de la Prévalitaine-province, de la seconde Macédoine, et d'une partie de la seconde Pannonie’’ (1). (LIVRE VII, CHAP. VI, p.51). ((1) Decernit Justinianus, ut primæ justinianæ patriæ nostræ, pro tempore sacro sanctus Antistes, non solum metropolitanus, sed etiam archiepiscopus fiat, et cæteræ provinciæ sub ejus sint auctoritate; id est tam ipsa mediterranea Dacia, quam Dacia ripensis, nec nom Moesia secunda, **Dardania** et Prevalitana provincia, et secunda Macedonia, pars etiam secundæ Pannoniæ. NOVELL., XI. Cujas, ad dict. Novell).

‘’Peu d'années après la conquête des Dibres, ou **Dardanie**, par les Turcs, dont les habitants furent forcés d'embrasser le mahométisme, Ochri, comme le prononcent les indigènes, devint le chef-lieu d 'un sangiac, ou pachalik à deux queues, relevant du Sérasker de Romélie, qu'on divise en onze cantons comprenant la Dassarétie, la **Dardanie** et une partie de la Prévalitaine’’. (L. VII, C. VI, p.55). ‘’Le Drin établit à cette distance, par sa rive droite, la démarcation entre la langue bulgare et celle des Schypetars Guègues, qui occupent la **Dardanie** et la Prévalitaine, jusqu'au pied du Monténégro, repaire des hordes esclavonnes gouvernées par leur Vladica, ou Saint-Évêque’’. (L. VII, C. VI, p.59). ‘’Le Drin, qui sort au septentrion du lac Lychnidus, entre dans une vallée connue, dès la plus haute antiquité, sous le nom de **Dardanie** (1), et maintenant appelée pays des Dibrans, voisins des Scodrians, qui sont probablement la postérité des Scordisques, issus des Galates’’. (2). ((1) Dardania. Oros. Ptolem. Mysia dicitur a Wolfg. *Vid*. Ortel. Cedren. p. 745. (2) Tit.-Liv., lib. XL, c. 57, 58.). ‘’Aussi il n'est pas rare de rencontrer dans cette partie de l'Europe que je décris, des hommes parlant la langue franque, vêtus à la barbaresque, qui connaissent les principaux ports de la Méditerranée, et de trouver un accès plus facile auprès d'eux que dans la partie montueuse de la Dardanie’’. (L. VII, C. VI, p.68-9). ‘’Pour terminer le trait descriptif de la **Dardanie**, je dois faire mention du canton de Flécha, relevant du sangiac de Scodra, qui renferme soixante villages habités par quinze cents familles mahométanes ou chrétiennes du rit latin’’. (L. VII, C. VI, p.69). ‘’Telles sont de nos jours les contrées situées en dehors de la Grèce, qui furent très-peu connues des anciens, avant que les Romains, sous la conduite du proconsul Curion, subjuguassent les **Dardaniens** et étendissent leurs conquêtes jusqu'aux rives du Danube’’. (L. VII, C. VI, p.73). ‘’Subjuguée par le peuple-roi antérieurement au siècle d'Auguste, puisque Curion, vainqueur des **Dardaniens**, avait conduit des légions jusqu'aux bords du Danube, dès l'an de Rome 682, sous le consulat de Gellius Poplicola et de Cn. Cornelius Lentulus Clodianus;’’. (L. VIII, C. I, p.119). ‘’Petits, maigres, rabougris, hideux, malpropres, on peut dire d'eux à plus juste titre que des **Dardaniens**, qu'ils ne sont lavés que trois fois dans leur vie;’’. (L.VIII, C. VI, p.216). ‘’Compagnes des **Dardaniens**, elles vivent avec eux en communauté de misères, ne connaissant que des délassements rustiques, et pour plaisirs, que la natation, dans laquelle elles peuvent défier les plus intrépides plongeurs’’. (LIVRE VIII, C. VI, p.219).

ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (GRÆCIÆ ANTIQUÆ).

Η Μακεδονία, βορείως, συνορεύει με την DARDANIA.

Ο ανωτέρω χάρτης της Αρχαίας Ελλάδος (GRÆCIÆ ANTIQUÆ) αναγράφει τη λέξη **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ** (MACEDONIA) εκεί όπου η **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ** ήταν πάντοτε, εκεί όπου και σήμερα είναι **ΕΛΛΑΔΑ**.

Βορείως της **ΜΙΑΣ, ΜΟΝΗΣ, ΕΝΙΑΙΑΣ** και **ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ**, στη σημερινή ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ είναι και αναγράφεται **ΔΑΡΔΑΝΙΑ (DARDANIA)** και όχι κάποια ‘’Βόρεια Μακεδονία’’ ή ‘’Ψευδομακεδονία’’. Ανατολικώς της **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ** είναι η ΘΡΑΚΗ (THRACIA) και βορειοδυτικώς η ΔΑΛΜΑΤΙΑ (DALMATIA).

Η περιοχή των Σκοπίων, λοιπόν, δεν είναι Μακεδονία, υπό καμμία έννοια. Επί χίλια και πλέον έτη η περιοχή των Σκοπίων ονομαζόταν Δαρδανία και Παιονία.

Ο ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ ΚΑΙ Η ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΤΟΥ (610-717).

ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ (ΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ) **ΚΑΤΑ ΤΟΝ 7^{Ο} ΑΙΩΝΑ**.

Στον χάρτη αποτυπώνονται:

Η επικράτεια βυζαντινής αυτοκρατορίας,

Η αραβική κατάκτηση βυζαντινής περιοχής,

..... Τα όρια των Θεμάτων.

ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ ΤΟΥ ΑΙΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ 10^{Ο} ΑΙΩΝΑ.

ΤΑ ΘΕΜΑΤΑ (ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ) **ΤΗΣ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ ΤΟΥ ΑΙΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ 10^{Ο} ΑΙΩΝΑ**.

Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΟ 1025,

(κατά τον θάνατο του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Β').

Στον ανωτέρω χάρτη προσδιορίζονται:

Μουσουλμανικά εδάφη,

Άλλες περιοχές,

Η Βυζαντινή αυτοκρατορία, 1025 (κατά τον θάνατο του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Β' του Βουλγαροκτόνου, 976-1025),

Μετέπειτα επεκτάσεις,

Βυζαντινά προτεκτοράτα.

Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΟ 1140.

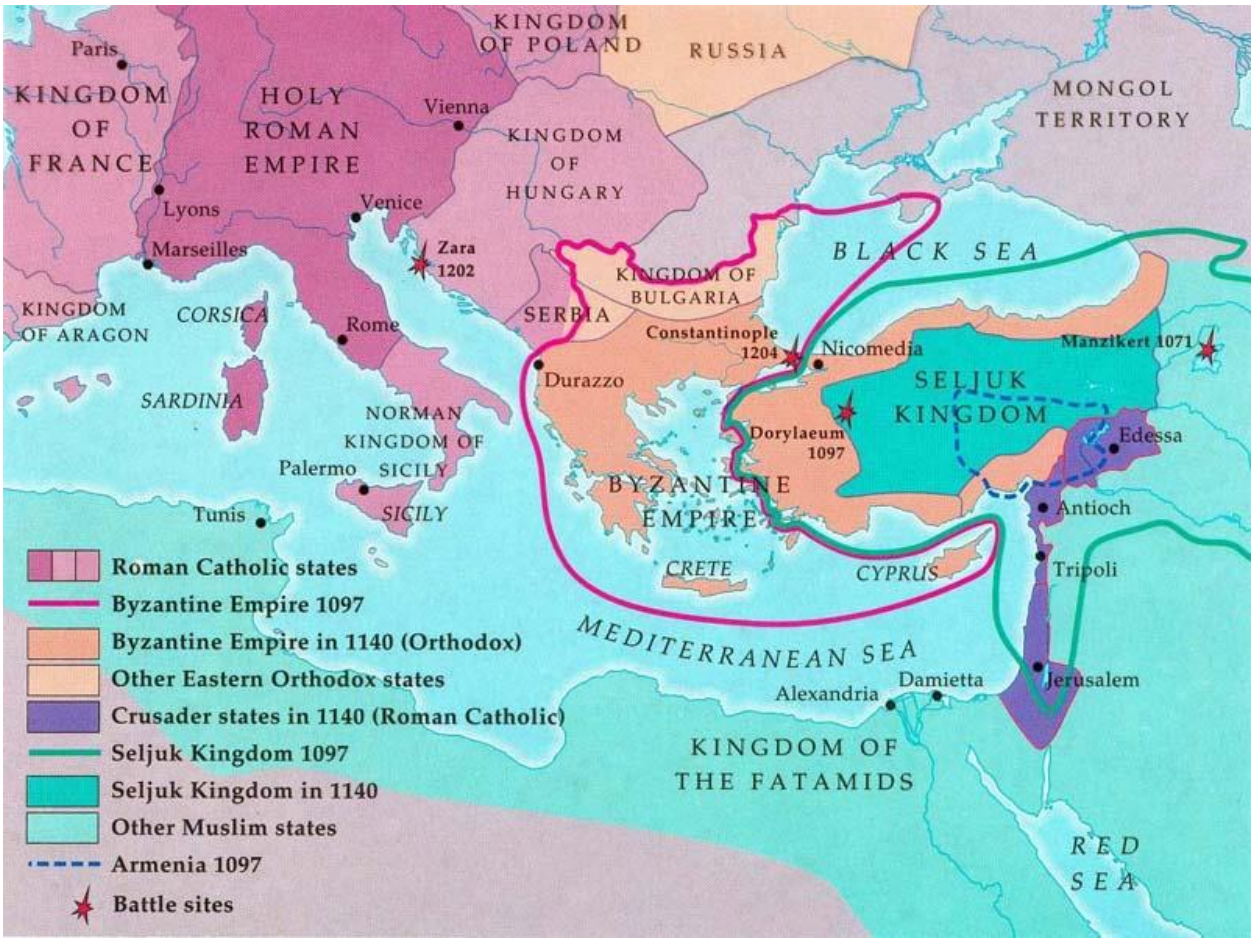

Η BYZANTINH AYTOKPATOPIA TO 1265.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΩΝ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΩΝ.

KINGDOM OF PRILEP. SECOND HALF OF THE 14TH CENTURY. (1371-1395).

ПРИЛЕПСКА ОБЛАСТ КРАЉА МАРКА / OBLAST KRALJA MARKA.

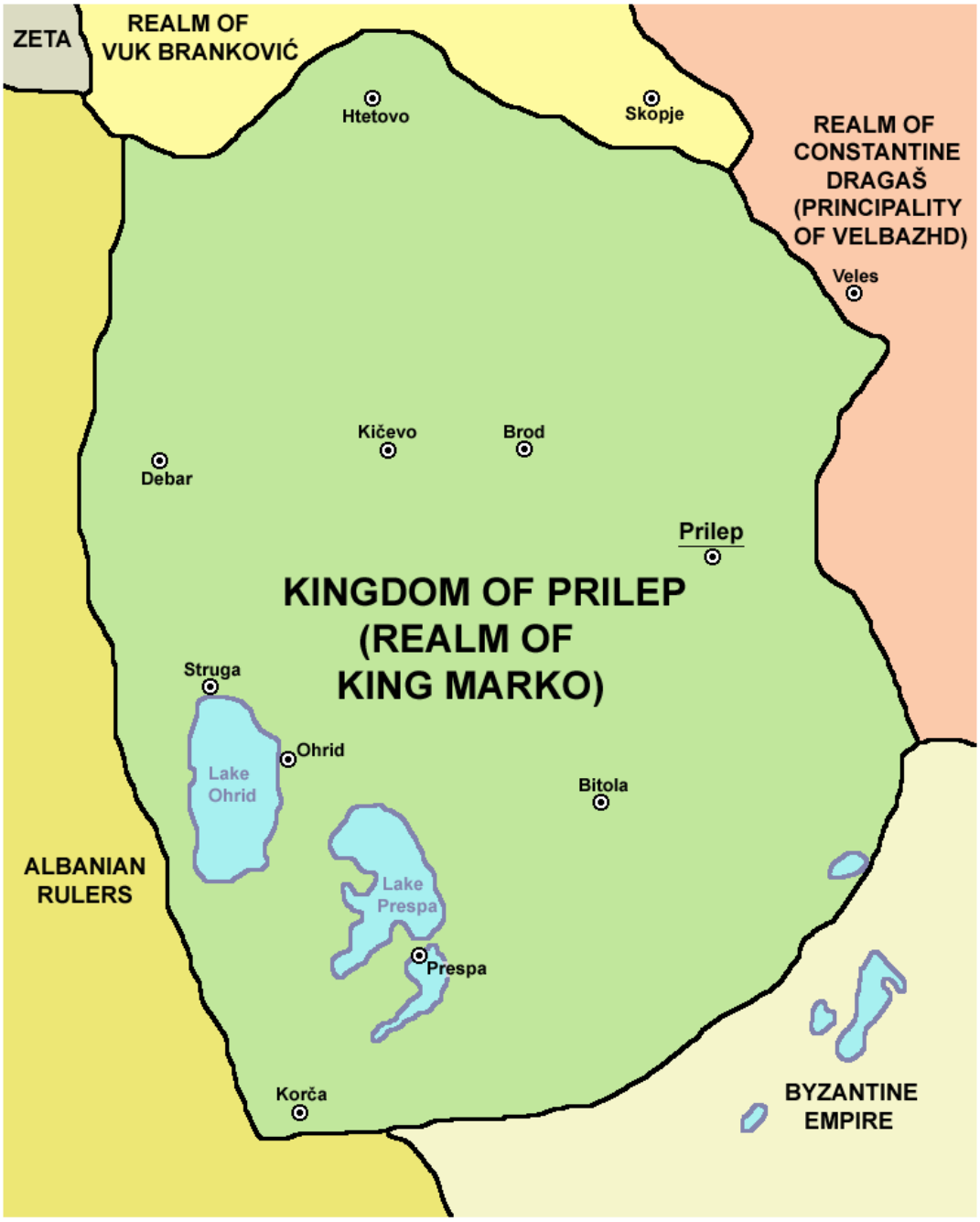

Βασίλειο του Πρίλεπ (Βασίλειο του Βασιλέως Μάρκο Μρνγιάβ**τσ**εβιτς) κατά το 2ο ήμισυ του 14ου αιώνος (1371-1395).

Η ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, 1481-1683.

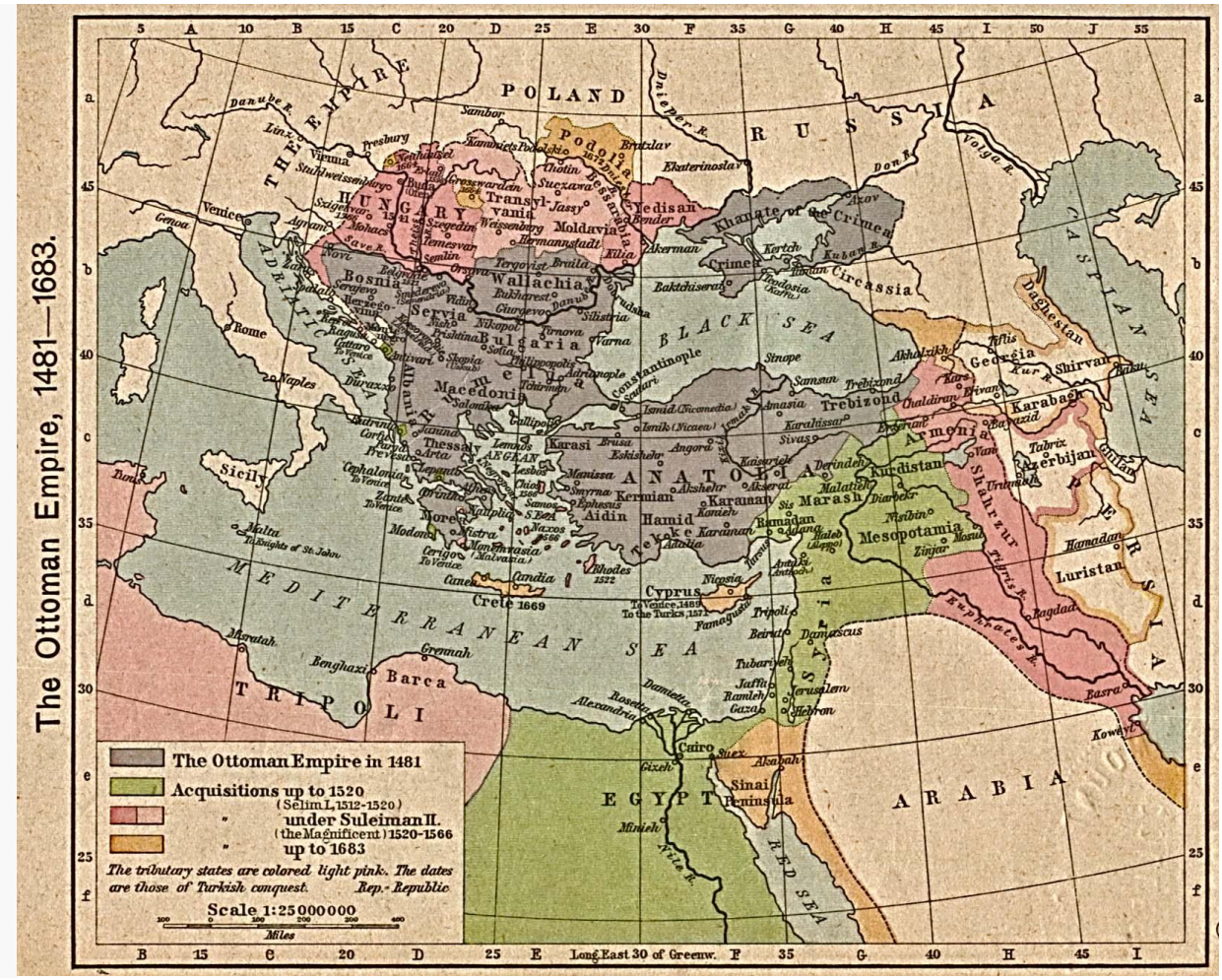

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη της Οθωμανικής αυτοκρατορίας των ετών 1481-1683, η λέξη **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ** (**Macedonia)** αναγράφεται εκεί όπου η **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ** ήταν πάντοτε. Η **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ** αναγράφεται στα όρια της αρχαίας και της σημερινής **ΕΛΛΑΔΟΣ**. Τα Σκόπια (SKOPIA), βορείως και εκτός της ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ βεβαίως, αναγράφονται και με το Τουρκικό τους όνομα Üsküb.

Στον χάρτη σημειώνονται ακόμη: Οι Τουρκικές κατακτήσεις έως το 1520 (Selim I, 1512-1520), οι κατακτήσεις από τον Σουλεϊμάν ΙΙ, τον μεγαλοπρεπή (1520-1566) και οι κατακτήσεις έως το 1683.

Η ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΡΟΥΜΕΛΗ.

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στη Βαλκανική, η Μακεδονία (**Macedonia**) αναγράφεται εκεί όπου η Μακεδονία ήταν πάντοτε, εκεί όπου πάντοτε ήταν Ελλάδα. Τα Σκόπια (Τουρκικά **Üsküb**) υπήγοντο στο **Σαντζάκι του Κοσσόβου** (Kossovo). Η ονομασία Ρούμελη (Τουρκικά Rumeli), ενίοτε Ρωμυλία, αναφερόταν σε μεγάλη διοικητική περιφέρεια κατά την περίοδο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας από την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως και καθ' όλη την περίοδο της Τουρκοκρατίας μέχρι λίγο πριν την Ελληνική Επανάσταση του 1821. Ουσιαστικά επρόκειτο για την ηπειρωτική μείζονα περιοχή του Ελληνισμού.

ΤΟ ΒΙΛΑΕΤΙ ΤΟΥ ΚΟΣΣΥΦΟΠΕΔΙΟΥ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ, 1881-1912.

- Косовски вилајет у Османском царству од 1881. до 1912. године
- Друге османске територије
- Независне државе (1908. године)

Στον ανωτέρω χάρτη αποτυπώνεται το Βιλαέτι του Κοσσυφοπεδίου (Κοσσόβου) εντός της Οθωμανικής αυτοκρατορίας από το έτος 1881 έως το 1912. Στο Βιλαέτι αυτό περιλαμβάνονται και οι σημερινές πόλεις της ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ (VARDARSKA), Штип (Štip), Велес (Veles), Кочани (Kočani), Куманово (Kumanovo), Скопље (Skopje), Тетово (Tetovo).

Στον χάρτη αποτυπώνονται επίσης, με διαφορετικά χρώματα: Друге османске територије (Άλλες Οθωμανικές περιοχές) και Независие државе (Ανεξάρτητα κράτη το έτος 1908. Μαυροβούνιο, Σερβία).

ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΤΟ 1913.

Στον ανωτέρω Γαλλικό χάρτη του 1913 αναγράφονται τα κράτη της Βαλκανικής χερσονήσου: ΑΥΣΤΡΙΑ-ΟΥΓΓΑΡΙΑ, ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟ, ΣΕΡΒΙΑ, ΡΟΥΜΑΝΙΑ, ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ, ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, ΑΛΒΑΝΙΑ, ΕΛΛΑΣ. Δεν υπάρχει φυσικά κράτος ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ούτε καμμιά Ψευδομακεδονία. Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ήταν ανέκαθεν ΕΛΛΑΔΑ και σ' αυτόν τον χάρτη περιλαμβάνεται φυσικά στην ΕΛΛΑΔΑ. Βορείως της ΕΛΛΑΔΟΣ, βορείως της Μακεδονίας, είναι η ΣΕΡΒΙΑ (SERBIE). Τα Σκόπια αναγράφονται με το Τουρκικό όνομα ÜSKÜB, και φυσικά ανήκουν πλέον στη ΣΕΡΒΙΑ.

ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΥ ΤΟ 1912.

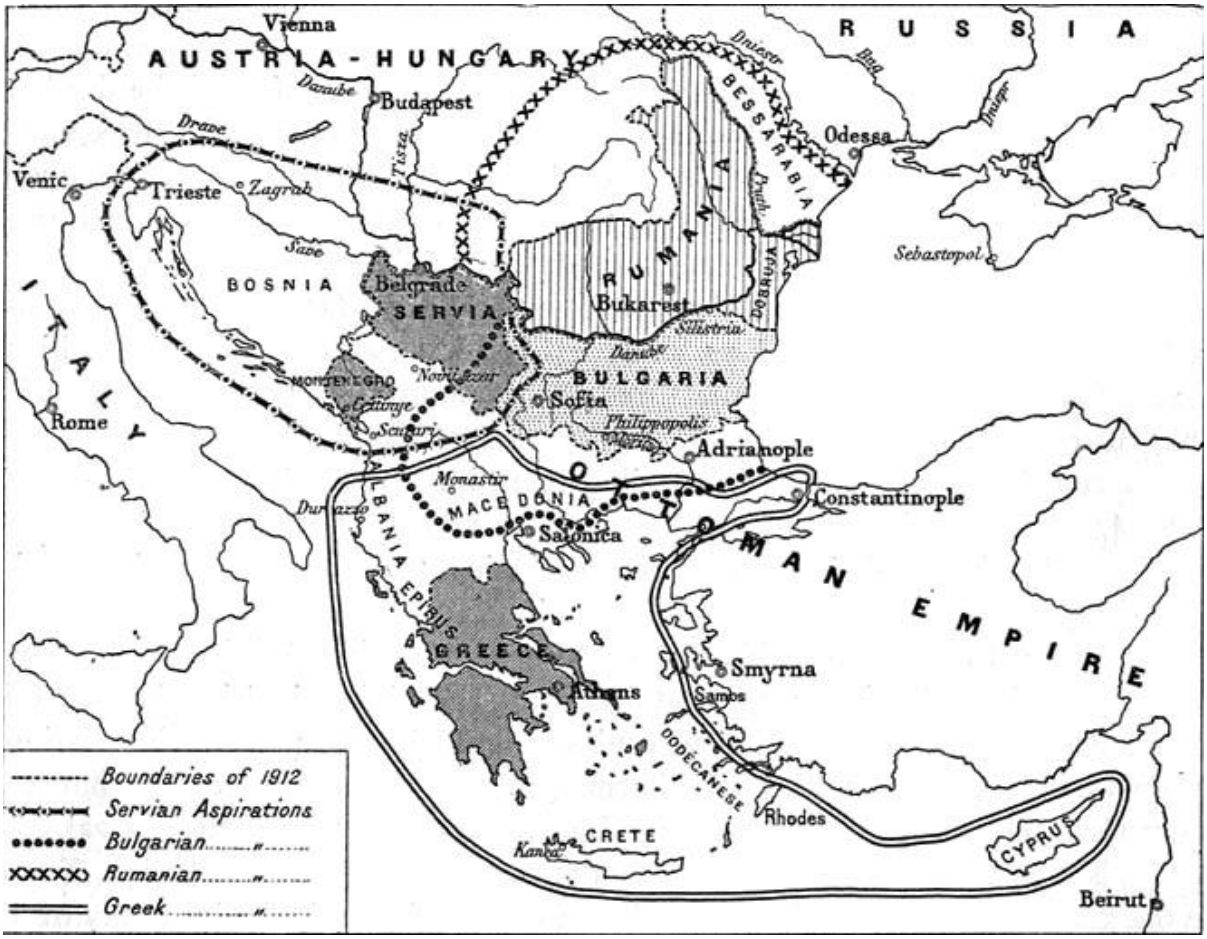

ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΤΟ 1912. Σερβικές Βλέψεις, Βουλγαρικές Βλέψεις, Ρουμανικές Βλέψεις, Ελληνικές Βλέψεις.

Ο ανωτέρω Αγγλικός χάρτης του 1912 αναγράφει τα κράτη της Βαλκανικής χερσονήσου: ΑΥΣΤΡΙΑ-ΟΥΓΓΑΡΙΑ, ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟ, ΣΕΡΒΙΑ, ΡΟΥΜΑΝΙΑ, ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ, ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, ΕΛΛΑΣ. Η λέξη ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ (**MACEDONIA**) αναγράφεται εκεί όπου η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ήταν πάντοτε. Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ αναγράφεται εκεί όπου πάντοτε ήταν ΕΛΛΑΔΑ, στα όρια και της σημερινής ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ, 1912.

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη αναγράφονται τα κράτη της Βαλκανικής χερσονήσου μετά τον πρώτο (Α') Βαλκανικό πόλεμο του 1912-13: ΑΥΣΤΡΙΑ-ΟΥΓΓΑΡΙΑ, ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟ, ΣΕΡΒΙΑ, ΡΟΥΜΑΝΙΑ, ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ, ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, ΑΛΒΑΝΙΑ, ΕΛΛΑΣ. Η περιοχή της ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ περιλαμβάνεται φυσικά στην ΕΛΛΑΔΑ, εκεί όπου πάντοτε ανήκε. Βορείως της ΕΛΛΑΔΟΣ, βορείως της ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, είναι η ΣΕΡΒΙΑ (SERBIA).

Η ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΟ 1912.

Ο ανωτέρω Αγγλικός χάρτης προσδιορίζει τα σύνορα της Οθωμανικής αυτοκρατορίας στη Βαλκανική χερσόνησο το 1912. Ο χάρτης αναγράφει την περιοχή της ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ (**Macedonia**) εκεί όπου η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ήταν πάντοτε. Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ αναγράφεται εκεί όπου πάντοτε ήταν ΕΛΛΑΔΑ, στα όρια και της σημερινής ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΚΡΑΤΗ ΣΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ 1913.

THE BALKAN STATES AT THE END OF 1913

Ο ανωτέρω Αγγλικός χάρτης με τα Βαλκανικά κράτη στο τέλος του 1913, αναγράφει τη λέξη ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ (**MACEDONIA**) εκεί όπου η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ήταν πάντοτε, εκεί όπου πάντοτε ήταν ΕΛΛΑΔΑ, στα όρια και της σημερινής ΕΛΛΑΔΟΣ. Τα **Σκόπια** έχουν περιέλθει στη **ΣΕΡΒΙΑ** και αναφέρονται ακόμη με το Τουρκικό τους όνομα **Üsküb.** Η ‘’Νότια Σερβία’’, η ’’Јужна Србија’’, ‘’Γιούζνα Σρμπιγια’’, στη συνέχεια μετωνομάσθηκε σε **ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ**.

ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ ΤΟΥ 1912-13.

Η ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΕΔΑΦΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΚΡΑΤΗ ΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ ΜΕ ΕΝΤΟΝΟΤΕΡΑ ΧΡΩΜΑΤΑ.

ΕΔΑΦΙΚΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

1. ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ 2. ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

ΠΑΛΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ. ΣΥΝΟΡΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ.

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ (**MACEDONIA**) ΑΝΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΑΔΑ.

1. ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ (30/5/1913) **2. ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ (10/8/1913)**

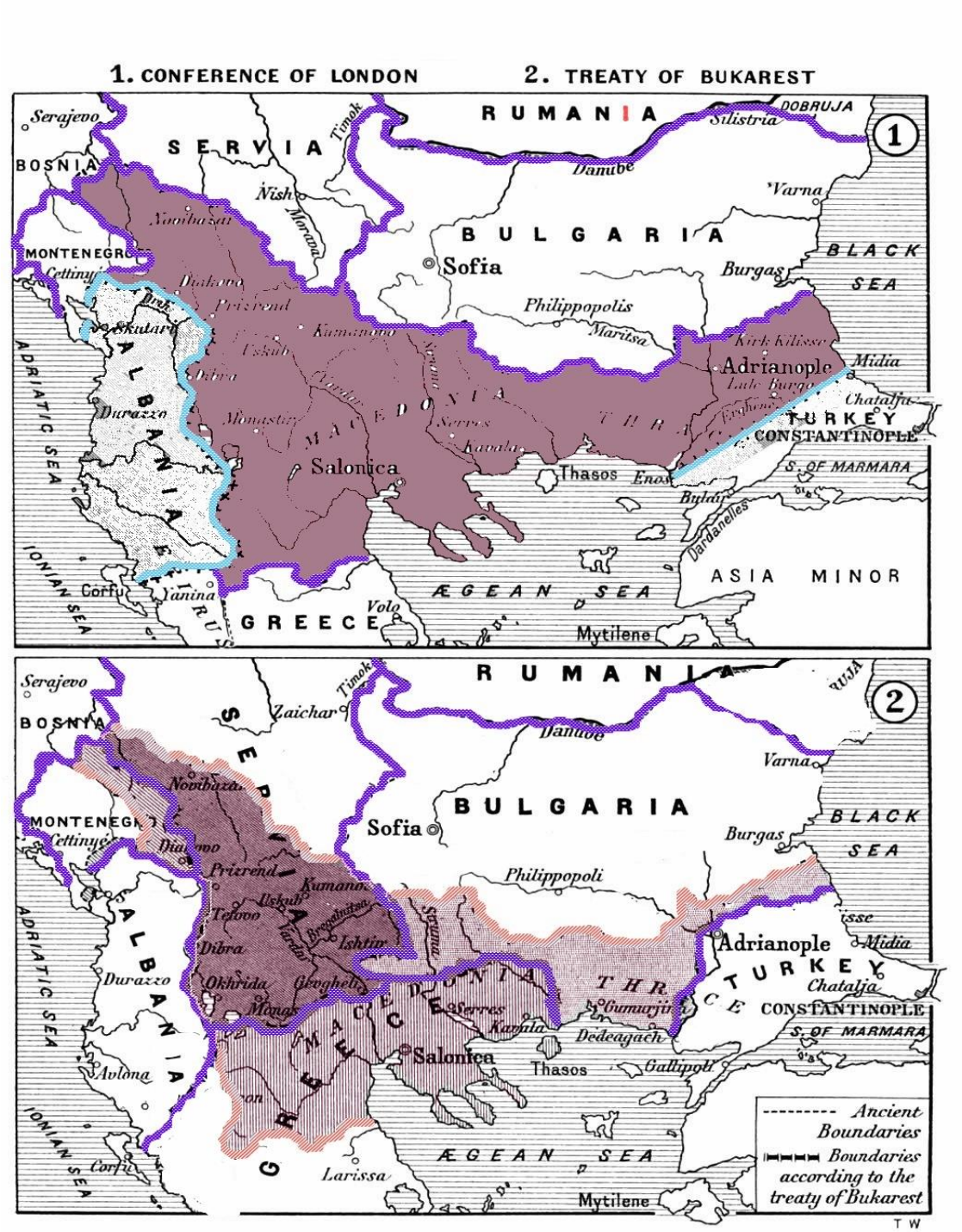

ΠΑΛΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ. ΣΥΝΟΡΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ (**MACEDONIA**) ΑΝΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΑΔΑ.

1. ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ **2. ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ**

30 ΜΑΪΟΥ 1913 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1913

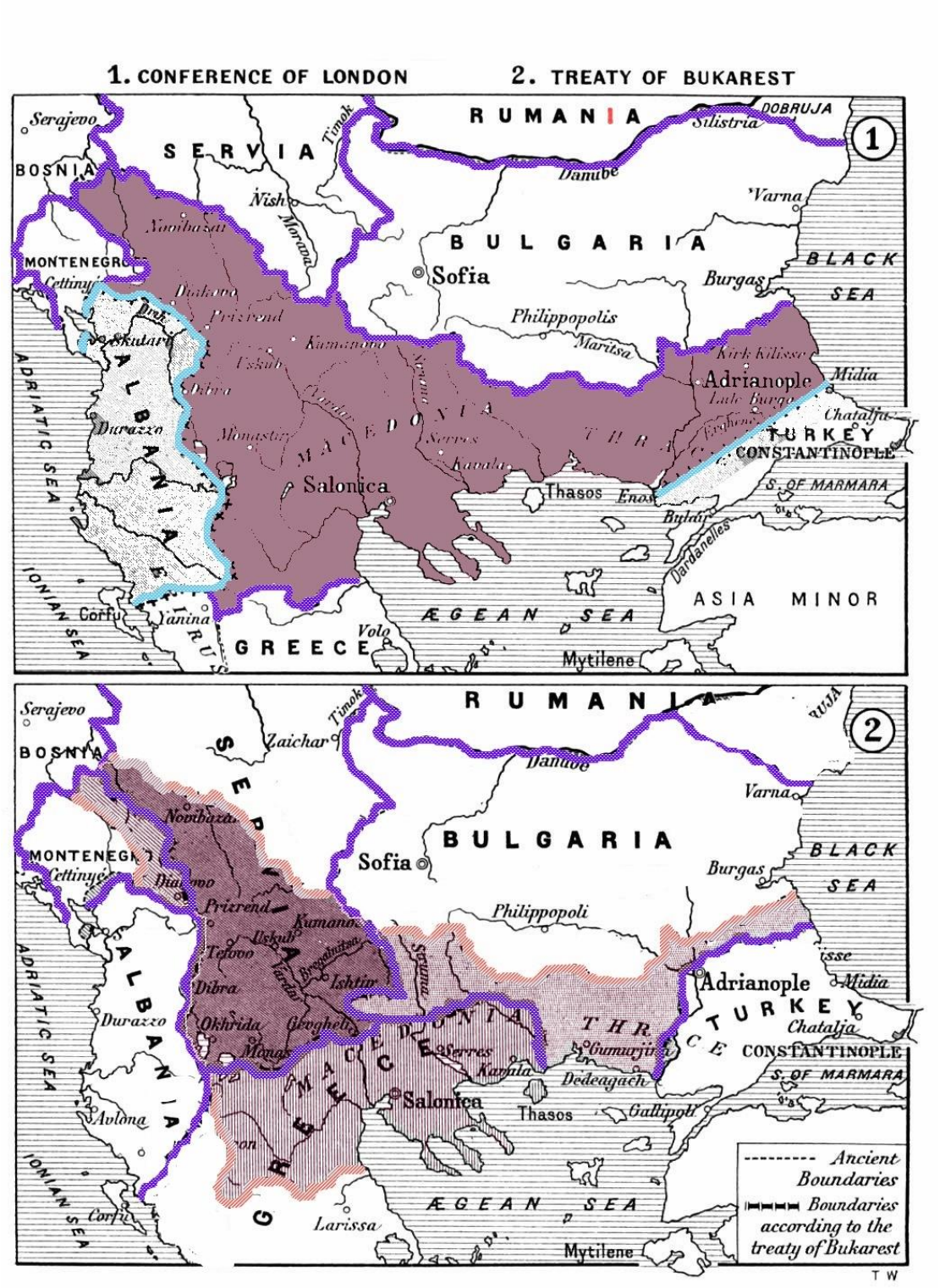

ΠΑΛΑΙΑ ΣΥΝΟΡΑ. ΣΥΝΟΡΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ.

Η ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ, 1912-1913.

ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΝΟΡΑ, 1913.

ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ.

ΟΡΙΑ ΑΥΣΤΡΙΑΚΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ.

ΔΙΑΧΩΡΙΣΤΙΚΗ (ΣΥΝΟΡΙΑΚΗ) ΓΡΑΜΜΗ ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ ΤΟΝ Α΄ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ, 4/1913.

ΒΟΥΛΓΑΡΟ – ΟΘΩΜΑΝΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ ΚΑΘΟΡΙΣΘΕΝΤΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ, 30 ΜΑΪΟΥ 1913.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΔΑΦΙΚΩΝ ΑΠΟΚΤΗΣΕΩΝ.

ΕΔΑΦΙΚΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ.

2. ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

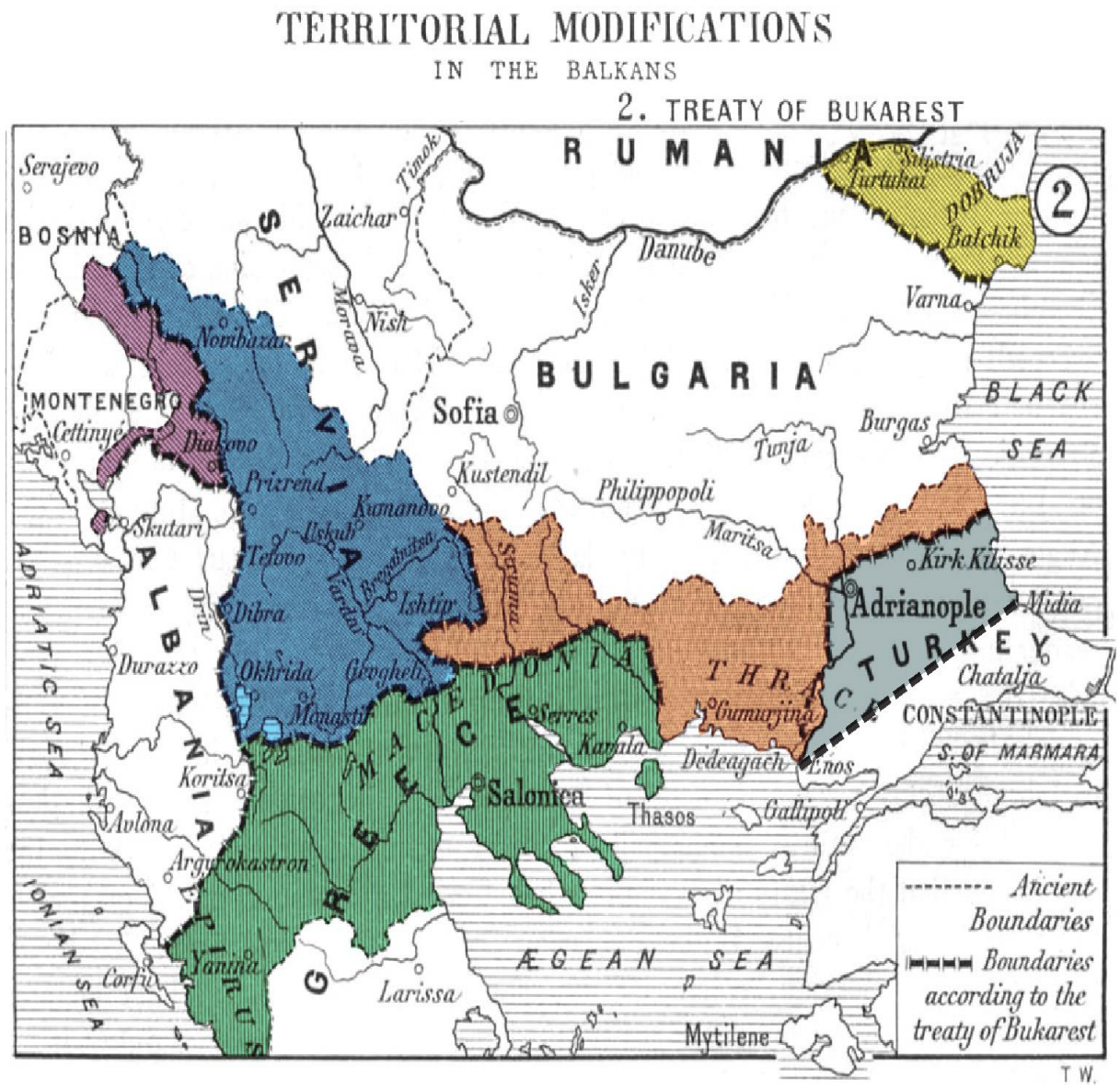

..... Παλαιά Σύνορα.

Σύνορα σύμφωνα με τη Συνθήκη του Βουκουρεστίου (10/8/1913).

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ (MACEDONIA) αναγράφεται εκεί όπου πάντοτε ήταν ΕΛΛΑΔΑ και εξακολουθεί και σήμερα να είναι ΕΛΛΑΔΑ.

1913-1914. Μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους, και πριν τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

Ο ανωτέρω Αγγλικός χάρτης αναγράφει τα Βαλκανικά κράτη στο τέλος του 1913, μετά τους Βαλκανικούς πολέμους και φυσικά πριν τον Α’ Παγκόσμιο Πόλεμο. Είναι προφανές, ασφαλώς, ότι δεν αναγράφεται πουθενά κράτος ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ περιλαμβάνεται στην ΕΛΛΑΔΑ, εκεί δηλαδή όπου η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ανήκε πάντοτε.

ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ.

Ο ανωτέρω Αγγλικός χάρτης αναγράφει τα Βαλκανικά κράτη μετά τους Βαλκανικούς πολέμους, στο τέλος του 1913. Ασφαλώς, δεν αναγράφεται κράτος ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, δεν υπάρχει πουθενά κράτος ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ περιλαμβάνεται στα όρια της ΕΛΛΑΔΟΣ, εκεί δηλαδή όπου η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ανήκε πάντοτε. Δεν υπήρξε ποτέ, δεν υπάρχει ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ εκτός ΕΛΛΑΔΟΣ. Βεβαίως, δεν υπήρξε ποτέ, ούτε υπάρχει ‘’Βόρεια Μακεδονία’’, δεν υπήρξε ποτέ, ούτε υπάρχει ‘’Νότια Μακεδονία’’. Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΑΔΑ.

ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ.

Μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους του 1912-13, δημιουργήθηκε νέα κατάσταση στη Βαλκανική Χερσόνησο. Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ περιήλθε στην Ελλάδα, εκεί όπου πάντοτε ανήκε, εκεί όπου και σήμερα είναι ΕΛΛΑΔΑ. Η περιοχή των Σκοπίων αποτελεί πλέον μέρος της ΣΕΡΒΙΑΣ, ήταν η ‘’Νότια Σερβία’’, η ’’Јужна Србија’’, ‘’Γιούζνα Σρμπιγια’’, η μετέπειτα και σημερινή ‘’Βαρντάρσκα’’.

Η ΕΥΡΩΠΗ ΠΡΙΝ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ.

Πριν τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο (1914-18), στη Βαλκανική Χερσόνησο υπήρχαν τα εξής κράτη: ΑΥΣΤΡΙΑ-ΟΥΓΓΑΡΙΑ, ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟ, ΣΕΡΒΙΑ, ΡΟΥΜΑΝΙΑ, ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ, ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, ΑΛΒΑΝΙΑ, ΕΛΛΑΣ. Δεν υπήρχε βεβαίως καμμιά Ψευδομακεδονία. Η περιοχή των Σκοπίων αποτελούσε πλέον μέρος της ΣΕΡΒΙΑΣ, ήταν η ‘’Νότια Σερβία’’, η ‘’Јужна Србија’’, ‘’Γιούζνα Σρμπιγια’’, η μετέπειτα και σημερινή ‘’Βαρντάρσκα’’.

Η ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ ΠΡΙΝ ΤΟΝ Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ.

Πριν τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο (1939-45), στη Βαλκανική Χερσόνησο, υπήρχαν τα εξής κράτη: ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ, ΑΛΒΑΝΙΑ, ΕΛΛΑΣ, ΡΟΥΜΑΝΙΑ, ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ, ΤΟΥΡΚΙΑ. Δεν υπάρχει βεβαίως καμμιά Ψευδομακεδονία. Η περιοχή των Σκοπίων, η πρώην ‘’Νότια Σερβία’’, η ‘’Јужна Србија’’, ‘’Γιού**ζ**να Σρμπιγια’’, ήταν η σημερινή ‘’Βαρντάρσκα’’.

KINGDOM OF SERBIA. ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ (1913).

Το έτος 1913, στα όρια του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ, δεν υπάρχει φυσικά περιοχή που να λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Στον ανωτέρω χάρτη, η Ελλάδα (GREECE), βορείως, συνορεύει με τη ΣΕΡΒΙΑ και μάλιστα με τη ‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’, τη ‘’JУŽNA SRBIJA’’, ‘’ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’, όπως γράφεται στον χάρτη. **Η Ελλάδα** λοιπόν, βορείως, **δεν συνορεύει με κάποια Ψευδομακεδονία**. Στην περιοχή της ‘’JУŽNA SRBIJA’’, αναφέρονται τα Σκόπια ως Skoplje (Skopje), το Βέλες ως Veles και το Μοναστήρι ως Monastir (Bitola).

Η ΒΡΑΧΥΒΙΑ ΕΔΑΦΙΚΗ ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ ΤΟ 1912, ΜΕΤΑ ΤΟΝ Α΄ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ.

Η ΕΥΡΩΠΗ ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΝ Β΄ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ (1939-45).

Πριν και μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο (1939-45) στη Βαλκανική χερσόνησο υπήρχαν τα εξής κράτη: ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ, ΑΛΒΑΝΙΑ, ΕΛΛΑΣ, ΡΟΥΜΑΝΙΑ, ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ, ΤΟΥΡΚΙΑ. Δεν υπάρχει φυσικά καμμιά Ψευδομακεδονία. Η πρώην ‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’, η ‘’JUŽNA SRBIJA’’, ‘’ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’, η μετέπειτα ‘’**ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ**’’, η περιοχή των Σκοπίων, αποτελεί πλέον μέρος της ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ.

ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ:

ΠΡΙΝ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ (Β'.Π.Π.) : 1938 **ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ (Β'.Π.Π.) : 1941**

BLITZ = ΑΙΦΝΙΔΙΑ ΕΠΙΘΕΣΗ

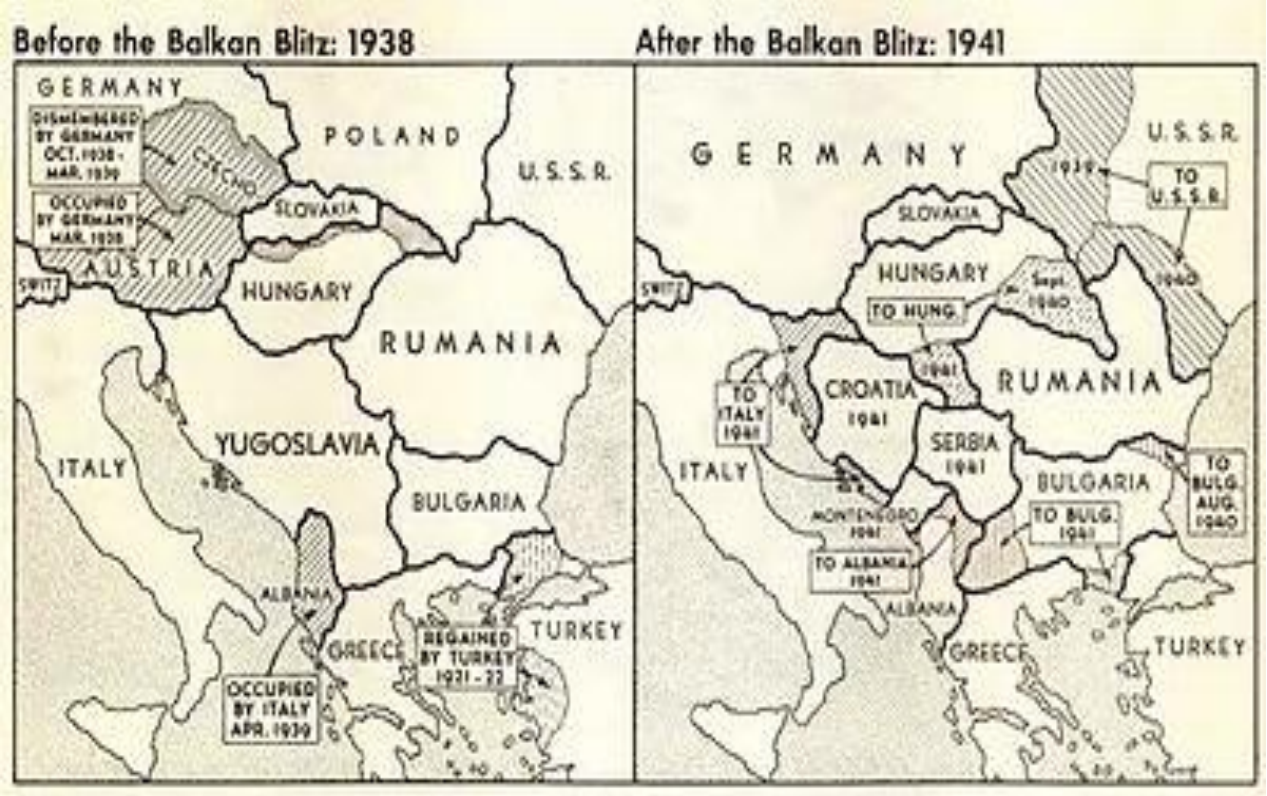

Τον Απρίλιο του 1941, μετά την επίθεση των Γερμανών εναντίον της ΕΛΛΑΔΟΣ και της ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ, η πρώην ''ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ'', η ''JУŽNA SRBIJA'', ''ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ'', η μετέπειτα ''ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ'', η περιοχή των Σκοπίων της ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ, αποτελεί πλέον μέρος της ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ, συμμάχου των ΓΕΡΜΑΝΩΝ, και της ΑΛΒΑΝΙΑΣ. Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΡΑΚΗ επίσης, περιήλθε τότε δια των Γερμανικών όπλων στη ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ.

Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ ΤΗΣ 1941-44.

Το 1941-1944 η ''ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ'', η ''Μπανόβινα του Βαρδάρη'' της Γιουγκοσλαβίας διαμοιράσθηκε ανάμεσα στη Βουλγαρία και την Αλβανία.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ ΤΩΝ ΕΤΩΝ 1929 ΚΑΙ 1939.

Δρžαβνα γκρανιτσα, Κρατικά σύνορα.

Граница бановина, Γκρανιτσα μπανοβινα, Όρια μπανόβινας (διοικητικής περιφέρειας).

Граница Бановине Хрватске, Γκρανιτσα Μπανοβινε Χρβατσκε, Όρια Μπανόβινας Κροατίας (26.9.1939).

Центар бановине, Τσενταρ μπανοβινε, Κέντρο Μπανόβινας.

Στον **ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΟ αυτό χάρτη**, είναι απολύτως εμφανές ότι στο κράτος της ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ, **δεν υπάρχει περιοχή που να ονομάζεται Μακεδονία**. Το 1944 ο κομμουνιστής δικτάτορας Γιόζιπ Μπροζ, ο Τίτο, απλώς μετωνόμασε τη ΒΑΡΔΑΡΣΚΑ

ΒΑΝΟΒΙΝΑ ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ σε ‘’Μακεδονία’’. Έτσι, οι Σλάβοι και οι λοιποί κάτοικοι της ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΒΑΡΔΑΡΗ, της ΒΑΡΔΑΡΣΚΑ ΒΑΝΟΒΙΝΑ, βαπτίστηκαν ‘’Μακεδόνες’’ και η Βουλγαροσερβική γλώσσα τους βαπτίστηκε ‘’Μακεδονική’’. Με μια απλή βάπτιση, με απλή μετωνομασία, όμως, κανείς δεν γίνεται Μακεδόνας. Αν όμως κάποιος χωρίς να κέκτηται τις ιδιότητες των Μακεδόνων το κάνει, απλώς γελοιοποιείται, ξεφτιλίζεται. Για να είναι κάποιος Μακεδόνας πρέπει, πρωτίστως, να είναι Έλληνας. Μακεδών και Σλάβος, Μακεδών και οτιδήποτε άλλο εκτός από Έλληνας δεν γίνεται. Είναι σχήμα ανιστόρητο, αντιιστόρητο, αφύσικο, αδύνατο και συνεπώς ανώμαλο.

Οι Βαρδαρίτες (Σκοπιανοί), οι Σλάβοι, οι Αλβανοί, οι Ρομά, οι Τουρκογενείς, οι Βουλγαρογενείς και οι λοιποί κάτοικοι της ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΒΑΡΔΑΡΗ, της ΒΑΡΔΑΡΣΚΑ ΒΑΝΟΒΙΝΑ, ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ, φυσικά **ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ, ΔΙΟΤΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΤΙΠΟΤΕ ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ, διότι δεν κέκτηνται τις ιδιότητες των Μακεδόνων**, δηλαδή κοινή εθνική προγονική καταγωγή με τους άλλους Έλληνες, κοινή ιστορία, Ελληνική Δωρική γλώσσα, (όλες οι επιγραφές που έχουν βρεθεί στη Μακεδονία και όπου αλλού εξαπλώθηκε ο Μακεδονικός Ελληνισμός είναι γραμμένες με Ελληνικά γράμματα), Ελληνικά γράμματα (Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η, Θ, ...Υ, Φ, Χ, Ψ, Ω), Ελληνικούς αριθμούς (Α’, Β’, Γ’, Δ’, Ε’, F’ (ή ΣΤ ή ς), Ζ’, Η’, Θ’, Ι’, Κ’, Λ’, Μ’, Ν’, Ξ’, Ο’, Π’, Ϟ΄, Ρ’, Σ’, Τ’, Υ’, Φ’, Χ’, Ψ’, Ω’, Ϡ΄), Ελληνική μόρφωση, Ελληνική παιδεία και καλλιέργεια γενικώς, Ελληνική θρησκεία δηλαδή το Ελληνικό δωδεκάθεο και τις λοιπές Ελληνικές θεότητες, επικλήσεις των θεών τους με Ελληνικά επίθετα, Ελληνικούς ναούς, την αρχαία Ελληνική συνήθεια αναθέσεων λαφύρων στους ναούς των θεών τους, Ελληνική αρχιτεκτονική (Δωρικούς κίονες), Ελληνικό τρόπο ενδυμασίας (δηλαδή χλαμύδες. Η Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου κτίστηκε σε σχήμα Μακεδονικής χλαμύδος, ‘’οὗ τὴν ἐντὸς περιφέρειαν εὐθεῖαι βάσεις ὥσπερ ἀπὸ κρασπέδων εἰς σχῆμα **χλαμύδος** ὑπελάμβανον ἑξ ἴσου συνάγουσαι τὸ μέγεθος’’. Πλούτ., *Αλέξανδρος*, 26), Ελληνικές τέχνες (ζωγραφική, γλυπτική κτλ), Ελληνικά ονόματα προσώπων, τα οποία έχουν νόημα ως λέξεις, Ελληνικά ονόματα των περιφερειών τους (Πελαγονία, Λυγκηστίς, Ορεστίς, Ελίμεια, Εορδαία, Αλμωπία, Βοττιαία, Κρηστωνία, Χαλκιδική, Βισαλτία, Οδομαντίς, Ηδωνίς, Σιντική, Πιερία, Ημαθία, Μακεδονική Παιονία, Μυγδονία), των πόλεων, των χωριών, των ποταμών (Αλιάκμων, Αξιός, Ενιπεύς, Εριγών, Εχέδωρος ή Εχείδωρος, Νέστος, Στρυμών κτλ.), των λιμνών, των κόλπων και των βουνών τους (Βόϊον, Βαρνούς ή Περιστέρι, το Βέρνον ή Βίτσι, το Βέρμιον, ο Βόρας, ο Πίνδος ή η Πίνδος, ο Όλυμπος, το Παγγαίον, ο Άθως, ο Βερτίσκος, ο Σκάρδος, ο Όρβηλος, η Κερκίνη (Μπέλες), το Τιτάριον, το Άσκιον ή Σινιάτσικο, ο Βούρινος, τα Βέλλια, ο Γάβρος, τα Καμβούνια, το Πάϊκον, τα Πιέρια), Ελληνικά ονόματα των μηνών τους (Δίος, Απελλαίος, Αρτεμίσιος, Δαίσιος, Πάναμος, Αυδναίος, Περέτιος, Λώος, Γορπιαίος, Δύστρος, Ξανδικός, Υπερβερεταίος), Ελληνικά ήθη και έθιμα, π.χ. την πανάρχαια Ελληνική συνήθεια αναθέσεων λαφύρων στους ναούς των θεών τους όπως το αναφέρει ο Αισχύλος,‘’Τροίαν ἑλόντες δήποτ’ Ἀργείων στόλος θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ’ Ἑλλάδα δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος’’. (*Αγαμέμνων,* 577-9), Ελληνικές εορτές και πανηγύρεις (**Ἀπελλαῖα,** εορτή προς τιμήν του Απόλλωνος. Ἀπελλαῖος ελέγετο ο δεύτερος μήνας των Μακεδόνων. **Δαίσια,** από της εορτής Θεοδαίσια, εορταζομένη προς τιμήν του Απόλλωνος. Δαίσιος ελέγετο ο όγδοος μήνας των Μακεδόνων. **Ἑταιρείδια,** εορτή εορταζομένη από τους Μακεδόνες και τους Μάγνητες. Ἑταιρεῖος ήταν επωνυμία του Διός. **Ξανδικά,** εορτή που ετελείτο την αρχή της Ανοίξεως. Ξανδικός-Ξανθικός-Ξαντικός) ελέγετο ο έκτος μήνας των Μακεδόνων.

Ὁμολώϊα, Λῷος ήταν ο δέκατος μήνας των Μακεδόνων. Στις 6 του μηνός Λώου εγεννήθη ο Μέγας Αλέξανδρος. ‘’Ἐγεννήθη δ’ οὖν Ἀλέξανδρος ἰσταμένου μηνὸς Ἑκατομβαιῶνος, ὃν Μακεδόνες Λῷον καλοῦσιν, ἕκτῃ,’’. (Πλούτ., *Αλέξανδρος*, 3). **Ὀλύμπια**, αγώνες που ετελούντο στις Αιγές προς τιμήν του Ολυμπίου Διός. **Περίτια,** εορτή αντίστοιχη με τα Δαδοφόρια. Περίτιος ελέγετο ο τέταρτος μήνας των Μακεδόνων. **Ὑπερβερεταῖα** εορτή αφιερωμένη στον Δία. Ὑπεραιρέτης, Ὑπερβερέτας, Ὑπερφερέτης ήταν επωνυμίες του Διός), συμμετοχή στους Ολυμπιακούς αγώνες αλλά και στους άλλους Πανελλήνιες αγώνες (Πύθια, Νέμεα, Ίσθμια), Ελληνικούς μύθους, Έλληνες ήρωες (Αχιλλέα, Αγαμέμνονα, Οδυσσέα, Ιδομενέα, Πρωτεσίλαο, Νεοπτόλεμο κτλ.), θέατρα όπου να παίζονται έργα των Ελλήνων τραγικών ποιητών, (π.χ. το θέατρο του Δίου, 5ου π.Χ. αιώνα, το θέατρο των Αιγών (Βεργίνας), 4ου π.Χ. αιώνα, το θέατρο της Μίεζας, το θέατρο-στάδιο της Θεσσαλονίκης, το θέατρο της Αμφίπολης, το θέατρο των Φιλίππων), νομίσματα με Ελληνικά γράμματα, παραστάσεις επί των νομισμάτων με Ελληνικά θέματα από την Ιστορία, τους θεούς, τους Ολυμπιακούς αγώνες κτλ., Ελληνικά ταφικά μνημεία, Ελληνικού τύπου οικοδομήματα, υποδομές, πολιτισμό γενικώς, ταυτότητα επιδιώξεων με τους λοιπούς Έλληνες κτλ. Τα πάντα στη Μακεδονία αποδείκνυαν το όμαιμον, το ομότροπο και το ομόγλωσσο των Μακεδόνων με τους λοιπούς Έλληνες.

Οι Σλάβοι και οι λοιποί κάτοικοι της ΒΑΡΔΑΡΣΚΑ ΒΑΝΟΒΙΝΑ λοιπόν, **ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ, ΟΧΙ ΜΟΝΟΝ ΔΕΝ ΞΕΡΟΥΝ ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΜΑΚΕΔΩΝ**, ο Μάγνης, ο Γραικός, ο Ατιντάν, ο Αργαίος, ο Βέρης, η Βέροια, ο Ευρωπός, ο Ήμαθος ή Άμαθος, ο Όλγανος, ο Πίερος, ο Ωρωπός, οι βασιλείς της Μακεδονίας, οι θεσμοί της Μακεδονίας, οι θεοί των Μακεδόνων κτλ., αλλά δεν μπορούν να προφέρουν, ούτε καν το γράμμα δέλτα των λέξεων Μακεδόνας, Μακεδών, Μακεδονία, Μακεδονικός. Ο Μακεδόνας, (ο Μακεδών, ο Μακεδνός, ο Μακεδανός), στη Βουλγαροσερβική γλώσσα τους λέγεται **Македонец Македнтóнетс**, η Μακεδονία λέγεται Македонија Μακεντόνιγια και ο Μακεδονικός λέγεται Македонски Μακεντόνσκι. Είναι φανερό, βεβαίως, ότι όλα αυτά είναι **Σερβικά**, διότι στη **Σερβική γλώσσα ο Μακεδών λέγεται ακριβώς έτσι, Македонец Македнтóнетс**, η Μακεδονία λέγεται επίσης έτσι, Македонија Μακεντόνιγια και ο Μακεδονικός λέγεται επίσης έτσι, Македонски Μακεντόνσκι. Στη **Βουλγαρική** γλώσσα επίσης, ο Μακεδών λέγεται Македонец Μακεντόνετς, η Μακεδονία λέγεται Македония Μακεντόνιγια και ο Μακεδονικός Македонски Μακεντόνσκι. Στη **Ρωσική** γλώσσα επίσης, ο Μακεδών λέγεται Македóнец Μακεντόνετς, η Μακεδονία λέγεται επίσης Македóния Μακεντόνιγια και ο Μακεδονικός επίσης Македóнский. Η ταυτότητα των Βαρδαρίτικων λέξεων με τα Σερβικά, τα Βουλγαρικά και τα Ρωσικά, ασφαλώς δεν πρέπει να ξενίζει κανέναν. Εγώ έχω καταγράψει ΧΙΛΙΑΔΕΣ όμοιες Βαρδαρίτικες λέξεις με τις Σερβικές, τις Βουλγαρικές και τις Ρωσικές. Αν αναρωτιέστε πώς είναι δυνατόν να ταυτίζονται οι Βαρδαρίτικες λέξεις με τις **ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΕΣ**, νομίζω ότι μπορώ να σας δώσω αμέσως την απάντηση. Οι κάτοικοι των Σκοπίων, οι Βούλγαροι των Σκοπίων, τα οποία ανήκαν στην **Περιφέρεια Βαρντάρσκα της Γιουγκοσλαβίας**, μετά την κατάρρευση της χώρας τους (Γιουγκοσλαβίας), από την επίθεση των Γερμανών τον Απρίλιο του 1941, υποδέχθηκαν και καλωσόρισαν τους Γερμανούς κατακτητές και τους Βουλγάρους, συμμάχους των Γερμανών, τους οποίους οι Σκοπιανοί θεωρούσαν αδέλφια, **έχοντας σε περίοπτη θέση την φωτογραφία του Αδόλφου Χίτλερ**, χάρτη της μίας και μόνης και αληθινής Μακεδονίας την οποία οι βάρβαροι αυτοί επιβουλεύονται παλαιόθεν, περιλαμβανομένης φυσικά της Θεσσαλονίκης και της Χαλκιδικής και μέχρι τη Θεσσαλία, και **επιγραφή στη Βουλγαρική γλώσσα**, βεβαίως, η οποία γράφει: ЕДННЬ НАРОДЬ

(ΕΝΤΝ ΝΑΡΟΝΤ) ΕΝΑ ΕΘΝΟΣ, ΕΔΗΗЬ ЦАРЬ (ΕΝΤΝ ΤΣΑΡ) ΕΝΑΣ ΤΣΑΡΟΣ, ΕΔΗΟ ЦΑΡΣΤΒΟ (ΕΝΤΝΟ ΤΣΑΡΣΤΒΟ) ΕΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟ. Τη σχετική φωτογραφία έχει δημοσιεύσει η εφημερίδα ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ το ΣΑΒΒΑΤΟ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 2008). Οι Γερμανοί κατέλαβαν τα Σκόπια στις 8 Απριλίου 1941 και τα άφησαν στους Βουλγάρους συμμάχους τους στις 22 Απριλίου 1941. Οι Βούλγαροι, για να εξασφαλίσουν τον εκβουλγαρισμό των πολιτών έκλεισαν τα σερβικά σχολεία και τις εκκλησίες και ίδρυσαν νέα σχολεία, θέατρο, βιβλιοθήκη, μουσείο και το Πανεπιστήμιο του Βασιλιά Μπόρις. Αποδεικνύεται λοιπόν ότι κάθε βάρβαρος ο οποίος θέλει να ελέγξει και να κυριαρχήσει στην Ελλάδα μας και στις θάλασσές μας πρέπει πρωτίστως να κυριαρχήσει στη Μακεδονία μας και τη Θράκη μας. Την ίδια στιγμή λοιπόν (Απρίλιο του 1941) που τα παλληκάρια της Ελλάδος, τα οποία πολεμούσαν από τον Οκτώβριο του 1940 στο μέτωπο της Ηπείρου τους Ιταλούς φασίστες και τους Αλβανούς που τους ακολουθούσαν, και στα οχυρά της Μακεδονίας και της Θράκης τους επιτιθέμενους Εθνικοσοσιαλιστές (NAZI) του Χίτλερ, από τη Βουλγαρία η οποία τους παρέσχε ελεύθερη διέλευση, (και τα στρατεύματα της οποίας τους ακολούθησαν στην επακολουθήσασα κατοχή της Μακεδονίας και της Θράκης), αγωνιζόμενα για την ελευθερία και την ακεραιότητα της πατρίδος μας, **οι Βαρδαρίτες (οι Σκοπιανοί) εκδήλωναν την αγάπη τους στον δικτάτορα Αδόλφο Χίτλερ κρατώντας την φωτογραφία του και υποδεχόμενοι με χαρές τους Γερμανούς και τους Βούλγαρους στρατιώτες**. Αξίζει να σκεφθεί κάποιος ότι η Ελλάδα ήταν η χώρα που έδωσε την πρώτη μεγάλη νίκη. ‘’Ο ελληνικός στρατός αποδείχθηκε άξιος των προγόνων του. Κατάφερε την πρώτη μεγάλη ήττα, που σημειώθηκε κατά το μεγάλο αυτό πόλεμο’’, έγραψε η εφημερίδα Ιντερνάσιοναλ Χέραλντ Τριμπιούν, τον Νοέμβριο του 1940. Τιμώντας την αντίσταση και τις νίκες της Ελλάδος ο Λόρδος Έντουαρντ Χάλιφαξ, Υπουργός Εξωτερικών της Βρετανίας, μιλώντας στη Βουλή των Λόρδων, με αφορμή την κατάληψη της Κορυτσάς στις 22 Νοεμβρίου 1940 από τον Ελληνικό Στρατό είπε: ‘’Τρεις εβδομάδες πολέμου ήταν αρκετές να επισφραγίσουν τον θαυμασμό, που όλοι εμείς αισθανθήκαμε, όταν κατά την πρώτη ημέρα οι Έλληνες απέρριψαν το ιταλικό τελεσίγραφο... Ποτέ άλλοτε κατά τη διάρκεια της μακράς ιστορίας της το όνομα της Ελλάδος δε στάθηκε τόσο υψηλά...’’. Ο πρωθυπουργός της Βρετανίας Ουίνστον Τσώρτσιλ για το ίδιο γεγονός είπε: ‘’Εγκάρδια συγχαρητήρια για τις νίκες στο αλβανικό μέτωπο, που επιστέφθηκαν με την κατάληψη της Κορυτσάς. Μεγάλο ενθουσιασμό εμπνέει σε όλους μας το κατόρθωμα αυτό της ελληνικής ανδρείας εναντίον εχθρού τόσον υπέρτερου σε αριθμό και σε εξοπλισμό. Το κατόρθωμα αυτό υπενθυμίζει τα ελληνικά τρόπαια της κλασικής εποχής. Ζήτω η Ελλάς. Ουίνστον Τσώρτσιλ, 24 Νοεμβρίου 1940’’.

Για να αποδώσουν οι Βαρδαρίτες (οι κάτοικοι της ΒΑΡΔΑΡΣΚΑ), κάπως το γράμμα δέλτα της λέξης Μακεδών, διότι κάπως πρέπει να το αποδώσουν, λένε τον φθόγγο ντ. Αν λοιπόν τους ζητήσει κάποιος να προφέρουν τη Μακεδονική λέξη δάδα, αυτήν θα την πουν νταντα και δικαίως κάποιος θα θεωρήσει ότι ζητούν νταντά για να προσέχει το παιδί τους. Όσο Μακεδόνες λοιπόν, είναι οι Ούννοι, οι Τάταροι, οι Σαβείροι, οι Κουτριγγούροι, οι Ουτιγγούροι, οι Αλτζιάγειροι, οι Ουννογούνδοροι, οι Άβαροι, οι Μογγόλοι και οι ‘’λοιπές προοδευτικές δυνάμεις", άλλο τόσο είναι Μακεδόνες και οι Βαρδαρίτες (οι Σκοπιανοί). Όσο ο ήλιος ανατέλλει από τη Δύση, άλλο τόσο είναι Μακεδόνες και οι Βαρδαρίτες (οι Σκοπιανοί). Όσο ο ήλιος δύει στην Ανατολή, άλλο τόσο είναι Μακεδόνες και οι Βαρδαρίτες (οι Σκοπιανοί). Όσο Μακεδόνας ήταν ο πρώην δικτάτωρ της Ουγκάντα ο Ίντι Αμίν Νταντά

και ομιλούσε Μακεδονικά, άλλο τόσο είναι Μακεδόνες και οι Βαρδαρίτες (οι Σκοπιανοί) και ομιλούν Μακεδονικά.

Αποκαλώ τη χώρα των Βαρδαριτών (Σκουπηνών ή Σκοπιανών) **Βαρδαρία**, **διότι αυτό είναι το όνομά της (ВАРДАРСКА** Βαρντάρσκα), το όνομα δηλαδή με το οποίο **οι ίδιοι έλεγαν** την περιοχή τους, πριν ο κομμουνιστής δικτάτορας Γιόζιπ Μπροζ, ο επονομαζόμενος Τίτο, μετονομάσει τη Βαρντάρσκα Μπανοβίνα, δηλαδή τη διοικητική Περιφέρεια του Βαρδάρη, σε Македонија Μακεντόνιγια και τα **Σερβοβουλγαρικά** τα οποία ομιλούν σε Македонски јазик Μακεντόνσκι γιαζίκ, δηλαδή σε Μακεδονική γλώσσα. Αντίστοιχα με την Περιφέρεια της VARDARSKA (ВАРДАРСКА), Βαρντάρσκα, η οποία έλαβε το όνομά της από τον ποταμό Αξιό, άλλες περιφέρειες της Γιουγκοσλαβίας λεγόταν, DUNAVSKA Ντουνάβσκα, από το όνομα του ποταμού Δούναβη, MORAVSKA Μοράβσκα, από το όνομα του ποταμού Μοράβα, DRINSKA Ντρίνσκα, από το όνομα του ποταμού Δρίνου, DRAVSKA Ντράβσκα, από το όνομα του ποταμού Δράβου, SAVSKA Σάβσκα, από το όνομα του ποταμού Σάβου, VRBASKA Βρβάσκα, από το όνομα του ποταμού Βρβας, στις όχθες του οποίου βρίσκεται η πόλη Μπάνια Λούκα, στη Βορειανατολική Βοσνία-Ερζεγοβίνη, ZETSKA Ζέτσκα, PRIMORSKA Πρίμορσκα. Όλα αυτά και άλλα αντίστοιχα είναι βεβαίως ευρέως γνωστά.

Η περιοχή αυτή και τώρα χώρα, πριν την περίοδο, κατά την περίοδο, και μετά την περίοδο της μεγίστης ακμής του Μακεδονικού Ελληνισμού, την περίοδο του Φιλίππου Β' και του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ήταν **Παιονία** στα ανατολικά και **Δαρδανία** στα δυτικά. Για τους Δαρδανίους ο Στράβων αναφέρει ότι ήταν τελείως άγριοι και ρυπαροί αλλά και φίλοι της μουσικής. ‘’Ἄγριοι δ' ὄντες οἱ Δαρδάνιοι τελέως, ὥσθ' ὑπὸ ταῖς κοπρίαις ὀρύξαντες σπήλαια ἐνταῦθα διαίτας ποιεῖσθαι, μουσικῆς δ' ὅμως ἐπεμελήθησαν ἀεὶ χρώμενοι καὶ αὐλοῖς καὶ τοῖς ἐντατοῖς ὀργάνοις’’. (Στράβων, *Γεωγραφικά*, Ζ΄.5.7). Ο Νικόλαος ο Δαμασκηνός λέει ότι οι Δαρδανείς πλένονται σ' όλη τους τη ζωή μόνον τρεις φορές. Όταν γεννηθούν, στους γάμους τους και όταν αποθνήσκουν. ‘’**Δαρδανεῖς**, Ἰλλυρικόν ἔθνος, τρίς ἐν τῷ βίῳ λούονται μόνον, ὅταν γεννῶνται καί ἐπί γάμοις καί τελευτῶντες’’. (Fragm. Hist. Graec. Τόμ. Γ', Νικολ. Δαμασκ. 110). Η περιοχή των Σκοπίων τότε ανήκε στη Δαρδανία. Τα Σκόπια είναι γνωστά με την ονομασία **Σκούποι** (ή **Σκουποί** ή **Σκόποι**), στην Αλβανική γλώσσα λέγονται **Shkup Σκουπ**, στη Σερβοκροατική απεδόθησαν ως **Skopije** Σκοπιγιε (και Скopje Σκοπγιε), και την περίοδο της Οθωμανικής κυριαρχίας ελέγοντο **Üsküb Ουσκιουμπ**. Οι κάτοικοί της ελέγοντο **Σκουπηνοί**, όπως γράφει ο Στέφανος ο Βυζάντιος. ‘’**Σκοῦποι**, πόλις Θράκης. Λέπιδος ἐν ἱστορικῆς ἐπιτομῆς ὀγδόῳ. Τό ἐθνικόν **Σκουπηνοί**’’. Η ονομασία της πόλης προέρχεται από τη λέξη Σκούποι. Εκεί ήταν το κέντρο ενός Ιλλυρικού φύλου. Κατά μία άλλη εκδοχή, εξ ίσου ή και περισσότερο αληθή, το όνομα προέρχεται από την Ελληνική λέξη σκοπιά (στην Ιωνική διάλεκτο σκοπιή) και σημαίνει παρατηρητήριο, κατοπτευτήριο, ακρώρεια, κορυφή, περισκόπηση, φρούρηση και κοινώς βίγλα, καραούλι. (Σκοπός, τόπος υψηλός εκ του οποίου δύναται τις να παρατηρεί, να φυλάττει ή να κατασκοπεύει. Μέγα Λεξικό της Ελληνικής γλώσσας, Η. Liddell - R. Scott, IV. σελ. 82). Ο Βυζαντινός ιστορικός, λόγιος και διπλωμάτης Ακροπολίτης Γεώργιος ονομάζει την πόλη Σκοπιά. ‘’...εκ δε του προς βορράν μέρους... οχυρά άττα και φρούρια, **Σκοπιά** τε και Βελεσσός’’. (Ακροπολίτης Γεώργιος, έκδοση A. Heisenberg, Λειψία, σελ. 78, 1903). Οι Σκούποι ευρίσκονταν επί του άνω ρου του ποταμού Αξιού, επί οχυράς και εξαιρετικά στρατηγικής θέσεως, στην έξοδο των στενών ορέων (τώρα Στενά του Κατσανίκ), και εξελίχθηκαν σε ενδιάμεσο σταθμό μεταξύ Μακεδονίας και Ιλλυρίας, στην οδό η οποία έφερε από τη Ναϊσσό (Νύσσα) προς τους

Στόβους. Το 210 π.Χ. οι Σκούποι κατελήφθησαν από τον βασιλιά της Μακεδονίας Φίλιππο Ε΄. Κατά τη Ρωμαϊκή εποχή έλαβαν καθεστώς πόλης και εποικίστηκαν από τους Φλαβίους. Οι Σκούποι Scupi, λειτούργησαν αρχικώς ως στρατιωτική βάση για τη διατήρηση της ειρήνης στην περιοχή και ονομάστηκε επίσημα "Colonia Flavia Scupinorum". Flavia ήταν το όνομα της δυναστείας του Ρωμαίου αυτοκράτορος. Οι Σκούποι Scupi, γνώρισαν ιδιαίτερη ανάπτυξη κατά την περίοδο του Αδριανού (76-138 μ.Χ.) και του Αντωνίνου του Ευσεβούς (86-138 μ.Χ.). Επί μακρόν ήταν η έδρα της 7ης Κλαυδιανής Λεγεώνος. Επί Διοκλητιανού, (248-316 μ.Χ.), εξελίχθηκε σε **πρωτεύουσα της περιφέρειας της Δαρδανίας**, η οποία απετέλεσε τμήμα της ρωμαϊκής επαρχίας της Άνω Μοισίας (4ος μ.Χ. αιώνας). Την περίοδο της Ρωμαϊκής κυριαρχίας οι Σκούποι, (Λατινικά Scupi), ήταν πρωτεύουσα της Dacia Mediterranea. Επί Μεγάλου Κωνσταντίνου ήταν **πρωτεύουσα της Δαρδανίας**. Η πόλη περιήλθε υπό Σλαβική κυριαρχία το 695 μ.Χ. Η Σλαβική φυλή που εγκαταστάθηκε στο Scupi ήταν οι Βερζήτες. Η πόλη δεν αναφέρεται κατά τους επόμενους τρεις αιώνες, αλλά μαζί με τον υπόλοιπο Άνω Αξιό ανήκε στην Α' Βουλγαρική Αυτοκρατορία από τη δεκαετία του 830 μ.Χ.

Το όνομα **ВАРДАРСКА** Βαρντάρσκα για την περιοχή αυτή, αναγράφεται βεβαίως σε Γιουγκοσλαβικούς χάρτες, σε χάρτες της Γιουγκοσλαβίας άλλων χωρών π.χ. της Γερμανίας, της Ουγγαρίας, της Βουλγαρίας, της Ιταλίας, των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής (π.χ. C.S. Hammond and Co. N.Y. που έχει εκδοθεί πριν το 1944 όπως γράφει, MAP OF YUGOSLAVIA PRIOR TO 1944, και μετά βεβαίως το 1938, δεδομένου ότι η Γιουγκοσλαβία στα ΒΔ συνορεύει με τη Γερμανία και συνεπώς έχει γίνει η προσάρτηση της Αυστρίας, το Anschluss, στο Γερμανικό Ράιχ Deutsches Reich, (13 Μαρτίου 1938) από τους Γερμανούς του Χίτλερ.

Το όνομα **ВАРДАРСКА** αναγράφεται ακόμη και σε γραμματόσημο αξίας 4+2 DIN (δηναρίων) το οποίο είχε εκδοθεί από την Υπηρεσία των Ταχυδρομείων της Γιουγκοσλαβίας, στο Ζάγκρεμπ, το έτος 1939 (1939 GOD, година γκοντινα σημαίνει έτος), με αποτυπωμένο τον χάρτη της Γιουγκοσλαβίας και με προσδιορισμένες επ' αυτού τις επιμέρους Διοικητικές Περιφέρειές της οι οποίες αναγράφονταν: DRAVSKA, BANOVINA HRVATSKA (η Κροατία), VRBASKA, DRINSKA, DUNAVSKA, MORAVSKA, ZETSKA και **VARDARSKA**.

Χάρτης του βασιλείου της Γιουγκοσλαβίας ο οποίος έχει εκδοθεί στο ZAGREB (Ζάγκρεμπ), με στοιχεία, **MALI ZEMLJOVID KRALJEVINE JUGOSLAVIJE**, Izradio ġa Dr A. Franović Gavazzi, Mierilo=1:1.000.000, Izdala Knjižara, Jugoslavenske Akademije i kr. Sveučilista, St. KUGLI, ZAGREB, αναφέρει τις μεγάλες Διοικητικές Περιφέρειες του βασιλείου της Γιουγκοσλαβίας. Τις γράφω όπως ακριβώς αναφέρονται, μαζί με τις έδρες τους (Sjedište): 1.Dravska (Ljubljana), 2.Savska (Zagreb), 3.Primorska (Split), 4.Vrbaska (Banja Luka), 5.Zetska (Cetinje), 6.Drinska (Sarajevo), 7.Dunavska (Novi Sad), 8.Moravska (Niš), 9.**Vardarska** (Skopije). Οι Βαρδαρίτες ονομάζουν Βαρνταρ τον ποταμό Αξιό, από τις κεντροασιατικές λέξεις Βαρ Νταριά που σημαίνουν μεγάλος ποταμός. (Βαρ Νταριά κατά το Αμού Νταριά, Συρ Νταριά κτλ.). Οι Μακεδόνες βεβαίως, αρχήθεν, ανέκαθεν, παλαιόθεν, όπως όλοι οι Έλληνες, ονόμαζαν, και πρέπει να συνεχίσουν να ονομάζουν, τον ποταμό αυτόν **Αξιό**, όπως ακριβώς τον ονομάζει και ο Όμηρος και όλοι οι αρχαίοι συγγραφείς. Ε, όχι, δεν είναι δυνατόν, να αλλάζουμε και να διορθώνουμε και τον θεϊκό Όμηρο για χάρη των Βαρδαριτών.

Στο δημοσίευμα της Στατιστικής επετηρίδας της Γιουγκοσλαβίας του έτους 1989 (SOCIJALISTIČKA FEDERATIVNA REPUBLIKA JUGOSLAVIJA, SAVEZNI ZAVOD ZA

STATISTIKU, JUGOSLAVIJA 1918-1988, STATISTIČKI GODIŠNJAK, BEOGRAD, FEBRUAR, 1989) παρατίθεται χάρτης με τίτλο PODELA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE NA BANOVINE (1931). Στον χάρτη αυτό αναγράφονται οι διοικητικές περιφέρειες της χώρας με σημειωμένα τα όριά τους, όπως αυτά ήσαν το έτος 1931. Οι περιφέρειες οι οποίες αναγράφονται είναι οι ακόλουθες: DRAVSKA BANOVINA, SAVSKA BANOVINA, VRBASKA BANOVINA, DRINSKA BANOVINA, PRIMORSKA BANOVINA, ZETSKA BANOVINA, DUNAVSKA BANOVINA, MORAVSKA BANOVINA και **VARDARSKA** BANOVINA. **Δεν υπάρχει, δεν αναφέρεται πουθενά τίποτε σχετικό με ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ**.

Στο ίδιο δημοσίευμα υπάρχει χάρτης με τίτλο NAPAD NA JUGOSLAVIJU I OKUPACIJA ZEMLJE 1941. **Ούτε σε αυτόν τον χάρτη, ο οποίος αναφέρεται στο έτος 1941, υπάρχει φυσικά κάτι σχετικό με ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ**. Στο ίδιο δημοσίευμα υπάρχει χάρτης με τίτλο SFR JUGOSLAVIJA, SLOBODNI TERITORIJ TRSTA 1947-1954, όπου νότια της Σερβίας εμφανίζεται οριοθετημένη περιοχή με τη λέξη MAKEDONIJA. Έτσι ξαφνικά, εκ του μη όντος, οι κομμουνιστές του δικτάτορα Τίτο δημιούργησαν "Μακεδονικό" κράτος περικόπτοντας τη Σερβία, και ‘’Μακεδονικό έθνος’’, μετονομάζοντες και μόνον, τους Σλάβους κατοίκους της περιοχής. Όμως, με απλή μετονομασία καμμία περιοχή δεν γίνεται Μακεδονία και κανείς δεν μετατρέπεται σε Μακεδόνα, κανείς δεν γίνεται Μακεδών.

Στο δημοσίευμα THE NEW CAMBRIDGE MODERN HISTORY. VOLUME XIV. ATLAS, (edited by H. C. DARBY, Professor of Geography in the University of Cambridge and HAROLD FULLARD, Cartographic editor, George Philip & Son Ltd), CAMBRIDGE AT THE UNIVERSITY PRESS, 1970, το οποίο αναφέρεται στη Βαλκανική χερσόνησο κατά το 1920-23 και τη Γιουγκοσλαβία κατά το 1918-29, αποτυπώνονται οι επιμέρους Περιφέρειες της Γιουγκοσλαβίας, οι οποίες είναι οι εξής: SLAVONIA, VOJVODINA, BOSNIA, HERZEGOVINA, MONTENEGRO, SERBIA. **Δεν αναφέρεται καν η VARDARSKA, η Βαρδαρία, διότι αποτελεί μέρος της Σερβίας. Αναγράφεται μόνο η πόλη των Σκοπίων και σε παρένθεση το Τουρκικό της όνομα, Üsküb.**

Η Εγκυκλοπαίδεια Britannica αναφερόμενη στην αρχαία Ελλάδα, The New Encyclopaedia Britannica, Macropaedia (ANCIENT GREECE, From W. Shepherd, Historical Atlas, Barnes and Noble, Inc.), στον παρατιθέμενο χάρτη της Μακεδονίας, ορίζει αυτήν ως περιέχουσα τις περιοχές LYNCESTIS (Λυγκηστίς), ORESTIS (Ορεστίς), ELIMEIA (Ελίμεια), MYGDONIA (Μυγδονία), CHALCIDICE (Χαλκιδική) κτλ., δηλαδή εντός των ορίων της Ελληνικής επικράτειας, βεβαίως και κυρίως, και ελάχιστο τμήμα της Λυγκηστίδος εντός των ορίων της πρώην Σερβίας.

Η εφημερίδα της Νέας Υόρκης Herald Tribune, στην έκδοσή της τής Κυριακής, **6 Απριλίου 1941**, στο φύλλο Vol. C No. 34.475, Section One, αναφέρεται στην επίθεση των Γερμανών εναντίον της Γιουγκοσλαβίας και της Ελλάδος και γράφει: **Germans March on Yugoslavia and Greece; Two Nations Defiant as Balkan War Begins; Moscow and Belgrade Sign Friendship Pact**. Στον παρατιθέμενο χάρτη αναγράφονται οι χώρες: GREECE, ALBANIA, BULGARIA, TURKEY, RUMANIA, HUNGARY, ITALY, YUGOSLAVIA και στα ΒΔ της Γιουγκοσλαβίας GERMANY, δεδομένου ότι η Αυστρία είχε ήδη καταληφθεί–ενσωματωθεί από τους Γερμανούς από το 1938, έχει υλοποιηθεί το Anschluss. Κάτω από τον χάρτη αναγράφεται: NEW THEATER OF WAR IN BALKANS-Area where Germany is at war with Yugoslavia and Greece.Το 1941 λοιπόν, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΑΝΑΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΙΠΟΤΕ ΓΙΑ ΚΡΑΤΟΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Πολύ λογικό, διότι αυτό ήταν επινόημα του κομμουνιστή δικτάτορα Τίτο και των λοιπών κομμουνιστών.

ΚΡΑΛΕΒΙΝΑ ΙΥΓΟΣΛΑΒΙΙΑ (1929-1941).

ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ (1929-1941).

Στον ανωτέρω χάρτη του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ αποτυπώνεται η χώρα αυτή και οι επιμέρους Διοικητικές **Περιφέρειές** της την περίοδο **1929-1941**. Από βορρά προς νότον αναφέρονται οι **Περιφέρειες**: ΔΡΑΒΣΚΑ ΒΑΝΟΒΙΝΑ (ΝΤΡΑΒΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), ΣΑΒΣΚΑ ΒΑΝΟΒΙΝΑ (ΣΑΒΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), ΔΥΝΑΒΣΚΑ ΒΑΝΟΒΙΝΑ (ΝΤΟΥΝΑΒΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), ΒΡΒΑΣΚΑ ΒΑΝΟΒΙΝΑ (ΒΡΒΑΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), ΠΡΙΜΟΡΣΚΑ ΒΑΝΟΒΙΝΑ (ΠΡΙΜΟΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), ΔΡΙΝΣΚΑ ΒΑΝΟΒΙΝΑ (ΝΤΡΙΝΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), ΜΟΡΑΒΣΚΑ ΒΑΝΟΒΙΝΑ (ΜΟΡΑΒΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), ΖΕΤΣΚΑ ΒΑΝΟΒΙΝΑ (ΖΕΤΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), **ΒΑΡΔΑΡΣΚΑ ΒΑΝΟΒΙΝΑ** (**ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ**).

Βορείως της Ελλάδος (ΓΡΧΚΑ, ΓΚΡ**ΤΣ**ΚΑ) λοιπόν, είναι η **ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ,** η πρώην ‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’, η ‘’ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’, και δεν υπάρχει καμμιά Μακεδονία, ούτε καμμιά Ψευδομακεδονία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ. ΚΡАЉЕВИНА ЈУГОСЛАВИЈА.

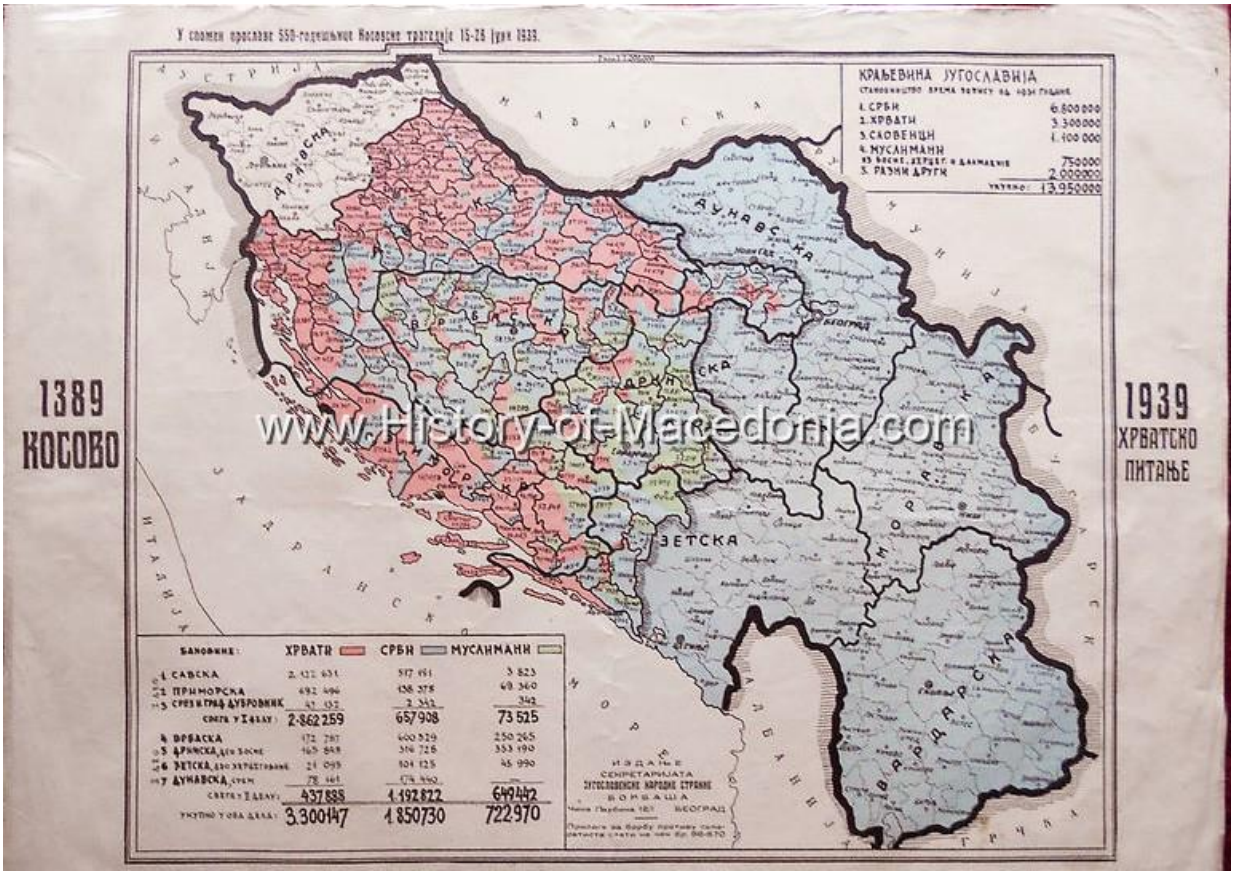

Στον ανωτέρω **Γιουγκοσλαβικό** χάρτη αποτυπώνεται η χώρα αυτή και οι επιμέρους διοικητικές Περιφέρειές της. Από βορρά προς νότον αναφέρονται οι Περιφέρειες: ΔΡΑΒСΚΑ (ΝΤΡΑΒΣΚΑ), САВСΚΑ (ΣΑΒΣΚΑ), ΔΥΝΑΒСΚΑ (ΝΤΟΥΝΑΒΣΚΑ), ΒΡΒΑСΚΑ (ΒΡΒΑΣΚΑ), ΠΡΙΜΟΡСΚΑ (ΠΡΙΜΟΡΣΚΑ), ΔΡΙΝСΚΑ (ΝΤΡΙΝΣΚΑ), ΜΟΡΑΒСΚΑ (ΜΟΡΑΒΣΚΑ), ΖΕΤСΚΑ (ΖΕΤΣΚΑ), **ΒΑΡΔΑΡСΚΑ** (ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ).

Βορείως της Ελλάδος (ΓΡΨΚΑ, ΓΚΡ**ΤΣ**ΚΑ) λοιπόν, είναι η **ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ.** Δεν υπάρχει φυσικά καμμιά ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ούτε καμμιά Ψευδομακεδονία, στη Γιουγκοσλαβία.

ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ ΤΟΥ 1928.

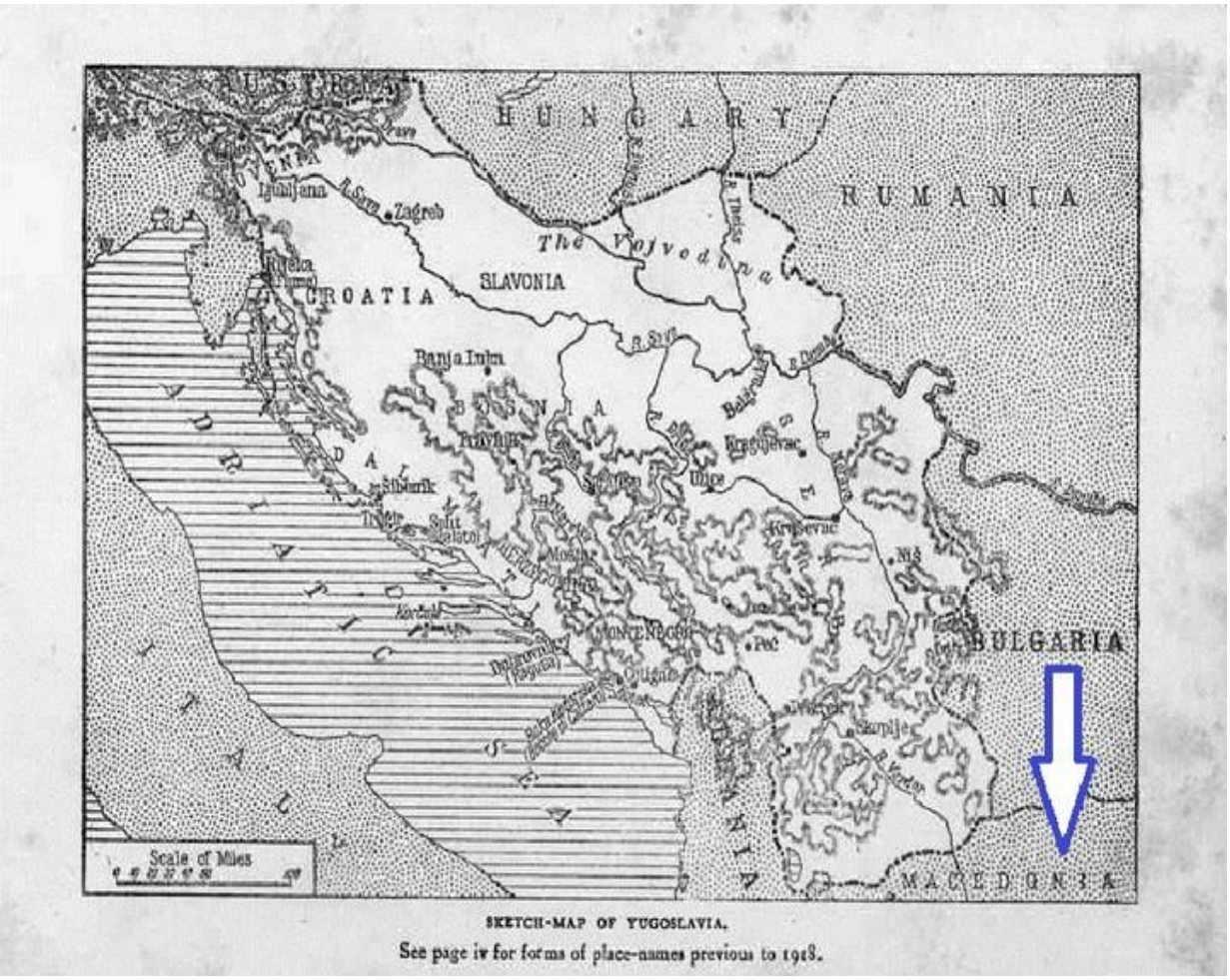

SKETCH-MAP OF YUGOSLAVIA.
See page iv for forms of place-names previous to 1918.

Στον ανωτέρω **Αγγλικό** χάρτη αποτυπώνεται η **Γιουγκοσλαβία** και οι επιμέρους **Γεωγραφικές περιοχές** της το **1928**: SLOVENIA, CROATIA, DALMATIA, SLAVONIA, BOSNIA, HERZEGOVINA, SERBIA. **Στα όρια της Γιουγκοσλαβίας δεν υπάρχει περιοχή ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ**.

Νοτίως των συνόρων της Γιουγκοσλαβίας, εντός των ορίων της Ελλάδος είναι η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ (MACEDONIA), η ΜΙΑ, ΜΟΝΗ, ΕΝΙΑΙΑ και ΑΛΗΘΙΝΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

ΕΘΝΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ.

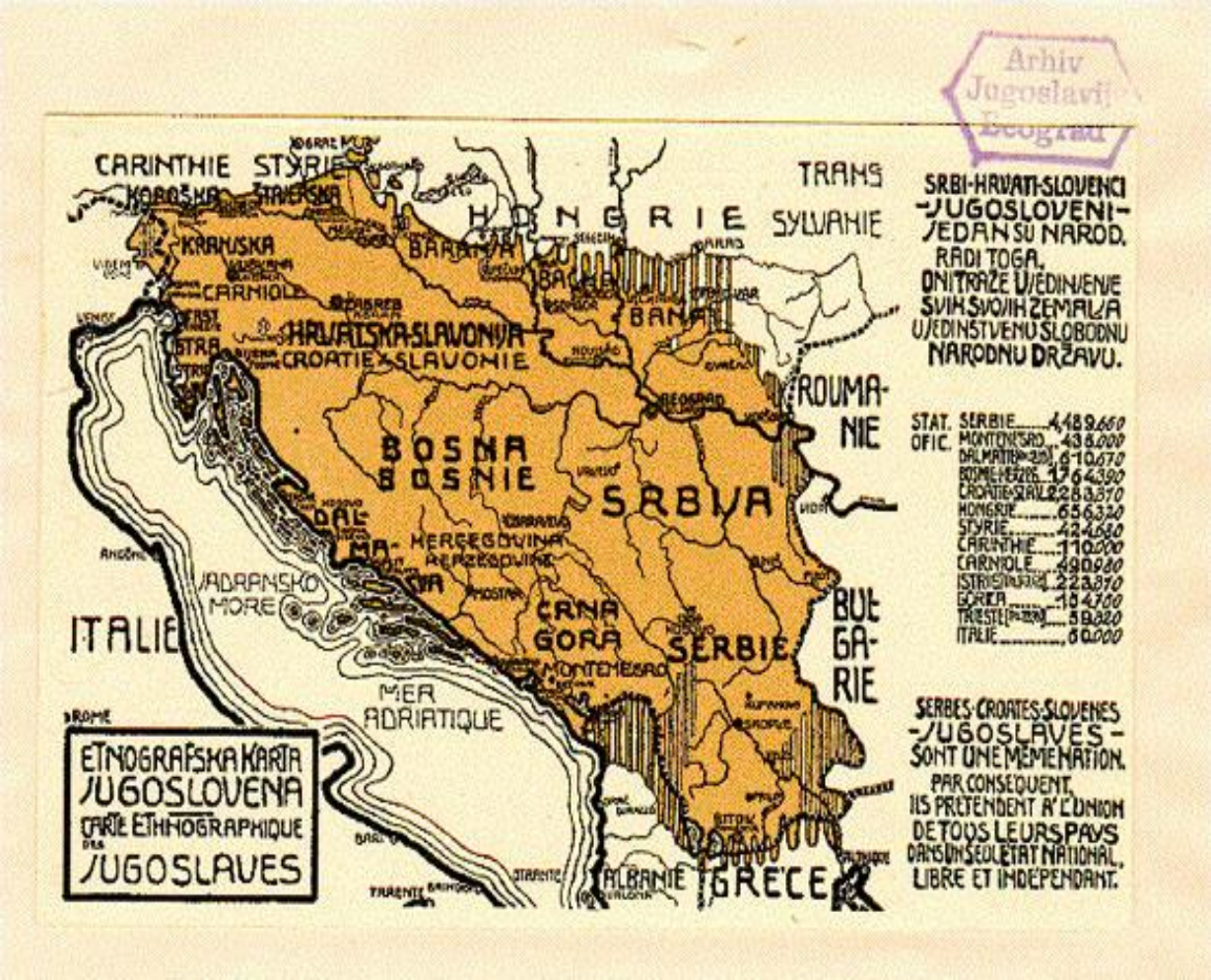

Στον ανωτέρω εθνογραφικό χάρτη της Γιουγκοσλαβίας, βορείως της Ελλάδος υπάρχει και αναγράφεται η Σερβία (SERBIE). Στη Γιουγκοσλαβία **δεν υπάρχει φυσικά καμμιά ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ και καμμιά Ψευδομακεδονία**.

Επίσης, στη Γιουγκοσλαβία, δεν αναφέρονται ότι υπάρχουν, ούτε υπάρχουν, άτομα κάποιας ανύπαρκτης Μακεδονικής εθνότητος. Δεν υπάρχει τέτοια εθνότητα. Το Στατιστικό Γραφείο της Γιουγκοσλαβίας δεν έχει καταγράψει στην χώρα αυτή τέτοια εθνότητα, ούτε κάποια άτομα μέλη της.

ΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ.

Στον ανωτέρω **Γιουγκοσλαβικό** χάρτη αποτυπώνεται η χώρα αυτή και οι επιμέρους διοικητικές **Περιφέρειές** της με τις έδρες τους. (Γράφονται στα Λατινικά). Από βορρά προς νότον αναφέρονται οι Περιφέρειες: DRAVSKA BANOVINA (ΝΤΡΑΒΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), HRVATSKA BANOVINA (ΧΡΒΑΤΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), DUNAVSKA BANOVINA (ΝΤΟΥΝΑΒΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), VRBASKA BANOVINA (ΒΡΜΠΑΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), DRINSKA BANOVINA (ΝΤΡΙΝΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), MORAVSKA BANOVINA (ΜΟΡΑΒΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), ZETSKA BANOVINA (ΖΕΤΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), VARDARSKA BANOVINA (ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ).

Βορείως της Ελλάδος λοιπόν, είναι η ‘’**ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’**, η πρώην ‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’, η ‘’JUŽNA SRBIJA’’, ‘’ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’. Στη Γιουγκοσλαβία, δεν υπάρχει φυσικά καμμιά ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, καμμιά Ψευδομακεδονία.

VARDARSKA. ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ.

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη της VARDARSKA (ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ), της πρώην ‘’Νότιας Σερβίας’’, της ‘’Γιούζνα Σρμπιγια’’, εκεί όπου αρχίζει η ΕΛΛΑΣ (GREECE), αρχίζει η ΜΙΑ, ΜΟΝΗ και ΑΛΗΘΙΝΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ (MACEDONIA). Εκτός Ελλάδος, λοιπόν, δεν υπάρχει καμμιά ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ και καμμιά Ψευδομακεδονία. Η μετωνομασία της VARDARSKA σε ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, είναι απλώς ανιστόρητη, αντιιστόρητη, επιθετική και ηλίθια ενέργεια. Καμμία περιοχή δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ με μετωνομασία και κανείς αλλόφυλος, αλλογενής, ξένος, αλλότριος, αλλόγλωσσος, αλλόφωνος, αλλόθροος κτλ. δεν γίνεται Μακεδών, επειδή τον μετωνόμασε, τον ξαναβάπτισε, ο κομμουνιστής δικτάτορας Τίτο. Καμμία γλώσσα, επίσης, με μετωνομασία, δεν γίνεται Μακεδονική, Ελληνική δηλαδή, από Βουλγαροσερβική Σλαβική. Οι αναγραφόμενες πόλεις της VARDARSKA, Тетово (Tetovo), Куманово (Kumanovo), Кочани (Kočani), Штип (Štip), Велес (Veles), Гостивар (Gostivar), Крушево (Kruševo), Кичево (Kičevo), Скопје (Skopje), Кавадарци (Kavadarci), Битола (Bitola), Прилеп (Prilep), Охрид (Ohrid), ασφαλώς και βεβαίως έχουν Σλαβικές ονομασίες, δεν έχουν Μακεδονικές ονομασίες.

Ανωτέρω ανεφέρθησαν οι ονομασίες μερικών πόλεων της **Βαρντάρσκα**. Όπως βλέπουμε, **τα τοπωνύμια της Βαρντάρσκα, δεν έχουν καμμία σχέση ούτε με τα ονόματα των πόλεων της Μακεδονίας** (π.χ. Αγασσαί, Άθακος, Αιανή, Αιγαί, Αιγίνιον, Αίνεια, Αιραί, Αίσα, Άκανθος, Ακεσαμεναί, Ακρόθωοι, Αλίνδοια, Αλλάντη, Αλμωπία, Άλπηνος, Άλωρος, Άμφαξις, Ανθεμούς, Αντιγόνεια, Απολλωνία, Άργιλος, Άργος Ορεστικόν, Αρέθουσα, Αρναί, Άρνισσα, Ασπίς, Άσσηρος, Άφυτις, Άψαλος, Βαίτιον, Βάλλα, Βέροια, Βεύη, Βορμίσκος, Γάζωρος, Γαλάδραι, Γαληψός, Γαρησκός, Γορτυνία, Γράστιλλος, Δάτος, Δίον, Έδεσσα, Ειδομένη, Ελίμεια, Ευρωπός, Ηράκλεια, Θέρμη, Θεσσαλονίκη, Ίχναι, Κέλετρον, Κέλλη, Κύρρος, Λεβαία, Λητή, Μεθώνη, Μελιττών, Μίεζα, Ολόφυξος, Όρμα, Πέλλα, Πύδνα, Σάρτη, Σερμύλη, Σκιώνη, Στρέψα, Τράγιλος, Ωρωπός κτλ.), **ούτε με τα ονόματα των ευρύτερων περιοχών της Μακεδονίας** (π.χ. Λυγκηστίς, Ορεστίς, Ελίμεια, Εορδαία, Αλμωπία, Βισαλτία, Βοττιαία, Ηδωνίδα, Ημαθία, Χαλκιδική, Πιερία, Σιντική κτλ.), όπως έχουν καταγραφεί από τους συγγραφείς, τους γεωγράφους και τους ιστορικούς και είναι αποτυπωμένα επίσης σε επιγραφές σε στήλες και νομίσματα. Αποδεικνύεται ότι η Σλαβική γλώσσα των Βαρδαριτών δεν έχει καμμία σχέση, καμμία συνάφεια με τη γλώσσα των Μακεδόνων, τη γλώσσα των Ελλήνων.

Τα τοπωνύμια της **Βαρντάρσκα**, όπως γράφονται στα **Βαρδαρίτικα**, και εντός παρενθέσεως όπως προφέρονται στην Ελληνική γλώσσα είναι τα εξής: (Οι χαρακτήρες που είναι έντονα σημειωμένοι προφέρονται παχείς). АМЗАБЕГОВО (АМΖАМПЕГКОВО), АРАЧИНОВО (АРА**ΤΣ**ІNОВО), АСАМАТИ (АΣАМАТІ), БАНСКО (МПАΝΣКО), БАЧ (МПА**ΤΣ**), БАШИНО СЕЛО (МПА**Σ**ІNО ΣЕЛО), БЕЛЧИШТА (МПЕЛ**ΤΣ**І**Σ**ТА), БЕРОВО (МПЕРОВО), БИСТРИЦА (МПІΣТРІΤΣА), БЛАТЕЦ (МПЛАТЕΤΣ), БОГДАНЦИ (МПОГКΝΤΑΝΤΣІ), БОГОМИЛА (МПОГКОМІЛА), БОГОРОДИЦА (МПОГКОРОΝΤІΤΣА), БОСИЛОВО (МПОΣІЛОВО), БРВЕНИЦА (МПРВЕΝІΤΣА), БРЖДАНИ (МПР**Ζ**ΝΤΑΝІ), БУДИНАРЦИ (МПОУΝΤІΝАРΤΣІ), БУЧИМ (МПОУ**ΤΣ**ІМ), ВАКСИНЦЕ (ВАΞІΝΤΣЕ), ВАЛАНДОВО (ВАЛАΝΤОВО), ВАСИЛЕВО (ВАΣІЛЕВО), ВЕВЧАНИ (ВЕВ**ΤΣ**АΝІ), ВЕЛГОШТИ (ВЕЛГКО**Σ**ТІ), ВЕЛЕШТА (ВЕЛЕ**Σ**ТА), ВЕЉУСА (ВЕЛІОУΣА), ВИТОЛИШТЕ (ВІΤОЛІ**Σ**ТЕ), ВЛАДЕВЦИ (ВΛΑΝΤЕВΤΣІ), ВЛАДИМИРОВО (ВΛΑΝΤІМІРОВО), ВОЃАНИ (ВОГКІΑΝІ), ВОЗАРЦИ (ВОΖАРΤΣІ), ВОЈСЛАВЦИ (ВОГІΣЛАВΤΣІ), ВРАНЕШТИЦА (ВРАΝЕ**Σ**ТІΤΣА), ВРАТНИЦА (ВРАΤΝІΤΣА), ВРУТОК (ВРОУΤОК), ГЕВГЕЛИЈА (ГКЕВГКЕЛІГІА), ГОЛЕМ ПАПРАДНИК (ГКОΛЕМ ПАПРАΝΤΝІК), ГОЛЕМА РЕЧИЦА (ГКОΛЕМА РЕ**ΤΣ**ІΤΣА), ГОЛЕМО КОЊАРИ (ГКОΛЕМО КОΝІАРІ), ГОРНИ ПОДЛОГ (ГКОРΝІ ПОΝΤΛОГК), ГОРНО ОРИЗАРИ (ГКОРΝО ОРІΖАРІ), ГОРОБИНЦИ (ГКОРОМПІΝΤΣІ), ГРАДИШТЕ (ГКРАΝΤІ**Σ**ТЕ), ГРАДСКО (ГКРАΝΤΣКО), ГРУПЧИН (ГКРОУП**ΤΣ**ІΝ), ДВОРИЦ (ΝΤВОРІΤΣ), ДЕБАР (ΝΤЕМПАР), ДЕБРЕШТЕ (ΝΤЕМПРЕ**Σ**ТЕ), ДЕВЕ БАИР (ΝΤЕВЕ МПАНР), ДЕДЕБАЛЦИ (ΝΤΕΝΤЕМПАЛΤΣІ), ДЕДИНО (ΝΤΕΝΤІΝО), ДЕЛОГОЖДА (ΝΤЕЛЕГКО**Ζ**ΝΤА), ДЕЛЧЕВО (ΝΤЕЛ**ΤΣ**ЕВО), ДЕМИР КАПИЈА (ΝΤЕМІР КАПІГІА), ДЕМИР ХИСАР (ΝΤЕМІР ХІΣАР), ДИХОВО (ΝΤІХОВО), ДЛАПКИН ДОЛ (ΝΤΛАПКІΝ ΝΤОΛ), ДОБРОШИНЦИ (ΝΤОМПРО**Σ**ІΝΤΣІ), ДОБРУШЕВО (ΝΤОМПРОУ**Σ**ЕВО), ДОЛНЕНИ (ΝΤОΛΝЕΝІ), ДОЛНИ ДИСАН (ΝΤОΛΝІ ΝΤІΣАΝ), ДОЛНИ МАНАС-ТИРЕС (ΝΤОΛΝІ МАΝАΣ-ТІРЕΣ), ДРАГОБРАШТЕ (ΝΤРАГКОМПРА**Σ**ТЕ), ДРАЖЕВО (ΝΤРА**Ζ**ЕВО), ДРЕНОВО (ΝΤРЕΝОВО), ДУБРОВНИЦА (ΝΤОУМПРОВΝІΤΣА), ДУЊЕ (ΝΤОУΝІЕ), ЕРЏЕЛИЈА (ЕРΤΣЕЛІГІА), ЖВАН (**Ζ**ВАΝ), ЖЕЛИНО (**Ζ**ЕΛІΝО), ЖЕРОВЈАНИ (**Ζ**ЕРОВГІΑΝІ), ЖИДИЛОВО (**Ζ**ІΝΤІΛОВО), ЖИРОВНИЦА (**Ζ**ІРОВΝІΤΣА), ЖИТОШЕ (**Ζ**ІΤОΣЕ),

ЗАЈАС (ZΑΓΙΑΣ), ЗЕЛЕНИКОВО (ZΕΛΕΝΙΚΟΒΟ), ЗЛЕТОВО (ZΛΕΤΟΒΟ), ЗРНОВЦИ (ZΡΝΟΒΤΣΙ), ИВАНКОВЦИ (ΙΒΑΝΚΟΒΤΣΙ), ИВАЊЕВЦИ (ΙΒΑΝΙΕΒΤΣΙ), ИЗВОР ВЕЛЕШКИ (ΙZΒΟΡ ΒΕΛΕ**Σ**ΚΙ), ИЗВОР КИЧЕВСКИ (ΙZΒΟΡ ΚΙ**ΤΣ**ΕΦΣΚΙ), ИЛИДЕН (ΗΛΙΝΤΕΝ), ИЊЕВО (ΙΝΙΕΒΟ), ИСТИБАЊА (ΙΣΤΙΜΠΑΝΙΑ), ЈАНКОВЕЦ (ΓΙΑΝΚΟΒΕΤΣ), ЈЕГУНОВЦЕ (ΓΙΕΓΚΟΥΝΟΒΤΣΕ), КАЖАНИ (ΚΑ**Z**ΑΝΙ), КАМЕЊАНЕ (ΚΑΜΕΝΙΑΝΕ), КАНАТЛАРЦИ (ΚΑΝΑΤΛΑΡΤΣΙ), КАРАСЛАРИ (ΚΑΡΑΣΛΑΡΙ), КАРБИНЦИ (ΚΑΡΜΠΙΝΤΣΙ), КАТЛАНОВО (ΚΑΤΛΑΝΟΒΟ), КЛЕЧЕВЦЕ (ΚΛΕ**ΤΣ**ΕΒΤΣΕ), КОНОПИШТЕ (ΚΟΝΟΠΙ**Σ**ΤΕ), КОНЧЕ (ΚΟΝ**ΤΣ**Ε), КОСОВРАСТИ (ΚΟΣΟΒΡΑΣΤΙ), КОСТИНЦИ (ΚΟΣΤΙΝΤΣΙ), КОСТУРИНО (ΚΟΣΤΟΥΡΙΝΟ), КРАТОВО (ΚΡΑΤΟΒΟ), КРЕМЕНИЦА (ΚΡΕΜΕΝΙΤΣΑ), КРИВА ПАЛАНКА (ΚΡΙΒΑ ΠΑΛΑΝΚΑ), КРИВОГАШТАНИ (ΚΡΙΒΟΓΚΑ**Σ**ΤΑΝΙ), КРУПИШТЕ (ΚΡΟΥΠΙ**Σ**ΤΕ), КУКУРЕЧАНИ (ΚΟΥΚΟΥΡΕΤΣΑΝΙ), КУЧЕВИШТЕ (ΚΟΥ**ΤΣ**ΕΒΙ**Σ**ΤΕ), ЛАБУНИШТА (ΛΑΜΠΟΥΝΙ**Σ**ΤΑ), ЛАЗАРОПОЛЕ (ΛΑZΑΡΟΠΟΛΕ), ЛЕСКОЕЦ (ΛΕΣΚΟΕΤΣ), ЛИПКОВО (ΛΙΠΚΟΒΟ), ЛОЗОВО (ΛΟZΟΒΟ), ЛОПАТИЦА (ΛΟΠΑΤΙΤΣΑ), ЉУБОЈНО (ΛΙΟΥΜΠΟΓΙΝΟ), МАВРОВИ АНОВИ (ΜΑΒΡΟΒΙ ΑΝΟΒΙ), МАКОВО (ΜΑΚΟΒΟ), МАЛО ЦРСКО (ΜΑΛΟ ΤΣΡΣΚΟ), МАРЕНА (ΜΑΡΕΝΑ), МАТЕЈЧЕ (ΜΑΤΕΓΙ**ΤΣ**Ε, МИЛАДИНОВЦИ (ΜΙΛΑΝΤΙΝΟΦΤΣΙ), МИРАВЦИ (ΜΙΡΑΦΤΣΙ), МЛАДО НАГОРИЧАНИ (ΜΛΑΝΤΟ ΝΑΓΚΟΤΙ**ΤΣ**ΑΝΙ), МОГИЛА (ΜΟΓΚΙΛΑ), МОЖДИВЊАК (ΜΟ**Z**ΝΤΙΒΝΙΑΚ), МОКРИЕВО (ΜΟΚΡΙΕΒΟ), МУРТИНО (ΜΟΥΡΤΙΝΟ), НЕГОРЦИ (ΝΕΓΚΟΡΤΣΙ), НЕГОТИНО (ΝΕΓΚΟΤΙΝΟ), НЕГОТИНО-ГОСТИВАРСКО (ΝΕΓΚΟΤΙΝΟ ΓΚΟΣΤΙΒΑΡΣΚΟ), НОВ ДОЈРАН (ΝΟΒ ΝΤΟΓΙΡΑΝ), НОВАК (ΝΟΒΑΚ), НОВАЦИ (ΝΟΒΑΤΣΙ), НОВО СЕЛО (ΝΟΒΟ ΣΕΛΟ), ОБЛЕШЕВО (ΟΜΠΛΕ**Σ**ΕΒΟ), ОРАШЕЦ (ΟΡΑ**Σ**ΕΤΣ), ОРИЗАРИ (ΟΡΙZΑΡΙ), ОСЛОМЕЈ (ΟΣΛΟΜΕΓΙ), ОТИШАНИ (ΟΤΙ**Σ**ΑΝΙ), ПЕПЕЛИШТЕ (ΠΕΠΕΛΙ**Σ**ΤΕ), ПЕТРАЛИНЦИ (ΠΕΤΡΑΛΙΝΤΣΙ), ПЕТРАЛИЦА (ΠΕΤΡΑΛΙΤΣΑ), ПЕТРОВЕЦ (ΠΕΤΡΟΒΕΤΣ), ПЕХЧЕВО (ΠΕΧ**ΤΣ**ΕΒΟ), ПЕШТАНИ (ΠΕ**Σ**ΤΑΝΙ), ПИРОК (ΠΙΡΟΚ), ПОДАРЕШ (ΠΟΝΤΑΡΕ**Σ**), ПОПЧЕВО (ΠΟΠ**ΤΣ**ΕΒΟ), ПОРОДНИ (ΠΟΡΟΝΤΝΙ), ПРЕНТОВ МОСТ (ΠΡΕΝΤΟΦ ΜΟΣΤ), ПРОБИШТИП (ΠΡΟΜΠΙ**ΣΤ**ΙΠ), ПЧУЊА (ΠΤΣΟΥΝΙΑ), РАДИЧЕВО (ΡΑΝΤΙ**ΤΣ**ΕΒΟ), РАДОВИШ (ΡΑΝΤΟΒΙ**Σ**), РАДОЛИШТА (ΡΑΝΤΟΛΙ**ΣΤ**Α), РАКОТИНЦИ (ΡΑΚΟΤΙΝΤΣΙ), РАНКОВЦИ (ΡΑΝΚΟΦΤΣΙ), РЕСАВА (ΡΕΣΑΒΑ), РЕСЕН (ΡΕΣΕΝ), РИЧ (ΡΙΤΣ), РОМАНОВЦЕ (ΡΟΜΑΝΟΦΤΣΕ), РОСОМАН (ΡΟΣΟΜΑΝ), РОСТУША (ΡΟΣΤΟΥ**Σ**Α), РУСИНОВО (ΡΟΥΣΙΝΟΒΟ), САМОКОВ (ΣΑΜΟΚΟΦ), СВЕТИ НАУМ (ΣΒΕΤΙ ΝΑΟΥΜ), СВЕТИ НИКОЛЕ (ΣΒΕΤΙ ΝΙΚΟΛΕ), СИРКОВО (ΣΙΡΚΟΒΟ), СЛИВОВО (ΣΛΙΒΟΒΟ), СМИЛЕВО (ΣΜΙΛΕΒΟ), СОПОТ (ΣΟΠΟΤ), СРБИНОВО (ΣΡΜΠΙΝΟΒΟ), СТАР ДОЈРАН (ΣΤΑΡ ΝΤΟΓΙΡΑΝ), СТАРАВИНА (ΣΤΑΡΑΒΙΝΑ), СТАРО НАГОРИЧАНИ (ΣΤΑΡΟ ΝΑΓΚΟΡΙ**ΤΣ**ΑΝΙ), СТЕЊЕ (ΣΤΕΝΙΕ), СТОЈАКОВО (ΣΤΟΓΙΑΚΟΒΟ), СТРАЦИН (ΣΤΡΑΤΣΙΝ), СТРУГА (ΣΤΡΟΥΓΚΑ), СТРУМИЦА (ΣΤΡΟΥΜΙΤΣΑ), ТАБАНОВЦЕ (ΤΑΜΠΑΝΟΦΤΣΕ), ТЕАРЦЕ (ΤΕΑΡΤΣΕ), ТОПОЛЧАНИ (ΤΟΠΟΛ**ΤΣ**ΑΝΙ), ТРАБОТИВИШТЕ (ΤΡΑΜΠΟΤΙΒΙ**Σ**ΤΕ), ТРЕБЕНИШТА (ΤΡΕΜΠΕΝΙ**Σ**ΤΑ), ТУРНОВО (ΤΟΥΡΝΟΒΟ), УДОВО (ΟΥΝΤΟΒΟ), ЦАПАРИ (ΤΣΑΠΑΡΙ), ЦАРЕВ ДВОР (ΤΣΑΡΕΦ ΝΤΒΟΡ), ЦРЕШЕВО (ΤΣΡΕ**Σ**ΕΒΟ), ЧАЛАКЛИ (**ΤΣ**ΑΛΑΚΛΙ), ЧАШКА (**ΤΣ**Α**Σ**ΚΑ), ЧЕГРАНЕ (**ΤΣ**ΕΓΚΡΑΝΕ), ЧЕЛОПЕК (**ΤΣ**ΕΛΟΠΕΚ), ЧЕЛОПЕЦИ (**ΤΣ**ΕΛΟΠΕΤΣΙ), ЧЕШИНОВО (**ΤΣ**Ε**Σ**ΙΝΟΒΟ), ШЕМШОВО (**Σ**ΕΜ**Σ**ΟΒΟ), ШИПКОВИЦА (**Σ**ΙΠΚΟΒΙΤΣΑ).

VARDARSKA. ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ.

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη της VARDA RSKA (ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ), της πρώην ‘’Νότιας Σερβίας’’, της ‘’Γιούζνα Σρμπιγια’’, εκεί όπου αρχίζει η Ελλάς (GREECE), αρχίζει η ΜΙΑ, ΜΟΝΗ και ΑΛΗΘΙΝΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ (MACEDONIA). Εκτός Ελλάδος δεν υπάρχει καμμιά ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ και καμμιά Ψευδομακεδονία.

Η μετωνομασία της VARDARSKA σε ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, είναι απλώς ανιστόρητη, αντιιστόρητη, επιθετική και ηλίθια ενέργεια. Καμμία περιοχή δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ με μετωνομασία και κανείς αλλόφυλος, αλλογενής, ξένος, αλλότριος, αλλόγλωσσος, αλλόφωνος, αλλόθροος κτλ. δεν γίνεται Μακεδών επειδή τον μετωνόμασε, τον ξαναβάπτισε, ο κομμουνιστής δικτάτορας Τίτο. Καμμία γλώσσα, επίσης, με απλή μετωνομασία, δεν γίνεται Μακεδονική, Ελληνική δηλαδή, από Βουλγαροσερβική Σλαβική.

ΟΙ ΕΝΝΕΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ.

Στον ανωτέρω **Γιουγκοσλαβικό** χάρτη αποτυπώνεται η χώρα αυτή και οι εννέα Διοικητικές **Περιφέρειές** της με τα όριά τους. Από βορρά προς νότον αναφέρονται οι Περιφέρειες: ΔΡΑΒΣΚΑ (ΝΤΡΑΒΣΚΑ), ΣΑΒΣΚΑ (ΣΑΒΣΚΑ), ΔΥΝΑΒΣΚΑ (ΝΤΟΥΝΑΒΣΚΑ), ΒΡΒΑΣΚΑ (ΒΡΒΑΣΚΑ), ΠΡΙΜΟΡΣΚΑ (ΠΡΙΜΟΡΣΚΑ), ΔΡΙΝΣΚΑ (ΝΤΡΙΝΣΚΑ), ΜΟΡΑΒΣΚΑ (ΜΟΡΑΒΣΚΑ), ΖΕΤΣΚΑ (ΖΕΤΣΚΑ), ΒΑΡΔΑΡΣΚΑ (ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ).

Βορείως της Ελλάδος, λοιπόν, είναι η **ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ.** Στη Γιουγκοσλαβία, εκτός Ελλάδος δηλαδή, δεν υπάρχει ασφαλώς καμμιά ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ και καμμιά Ψευδομακεδονία.

КРАЉЕВИНА ЈУГОСЛАВИЈА (1929-1941).

ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ (1929-1941).

Στον ανωτέρω **Γιουγκοσλαβικό** χάρτη αποτυπώνεται η χώρα αυτή και οι επιμέρους Διοικητικές **Περιφέρειές** της. (Γράφονται στα Λατινικά). Από βορρά προς νότον αναφέρονται οι Περιφέρειες: DRAVSKA BANOVINA (ΝΤΡΑΒΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), HRVATSKA BANOVINA (ΧΡΒΑΤΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), DUNAVSKA BANOVINA (ΝΤΟΥΝΑΒΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), VRBASKA BANOVINA (ΒΡΜΠΑΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), DRINSKA BANOVINA (ΝΤΡΙΝΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), MORAVSKA BANOVINA (ΜΟΡΑΒΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), ZETSKA BANOVINA (ΖΕΤΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ), VARDARSKA BANOVINA (ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ).

Βορείως της Ελλάδος (GRČKA, ΓΚΡ**ΤΣ**ΚΑ) λοιπόν, είναι η ‘’**ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’**, η πρώην ‘’Νότια Σερβία’’, η ‘’Јужна Србија’’, ‘’Γιού**ζ**να Σρμπιγια’’. Εκτός Ελλάδος, λοιπόν, δεν υπάρχει καμμιά ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ και καμμιά Ψευδομακεδονία.

Kraljevina Jugoslavija, Краљевина Југославија.

Βασίλειο της Γιουγκοσλαβίας.

Τα Σύνορα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας πριν τους Βαλκανικούς Πολέμους.

Τα Σύνορα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας το 1912 πριν τους Βαλκανικούς Πολέμους.

Εδάφη απωλεσθέντα από την Οθωμανική Αυτοκρατορία κατά την διάρκεια των Βαλκανικών Πολέμων, 1912–13.

Διεθνή σύνορα το 1913 μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους.

Ο ανωτέρω Αγγλικός χάρτης αναγράφει τα σύνορα και τις χώρες της Βαλκανικής χερσονήσου πριν και μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους του 1912-13. Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ (**MACEDONIA**) περιήλθε στην ΕΛΛΑΔΑ, εκεί όπου ανέκαθεν ανήκε, εκεί όπου και σήμερα είναι ΕΛΛΑΔΑ.

THE BALKANS 1920. ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ 1920.

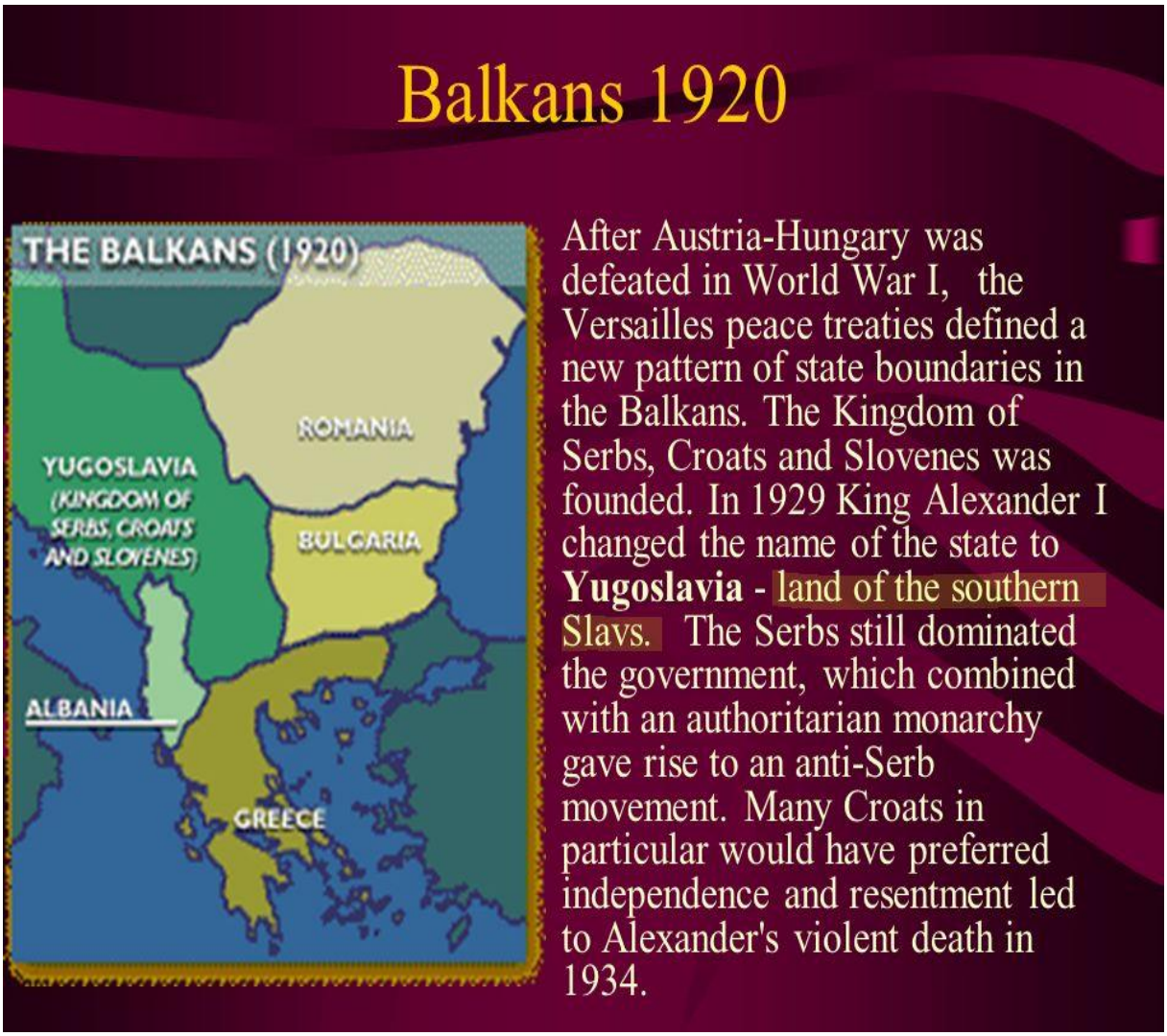

ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ 1920.

Το 1920 στη Βαλκανική χερσόνησο υπάρχουν τα εξής κράτη: ΡΟΥΜΑΝΙΑ, ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ, ΑΛΒΑΝΙΑ, ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ, ΕΛΛΑΣ, ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ, ΚΡΟΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΛΟΒΕΝΩΝ. Το 1929 το Βασίλειο των Σέρβων, Κροατών και Σλοβένων μετωνομάσθηκε σε ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ. Η Νότια Σερβία, η περιοχή των Σκοπίων αποτελεί πλέον μέρος της ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ. Αργότερα η ‘’Νότια Σερβία’’, η ‘’Јужна Србија’’, ‘’Γιούζνα Σρμπιγια’’ θα μετωνομασθεί σε ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’.

ΤΑ ΒΙΛΑΕΤΙΑ ΚΟΣΟΒΟΥ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ.

Η Τουρκική διοικητική διαίρεση σε βιλαέτια και καζάδες. Σύμφωνα με την ισχύουσα Τουρκική διοικητική διαίρεση, στα τέλη του 19ου αιώνα τα βιλαέτια της **Θεσσαλονίκης και του Μοναστηρίου** αποτελούσαν τον κυρίως κορμό του μείζονος Μακεδονικού χώρου.

Η σημερινή πρωτεύουσα της ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ, τα **Σκόπια** (ÜSKÜB), αλλά και άλλες πόλεις, **ανήκαν στο βιλαέτι του Κοσόβου.**

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΣΤΑ ΣΚΟΠΙΑ (СКОПИЯ) ΤΟ 1941.

Βουλγαρικά γραμματόσημα επικολλημένα, και η ναζιστική σημαία, η σβάστικα, εκτυπωμένη, σε ταχυδρομικό φάκελο από την περίοδο του 1941, στη ‘’ΒΑΡΔΑΡΣΚΑ ΒΑΝΟΒΙΝΑ’’, τη Διοικητική Περιφέρεια του Βαρδάρη, στα **Σκόπια**. Τα Σκόπια είναι γραμμένα στα Βουλγαρικά СКОПИЯ.

Το μεγαλύτερο μέρος της ‘’ΒΑΡΔΑΡΣΚΑ ΒΑΝΟΒΙΝΑ’’, μετά την κατάληψη της Γιουγκοσλαβίας από τους Γερμανούς, αποδόθηκε στους Βουλγάρους, οι οποίοι ήταν σύμμαχοί τους. Το υπόλοιπο μέρος αποδόθηκε στους Αλβανούς.

Provinces of the Kingdom of Serbs, Croats and Slovenes (1920-22).

Οι Επαρχίες του Βασιλείου των Σέρβων, Κροατών και Σλοβένων (1920-1922). Με πράσινο φαίνεται η επαρχία της ‘’Βόρειας Σερβίας’’, η ‘’СЕВЕРНА СРБИЈА’’, ‘’ΣΕΒΕΡΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’. Με ανοικτό πράσινο φαίνεται η επαρχία της ‘’Νότιας Σερβίας’’, η ‘’ЈУЖНА СРБИЈА’’, ‘’Γιού**ζ**να Σρμπιγια’’.

Στον Γιουγκοσλαβικό αυτό χάρτη, η **Ελλάδα**, βορείως, **συνορεύει με** τη **ΣΕΡΒΙΑ** (СРБИЈА) και μάλιστα με τη ‘’ЈУЖНА СРБИЈА’’, ‘’ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’, με τη ‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’, όπως γράφει.

Η Ελλάδα λοιπόν, βορείως, δεν συνορεύει με κάποια ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ούτε με κάποια Ψευδομακεδονία.

Provinces of the Kingdom of Serbs, Croats and Slovenes (1920-22).

Οι Επαρχίες του Βασιλείου των Σέρβων, Κροατών και Σλοβένων (1920-1922).

Οι Επαρχίες του Βασιλείου των Σέρβων, Κροατών και Σλοβένων (1920-1922). Με πράσινο φαίνεται η επαρχία της ‘’Βόρειας Σερβίας’’, ‘’NORTHERN SERBIA’’. Με ανοικτό πράσινο φαίνεται η επαρχία της ‘’Νότιας Σερβίας’’, ‘’SOUTHERN SERBIA’’, η ‘’Γιού**ζ**να Σρμπιγια’’.

ΜΟΡΑΒΣΚΑ ΒΑΝΟΒΙΝΑ. Η ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΤΟΥ ΜΟΡΑΒΑ.

Στον ανωτέρω Γιουγκοσλαβικό χάρτη η **ΜΟΡΑΒΣΚΑ ΒΑΝΟΒΙΝΑ,** η Διοικητική Περιφέρεια του Μοράβα της Γιουγκοσλαβίας, νοτίως, συνορεύει με τη **ΒΑΡΔΑΡΣΚΑ ΒΑΝΟΒΙΝΑ,** τη Διοικητική Περιφέρεια του Βαρδάρη, την πρώην ‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’, τη ‘’ЈУЖНА СРБИЈА’’, ‘’ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’.

Η **ΜΟΡΑΒΣΚΑ ΒΑΝΟΒΙΝΑ**, νοτίως, δεν συνορεύει φυσικά με κάποια ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ούτε με κάποια Ψευδομακεδονία.

VARDAR BANOVINA province of the Kingdom of Yugoslavia (1929-41).

Στον ανωτέρω Γιουγκοσλαβικό αυτό χάρτη, η Ελλάς (GREECE) βορείως, συνορεύει με τη Διοικητική Περιφέρεια του Βαρδάρη, τη ‘’**VARDAR BANOVINA’’** της Γιουγκοσλαβίας, την πρώην ‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’, τη ‘’ЈУЖНА СРБИЈА’’, ‘’ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’. Η Ελλάς βορείως, λοιπόν, δεν συνορεύει φυσικά με κάποια Μακεδονία, ούτε με κάποια Ψευδομακεδονία.

Карта на Вардарската бановина от 1937 година.

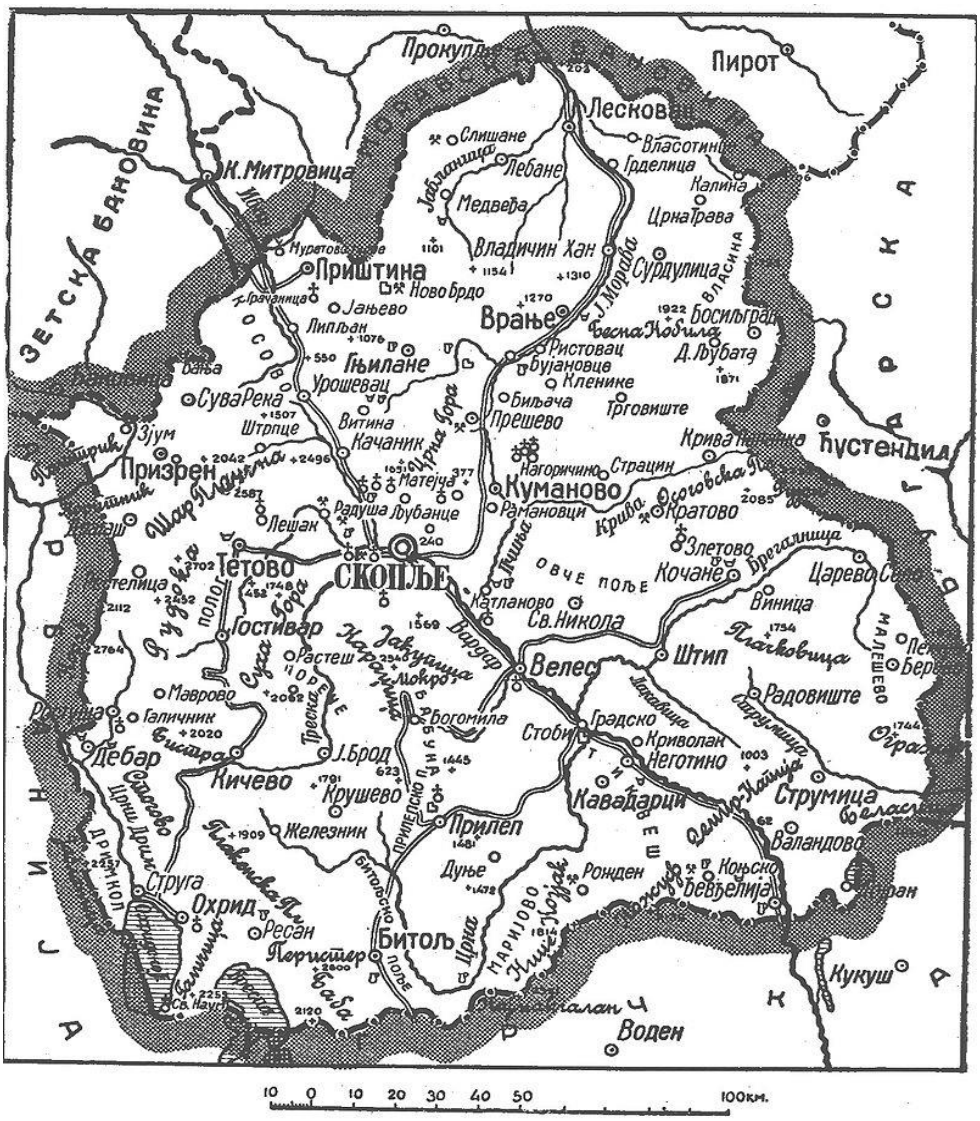

Γιουγκοσλαβικός χάρτης της ‘’Βαρντάρσκα Μπανόβινα’’, της Διοικητικής Περιφέρειας του Βαρδάρη της Γιουγκοσλαβίας, του έτους 1937. Η Ελλάς (ΓΡΧΚΑ, ΓΚΡ**ΤΣ**ΚΑ), λοιπόν, βορείως, δεν συνορεύει με κάποια Μακεδονία, ούτε με κάποια Ψευδομακεδονία. Η Ελλάς συνορεύει με την πρώην ‘’Νότια Σερβία’’, τη ‘’Јужна Србија’’, ‘’Γιού**ζ**να Σρμπιγια’’, τη μετωνομασθείσα σε ‘’Βαρντάρσκα Μπανόβινα’’ το 1929, και μετωνομασθείσα και πάλιν από τον κομμουνιστή δικτάτορα Τίτο σε ‘’Μακεδονία’’ το 1944. Με απλή μετωνομασία, όμως, καμμία περιοχή δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, κανείς αλλόφυλος, αλλογενής, βάρβαρος, αλλότριος, ξένος, αλλόγλωσσος, δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΩΝ, και καμμία Σλαβική γλώσσα δεν γίνεται Μακεδονική, Ελληνική δηλαδή, από Βουλγαροσερβική.

LA YOUGOSLAVIE PAR LES CHIFFRES. Η ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ ΜΕ ΑΡΙΘΜΟΥΣ.

1937, BEOGRAD

BUREAU CENTRAL DE PRESSE

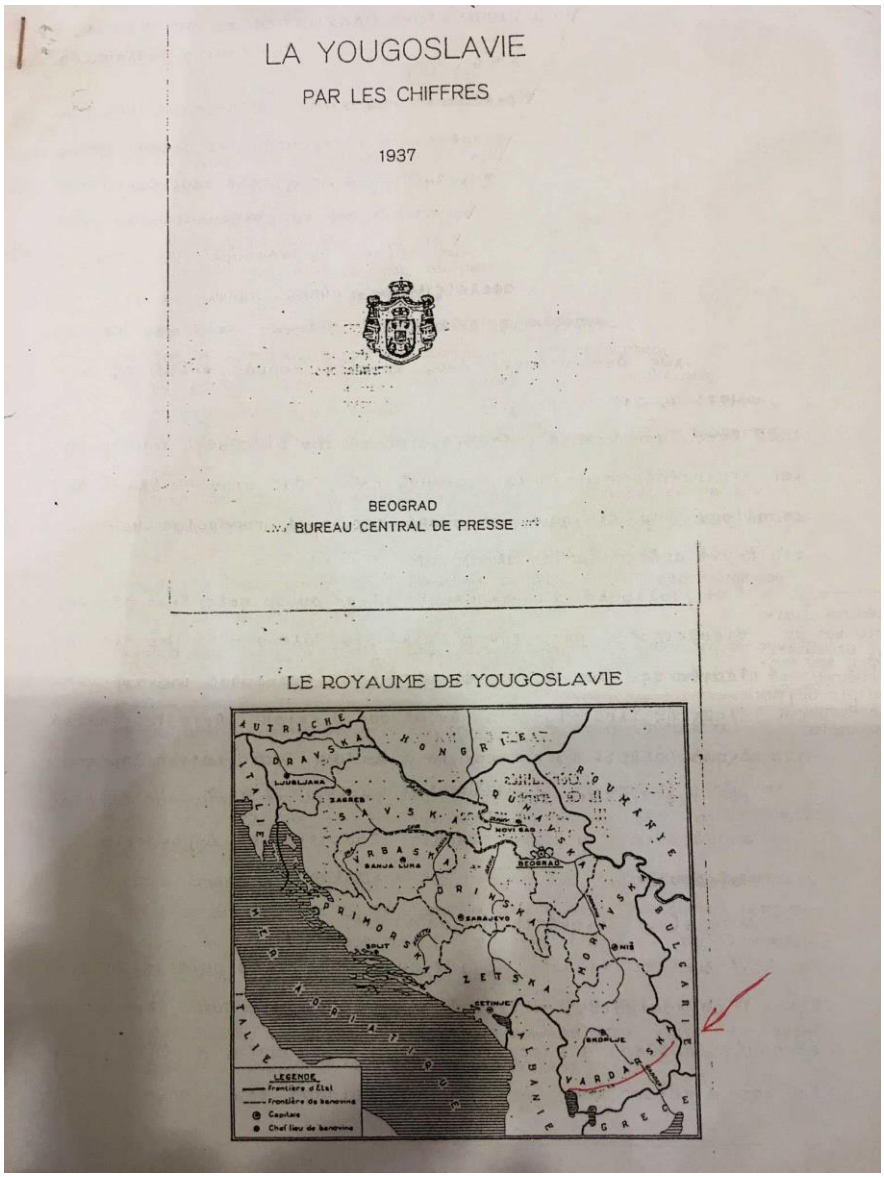

LE ROYAUME DE YOUGOSLAVIE. ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ.

Στο ανωτέρω δημοσίευμα του Βασιλείου της Γιουγκοσλαβίας του έτους 1937, η νοτιότερη Περιφέρεια της χώρας λέγεται VARDARSKA, δεν λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν είναι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, δεν ήταν ποτέ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Με απλή μετωνομασία, βεβαίως, καμμία περιοχή δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Карта на Вардарската бановина.

Χάρτης της Βαρντάρσκα Μπανόβινα.

Η ‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’, η ‘’ЈУЖНА СРБИЈА’’, ‘’ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’, το 1929 μετωνομάσθηκε σε Вардарска бановина. Η νοτιότερη Περιφέρεια της Γιουγκοσλαβίας λοιπόν, λέγεται VARDARSKA, δεν λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν είναι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν ήταν ποτέ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Με απλή μετωνομασία, βεβαίως, καμμία περιοχή δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ (1929-1939), διοικητικός χάρτης.

Краљевина Југославија (1929-1939) административна карта с приказом бановина и уцртаном границом Бановине Хрватске из 1939 године.

ΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ.

Στον ανωτέρω **Βουλγαρικό** χάρτη προσδιορίζονται οι Διοικητικές Περιφέρειες της Γιουγκοσλαβίας. Βορείως της Ελλάδος (ГЪРЦИЯ, ГКРТΣΙΓΙΑ), λοιπόν, είναι η ‘’Вардарска бановина’’ της Γιουγκοσλαβίας, δεν είναι φυσικά κάποια ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Η νοτιότερη Περιφέρεια της Γιουγκοσλαβίας λοιπόν, λέγεται ‘’Вардарска бановина’’, δεν λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν είναι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν ήταν ποτέ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Με απλή μετωνομασία, βεβαίως, καμμία περιοχή δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, κανείς αλλόφυλος, αλλογενής, αλλότριος, ξένος, αλλόγλωσσος, αλλόθροος, αλλόφωνος, έπηλυς, ετερόχθων, επείσακτος, δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΩΝ, και καμμία Σλαβική γλώσσα δεν γίνεται Μακεδονική, Ελληνική δηλαδή, από Βουλγαροσερβική.

Map of Yugoslav banovinas in 1929. (The Vardar Banovina is #9).

Χάρτης των Διοικητικών Περιφερειών της Γιουγκοσλαβίας του 1929. Η νοτιότερη Διοικητική Περιφέρεια, η Νο 9, είναι η Περιφέρεια του Βαρδάρη (Vardar).

ΟΙ Διοικητικές Περιφέρειες της Γιουγκοσλαβίας.

Στον ανωτέρω **Ουγγρικό** χάρτη παριστώνται οι Διοικητικές Περιφέρειες της Γιουγκοσλαβίας. Η νοτιότερη Διοικητική Περιφέρεια της Γιουγκοσλαβίας, αυτή που νοτίως συνορεύει με την Ελλάδα (GÖRÖGORSZÁG), είναι η **Περιφέρεια του Βαρδάρη, ‘’Vardari’’**. Βορείως της Ελλάδος λοιπόν, είναι ‘’Вардарска бановина’’ της Γιουγκοσλαβίας, δεν είναι κάποια ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Το 1944 ο κομμουνιστής δικτάτορας Γιόζιπ Μπροζ, ο Τίτο, έχοντας επιθετικές βλέψεις εναντίον της Ελλάδος, μετωνόμασε, μεταβάπτισε τη ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ σε ‘’ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ’’. Με απλή μετωνομασία, όμως, καμμία περιοχή δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, κανείς αλλόφυλος, αλλογενής, αλλότριος, ξένος, δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΩΝ, και καμμία Σλαβική γλώσσα δεν γίνεται Μακεδονική, Ελληνική δηλαδή, από Βουλγαροσερβική.

THE NEW CAMBRIDGE MODERN HISTORY

VOLUME XIV. ΤΟΜΟΣ 14.

ATLAS. ΑΤΛΑΣ.

Made available to former Hellenic Government Minister N. Martis, by Medical Doctor G. Arabatzis

From pages 72 and 73 of the book titled
"THE UNITED STATES AND THE CASE OF MACEDONIA"
authored by Nikos Martis

THE NEW
CAMBRIDGE MODERN
HISTORY

VOLUME XIV
ATLAS

21/3/2008

ΕΣΤΙ ΜΕΝ ΟΥΝ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. (Στράβων, *Γεωγραφικά*, Αποσπάσματα εκ του Ζ΄. 9).

Σε σημερινή απόδοση, η οποία δεν διαφέρει σε τίποτε από την αρχική του Στράβωνος, σημαίνει: Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΑΔΑ.

CAMBRIDGE AT THE UNIVERSITY PRESS 1970

H. C. DARBY Professor of Geography in the University of Cambridge and

HAROLD FULLARD Cartographic editor, George Philip & Son Ltd

EDITED BY
H. C. DARBY
Professor of Geography in the University of Cambridge
AND
HAROLD FULLARD
Cartographic Editor, George Philip & Son Ltd

BRITISH COUNCIL LIBRARY
ATHENS. 13Ε

CAMBRIDGE
AT THE UNIVERSITY PRESS
1970

BALKAN PENINSULA 1920-23. Scale 1:10.000.000 (160 miles = 1 inch).

ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ 1920-23. Κλίμαξ 1:10.000.000 (160 μίλια = 1 ίντσα).

I am using the free version of SPAMfighter for private users.
It has removed 84 spam emails to date.
Paying users do not have this message in their emails.
Try SPAMfighter for free now!

Hellenic Electronic Center (HEC)
http://www.greece.org Unsubscribe --->> http://www.greece.org/network/unsub.htm [LISTSERV & LSMTP e-mail systems are sponsored by L-Soft]

Στον ανωτέρω χάρτη του Πανεπιστημίου του CAMBRIDGE, αποτυπώνεται η Βαλκανική Χερσόνησος τα έτη 1920-23, και αναγράφονται τα κράτη της Βαλκανικής: Γιουγκοσλαβία, Ρουμανία, Βουλγαρία, Αλβανία και Ελλάδα. Η Γιουγκοσλαβία τα έτη 1918-29 ήταν το Βασίλειο των Κροατών, Σλοβένων και Σέρβων. Όπως βλέπουμε στον χάρτη, στη Γιουγκοσλαβία υπάρχουν οι περιοχές: SLAVONIA, VOJVODINA, BOSNIA, HERZEGOVINA, MONTENEGRO, SERBIA. **Δεν υπάρχει φυσικά περιοχή που να λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ**. Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ (**MACEDONIA**) υπάρχει και αναγράφεται εκεί όπου η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ήταν πάντοτε, στην **Ελλάδα (GREECE)**. Δεν υπήρξε ποτέ άλλη ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ούτε υπήρξε ποτέ ‘’Βόρεια Μακεδονία’’, ούτε υπήρξε ποτέ ‘’Νότια Μακεδονία’’. **ΠΑΝΤΟΤΕ ΥΠΗΡΧΕ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ**. ‘’**τὸ δὲ ξύμπαν Μακεδονία καλεῖται**, καὶ Περδίκκας Ἀλεξάνδρου βασιλεὺς αὐτῶν ἦν ὅτε Σιτάλκης ἐπῄει’’. (Θουκυδίδης, *Ιστορίαι,* Β΄.99.6). ‘’**Ολόκληρο δε το κράτος αυτό ονομάζεται Μακεδονία**, και βασιλιάς του, κατά τον χρόνο της εισβολής του Σιτάλκου, ήτο ο Περδίκκας υιός του Αλεξάνδρου’’. Η ανεπιτυχής εισβολή του Οδρύσσου Θρακός βασιλέως Σιτάλκου έγινε το 429 π.Χ.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ.

The New Encyclopaedia Britannica,
Macropaedia, Knowledge in Depth,
Volume 8, 15th Edition, 1974, pp. 324-326.

ANCIENT GREECE • From W. Shepherd, Historical Atlas.
Barnes and Noble, Inc.

Στον ανωτέρω χάρτη της THE NEW ENCYCLOPAEDIA BRITANNICA, Τόμος 8, έκδοση 15η, 1974, σελίδες 324-326, ο οποίος αναφέρεται στην αρχαία Ελλάδα, η **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ** (MACEDONIA) αναγράφεται εκεί όπου η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ανήκε πάντοτε, στην **ΕΛΛΑΔΑ.** Δεν υπήρξε ποτέ άλλη ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, πέραν της ΜΙΑΣ, ΜΟΝΗΣ και ΑΛΗΘΙΝΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, ούτε υπήρξε ποτέ ‘’Βόρεια Μακεδονία’’, ούτε υπήρξε Νότια, Ανατολική, Δυτική Μακεδονία. Υπήρχε Άνω Μακεδονία (ορεινή Μακεδονία) και Κάτω Μακεδονία (πεδινή ή προς θάλατταν Μακεδονία). ’’Ότι Πηνειός μὲν ὁρίζει τὴν **κάτω** καὶ **πρὸς θαλάττῃ Μακεδονίαν** ἀπό Θετταλίας καὶ Μαγνησίας, **Ἁλιάκμων δὲ τὴν ἄνω**, καὶ ἔτι τοὺς Ἠπειρώτας καὶ τοὺς Παίονας καὶ αὐτός καὶ ὁ Ἐρίγων καὶ ὁ Ἀξιός καὶ ἕτεροι’’. (Στράβων, *Γεωγραφικά*, Απόσπ. Εκ του Ζ΄.12). Άνω Μακεδονία είναι η σημερινή Δυτική Μακεδονία. Στράβων *Γεωγραφικά*, Ζ΄.7.8. Επίσης, Ηρόδοτος *Ιστορίαι*, (7.173.1, 7.173.4, 8.137.1, 8.137.4-5), Θουκυδίδης *Ιστορίαι* (Β΄.99.2-3, Β΄.100.5), Αρριανός, (*Αλεξ. Ανάβ*., Α΄.2.5, ΣΤ΄.28.4) κτλ.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΩΝ «ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΑΣ», ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ «ΝΟΙΑΖΟΜΑΙ.net», ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «ΜΑΚΕΔΝΟΣ», ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΠΑΜΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ, ΤΗΣ ΠΑΜΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, ΤΗΣ ΠΑΜΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΑΝΑΔΑ, ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΠΑΜΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ ΕΥΡΩΠΗΣ, ΤΗΣ ΠΑΜΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΑΦΡΙΚΗΣ, ΤΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ

ΑΔΙΑΣΕΙΣΤΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ ΠΟΥ ΦΙΜΩΝΟΥΝ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ 1912 ΔΕΙΧΝΕΙ ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ!!!

Αμερικανικός Χάρτης που εκδόθηκε στις ΗΠΑ το 1912 από τον οίκο J. G. Bartholomew δείχνει <u>ποια και πού ήταν η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ,</u> τοποθετώντας τη στην περιοχή όπου δεσπόζει η Θεσσαλονίκη, πάρα πολύ μακριά από τα Σκόπια (Uskub)!!!

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ - Αριστοτέλους 30, Τ.Κ. 546 23, Θεσσαλονίκη, Μακεδονία, Ελλάδα
Τηλ/τηλεομοιοτ. 2310 222 060 - Πληροφ. Κ. Κάλφας 69790 85 538

Το όνομα Μακεδονία (**Macedonia**) αναγράφεται στον ανωτέρω χάρτη του Αμερικανικού Οίκου J. G. Bartholomew, εκδόσεως 1912. Ο χάρτης αναγράφει τη **Μακεδονία** (Macedonia) εκεί όπου είναι η Καβάλα, η Δράμα, οι Σέρρες, το Κιλκίς, η Θεσσαλονίκη, η Χαλκιδική, η Βέροια, η Έδεσσα, η Φλώρινα, η Κοζάνη, η Καστοριά, τα Γρεβενά, η Κατερίνη κτλ. και όχι εκεί όπου είναι το (Τίτο) Βέλες και η πόλη Σκόπια, τα οποία τα ονομάζει το Τουρκικό της όνομα Üsküb και το Σερβικό Skoplie.

CHANGES IN TURKEY IN EUROPE 1856-1878. ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΟΥΡΚΙΑ 1856-1878.

Όρια σύμφωνα με τη Συνθήκη των Παρισίων, 1856. Όρια σύμφωνα με τη Συνθήκη του Βερολίνου, 1878. Παρούσες κτήσεις της Τουρκίας. Περιοχές που πέρασαν σε άλλες Διοικήσεις από το 1856. Ημερομηνίες Ανεξαρτησίας διαφόρων χωρών σημειωμένες με κόκκινο.

Ο ανωτέρω Αμερικανικός χάρτης παρουσιάζει τις αλλαγές στα σύνορα της Τουρκίας στην Ευρώπη, μεταξύ 1856-1878. Η λέξη **Μακεδονία** (Macedonia) όμως, αναγράφεται εκεί όπου η Μακεδονία ήταν πάντοτε, στην **Ελλάδα**. Ο χάρτης αναγράφει τη **Μακεδονία** (Macedonia) εκεί όπου είναι η Καβάλα, η Δράμα, οι Σέρρες, το Κιλκίς, η Θεσσαλονίκη, η Χαλκιδική, η Βέροια, η Έδεσσα, η Φλώρινα, η Κοζάνη, η Καστοριά, τα Γρεβενά, η Κατερίνη κτλ. **εκεί όπου πάντοτε ήταν Ελλάδα**.

Ο ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΟΣ αυτός χάρτης ονομάζει ‘’VARDARSKA’’ την πρώην ‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’, τη ‘’ЈУЖНА СРБИЈА’’, ‘’ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’. Η Ελλάδα (ΓΡČΚΑ, ΓΚΡ**ΤΣ**ΚΑ) λοιπόν, βορείως, συνορεύει με τη ‘’VARDARSKA’’, ‘’Βαρντάρσκα’’, όπως δηλώνουν οι ίδιοι οι ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΟΙ, δεν συνορεύει με κάποια ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, ούτε με κάποια Ψευδομακεδονία.

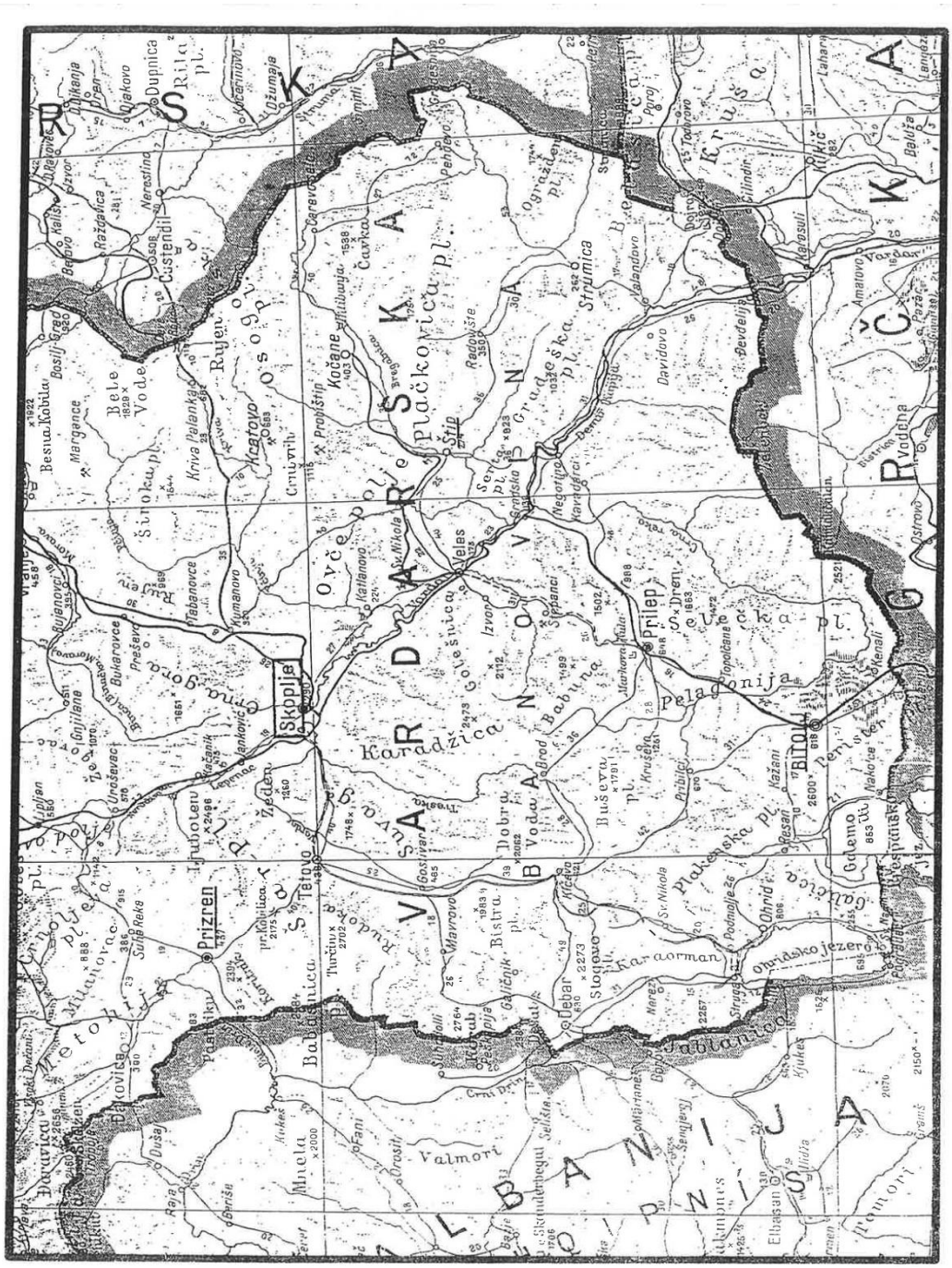

JUGOSLAV STAMP, 1939, WITH THE LEGEND 'VARDARSKA' (BANOBINA) FOR THE SOUTHERN PART OF SERBIA.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ ΤΟΥ 1939 ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΓΡΑΦΗ 'ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ' (ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ) ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΤΙΟΤΕΡΟ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ.

▲ Jugoslav stamp, 1939, with the legend 'Vardarska' [Banovina] for the southern part of Serbia.

Γραμματόσημο της Γιουγκοσλαβίας, του έτους (GODINA) 1939 αξίας 4+2 DIN (δηναρίων), με τις περιφέρειές της. (DRAVSKA, BANOVINA HRVATSKA, VRBASKA, DUNAVSKA, DRINSKA, MORAVSKA, ZETSKA και VARDARSKA. Η τελευταία αναγραφόμενη, η VARDARSKA, δηλαδή η "Βαρδαρία", τον Αύγουστο 1944 μετονομάστηκε από τον Τίτο, σε *"Λαϊκή Δημοκρατία της Μακεδονίας"*. Με απλή μετονομασία η VARDARSKA δεν μπορεί να γίνει Μακεδονία όπως και κανείς Σλάβος Βαρδαρίτης δεν μπορεί να γίνει Μακεδόνας Έλληνας. Τα γραμματόσημα τα οποία οι ίδιοι οι Γιουγκοσλάβοι κυκλοφόρησαν στη χώρα τους, αποδεικνύουν ότι οι Βαρδαρίτες, οι Σκοπιανοί, δεν είναι Μακεδόνες.

Το όνομα ΒΑΡΔΑΡΣΚΑ αναγράφεται ακόμη και σε γραμματόσημο αξίας 4+2 DIN (δηναρίων) το οποίο είχε εκδοθεί από την Υπηρεσία των Ταχυδρομείων της Γιουγκοσλαβίας, στο Ζάγκρεμπ, το έτος 1939 (1939 GOD, година γκοντινα σημαίνει έτος), με αποτυπωμένο τον χάρτη της Γιουγκοσλαβίας και με προσδιορισμένες επ' αυτού τις επιμέρους Διοικητικές Περιφέρειές της οι οποίες αναγράφονταν: DRAVSKA, BANOVINA HRVATSKA (η Κροατία), VRBASKA, DRINSKA, DUNAVSKA, MORAVSKA, ZETSKA και **VARDARSKA**.

JUGOSLAV STAMP OF ONE DINAR WITH THE LEGEND ‘’ВАРДАРСКА БАНОВИНА’’ FOR THE SOUTHERN PART OF SERBIA.

Γιουγκοσλαβικό γραμματόσημο ενός δηναρίου με την επιγραφή **‘’ВАРДАРСКА БАНОВИНА’’**, ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’, για το νοτιότερο τμήμα της Σερβίας.

‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ λοιπόν, λέγεται η πρώην ‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’, η ‘’ЈУЖНА СРБИЈА’’, ‘’ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’, δεν λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν είναι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν ήταν ποτέ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Το 1944 ο κομμουνιστής δικτάτορας Γιόζιπ Μπροζ, ο Τίτο, έχοντας επιθετικές βλέψεις εναντίον της Ελλάδος, μετωνόμασε, μεταβάπτισε τη ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ σε ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Με απλή μετωνομασία, όμως, καμμία περιοχή δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, κανείς δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΩΝ, και καμμία Σλαβική γλώσσα δεν γίνεται Μακεδονική, Ελληνική δηλαδή, από Βουλγαροσερβική.

JUGOSLAV STAMP OF TWO DINARS WITH THE LEGEND ‘’ВАРДАРСКА БАНОВИНА’’ FOR THE SOUTHERN PART OF SERBIA.

Γιουγκοσλαβικό γραμματόσημο δύο δηναρίων με την επιγραφή **‘’ВАРДАРСКА БАНОВИНА’’**, ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’, για το νοτιότερο τμήμα της Σερβίας.

‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ λοιπόν, λέγεται η πρώην ‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’, η ‘’ЈУЖНА СРБИЈА’’, ‘’ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’, δεν λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν είναι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν ήταν ποτέ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Το 1944 ο κομμουνιστής δικτάτορας Γιόζιπ Μπροζ, ο Τίτο, έχοντας επιθετικές βλέψεις εναντίον της Ελλάδος, μετωνόμασε, μεταβάπτισε τη ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ σε ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Με απλή μετωνομασία, όμως, καμμία περιοχή δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, κανείς δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΩΝ, και καμμία Σλαβική γλώσσα δεν γίνεται Μακεδονική, Ελληνική δηλαδή, από Βουλγαροσερβική.

JUGOSLAV STAMP OF THREE DINARS WITH THE LEGEND ‘’ВАРДАРСКА БАНОВИНА’’ FOR THE SOUTHERN PART OF SERBIA.

Γιουγκοσλαβικό γραμματόσημο τριών δηναρίων με την επιγραφή **‘’ВАРДАРСКА БАНОВИНА’’**, ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’, για το νοτιότερο τμήμα της Σερβίας.

‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ λοιπόν, λέγεται η πρώην ‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’, η ‘’ЈУЖНА СРБИЈА’’, ‘’ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’, δεν λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν είναι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν ήταν ποτέ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Το 1944 ο κομμουνιστής δικτάτορας Γιόζιπ Μπροζ, ο Τίτο, έχοντας επιθετικές βλέψεις εναντίον της Ελλάδος, μετωνόμασε, μεταβάπτισε τη ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ σε ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Με απλή μετωνομασία, όμως, καμμία περιοχή δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, κανείς δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΩΝ, και καμμία Σλαβική γλώσσα δεν γίνεται Μακεδονική, Ελληνική δηλαδή, από Βουλγαροσερβική.

JUGOSLAV STAMP OF FIVE DINARS WITH THE LEGEND ‘’ВАРДАРСКА БАНОВИНА’’ FOR THE SOUTHERN PART OF SERBIA.

Γιουγκοσλαβικό γραμματόσημο πέντε δηναρίων με την επιγραφή **‘’ВАРДАРСКА БАНОВИНА’’**, ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’, για το νοτιότερο τμήμα της Σερβίας.

‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ λοιπόν, λέγεται η πρώην ‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’, η ‘’ЈУЖНА СРБИЈА’’, ‘’ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’, δεν λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν είναι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν ήταν ποτέ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Το 1944 ο κομμουνιστής δικτάτορας Γιόζιπ Μπροζ, ο Τίτο, έχοντας επιθετικές βλέψεις εναντίον της Ελλάδος, μετωνόμασε, μεταβάπτισε τη ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ σε ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Με απλή μετωνομασία, όμως, καμμία περιοχή δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, κανείς δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΩΝ, και καμμία Σλαβική γλώσσα δεν γίνεται Μακεδονική, Ελληνική δηλαδή, από Βουλγαροσερβική.

JUGOSLAV STAMP OF TEN DINARS WITH THE LEGEND ‘’ВАРДАРСКА БАНОВИНА’’ FOR THE SOUTHERN PART OF SERBIA.

Γιουγκοσλαβικό γραμματόσημο δέκα δηναρίων με την επιγραφή **‘’ВАРДАРСКА БАНОВИНА’’**, ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’, για το νοτιότερο τμήμα της Σερβίας.

‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ λοιπόν, λέγεται η πρώην ‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’, η ‘’ЈУЖНА СРБИЈА’’, ‘’ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’, δεν λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν είναι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν ήταν ποτέ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Το 1944 ο κομμουνιστής δικτάτορας Γιόζιπ Μπροζ, ο Τίτο, έχοντας επιθετικές βλέψεις εναντίον της Ελλάδος, μετωνόμασε, μεταβάπτισε τη ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ σε ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Με απλή μετωνομασία, όμως, καμμία περιοχή δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, κανείς δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΩΝ, και καμμία Σλαβική γλώσσα δεν γίνεται Μακεδονική, Ελληνική δηλαδή, από Βουλγαροσερβική.

JUGOSLAV STAMP OF TWENTY DINARS WITH THE LEGEND ‘’ВАРДАРСКА БАНОВИНА’’ FOR THE SOUTHERN PART OF SERBIA.

Γιουγκοσλαβικό γραμματόσημο είκοσι δηναρίων με την επιγραφή **‘’ВАРДАРСКА БАНОВИНА’’**, ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’, για το νοτιότερο τμήμα της Σερβίας.

‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ λοιπόν, λέγεται η πρώην ‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’, η ‘’ЈУЖНА СРБИЈА’’, ‘’ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’, δεν λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν είναι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν ήταν ποτέ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Το 1944 ο κομμουνιστής δικτάτορας Γιόζιπ Μπροζ, ο Τίτο, έχοντας επιθετικές βλέψεις εναντίον της Ελλάδος, μετωνόμασε, μεταβάπτισε τη ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ σε ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Με απλή μετωνομασία, όμως, καμμία περιοχή δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, κανείς δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΩΝ, και καμμία Σλαβική γλώσσα δεν γίνεται Μακεδονική, Ελληνική δηλαδή, από Βουλγαροσερβική.

JUGOSLAV STAMP OF FIFTY PARA WITH THE LEGEND ‘’ВАРДАРСКА БАНОВИНА’’ FOR THE SOUTHERN PART OF SERBIA.

Γιουγκοσλαβικό γραμματόσημο 50 Παράδων με την επιγραφή **‘’ВАРДАРСКА БАНОВИНА’’**, ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’, για το νοτιότερο τμήμα της Σερβίας.

‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ λοιπόν, λέγεται η πρώην ‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’, η ‘’ЈУЖНА СРБИЈА’’, ‘’ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’, δεν λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν είναι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν ήταν ποτέ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Το 1944 ο κομμουνιστής δικτάτορας Γιόζιπ Μπροζ, ο Τίτο, έχοντας επιθετικές βλέψεις εναντίον της Ελλάδος, μετωνόμασε, μεταβάπτισε τη ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ σε ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Με απλή μετωνομασία, όμως, καμμία περιοχή δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, κανείς δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΩΝ, και καμμία γλώσσα δεν γίνεται Μακεδονική, Ελληνική δηλαδή, από Βουλγαροσερβική.

MALI ZEMLJOVID KRALJEVINE JUGOSLAVIJE.

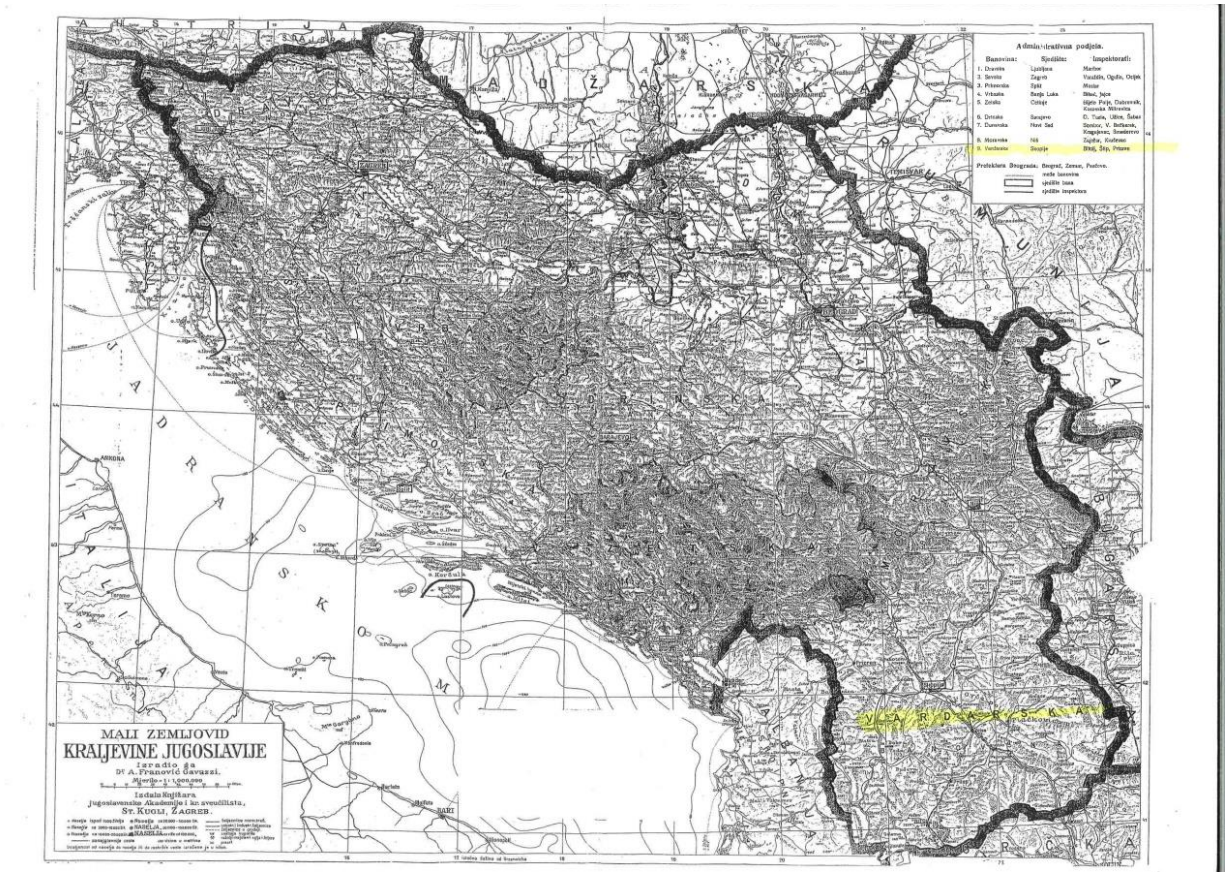

Ο ανωτέρω Χάρτης του Βασιλείου της Γιουγκοσλαβίας, ο οποίος έχει εκδοθεί στο ZAGREB (Ζάγκρεμπ), με στοιχεία, MALI ZEMLJOVID KRALJEVINE JUGOSLAVIJE, Izradio ġa Dr A. Franović Gavazzi, Mierilo=1:1.000.000, Izdala Knjižara, Jugoslavenske Akademije i kr. Sveučilista, St. KUGLI, ZAGREB, αναφέρει τις μεγάλες Διοικητικές Περιφέρειες του βασιλείου της Γιουγκοσλαβίας. Τις γράφουμε ακριβώς όπως αναφέρονται, μαζί με τις έδρες τους (Sjedište): 1.Dravska (Ljubljana), 2.Savska (Zagreb), 3.Primorska (Split), 4.Vrbaska (Banja Luka), 5.Zetska (Cetinje), 6.Drinska (Sarajevo), 7.Dunavska (Novi Sad), 8.Moravska (Niš), **9**. **Vardarska (Skopije**).

Η Ελλάδα λοιπόν, βορείως, συνορεύει με τη ‘’VARDARSKA’’, ‘’Βαρντάρσκα’’, δεν συνορεύει με κάποια Ψευδομακεδονία. Το 1944 ο κομμουνιστής δικτάτορας Γιόζιπ Μπροζ, ο Τίτο, έχοντας επιθετικές βλέψεις εναντίον της Ελλάδος, μετωνόμασε, μεταβάπτισε τη ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ σε ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Με απλή μετωνομασία, όμως, καμμία περιοχή δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, κανείς δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΩΝ, και καμμία Σλαβική γλώσσα δεν γίνεται Μακεδονική, Ελληνική δηλαδή, από Βουλγαροσερβική.

JUGOSLAVIJA 1918-1988. ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ 1918-1988.

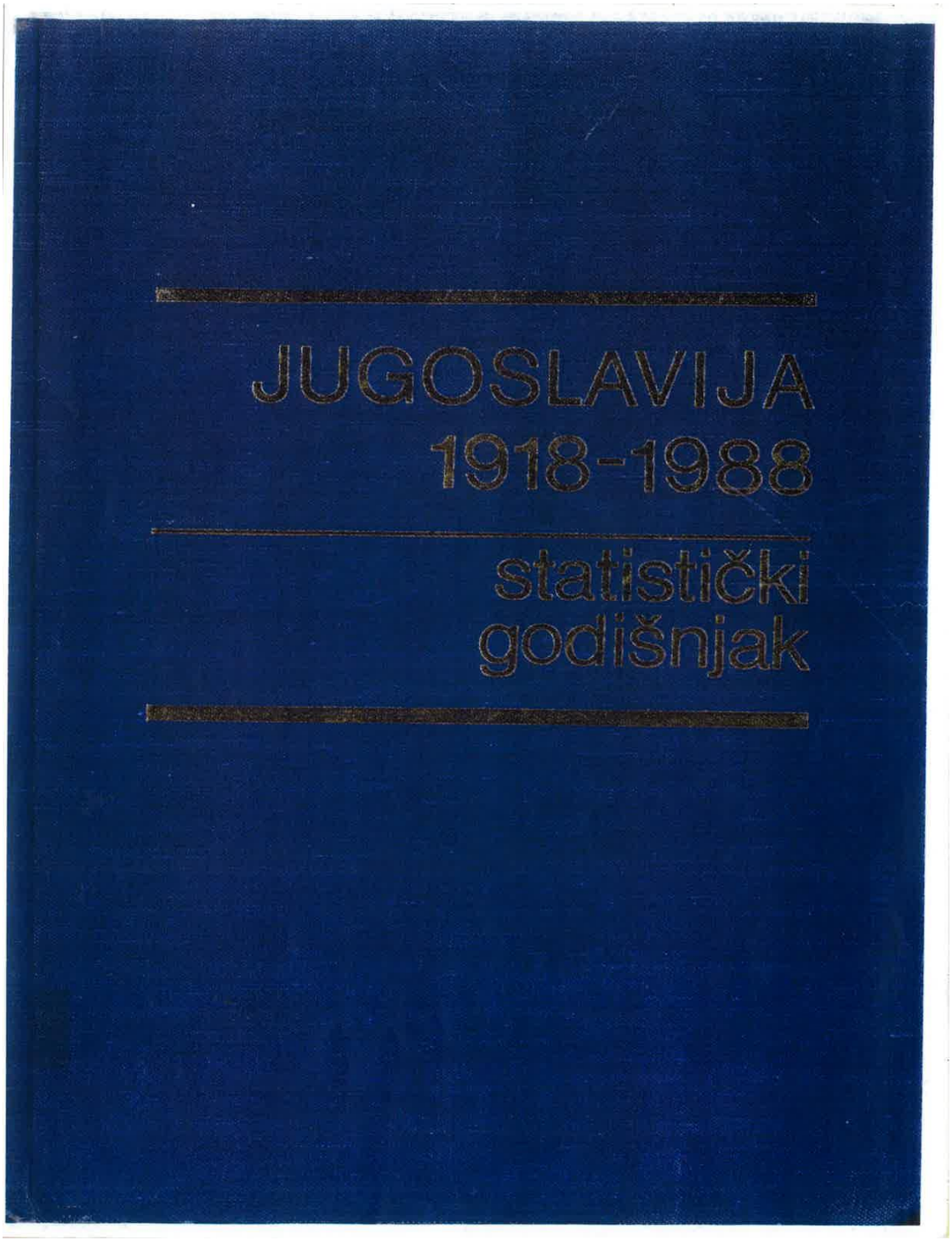

JUGOSLAVIJA 1918-1988. ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ 1918-1988.

STATISTIČKI GODIŠNJAK. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ.

SOCIJALISTIČKA FEDERATIVNA REPUBLIKA JUGOSLAVIJA, SAVEZNI ZAVOD ZA STATISTIKU

SOCIJALISTIČKA FEDERATIVNA REPUBLIKA JUGOSLAVIJA
SAVEZNI ZAVOD ZA STATISTIKU

JUGOSLAVIJA 1918 – 1988

STATISTIČKI GODIŠNJAK

BEOGRAD, FEBRUAR 1989.

JUGOSLAVIJA 1918-1988. ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ 1918-1988.

STATISTIČKI GODIŠNJAK. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ.

BEOGRAD, FEBRUAR 1989. ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1989.

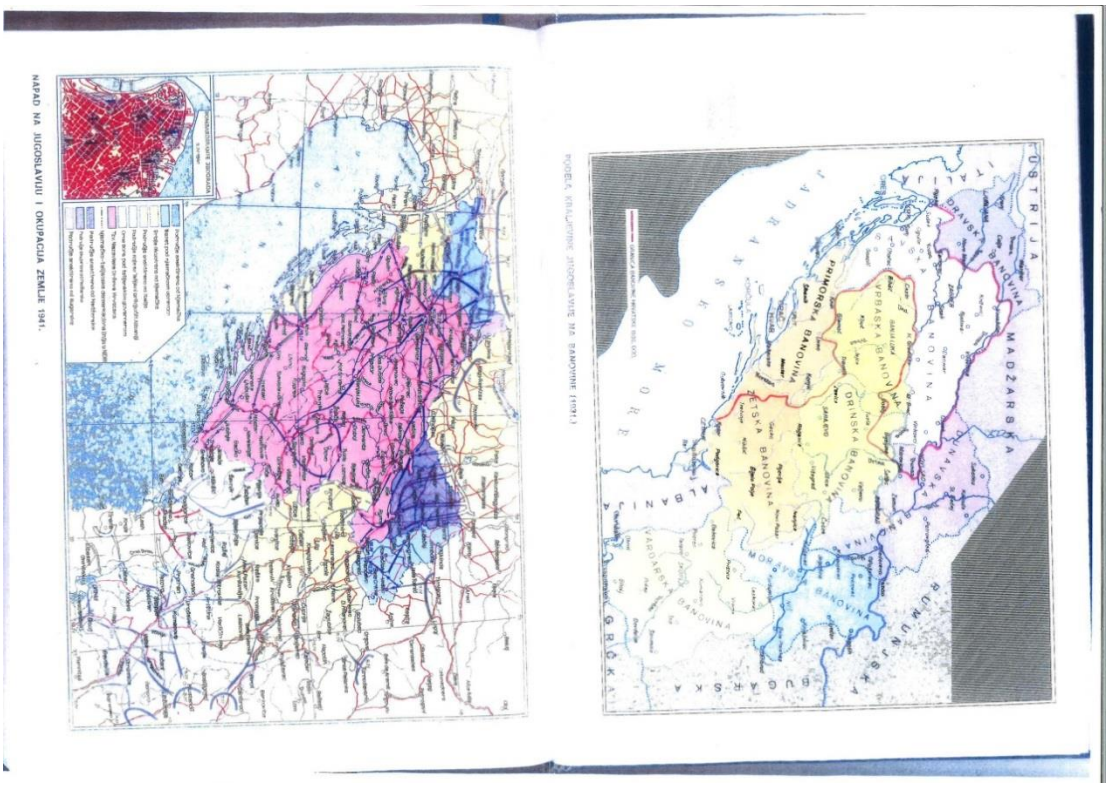

Στον ανωτέρω χάρτη (δεξιά) του επισήμου δημοσιεύματος της ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑΣ της ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ, το οποίο εκδόθηκε στο ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ τον Φεβρουάριο του 1989, αποτυπώνεται ‘’Η ΔΙΑΙΡΕΣΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ ΣΕ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ ΤΟ 1931’’. Η νοτιότερη Διοικητική Περιφέρεια της χώρας αυτής, λοιπόν, όπως φαίνεται στον χάρτη, λέγεται ‘’VARDARSKA BANOVINA’’, ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’. Στον χάρτη αυτό αναγράφονται οι διοικητικές περιφέρειες της χώρας με σημειωμένα τα όριά τους, όπως αυτά ήσαν το έτος 1931. Οι Περιφέρειες οι οποίες αναγράφονται είναι εννέα (9) και είναι οι ακόλουθες: DRAVSKA BANOVINA, SAVSKA BANOVINA, VRBASKA BANOVINA, DRINSKA BANOVINA, PRIMORSKA BANOVINA, ZETSKA BANOVINA, DUNAVSKA BANOVINA, MORAVSKA BANOVINA και **VARDARSKA BANOVINA**. **Δεν αναγράφεται φυσικά πουθενά η λέξη ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, δεν αναφέρεται τίποτε σχετικό για ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ**.

Στο ίδιο δημοσίευμα υπάρχει χάρτης (αριστερά) με τίτλο NAPAD NA JUGOSLAVIJU I OKUPACIJA ZEMLJE 1941. Ούτε σε αυτόν τον χάρτη, ο οποίος αναφέρεται στο έτος 1941, και στην κατοχή της χώρας, υπάρχει φυσικά κάτι σχετικό με ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, δεν αναφέρεται τίποτε σχετικό με ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Το 1944 ο κομμουνιστής δικτάτορας Γιόζιπ Μπροζ, ο Τίτο, έχοντας επιθετικές βλέψεις εναντίον της Ελλάδος, μετωνόμασε, μεταβάπτισε τη ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ σε ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Με απλή μετωνομασία, όμως, καμμία περιοχή δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, κανείς αλλογενής, ξένος, αλλόφυλος, αλλότριος, αλλόθροος, αλλόγλωσσος δηλαδή δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΩΝ, και καμμία Σλαβική γλώσσα δεν γίνεται Μακεδονική, Ελληνική δηλαδή, από Βουλγαροσερβική.

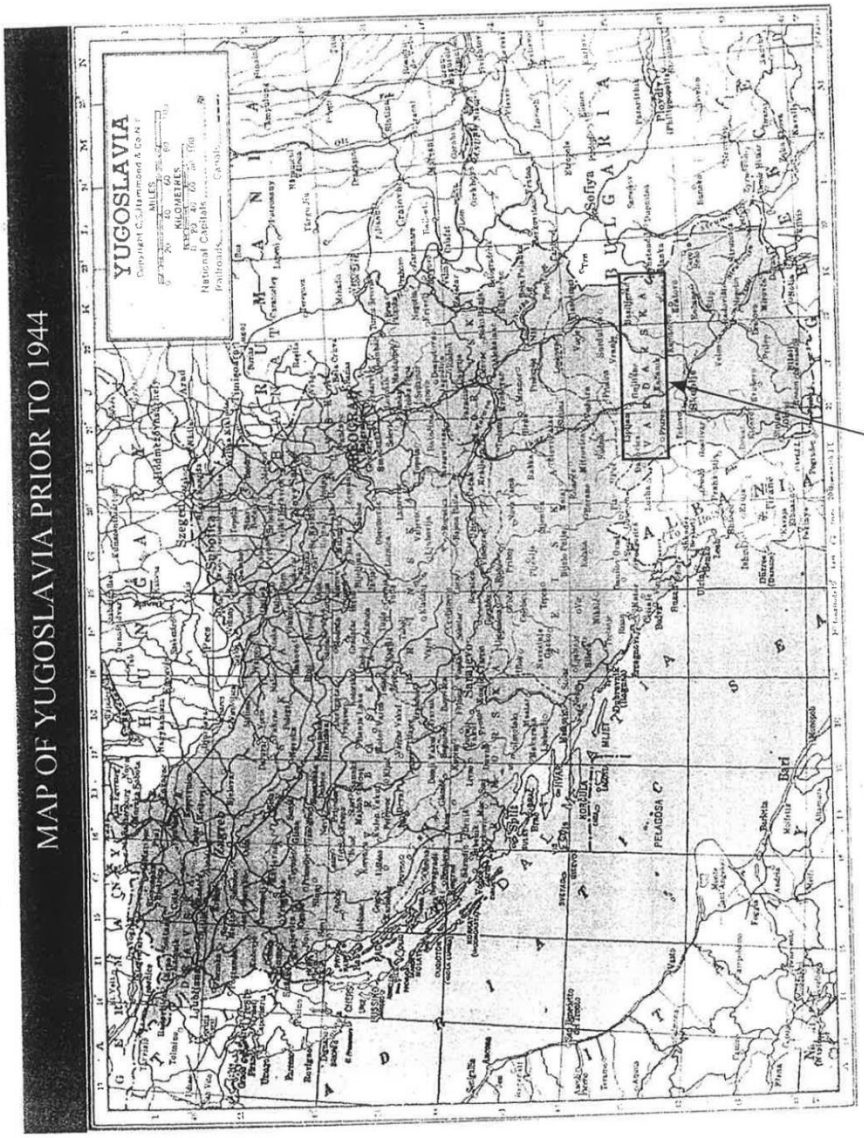

An American map: Southern Yugoslavia is named **Vardarska**, not "Macedonia" ...
(Copyright: C.S. Hammond and Co. N.Y.)

Αμερικανικός χάρτης. Η Νότια Γιουγκοσλαβία ονομάζεται ''VARDARSKA'', ''Βαρντάρσκα'', **όχι Μακεδονία**. Το όνομα ΒΑΡΔΑΡΣΚΑ (Βαρντάρσκα) για την περιοχή αυτή, αναγράφεται βεβαίως σε Γιουγκοσλαβικούς χάρτες, αλλά και σε χάρτες της Γιουγκοσλαβίας άλλων χωρών, π.χ. των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής (π.χ. C.S. Hammond and Co. N.Y. που έχει εκδοθεί πριν το 1944 όπως γράφει, MAP OF YUGOSLAVIA PRIOR TO 1944, και βεβαίως μετά το 1938, δεδομένου ότι η Γιουγκοσλαβία στα ΒΔ συνορεύει με τη Γερμανία και συνεπώς έχει γίνει η προσάρτηση της Αυστρίας, το Anschluss, στο Γερμανικό Ράιχ Deutsches Reich, (13 Μαρτίου 1938) από τους Γερμανούς του Χίτλερ.

Herald Tribune LATE CITY EDITION

Vol. C No. 34,475 SUNDAY, APRIL 6, 1941 Section One

Germans March on Yugoslavia and Greece; Two Nations Defiant as Balkan War Begins; Moscow and Belgrade Sign Friendship Pact

Roosevelt Acts To Bar Strike At U. S. Steel

Calls Murray to Capital as C. I. O. Orders Men Out Tuesday Midnight

Mediator Assigned By Miss Perkins

Union Asks $52,000,000 Rise and Closed Shop; 261,000 Are Affected

Peace in Ford Strike Tomorrow Or Tuesday Seen by Conciliator

200,000 See Army Day Parade, With New Guns, Draftees, Rain

'They've Got Everything,' Sudden Spectator Says as Mechanized Might Rolls Down Fifth Ave.; Downpour Thins Ranks of 2½-Hour March

Coal Settlement

Assault Finds Yugoslavs Set To Resist Foe

Borders Closed a Day in Advance, Ships Called Back, Planes on Watch

Cabinet Is Ready To Flee Belgrade

American Envoy Plans to Stay; Few U. S. Citizens Remain, British Depart

By Russell Hill

British Block

Soviet Neutrality Pledge

Hitler Tells Balkan Army Hour Is Come

Berlin Radio Announces Troops Have Crossed Border in New Drive

Fuehrer Puts Blame On British Intrigue

Calls U. S. a Provocateur, Promises Salonica Will Be Another Dunkerque

Η εφημερίδα της Νέας Υόρκης Herald Tribune, στην έκδοσή της τής Κυριακής, 6 Απριλίου 1941, στο φύλλο Vol. C No. 34,475, Section One, αναφέρεται στην επίθεση των Γερμανών εναντίον της Γιουγκοσλαβίας και της Ελλάδος και γράφει: Germans March on Yugoslavia and Greece; Two Nations Defiant as Balkan War Begins; Moscow and Belgrade Sign Friendship Pact. Στον παρατιθέμενο χάρτη αναγράφονται οι χώρες: GREECE, ALBANIA, BULGARIA, TURKEY, RUMANIA, HUNGARY, ITALY, YUGOSLAVIA και στα ΒΔ της Γιουγκοσλαβίας GERMANY, δεδομένου ότι η Αυστρία είχε ήδη καταληφθεί– ενσωματωθεί από τους Γερμανούς από το 1938. Κάτω από τον χάρτη αναγράφεται: NEW THEATER OF WAR IN BALKANS- Area where Germany is at war with Yugoslavia and Greece.

Το 1941 λοιπόν, δεν υπάρχει και δεν αναγράφεται τίποτε για κράτος ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Πολύ λογικό, διότι αυτό ήταν επινόημα του κομμουνιστή δικτάτορα Τίτο και των λοιπών κομμουνιστών το 1944, δεδομένου ότι είχαν επιθετικές βλέψεις εναντίον της Ελλάδος.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 2008

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙ

ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ-ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ ΤΗΝ ΕΧΕΤΕ ΔΕΙ;

Στην ανωτέρω φωτογραφία, που δημοσιεύει η εφημερίδα ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ, το ΣΑΒΒΑΤΟ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 2008, αποτυπώνεται τί έκαναν οι κάτοικοι των **Σκοπίων**, μετά την κατάρρευση της χώρας τους της Γιουγκοσλαβίας, από την επίθεση των Γερμανών τον Απρίλιο του 1941. Οι **Σκοπιανοί** της Βαρντάρσκα **καλωσόρισαν και υποδέχθηκαν τους Γερμανούς κατακτητές και τους Βουλγάρους συμμάχους τους, τους οποίους οι Σκοπιανοί θεωρούσαν αδέλφια, έχοντας τη φωτογραφία του Αδόλφου Χίτλερ,** χάρτη της Μακεδονίας την οποία επιβουλεύονται οι Βούλγαροι, περιλαμβανομένης φυσικά της Θεσσαλονίκης και της Χαλκιδικής και μέχρι τη Θεσσαλία, και επιγραφή στη Βουλγαρική γλώσσα, βεβαίως, η οποία γράφει:

ЕДННЬ НАРОДЬ (ΕΝΤΝ ΝΑΡΟΝΤ) δηλαδή ΕΝΑ ΕΘΝΟΣ
ЕДННЬ ЦАРЬ (ΕΝΤΝ ΤΣΑΡ) δηλαδή ΕΝΑΣ ΤΣΑΡΟΣ
ЕДНО ЦАРСТВО (ΕΝΤΝΟ ΤΣΑΡΣΤΒΟ) δηλαδή ΕΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟ.

Οι κάτοικοι των Σκοπίων, τα οποία ανήκαν στην Περιφέρεια Βαρντάρσκα της Γιουγκοσλαβίας, μετά την κατάρρευση της χώρας τους (Γιουγκοσλαβίας), από την επίθεση των Γερμανών το 1941, καλωσόρισαν και υποδέχθηκαν τους Γερμανούς κατακτητές και τους Βουλγάρους συμμάχους τους, τους οποίους οι Σκοπιανοί θεωρούσαν αδέλφια, έχοντας την φωτογραφία του Αδόλφου Χίτλερ, χάρτη της Μακεδονίας την οποία οι βάρβαροι αυτοί επιβουλεύονται, περιλαμβανομένης φυσικά της Θεσσαλονίκης και της Χαλκιδικής και μέχρι τη Θεσσαλία, και επιγραφή στη Βουλγαρική γλώσσα, βεβαίως, η οποία γράφει: ЕДННЬ НАРОДЬ (ΕΝΤΝ ΝΑΡΟΝΤ) ΕΝΑ ΕΘΝΟΣ, ЕДННЬ ЦАРЬ (ΕΝΤΝ ΤΣΑΡ) ΕΝΑΣ ΤΣΑΡΟΣ, ЕДНО ЦАРСТВО (ΕΝΤΝΟ ΤΣΑΡΣΤΒΟ) ΕΝΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟ.

KRAЉEVINA JУГОСЛАВИЈА. ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ.

Official Map of Yugoslavia's provinces.

Επίσημος Χάρτης των Επαρχιών της Γιουγκοσλαβίας.

Στον επίσημο χάρτη των Επαρχιών της Γιουγκοσλαβίας ανωτέρω, η νοτιότερη Περιφέρεια της χώρας λέγεται VARDARSKA BANOBINA. Βλέπουμε φυσικά ότι δεν υπάρχει καμμία περιοχή ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ στη Γιουγκοσλαβία, διότι δεν υπήρξε ποτέ. Νοτίως της VARDARSKA BANOBINA είναι η Ελλάδα (GRČKA, ΓΚΡΤΣΚΑ) και από τα εκεί όρια αρχίζει η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Το 1944 ο κομμουνιστής δικτάτορας Γιόζιπ Μπροζ, ο Τίτο, έχοντας επιθετικές βλέψεις εναντίον της Ελλάδος, μετωνόμασε, μεταβάπτισε τη ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ σε ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Με απλή μετωνομασία, όμως, καμμία περιοχή δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, κανείς βάρβαρος, αλλογενής, αλλόφυλος, ξένος, αλλότριος, αλλόγλωσσος, αλλόφωνος, αλλόθροος, δεν γίνεται ΜΑΚΕΔΩΝ, και καμμία Σλαβική γλώσσα δεν γίνεται Μακεδονική, Ελληνική δηλαδή, από Βουλγαροσερβική.

Γερμανικός χάρτης του Βασιλείου της Γιουγκοσλαβίας (1918-1945).

Στον ανωτέρω Γερμανικό χάρτη του Βασιλείου της Γιουγκοσλαβίας (1918-1945), η νοτιότερη Περιφέρεια της Γιουγκοσλαβίας, από τις εννέα (9), λέγεται VARDAR. Βλέπουμε φυσικά ότι δεν υπάρχει καμμία περιοχή ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ στη Γιουγκοσλαβία. Αυτό είναι φυσικό, λογικό και συνεπές με την Ιστορία, διότι δεν υπήρξε ποτέ. Νοτίως της VARDAR ΒΑΝΟΒΙΝΑ, της πρώην ‘’JУŽNA SRBIJA’’, (στα Κυριλλικά Σερβικά JУЖНА СРБИЈА), ‘’ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’, ‘’ΝΟΤΙΑΣ ΣΕΡΒΙΑΣ’’ είναι η ΕΛΛΑΔΑ, εκεί αρχίζει η ΜΙΑ, ΜΟΝΗ, ΕΝΙΑΙΑ ΚΑΙ ΑΛΗΘΙΝΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

BANOBINA OF CROATIA.

Croatian Source. Κροατική Πηγή.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΤΗΣ ΚΡΟΑΤΙΑΣ. HRVATSKA BANOBINA.

Στον ανωτέρω χάρτη της Γιουγκοσλαβίας, η νοτιότερη Περιφέρειά της λέγεται VARDARSKA BANOBINA. Βλέπουμε φυσικά ότι δεν υπάρχει καμμία περιοχή ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ στη Γιουγκοσλαβία. Η VARDARSKA BANOBINA, είναι η πρώην ‘’Νότια Σερβία’’, η ‘’Јужна Србија’’, ‘’Γιού**ζ**να Σρμπιγια’’. Βλέπουμε και καταλαβαίνουμε τη γελοιότητα, το πονηρό, ανυπόστατο, επιθετικό και το παράλογο της πανηλίθιας μετωνομασίας της VARDARSKA σε ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Το Βασίλειο Σέρβων, Κροατών και Σλοβένων, την περίοδο 1919-22.

Η ‘’ΥΥΖΗΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’, ‘’ΓΙΟΥ**Ζ**ΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’, η ‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’, εντός του Βασιλείου των Σέρβων, Κροατών και Σλοβένων την περίοδο 1919-1922. Στον ανωτέρω χάρτη προσδιορίζεται με ανοικτό πράσινο. Η Ελλάδα (ΓΡΨΚΑ, ΓΚΡ**ΤΣ**ΚΑ) βορείως, δεν συνορεύει ασφαλώς με κάποια Ψευδομακεδονία, συνορεύει με τη ‘’ΥΥΖΗΝΑ ΣΡΒΙΑ’’, τη ‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’.

‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’, λοιπόν, λέγεται η πρώην ‘’Νότια Σερβία’’, η ‘’Јужна Србија’’, ‘’Γιού**ζ**να Σρμπιγια’’, δεν λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν είναι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν ήταν ποτέ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

KINGDOM OF YUGOSLAVIA. ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ.

BANOVINAS (1929-39). ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ (1929-39).

Στο ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ την περίοδο (1929-39), η νοτιότερη Διοικητική Περιφέρεια λέγεται **Vardar** (BANOVINA).

‘’ΒΑΡΝΤΑΡ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ και ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’, λοιπόν, λέγεται η πρώην ‘’Νότια Σερβία’’, η ‘’Јужна Србија’’, ‘’Γιούζνα Σρμπιγια’’, δεν λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ διότι δεν είναι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν ήταν ποτέ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

.

.

ΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ.

Στο ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ η νοτιότερη Διοικητική Περιφέρεια λέγεται VARDARSKA (BANOVINA). Νοτίως της VARDARSKA BANOVINA, είναι η Ελλάς (GRČKA, ΓΚΡ**ΤΣ**ΚΑ), και εκεί αρχίζει η ΜΙΑ, ΜΟΝΗ και ΑΛΗΘΙΝΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

''ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ'', λοιπόν, λέγεται η πρώην ''Νότια Σερβία'', η ''Јужна Србија'', ''Γιού**ζ**να Σρμπιγια'', δεν λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν είναι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν ήταν ποτέ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Ο Καθηγητής Robin Lane Fox του Πανεπιστημίου Oxford αναφέρει για τους Σκοπιανούς ότι, ''δεν έχουν καμμία σχέση με τη χώρα του Αλεξάνδρου. Πρέπει να καταλάβουν, η Παιονία ήταν στην περιφέρεια της Μακεδονίας. Ίσως συμμετείχαν με κάποιο ιππικό''. ''They have nothing to do with his (Alexander's) homeland. They must understand, Paeonia was on the periphery. Maybe they contributed some cavalry''.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟ 1929.

Στον ανωτέρω Γερμανικό χάρτη του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ αποτυπώνεται η διαίρεση της χώρας κατά Διοικητικές Περιφέρειες το 1929. Η νοτιότερη Περιφέρεια είναι η **VARDAR** (BANOVINA).

‘’ΒΑΡΝΤΑΡ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ και ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’, λοιπόν, λέγεται η πρώην ‘’Νότια Σερβία’’, η ‘’Јужна Србија’’, ‘’Γιούζνα Σρμπιγια’’,’ δεν λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν είναι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν ήταν ποτέ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

ΟΙ ΕΝΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ ΤΟ 1929, ΣΕ ΙΤΑΛΙΚΟ ΧΑΡΤΗ.

Ο ανωτέρω ΙΤΑΛΙΚΟΣ χάρτης του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ της ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ αποτυπώνει τις εννέα (9) Διοικητικές Περιφέρειες της χώρας το 1929 με τα όριά τους. Η ενάτη Διοικητική Περιφέρεια της ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ είναι η ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ με πρωτεύουσα τα ΣΚΟΠΙΑ (SKOPJE).

Νοτίως της VARDARSKA BANOVINA, είναι η Ελλάς (GRECIA), και εκεί αρχίζει η ΜΙΑ, ΜΟΝΗ και ΑΛΗΘΙΝΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’, λοιπόν, λέγεται η πρώην ‘’Νότια Σερβία’’, η ‘’Јужна Србија’’, ‘’Γιούζνα Σρμπιγια’’, δεν λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν είναι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν ήταν ποτέ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

Στον κατωτέρω χάρτη της Γιουγκοσλαβίας προσδιορίζονται οι τρεις Διοικητικές Περιφέρειές της οι οποίες είναι: SLOVENE BANOVINA, BANOVINA OF CROATIA και BANOVINA OF SERBIA.

Map showing the proposals for creation of Banovina of Serbia and Slovene Banovina (in 1939-1941)

Στην BANOVINA OF SERBIA, αλλά ούτε και σε όλη τη Γιουγκοσλαβία φυσικά, δεν υπάρχει περιοχή που να λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Αυτό είναι λογικό και συνεπές με την Ιστορία και όλα τα γραμματολογικά, αρχαιολογικά, επιγραφικά, γλωσσολογικά, ονοματολογικά κτλ. δεδομένα, διότι Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΑΔΑ.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ. ΟΡΙΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΤΟ 1929.

Στον ανωτέρω χάρτη της Γιουγκοσλαβίας προσδιορίζονται τα όρια των εννέα (9) επιμέρους Διοικητικών Περιφέρειών της οι οποίες είναι: DRAVSKA, SAVSKA, VRBASKA, PRIMORSKA, DRINSKA, DUNAVSKA, MORAVSKA, ZETSKA και **VARDARSKA**.

Η Ελλάδα (GREECE) λοιπόν, βορείως, συνορεύει με τη VARDARSKA (Βαρντάρσκα), δεν συνορεύει με κάποια Ψευδομακεδονία.

‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’, λοιπόν, λέγεται η πρώην ‘’Νότια Σερβία’’, η ‘’Јужна Србија’’, ‘’Γιούζνα Σρμπιγια’’, δεν λέγεται ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν είναι ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, διότι δεν ήταν ποτέ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΑΤΛΑΣ, 1944.

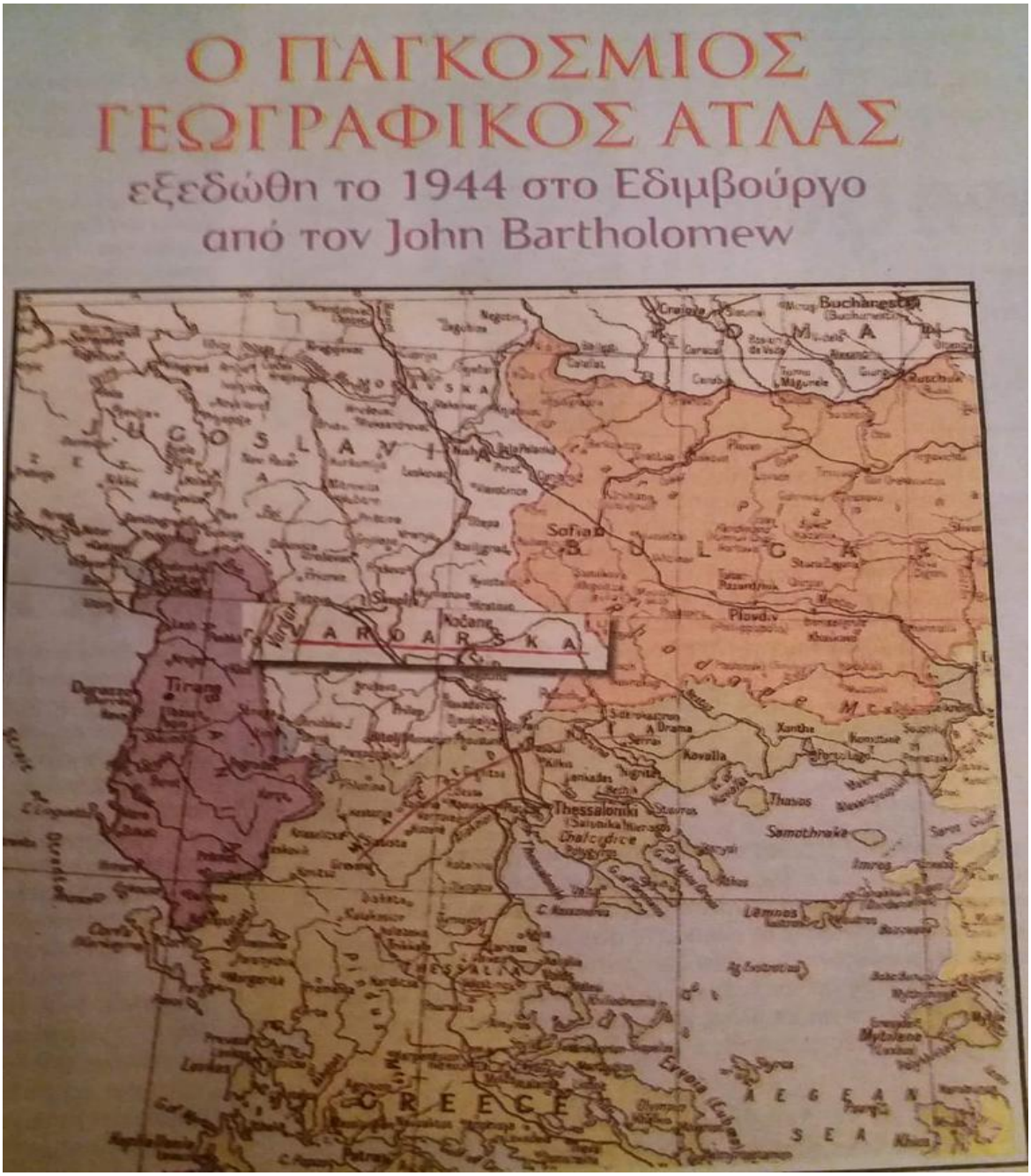

Στον Παγκόσμιο Γεωγραφικό Άτλαντα, ο οποίος εξεδόθη το 1944 από τον Βρετανό χαρτογράφο και γεωγράφο John Bartholomew, η νοτιότερη περιφέρεια της Γιουγκοσλαβίας ονομάζεται VARDARSKA. Η Μακεδονία (MACEDONIA) αναγράφεται βεβαίως, εκεί όπου η Μακεδονία ήταν πάντοτε, εκεί όπου πάντοτε ήταν Ελλάδα. Βορείως της Μακεδονίας, λοιπόν, δεν υπάρχει καμμία ‘’Βόρεια Μακεδονία’’, υπάρχει η VARDARSKA.

ΧΑΡΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΙΡΕΣΗΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑΣ.

ВЛАД. МАРИНКОВИЋ. Karta administrativne podele Kraljevine Jugoslavije. Drinska i Zetska banovina kao Pijemont jugoslovenstva.

Δεν υπάρχει χάρτης, στο Βασίλειο των Κροατών, Σλοβένων και Σέρβων, ούτε χάρτης στο Βασίλειο της Γιουγκοσλαβίας, οι οποίοι να παρουσιάζουν τη Διοικητική διαίρεση της χώρας, όπου να αναγράφεται περιοχή της χώρας αυτής με το όνομα ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Αυτό είναι λογικό και αποδεκτό, διότι η ‘’**ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ**’’, η πρώην **‘’ΝΟΤΙΑ ΣΕΡΒΙΑ’’,** η **‘’ΓΙΟΥΖΝΑ ΣΡΜΠΙΓΙΑ’’** στην αρχαιότητα ήταν Παιονία και Δαρδανία. **Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΟΜΩΣ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΑΣ**. ‘’ΕΣΤΙ ΜΕΝ ΟΥΝ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ’’. (Στράβων, *Γεωγραφικά,* Αποσπάσματα εκ του Ζ΄.9).

Οι κάτοικοι της ‘’ΒΑΡΝΤΑΡΣΚΑ ΜΠΑΝΟΒΙΝΑ’’ ασφαλώς και βεβαίως ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ. Δεν έχουν ούτε ένα ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΚΥΤΤΑΡΟ στο σώμα τους, στις φλέβες τους δεν ρέει ούτε μία σταγόνα ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ αίματος. Αλλόφυλοι, αλλογενείς, αλλότριοι, ξένοι, αλλόθρησκοι, αλλότρια ήθη έχοντες, αλλόφωνοι, αλλόθροοι, αλλόγλωσσοι και επείσακτοι, ετερόχθονες, επήλυδες όντες, με αδυναμία δυνατότητος επαφής 15 αιώνων με τους Μακεδόνες με τους Έλληνες, ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΚΑΝΕΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΣΥΓΓΕΝΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΤΙΤΑΝΕΣ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΠΡΟΓΟΝΟΥΣ ΜΑΣ.

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 334 - 323 π.Χ.

Στον ανωτέρω χάρτη της αυτοκρατορίας του Μεγάλου Αλεξάνδρου, όταν αυτή ευρίσκετο στο απόγειό της, με ιδιαίτερα σημεία, προσδιορίζονται: Η πορεία της εκστρατείας (των κατακτήσεων), Μάχη, Πολιορκία, Ιδρυθείσα πόλη, Ήδη υπάρχουσα πόλη, Ορεινό πέρασμα, Ελληνική αποικία, Περσική βασιλική οδός, Πόλις Αλεξάνδρεια.

Όπως λέει ο Αθηναίος ρήτωρ Αισχίνης, ‘’ὁ δ' Ἀλέξανδρος **ἔξω τῆς ἄρκτου καὶ τῆς οἰκουμένης ὀλίγου δεῖν πάσης μεθειστήκει**’’. (*Κατά Κτησιφώντος*, 165). ‘’Εν τω μεταξύ ο Αλέξανδρος είχε αποσυρθεί στις **ακραίες περιοχές του Βορρά, σχεδόν πέρα από τα σύνορα της οικουμένης**’’. Το σύνολο της αυτοκρατορίας του το αναφέρει ο ίδιος ο Μέγας Αλέξανδρος στον λόγο του στην Ώπιν. Αρχίζει με τους Ιλλυριούς, Τριβαλλούς, Θράκες και λοιπούς προσχώρους βαρβάρους, έως τον Ίστρο ποταμό (τον Δούναβη προς τις εκβολές) και συνεχίζει με την Ιωνία, Αιολίδα, τις δύο Φρυγίες, Λυδία, Συρία, Παλαιστίνη, Αίγυπτο, Λιβύη, Μεσοποταμία, Βαβυλωνία, Περσία, Μηδία, Βακτριανή, Ουξιανή, Αραχωσία, Δραγγιανή, Παρθία, Χορασμία, Υρκανία, Κασπιανή, την Ινδία έως τον ποταμό Ύφαση και την χώρα των Ωρειτών.

‘’καὶ πρῶτά γε ἀπὸ Φιλίππου τοῦ πατρός, ᾗπερ καὶ εἰκός, τοῦ λόγου ἄρξομαι. Φίλιππος γὰρ παραλαβὼν ὑμᾶς πλανήτας καὶ ἀπόρους, ἐν διφθέραις τοὺς πολλοὺς νέμοντας ἀνὰ τὰ ὄρη πρόβατα ὀλίγα καὶ ὑπὲρ τούτων κακῶς μαχομένους **Ἰλλυριοῖς καὶ Τριβαλλοῖς καὶ τοῖς ὁμόροις Θρᾳξίν**, χλαμύδας μὲν ὑμῖν ἀντὶ τῶν διφθερῶν φορεῖν ἔδωκεν, κατήγαγε δὲ ἐκ τῶν ὀρῶν ἐς τὰ πεδία, ἀξιομάχους καταστήσας τοῖς προσχώροις τῶν βαρβάρων, ὡς μὴ χωρίων ἔτι ὀχυρότητι πιστεύοντας μᾶλλον ἢ τῇ οἰκείᾳ ἀρετῇ σώζεσθαι, πόλεών τε οἰκήτορας ἀπέφηνε καὶ νόμοις καὶ ἔθεσι χρηστοῖς ἐκόσμησεν. αὐτῶν δὲ ἐκείνων τῶν βαρβάρων, ὑφ’ ὧν πρόσθεν ἤγεσθε καὶ ἐφέρεσθε αὐτοί τε καὶ τὰ ὑμέτερα, ἡγεμόνας κατέστησεν ἐκ δούλων καὶ ὑπηκόων, καὶ τῆς **Θρᾴκης τὰ πολλὰ** τῇ

Μακεδονίᾳ προσέθηκεν, καὶ τῶν ἐπὶ θαλάττῃ χωρίων τὰ ἐπικαιρότατα καταλαβόμενος τὴν ἐμπορίαν τῇ χώρᾳ ἀνεπέτασε, καὶ τῶν μετάλλων τὴν ἐργασίαν ἀδεῆ παρέσχε, Θεσσαλῶν δὲ ἄρχοντας, οὓς πάλαι ἐτεθνήκειτε τῷ δέει, ἀπέφηνε, καὶ τὸ Φωκέων ἔθνος ταπεινώσας τὴν ἐς τὴν Ἑλλάδα πάροδον πλατεῖαν καὶ εὔπορον ἀντὶ στενῆς τε καὶ ἀπόρου ὑμῖν ἐποίησεν, Ἀθηναίους τε καὶ Θηβαίους ἐφεδρεύοντας ἀεὶ τῇ Μακεδονίᾳ ἐς τοσόνδε ἐταπείνωσεν, ἤδη ταῦτά γε καὶ ἡμῶν αὐτῷ ξυμπονούντων, ὡς ἀντὶ τοῦ φόρους τελεῖν Ἀθηναίοις καὶ ὑπακούειν Θηβαίων, παρ' ἡμῶν ἐν τῷ μέρει ἐκείνους τὴν ἀσφάλειάν σφισι πορίζεσθαι. ἐς Πελοπόννησον δὲ παρελθὼν τὰ ἐκεῖ αὖ ἐκόσμησε **καὶ ἡγεμὼν αὐτοκράτωρ συμπάσης τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἀποδειχθεὶς** τῆς ἐπὶ τὸν Πέρσην στρατιᾶς οὐχ ἑαυτῷ μᾶλλόν τι τὴν δόξαν τήνδε ἢ τῷ κοινῷ τῶν Μακεδόνων προσέθηκεν.Ταῦτα μὲν τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ ἐς ὑμᾶς ὑπηργμένα, ὡς μὲν αὐτὰ ἐφ' ἑαυτῶν σκέψασθαι μεγάλα, μικρὰ δὲ ὥς γε δὴ πρὸς τὰ ἡμέτερα ξυμβαλεῖν. ὃς παραλαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς χρυσᾶ μὲν καὶ ἀργυρᾶ ἐκπώματα ὀλίγα, τάλαντα δὲ οὐδὲ ἑξήκοντα ἐν τοῖς θησαυροῖς, χρεῶν δὲ ὀφειλόμενα ὑπὸ Φιλίππου ἐς πεντακόσια τάλαντα, δανεισάμενος ἐπὶ τούτοις αὐτὸς ἄλλα ὀκτακόσια ὁρμηθεὶς ἐκ τῆς χώρας τῆς γε οὐδὲ ὑμᾶς αὐτοὺς βοσκούσης καλῶς εὐθὺς μὲν τοῦ Ἑλλησπόντου ὑμῖν τὸν πόρον θαλασσοκρατούντων ἐν τῷ τότε Περσῶν ἀνεπέτασα· κρατήσας δὲ τῇ ἵππῳ τοὺς σατράπας τοὺς Δαρείου τήν τε **Ἰωνίαν πᾶσαν** τῇ ὑμετέρᾳ ἀρχῇ προσέθηκα καὶ τὴν **Αἰολίδα** πᾶσαν καὶ **Φρύγας ἀμφοτέρους καὶ Λυδούς, καὶ Μίλητον** εἷλον πολιορκίᾳ· τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἑκόντα προσχωρήσαντα λαβὼν ὑμῖν καρποῦσθαι ἔδωκα· καὶ τὰ ἐξ **Αἰγύπτου καὶ Κυρήνης** ἀγαθά, ὅσα ἀμαχεὶ ἐκτησάμην, ὑμῖν ἔρχεται, ἥ τε **κοίλη Συρία** καὶ ἡ **Παλαιστίνη** καὶ ἡ **μέση τῶν ποταμῶν** ὑμέτερον κτῆμά εἰσι, καὶ **Βαβυλὼν καὶ Βάκτρα καὶ Σοῦσα** ὑμέτερα, καὶ ὁ Λυδῶν πλοῦτος καὶ οἱ Περσῶν θησαυροὶ καὶ τὰ Ἰνδῶν ἀγαθὰ καὶ ἡ ἔξω θάλασσα ὑμέτερα· ὑμεῖς σατράπαι, ὑμεῖς στρατηγοί, ὑμεῖς ταξιάρχαι. ὡς ἔμοιγε αὐτῷ τί περίεστιν ἀπὸ τούτων τῶν πόνων ὅτι μὴ αὖτη ἡ πορφύρα καὶ τὸ διάδημα τοῦτο; κέκτημαι δὲ ἰδίᾳ οὐδέν, οὐδὲ ἔχει τις ἀποδεῖξαι θησαυροὺς ἐμοὺς ὅτι μὴ ταῦτα, ὑμέτερα κτήματα ἢ ὅσα ἕνεκα ὑμῶν φυλάττεται. ἐπεὶ οὐδὲ ἔστιν ἰδίᾳ μοι ἐς ὅ τι φυλάξω αὐτούς, σιτουμένῳ τε τὰ αὐτὰ ὑμῖν σιτία καὶ ὕπνον τὸν αὐτὸν αἱρουμένῳ· καίτοι οὐδὲ σιτία ἐμοὶ δοκῶ τὰ αὐτὰ τοῖς τρυφῶσιν ὑμῶν σιτεῖσθαι· προαγρυπνῶν δὲ ὑμῶν οἶδα, ὡς καθεύδειν ἔχοιτε ὑμεῖς. Ἀλλὰ ταῦτα γὰρ ὑμῶν πονούντων καὶ ταλαιπωρουμένων ἐκτησάμην αὐτὸς ἀπόνως καὶ ἀταλαιπώρως ἐξηγούμενος. καὶ τίς ὑμῶν ἢ πονήσας οἶδεν ἐμοῦ μᾶλλον ..... ἢ ἐγὼ ὑπὲρ ἐκείνου; ἄγε δὴ καὶ ὅτῳ τραύματα ὑμῶν ἐστι γυμνώσας αὐτὰ ἐπιδειξάτω καὶ ἐγὼ τὰ ἐμὰ ἐπιδείξω ἐν μέρει· ὡς ἔμοιγε οὐκ ἔστιν ὅ τι τοῦ σώματος τῶν γε δὴ ἔμπροσθεν μερῶν ἄτρωτον ὑπολέλειπται, οὐδὲ ὅπλον τι ἔστιν ἢ ἐκ χειρὸς ἢ τῶν ἀφιεμένων οὗ γε οὐκ ἴχνη ἐν ἐμαυτῷ φέρω· ἀλλὰ καὶ ξίφει ἐκ χειρὸς τέτρωμαι καὶ τετόξευμαι ἤδη καὶ ἀπὸ μηχανῆς βέβλημαι, καὶ λίθοις πολλαχῇ καὶ ξύλοις παιόμενος ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας δόξης καὶ τοῦ ὑμετέρου πλούτου νικῶντας ὑμᾶς ἄγω διὰ πάσης γῆς καὶ θαλάσσης καὶ πάντων ποταμῶν καὶ ὀρῶν καὶ πεδίων πάντων, γάμους τε ὑμῖν τοὺς αὐτοὺς γεγάμηκα καὶ πολλῶν ὑμῶν οἱ παῖδες συγγενεῖς ἔσονται τοῖς παισὶ τοῖς ἐμοῖς. ἔτι δὲ ᾧ χρέα ἦν, οὐ πολυπραγμονήσας ἐφ' ὅτῳ ἐγένετο, τοσαῦτα μὲν μισθοφορούντων, τοσαῦτα δὲ ἁρπαζόντων, ὁπότε ἐκ πολιορκίας ἁρπαγὴ γίγνοιτο, διαλέλυμαι ταῦτα. στέφανοί τε χρυσοῖ τοῖς πλείστοις ὑμῶν εἰσι μνημεῖα τῆς τε ἀρετῆς τῆς ὑμετέρας καὶ τῆς ἐξ ἐμοῦ τιμῆς ἀθάνατα. ὅστις δὲ δὴ καὶ ἀπέθανεν, εὐκλεὴς μὲν αὐτῷ ἡ τελευτὴ ἐγένετο, περιφανὴς δὲ ὁ τάφος, χαλκαῖ δὲ αἱ εἰκόνες τῶν πλείστων οἴκοι ἑστᾶσιν, οἱ γονεῖς δ' ἔντιμοί εἰσι λειτουργίας τε ξυμπάσης καὶ εἰσφορᾶς ἀπηλλαγμένοι· οὐ γάρ τίς γε φεύγων ὑμῶν ἐτελεύτα ἐμοῦ ἄγοντος. Καὶ νῦν τοὺς ἀπολέμους ὑμῶν ζηλωτοὺς τοῖς οἴκοι ἀποπέμψειν

ἥμελλον· ἀλλ’ ἐπειδὴ πάντες ἀπιέναι βούλεσθε, ἅπιτε πάντες, καὶ ἀπελθόντες οἴκοι ἀπαγγείλατε ὅτι τὸν βασιλέα ὑμῶν Ἀλέξανδρον, νικῶντα μὲν **Πέρσας καὶ Μήδους καὶ Βακτρίους καὶ Σάκας,** καταστρεψάμενον δὲ **Οὐξίους τε καὶ Ἀραχωτοὺς καὶ Δράγγας,** κεκτημένον δὲ καὶ **Παρθυαίους καὶ Χορασμίους καὶ Ὑρκανίους** ἔστε ἐπὶ τὴν **θάλασσαν τὴν Κασπίαν,** ὑπερβάντα δὲ τὸν **Καύκασον** ὑπὲρ τὰς **Κασπίας** πύλας, καὶ περάσαντα **Ὄξον τε** ποταμὸν καὶ **Τάναϊν,** ἔτι δὲ τὸν **Ἰνδὸν** ποταμόν, οὐδενὶ ἄλλῳ ὅτι μὴ Διονύσῳ περαθέντα, καὶ τὸν **Ὑδάσπην** καὶ τὸν **Ἀκεσίνην** καὶ τὸν **Ὑδραώτην**, καὶ τὸν Ὕφασιν διαπεράσαντα ἄν, εἰ μὴ ὑμεῖς ἀπωκνήσατε, καὶ ἐς τὴν μεγάλην θάλασσαν κατ’ ἀμφότερα τοῦ Ἰνδοῦ τὰ στόματα ἐμβαλόντα, καὶ διὰ τῆς **Γαδρωσίας** τῆς ἐρήμου ἐλθόντα, ᾗ οὐδείς πω πρόσθεν σὺν στρατιᾷ ἦλθε, καὶ **Καρμανίαν** ἐν παρόδῳ προσκτησάμενον καὶ τὴν **Ὡρειτῶν** γῆν, περιπεπλευκότος δὲ ἤδη αὐτῷ τοῦ ναυτικοῦ τὴν ἀπ’ Ἰνδῶν γῆς εἰς Πέρσας θάλασσαν, ὡς εἰς Σοῦσα ἐπανηγάγετε, ἀπολιπόντες οἴχεσθε, παραδόντες φυλάσσειν τοῖς νενικημένοις βαρβάροις. ταῦτα ὑμῖν καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἴσως εὐκλεᾶ καὶ πρὸς θεῶν ὅσια δήπου ἔσται ἀπαγγελθέντα. ἅπιτε’’. (Αρριανός, *Αλεξ. Ανάβασις,* 7.9.2 - 7.10.7).

Αυτά τα οποία λέει ο Μέγας Αλέξανδρος στους στρατιώτες είναι βεβαίως Ελληνικά, Ελληνικότατα. Αυτόν τον λόγο, φυσικά, τον καταλάβαιναν απολύτως και οι στρατιώτες του. Γι’ αυτό και στο τέλος αντέδρασαν με τον τρόπο που αντέδρασαν. Φώναζαν δυνατά, έκλαιγαν και σε ένδειξη ικεσίας προς τον βασιλιά τους έριχναν τα όπλα τους μπροστά στις πόρτες των ανακτόρων. Όταν τους ονόμασε όλους συγγενείς του και τους έδωσε το δικαίωμα να τον φιλούν, τότε τον φίλησαν όσοι ήθελαν με πρώτο τον Καλλίνη, και αφού ανέλαβαν τα όπλα τους ανεχώρησαν για το στρατόπεδο κραυγάζοντας και τραγουδώντας επινίκιους ύμνους. Στον λόγο αυτό του Μεγάλου Αλεξάνδρου δεν υπάρχει, φυσικά, ούτε μία Σκοπιανίτικη (Βαρδαρίτικη) Σλαβική λέξη, ούτε βεβαίως σε κάποιον άλλο λόγο του, ούτε κάποιος άλλος Μακεδόνας ομιλεί τα Βουλγαροσερβικά των Σκοπιανών.

Η συνολική επικράτεια της αυτοκρατορίας του, στη μεγαλύτερη έκτασή της, κατά το 323 π.Χ., εκτιμάται σε περισσότερα από 5.000.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Περιελάμβανε χώρες ή τμήματα από 28 σημερινές χώρες: ΕΛΛΑΔΑ, Αλβανία, Βαρντάρσκα, Μαυροβούνιο, Σερβία, Βουλγαρία, Ρουμανία, Τουρκία, Κύπρος, Συρία, Λίβανος, Ισραήλ, Παλαιστίνη, Αίγυπτος, Λιβύη, Ιορδανία, Ιράκ, Σαουδική Αραβία, Κουβέϊτ, Ιράν, Καζακστάν, Κιργιστάν, Ουζμπεκιστάν, Τατζικιστάν, Τουρκμενιστάν, Αφγανιστάν, Πακιστάν, Ινδία.

Η πολιτισμική προσφορά του Μεγάλου Αλεξάνδρου στους λαούς της αυτοκρατορίας φαίνονται, μεταξύ πολλών άλλων συγγραφέων και στον Πλούταρχο. ‘’Τὴν δ’ Ἀλεξάνδρου παιδείαν ἂν ἐπιβλέπῃς, **Ὑρκανοὺς γαμεῖν ἐπαίδευσε καὶ γεωργεῖν ἐδίδαξεν Ἀραχωσίους, καὶ Σογδιανοὺς ἔπεισε πατέρας τρέφειν καὶ μὴ φονεύειν, καὶ Πέρσας σέβεσθαι μητέρας ἀλλὰ μὴ γαμεῖν**...· **ἀλλ’ Ἀλεξάνδρου τὴν Ἀσίαν ἐξημεροῦντος Ὅμηρος ἦν ἀνάγνωσμα, Περσῶν καὶ Σουσιανῶν καὶ Γεδρωσίων παῖδες τὰς Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους τραγῳδίας ᾖδον**...· διὰ δ’ Ἀλέξανδρον τοὺς Ἕλλήνων θεοὺς Βάκτρα καὶ Καύκασος προσεκύνησε. Πλάτων μὲν γὰρ μίαν γράψας πολιτείαν οὐδένα πέπεικεν αὐτῇ χρῆσθαι διὰ τὸ αὐστηρόν, **Ἀλέξανδρος δ’ ὑπὲρ ἑβδομήκοντα πόλεις βαρβάροις ἔθνεσιν ἐγκτίσας καὶ κατασπείρας τὴν Ἀσίαν Ἑλληνικοῖς τέλεσι τῆς ἀνημέρου καὶ θηριώδους ἐκράτησε διαίτης**. Καὶ τοὺς μὲν Πλάτωνος ὀλίγοι νόμους ἀναγιγνώσκομεν, **τοῖς δ’ Ἀλεξάνδρου μυριάδες ἀνθρώπων ἐχρήσαντο καὶ χρῶνται**, μακαριώτεροι τῶν διαφυγόντων Ἀλέξανδρον οἱ κρατηθέντες γενόμενοι· τοὺς μὲν γὰρ οὐδεὶς ἔπαυσεν ἀθλίως ζῶντας, **τοὺς δ’ ἠνάγκασεν**

εὐδαιμονεῖν ὁ νικήσας... Οὐκ ἂν εἶχεν Ἀλεξάνδρειαν Αἴγυπτος οὐδὲ Μεσοποταμία Σελεύκειαν οὐδὲ Προφθασίαν Σογδιανὴ οὐδ' Ἰνδία Βουκεφαλίαν οὐδὲ πόλιν Ἑλλάδα Καύκασος παροικοῦσαν, **αἷς ἐμπολισθείσαις ἐσβέσθη τὸ ἄγριον καὶ μετέβαλε τὸ χεῖρον ὑπὸ τοῦ κρείττονος ἐθιζόμενον**. Εἰ τοίνυν μέγιστον μὲν οἱ φιλόσοφοι φρονοῦσιν ἐπὶ τῷ τὰ σκληρὰ καὶ ἀπαίδευτα τῶν ἠθῶν ἐξημεροῦν καὶ μεθαρμόζειν, **μυρία δὲ φαίνεται γένη καὶ φύσεις θηριώδεις μεταβαλὼν Ἀλέξανδρος**, εἰκότως ἂν φιλοσοφώτατος νομίζοιτο''. (*Περί της Αλεξάνδρου Τύχης ή Αρετής*, Λόγος Α΄.5).).

Σε σχέση με τα βάρβαρα ήθη τα οποία βρήκε και εξημέρωσε ο Μέγας Αλέξανδρος στην Ασία, ο Στράβων π.χ. αναφέρει ότι: Οι **Δέρβικες** έσφαζαν όσους περνούσαν τα 70 έτη και το κρέας τους το έτρωγαν οι στενοί συγγενείς τους. Δεν έτρωγαν μόνον όσους πέθαιναν πριν τα 70 έτη. Ότι τις γριές τις έπνιγαν και έπειτα τις έθαβαν. Οι Δέρβικες έσφαζαν με το παραμικρό παράπτωμα. Οι **Κάσπιοι** όσουν περνούσαν τα 70 έτη τους έστελναν στην έρημο να πεθάνουν από την πείνα. Κατόπιν τους παρατηρούσαν από μακρυά. Εάν τους εγκατελελειμμένους τους ξέσχιζαν πουλιά τους θεωρούσαν ευτυχείς. Εάν τους έτρωγαν άγρια ζώα ή σκυλιά τους μακάριζαν λιγότερο. Αν δεν τους άγγιζε τίποτε τους θεωρούσαν άτυχους. (*Γεωγραφικά*, ΙΑ΄.11.8). Οι **Βακτριανοί** τους ανήμπορους από τα γηρατειά ή από αρρώστεια τους έριχναν στα σκυλιά για να τους φάνε, σε σκυλιά που έτρεφαν επίτηδες και τα έλεγαν νεκροθάφτες στη γλώσσα τους. Ένεκα τούτου το εσωτερικό της πρωτεύουσάς τους ήταν γεμάτο ανθρώπινα κόκκαλα. Τη συνήθεια αυτή τους την έκοψε ο Αλέξανδρος αναφέρει ο Στράβων. (*Γεωγραφικά*, ΙΑ΄.11.3). Οι Τάπυροι αφού έκαναν δύο ή τρία παιδιά με κάποια γυναίκα, μετά την παραχωρούσαν σε άλλους άνδρες. (*Γεωγραφικά*, ΙΑ΄.9.8.1). Οι **Μασσαγέτες** αυτούς που αρρώσταιναν και πέθαιναν τους θεωρούσαν ασεβείς και τους πετούσαν να τους φάνε τα θηρία. Θεωρούσαν ως καλλίτερο θάνατο να γεράσει κάποιος, να τον σφάξουν και να τον φάνε ανακαταμένο με κρέας προβάτου. Ο καθένας τους ζούσε με μία γυναίκα, αλλά έσμιγε φανερά και με γυναίκες άλλων, κρεμώντας την φαρέτρα του στο αμάξι της. (*Γεωγραφικά*, ΙΑ΄.8.6). Οι **Καθαίοι** είχαν τη συνήθεια να καίνε τις γυναίκες μαζί με τους άνδρες τους. (Διόδωρος, *Ιστορική Βιβλιοθήκη,* ΙΖ΄.91.3). Οι κάτοικοι των **Σάρδεων** είχαν νόμο κατά τον οποίο τα παιδιά σκότωναν κτυπώντας με ρόπαλα τους γέρους πατέρες τους και να τους θάβουν, θεωρώντας εντροπή να συνεχίζει να ζει κάποιος υπερήλικας. (Αιλιανός, *Ποικίλη Ιστορία*, Δ΄.1). Πριν τον Μέγα Αλέξανδρο ακόμη, οι **Πέρσες** έθαβαν τους ανθρώπους ζωντανούς, θέλοντας να ευχαριστήσουν τον θεό ο οποίος βρίσκεται υπό την γην. Η Άμηστρις, η σύζυγος του Ξέρξου, έθαψε ζωντανά δεκατέσσερα παιδιά επιφανών Περσών, και ο Ξέρξης το 480 π.Χ. έθαψε ζωντανά εννέα αγόρια και εννέα κορίτσια, παιδιά Μακεδόνων, στην περιοχή των Εννέα Οδών, στην μετέπειτα Αμφίπολη. (Ηρόδοτος, *Ιστορίαι*, Ζ΄.114). Οι **Χάλυβες** επίσης, τους οποίους αναφέρει ο Ξενοφών, έκοβαν τα κεφάλια των νεκρών εχθρών και περιέπαιζαν τους επιζώντες εχθρούς των επιδεικνύοντας τα απομεινάρια των τέως συντρόφων τους.

Ο Αρριανός αναφέρει ότι ο Αλέξανδρος, ''Οὐδενί ἄλλῳ ἀνθρώπων ἐοικώς ἦν''. (*Αλεξ. Ανάβ*., Ζ΄.30.2). ''Δεν έμοιαζε με κανέναν άλλον άνθρωπο'', ο δε Πλούταρχος, γράφει ότι: ''Νῦν δὲ τῆς γῆς ἀνήλιον μέρος ἔμεινεν, ὅσον Ἀλέξανδρον οὐκ εἶδεν''. (*Περί της Αλεξάνδρου Τύχης ή Αρετής*, Λόγος Α'.8).

Σ' αυτό το γιγαντιαίο, το ανυπέρβλητο, το δυσθεώρητο ύψος μεγαλείου, έφθασε την ΕΛΛΑΔΑ μας ο Μέγας Αλέξανδρος, με αυτούς τους τιτάνες Έλληνες, τους Μακεδόνες και τους λοιπούς Έλληνες της στρατιάς του.

THE EMPIRE OF ALEXANDER THE GREAT 334 - 323 B.C.

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 334 - 323 π.Χ.

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη της αυτοκρατορίας του Μεγάλου Αλεξάνδρου, όταν αυτή ευρίσκετο στο απόγειό της, με ιδιαίτερα σημεία, προσδιορίζονται:

Η πορεία της εκστρατείας (των κατακτήσεων) του Αλεξάνδρου (Conquest course of Alexander),

Μάχη (Battle),

Πολιορκία (Siege),

Πόλη ιδρυθείσα υπό του Αλεξάνδρου (Town founded by Alexander),

Ήδη υπάρχουσα πόλη (Settlement of existing town),

Ορεινό πέρασμα (Mountain pass),

Ελληνική αποικία (Greek colony),

Περσική βασιλική οδός (Persian royal road),

Πόλις Αλεξάνδρεια (Alexandria).

DAS WELTREICH ALEXANDERS 334 - 323 v. Chr.

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 334 - 323 π.Χ.

DAS WELTREICH ALEXANDERS 334-323 v. Chr.

Στον ανωτέρω Γερμανικό χάρτη της αυτοκρατορίας του Μεγάλου Αλεξάνδρου, όταν αυτή ευρίσκετο στο απόγειό της, με ιδιαίτερα σημεία, προσδιορίζονται:

Η πορεία της εκστρατείας (των κατακτήσεων) του Αλεξάνδρου (Eroberungszug Alexanders),

Μάχη (Schlacht),

Πολιορκία (Belagerung),

Πόλη ιδρυθείσα υπό του Αλεξάνδρου (Stadtgründung Alexanders),

Ήδη υπάρχουσα πόλη (Neubesiedelung alterer Stadt),

Ορεινό πέρασμα (Gebirgspass),

Ελληνική αποικία (Griechische Kolonie),

Περσική βασιλική οδός (Persische Königsstraße),

Πόλις Αλεξάνδρεια (Alexandria).

Empire d’Alexandre le Grand 334-323 av. J.C.

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 334 - 323 π.Χ.

Στον ανωτέρω Γαλλικό χάρτη της αυτοκρατορίας του Μεγάλου Αλεξάνδρου, όταν αυτή ευρίσκετο στο απόγειό της, με ιδιαίτερα σημεία, προσδιορίζονται:

Chomin de conqudée d’Alexandre (η πορεία της εκστρατείας (των κατακτήσεων) του Αλεξάνδρου),

Bataille (Μάχη),

Siège (Πολιορκία),

Ville fondée par Alexandre (Πόλη ιδρυθείσα υπό του Αλεξάνδρου),

Expansion d’une ville existante (Επέκταση ήδη υπάρχουσας πόλης),

Col de montagne (Ορεινό πέρασμα),

Voie royale Perse (Περσική βασιλική οδός),

Alexandrie (Πόλις Αλεξάνδρεια).

THE EMPIRE OF ALEXANDER THE GREAT 323 B.C.

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 334 - 323 π.Χ.

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη της αυτοκρατορίας του Μεγάλου Αλεξάνδρου, με ιδιαίτερα σημεία ή χρώματα, προσδιορίζονται:

Η Μακεδονία πριν τον Φίλιππο Β΄.
Κατακτήσεις από τον Φίλιππο Β΄.
Κατακτήσεις από τον Μέγα Αλέξανδρο.
Περιοχές εξαρτώμενες από τον Μέγα Αλέξανδρο.
Πορείες του Αλεξάνδρου.
Πόλεις ιδρυθείσαι υπό του Αλεξάνδρου.

Πορείες των στρατηγών του Αλεξάνδρου:

Παρμενίων,
Κρατερός,
Ηφαιστίων,
Νέαρχος.

Ο ελληνικός αποικισμός πριν τον Αλέξανδρο:

Ελληνικές μητροπόλεις.
Ελληνικές αποικίες.

L’EMPIRE D’ALEXANDRE (-323 av. J.C.).

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ (-323 π.Χ.).

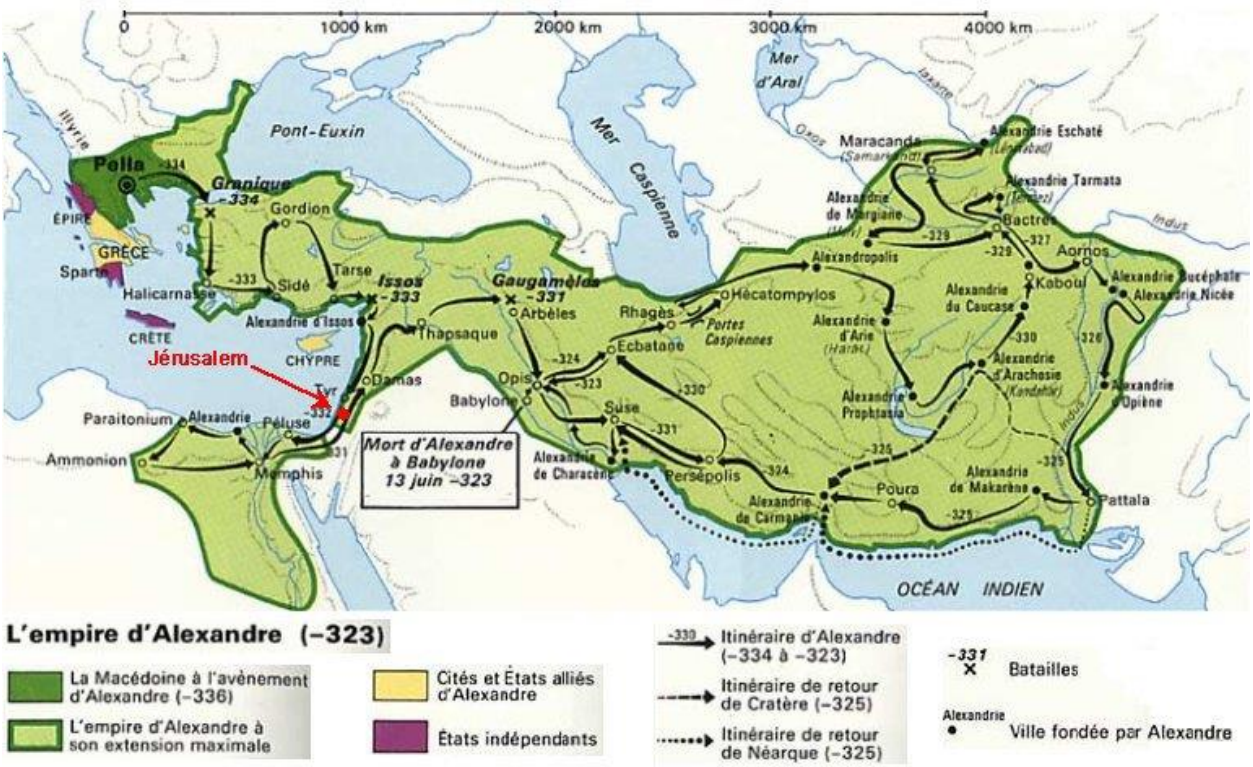

Στον ανωτέρω Γαλλικό χάρτη απεικονίζονται, το βασίλειο της Μακεδονίας κατά την έλευση του Αλεξάνδρου (336 π.Χ.) (La Macédoine à avènement d’ Alexandre 336 av. J.C.), τα όρια της αυτοκρατορίας του Αλεξάνδρου στη μέγιστη επέκταση τους (L’ empire d’ Alexandre à son extension maximale), πόλεις και κράτη σύμμαχα του Αλεξάνδρου (Cités et États alliés d’ Alexandre), ανεξάρτητα κράτη (États indépendants), η πορεία του Αλεξάνδρου κατά τα έτη 334-323 π.Χ., (Itinéraire d’ Alexandre, 334 à 323 av. J.C.), η πορεία της επιστροφής του Κρατερού το 325 π.Χ., (Itinéraire de retour de Cratère, 325 av. J.C.), η πορεία της επιστροφής του Νεάρχου το 325 π.Χ. (Itinéraire de retour de Néarque, 325 av. J.C.), σημεία μαχών (Batailles), πόλεις ιδρυθείσαι υπό του Αλεξάνδρου (Ville fondée par Alexandre).

L’EMPIRE D’ALEXANDRE LE GRAND.

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

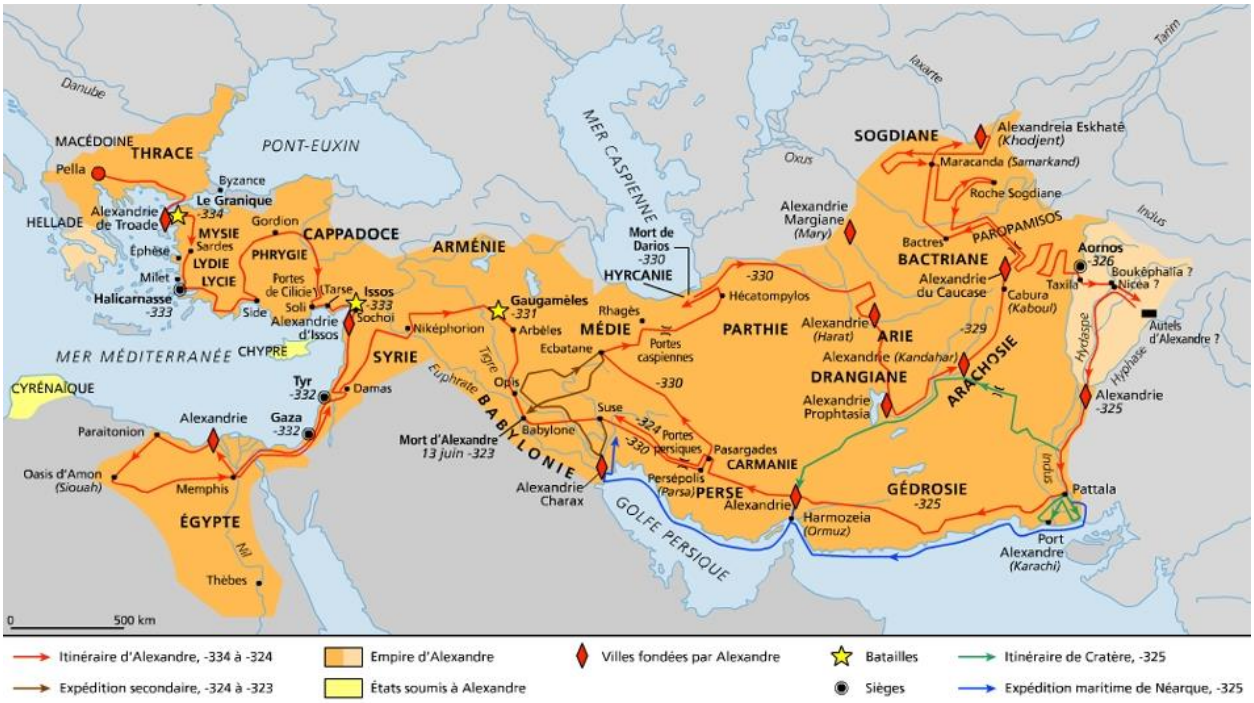

Στον ανωτέρω Γαλλικό χάρτη απεικονίζονται, η πορεία του Αλεξάνδρου κατά τα έτη 334-324 π.Χ., (Itinéraire d’ Alexandre, 334 à 324 av. J.C.), Δευτερεύουσα αποστολή τα έτη 324-323 π.Χ. (Expédition secondaire 324- 323 av. J.C.), τα όρια της αυτοκρατορίας του Μεγάλου Αλεξάνδρου (Empire d’ Alexandre), κράτη υποκείμενα στον Αλέξανδρο (États soumis à Alexandre), πόλεις ιδρυθείσαι υπό του Αλεξάνδρου (Villes fondées par Alexandre), σημεία μαχών (Batailles) και σημεία Πολιορκιών (Sièges), η πορεία του Κρατερού το 325 π.Χ., (Itinéraire de Cratère, 325 av. J.C.) και η ναυτική αποστολή του Νεάρχου το 325 π.Χ. (Expedition maritime de Néarque, 325 av. J.C.).

ΧΑΡΤΗΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Με το κατωτέρω ποίημα ο Κων/νος Καβάφης υμνεί τον μεγάλο ελληνικό καινούργιο κόσμο, που δημιούργησε η θαυμάσια, η περίλαμπρη, η περιλάλητη, η απαράμιλλη, η δοξασμένη όσο καμμιά άλλη πανελλήνια εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Κι απ' την θαυμάσια πανελλήνιαν εκστρατεία
την νικηφόρα, την περίλαμπρη,
την περιλάλητη, την δοξασμένη
ως άλλη δεν δοξάσθηκε καμιά,
την απαράμιλλη: βγήκαμ' εμείς·
ελληνικός καινούριος κόσμος, μέγας.

Εμείς· οι Αλεξανδρείς, οι Αντιοχείς,
οι Σελευκείς, κι οι πολυάριθμοι
επίλοιποι Έλληνες Αιγύπτου και Συρίας,
κι οι εν Μηδία, κι οι εν Περσίδι, κι όσοι άλλοι.
Με τες εκτεταμένες επικράτειες,
με την ποικίλη δράση των στοχαστικών προσαρμογών.
Και την Κοινήν Ελληνική Λαλιά
ως μέσα στην Βακτριανή την πήγαμεν, ως τους Ινδούς.

Για Λακεδαιμονίους να μιλούμε τώρα!

Κ.Π. Καβάφης, *Ποιήματα,* τόμ. 2, Ίκαρος.

Ο **Κωνσταντίνος Καβάφης** υμνεί την Ελληνική λαλιά που, ‘’ως μέσα στην Βακτριανή την πήγαμεν, ως τους Ινδούς’’. Αξίζει, λοιπόν, να γράψουμε τους Μακεδόνες που βασίλευσαν εκεί και λίγα από τα στοιχεία του πολιτισμού (επιγραφές, νομίσματα) που άφησαν.

Όπως είναι φυσικό, λογικό, αναμενόμενο και ιστορικώς αποδεκτό, Μακεδονικά, δηλαδή Ελληνικά, Ελληνικότατα είναι και τα ονόματα των Μακεδόνων βασιλέων της Βακτριανής (στο Ανατολικό και στο Δυτικό βασίλειο) στην Κεντρική Ασία, ως και των Ελληνοϊνδικών βασιλείων. Ως βασιλεύσαντες στη Βακτριανή αναφέρονται οι εξής:

Διόδοτος Α΄ (256-246 π.Χ.), Διόδοτος Β΄, υιός του Διοδότου Α΄ (246-227 π.Χ.), Ευθύδημος Α΄, (από τη Μαγνησία του Μαιάνδρου της Μ. Ασίας, 227-189 π.Χ.), Δημήτριος Α΄, υιός του Ευθυδήμου Α΄ (189-167 π.Χ.), Ευθύδημος Β΄, υιός ή αδελφός του Δημητρίου Α΄, Ευκρατίδης Α΄ (171-145 π.Χ.), Ηλιοκλής Α΄, (159-130 π.Χ.), Ηλιοκλής Β΄, (120-115 π.Χ.), Αντιαλκίδας.

Επίσης, στο Ανατολικό Βασίλειο της Βακτριανής αναφέρονται ως βασιλεύσαντες οι εξής: Απολλόδοτος Β΄ (110-80 π.Χ.), Ιππόστρατος (80-60 π.Χ.), Τήλεφος (80-75 π.Χ.), Διονύσιος (80-75 π.Χ.), Ζωίλος Β' (75-50 π.Χ.), Απολλοφάνης (50-40 π.Χ.), Στράτων Β' και Στράτων Γ’ (25-15 π.Χ.), Βαθρύασα (15-10 π.Χ.).

Επίσης, στο Δυτικό Βασίλειο της Βακτριανής αναφέρονται ως βασιλεύσαντες οι εξής: Ανταλκίδας ο Νικηφόρος (130-100 π.Χ.), Αρχίβιος (100-78 π.Χ.). (Ο Αρχίβιος ή Αρχήβιος ή Αρχέβιος ήταν ο τελευταίος Έλληνας βασιλιάς που εβασίλευσε στα Τάξιλα), Έπανδρος (100-95 π.Χ.), Φιλόξενος (95;-90; π.Χ.), Πευκόλαος (90-87 π.Χ.), Διομήδης (87-82 π.Χ.), Αρτεμίδωρος (82;-71; π.Χ.), Θεόφιλος (80;-60; π.Χ.), Νικίας (80;-60; π.Χ.), Τήλεφος (69-61 π.Χ.), Αμύντας (58-50 π.Χ.), Ερμαίος και Καλλιόπη (50-30 π.Χ.), Ερμαίος (30-1 π.Χ.). Ο Ερμαίος ήταν ο τελευταίος Έλληνας βασιλιάς που εβασίλευσε στην περιοχή των Παραπαμισαδών.

Στο Ελληνοϊνδικό βασίλειο αναφέρονται ως βασιλεύσαντες οι εξής: Αγαθοκλής (167-165 π.Χ.), Πανταλέων, (165 π.Χ.), Αντίμαχος Α΄, (165 π.Χ.), Απολλόδοτος Α΄, (165-163 π.Χ.), Μένανδρος Α' ο Δίκαιος (163-145 π.Χ.), Στράτων Α΄ ο Επιφανής (145-95 π.Χ.), Διονύσιος (95-80 π.Χ.), Ιππόστρατος (58-30 π.Χ.). Τα έτη της βασιλείας των ανωτέρω διαφοροποιούνται γενικώς. Λοιποί οι οποίοι αναφέρονται ως βασιλεύσαντες στην Κεντρική Ασία και σε περιοχές των Ινδιών ήταν οι εξής: Ευκρατίδης Β΄, Πλάτων, Πολύξενος, Λυσίας, Βερενίκη, Ζωίλος Α', Δημήτριος Β΄, Αντίμαχος Β', Δημήτριος Γ΄, Μένανδρος Β', Ηλιόδοτος, Βονώνης. Η Μακεδονική Ελληνική βασιλική εξουσία στην Κεντρική Ασία και την Ινδία εχάθη περί το 30 π.Χ. ή περί το 10 μ.Χ. (Για περισσότερες πληροφορίες για τους βασιλεύσαντες Μακεδόνες στην Κεντρική Ασία και την Ινδία και τα νομίσματά τους στα βιβλία, του MICHAEL MITCHINER, *INDO-GREEK AND INDO-SCYTHIAN COINAGE*. VOLUME 1. HAWKINS PUBLICATIONS. 1975, LONDON, και των DR. OSMUND BOREARACHCHI & AMAN UR RAHMAN, *PRE-KUSHANA COINS IN PAKISTAN*. Έκδοση Iftikhar Rasul IRM Associates (Pvt) Ltd).

Πιστεύω ότι αξίζει να αναφέρουμε ολίγα και για την περίφημη επιγραφή, στο Ηρώον της πόλεως Αϊ Χανούμ, στο Βόρειο Αφγανιστάν, (Αϊ Χανούμ στα Τουρανικά σημαίνει ‘’φεγγαρόμορφη γυναίκα’’), μιας μεγάλης Ελληνικής πόλης, της οποίας δεν ξέρουμε το Ελληνικό όνομα, πιθανότατα η "Αλεξάνδρεια η επί του Ώξου", μεταξύ των ποταμών Ώξου (Αμού Νταριά) και Κόκτσκα, στα σύνορα με τη Ρωσική Ομοσπονδία), από τα Δελφικά παραγγέλματα, με αφιέρωση του επισκέπτη της πόλης Κλεάρχου, από τους Σόλους της Κύπρου, μαθητού του Αριστοτέλους, ο οποίος τα ανήρτησε. Ο ίδιος ο

Κλέαρχος αναφέρει: ΑΝΔΡΩΝ ΤΟΙ ΣΟΦΑ ΤΑΥΤΑ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΩΝ ΑΝΑΚΕΙΤΑΙ ΡΗΜΑΤΑ ΑΡΙΓΝΩΤΩΝ ΠΥΘΟΙ ΕΝ ΗΓΑΘΕΑΙ. ΕΝΘΕΝ ΤΑΥΤΑ ΚΛΕΑΡΧΟΣ ΕΠΙΦΡΑΔΕΩΣ ΑΝΑΓΡΑΨΑΣ ΕΙΣΑΤΟ ΤΗΛΑΥΓΗ ΚΙΝΕΟΥ ΕΝ ΤΕΜΕΝΕΙ. Η επιγραφή βεβαίως, όπως βλέπουμε, είναι γραμμένη με κεφαλαία **ΕΛΛΗΝΙΚΑ γράμματα**. Η απόδοσή της σε πεζά γράμματα έχει ως εξής: "Ἀνδρῶν τοι σοφά ταῦτα παλαιοτέρων ἀνάκειται ῥήματα ἀριγνώτων Πυθοῖ ἐν ἠγαθέαι ἔνθεν ταῦτα Κλέαρχος ἐπιφραδέως ἀναγράψας εἵσατο τηλαυγῆ Κινέου ἐν τεμένει". Η απόδοση της επιγραφής στη σύγχρονη Ελληνική έχει ως εξής: "Αυτά τα παραγγέλματα επιφανών σοφών είναι αγιασμένα από την Πυθία. Ο Κλέαρχος τα αντέγραψε επιμελώς και τα ανήρτησε στο τέμενος του Κινέα για να φωτίζουν από μακριά". (Ο Κινέας ήταν ο ιδρυτής της πόλεως στον οποίον είχε αφιερωθεί και Ηρώον). Άλλες Δελφικές ρήσεις οι οποίες κοσμούσαν την ενεπίγραφη στήλη της πόλης ανέγραφαν: ‘’Γονεῖς αἰδοῦ’’, ‘’Φίλοις βοήθει’’, ‘’Θυμού κράτει’’.

Ακριβώς δίπλα, στα δεξιά της ανωτέρω επιγραφής, ήταν γραμμένο το εξής Δελφικό παράγγελμα, επίσης με κεφαλαία **ΕΛΛΗΝΙΚΑ γράμματα**. ΠΑΙΣ ΩΝ ΚΟΣΜΙΟΣ ΓΙΝΟΥ ΗΒΩΝ ΕΓΚΡΑΤΗΣ ΜΕΣΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣ ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ ΕΥΒΟΥΛΟΣ ΤΕΛΕΥΤΩΝ ΑΛΥΠΟΣ. Η απόδοσή της με πεζά γράμματα έχει ως εξής: "Παῖς ὤν κόσμιος γίνου, ἡβῶν ἐγκρατής, μέσος δίκαιος, πρεσβύτης εὔβουλος, τελευτών ἄλυπος". Η απόδοσή της στη σύγχρονη Ελληνική, όχι βεβαίως ότι αυτό χρειάζεται απολύτως, διότι είναι κατανοητή, έχει ως εξής: "Όταν είσαι παιδί, να είσαι κόσμιος (να μαθαίνεις τους καλούς τρόπους, να είσαι ευπρεπής), Έφηβος, να είσαι εγκρατής (να πειθαρχείς τα πάθη σου). Ώριμος, να είσαι δίκαιος, Γέρων, να δίνεις σωστές συμβουλές και να μην λυπάσαι για τον θάνατο που πλησιάζει". Το παράθεμα ανήκει σε μια συλλογή 140 ρήσεων σοφών Ελλήνων ανδρών. Οι άνθρωποι του Ελληνιστικού κόσμου συνήθιζαν να διακοσμούν το δημόσιο χώρο με αποφθέγματα των Ελλήνων σοφών του παρελθόντος. Αξίζει να τονισθεί ότι η επιγραφή αυτή βρέθηκε 4.800 χιλιόμετρα μακριά από την Ελλάδα και τους Δελφούς. Αλήθεια, οι λέξεις των ανωτέρω επιγραφών φαίνονται σε κάποιον ότι δεν είναι Ελληνικές, και ότι είναι Βαρδαρίτικες; Τα γράμματα επίσης, βλέπουμε ότι είναι ΕΛΛΗΝΙΚΑ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΑΤΑ, διότι μόνον ΕΛΛΗΝΙΚΑ θα μπορούσε να είναι, και βεβαίως και ασφαλώς και οπωσδήποτε, δεν είναι Κυριλλικά, δεν είναι Σλαβικά, Βαρδαρίτικα ή άλλα, διότι αυτό θα ήταν σχήμα πρωθύστερον και συνεπώς ανώμαλον. Η καταπληκτική αυτή Ελληνική πόλη, στη στρατηγική θέση μεταξύ των ποταμών Ώξου (Αμού Νταριά) και Κόκτσα, 300 χλμ. βορείως της Καμπούλ, εκτός από τον Ναό, το ανάκτορο με το καταπληκτικό μωσαϊκό του, το Γυμνάσιον με την παλαίστρα, τα αγάλματα του θεού Ερμού και του Ηρακλέους, το θέατρο, τη μεγάλη κεντρική οδό, την Ακρόπολη, το Ηρώον του Κινέα, το βασιλικό Μαυσωλείο, την υπέροχη στοά με τους Κορινθιακούς κίονες και τα περίτεχνα Κορινθιακού τύπου κιονόκρανα στα διάφορα αρχιτεκτονήματα της πόλης, ζούσε και με τις αξίες της Ελληνικής φιλοσοφίας.

Αξίζει να αναφέρουμε επίσης, ελάχιστα έστω, σχετικώς για τα νομίσματα τα οποία εξέδωσαν οι Μακεδόνες Έλληνες βασιλείς της Βακτριανής και των Ελληνοϊνδικών βασιλείων: Τεράστιο χρυσό **νόμισμα 20 στατήρων**, το μεγαλύτερο αρχαίο νόμισμα (169 γραμ., 0,58 εκατ.). Στον εμπροσθότυπο παριστάται η δεξιά στραμμένη κεφαλή του βασιλέως ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ Α’ (171-145 π.Χ.) φερούσης κράνος με λοφίο. Στον οπισθότυπο παριστώνται οι Διόσκουροι καθήμενοι επί ίππων, στραμμένοι προς τα δεξιά, φέροντες

μακρές λόγχες, και αναγράφεται η επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ**.

Αργυρό τετράδραχμο με την κεφαλή του βασιλέως ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ Α' (171-145 π.Χ.) φέροντος κράνος, στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο τους Διοσκούρους καθημένους επί ίππων και φερόντων μακρές λόγχες και την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** ασφαλώς, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ**.

Νόμισμα με την κεφαλή του βασιλέως ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ Α' (171-145 π.Χ.) φέροντος κράνος, ανασηκωμένο από το μέτωπο προς τον αυχένα, στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο τους Διοσκούρους καθημένους επί ίππων και φερόντων μακρές λόγχες και την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματ**α βεβαίως, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ**.

Νόμισμα με ασκεπή την κεφαλή του βασιλέως ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ Α' (171-145 π.Χ.), στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο παράσταση του Ηρακλέους και την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ**.

Νόμισμα με ασκεπή την κεφαλή του βασιλέως ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ Α' (171-145 π.Χ.), στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο τους Διοσκούρους καθημένους επί ίππων και φερόντων μακρές λόγχες και την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ**.

Τετράγωνος οβολός με την κεφαλή του βασιλέως ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ Α' (171-145 π.Χ.) φέροντος κράνος, και την επιγραφή, με Ελληνικά γράμματα φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΚΡΑΤΙΔΟΥ** στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο τους Διοσκούρους καθημένους επί ίππων και φερόντων μακρές λόγχες. Από το νομισματοκοπείο του Μπάλχ.

Αργυρό τετράδραχμο με την κεφαλή του βασιλέως της Βακτριανής, (πιθανότατα όμως κάποιων τμημάτων της), του ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ, (186;-177/176; π.Χ.), φορώντος τον χαρακτηριστικό Μακεδονικό πίλο, την καυσία, στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο τον θεό Ποσειδώνα όρθιο κρατώντα τρίαινα στο δεξί χέρι και την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ**. Ο ΑΝΤΙΜΑΧΟΣ ήταν ο πρώτος βασιλεύς ο οποίος έκοψε νομίσματα με δίγλωσσες επιγραφές (Ελληνικά και Μπράχμι).

Αργυρό τετράδραχμο με την κεφαλή του βασιλέως ΗΛΙΟΚΛΕΟΥΣ, στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο τον θεό Δία όρθιο και την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΚΑΙΟΥ ΗΛΙΟΚΛΕΟΥΣ**.

Αργυρό τετράδραχμο με την κεφαλή του βασιλέως ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α', (190-170 π.Χ.και κατ' άλλους 195-185 π.Χ.) φερούσης επ' αυτής περικεφαλαία σχήματος κεφαλής ελέφαντος, με γυριστή προβοσκίδα και χαυλιόδοντα, δηλούσης τις κατακτήσεις του στην Ινδία, στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο παράσταση ορθίου γυμνού Ηρακλέους φέροντος το ρόπαλο στο αριστερό χέρι και το δεξί του χέρι στο κεφάλι σε στάση στρατιωτικού χαιρετισμού και την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**.

Νόμισμα του βασιλέως ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α', (190-170 π.Χ.) με κεφαλή ελέφαντος, με χαυλιόδοντες και προβοσκίδα, δηλούσης τις κατακτήσεις του στην Ινδία, στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**. (Στα νομίσματα με απεικόνιση ελέφαντα αξίζει να αναφέρουμε το αργυρό δεκάδραχμο Αττικού τύπου (42.4 γρ.), που εκδόθηκε περίπου το 327-326 π.Χ. Στον εμπροσθότυπο παριστάται Μακεδών ιππεύς με δόρυ ο οποίος επιτίθεται καλπάζων εναντίον υποχωρούντος πολεμικού **ελέφαντος**, φέροντος επ' αυτού δύο στρατιώτες ένας των οποίων στοχεύει με το δόρυ του τον ιππέα. Στον οπισθότυπο παριστάται ο Μέγας

Αλέξανδρος ορθός με μέτωπο προς τα εμπρός με ξίφος, φορών περσικό κράνος και μανδύα, κρατών δόρυ στο αριστερό χέρι και κεραυνό στο δεξί. Στεφανώνεται με στεφάνι από την ιπταμένη **Νίκη**. Κατ' άλλην ερμηνεία ο έφιππος ιππέας παριστά τον Μέγα Αλέξανδρο ο οποίος επιτίθεται εναντίον του πολεμικού ελέφαντος του βασιλέως Πώρου. Τέτοιο γεγονός δεν συνέβη στην πραγματικότητα. Ο Μέγας Αλέξανδρος επί κεφαλής μέρους του ιππικού του επετέθη εναντίον του ιππικού του Πώρου. (Αλεξ., Ανάβ., Ε'. 15.2, 16.4, 17.3-4,7). Το αργυρό αυτό τετράδραχμο εξεδόθη εις ανάμνησιν της νίκης του Μεγάλου Αλεξάνδρου στον ποταμό Υδάσπη).

Χρυσός στατήρ με την κεφαλή του βασιλέως της Βακτριανής ΔΙΟΔΟΤΟΥ Α', (240/239-228 π.Χ.) στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο τον θεό Δία όρθιο και την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΟΔΟΤΟΥ**.

Αργυρό τετράδραχμο με την κεφαλή του βασιλέως της Βακτριανής ΔΙΟΔΟΤΟΥ Α', (240/239-228 π.Χ.) στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο τον θεό Δία όρθιο και την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΟΔΟΤΟΥ**.

Χρυσός στατήρ με την κεφαλή του βασιλέως της Βακτριανής ΔΙΟΔΟΤΟΥ Β', (228-225 π.Χ.) στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο τον θεό Δία όρθιο και την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΙΟΔΟΤΟΥ**.

Χρυσός στατήρ με την κεφαλή του βασιλέως της Βακτριανής ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ Α', (225-195 π.Χ.) στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο τον ημίθεο Ηρακλή καθήμενο και την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ**.

Αργυρό τετράδραχμο με την κεφαλή του βασιλέως της Βακτριανής ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ Α', (225-195 π.Χ.) στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο τον ημίθεο Ηρακλή καθήμενο και την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ**.

Αργυρό τετράδραχμο με την κεφαλή του βασιλέως της Βακτριανής ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ Β', (188-186; π.Χ.) στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο παράσταση ορθίου γυμνού Ηρακλέους ο οποίος κρατεί στεφάνι στο δεξί χέρι ρόπαλο στο αριστερό και φέρει την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΥΘΥΔΗΜΟΥ**.

Αργυρό τετράδραχμο με την κεφαλή του βασιλέως ΙΠΠΟΣΤΡΑΤΟΥ και την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΙΠΠΟΣΤΡΑΤΟΥ** στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο ο ίδιος επί ίππου και επιγραφή στη γραφή Μπράχμι. Ο ΙΠΠΟΣΤΡΑΤΟΣ ήταν από τους τελευταίους βασιλείς του Ελληνοϊνδικού βασιλείου.

Νόμισμα με την κεφαλή του βασιλέως του Ελληνοϊνδικού βασιλείου ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ, και την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ** στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο ο ίδιος επί ίππου και επιγραφή στη γραφή Μπράχμι.

Νόμισμα το οποίο στον εμπροσθότυπο απεικονίζει την κεφαλή του βασιλέως του Ελληνοϊνδικού βασιλείου ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ, και φέρει την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ** και στον οπισθότυπο φέρει την επιγραφή μαχαραγιάσα (maharajasa) στα Ινδικά.

Αργυρό τετράδραχμο το οποίο στον εμπροσθότυπο απεικονίζει την κεφαλή του βασιλέως ΕΡΜΑΙΟΥ, (90-70 π.Χ.), και φέρει την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΡΜΑΙΟΥ** και στον οπισθότυπο παριστά τον θεό Δία καθήμενο και φέρει επιγραφή στη γραφή Μπράχμι, πρόγονο των σημερινών γραφών της

Ινδίας. Νομίσματα με τη μορφή του Ερμαίου προέρχονται από τα νομισματοκοπεία της Κάπισα και της Δημητριάδος εν Αραχωσία.

Αργυρό τετράδραχμο με την κεφαλή του μεγαλύτερου βασιλέως του Ελληνοϊνδικού βασιλείου, του ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ, (περίπου 155-130 π.Χ.), και την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ** στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο τη θεά Αθηνά Αλκίδημο, η οποία με την επωνυμία αυτή ελατρεύετο στην Πέλλα, φέρουσα ασπίδα στη δεξιά της χείρα και επιγραφή στη γραφή Μπράχμι.

Τετράγωνο νόμισμα με την κεφαλή του βασιλέως ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ, και την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ** στον εμπροσθότυπο.

Νόμισμα μιας δραχμής με την κεφαλή του βασιλέως ΑΝΤΙΑΛΚΙΔΑ, (115-100 π.Χ.), φέροντος επί της κεφαλής του τον χαρακτηριστικό Μακεδονικό πίλο, την καυσία, και την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΑΝΤΙΑΛΚΙΔΑ** στον εμπροσθότυπο. Το νόμισμα προέρχεται από το νομισματοκοπείο του Πουσκαλαβάτι.

Νόμισμα μισής δραχμής, του βασιλέως της Ανατολικής Βακτρίας ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΥ, (160-150 π.Χ.), το οποίο στον εμπροσθότυπο, απεικονίζει πολεμικό ελέφαντα και φέρει την επιγραφή, με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΥ**. Το νόμισμα προέρχεται από το νομισματοκοπείο στα Τάξιλα. Επί ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΥ Β' από το νομισματοκοπείο στα Τάξιλα εξεδόθη και νόμισμα **οβολού** με την επιγραφή με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ……. ΑΠΟΛΛΟΔΟΤΟΥ**.

Νόμισμα το οποίο στον εμπροσθότυπο, απεικονίζει την κεφαλή του βασιλέως ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ, και στον οπισθότυπο φέρει παράσταση αγρίου ζώου, πιθανότατα λέοντος, και την επιγραφή με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ**.

Τετράγωνο δίγλωσσο νόμισμα μιας δραχμής (2.42 γρ.) του βασιλέως ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ, (171-160 περίπου π.Χ.). Εκδόθηκε στη Γανδάρα, περίπου το 168-160 π.Χ. Στον εμπροσθότυπο παριστάται όρθια ανδρική θεότης ορωμένη κατά πρόσωπον, φορούσα μακρύ ένδυμα, μπότες με ανασηκωμένα τα δάκτυλα των ποδιών και στο κεφάλι περίτεχνο κράνος και επιγραφή με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ.** Στον οπισθότυπο παριστάται όμοια όρθια ανδρική θεότης ορωμένη κατά πρόσωπον, κρατούσα τροχό και βάζο και την επιγραφή Rajane Agathuklayasa σε γραφή Μπράχμι.

Νόμισμα με την κεφαλή του βασιλέως ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ, στον εμπροσθότυπο, και στον οπισθότυπο επιγραφή με **Ελληνικά γράμματα** φυσικά, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΑΝΤΑΛΕΟΝΤΟΣ** και παράσταση αγρίου ζώου, πιθανότατα λέοντος.

Ο **Κωνσταντίνος Καβάφης** υμνεί τους Αλεξανδρείς και τους λοιπούς Έλληνες της Αιγύπτου. Αξίζει, λοιπόν, να γράψουμε τους Μακεδόνες που βασίλευσαν εκεί και λίγα από τα στοιχεία του πολιτισμού που άφησαν (επιγραφές, νομίσματα).

Όπως είναι ιστορικώς αποδεκτό, φυσικό, λογικό και αναμενόμενο, Μακεδονικά, Ελληνικά δηλαδή είναι και τα ονόματα των βασιλέων της Μακεδονικής δυναστείας των Πτολεμαίων (ή Λαγιδών) της Αιγύπτου, όπως επίσης ότι με Ελληνικές λέξεις αποδίδονται και τα παρωνύμιά τους, οι επικλήσεις τους. Οι Μακεδόνες Έλληνες οι βασιλεύσαντες στην Αίγυπτο ήταν οι εξής: **1.** Πτολεμαίος Α΄ ο Λάγου ή Σωτήρ, 367-283 π.Χ., εβασίλευσε (323-

284 π.Χ.). ‘’τὸν δὲ τοῦ Λάγου Σωτῆρα παραδόντων Ῥοδίων τὸ ὄνομα’’. (Παυσανίας, *Αττικά*, 8.6). **2**. Πτολεμαίος Β΄ ο Φιλάδελφος, 308-246 π.Χ., εβασίλευσε (284-246 π.Χ.). **3**. Πτολεμαίος Γ΄ ο Ευεργέτης, εβασίλευσε (246-222 π.Χ.). **4**. Πτολεμαίος Δ΄ ο Φιλοπάτωρ, 238-205 π.Χ., εβασίλευσε (221-205 π.Χ.). **5**. Πτολεμαίος Ε΄ ο Επιφανής, 210-180 π.Χ., εβασίλευσε (205-180 π.Χ.). **6**. Πτολεμαίος ΣΤ΄ ο Φιλομήτωρ, 187-145 π.Χ., εβασίλευσε (180-145 π.Χ.). ‘’ὁ δὲ Φιλομήτωρ καλούμενος ὄγδοος μέν ἐστιν ἀπόγονος Πτολεμαίου τοῦ Λάγου, τὴν δὲ ἐπίκλησιν ἔσχεν, ἐπὶ χλευασμῷ. οὐ γάρ τινα τῶν βασιλέων μισηθέντα ἴσμεν ἐς τοσόνδε ὑπὸ μητρός,’’. (Παυσανίας, *Αττικά*, 9.1). **7**. Πτολεμαίος Ζ΄ ο Νέος Φιλοπάτωρ, εβασίλευσε (147-145 π.Χ.). **8**. Πτολεμαίος Η΄ ο Ευεργέτης Β’, ο λεγόμενος και Φύσκων, εβασίλευσε (145-116 π.Χ.). **9**. Πτολεμαίος Θ΄ ο Σωτήρ Β’, ο λεγόμενος και Λάθυρος, εβασίλευσε (116-110 π.Χ., 109-107 π.Χ., 88-81 π.Χ.). **10**. Πτολεμαίος Ι’, Αλέξανδρος Α΄ Θεός Φιλομήτωρ, υιός του Πτολεμαίου Η΄, εβασίλευσε (107-88 π.Χ.), **11**. Πτολεμαίος ΙΑ’, Αλέξανδρος Β΄, εβασίλευσε (115-80 π.Χ.). **12**. Πτολεμαίος ΙΒ’ ο Αυλητής, 112-51 π.Χ. Ο πλήρης τίτλος του ήταν, Πτολεμαίος ΙΒ’ Θεός Φιλοπάτωρ, Φιλάδελφος, Νέος Διόνυσος, Αυλητής. Εδώ παρατηρείται ότι η επίκληση Νέος Διόνυσος παραπέμπει και υποδηλώνει θεϊκή μετενσάρκωση. **13**. Πτολεμαίος ΙΓ΄ Θεός Φιλοπάτωρ, (63-47 π.Χ.). Συνεβασίλευσε με την αδελφή του Κλεοπάτρα Ζ’, από το 51 π.Χ. **14**. Πτολεμαίος ΙΔ΄ Θεός Φιλοπάτωρ Β΄, 59-44 π.Χ., εβασίλευσε (47-44 π.Χ.), **15**. Πτολεμαίος ΙΕ΄ Καίσαρ. Ο πλήρης τίτλος του ήταν, Πτολεμαίος Φιλοπάτωρ Φιλομήτωρ Καίσαρ, 47-30 π.Χ., εβασίλευσε (44-30 π.Χ.). Ήταν υιός της Κλεοπάτρας Ζ’ και του Ιουλίου Καίσαρος, επονομαζόμενος και Καισαρίων. Οι επικλήσεις κάποιων βασιλέων υποδήλωναν την ανθρώπινη μετενσάρκωση προηγουμένων βασιλέων στους διαδόχους τους. Π.χ. ο Πτολεμαίος Ζ΄ Νέος Φιλοπάτωρ από τον Πτολεμαίο Δ΄, ο Πτολεμαίος Η΄ Ευεργέτης Β’ από τον Πτολεμαίο Γ΄, ο Πτολεμαίος Θ΄ Σωτήρ Β’ από τον Πτολεμαίο Α΄, ο Πτολεμαίος Ι’ Αλέξανδρος Α΄ θεός Φιλομήτωρ από τον Πτολεμαίο ΣΤ΄, ο Πτολεμαίος ΙΑ’ Αλέξανδρος Β΄ από τον Πτολεμαίο Ι’. Βεβαίως δεν είναι καθόλου κολακευτικά τα παρωνύμια Φύσκων, δηλαδή φούσκας, προφανώς λόγω πάχους, του Πτολεμαίου Η΄, Λάθυρος, δηλαδή λαθούρι του Πτολεμαίου Θ΄, ή Αυλητής, δηλαδή παίκτης αυλού του Πτολεμαίου ΙΒ’.

Πιστεύω ότι αξίζει να αναγράψουμε και μερικές Μακεδονικές επιγραφές οι οποίες βρέθηκαν στην Αίγυπτο. Δεν χρειάζεται ασφαλώς να πω ότι όλες είναι γραμμένες με Μακεδονικά, δηλαδή με Ελληνικά γράμματα.

Η ΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΗ Η ΑΝΤΙΝΟΕΩΝ ΝΕΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΝ ΤΩ ΔΕΛΤΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΤΟΝ ΘΗΒΑΪΚΟΝ ΝΟΜΟΝ ΟΙΚΟΥΝΤΕΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΤΙΜΗΣΑΝ ΠΟΠΛΙΟΝ ΑΙΛΙΟΝ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΝ ΘΕΟΔΩΡΟΝ ΕΠΙ ΑΝΔΡΑΓΑΘΙΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΙΣ. Η επιγραφή αυτή ανάγεται στο 145-147 μ.Χ. και αναφέρεται σε ρήτορα ή σε σοφιστή.

ΟΙ ΤΟΥ ΛΣ ΕΤΟΥΣ ΜΕΛΛΑΚΕΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, ΖΩΙΛΟΣ ΖΩΙΛΟΥ, ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ, ΠΡΩΤΟΓΕΝΗΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ, ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ ΣΩΣΙΝΟΥ, ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ ΚΩΣΑΝΕΛΟΥ, ΣΑΡΑΠΙΩΝ ΔΩΡΙΩΝΟΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΙΟΥ, ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΕΤΥΜΟΚΛΕΟΥΣ, ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, ΑΜΥΝΤΑΣ ΙΠΠΑΔΟΥ, ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ, ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΣΩΝΙΚΟΥ ΕΡΜΕΙ ΗΡΑΚΛΕΙ. Η επιγραφή αυτή ανάγεται στο 134 π.Χ.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ ΤΟΝ ΑΡΧΙΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑ ΚΑΙ ΑΡΧΙΚΥΝΗΓΟΝ ΤΟΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΑΡΧΙΚΥΝΗΓΟΝ ΥΙΟΝ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΛΥΚΙΩΝ ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΝΟΙΑΣ ΗΣ Ο ΠΑΤΗΡ ΑΥΤΟΥ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΕ ΒΑΣΙΛΕΑ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΔΕΛΦΗΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΝ ΘΕΟΥΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΚΟΙΝΠΟΝ ΤΩΝ ΛΥΚΙΩΝ. Η επιγραφή αυτή ανάγεται στο 188-181 π.Χ., επί Πτολεμαίου του Επιφανούς, και φυσικότατα και λογικότατα και συνεπέστατα με την Ιστορία, τη λογική και την επιστήμη της Λογικής, είναι και αυτή γραμμένη με **Ελληνικά γράμματα**. Βαρδαρίτικα Βουλγαροσερβικά δεν υπάρχουν φυσικά ούτε για δείγμα, διότι δεν είναι λογικό και ιστορικώς αποδεκτό να υπάρχουν.

Στο μουσείο της Αλεξανδρείας μπορεί κάποιος να δει την επιγραφή του βασιλέως Πτολεμαίου και της βασιλίσσης Βερενίκης, η οποία έχει ως ακολούθως: ΥΠΕΡ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΤΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΚΑΙ ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ ΣΩΤΗΡΩΝ ΑΡΧΑΓΑΘΟΣ ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ Ο ΕΠΙΣΤΑΤΗΣ ΤΗΣ ΛΙΒΥΗΣ ΚΑΙ Η ΓΥΝΗ ΣΤΡΑΤΟΝΚΗ ΣΑΡΑΠΙΔΙ ΙΣΙΔΙ ΤΟ ΤΕΜΕΝΟΣ. Αλήθεια, αυτά τα **Ελληνικά γράμματα** της Επιγραφής των Μακεδόνων βασιλέων της Αιγύπτου, οι Βαρδαρίτες πώς τα ονομάζουν;

Στο Σεραπείον, υπάρχει ανάγλυφη επιγραφή του Πτολεμαίου Γ', η οποία είναι γραμμένη, φυσικά, με Ελληνικά Γράμματα. ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΒΕΡΕΝΙΚΗΣ ΘΕΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ …. ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΤΑΓΜΑ ΣΑΡΑΠΙΔΟΣ ΚΑΙ ΙΣΙΔΟΣ.

Στο Αρχαιολογικό μουσείο του Καΐρου, υπάρχει μια στήλη από φαγιούμ, προερχόμενη από την Κροκοδειλόπολη. Είναι κατασκευασμένη από λευκό εύθρυπτο ασβεστόλιθο. Στην καμάρα της στήλης υπάρχει ο πτερωτός ηλιακός δίσκος από τον οποίο κρέμονται δύο ουραία (παράσταση κόμπρας). Ακριβώς από κάτω, μέσα σε έναν ναΐσκο, προβάλλει η προτομή μιας μορφής με την ψεύτικη γενειάδα των Αιγυπτίων βασιλέων και τη βασιλική ταινία με το ουραίο. Αριστερά του ναΐσκου, είναι ο Σούχος, ο θεός-κροκόδειλος, φορώντας το διπλό στέμμα και κρατώντας τον Αιγυπτιακό σταυρό και το σκήπτρο. Στα δεξιά, μια μορφή η οποία φορεί διάδημα, στέκεται σε στάση προσφοράς. Το κείμενο της επιγραφής είναι στα Ελληνικά βεβαίως. ΥΠΕΡ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΘΕΑΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ……. ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ. Και η επιγραφή αυτή, όπως βλέπουμε, είναι γραμμένη, φυσικά, με **Ελληνικά γράμματα**. Ολόκληρο το κείμενο της επιγραφής, στη σύγχρονη Ελληνική έχει ως εξής: ''Για τη βασίλισσα Κλεοπάτρα, θεά Φιλοπάτορα, για τον θεό Πτολεμαίο που λέγεται επίσης Καίσαρ, θεό Φιλοπάτορα και Φιλομήτορα, και για τους προγόνους τους, στον Σούχο, θεό μεγάλο, μεγάλο, πατέρα του πατέρα τους, ο Αρτεμίδωρος (αφιέρωσε)''. Το κείμενο χρονολογείται μεταξύ 44 και 30 π.Χ. Πρόκειται, πιθανότατα, για τον Καισαρίωνα, υιό του Ιουλίου Καίσαρος και της Κλεοπάτρας Ζ', ο οποίος κάνει προσφορά στον θεοποιημένο πατέρα του, του οποίου η μορφή πιθανότατα θα βρίσκεται μέσα στον ναΐσκο. Την εκδήλωση εποπτεύει ο θεός της Κροκοδειλόπολης.

Πιστεύω ότι αξίζει να αναγράψουμε έστω και τις δύο μόνο πρώτες σειρές από τις 54 συνολικώς, της **Ελληνικής** απόδοσης της τρίγλωσσης επιγραφής (Ιερατικά Αιγυπτιακά, Δημώδη Αιγυπτιακά και Ελληνικά) της **στήλης της Ροζέττας** (pierre de Rosette). Πρόκειται για την επιγραφή πάνω σε μια εντυπωσιακή ογκώγη πλάκα από γρανοδιορίτη βάρους 720 κιλών, ύψους 114 εκατοστών, πλάτους 73 εκατοστών και πάχους 27 εκατοστών προερχομένη από τον ναό του βασιλέως Πτολεμαίου Ε΄ του Επιφανούς. "ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΑΒΟΝΤΟΣ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΜΕΓΑΛΟΔΟΞΟΥ ΤΟΥ ΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΣΑΜΕΝΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΘΕΟΥΣ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΑΝΤΙΠΑΛΩΝ ΥΠΕΡΤΕΡΟΥ ΤΟΥ ΤΟΝ ΒΙΟΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΑΝΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΩΝ ΚΑΘΑΠΕΡ Ο ΗΦΑΙΣΤΟΣ Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΘΑΠΕΡ Ο

ΗΛΙΟΣ". Ο Γάλλος λόγιος, ανατολιστής, φιλόλογος και Αιγυπτιολόγος Jean-Francois Champollion, ο οποίος χάρις στην Ελληνική γραφή της στήλης κατάφερε το 1822 να ξεκλειδώσει την αρχαία γλώσσα της Αιγύπτου, τον κώδικα την Ιερογλυφικών, το 1810 στην πρώτη του εργασία για τη στήλη είχε γράψει: ''Η γραφή της στήλης της Ροζέττας παρουσιάζει το όνομα του **Έλληνα βασιλιά Πτολεμαίου**…''.

Πιστεύω ότι αξίζει επίσης, να γράψουμε και για μερικά από τα νομίσματα τα οποία εξέδωσαν οι Μακεδόνες βασιλείς της δυναστείας των Πτολεμαίων:

Νόμισμα του Πτολεμαίου Α' του Σωτήρος, το οποίο φέρει στις δύο όψεις, την κεφαλή του και τον αετό του θεού Διός και με την επιγραφή, με **Ελληνικά** γράμματα βεβαίως, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ**.

Χρυσό νόμισμα το οποίο φέρει σε κατατομή τις μορφές του **Πτολεμαίου Β' του Φιλαδέλφου και της Αρσινόης Β΄**, αδελφής-συζύγου του, όπως δηλώνει η επιγραφή με τα **Ελληνικά** γράμματα βεβαίως, **ΑΔΕΛΦΩΝ**. Κόπηκε κατά τη βασιλεία του Πτολεμαίου Γ' Ευεργέτου. Αμφότεροι φορούν το διάδημα. Πίσω από τον τράχηλο του Πτολεμαίου απεικονίζεται μια Γαλατική ασπίδα με κεντρική νεύρωση, υπόμνηση της σφαγής των Κελτών μισθοφόρων, από τους στρατιώτες του Πτολεμαίου Β', το 276 π.Χ.

Χρυσό οκτάδραχμο με την κεφαλή του **Πτολεμαίου Γ' του Ευεργέτου**, φέροντος τρίαιναν. (Αμερικανική Νομισματική Συλλογή, Νέα Υόρκη).

Νόμισμα του Πτολεμαίου ΣΤ' του Φιλομήτορος, το οποίο φέρει στις δύο όψεις, κεφαλή της Ίσιδος και τον αετό του Διός και με την επιγραφή με **Ελληνικά** γράμματα βεβαίως, **ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ**.

Ο **Κωνσταντίνος Καβάφης** υμνεί τους Αντιοχείς, τους Σελευκείς και τους πολυάριθμους λοιπούς Έλληνες Συρίας, Μηδίας, Περσίδος και όσους άλλους. Αξίζει, λοιπόν, να γράψουμε τους Μακεδόνες οι οποίοι βασίλευσαν εκεί και λίγα από τα στοιχεία του πολιτισμού που άφησαν (νομίσματα).

Όπως είναι λογικό, φυσικό και συνεπές με την Ιστορία και τη λογική, Μακεδονικά, Ελληνικά δηλαδή είναι και τα ονόματα των βασιλέων της Μακεδονικής δυναστείας των Σελευκιδών της Ασίας (Συρίας, Βαβυλώνος και επέκεινα), όπως επίσης με Ελληνικές λέξεις αποδίδονται και τα παρωνύμιά τους. Οι βασιλεύσαντες των Σελευκιδών στην Ασία ήταν οι εξής: **1.** Σέλευκος Α΄ ο Νικάτωρ, 358-281 π.Χ., εβασίλευσε (312-281 π.Χ.), **2.** Αντίοχος Α΄ ο Σωτήρ, υιός του Σελεύκου Α΄, εβασίλευσε (281-261 π.Χ.), **3.** Αντίοχος Β΄ ο Θεός, εβασίλευσε (261-246 π.Χ.), **4.** Σέλευκος Β΄ ο Καλλίνικος, εβασίλευσε (246-225 π.Χ.), **5.** Σέλευκος Γ΄ ο Σωτήρ, εβασίλευσε (225-223 π.Χ.), **6.** Αντίοχος Γ΄ ο Μέγας, υιός του Σελεύκου Β΄, εβασίλευσε (223-187 π.Χ.), **7.** Σέλευκος Δ΄ ο Φιλοπάτωρ, υιός του Αντιόχου Γ΄, εβασίλευσε (187-175 π.Χ.), **8.** Αντίοχος Δ΄ ο Επιφανής, αδελφός του Σελεύκου Δ΄, εβασίλευσε (175-163 π.Χ.), **9.** Αντίοχος Ε΄ ο Ευπάτωρ, υιός του Αντιόχου Δ΄, εβασίλευσε στη Συρία (164-162 π.Χ.), **10.** Αντίοχος ΣΤ΄ ο Επιφανής, Διόνυσος. (164-162 π.Χ.), **11.** Δημήτριος Β΄, **12.** Σέλευκος Ε΄ ο Νικάτωρ, υιός της Κλεοπάτρας Θεάς και του Δημητρίου Β', εβασίλευσε (125 π.Χ.), **13.** Αντίοχος ΣΤ΄ ο Επιφανής Νικάτωρ, υιός Αντιόχου Η΄, (- 95 π.Χ.), **14.** Αντίοχος Ζ΄ ο Σιδήτης, εβασίλευσε (139-129 π.Χ.), **15**. Αντίοχος Η΄ ο Φιλομήτωρ Γρυπός, αδελφός του Σελεύκου Ε΄, (125-96 π.Χ.), **16.** Αντίοχος Θ΄ ο Κυζικηνός Φιλοπάτωρ, υιός Αντιόχου Ζ΄, βασιλιάς Συρίας (113-95 π.Χ.), **17.** Αντίοχος Ι΄ ο Ευσεβής, Φιλοπάτωρ, υιός του Αντιόχου Θ΄. **18.** Αντίοχος ΙΑ΄ ο Επιφανής, Φιλάδελφος, υιός του Αντιόχου Η΄, συνεβασίλευσε με τον αδελφό του Φίλιππο, **19.** Αντίοχος ΙΒ΄ ο Ασιατικός, Ευσεβής, τελευταίος βασιλιάς της Συρίας (68-64/3 π.Χ.), υιός

του Αντιόχου Ι΄. (Άλλοι τέσσερις βασιλείς με το όνομα Αντίοχος εβασίλευσαν και στην Κομμαγηνή).

Νομίζω ότι αξίζει να αναγράψουμε και για μερικά από τα νομίσματα τα οποία εξέδωσαν οι Μακεδόνες βασιλείς της δυναστείας των Σελευκιδών:

Νόμισμα του Αντιόχου Α'. Επί της μιας όψεως φέρει παράσταση κεφαλής και την επιγραφή με Ελληνικά γράμματα βεβαίως, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, επί δε της ετέρας τον θεό Απόλλωνα.

Νόμισμα του Αντιόχου Α'. Επί της μιας όψεως φέρει παράσταση κεφαλής επί δε της ετέρας ίππον και την επιγραφή με Ελληνικά γράμματα βεβαίως, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

Νόμισμα του Αντιόχου Β'. Επί της μιας όψεως φέρει παράσταση κεφαλής και την επιγραφή με Ελληνικά γράμματα βεβαίως, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, επί δε της ετέρας τον θεό Απόλλωνα.

Νόμισμα του Αντιόχου Β'. Επί της μιας όψεως φέρει παράσταση κεφαλής, επί δε της ετέρας τον ημίθεο ήρωα των Ελλήνων Ηρακλή και την επιγραφή με Ελληνικά γράμματα βεβαίως, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

Νόμισμα του Αντιόχου Δ' του Επιφανούς. Επ' αμφοτέρων των όψεων φέρει παράσταση του θεού Διός. Επί της μιας όψεως φέρει παράσταση της κεφαλής του Διός και επί της ετέρας ο Ζεύς ένθρονος και κρατών αετόν στο δεξί χέρι και σκήπτρο στο αριστερό. Επί της όψεως αυτής αναγράφεται η επιγραφή με Ελληνικά γράμματα βεβαίως, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ.

Νόμισμα του Αντιόχου Δ' του Επιφανούς. Επ' αμφοτέρων των όψεων φέρει παράσταση του θεού Απόλλωνος. Επί της μιας όψεως φέρει παράσταση της κεφαλής του Απόλλωνος και επί της ετέρας ο θεός Απόλλων όρθιος και κρατών λύρα στο αριστερό χέρι και με τεντωμένο μπροστά το δεξί χέρι. Επί της όψεως αυτής αναγράφεται η επιγραφή με Ελληνικά γράμματα βεβαίως, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ.

Νόμισμα του Αντιόχου Β'. Επί της μιας όψεως φέρει παράσταση κεφαλής επί δε της ετέρας παράσταση, πιθανότατα, των Διοσκούρων.

Νόμισμα του Αντιόχου Η' και της Κλεοπάτρας. Επί της μιας όψεως φέρει παράσταση κεφαλών, επί δε της ετέρας τον θεό Δία και επιγραφή.

Νόμισμα του Αντιόχου ΙΓ'. Επί της μιας όψεως φέρει παράσταση κεφαλής, επί δε της ετέρας τον θεό Δία και επιγραφή με Ελληνικά γράμματα βεβαίως, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

Αλήθεια, ποιος άνθρωπος μπορεί πλέον να πιστεύει τα αηδιαστικά ψέμματα και την βλακώδη προπαγάνδα των Βαρδαριτών ότι είναι Μακεδόνες, ότι ομιλούν Μακεδονικά και άλλα τοιαύτα φαιδρότατα; Ποιος μπορεί επίσης να είναι τόσο πανηλίθιος, άσχετος, αμαθής, αγράμματος, αδαής, απαίδευτος, ανιστόρητος, αντιιστόρητος και τόσο τυφλός ‘’τὰ τ’ ὦτα τὸν τε νοῦν τὰ τ’ ὄμματα’’, ώστε να πιστεύει ότι οι κοσμοκράτορες Μακεδόνες δεν ήταν Έλληνες και ότι άφησαν την υπέροχη και θεϊκή γλώσσα που ομιλούσαν, τα Ελληνικά, για να εκφρασθούν στα άγνωστα και ανύπαρκτα τότε **Βουλγαροσερβικά** των Βαρδαριτών (Σκοπιανών) ;

Bataille de la guerre des diadoques.

Σημεία Μαχών του πολέμου των Διαδόχων.

Στον ανωτέρω Γαλλικό χάρτη απεικονίζονται τα σημεία των Μαχών του πολέμου των Διαδόχων, τα Βασίλεια των Αντιγονιδών, των Σελευκιδών και των Πτολεμαίων ή Λαγιδών, ως και οι απωλεσθείσες περιοχές στα ανατολικά όρια της αυτοκρατορίες, μετά τον θάνατο του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Bataille de la guerre des diadoques. Σημεία των Μαχών του πολέμου των Διαδόχων. Cassandre (Royaume des Antogonides). Κάσσανδρος (Βασίλειο των Αντιγονιδών). Séleucos (Royaume des Séleucides). Σέλευκος (Βασίλειο των Σελευκιδών). Ptolémée (Royaume des Lagides). Πτολεμαίος (Βασίλειο των Λαγιδών). Territoire perdu après la mort d'Alexandre. Περιοχή της αυτοκρατορίας απωλεσθείσα μετά τον θάνατο του Αλεξάνδρου.

LE PARTAGE DE L'EMPIRE D'ALEXANDRE LE GRAND.

Η ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Στον ανωτέρω Γαλλικό χάρτη απεικονίζονται, η πορεία του Αλεξάνδρου κατά τα έτη 334-324 π.Χ., (Itinéraire d' Alexandre, 334 à 324 av. J.C.), η πορεία του Κρατερού το 325 π.Χ., (Itinéraire de Cratère, 325 av. J.C.) και η ναυτική αποστολή του Νεάρχου το 325 π.Χ. (Expédition maritime de Néarque, 325 av. J.C.), τα όρια της αυτοκρατορίας του Μεγάλου Αλεξάνδρου (Limites de l'Empire d' Alexandre), πόλεις ιδρυθείσαι υπό του Αλεξάνδρου (Villes fondées par Alexandre), σημεία μαχών (Batailles) και σημεία Πολιορκιών (Sièges).

Στον χάρτη απεικονίζεται επίσης, με διαφορετικά χρώματα, ο Ελληνιστικός κόσμος, μετά τη μάχη στην Ιψό της Φρυγίας, 301 π.Χ., μεταξύ των Επιγόνων, (Le monde hellenistique après la bataille d' Ipsos 301 av. J.C.), έτσι όπως διαμοιράσθηκε στους στρατηγούς-Διαδόχους Σέλευκο (Séleucos), Κάσσανδρο (Cassandre), Λυσίμαχο (Lysimaque) και Πτολεμαίο (Ptolémée).

Η πρόβλεψη του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ''**ὅτι μέγαν ἀγῶνα αὐτῷ ἐπιτάφιον συστήσονται πάντες οἱ πρωτεύοντες τῶν φίλων**''. (Διόδωρος, *Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΖ΄.117.4), δυστυχώς επαληθεύτηκε.

LE PARTAGE DE L'EMPIRE D'ALEXANDRE LE GRAND (BABYLON).

Η Α΄ ΔΙΑΝΟΜΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ (ΒΑΒΥΛΩΝ).

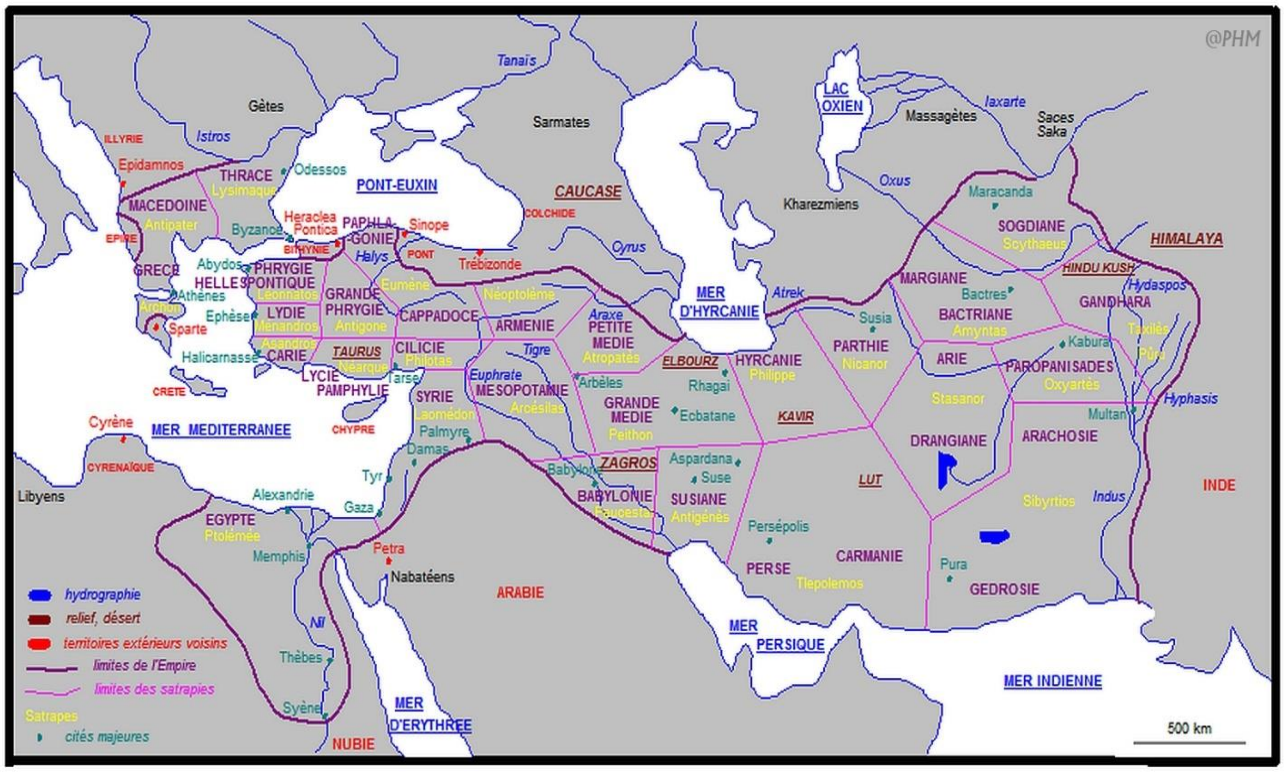

Στον ανωτέρω Γαλλικό χάρτη απεικονίζεται, η πρώτη διαίρεση της αυτοκρατορίας του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Ήταν ‘’Η Συμφωνία της Βαβυλώνας, 323 π.Χ.’’. ‘’εὐθὺ δὲ **βασιλέα κατέστησαν τὸν Φιλίππου υἱὸν Ἀρριδαῖον καὶ μετωνόμασαν Φίλιππον, ἐπιμελητὴν δὲ τῆς βασιλείας Περδίκκαν**, ᾧ καὶ ὁ βασιλεὺς τὸν δακτύλιον τελευτῶν δεδώκει, τοὺς δὲ ἀξιολογωτάτους τῶν φίλων καὶ σωματοφυλάκων παραλαβεῖν τὰς σατραπείας καὶ ὑπακούειν τῷ τε βασιλεῖ καὶ τῷ Περδίκκᾳ’’. (Διόδωρος, *Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΗ΄.2.4).

Οι στρατηγοί και ο στρατός όρισαν βασιλέα τον Φίλιππο Αρριδαίο και Αντιβασιλέα (επιμελητή της βασιλείας) τον Περδίκκα. Οι στρατηγοί, οι σωματοφύλακες και άλλοι αξιόλογοι άνδρες του Μεγάλου Αλεξάνδρου ονομάστηκαν σατράπες των περιοχών της αυτοκρατορίας του, ενώ διοικητές των μακρινότερων επαρχιών της Ασίας στην Ανατολή, παρέμειναν αυτοί που είχε ορίσει ο Αλέξανδρος.

‘’οὗτος δὲ παραλαβὼν τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν καὶ συνεδρεύσας μετὰ τῶν ἡγεμόνων Πτολεμαίῳ μὲν τῷ Λάγου τὴν Αἴγυπτον ἔδωκεν, Λαομέδοντι δὲ τῷ **Μυτιληναίῳ** (όχι Μιτυληναίῳ) Συρίαν, Φιλώτᾳ δὲ Κιλικίαν καὶ **Πείθωνι** (όχι Πίθωνι. Πείθων του Κρατεύα, σωματοφύλακας του Αλεξάνδρου, Εορδαίος) μὲν Μηδίαν, Εὐμενεῖ δὲ Παφλαγονίαν καὶ Καππαδοκίαν καὶ πάσας τὰς συνοριζούσας ταύταις χώρας, ἃς Ἀλέξανδρος οὐκ ἐπῆλθεν ἐκκλεισθεὶς ὑπὸ τῶν καιρῶν, ὅτε διεπολέμει πρὸς Δαρεῖον, Ἀντιγόνῳ δὲ Παμφυλίαν καὶ Λυκίαν καὶ τὴν μεγάλην καλουμένην Φρυγίαν, μετὰ δὲ ταῦτα **Ἀσάνδρῳ** (όχι Κασάνδρῳ. Άσανδρος του Αγάθωνος) μὲν Καρίαν, **Μενάνδρῳ** (όχι Μελεάγρῳ. Ο Μένανδρος ήταν και πρώην σατράπης Λυδίας. Εταίρος, αρχηγός

μισθοφόρων) δὲ Λυδίαν, Λεοννάτῳ δὲ τὴν ἐφ᾽ Ἑλλησπόντῳ Φρυγίαν. αὗται μὲν οὖν αἱ σατραπεῖαι τοῦτον τὸν τρόπον ἐμερίσθησαν. κατὰ δὲ τὴν Εὐρώπην Λυσιμάχῳ μὲν ἐδόθη Θρᾴκη καὶ τὰ συνορίζοντα τῶν ἐθνῶν παρὰ τὴν Ποντικὴν θάλασσαν, ἡ δὲ Μακεδονία καὶ τὰ πλησιόχωρα τῶν ἐθνῶν Ἀντιπάτρῳ προσωρίσθη. τὰς δὲ κατὰ τὴν Ασίαν παραλελειμμένας σατραπείας ἔδοξε μὴ κινεῖν, ἀλλ᾽ ἐᾶν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἡγεμόνας τεταγμένας: ὁμοίως δὲ καὶ Ταξίλην καὶ Πῶρον κυρίους εἶναι τῶν ἰδίων βασιλειῶν, καθάπερ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἦν τεταχώς. τούτων δὲ τὴν συνορίζουσαν σατραπείαν τοῖς περὶ Ταξίλην βασιλεῦσι συνεχώρησε: τὴν δὲ παρὰ τὸν Καύκασον κειμένην, ὀνομαζομένην δὲ Παροπανισαδῶν προσώρισεν Ὀξυάρτῃ τῷ Βακτριανῷ βασιλεῖ, οὗ τὴν θυγατέρα Ῥωξάνην γεγαμηκὼς ἦν Ἀλέξανδρος. καὶ Σιβυρτίῳ μὲν ἔδωκεν Ἀραχωσίαν καὶ **Γεδρωσίαν** (όχι Κεδρωσίαν), Στασάνορι δὲ τῷ Σολίῳ τὴν Ἀρίαν καὶ Δραγγινήν, Φιλίππῳ δὲ προσώρισε Βακτριανὴν καὶ Σογδιανήν, Φραταφέρνῃ δὲ Παρθυαίαν καὶ Ὑρκανίαν καὶ Πευκέστῃ μὲν Περσίδα, Τληπολέμῳ δὲ Καρμανίαν, Ἀτροπάτῃ δὲ Μηδίαν, Ἄρχωνι δὲ τὴν Βαβυλωνίαν, Ἀρκεσιλάῳ δὲ Μεσοποταμίαν. Σέλευκον δ᾽ ἔταξεν ἐπὶ τὴν ἱππαρχίαν τῶν ἑταίρων, οὖσαν ἐπιφανεστάτην: ταύτης γὰρ Ἡφαιστίων πρῶτος μὲν ἡγήσατο, μετὰ δὲ τοῦτον Περδίκκας, τρίτος δ᾽ ὁ προειρημένος Σέλευκος. ἐπὶ δὲ τὴν κατακομιδὴν τοῦ σώματος καὶ τὴν κατασκευὴν τῆς ἁρμαμάξης τῆς μελλούσης κομίζειν τὸ σῶμα τοῦ τετελευτηκότος βασιλέως εἰς Ἄμμωνα ἔταξαν Ἀρριδαῖον. (Διόδωρος, *Ιστορική Βιβλιοθήκη*, ΙΗ΄.3).

Limites de l’Empire d’ Alexandre.

Τα όρια της Αυτοκρατορίας του Αλεξάνδρου.

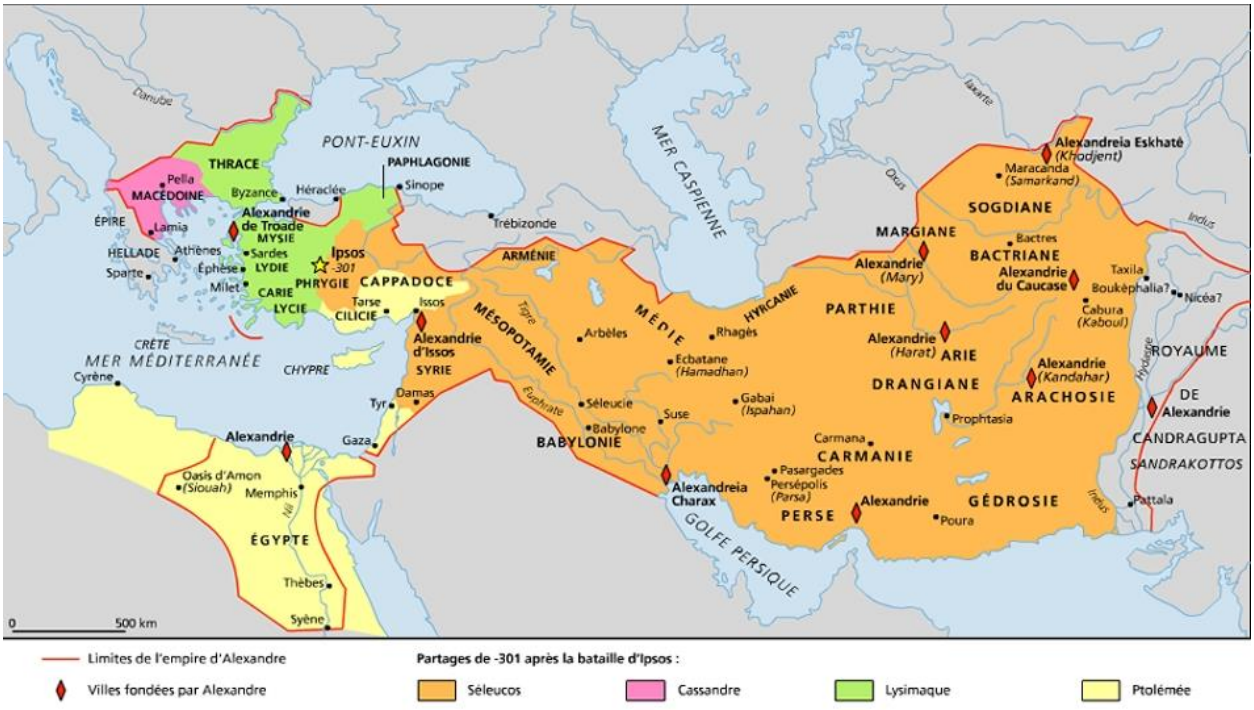

Στον ανωτέρω Γαλλικό χάρτη απεικονίζονται, τα όρια της αυτοκρατορίας του Μεγάλου Αλεξάνδρου (Limites de l’Empire d’ Alexandre), πόλεις ιδρυθείσαι υπό του Αλεξάνδρου (Villes fondées par Alexandre), και η διανομή της αυτοκρατορίας το 301 π.Χ. μετά τη μάχη της Ιψού (partage de 301 av.J.C. après la bataille d’ Ipsos), στους στρατηγούς-Διαδόχους Σέλευκο (Séleucos), Κάσσανδρο (Cassandre), Λυσίμαχο (Lysimaque) και Πτολεμαίο (Ptolémée). Η μάχη της Ιψού δόθηκε στην περιοχή της Φρυγίας (Μικρά Ασία). Στη μάχη αυτή πολέμησαν, ο Σέλευκος Α' Νικάτωρ, βασιλιάς του ασιατικού τμήματος της Αυτοκρατορίας, με τον υιό του Αντίοχο, ο Λυσίμαχος, βασιλιάς της Θράκης, και ο Κάσσανδρος, βασιλιάς της Μακεδονίας, με αντιπάλους τον Αντίγονο τον Μονόφθαλμο και τον υιό του Δημήτριο τον Πολιορκητή. Η μάχη έληξε με ήττα και τον θάνατο του Αντιγόνου.

Η πρώτη διαίρεση της αυτοκρατορίας ανάμεσα στους στρατηγούς του, ήταν ‘’Η Συμφωνία της Βαβυλώνας, 323 π.Χ.’’. Οι στρατηγοί και ο στρατός όρισαν βασιλέα τον Φίλιππο Αρριδαίο και Αντιβασιλέα τον Περδίκκα. Οι στρατηγοί και οι Σωματοφύλακες του Αλεξάνδρου ονομάστηκαν σατράπες των περιοχών της αυτοκρατορίας του, ενώ διοικητές των μακρινότερων επαρχιών της Ασίας στην Ανατολή, παρέμειναν αυτοί που είχε ορίσει ο Αλέξανδρος. Η συμφωνία της διανομής της αυτοκρατορίας, τροποποιήθηκε το 321 π.Χ., μετά τον θάνατο του Περδίκκα, με τη Συμφωνία του **Τριπαραδείσου** στην Άνω Συρία.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

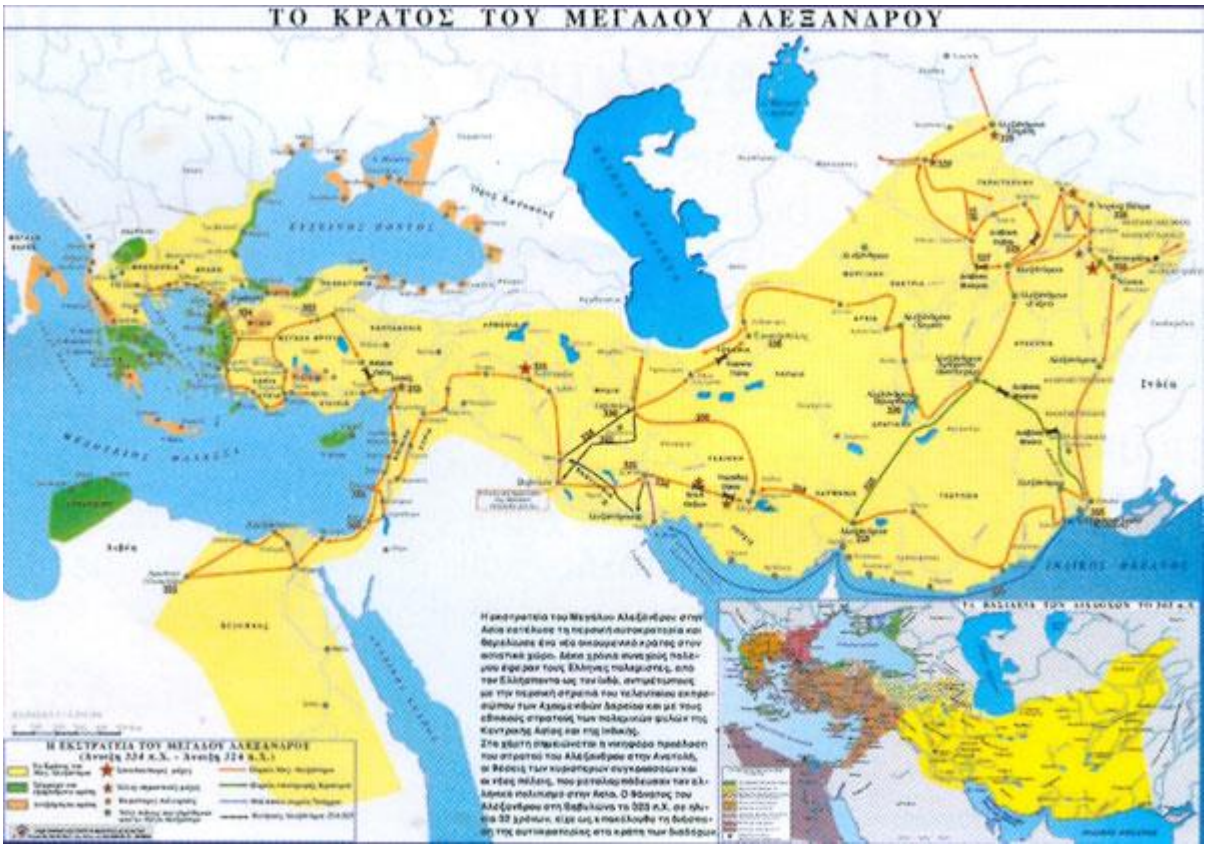

Η εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου στην Ασία 334-323 π.Χ. κατέλυσε την περσική αυτοκρατορία και θεμελίωσε ένα νέο οικουμενικό κράτος στον ασιατικό χώρο. Δέκα χρόνια συνεχών αγώνων έφεραν τους Έλληνες πολεμιστές από τον Ελλήσποντο έως τον Ύφαση ποταμό, στην Ινδία, αντιμέτωπους με τις περσικές στρατιές του Δαρείου, τελευταίου εκπροσώπου της δυναστείας των Αχαιμενιδών, και με τους εχθρικούς στρατούς των πολεμικών φυλών της κεντρικής Ασίας και της Ινδικής.

Στον χάρτη σημειώνεται η νικηφόρα προέλαση της στρατιάς του Μεγάλου Αλεξάνδρου στην Ανατολή, οι θέσεις των κυριώτερων συγκρούσεων και οι νέες πόλεις οι οποίες δημιουργήθηκαν και μεταλαμπάδευσαν τον Ελληνικό πολιτισμό στην Ασία.

Ο θάνατος του Μεγάλου Αλεξάνδρου στη Βαβυλώνα το 323 π.Χ., σε ηλικία 32 ετών και 8 μηνών, είχε ως τελικό επακόλουθο τη διανομή της αυτοκρατορίας του στα κράτη των στρατηγών-Διαδόχων. Η πρόβλεψη του Μεγάλου Αλεξάνδρου, ‘’**ὅτι μέγαν ἐπιτάφιον ἀγῶνα ὁρᾷ ἐφ’ αὐτῷ ἐσόμενον**’’. (Αρριανός, *Αλεξάνδρου Ανάβασις*, 7.26.3), δυστυχώς επαληθεύτηκε, διότι ακολούθησαν σφοδρές μάχες (Καππαδοκία, Παραιτακηνή, Γαβιηνή, Γάζα, Ιψός), δολοπλοκίες, δολοφονίες και λοιπές ασχήμιες, επί 22 συνεχή έτη, μετά τον θάνατό του.

Division of the Empire of Alexander the Great after the Battle of Ipsus, 301 B.C.

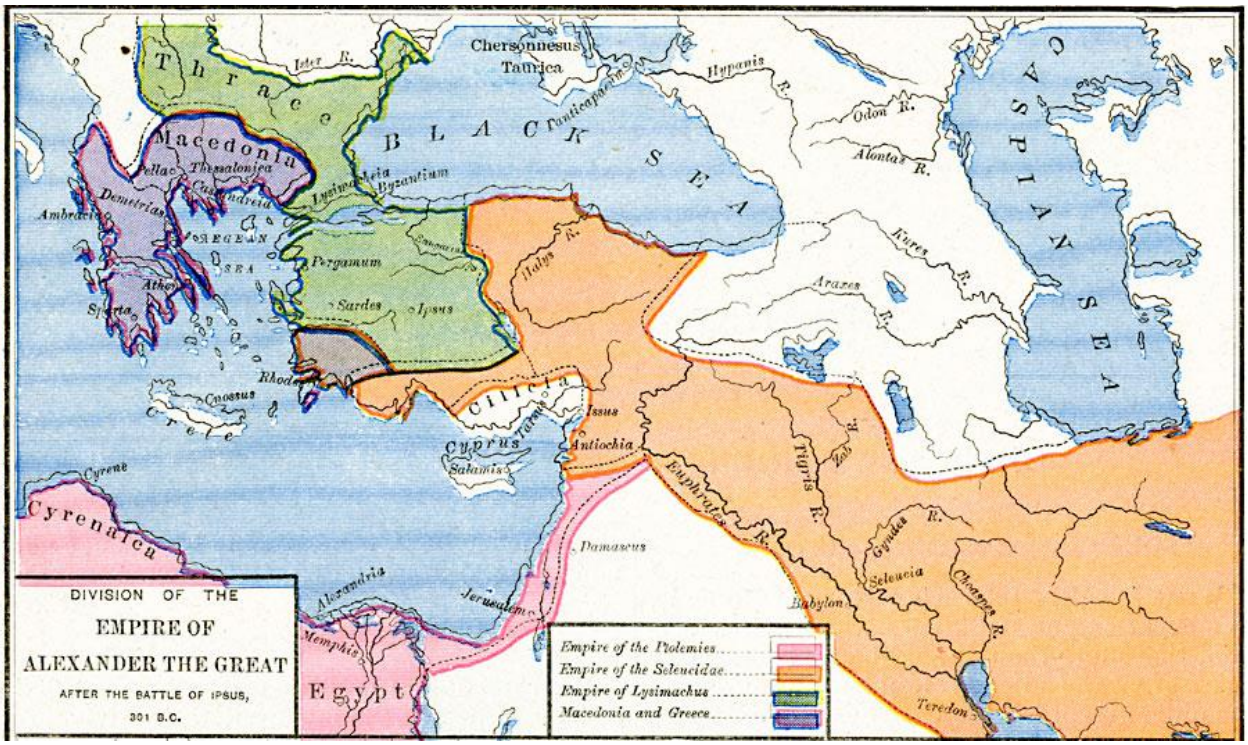

Ο πρόωρος θάνατος του Μεγάλου Αλεξάνδρου, σε ηλικία 32 ετών και 8 μηνών, '"Ετελεύτα μὲν δὴ Ἀλέξανδρος τῇ τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ Ὀλυμπιάδι ἐπὶ Ἡγησίου ἄρχοντος Ἀθήνησιν· **ἐβίω δὲ δύο καὶ τριάκοντα ἔτη καὶ τοῦ τρίτου μῆνας ἐπέλαβεν ὀκτώ, ὡς λέγει Ἀριστόβουλος**·''. (Αρριανός, *Αλεξάνδρου Ανάβασις*, 7.28.1), προκάλεσε έκρηξη συγκρούσεων μεταξύ των στρατηγών και των επίδοξων διαδόχων του. Δυστυχώς, οι προσωπικές φιλοδοξίες ικανών ανδρών επεκράτησαν της λογικής και του γενικού συμφέροντος. Ακολούθησαν σφοδρότατες μάχες, (Καππαδοκία, Παραιτακηνή, Γαβιηνή, Γάζα, Ιψός), δολοπλοκίες, δολοφονίες και λοιπές ασχήμιες, επί 22 συνεχή έτη, μετά τον θάνατο του μεγάλου στρατηλάτη. Στα τέλη του 4ου αιώνος π.Χ. όμως, η κατάσταση είχε σχετικώς ξεκαθαρίσει, με δύο κύρια στρατόπεδα να έχουν διαμορφωθεί, αυτό του Αντιγόνου του Μονόφθαλμου και του Σελεύκου. Ο Σέλευκος προσεταιρίσθηκε τον Πτολεμαίο της Αιγύπτου, τον Λυσίμαχο της Θράκης και τον Κάσσανδρο της Μακεδονίας. Ο Αντίγονος εθεωρείτο ο ισχυρότερος μεταξύ των διαδόχων, με αποτέλεσμα να προκαλεί τον φόβο στους υπολοίπους και λόγω της συμπεριφοράς του υιού του Δημητρίου του Πολιορκητή.

Στον ανωτέρω Αγγλικό χάρτη απεικονίζεται η διανομή της αυτοκρατορίας, το 301 π.Χ. μετά τη μάχη της Ιψού (after the battle of Ipsus, 301 b.C.), στους στρατηγούς-Διαδόχους Σέλευκο, Κάσσανδρο, Λυσίμαχο και Πτολεμαίο.

Εν κατακλείδι. Από τους χάρτες και τα κείμενα τα οποία αναφέρθηκαν προκύπτει ότι: Η Μακεδονία είναι μία, ενιαία και Ελληνική. **Δεν υπάρχει άλλη Μακεδονία εκτός αυτής, δεν υπήρξε ποτέ στην Ιστορία και δεν υπάρχει ‘’Βόρεια Μακεδονία’’, δεν υπήρξε ποτέ στην Ιστορία και δεν υπάρχει ‘’Νότια Μακεδονία’’, διότι ‘’το ξύμπαν Μακεδονία καλείται’’, όπως λέει ο Θουκυδίδης.**

1. Το εθνικό όνομα των Μακεδόνων ήταν ανέκαθεν Ελληνικό, χωρίς ποτέ να διαφοροποιηθεί. Το όνομα Μακεδονία, είτε από τον Μακεδόνα, υιό του Διός και της Θυίας, κόρης του Δευκαλίωνος, είτε από τον Μακεδόνα, υιό του Αιόλου, υιού του Έλληνος, του γενάρχη των Ελλήνων και της νύμφης Ορσηίδος, είτε από τον Μακεδόνα τον υιό του Λυκάονος, υιού του Πελασγού, είτε από τον Μακεδόνα, τον αρχαιότατο βασιλέα της Ημαθίας, όπως ελέγετο πρότερον η Μακεδονία, σαφέστατα έχει σχέση μόνον με ότι είναι Ελληνικό.

2. Οι ίδιοι οι Μακεδόνες θεωρούσαν εαυτούς Έλληνες.

3. Οι Μακεδόνες μιλούσαν, έγραφαν και επικοινωνούσαν μόνο στην Ελληνική γλώσσα. Κανείς ποτέ και πουθενά δεν αναφέρει ότι μιλούσαν ή έγραφαν σε άλλη γλώσσα. Η αποτύπωση της Ελληνικής γραφής στα νομίσματά τους, τα οποία φέρουν τα ονόματα των πόλεων ή των βασιλέων τους που τα εξέδωσαν, ως επίσης και η αποτύπωση της γλώσσας τους, της Ελληνικής γλώσσας τους σε χιλιάδες επιγραφές τους κάθε είδους (επιτύμβιες, αναθηματικές, απελευθερωτικές, ψηφίσματα κτλ.), είναι η αυτόδηλη, η πασιφανής, η πασίδηλη, η τρανότερη απόδειξη. Υπάρχουν χιλιάδες Μακεδονικές επιγραφές, Ελληνικές επιγραφές δηλαδή, πριν ακόμη τον 5ο π.Χ. αιώνα. Σλαβικές επιγραφές δεν υπάρχουν ούτε για δείγμα, φυσικότατο και λογικότατο και συνεπές με την Ιστορία άλλωστε. Οι Σλάβοι απέκτησαν αλφάβητο στα τέλη του 7ο μ.Χ. αιώνα, χάρις στους Έλληνες Μακεδόνες μοναχούς Κύριλλο και Μεθόδιο. Πώς είναι δυνατόν να υπάρχουν Σλαβικές επιγραφές τον 5ο π.Χ. αιώνα με αυτά τα ιστορικά δεδομένα; Στην αρχαία Γραμματεία μπορεί οιοσδήποτε να δει πώς μιλούσε και τι έλεγε ο βασιλιάς Φίλιππος Β΄, πώς μιλούσε και τι έλεγε ο Μέγας Αλέξανδρος, ο Παρμενίων, ο Φιλώτας, ο Ηφαιστίων, ο Κλείτος, ο Κρατερός, ο Καλίνης, ο Νέαρχος, η Ευρυδίκη, η Ολυμπιάς, πώς μιλούσε και πώς έγραφε και τι έγραφε ο Αριστοτέλης και οι λοιποί Μακεδόνες και Μακεδόνισσες.

4. Από την καταγραφή των ονομάτων Μακεδόνων και Μακεδονισσών, κατωτέρω αναγράφονται πλέον των χιλίων πεντακοσίων ονομάτων, προκύπτει ότι τα Μακεδονικά ονόματα είναι στην ολότητά τους, ή στην μεγάλη τους πλειονότητα κοινά, κοινότατα Ελληνικά ονόματα, ξεκινώντας από την εποχή του Ομήρου. Είναι Ελληνικά ονόματα και ως προς τη ρίζα και ως προς την έννοια. Ορισμένα ονόματα μάλιστα είναι αρχικά και ιδιωματικά Δωρικά. Σλαβικά ονόματα Μακεδόνων δεν υπάρχουν ούτε για δείγμα, φυσικότατο και λογικότατο άλλωστε. Γράφω κατωτέρω ονόματα Μακεδόνων πολιτών, αρρένων και θηλέων. Όπως μπορεί να παρατηρήσει κάποιος είναι και όλα αυτά Ελληνικότα ασφαλώς. Τα ονόματα αυτά αναφέρονται στην Ιστορία, σε γραμματειακές πηγές, και έχουν βρεθεί σε διαφόρων ειδών επιγραφές. Δεν υπάρχει ούτε ένα όνομα Μακεδόνος ή Μακεδόνισσας που να μην είναι Ελληνικό, όπως δεν υπάρχει, ούτε ένα όνομα Μακεδόνος ή Μακεδόνισσας που να είναι Σλαβικό. Αυτό βεβαίως, το να υπάρχει δηλαδή Σλαβικό όνομα Μακεδόνος ή Μακεδόνισσας θα ήταν σχήμα πρωθύστερο, ήτοι ανώμαλο, αφύσικο, αδύνατο και συνεπώς μη συνάδον με τη λογική και την επιστήμη της Λογικής: Ἄβρέας, Ἀγάθων, Ἀγαθάνωρ, Ἀγάθειος, Ἀγαθήμερος, Ἀγαθίνος, Ἀγαθόβουλος, Ἀγαθοκλῆς, Ἀγαθόφορος, Ἀγάνωρ, Ἀγασίας, Ἀγέλαος, Ἀγέλοχος, Ἄγερρος, Ἀγέστρατος,

Ἀγήνωρ, Ἀγησίας, Ἀγίας, Ἀγησίστρατος, Ἄγιππος, Ἀγλώκριτος, Ἀγλωνίκης, Ἀγνόθεμις, Ἀγοραῖος, Ἀδ(δ)αῖος, Ἄδδιος, Ἄδμητος, Ἄδυμος, Ἄδδυς, Ἄδιμος, Ἄδιστος, Ἀδύλος, Ἀέροπος, Ἀθάμας, Ἀθηνόδωρος, Ἀθηνοκλῆς, Ἄθικτος, Αἰετίων, Αἴκκυρος, Αἰνείας, Αἰνησίδημος, Αἴνητος, Αἴολος, Αἴροπος, Αἰσχίνας, Αἰσχίνης, Αἰσχύλος, Ἀκάκιος, Ἄκανθος, Ἄκαστος, Ἀκέσανδρος, Ἀκεστορίδης, Ἄκκης, Ἀκουσίλαος, Ἄκρων, Ἀκύλας, Ἀλεκτρύων, Ἀλέξανδρος, Ἀλέξαρχος, Ἀλεξίδημος, Ἀλεξίμαχος, Ἀλεξιμένης, Ἀλέξιππος, Ἀλθαιμένης, Ἀλκαῖος, Ἀλκέτας, Ἀλκέτης, Ἀλκίμαχος, Ἄλκιμος, Ἀλκίνος, Ἄλυπος, Ἀμάδας, Ἀμείνανδρος, Ἀμεινίας, Ἀμεινοκράτης, Ἀμειψίας, Ἀμέριμνος, Ἀμμώνιος, Ἀμύντας, Ἀμύντωρ, Ἀμφικτύων, Ἀμφίλοχος, Ἀμφίμαχος, Ἀμφίπολις, Ἀμφοτερός, Ἀναξαγόρας, Ἀνάξανδρος, Ἀνάξαρχος, Ἀναξήνωρ, Ἀναξίδοτος, Ἀναξίλας, Ἀνάξιππος, Ἀνδράγαθος, Ἀνδρέας, Ἀνδρείας, Ἀνδρήμων, Ἀνδρίσκος, Ἀνδροκλείδης, Ἀνδροκλῆς, Ἄνδροκλος, Ἀνδροκύδης, Ἀνδρομαχίδης, Ἀνδρόμαχος, Ἀνδρομένης, Ἀνδρόνεικος, Ἀνδρόνικος, Ἀνδροσθένης, Ἄνδρων, Ἀνθέστιος, Ἄνθος, Ἀνείκητος, Ἀννίκας, Ἀννύθης, Ἀνταῖος, Ἀντάνωρ, Ἀντέας, Ἀντίβιος, Ἀντιγένης, Ἀντιγονίων, Ἀντίγονος, Ἀντικλῆς, Ἀντίλοχος, Ἀντίμαχος, Ἀντιμένης, Ἀντινικίδης, Ἀντίοχος, Ἀντιπᾶς, Ἀντιπατρίδης, Ἀντίπατρος, Ἀντιφάνης, Ἀντίφιλος, Ἀντιφῶν, Ἀντύπας, Ἀντώνιος, Ἄξιος, Ἄπακος, Ἄπαυλος, Ἀπείμαντος, Ἀπελλᾶς, Ἄπελλις, Ἀπολλᾶς, Ἀπολλόδωρος, Ἀπολλόδοτος, Ἀπολλοφάνης, Ἀπολλωνίδας, Ἀπολλωνικέτης, Ἀπολλωφάνης, Ἀπολλώνιος, Ἀρατίδης, Ἀργαῖος, Ἄρειος, Ἀρεταινέας, Ἀρέτης, Ἄρετις, Ἀρίδηλος, Ἀρίμμας, Ἀρίμνηστος, Ἀρισταγόρας, Ἀρίστανδρος, Ἀρίσταρχος, Ἀριστέας, Ἀριστεύς, Ἀρίστιππος, Ἀριστόβουλος, Ἀριστογένης, Ἀριστόδημος, Ἀριστοκλείδης, Ἀριστοκλῆς, Ἀριστόλαος, Ἀριστόλεως, Ἀριστομήδης, Ἀριστόνικος, Ἀριστόνους, Ἄριστος, Ἀριστοτέλης, Ἀριστοφάνης, Ἀριστόφιλος, Ἀρίστων, Ἄρκαπος, Ἀρκεσίλαος, Ἀρμόδιος, Ἀρνίας, Ἅρπαλος, Ἀρραβαῖος, Ἀρρύβας, Ἀρσάκης, Ἀρσέος, Ἀρτεμᾶς, Ἀρτεμίδωρος, Ἀρτέμων, Ἀρχέδαμος, Ἀρχέδημος, Ἀρχέλαος, Ἀρχέμαχος, Ἀρχέμορος, Ἀρχέπολις, Ἀρχίας, Ἀρχίβιος, Ἀρχίδαμος, Ἀρχίης, Ἀρχίνος, Ἄρχιππος, Ἄρχων, Ἄρωγος, Ἄσανδρος, Ἀσκληπᾶς, Ἀσκληπιάδης, Ἀσκληπιόδοτος, Ἀσκληπιόδωρος, Ἀστιάδης, Ἀτρείδης, Ἄτταλος, Ἀττάρας (ή Ἀτταρίας), Ἀττίδως, Ἀττινᾶς, Αὐτοκράτης, Αὐτομένης, Ἀφθόνητος, Ἀφόβητος, Ἀχειλλεύς, Ἀχιλλᾶς, Ἀχιλλεύς, Βαδούς, Βαίτων, Βακχίδης, Βάκχιος, Βακχύλος, Βάλαγρος, Βάλακρος, Βαρδίας, Βαρναῖος, Βάσης, Βαστικίλας, Βάτων, Βηδέτας, Βιακράτης, Βιλλέας, Βίλιππος, Βίλος, Βιλοίτας, Βίτων, Βόηθος, Βοΐσκος, Βοιωτός, Βόλων, Βόττακος, Βότρυς, Βούβαλος, Βούβαρος, Βούκρος, Βούπλαγος, Βράματις, Βρίσων, Γαυάνης, Γέλων, Γερμᾶς, Γερόντιος, Γλαυκίας, Γλαύκιππος, Γλαῦκος, Γλύκερος, Γλύκων, Γνῶσις, Γόλυς, Γοργάτας, Γοργίας, Γόργυθος, Γύγης, Γυδίας, Δαβρέας, Δαβρείας, Δάδας, Δαδίνος, Δαζαῖος, Δαΐμαχος, Δαμαῖος, Δάμαχος, Δαμᾶς, Δάμιππος, Δάμων, Δαμόγνητος, Δαμοκλῆς, Δαμόνικος, Δαμοτέλης, Δαμότιμος, Δάος, Δάφνων, Δεϊκράτης, Δείμαχος, Δεινόμαχος, Δεινομένης, Δείνων, Δεξίας, Δεξίλαος, Δέρδας, Δημάκος, Δημαρχίδης, Δημέας, Δημήτριος, Δημοκλῆς, Δημοκράτης, Δήμαρχος, Δημόνικος, Δημοφῶν, Διδύμαρχος, Δίδυμος, Διεύς, Δίης, Δικαιόνικος, Δίκαιος, Δίκων, Δίμνος, Διογένης, Διόγνητος, Διόδωρος, Διόδοτος, Διοκλείδης, Διοκλῆς, Διόξενος, Διομήδης, Διονύσιος, Διότιμος, Διοφάνης, Δίφιλος, Δίων, Δόλιος, Δόρκων, Δρακᾶς, Δράκων, Δρύκαλος, Δρωπίδης, Δρωπίων, Δωρίων, Δωρόθεος, Ἑακύτας, Εἰκαδίων, Εἴκαρος, Εἰρηναῖος, Εἰσίδοτος, Εἰσίων, Ἑκαταίος, Ἑκάτερος, Ἑκατώνυμος, Ἕκτωρ, Ἐλαφώνιος, Ἕλενος, Ἐλιμιώτης, Ἑλλάνικος, Ἑλλανίων, Ἐμπεδοκλῆς, Ἕνδημος, Ἑξάκεστος, Ἑξάκων, Ἑξήκεστος, Ἐπάγαθος, Ἔπαινος, Ἔπανδρος, Ἐπιγένης, Ἐπιγήθης, Ἐπίκαδος, Ἐπικράτης, Ἐπικρατίδας, Ἐπίκτητος, Ἐπίλυκος, Ἐπιμένης, Ἐπίνικος, Ἐπίνους, Ἐπίξενος, Ἐπιφάνης, Ἐπιχάρης, Ἐπόκιλλος,

Ἑπτάχρυσος, Ἐράτων, Ἐργεύς, Ἐργίνος, Ἐρίγυιος, Ἑρμῆς, Ἑρμίας, Ἑρμοίτας, Ἑρμογένης, Ἑρμόδωρος, Ἑρμόλαος, Ἑρμόλυκος, Ἑρμόφιλος, Ἕρμων, Ἑρμώναξ, Ἕρως, Ἕσπερος, Ἑστιαῖος, Ἐτεόδωρος, Ἐτεωνεύς, Εὐαγρίων, Εὐαίνετος, Εὔανδρος, Εὐάρατος, Εὐάρεστος, Εὐβίοτος, Εὐβουλίδης, Εὔβουλος, Εὐγένης, Εὐγένιος, Εὔγνωστος, Εὔδαμος, Εὐδημίδης, Εὔδημος, Εὔδικος, Εὐθυκράτης, Εὐηφένης, Εὔθιος, Εὐθύδικος, Εὐθυκράτης, Εὐθυμίδης, Εὐθύνους, Εὐίππας, Εὔκαρπος, Εὐκλῆς, Εὐκράτης, Εὔκρατος, Εὐκτήμων, Εὐκυδίδης, Εὐμένης, Εὔμηλος, Εὔμολπος, Εὔνικος, Εὔνοστος, Εὐξένιππος, Εὔοδος, Εὔμαιος, Εὔπορος, Εὐπρέπης, Εὐπτοίητος, Εὐριπίδης, Εὐρύδικος, Εὐρύλοχος, Εὐρυμέδων, Εὔτακτος, Εὐτυχᾶς, Εὐτυχείδης, Εὐτυχιανός, Εὐτυχίδης, Εὔτυχος, Εὐφάμιος, Εὐφάνης, Εὐφάνιος, Εὔφαντος, Εὔφημος, Εὐφορβίδης, Εὔφορβος, Εὔφριλλος, Εὐφρόνιος, Εὐφρόσυνος, Εὔφρων, Εὐχάρης, Εὐχείδης, Ἐφιάλτης, Ἔφιππος, Ἐχεκρατίδης, Ἐχένικος, Ζαλίας, Ζεῦξις, Ζέφυρος, Ζηνόδωρος, Ζώϊλλος (ή Ζωΐλος), Ζωπυρίων, Ζωσᾶς, Ζώσιμος, Ἡγέλοχος, Ἡγέστρατος, Ἡγήσανδρος, Ἡγησίας, Ἡγησίδημος, Ἡγησίδικος, Ἡγησίμαχος, Ἡγησίπολις, Ἠετίων, Ἦθος, Ἠλιόδωρος, Ἡρακλᾶς, Ἡρακλείδης, Ἡράκλειος, Ἡρακλέων, Ἡρακλιανός, Ἡράκων, Ἡρᾶς, Ἡρογείτων, Ἡρόδικος, Ἡρόδοτος, Ἡρομένης, Ἡρόπυθος, Ἡροφῶν, Ἡρωίδης, Ἡφαιστίων, Θαλίαρχος, Θάλλος, Θαρσύνων, Θεαγένης, Θεαίνετος, Θεμίσων, Θεογένης, Θεοδᾶς, Θεόδοτος, Θεόδωρος, Θεοκλείδης, Θεόξενος, Θεόκριτος, Θεόπομπος, Θεόπροπος, Θεοτέλης, Θεότειμος, Θεοτιμίδης, Θεόττας, Θεόφαντος, Θεόφιλος, Θεοχάρης, Θερσαγόρας, Θέρσανδρος, Θερσίλοχος, Θέρσιππος, Θεσσάλαρχος, Θευδᾶς, Θεύδοτος, Θεύτιμος, Θεύχρηστος, Θέων, Θηραμένης, Θησεύς, Θόας, Θρασέας, Θράσιππος, Θρασυκλῆς, Θρασύλαος, Θράσων, Θῦμος, Ἰάν, Ἰασόνεικος, Ἰάσων, Ἰατροκλῆς, Ἰδαῖος, Ἴδας, Ἱεράγων, Ἱέραξ, Ἱεροκλής, Ἱερομνήμων, Ἱέρων, Ἱερώνυμος, Ἴκαρος, Ἱκέστης, Ἴκκος, Ἱκκότιμος, Ἴλαρος, Ἴνδας, Ἰόλαος ή Ἰόλλας, Ἵππαλος, Ἵππαρχος, Ἱπποδάμας, Ἱπποκλῆς, Ἱπποκράτης, Ἱππότας, Ἱππόστρατος, Ἵππων, Ἰσίδωρος, Ἰστιαῖος, Ἰσχόμαχος, Ἰσχυρίων, Ἰχναῖος, Ἴων, Καζίζης, Κάλανος, Κάλας, Κάλις, Καλλέας, Καλλίβιος, Καλλίδρομος, Καλλικράτης, Καλλιμέδων, Καλλιμέλης, Καλλίνης, Κάλλιππος, Κάλις, Καλλισθένης, Καλλιστίων, Καλλιτέλης, Κάλων, Κάμρυς, Καραδύσης, Καραΐκας, Κάρανος, Καριάς, Καρκίνος, Κάρπων, Κάρσις, Κάσσανδρος, Κάσσις, Κάστωρ, Κέβαλος, Κέβων, Κεράστης, Κερκίων, Κεφαλίων, Κεφάλων, Κίλλας, Κιμάς, Κιλλεύς, Κισσός, Κλέανδρος, Κλεαρχίδης, Κλέαρχος, Κλεινίας, Κλεισίμαχος, Κλειτῖνος, Κλειτόδωρος, Κλείτος, Κλεόδημος, Κλεομέδων, Κλεομένης, Κλεόνικος, Κλεόξενος, Κλεοχάρης, Κλέων, Κλεώνυμος, Κλύτιος, Κοινίδας, Κοῖνος, Κοίρανος, Κοίταρος, Κόλπος, Κορράβων, Κόρραμος, Κότυς, Κοσμίων, Κόσμος, Κρατεύας, Κράτερος (ή Κρατερός), Κράτης, Κράτιστος, Κράτων, Κρέων, Κρήθων, Κριτόφημος, Κρίτων, Κρωκίνας, Κτολέμμας, Κύδρης, Κύκνος, Κύλλις, Κύναγος, Κυνίσκος, Κυρθαῖος, Κύρνιος, Κύτων, Κώδων, Κώραβος, Λάανδρος, Λαγίδας, Λᾶγος, Λάϊχος, Λάκων, Λάμπος, Λαμπρόμαχος, Λάμπρος, Λάμπων, Λαομέδων, 8 Λαόμμας, Λάος, Λάριχος, Λάτος, Λαχάρης, Λείμων, Λειχίας, Λεοντομένης, Λεόνατος, Λεοννάτος, Λεοντογένης, Λεόφαντος, Λεπτίνης, Λεύκαρος, Λεύκιππος, Λεύκων, Λέων, Λεωνίδης, Λίτας, Λόβιος, Λοκρός, Λυγκωρίτας, Λυγκεύς, Λυκαγόρας, Λυκαρίων, Λυκιδίων, Λύκιος, Λυκκειός, Λυκολέων, Λύκος, Λυγκεύς, Λυνκεύς, Λυκώπας, Λυσίδαμος, Λυσικλῆς, Λυσιμαχίδης, Λυσίμαχος, Λύσιππος, Λυσίστρατος, Μάγας, Μαγεάτης, Μάγνης, Μάζαρος, Μακαρτάτος, Μακεδονικός, Μακεδόνιος, Μακεδών, Μανδρογένης, Μανδρόδωρος, Μάνης, Μάνιχχος, Μάντας, Μαρσύας, Μάρων, Μαχάτας, Μαχητής, Μάχων, Μεγακλῆς, Μεγαλοκλῆς, Μέγης, Μεγιστεύς, Μέγων, Μέδων, Μεθωνάδης, Μειδίας, Μελάνθιος, Μελάνιππος, Μελέαγρος,

Μενέδημος, Μελίτων, Μέμνων, Μένανδρος, Μενεκράτης, Μενέλαος, Μενέμαχος, Μενεσθεύς, Μενέστρατος, Μενέφιλος, Μένης, Μενίδας, Μενίσκος, Μενοίτας, Μενοίτιος, Μεννέας, Μεννείας, Μεννίδης, Μενοίτης, Μένων, Μέτων, Μήδειος, Μηνᾶς, Μηνίας, Μηνογένης, Μηνόδωρος, Μηνοκράτης, Μηνόφιλος, Μηριγένης, Μητρόβιος, Μητρόφαντος, Μίδης, Μικίων, Μικύλος, Μιννίων, Μνασέας, Μνασιγένης, Μνησιγένης, Μοιροφάνης, Μολοσσός, Μονούνιος, Μόσχος, Μουσαίος, Μυλλένας, Μύρμηξ, Μυρμιδών, Μυρτίλος, Ναμέρτης, Νάννιχος, Ναυσίμαχος, Ναύτας, Νέανδρος, Νείκανδρος, Νεικάνωρ, Νεικήτης, Νεικηφόρος, Νεικόλαος, Νεικόμαχος, Νείλος, Νείχαρχος, Νεοκλῆς, Νεοπτόλεμος, Νίγρος, Νεότας, Νικαγόρας, Νίκαιος, Νίκανδρος, Νικάνωρ, Νικάσιππος, Νικήρατος, Νικίας, Νίκιππος, Νικόδημος, Νικόδικος, Νικοκλῆς, Νικοκράτης, Νικόλαος, Νικοφῶν, Νίκων, Νικωνίδας, Νόμος, Νόμων, Νύμφων, Ξάνθιππος, Ξένανθος, Ξέναρχος, Ξανθίων, Ξεννέας, Ξενόδημος, Ξενοφάντης, Ξενόφιλος, Ξενοφῶν, Ξένων, Ξιφίας, Οἰκιάδης, Ὄκκος, Ὀλυμπιόδωρος, Ὀνάσος, Ὀνήσανδρος, Ὀνησίφορος, Ὀνήσυλος, Ὀνίας, Ὀνομακλῆς, Ὀνόμαστος, Ὀρόντης, Ὀρέστης, Ὀρφεύς, Παίζιος, Πάϊλλος, Παίων, Παλάμανδρος, Πανήγορος, Πανίσκος, Παντακλῆς, Πανταλέων, Παντάρετος, Πάνταυχος, Πάντιμος, Παντόρδανος, Πάπας, Παπύλος, Παράμονος, Παρίγετος, Παρμενίων, Παρμένων, Παρμονίδης, Παρνασσός, Πασίμαχος, Πασίνικος, Πάσιππος, Πασίων, Πάτης, Πάτραος, Παυράτας, Παυσανίας, Πεδίαρχος, Πειερίων, Πειθόλαος, Πείθων, Πεισαῖος, Πελειγένης, Πελκείας, Πελοπίδης, Πέλοψ, Περδίκκας, Περιγένης, Πέριλλος, Περοίδας, Πέρσης, Περίτας, Πέταλος, Πευκέστας, Πήληξ, Πηριδίων, Πίθων, Πίστος, Πλαγγών, Πλειστιάδης, Πλειστίας, Πλήστις, Πλούταρχος, Ποίμαχος, Ποῖνος, Ποκεύς, Πολεμαῖος, Πολεμαρχίδης, Πολέμαρχος, Πολεμοκράτης, Πολέμων, Πολιάνθης, Πολυάρατος, Πολύαρος, Πολύγνωτος, Πολυδάμας, Πολυδεύκης, Πολυειδής, Πολύδημος, Πολύδωρος, Πολύευκτος, Πολύζηλος, Πολυκρείων, Πολύκριτος, Πολύκτωρ, Πολύμαχος (ή Πουλάμαχος), Πολύμνηστος, Πολύνδικος, Πολυνείκης, Πολυσπέρχων, Πολύφαντος, Πολύχαρμος, Πορίων, Ποσιδώνιος, Ποτάμων, Πόττης, Πραξίας, Πραξικλῆς, Πραξίνικος, Πλευράτος, Προθοήνωρ, Προκλῆς, Προμαθίων, Πρόμερος, Πρώταρχος, Πρωτᾶς, Πρωτέας, Πρωτίων, Πρωτογένης, Πρωτόμαχος, Πρωτοχάρης, Πτολεμαίος, Πτολέμαρχος, Πτολεμᾶς (Πτολέμας), Πυθάγγελος, Πυθέας, Πυθίας, Πυθόδωρος, Πυθοφάνης, Πύθων, Πυθώναξ, Πυλάδης, Πυλάμαχος, Πύλλος, Πυρρίας, Πύρρος, Πωλλίων, Ράδις, Ρόδων, Σαββαταρᾶς, Σαβύττιος, Σαδάλας, Σάθων, Σατυρίων, Σάτυρος, Σάων, Σέλευκος, Σέλης, Σεύθης, Σθένων, Σιλανός, Σιληνός, Σιμάκων, Σιμμίας, Σίμυλος, Σίμων, Σιμωνίδης, Σίννας, Σισίας, Σκάμας, Σκίρτος, Σκύθης, Σκύμνος, Σμίκυθος, Σόλων, Σπάρτακος, Σπόκης, Στασάνωρ (Έλλην Κύπριος), Στασικράτης, Στάφυλος, Στάχυς, Στησιμένης, Στίλβων, Στίχος, Στορέσας, Στράταρχος, Στράτιππος, Στρατοκλῆς, Στρατόνικος, Στράττις, Στράτων, Στρόφιος, Στρυμοκλῆς, Στρύμων, Συνετός, Συνφορίων, Συττέας, Σωγένης, Σωίδας, Σωκράτης, Σώπολις, Σωρίας, Σώσανδρος, Σώσαρχος, Σωσθένης, Σωσιγένης, Σωσικλῆς, Σωσίλας, Σωσίμαχος, Σωσίνικος, Σωσίπατρος, Σωσίπολις, Σωσίων, Σωστρατίδης, 9 Σώστρατος, Σώταιρος, Σωτᾶς, Σώτιμος, Σωχάρης, Τάναος, Ταρρίας, Ταυρίων, Ταύρων, Τεγέας, Τειμόθεος, Τεισαμενός, Τελεσίας, Τέλλος, Τήλεφος, Τήρης, Τίμαιος, Τίμανδρος, Τιμόδημος, Τιμοσθένης, Τιμοκλῆς, Τιμοκράτης, Τιμόλαος, Τιμόστρατος, Τληπόλεμος, Τόλων, Τριακαδίων, Τρόχας, Τρύφων, Τύραννος, Τύριλλος, Τυρίμμας, Τυχάσιος, Ὑάκινθος, Ὑβρίστας, Ὑπέρτατος, Ὑγεῖνος, Ὑψίγονος, Ὑψίδης, Φαέννης, Φαίνιππος, Φάλαρις, Φανέας, Φανίας, Φανόκριτος, Φάνων, Φαρμακεύς, Φείδις, Φείδων, Φίλαγρος, Φίλανδρος, Φίλαρχος, Φιλέρως, Φιλήμων, Φιλήτας, Φιλητίων,

Φιλίαρχος, Φιλίνος, Φίλιος, Φιλιππᾶς, Φίλιππος, Φιλόθηρος, Φιλόκας, Φιλοκράτης, Φιλοκτάτης, Φιλοκύδης, Φιλόμηλος, Φιλόνικος, Φιλόξενος, Φίλος, Φιλτέας, Φίλτων, Φίλων, Φιλωνᾶς, Φιλωνίδης, Φιλώνιχος, Φιλώτας, Φοινικίδης, Φοξίης, Φροῦρος, Φρυνίων, Φυλακίδης, Χαβρίας, Χαιρέας, Χαιρεκράτης, Χαιρεφάνης, Χαίρων, Χάρης, Χαρίδημος, Χαρίξενος, Χαρικλῆς, Χαρῖνος, Χαρμίδης, Χάρος, Χάρτας, Χειροκράτης, Χίονις, Χιωνίδης, Χλιδάνης, Χοιρίων, Χρήσιμος, Χρύσιππος, Χωρότιμος, Ψελλός, Ὡρίων, Ὠφελίων. Ἀγάθα, Ἀγάθεα, Ἀγάθεια, Ἀγαθημερίς, Ἀγάπη, Ἀγ(λ)αΐς, Ἀγασίκλεια, Ἀγνή, Ἀδάνα, Ἀδέα, Ἀδίστα, Ἀδώ, Ἀθηναΐς, Ἀθήνη, Ἀθηνώ, Ἀκή, Ἀκτή, Ἀλεξάνδρα, Ἄλκηστις, Ἀλκιμάχη, Ἀλκυάνα, Ἀμμαλεινή, Ἀμμένα, Ἀμμία, Ἄμιλλα, Ἀνδρομάχα, Ἀννίκα, Ἀντηρίς, Ἀντιγόνα, Ἀντιγόνη, Ἀντιφίλα, Ἀπολλωνία, Ἀπολλωνίς, Ἀρέτη, Ἀρετή, Ἀρήτη, Ἀριμνήστη, Ἀριστίππα, Ἀριστιώ, Ἀριστοκράτεια, Ἀριστονίκα, Ἀριστονίκη, Ἀριστονόη, Ἀριστοπάτρα, Ἀριστοτίμα, Ἁρμένα, Ἁρμονία, Ἁρπαλοσκύπα, Ἀρσινόη, Ἀρτεμεισία, Ἀρτεμιδώρα, Ἄρτεμις, Ἀρτεμισία, Ἀρτιλώ, Ἀρχεβούλη, Ἀρχώ, Ἀταλάντη, Ἄττυα, Αὐγη, Ἀφροδεισία, Ἀφροδείτη, Ἀφροδειτώ, Ἀφροδιτώ, Βαδήα, Βακχίς, Βερενίκα, Βερενίκη, Βερονίκα(η), Βερνίκα, Βησαντίς, Βιλόκκα, Βιώ, Βουλομάγα, Βουλόνα, Γλαύκα, Γλαύκη, Γλαυκιννώ, Γλυκιννώ, Γραίη, Γυγαία, Δάδα, Δαμώ, Δανάη, Δημαρέτη, Δήμη, Δήμητρα, Δημητρία, Δημοκράτεα, Δημώ, Διδύμη, Διοδώρα, Διονυσία, Δόξα, Δύναμις, Δωρίμα, Δωρίς, Ἐαρίνη, Εἰρήνη, Ἑκατέη, Εἰσιδόρα, Ἑλλανίκη ή Λανίκη, Ἑλένη, Ἐλπίς, Ἐπιγόνη, Ἐπίκτησις, Ἐπινίκη, Ἐρατησώ, Ἑρπύλλιδα, Εὐμήκειος, Εὐάδεια, Εὐοδία, Εὐπορία, Εὐρυδίκη, Εὐρυνόη, Εὐτυχία, Εὐφράντη(α), Εὐφροσύνη, Ζοείχη, Ζόη, Ζοΐχη, Ζωΐς, Ζωπύρα, Ζωσίμη, Ἡγησάνδρα, Ἡγησίσκα, Ἡδέα, Ἡδεία, Ἡδίστη, Ἡδονή, Ἡδύλη, Ἡράκλε(ι)α, Ἡρώ, Θαυμαρέτα, Θεοδότη, Θεοδώρα, Θεοκρίτα, Θεοτίμη, Θεοφίλα, Θεοφίλη, Θεσσαλονίκη, Θευδότη, Θυμέλη, Ἰάμνεια, Ἰλιάς, Ἰόλη, Ἱππομάχα, Ἱστίεια, Καλή, Καλημερία, Καλλίστα, Καλλιτύχη, Καλλίχη, Κασσάνδρα, Κλειόνα, Κλείτα, Κλεοδίκη, Κλεονείκη, Κλεονίκη, Κλεοπάτρα, Κλευάτα, Κλευπάτρα, Κοπρία, Κοσίνα, Κρατιστώ, Κτησώ, Κυννάνα, Λαμάγα, Λαοδίκη, Λαρέτα, Λεοντώ, Λεύκη, Λογική, Λόλα, Λύδα, Λυσιμάχη, Μακεδονία, Μάτελα, Ματελίς, Ματερώ, Μεγαρέτα, Μελιννίχη, Μέλισα, Μελίτα, Μελίτεα, Μελιτώ, Μένυλλα, Μητροδώρα, Μνησίκλεια, Μνησιστράτη, Μοσχίς, Μυρσίνη, Μυρτάλη, Μυρτίς, Μύστα, Ναννίς, Νεβρίς, Νείκεα, Νείκη, Νεικηφορίς, Νεικονόη, Νεικοτύχη, Νηρεΐς, Νίκα, Νικάνδρα, Νικαρέτη, Νίκη, Νικησώ, Νικονόα(η), Νίκαια, Νικοπολιανή, Νικώ, Νύσα, Ξενοδίκη, Ξενώ, Ὀλυμπία, Ὀλυμπιάς, Ὀπώρα, Ὀρεστίνη, Ὀρνέα, Παμφίλα, Παραμόνα, Παρησία, Παρθενόπη, Παρμένεα, Πασιθέα, Πατροφίλα, Πειέρις, Πισταρέτα, Πλουσία, Πολυκάστα, Πολυξένη, Πραξινόη, Προκοπή, Πτολέμα, Πυθιάς, Πύρρα, Ρητορική, Ρόδα, Ρόδη, Σαπφώ, Σελήνη, Σίμα, Σοφία, Στολίς, Στρατονίκη, Στρατονείκη, Συμμαχία, Σύνεσις, Σωκράτις, Σωσαρίστη, Σωσικράτεια, Σωστράτη, Σωσώ, Σωτηρία, Τέρπνη, Τιμώ, Τρύφαινα, Ὑγία, Φαιστίς, Φειδίστη, Φίλα, Φιλαινώ, Φιλήτη, Φίλιννα, Φιλίππη, Φιλίστα, Φιλιτώ, Φιλοξένα, Φιλοξένη, Φιλοπάτρα, Φιλοστράτη, Φιλοτέρα, Φιλουτέρα, Φιλουμένη, Φιλωτέρα, Φρυγία, Φωτίς, Χαρά, Χαριδάμα, Χαρίκλεια, Χαρμοσύνη, Χρησίμα, Χρήστη, Χρυσεΐς, Χρυσηΐς, Ὠφελίμα.

Κατωτέρω αναφέρονται μερικά από τα οικογενειακά ονόματα των Βαρδαριτών (Σκοπιανών) και σε παρένθεση η απόδοσή τους στην Ελληνική: Τα γράμματα Ч (τσ), Ш(σ), Ж(ζ) προφέρονται παχέα. АБАЗОВИЧ (ΑΜΠΑΖΟΒΙΤΣ), АБДИНОВСКИ (ΑΜΠΝΤΙΝΟΦΣΚΙ), АБДУЛОВ (ΑΜΠΝΤΟΥΛΟΦ), АБЕДИНОВ (ΑΜΠΕΝΤΙΝΟΦ), АБРАШОВ (ΑΜΠΡΑΣΟΦ), АВРАМОВ (ΑΒΡΑΜΟΦ), АВРАМОВСКИ (ΑΒΡΑΜΟΦΣΚΙ), АВУКАТОВ (ΑΒΟΥΚΑΤΟΦ), АДЕМОВ (ΑΝΤΕΜΟΦ), АЈРУШЕВ (ΑΓΙΡΟΥΣΕΦ), АЈРУШОВ (ΑΓΙΡΟΥΣΟΦ), АКАЛИЕВ (ΑΚΑΛΙΕΦ), АЛТАНОВСКА (ΑΛΤΑΝΟΦΣΚΑ), АЛТАНЏИЕВ (ΑΛΤΑΝΤΖΙΕΦ), АЛТИЕВ (ΑΛΤΙΕΦ), АЛЧЕВ (ΑΛΤΣΕΦ), АЛЧИНОВ (ΑΛΤΣΙΝΟΦ), АЛАЧКОВ (ΑΛΑΤΣΚΟΦ),

АМБАРКОВ (АМПАРКОФ), АМБАРОВСКИ (АМПАРОФΣКІ), АНГЕЛОВ (ΑΝΓΚΕΛΟΦ), АЏИЕВ (ΑΝΤΖΙΕΦ), АШАДАНОВ (ΑΣΑΝΤΑΝΟΦ), БАБИЌ (МПАМПІКІЕ), БАБУЛОВСКИ (МПАМПОΥΛΟΦΣКІ), БАБУШКОВ (МПАМПОΥΣКОФ), БАБУШКОВСКИ (МПАМПОΥΣКОФΣКІ), БАВАРЧИЌ (МПАВАРΤΣІКІЕ), БАДАРЕВСКИ (МПΑΝΤΑΡΕΦΣКІ), БАДЕВ (МПΑΝΤΕΦ), БАКЕВ (МПАКЕФ), БАКОВСКИ (МПАКОФΣКІ), БАКУЛЕВСКИ (МПАКОΥΛΕΦΣКІ), БАЛЕВСКИ (МПАЛЕФΣКІ), БАРБАРОВ (МПАРМПАРОФ), БАРБАРОВСКИ (МПАРМПАРОФΣКІ), БАРБУЛОВСКИ (МПАРМПОΥΛΟΦΣКІ), БАРБУТОВ (МПАРМПОΥΤΟΦ), БАШОВ (МПΑΣΟΦ), БАШТОВАНОВ (МПΑΣΤΟΒΑΝΟΦ), БЕГАЛИНОСКИ (МПЕГКАЛІΝΟΣКІ), БЕЛЕВСКИ (МПЕЛЕΒΣКІ), БЕЛИНСКИ (МПЕЛІΝΣКІ), БЕЛЧЕВ (МПЕЛΤΣΕΦ), БЕНИШЕВ (МПЕΝΙΣΕΦ), БЕГОВСКИ (МПЕГКОФΣКІ), БЕКИРОВ (МПЕКІРОФ), БИЗГОВСКИ (МПІΖГКОФΣКІ), БИКОВСКИ (МПІКОФΣКІ), БЛАГОЕВСКИ (МПЛΑГКОЕФΣКІ), БЛАЖЕВИЌ (МПЛΑΖΕΒІКІЕ), БЛАЖЕВСКИ (МПЛΑΖΕΒΣКІ), БЛИЗНАКОВ (МПЛІΖΝΑКОФ), БОГДАНОВСКИ (МПОГКΝΤΑΝΟΦΣКІ), БОГДАНСКИ (МПОГКΝΤΑΝΣКІ), БОГЕВСКИ (МПОГКЕФΣКІ), БОЈКОВ (МПОГІКОФ), БОЈКОВСКИ (МПОГІКОФΣКІ), БРБЛИЌ (МПРМПЛІКІЕ), БРГЛЕВСКА (МПРГКЛЕФΣКА), БРГЛЕВСКИ (МПРГКЛЕФΣКІ), БРДАРЕВСКИ (МПРΝΤΑΡΕΦΣКІ), БРДАРСКА (МПРΝΤΑΡΣКА), БРДАРСКИ (МПРΝΤΑΡΣКІ), БРЗАКОВ (МПРΖΑКОФ), БРЗАКОВСКИ (МПРΖΑКОФΣКІ), БРЗЕВСКИ (МПРΖΕΦΣКІ), БРЗОВ (МПРΖОФ), БРЗОВСКИ (МПРΖОФΣКІ), ВАЛМАРСКИ (ВΑΛМΑРΣКІ), ВАЛЧАНОВ (ВΑΛΤΣΑΝΟΦ), ВАНДЕВСКИ (ВΑΝΝΤΕΦΣКІ), ВАНЧЕВСКИ (ВΑΝΤΣΕΦΣКІ), ВАНКОВСКИ (ВΑΝКОФΣКІ), ВАРДАРИ (ВΑΡΝΤΑΡІ), ВАСИЛЕВ (ВΑΣІΛЕФ), ВАСИЛЕВИЌ (ВΑΣІΛЕВІКІЕ), ВАСИЛЕВСКИ (ВΑΣІΛЕФΣКІ), ВЕЛИЧКОВ (ВЕЛІΤΣКОФ), ВЕЛКОВ (ВЕЛКОФ), ВЛАДЕВ (ВΛΑΝΤΕФ), ВОИНОВ (ВОЇΝОФ), ГАЦОВСКИ (ГКΑΤΣОФΣКІ), ГИЧЕВ (ГКІΤΣЕФ), ГРНЧАРОВ (ГКРΝΤΣАРОФ), ГРОЗДАНОВСКИ (ГКРΟΖΝΤΑΝΟΦΣКІ), ДАНАИЛОВ (ΝΤΑΝΑЇΛОФ), ДИМИТРОВ (ΝΤІМІΤРОФ), ДИМКОВ (ΝΤІМКОФ), ДИШКОВСКИ (ΝΤІΣКОФΣКІ), ДОДОВСКИ (ΝΤΟΝΤОФΣКІ), ДИМУЛКОВ (ΝΤІМОΥΛКОФ), ДОМАЗЕТОВСКА (ΝΤΟΜΑΖΕΤОФΣКА), ДОНЧЕВСКИ (ΝΤΟΝΤΣΕФΣКІ), ЕЛКОВ (ЕЛКОФ), ЕЛМАЗИ (ЕΛΜΑΖІ), ЕМИНАГОВ (ЕМІΝАГКОФ), ЕФРЕМОВ (ЕФРАІМОФ), ЕФТИМОВ (ЕФΤΥМОФ), ЕШТРАТ (ЕΣΤРАТ), ЖАБИЕВСКИ (ΖАМПІЕФΣКІ), ЖАТЕВ (ΖАТЕФ), ЖДЕРО (ΖΝΤЕРО), ЖЕЛЕЗАРСКИ (ΖЕЛЕΖАРΣКІ), ЖИВКОВ (ΖІФКОВ), ЖИВКОВИЌ (ΖІФКОВІКІЕ), ЖЕШКОВ (ΖЕΣКОФ), ЖЕЖОВСКИ (ΖЕΖОФΣКІ), ЖИКОВ (ΖІКОФ), ЗАБАЗНОСКИ (ΖАМПΑΖΝΟΣКІ), ЖАБЕВ (ΖАМПЕФ), ЗАЕВ (ΖАЕФ), ЗАЈКОВ (ΖАГІКОФ), ЗАМАУЛИ (ΖАМАОΥЛІ), ЗАПАРЕНКОВ (ΖАПАРЕΝКОФ), ЗДРАВКОВСКИ (ΖΝΤРАВКОФΣКІ), ЗОРБОВСКИ (ΖОРМПОФΣКІ), ЗУКОВ (ΖОΥКОФ), ИБРАИМОВ (ІМПРАНМОФ), ИВАНКОВСКИ (ІΒΑΝКОФΣКІ), ИВАНОВ (ІΒΑΝОФ), ИВАНОВИЌ (ІΒΑΝΟΒІКІЕ), ИЛИЈЕВ (ІЛІГІЕФ), ИЛОВ (ІЛОФ), ЈАКУПИ (ГІАКОΥПІ), ЈАНДРИЕСКИ (ГІΑΝΝΤРІЕΣКІ), ЈАНКУЛОВСКИ (ГІΑΝКОΥЛОФΣКІ), ЈАНКУЛОСКИ (ГІΑΝКОΥЛОΣКІ), ЈАНОВСКИ (ГІΑΝОФΣКІ), ЈАНЧЕВСКИ (ГІΑΝΤΣЕФΣКІ), ЈАНЧОВСКИ (ГІΑΝΤΣОФΣКІ), ЈАРЧЕВСКИ (ГІАРΤΣЕФΣКІ), ЈАЌОВСКИ (ГІАКІОФΣКІ), ЈОВАНОСКИ (ГІΟΒΑΝΟΣКІ), ЈОРДАНОВ (ГІΟРΝΤΑΝОФ), ЈУКИЌ (ГІΟΥКІКІЕ), ЈУСУФОВ (ГІΟΥΣΟΥФОФ), ЈУСУФОСКИ (ГІΟΥΣΟΥФΟΣКІ), КАЕВ (КАЕФ), КАЗАНЏИСКИ (КΑΖΑΝΤΖІΣКІ), КАМБЕР (КАМПЕР), КАМБЕРОВ (КАМПЕРОФ), КИТААНЧЕВ (КІΤΑΑΝΤΣЕФ), КОЗАРОВ (КОΖАРОФ), КОЗОВСКИ (КОΖОФΣКІ), КОНЦОЛОВ (КОΝΤΣОЛОФ), КОПРОВ (КОПРОФ), КОПРОВСКИ (КОПРОФΣКІ), КОСТОВ (КОΣΤОФ), КОЦЕВ (КОΤΣЕФ), КРЖОВСКИ (КРΖОФΣКІ), КРСТЕВСКА (КРΣΤЕФΣКА), ЛУБЕНОВ (ЛІΟΥМПЕΝОФ), ЛИМАНОВ (ЛІΜΑΝОФ), ЉУМАНИ (ЛІΟΥΜΑΝІ), ЉУША (ЛІΟΥΣА), МАКСИМОВ (МАΞІМОФ), МАЛЕНКОВ (МАЛЕΝКОФ), МАЛИНОВ (МАЛІΝОФ), МАЛИНОВСКИ (МАЛІΝОФΣКІ), МАРИНКОВИЌ (МАРІΝКОВІКІЕ), МАРКОВИЌ (МАРКОВІКІЕ), МАСЛАРОВА (МАΣЛАРОВА), МЕНИШОВ (МЕΝІΣОФ), МИЛЕНКОВ (МІЛЕΝКОФ), МИЛОСАВЛЕВИЌ (МІЛОΣАВЛЕВІΤΣ), МИЛОСАВОВ (МІЛОΣАВОФ), МИЛОШЕВ (МІЛОΣЕФ), МИЛОШЕВИЌ (МІЛОΣЕВІΤΣ), МИЛУТИНОВИЌ (МІЛΟΥΤΙΝΟΒІΤΣ), МИТЕВ (МІΤЕФ), МИТЕВСКИ (МІΤЕФΣКІ), МИРАСЧИЕВ (МІРАΣΤΣІЕФ), МИРОСЛАВЕВ (МІРОΣЛАВЕФ), МИТРЕВ (МІΤРЕФ), МИТРЕВСКИ (МІΤРЕФΣКІ), НАНКОВ

(NANKOФ), НАУМОВ (NAOYMOФ), НАШИТ (NAΣIT), НЕВЗАТИ (NEBZATI), НЕЗАФЕТ (NEZAФET), ОВЧАРОВ (OBTΣAROФ), ОВЧАРСКИ (OBTΣARΣKI), ОГНЕВСКИ (OГKNEФΣKI), ОГНЕНОВ (OГKNENOФ), ОГНЕНОВИЌ (OГKNENOBITΣ), ОДНОКОЗОВ (ONTNOKOZOФ) , ОЗИМЕЦ (OZIMETΣ), ОКАНОВИЌ (OKANOBITΣ), ОКОВИЌ (OKOBITΣ), ОКОЛИЌ (OKOЛITΣ), ОЛУИЌ (OЛOYЇTΣ), ОЛУМЧЕВ (OЛOYMTΣEФ), ОМЕРАГИЌ (OMERAGKITΣ), ОМЕРАГОВИЌ (OMERAGKOBITΣ), ОНЧЕВ (ONTΣEФ), ОНЧЕВСКИ (ONTΣEФΣKI), ОПАРОВ (OПAROФ), ОПАЧИЌ (OПATΣITΣ), ОПАШИНОВ (OПAΣINOФ), ОГНЕНОСКИ (OГKNENOΣKI), ОСМАНОВ (OΣMANOФ), ОХРУЛИ (OXROYЛI), ПАВЕЛИЌ (ПАВЕЛITΣ), ПАВИЌ (ПАВITΣ), ПАВИЌЕВИЌ (ПАВITΣEBITΣ), ПАВИЧЕВИЌ (ПАВITΣEBITΣ), ПАВИЧИЌ (ПАВITΣITΣ), ПАВКОВ (ПАВКОФ), ПАВКОВИЌ (ПАВKOBITΣ), ПАВЛАКОВИЌ (ПАВЛAKOBITΣ), ПАВЛЕВСКИ (ПАВЛЕФΣKI), ПАВЛИЌ (ПАВЛITΣ), ПАВЛИЧИЌ (ПАВЛITΣITΣ), ПАВЛИЧКОВ (ПАВЛITΣKOФ), ПАВКОВИЌ (ПАВKOBITΣ), ПАВЛОВ (ПАВЛОФ), ПАВЛОВИЌ (ПАВЛOBITΣ), ПАВЛОВСКИ (ПАВЛОФΣKI), ПАВШИЌ (ПАВΣITΣ), ПАЗАРЛИЕВ (ПАZAРЛIEФ), ПАЗАРОВ (ПАZAROФ), ПАЗАРЏИЕВСКИ (ПАZAРNTZIEФΣKI), ПАИЌ (ПАЇTΣ), ПАЈАЗИТ (ПАГIAZHT), ПАЈДАКОВ (ПАГINTAKOФ), ПАЈДАКОВСКИ (ПАГINTAKOФΣKI), ПАЈЕВИЌ (ПАГIEBITΣ), ПАЈИЌ (ПАГITΣ), ПАЈМАКОВСКИ (ПАГIMAKOФΣKI), ПАЈОВИЌ (ПАГIOBITΣ), ПАЈТОНЏИЕВ (ПАГITONTZIEФ), ПАКЕТЧИЕВ (ПАКЕTTΣIEФ), ПАКОВСКИ (ПАКОФΣKI), ПАЛАЗОВ (ПАЛAZOФ), ПАЛАЗОВСКИ (ПАЛAZOФΣKI), ПАЛАНКОВ (ПАЛANKOФ), ПАЛАНКОВСКИ (ПАЛANKOФΣKI), ПАЛАСКАРОВ (ПАЛAΣKAROФ), ПАЛАШЕВ (ПАЛAΣEФ), ПАЛАШЕВСКИ (ПАЛAΣEФΣKI), ПАЛИТОВ (ПАЛHTOФ), ПАЛИЌ (ПАЛITΣ), ПАЛИРОВСКИ (ПАЛIROФΣKI), ПАЛИРОВИЌ (ПАЛIROBITΣ), ПАЛЧЕВСКИ (ПАЛTΣEФΣKI), ПАЛЧЕСКИ (ПАЛTΣEΣKI), ПАНЕВ (ПАNEФ), ПАНЕВСКИ (ПАNEФΣKI), ПАНЗАЛОВИЌ (ПАNZAЛOBITΣ), ПАНЗОВ (ПАNZOФ), ПАНЗОВСКИ (ПАNZOФΣKI), ПАНИЌ (ПАNITΣ), ПАНКОВСКИ (ПАNKOФΣKI), ПАНОВ (ПАNOФ), ПАНОВСКА (ПАNOФΣKA), ПАНОВСКИ (ПАNOФΣKI), ПАНПУР (ПАNПOYP), ПАНТЕВ (ПАNTEФ), ПАНТЕВСКИ (ПАNTEФΣKI), ПАНТЕЛИЌ (ПАNTEЛITΣ), ПАНТИЌ (ПАNTITΣ), ПАНТОВ (ПАNTOФ), ПАНТОВИЌ (ПАNTOBITΣ), ПАНЧЕВ (ПАNTΣEФ), ПАНЧЕВСКИ (ПАNTΣEФΣKI), ПАНЧЕТОВИЌ (ПАNTΣETOBITΣ), ПАНЧИЌ (ПАNTΣITΣ), ПАНЧОВСКИ (ПАNTΣOBΣKI), ПАПИЌ (ПАПITΣ), ПАПИЌИ (ПАПITΣI), ПАРГОВ (ПАРГKOФ), ПАРГОВСКИ (ПАРГKOФΣKI), ПАРДЕЛОВ (ПАРNTEЛOФ), ПАРДИЛОВСКИ (ПАРNTIЛOФΣKI), ПАРЛАПАНОВ (ПАРЛAПANOФ), ПАРЛЕЕВ (ПАРЛEEФ), ПАРЛИЌ (ПАРЛITΣ), ПАРМАКОВСКИ (ПАРМAKOФΣKI), ПАРНАЏИЕВ (ПАРNANTZIEФ), ПАРНАЏИЕВСКИ (ПАРNANTZIEФΣKI), ПАРПУЛОФ (ПАРПOYЛOФ), ПАРТАЛОВ (ПАРТAЛOФ), ПАРТАЛОВСКИ (ПАРТAЛOФΣKI), ПАРЦАНОВ (ПАРТΣANOФ), ПАРЧЕВСКИ (ПАРТΣEФΣKI), ПАСКАЛЕВ (ПАΣKAЛEФ), ПАСКАЛОВ (ПАΣKAЛOФ), ПАСКОВ (ПАΣKOФ), ПАСКОВСКИ (ПАΣKOФΣKI), ПАСКОСКИ (ПАΣKOΣKI), ПАСЛАМУШЕВ (ПАΣЛAMOYΣEФ), ПАСОВСКИ (ПАΣOФΣKI), ПАСТЕНАРОВ (ПАΣTENAROФ), ПАТАРОВ (ПАТАРОФ), ПАТЛИЏАНКОВ (ПАТЛINTZANKOФ), ПАТОЛОВСКИ (ПАТОЛОФΣKI), ПАТЧЕВ (ПАТТΣEФ), ПАТЧЕВСКИ (ПАТТΣEФΣKI), ПАУНКОВСКИ (ПАОУNKOФΣKI), ПАУНОВ (ПАОУNOФ), ПАУНОВИЌ (ПАОУNOBITΣ), ПАУНОВСКИ (ПАОУNOФΣKI), ПАУНОСКИ (ПАОУNOΣKI), ПАУНЧЕВ (ПАОУNTΣEФ), ПАЦИНОВ (ПАТΣINOФ), ПАЦИНОВСКИ (ПАТΣINOФΣKI), ПАЦОЛИ (ПАТΣOЛI), ПАЧАРОВСКА (ПАТΣAROBΣKA), ПАЧАРСКА (ПАТΣAРΣKA), ПАЧАЏИЕВ (ПАТΣANTZIEФ), ПАЧКОВ (ПАТΣKOФ), ПЕТКОВ (ПЕТKOФ), ПРСТЕНАРОВ (ПРΣTENAROФ), РАМАНОВ (РАМANOФ), РАНГЕЛОВ (РАГKЕЛOФ), РАСОЛКОСКИ (РАΣOЛKOΣKI), РАШКОВ (РАΣKOФ), РОМАНОВ (РОМANOФ), СЛАБЕВ (ΣЛАМПЕФ), СЛАБЕВА (ΣЛАМПЕВА), СЛАБЕВСКИ (ΣЛАМПЕФΣKI), СЛАБЕЈКОВСКА (ΣЛАМПЕГIKOФΣKA), СЛАВЕВ (ΣЛАВЕФ), СЛАВЕВА (ΣЛАВЕВА), СЛАВЕВСКА (ΣЛАВЕФΣKA), СЛАВЕВСКИ (ΣЛАВЕФΣKI), СЛАВЕЈКОВ (ΣЛАВЕГIKOФ), СЛАВЕНСКИ (ΣЛАВЕNΣKI), СЛАВЕСКА (ΣЛАВЕΣKA), СЛАВЕСКИ (ΣЛАВЕΣKI), СЛАВКОВ (ΣЛАВКОФ), СЛАВКОВА (ΣЛАВКОВА), СЛАВКОВИЌ (ΣЛАВKOBITΣ), СЛАВКОВСКА (ΣЛАВКОФΣKA), СЛАВКОВСКИ (ΣЛАВКОФΣKI), СЛАВОВ (ΣЛАВОФ), СЛАВОВА (ΣЛАВОВА), СЛАВОВСКИ (ΣЛАВОФΣKI), САВЕВ (ΣАВЕФ), СПАСОВ (ΣПАΣOФ), СТАНИШЕВ (ΣTANIΣEФ),

СТЕВКОВСКА (ΣΤΕΒΚΟΦΣΚΑ), СТРЕЗОСКИ (ΣΤΡΕΖΟΣΚΙ), СТРОИМАНОВСКИ (ΣΤΡΟΪΜΑΝΟΦΣΚΙ), СУЛЕМАНОВ (ΣΟΥΛΕΜΑΝΟΦ), СУЛИМАНОВА (ΣΟΥΛΙΜΑΝΟΒΑ), СУЛИМАНОВИЌ (ΣΟΥΛΙΜΑΝΟΒΙΤΣ), СУЛИМАНОВСКА (ΣΟΥΛΙΜΑΝΟΦΣΚΑ), СУЛТАНОВСКИ (ΣΟΥΛΤΑΝΟΦΣΚΙ), СУЛЧЕВСКИ (ΣΟΥΛΤΣΕΦΣΚΙ), СУРЛОВ (ΣΟΥΡΛΟΦ), СУРОВИК (ΣΟΥΡΟΒΙΚ), ТАНЧЕВ (ΤΑΝΤΣΕΦ), ТАШЕВА (ΤΑΣΕΒΑ), ТОПЧОВ (ΤΟΠΤΣΟΦ), ТОШКОВ (ΤΟΣΚΟΦ), ТРИПЧЕВ (ΤΡΙΠΤΣΕΦ), ТРПЕВСКИ (ΤΡΠΕΦΣΚΙ), ТРПЕЗАНОВСКИ (ΤΡΠΕΖΑΝΟΦΣΚΙ), ТРПЕНОВ (ΤΡΠΕΝΟΦ), ТИТОВ (ΤΙΤΟΦ), ТИХОНОВ (ΤΙΧΟΝΟΦ), ТРПЕНОВСКИ (ΤΡΠΕΝΟΦΣΚΙ), ТРПИНОВ (ΤΡΠΙΝΟΦ), ТРПКОВ (ΤΡΠΚΟΦ), ТРПКОВИЌ (ΤΡΠΚΟΒΙΤΣ), ТРПКОВСКА (ΤΡΠΚΟΦΣΚΑ), ТРПКОВСКИ (ΤΡΠΚΟΦΣΚΙ), ТРПНИЌ (ΤΡΠΝΙΤΣ), ТРПОВАЦ (ΤΡΠΟΒΑΤΣ), ТРПЧЕВСКИ (ΤΡΠΤΣΕΦΣΚΙ), УГРИНОВСКА (ΟΥΓΚΡΙΝΟΦΣΚΑ), УЖЕВСКИ (ΟΥΖΕΦΣΚΙ), УЗУНОВ (ΟΥΖΟΥΝΟΦ), УКАЈДАРИ (ΟΥΚΑΓΙΝΤΑΡΙ), ФИЛЧЕВ (ΦΙΛΤΣΕΦ), ФИРФОВ (ΦΙΡΦΟΦ), ФУШЕР (ΦΟΥΣΕΡ), ФОДУЛОВ (ΦΟΝΤΟΥΛΟΦ), ФРКОВИЌ (ΦΡΚΟΒΙΤΣ), ХАБУДА (ΧΑΜΠΟΥΝΤΑ), ХАВЗИУ (ΧΑΒΖΙΟΥ), ХАДАР (ΧΑΝΤΑΡ), ХАЗИРИ (ΧΑΖΙΡΙ), ХРШУМ (ΧΡΣΟΥΜ), ХУБАК (ΧΟΥΜΠΑΚ), ЦАКОНЧЕВ (ΤΣΑΚΟΝΤΣΕΦ), ЦАЛЕВ (ΤΣΑΛΕΦ), ЦАНДОВСКИ (ΤΣΑΝΤΟΦΣΚΙ), ЦАНЕВСКИ (ΤΣΑΝΕΦΣΚΙ), ЦАНКОВ (ΤΣΑΝΚΟΦ), ЦАНЦЕВСКИ (ΤΣΑΝΤΣΕΦΣΚΙ), ЦАРЕВСКИ (ΤΣΑΡΕΦΣΚΙ), ЦАРИЌ (ΤΣΑΡΙΤΣ), ЦАРОВСКИ (ΤΣΑΡΟΦΣΚΙ), ЦАЦКОВ (ΤΣΑΤΣΚΟΦ), ЦВЕТАНОВСКИ (ΤΣΒΕΤΑΝΟΦΣΚΙ), ЦВЕТИНОВ (ΤΣΒΕΤΙΝΟΦ), ЦВЕТКОВИЌ (ΤΣΒΕΤΚΟΒΙΤΣ), ЦВЕТКОВСКИ (ΤΣΒΕΤΚΟΦΣΚΙ), ЦВЕТКОСКИ (ΤΣΒΕΤΚΟΣΚΙ), ЦЕНОВ (ΤΣΕΝΟΦ), ЦИНЦАРОСКИ (ΤΣΙΝΤΣΑΡΟΣΚΙ), ЦРВЕН (ΤΣΡΒΕΝ), ЦРВЕНКОВ (ΤΣΡΒΕΝΚΟΦ), ЦРВЕНКОВСКИ (ΤΣΡΒΕΝΚΟΦΣΚΙ), ЦРВЕНКОСКИ (ΤΣΡΒΕΝΚΟΣΚΙ), ЦРВЕНОВ (ΤΣΡΒΕΝΟΦ), ЦРВЧЕВСКИ (ΤΣΡΒΤΣΕΦΣΚΙ), ЦРНИЌИЌ (ΤΣΡΝΙΤΣΙΤΣ), ЦРНКОВИЌ (ΤΣΡΝΚΟΒΙΤΣ), ЦРЦАРЕВ (ΤΣΡΤΣΑΡΕΦ), ЧАКАРОВ (ΤΣΑΚΑΡΟΦ), ЧАЈКОВСКИ (ΤΣΑΪ'ΚΟΦΣΚΙ), ЧОЛЕСКИ (ΤΣΟΛΕΣΚΙ), ЧОРБА (ΤΣΟΡΜΠΑ), ЧОРЛЕВСКИ (ΤΣΟΡΛΕΦΣΚΙ), ЧОРОВИЌ (ΤΣΟΡΟΒΙΤΣ), ЧОРОСКИ (ΤΣΟΡΟΣΚΙ), ЧОРТАНОВСКИ (ΤΣΟΡΤΑΝΟΦΣΚΙ), ЧОСОВИЌ (ΤΣΟΣΟΒΙΤΣ), ЧОЧЕВ (ΤΣΟΤΣΕΦ), ЧОЧЕВСКИ (ΤΣΟΤΣΕΦΣΚΙ), ЧОЧКОВ (ΤΣΟΤΣΚΟΦ), ЧОЧКОВСКИ (ΤΣΟΤΣΚΟΦΣΚΙ), ЧОЧОВ (ΤΣΟΤΣΟΦ), ЧОЧОВСКИ (ΤΣΟΤΣΟΦΣΚΙ), ЧОЧОРОВСКИ (ΤΣΟΤΣΟΡΟΦΣΚΙ), ШАЈНОСКОСКИ (ΣΑΓΙΝΟΣΚΟΣΚΙ), ШАПАРДАНОСКИ (ΣΑΠΑΡΝΤΑΝΟΣΚΙ), ШКУРЧЕ (ΣΚΟΥΡΤΣΕ), ШОПОВСКИ (ΣΟΠΟΦΣΚΙ), ШУКРИЕВ (ΣΟΥΚΡΙΕΦ), ШУМАНОВ (ΣΟΥΜΑΝΟΦ). **Είναι απολύτως εμφανές ότι κανένα Σκοπιανικό όνομα δεν είναι Μακεδονικό. Τα Σκοπιανικά ονόματα είναι κοινά Σλαβικά ονόματα. Ως εκ τούτου δεν μπορεί να είναι και δεν είναι Μακεδονικά.**

5. Ελληνική ρίζα και τύπο έχουν επίσης τα τοπωνύμια της Μακεδονίας, όπως τα ονόματα των επαρχιών και των πόλεων (Λυγκηστίς, Ορεστίς, Ελιμιώτις, Αμφαξίτις, Πιερία, Ημαθία, Αιγαί, Αλκομεναί, Αλαλκομεναί, Άργος Ορεστικόν, Αταλάντη, Βέροια, Δίον, Έδεσσα, Ειδομένη, Εύρωπος, Ηράκλεια, Ίχναι, Μίεζα, Πέλλα, Βεύη, Κέλλη, Σκύδρα κτλ.), των ποταμών Αλιάκμων (Ησίοδος, *Θεογονία* 341), Αξιός (*Ιλιάς*, Β849-850, Ηρόδοτος, Ζ'.124), Στρυμών (Ησίοδος, *Θεογονία* 339, Αισχύλος, *Αγαμέμνων*, 192, Θουκυδίδης, *Ιστορίαι,* (Α'.98), (Α'.99), (Β'.96), (Β'.99), (Δ'.50), (Δ'.102), κτλ., Αριστοτέλης *Μετεωρολογικά* Α'. 350b), Ενιπεύς, Εριγών (Στράβων, *Γεωγραφικά*, Απόσπ. εκ του Ζ΄.12), Εχέδωρος ή Εχείδωρος και Χείδωρος, ο σημερινός Γαλλικός. Στράβων, *Γεωγραφικά*, Απόσπ. εκ του Ζ΄.21), κτλ.), ως επίσης και άλλα ονόματα, όπως τα ονόματα των μηνών, μερικά των οποίων απαντούν και σε άλλες Ελληνικές πόλεις (Δίος, Απελλαίος, Αρτεμίσιος, Δαίσιος, Πάναμος, Αυδναίος, Περέτιος, Λώος, Γορπιαίος, Δύστρος, Ξανδικός, Υπερβερεταίος). Εάν κάποιο από αυτά τα ονόματα είναι τοπικό Μακεδονικό, ή είναι αγνώστου ετυμολογίας, δεν σημαίνει ότι δεν είναι Ελληνικό. Διότι αντιστοίχως, δεν θα ήταν Έλληνες, ο Ιδομενεύς από την Κρήτη, ο αδελφός του Μίνωος Ραδάμανθυς υιός του Διός και της Ευρώπης και μετά θάνατον δικαστής στον Άδη, ο βασιλιάς της Ιθάκης Οδυσσεύς, ο Αγαμέμνων ο βασιλιάς των Μυκηνών, ο Αχιλλεύς ο

βασιλιάς της Φθίας. Δηλαδή ούτε οι κάτοικοι της Φθίας, οι Μυρμιδόνες θα ήταν Έλληνες. Όμως η περιοχή της Φθίας ήταν αυτή η οποία το πρώτον απεκλήθη Ελλάς. Ο Όμηρος λέει, ‘’Μυρμιδόνες δε καλεύντο και Έλληνες και Αχαιοί,’’ (*Ιλιάς*, Β684), ‘’Εκαλούντο δε οι Μυρμιδόνες και Έλληνες και Αχαιοί’’.

Όσον αφορά στα ονόματα των **ορέων της Μακεδονίας**, αυτά βεβαίως είναι γνωστά παλαιόθεν με τα Μακεδονικά, με τα Ελληνικά δηλαδή ονόματα, τα οποία τους έδωσαν οι Μακεδόνες, π.χ.: το Βοίον (ή Βόϊον. Στράβων, *Γεωγραφικά*, Απόσπ. εκ του Ζ’.6), το Βέρνον (Βίτσι), ο Βαρνούς (Περιστέρι) (Στράβων, *Γεωγραφικά*, Ζ’.7.4), το Βέρμιον (Στράβων, *Γεωγραφικά*, Απόσπ. εκ του Ζ’.25), ο Βόρας (ο άνεμος Βορέας, ο Βοριάς, είναι η προσωποποίηση του όρους Βόρα. Ο Βορέας κατά μία παράδοση ήταν υιός του Αιόλου, πρόγονος των Μακεδόνων, κατ’ άλλη ήταν υιός του Στρυμόνος και της Ευτέρπης και κατ’ άλλη υιός του Αστραίου και της Ηούς. Θεωρείται ότι κατοικούσε στο όρος Βόρας της Μακεδονίας, κατ’ άλλη εκδοχή πλησίον του Στρυμόνος και κατ’ άλλη σε σπήλαιο της Θράκης, στον Αίμο. ‘’Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον’’, (*Ιλιάς*, Ι5), ‘’τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας’’, (*Ιλιάς*, Ο26), ’’ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο’’, (*Ιλιάς*, Ο171). Οι υιοί του Βορέα, Κάλαϊς και Ζήτης, έλαβαν μέρος στην Αργοναυτική εκστρατεία. ‘’Ζήτης αὖ Κάλαΐς τε Βορήιοι υἷες ἵκοντο, οὕς ποτ’ Ἐρεχθηὶς Βορέῃ τέκεν Ὠρείθυια’’. (Απολλώνιος, *Αργοναυτικά*, Α’.211-2). Το όνομα Βόρας όχι μόνο είναι Ελληνικό, αλλά, και οι Ρωμαίοι το όρος, και ακριβέστερον την οροσειρά αυτή Βόρα την έλεγαν. ’tertia pars facta, quam Axius ab oriente, Peneus amnis ab occasu cingunt; ad septentrionen **Bora** mons obicitur; adiecta huic parti regio Paeonia, qua ab occasu praeter Axium amnem porrigutur; Edessa quoque et Beroea eodem consesserunt. quarta regio trans **Boram** montem, una parte confinis Illyrico, altera Epiro. capita regionum, ubi concilia fierent, primae regionis Amphipolim, secundae Thessalonicen, tertiae Pellam, quartae Pelagoniam fecit. eo concilia suae cuiusque regionis indici, pecuniam conferri, ibi magistratus creari iussit’’. (Τίτος Λίβιος, *Ιστορία της Ρώμης*, 45.29.8,9). Το όρος Βόρας αναφέρεται ως Βόρας, αρκετές φορές, και από τον Γάλλο συγγραφέα, διπλωμάτη και περιηγητή Pouqueville, ο οποίος ταξίδεψε στη Δυτική Μακεδονία την άνοιξη του 1806. ‘’C'est par la projection du Sarakina, que le mont **Bora** dessine le Bermius; et c'est de ce noyau central que dépend aussi le mont Vitzi qui, par le développement de ses contrepentes, forme la limite orientale de la première vallée de la Macédoine vers l'Epire’’. (Pouqueville, *VOYAGE DE LA GRÈCE*, LIVRE VII, CHAPITRE IV, τόμ. 3ος, σελ. 14-15). ‘’Με την προβολή της οροσειράς της Σαρακίνας το όρος Βόρας διαγράφει το περίγραμμα του Βερμίου και σε αυτόν τον κεντρικό πυρήνα προσαρτάται και το όρος Βίτσι, το οποίο με την ανάπτυξη των πλαγιών του διαμορφώνει το ανατολικό όριο της Μακεδονίας προς την πλευρά της Ηπείρου’’. Ο Βόρας στα Βαρδαρίτικα λέγεται Ниџе Νίτζε, προφανώς από την Τουρκική λέξη Nice Dağı). Επίσης, ο Βούρινος, ο Πίνδος (ή η Πίνδος. Στράβων, *Γεωγραφικά*, Απόσπ. εκ του Ζ’.14), ο Όλυμπος, (Όμηρος, *Ιλιάς,* Α44, Α402, Α420, Α425, Α494, Α499, Α530, Α532, Β48) κτλ., Θουκυδίδης, *Ιστορίαι,* Δ’.78, Στράβων, *Γεωγραφικά*, Απόσπ. εκ του Ζ’.14), το Παγγαίον (Ηρόδοτος, *Ιστορίαι,* Ζ’.112, Θουκυδίδης, *Ιστορίαι,* Β’.99), ο Άθως (Θουκυδίδης, *Ιστορίαι,* Δ’.109, Στράβων, *Γεωγραφικά*, Απόσπ. εκ του Ζ’.33, Απόσπ. εκ του Ζ’.35), ο Βερτίσκος, ο Σκάρδος, ο Όρβηλος, (Στράβων, *Γεωγραφικά*, Απόσπ. εκ του Ζ’.10), Ὄρβηλος, (Ηρόδοτος, *Ιστορίαι,* 5.16.2), Ὄρβηλος (*Αλεξ. Ανάβ*., Α’.1.5), η Κερκίνη (Μπέλες) (Θουκυδίδης, *Ιστορίαι,* Β’.98), Τιτάριον, (Στράβων, *Γεωγραφικά*, Απόσπ. εκ του Ζ’.14), Άσκιον, Γάβρος, Καμβούνια, Πάϊκον, Πιέρια.

6. Η θρησκεία των Μακεδόνων είναι η απαντωμένη σε όλους τους Έλληνες. Οι θεοί των Ελλήνων μάλιστα κατοικούν σε Μακεδονικό έδαφος, στο όρος Όλυμπος. Η αποτύπωση των μορφών των θεών των Μακεδόνων και των λοιπών Ελλήνων στα νομίσματα των πόλεων της Μακεδονίας και των Μακεδόνων βασιλέων είναι χαρακτηριστική. Επίσης, τα έθιμα τα σχετικά με τη λατρεία είναι τα αυτά με τα έθιμα των υπολοίπων Ελλήνων. Οι προσφερόμενες θυσίες στους θεούς και τους ήρωες ήταν επίσης όμοιες. Η μαντική επίσης, όπως και τα ιερά έπαιζαν τον ίδιο ρόλο στην καθημερινή ζωή των Μακεδόνων και των λοιπών Ελλήνων.

7. Τα ήθη, τα έθιμα, οι εορτές, οι παραδόσεις, οι αθλητικοί αγώνες, η συμμετοχή των Μακεδόνων στους Ολυμπιακούς αγώνες, αλλά και στους άλλους αγώνες (Πύθια, Νέμεα, Ίσθμια), ως επίσης και οι πολιτικοί θεσμοί των Μακεδόνων, δεν διέφεραν από τους αντίστοιχους των άλλων Ελλήνων. Οι πόλεις απολάμβαναν την ελευθερία του Δήμου πέρα από την εξουσία του βασιλιά. Θέατρα, ενδυμασία, γυμναστήρια ως και η ιδιωτική ζωή ήταν παρόμοια ή έπαιζαν τον ίδιο ρόλο και στη Μακεδονία. Τα πάντα στη Μακεδονία αποδείκνυαν το όμαιμον, το ομότροπο και το ομόγλωσσο των Μακεδόνων με τους λοιπούς Έλληνες.

8. Οι άλλοι λαοί, Πέρσες, Αιγύπτιοι, Καρχηδόνιοι κτλ. θεωρούσαν τους Μακεδόνες Έλληνες. Κανείς από τους άλλους λαούς δεν διαφοροποίησε ποτέ τους Μακεδόνες από τους υπόλοιπους Έλληνες.

9. Οι νότιοι Έλληνες, επίσης, θεωρούσαν τους Μακεδόνες Έλληνες και συχνότατα διακήρυξαν το όμαιμον. Οι καθαρά δημαγωγικές εκφράσεις ή και εκφράσεις απελπισίας του θλιβερού μισέλληνος και ημιέλληνος, του πανταχόθεν εξαγορασμένου, δωροδοκημένου, του εμετικού συνωμότη Δημοσθένους (τύραννος και βάρβαρος ο βασιλιάς Φίλιππος Β΄ που βασιλεύει σε δούλους, μείρακας και μαργείτης, δηλαδή ηλίθιος ο Μέγας Αλέξανδρος κτλ.), τον κατατάσσουν στον χώρο του άθλιου, του μικρόψυχου αν όχι και του φαιδρού. ‘’Οι εκφράσεις του Δημοσθένους κατά των Μακεδόνων, προελθούσαι εκ κομματικού ανταγωνισμού έχουσιν ως προς μεν την ιστορικήν έρευναν μικράν, ως προς δε την εθνολογικήν ουδεμίαν αξίαν’’, αναφέρει στο βιβλίο του ‘’*Makedonien vor König Philipp*’’ ο Heinrich Friedrich Otto Abel. Από τον Ηρόδοτο και μετά, κανείς στη νότιο Ελλάδα δεν αμφέβαλε ότι οι Μακεδόνες είναι Έλληνες. Αυτός είναι και ο λόγος που ο Ισοκράτης προτείνει στον βασιλιά Φίλιππο Β΄ να πρωτοστατήσει για την ομόνοια μεταξύ των Ελλήνων και να είναι ο αρχηγός στην εκστρατεία εναντίον των Περσών.

Συνεπώς εφ’ όσον οι Μακεδόνες ήταν ανέκαθεν Έλληνες, οι Βαρδαρίτες δεν είναι Μακεδόνες, και δεν υπήρξαν ποτέ Μακεδόνες, αφού δεν είναι Έλληνες. Το αληθές όνομα των Σκοπιανών και της χώρας τους είναι αυτό το οποίο οι ίδιοι είχαν δώσει στους εαυτούς τους και στην περιοχή τους, δηλαδή Βαρδαρίτες και **Βαρντάρσκα** (Βαρδαρία). Βορείως της μίας, μόνης, ενιαίας και αληθινής ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, στη σημερινή **Βαρντάρσκα**, στην πρώην ‘’**Јужна Србија**’’, ‘’Γιού**ζ**να Σρμπιγια’’, τη ‘’Νότια Σερβία’’, στην αρχαιότητα ήταν η **Παιονία κυρίως** και **Δαρδανία**. Αυτό αναφέρουν όλοι οι ιστορικοί και γεωγράφοι, αυτό αποδεικνύουν και όλοι οι χάρτες που παρετέθησαν. ΟΙ ΒΑΡΔΑΡΙΤΕΣ (ΣΚΟΠΙΑΝΟΙ) ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΠΟΤΕ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΠΟΤΕ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ

Η κατωτέρω επιστολή είναι η επιστολή την οποία ο Αναστάσιος Παππάς, υιός του Εμμανουήλ Παππά, έγραψε στη Βιέννη, όπου διηύθυνε το εκεί υποκατάστημα του πατέρα του, στον μεγαλύτερο αδελφό του Αθανάσιο, στις 18 Απριλίου 1821, αμέσως μετά την έκρηξη της Ελληνικής Επαναστάσεως.

Αγαπημένε μου αδελφέ!

Σου έγραψα προ ημερών και χθες εν παρόδω για την απόφασή μου να αναχωρήσω. Επειδή όμως σκέφτηκα, ότι μπορεί να το εθεώρησες για αστείο, γι' αυτό είμαι αναγκασμένος να σου στείλω σήμερα γράμμα με ειδικό ταχυδρόμο και να σε πληροφορήσω για την όλη αλήθεια του σκοπού μου και έτσι να κανονίσεις, όπως είναι συμφερώτερο, πολυαγαπημένε μου!

Είναι ένας μήνας τώρα, που δεν είχα ησυχία ούτε στιγμή. Είχα στρέψει όλη την προσοχή μου στην τωρινή κατάσταση και ήθελα να βρω ένα μέσο για να ικανοποιήσω τον εαυτό μου και γενικά την οικογένειά μου. Αλλά όλον αυτόν τον καιρό στάθηκε αδύνατο να προτιμήσω την ματαιότητα και να παραμερίσω το ένδοξο γεγονός του αιώνος.

Μια γυναικεία μορφή στεκόταν πάντα μπροστά στα μάτια μου θλιμμένη, κλαμένη, πληγωμένη, βαθιά αλυσοδεμένη. Πάντα με κοίταζε με βλέμμα ατενές χωρίς να μου μιλεί. Αλλά τέλος, πριν από λίγες μέρες μου είπε θυμωμένα:

-<<Παιδί μου, πάψε πιά να είσαι σκυθρωπός! Πάψε να είσαι μόνο ο Αναστάσιος Εμμ. Παππάς, ο γιός του καλού σου πατέρα! ***Είσαι ένας Μακεδόνας και το καθήκον σε καλεί****. Αίσχος και ανεξίτηλη ντροπή θα είναι για σένα, εάν μείνεις αδιάφορος σ' αυτήν την ευκαιρία. Εμπρός λοιπόν, αγαπημένο μου παιδί!* ***Δείξε πώς είσαι ένας Μακεδόνας****! Γίνου ένας Αριστόδημος και κάτω απ' αυτό το όνομα πολέμα για την Πατρίδα! Μη φοβάσαι τι θα πουν οι συγγενείς σου. Η μητέρα σου, ο πατέρας σου, όλα τ' αδέρφια σου αντί να σε μοιρολογήσουν, αν πέσεις για την Πατρίδα, θα μιμηθούν το παράδειγμα του Ξενοφώντος, το παράδειγμα της Σπαρτιάτισσας μητέρας, και αν για μια στιγμή κλάψουν και πενθήσουν, πάντα θα τους παρηγορεί η αξιοθαύμαστη απόφασή σου, εφ' όσον εσύ χωρίς καμμιά άλλη αιτία παρά μέσα από την αγάπη, τη φιλία και κάθε ησυχία, που σε περιβάλλουν, ξεκινάς εν τούτοις και τραβάς προς τον υπέροχο σκοπό! Αριστόδημε, ο φοίνιξ σου φωνάζει: Μάχου υπέρ πατρίδος! Μη διστάζεις, μη δειλιάζεις με τη σκέψη, ότι μπορεί να είσαι ο τελευταίος.* ***Όρμα απάνω στον εχθρό σαν ένας Μακεδόνας, φτιάξε αργυρές ασπίδες, ξαναζωντάνεψε την αήττητη φάλαγγα****. Τι το όφελος να καλοζείς στα ξένα και να στερείσαι για πάντα την πατρίδα σου!>>.*

Αυτά και άλλα πολλά παρόμοια μου είπε και χάθηκε με μιάς. Μου είναι αδύνατον πια, Θανασάκη μου, να μην υπακούσω στη φωνή της. Το αποφάσισα, ναι, το αποφάσισα! Έχετε γεια! Σπεύδω προς τα ένδοξα πεδία των μαχών του Μαραθώνα και των Θερμοπυλών! Εκεί με περιμένει το στεφάνι ενός πραγματικού στρατιώτη ή ίσως ακόμη και ο θάνατος. Αλλά για μένα είναι το ίδιο. Ο θάνατος για την Πατρίδα είναι το γλυκύτερο χάρισμα.

Ας γίνει, ό,τι μου κλώθει η μοίρα.

(*ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ*. ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΜΕΡΤΖΟΣ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ Π. Ξ. ΛΕΒΑΝΤΗΣ Α.Ε. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. ΜΑΡΤΙΟΣ 1992. ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΗ. Σελίς 198-9).

Ο Αναστάσιος Παππάς έσπευσε στην αγωνιζόμενη Ελλάδα για να πολεμήσει. Πήρε μαζί του άλλους δώδεκα πλούσιους και θερμούς Έλληνες της Βιέννης, καθώς και τον λογιστή της επιχειρήσεώς του. Αγωνίσθηκε για την Ελλάδα μας ως αληθινός Μακεδόνας, στο Μεσολόγγι αλλά και στις τελευταίες μάχες του αγώνα.

Αξίζει να λεχθεί ότι η μεγάλη αυτή Ελληνική οικογένεια, **μεγάλη σε προσφορά στην πατρίδα**, έδωσε πολύ αίμα για την ελευθερία της Ελλάδος μας. Ο Εμμανουήλ Παππάς είχε εννέα υιούς και τρεις κόρες. Από τους επτά υιούς του οι οποίοι ήταν ενήλικοι και μαχόμενοι, οι έξι σκοτώθηκαν στον αγώνα για την απελευθέρωση της πατρίδος μας. (*ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ*. Σελίς 199, στίχοι 16,17. ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΜΕΡΤΖΟΣ. ΕΚΔΟΣΕΙΣ Π. Ξ. ΛΕΒΑΝΤΗΣ Α.Ε., ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. ΜΑΡΤΙΟΣ 1992. ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΗ).

Στη μάχη στο Μανιάκι (Μάϊος 1825), στο πλευρό του Παπαφλέσσα θα σκοτωθεί ο Ιωάννης (Γιαννάκης). (Νικ. Κασομούλης, *ΕΝΘΥΜΗΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ*, Τόμ. 2ος, Κεφ. 15ο, σελ. 277, 289. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΒΕΡΓΙΝΑ. ΑΘΗΝΑ, 2005). Ο Αλέξανδρος έπεσε στο Μεσολόγγι, μαχόμενος δίπλα στον Μάρκο Μπότσαρη. Ο Νικόλαος (Νικολάκης) έπεσε στο πεδίο της μάχης στο Φάληρο (27 Ιανουαρίου 1827), κοντά στο Καματερό Αττικής, μαχόμενος δίπλα στον Γ. Καραϊσκάκη. Το όνομά του είναι γραμμένο στο μνημείο του Γ. Καραϊσκάκη ως ηρωικώς πεσόντος υπέρ της ελευθερίας. Ο Γεώργιος έπεσε στη Λαμία. Ο Δημήτριος απαγχονίσθηκε στο Νεόκαστρο. Ο Αθανάσιος (Αθανασάκης) συνελήφθη αιχμάλωτος στη μάχη της περιοχής της Αταλάντης από τον Μουσταή μπέη και αποκεφαλίσθηκε στην Χαλκίδα. Αυτοί οι μεγάλοι Μακεδόνες, αλλά και πάρα πολλοί άλλοι, πότισαν με το αίμα τους τα αδελφικά χώματα της νοτίου Ελλάδος κατά τον αγώνα της εθνικής παλιγγενεσίας μας.

Όταν ο Αγώνας της εθνικής μας παλιγγενεσίας έφθασε στο αίσιον τέλος του, **οι Μακεδόνες αρχηγοί οι οποίοι εμάχοντο στη νότιο Ελλάδα σε κοινή αναφορά τους προς το Εκτελεστικό, η οποία σώζεται στα Αρχεία της Ελληνικής Παλιγγενεσίας, υπεγράμμισαν το χρέος της Ελλάδος να απελευθερώσει και τη Μακεδονία**. Είναι αληθώς εκπληκτικό. Επαναλαμβάνεται η έκκληση του βασιλέως Αλεξάνδρου Α' του Μακεδόνος προς τους στρατηγούς των Αθηναίων, πριν τη μάχη των Πλαταιών εναντίον των Περσών το 479 π.Χ., όταν τους πληροφόρησε για τα σχέδια και την απόφαση του Πέρση στρατηγού Μαρδονίου να τους επιτεθεί την επομένη ημέρα, όταν τους είπε: "Εάν δε ο πόλεμος αυτός αποβεί σύμφωνα με τις διαθέσεις σας **να θυμηθείτε και τη δική μου απελευθέρωση, ο οποίος με προθυμία χάριν των Ελλήνων έχω κάνει τόσο επικίνδυνο έργο**, **θέλων να σάς φανερώσω τις σκέψεις του Μαρδονίου**. **Για να μην επιπέσουν εναντίον σας ξαφνικά οι βάρβαροι, χωρίς ακόμη να τους περιμένετε. Είμαι ο Αλέξανδρος ο Μακεδών**''. (Ηρόδοτος, *Ιστορίαι*, Θ'.45). Η υποθήκη αυτή της πατρίδος μας για την απελευθέρωση της Μακεδονίας μας υλοποιήθηκε με τους αγώνες του 1912-13. Ανεζήτησα το κείμενο της κοινής αυτής αναφοράς των Μακεδόνων πολεμιστών στα Αρχεία της Ελληνικής Παλιγγενεσίας, στη Βιβλιοθήκη της Βουλής και το αναγράφω, διότι αξίζει να διαβαστεί, διότι είναι αληθώς εκπληκτικό.

Κ΄ 10

Πρός τήν σεβαστήν Δ' τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν

Εἶναι πασίδηλον εἰς τόν κόσμον καί ἅμα ὁμολογούμενον, ὅτι ἀνάμεσα εἰς τάς κατά συνέχειαν καί ἐν γένει συσχετικάς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων τούς λαούς θεῖος δεσμός ἥνωσεν εἰς τόν ὑπέρ πατρίδος δίκαιον καί ἱερόν ἀγῶνα, ἡ Μακεδονία, ἥτις ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐπαναστάσεως δι' ἀντικείμενόν της τό σπουδαιότατον θεωρεῖ τούς γενικούς σκοπούς τῆς ὁλομελείας καί εἰς τάς ἐναγωνίους ἐκείνας ἀρχάς τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων, ἐπί τῆς κεντρικῆς θέσεώς της προμαχομένη ὑπέρ αὐτῶν διά νά ἀναχαιτίσῃ τόν χείμαρρον τῶν γενικῶν ἐκείνων ἐκστρατειῶν τοῦ ἐχθροῦ, ἐθυσίασε γενναιοφρόνως ὅλην συνάμα τήν πολιτικήν καί πραγματικήν σύστασίν της καί τό πλέον σχεδόν τῆς φυσικῆς της ὑπάρξεως καί, μετά τήν ἐκ τοῦ πολέμου ἀπευκταίαν τύχην της, δέν ἔλειψεν, ἀλλ' οὔτε ἔπαυσε ποτέ ἀπό τοῦ νά συναγωνίζεται διά τῶν μελῶν της, ὁμοῦ μέ τούς λοιπούς Ἕλληνας, καί μάλιστα στρατιωτικῶς ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὡς τοῦτο οἶδεν ἀκριβῶς καί ἐν συναισθήσει διατρανοῖ ἡ εὐαισθησία σας.

Τίς τῶν ὁμογενῶν, καί ἐξαιρέτως τῶν ἀπ' ἀρχῆς καί ἤδη σεβαστῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους δέν γνωρίζει ἤ δέν ἔχει εἰσέτι τήν μνήμην ἀκμάζουσαν, ὅτι ἡ Κασσάνδρα, τά

Χάσικα, τά Μαδέμια, ἡ ἀνατολικομεσημβρινή αὕτη Μακεδονία, ἐνῷ ἀντεπολέμει μέ τάς τοπικάς καί γειτνιαζούσας δυνάμεις τῶν ἐχθρῶν, ὡς καί οἱ λοιποί ἁπανταχοῦ τότε Ἕλληνες, πρώτη, διά τήν τοπικήν θέσιν της, ἔλαβε τήν τύχην νά ἀνταπαραταχθῇ ὡς προμαχών ὑπέρ τῆς ὅλης Ἑλλάδος ἐναντίον τῶν κατ' αὐτῆς ἐπερχομένων τότε γενικῶν καί ἀκατασχέτων δυνάμεων τοῦ ἐχθρικοῦ κράτους, καί μόνη, διά τήν ἠθικήν περί τό ἔθνος σταθεράν καί εἰλικρινεστάτην διάθεσίν της, νά ἔλθῃ γενναιοφρόνως μέ αὐτάς εἰς συμπλοκάς καί συστάδην μάχας, διά νά ἐμποδίσῃ, ἄν δυνηθῇ, δι' ὅλου τήν πρόοδόν των μέ τόν προφανέστατον κίνδυνόν της ἤ, τοὐλάχιστον, ἐφ' ὅσον ἤθελε δυνηθῇ, διά νά δώσῃ μέ τήν ἀπαραδειγμάτιστον ταύτην θυσίαν της εὐκαιρίαν εἰς τούς λοιπούς Ἕλληνας νά παρασκευασθῶσι διά τούς τοιούτους ἀγῶνας, καθώς καί τήν ἐχορήγησε;

Δέν εἶναι οὐδέ τά ἀκόλουθα ἀγνοούμενα· πώς, μεταξύ πολέμων διαφόρων καί ἀλλεπαλλήλων, ἀνδραγαθοῦσα καί πάσχουσα η μακεδονική αὕτη Ἑλλάς, ἕως οὗ τά ἀπό Στρυμόνος μέχρι τοῦ Θερμαϊκού καί τῶν Ἰσθμῶν μεσόγειά της αἵματι, πυρί καί σιδήρῳ ἐμίγησαν, σενεκρότησεν ἀφ' ἑαυτῆς κατά τούς Ἰσθμούς τοῦ Ἄθωνος καί τῆς Κασσάνδρας τά ἀντιβοηθούμενα δύο στρατόπεδά της· τό κατόρθωμα τοῦτο κατηνάγκασε τούς ἐχθρούς νά στρατοπεδεύσουν μέ ὅλα τά πολυάριθμα στρατεύματά των ἐκεῖ, εἰς ἀντίθεσίν των. Οἱ εἰς αὐτά ἀδιάκοποι καθημερινοί πόλεμοι, μάλιστα εἰς τό κατά τόν Ἰσθμόν τῆς Κασσάνδρας, ἔκαμαν νά πέσουν μυριάδες ἐχθροί, διά τό ὁποῖον, μ' ὅλον ὅτι ἡ ἀναπληρωτική εἰσροή τῶν δυνάμεών των ἀποκατέστησεν εἰς ἐκείνας τάς θέσεις τό γενικόν στρατόπεδόν των, ἡ μακεδονική ἐκείνη Ἑλλάς μόνη, ἄνευ τινός ποθεν οἱασδήποτε βοηθείας, ἀντιμαχομένη ἐναγωνίως ἕως καί αὐτῆς τῆς ἐκεῖθεν ὁλοτελοῦς καταστροφῆς της, οὐ μόνον ἀνεχαίτισε πραγματικῶς, ἐπέκεινα σχεδόν ὀκτώ μηνῶν, τήν πρόοδον τῶν τοιούτων καί τοσούτων ἐχθρικῶν δυνάμεων, ἀλλά καί ἠλάττωσε καί ἐξησθένησεν αὐτάς, καί τό ἀγέρωχον καί ὑπερήφανον αὐτῶν φρόνημα ἐταπείνωσε.

Τούτων δέ οὕτως ἐχόντων, ἡ Νάουσα, ἡ Ἔδεσσα, ἡ δυτικομεσημβρινή αὕτη Μακεδονία γίνεται ἐπομένως τοῦ πολέμου τό θέατρον καί, μετά πολλάς καί διαφόρους ἀντικρούσεις καί μάχας εἰς διάφορα μέρη της, καί μάλιστα μέ τόν ἐν Ναούσῃ πόλεμον, ἀπησχόλησεν ἐπί τό πολύ κατά τόν δεύτερον χρόνον τάς δυνάμεις τῶν ἐχθρῶν καί ἐμπόδισε τήν πρόοδόν των, μέχρι τῆς ἀξιοδακρύτου καταστροφής καί ἀνδραποδίσεως ἐκείνης τῆς πόλεως.

Ἐξ ἐκείνου, ἀφοῦ καθ' ἑκάτερον τῶν μερῶν τῆς μακεδονικῆς ταύτης Ἑλλάδος ἐγένοντο ὑπέρ ἑαυτῆς καί τῆς ὁλομελείας τοσαῦται καί τοιαῦται θυσίαι, ὅσοι μέ τά ὅπλα εἰς τάς χεῖρας ἠδυνήθησαν νά ἑνωθῶσι μέ τούς λαούς τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος δέν ἔλειψαν ἕως τοῦ νῦν ἀπό τοῦ νά συναγωνίζωνται, καί μάλιστα στρατιωτικῶς, ὑπέρ τῆς ὁλομελείας.

Ἡ Εὔβοια, τό Πέτα, τό Κομπότι, αἱ Ἀθῆναι, τό πρότερον στρατόπεδον τῶν Τρικκέρων διατρανοῦσι τούς ὑπέρ πατρίδος ἀγῶνας τούτων τῶν Μακεδόνων· ὁ κατά τόν Σχινόλακκα ἐναντίον τῶν Ἀράβων καί τοῦ μαχιμωτάτου Ἰμπραήμ ἐνδοξότατος αὐτῶν πόλεμος, ὁ ἐν τῇ ἀπευκταίᾳ ἐκείνῃ καταστροφῇ τῶν περικλεῶν Ψαρῶν, μετά καί μεγαθύμων Ψαριανῶν, διά πυρός κατά τήν ἀκρόπολιν εὐκλεέστατος στρατιωτικός θάνατος ἐπέκεινα ἑξακοσίων Μακεδόνων - ἔνδοξοι τῷ ὄντι ὑπέρ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνες! - μαρτυροῦσι τήν σταθεράν καί ἱεράν αὐτῶν τῶν λαῶν ἀπόφασιν, τό νά μή χωρίσωσι ποτέ τήν τύχην των ἀπό τήν τῶν λοιπῶν συναδελφῶν των Ἑλλήνων, μέ τούς ὁποίους φρικτοί ὅρκοι τούς ἥνωσαν.

Ὁ ὑπερήφανος βυζαντινός στόλος, ὅστις κατετρόμαζε καί τά πλέον ἀσφαλῆ, ἀφοῦ ἔχασε πολλούς, ἐπιμείνας νά κάμῃ ἀπόβασιν εἰς τήν Σκίαθον, ἀνεχώρησε μέ αἰσχύνην, ὑποχωρήσας αὐτήν εἰς τήν ἀνδρείαν καί καρτερίαν των. Ἐνῷ ἡ ἀρίζηλος Ὕδρα ἠγωνίζετο

κατά θάλασσαν, ἐνεπιστεύετο τήν ἀσφάλειάν της εἰς τά μακεδονικά ταῦτα στρατεύματα, ὁδηγούμενα παρά τοῦ ἀρχηγοῦ των Καρατάσσου. Ἐκστράτευσαν εἰς Ταλάντι, ἠρίστευσαν ἐσχάτως εἰς τά Τρίκκερη, καί ἤδη, ὑπό τάς ὁδηγίας τοῦ Πληρεξουσίου Τοποτηρητοῦ τῆς Κυβερνήσεως, καί ἐν Θερμοπύλαις ἡνωμένοι κατέναντι τῶν ἐχθρῶν, καί εἰς Μακρυνόρος, καί ἀλλαχοῦ εὑρίσκονται ἀγωνιζόμενοι ὑπέρ τῆς κοινῆς πατρίδος.

Οἱ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι εὑρισκόμενοι πολυπαθείς οὗτοι τῆς Μακεδονίας λαοί ἄλλο δέν ἐπιθυμοῦσιν, ἀντί τῶν τοσούτων θυσιῶν καί κινδύνων, εἰμή νά ἴδωσι μίαν φοράν καί πραγματικῶς τήν συνέχειαν τῆς ὁλομελείας, τῆς ὁποίας θεωροῦσιν ἀδιαχώριστον τήν εἰρημένην γῆν τῆς πατρίδος των, κατά τάς ἱεράς ἀρχάς καί βάσεις τῶν πράξεων τῶν διαφόρων Ἐθνικῶν Συνελεύσεων, αἱ ὁποῖαι καθιέρωσαν τόν παντοτινόν σύνδεσμον τῶν ἀγωνισαμένων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι τῶν πέντε τῆς Μακεδονίας ἐπαρχιῶν, παρηγγελμένοι παρά τῶν ἀποστειλάντων ἡμάς λαῶν νά διακηρύξωμεν ἐνώπιον τοῦ ἔθνους τά ἀναμφισβήτητα ταῦτα δίκαιά των, παρακαλοῦμεν ἐκ μέρους αὐτῶν τήν σεβαστήν Ἐθνικήν Συνέλευσιν, ὅπως, ἐπιβλέψασα εἰς τό μέγεθος τῶν θυσιῶν αὐτῶν, συστήσῃ θερμῶς εἰς τήν πατρικήν κηδεμονίαν καί μεγαλόνοιαν τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου, καί δι' Αὐτοῦ εἰς τήν εὐμένειαν καί τήν δικαιοσύνην τῶν σεβαστῶν Συμμάχων Βασιλέων, τήν δικαίαν ταύτην ἀξίωσιν καί ἐπιθυμίαν των.

Ἐν Ἄργει τήν 4 Αὐγούστου 1829 Οἱ Πληρεξούσιοι

τῶν πέντε τῆς Μακεδονίας ἐπαρχιῶν

Γ. Χρυσίδης, Ἀθανάσιος Σκανδαλίδης, Δημήτριος Σταγειρίτης, Βάϊος Γεωργίου, Παναγιώτης Ναούμ. (*Αρχεία της Ελληνικής Παλιγγενεσίας*, Τόμ. 2ος, Βιβλ. 4, σελ. 641-3).

Αξίζει να αναφέρουμε, επίσης, το κατωτέρω ιστορικό γεγονός. Το 652 π.Χ. ο βασιλιάς των Μακεδόνων Αργαίος Α', (678-640 π.Χ.), υιός του Περδίκκα Α΄, πατέρας του Φιλίππου Α΄, εκλήθη να αντιμετωπίσει επίθεση των Ταυλαντίων Ιλλυριών. Επειδή ο στρατός του ήταν ολίγος, ζήτησε τη συνδρομή των νεαρών Μακεδονισσών. Ζήτησε από αυτές, και ήταν πολλές, να κατέλθουν από το όρος της Ερεβοίας πάλλοντας θύρσους, όταν δουν τους εχθρούς να επετίθενται εναντίον της φάλαγγας των Μακεδόνων. (Ο θύρσος ήταν κατασκευασμένος από νάρθηκα, είδος καλάμου, στην άκρη του οποίου τοποθετούσαν κουκουνάρι τυλιγμένο με φύλλα κισσού και ενίοτε είχε και ταινίες). Οι Ιλλυριοί βλέποντες το γεγονός, θεωρώντες ότι αυτοί που κατέρχονται είναι οπλισμένοι άνδρες που πάλλουν τα δόρατά τους, και γνωρίζοντες ότι αυτοί που κατέρχονταν δεν είναι δικοί τους, τρομοκρατήθηκαν. Ο βασιλιάς τους ο Γάλαυρος έδωσε το σήμα της υποχωρήσεως. Η υποχώρηση μάλιστα μετετράπη σε άτακτη φυγή. Οι Ιλλυριοί εγκατέλειψαν τα σκευοφόρα τους και πέταξαν ως και τα όπλα τους. Έτσι οι Μακεδόνες νίκησαν και μάλιστα αμαχητί, χωρίς μάχη. Για να ευχαριστήσουν τον θεό Διόνυσο τού ίδρυσαν ιερό, και απέδωσαν στον θεό την επωνυμία Ψευδάνωρ (ψεύτικος άνδρας). Με διαταγή του βασιλιά Αργαίου οι Μακεδόνισσες, δια τη μίμηση των ανδρών, θα ονομάζοντο πλέον Μιμαλλόνες. Το στρατήγημα αυτό το αναφέρει ο Μακεδών Πολύαινος, ρητοροδιδάσκαλος του 2ου μ.Χ. αιώνος: ‘’Ἀργαῖος βασιλεύς Μακεδόνων, Ταυλαντίων Γάλαυρος. Ταυλάντιοι στρατεύουσιν ἐπί Μακεδόνας. Ἀργαῖος, ἦν γάρ αὐτῷ χείρ ὀλίγη, κελεύει τάς παρθένους τῶν Μακεδόνων, ἐπειδάν οἱ πολέμιοι προσάγωσι τήν φάλαγγα, αὐτοῖς ἐκ τοῦ ὄρους τῆς Ἐρεβοίας ἐπιφανῆναι. Οἱ μέν δή προσῆγον. Αἱ δέ ἐπεφάνησαν καί κατῆεσαν ἀπό τοῦ ὄρους παρθένοι πολλαί θύρσους ἀντί δοράτων πάλλουσαι καὶ

στεφάνοις τά πρόσωπα σκιάζουσαι. Γάλαυρος ἐξεπλάγη ἄνδρας εἶναι τάς παρθένους ἀπό μακροῦ νομίζων καί τὸ ἀνακλητικόν ὑπεσήμηνεν. Ταυλάντιοι δέ ἔφευγον τά τε ὅπλα ἀποβαλόντες καὶ τά σκευοφόρα καταλιπόντες. Ἀργαῖος ἀμαχεί κρατήσας ἱερόν ἱδρύεται Διονύσῳ Ψευδάνορι καί τάς παρθένους, ἃς πάλαι Κλώδωνας ἐκλῄζον οἱ Μακεδόνες, αὐτός κλῄζειν ἔταξε διά τήν μίμησιν τῶν ἀνδρῶν Μιμαλλόνας''. (Πολύαινος, ''Στρατηγήματα, Δ΄. Αργαίος'').

Το ανωτέρω γεγονός έλαβε χώραν στην περιοχή των Πρεσπών, όπως αναφέρει ο εκ Φλωρίνης ιστορικός και λαογράφος Λάζαρος Μέλλιος στο βιβλίο του ''Η ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΝΑΣ'', ΔΗΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΑΣ, 1988, σελίδα 34. Από το ανωτέρω γεγονός προκύπτουν τα εξής: Ότι το 652 π.Χ. οι Μακεδόνες ελάτρευαν τον θεό Διόνυσο, ότι οι γυναίκες της Μακεδονίας και στη συγκεκριμένη περίπτωση της Λυγκηστίδος, της Φλωρίνης δηλαδή, της οποίας τέκνο εύχομαι είμαι, καυχώμαι ότι είμαι, συμμετείχαν στην άμυνα της πατρίδος και ότι οι Ιλλυριοί, παλαιόθεν, ήταν εχθροί και επέδραμον κατά της Μακεδονίας. (Το ίδιο εχθρικοί ήταν οι Ιλλυριοί και επί Αμύντα Γ΄. Γι' αυτό και ο Διόδωρος αναφέρει ότι ο Φίλιππος Β΄ κληρονόμησε πατρογονική έχθρα προς τους Ιλλυριούς. ''Κατὰ δὲ τὴν Μακεδονίαν Φίλιππος **πατρικὴν ἔχθραν** διαδεδεγμένος πρὸς Ἰλλυριοὺς καὶ τὴν διαφορὰν ἀμετάθετον ἔχων ἐνέβαλεν εἰς τὴν Ἰλλυρίδα μετὰ πολλῆς δυνάμεως. Πορθήσας δὲ τὴν χώραν καὶ πολλὰ τῶν πολισμάτων χειρωσάμενος μετὰ πολλῶν λαφύρων ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Μακεδονίαν'').

Δεν πρέπει να επιτραπεί με τίποτε λοιπόν, ο ηρωικός αυτός Ελληνικός τόπος να γίνει συνώνυμος της πιο αηδιαστικής, βδελυρής, βέβηλης, βρωμερής, ειδεχθούς, τρισπανάθλιας, φρικτής προδοσίας.

Εκφράζω τις θερμές ευχαριστίες μου, σε κάθε δημιουργό χαρτών, σε όσους πατριώτες έχουν αναρτήσει στο Διαδίκτυο χάρτες τους οποίους παρουσιάζω εδώ, και στον καθηγητή της Κλασικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου κ. Βασίλειο Κωνσταντινόπουλο, ο οποίος μετέφρασε τις τέσσερις επιστολές του Αριστοτέλους προς τον Φίλιππο και τον Μέγα Αλέξανδρο. Μπορούν και αυτοί και όποιος άλλος επιθυμεί να κάνει χρήση όλου του ανωτέρω κειμένου. Ο σκοπός μας είναι ιερός.

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΜΑΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ, ΣΕΒΟΜΑΣΤΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ, ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΥΜΕ ΤΗ ΓΗ ΜΑΣ, ΤΙΜΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΜΑΣ, ΤΙΜΟΥΜΕ ΤΟ ΑΙΜΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΧΥΣΕΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ, ΤΙΜΟΥΜΕ Ο,ΤΙ ΕΚΦΡΑΖΕΙ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΜΑΣ, ΤΗΝ ΟΝΤΟΤΗΤΑ ΜΑΣ, ΤΟ ΕΙΝΑΙ ΜΑΣ, ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΜΑΣ, ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΜΑΣ.

ΔΕΝ ΕΚΧΩΡΟΥΜΕ, ΔΕΝ ΠΑΡΑΧΩΡΟΥΜΕ, ΔΕΝ ΔΑΝΕΙΖΟΥΜΕ, ΔΕΝ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΜΕ, ΔΕΝ ΧΑΡΙΖΟΥΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΑΣ, ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΜΑΣ, ΤΗΝ ΑΠΟΛΥΤΗ ΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑ ΜΑΣ, ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΜΑΣ, ΤΗΝ ΨΥΧΗ ΜΑΣ.

ΓΙ ΑΥΤΟ, ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΗΡΥΣΣΟΥΜΕ ΑΝΕΝΔΟΤΟ ΑΓΩΝΑ. ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕ, ΞΕΣΧΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΠΡΕΣΠΩΝ.